

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَدُ الْفَتَاوَى فِي الْفَقْهِ الْحَنَفِيِّ

د افغانستان د اسلامي امارت د ستري محکمې
قاضي القضاة او د مرکزي دارالافتاء رئيس

مولانا مفتي نور محمد ثاقب
په مشرتابه کې

مکتبہ نور القرآن

مکتبہ نور القرآن

بدرالفتاوى

فى الفقه الحنفى

لومړي ټوك

دافغانستان داسلامى امارت دسترې محكمې قاضى القضاة
او دمرکزى دارالافتاء رئيس مولانا مفتي

نور محمد ثاقب

په مشرتابه كې

دافغانستان دمرکزى دارالافتاء لخوا صادرشوي مسائل

مرتب

مفتي محمد ابراهيم «خليل»

همكار

ابو خالد مولوى عبدالحى «مجروح»

ناشر

مكتبة نور القرآن النور كتب خانہ مار كيت كاسى رود كوته

د موبایل شمیرې ۰۳۲۱۲۵۸۹۶۷۳۱، افغان بېس: ۰۷۰۲۸۰۶۵۱۵

ددې کتاب د چاپ هر ډول حقوق له موږ سره خوندي دي

نور القرآن علمي اداره

کتاب پېژندنه :-

د کتاب نوم :	بدر الفتاوى فى الفقه الحنفى لومړي ټوک
تأليف:	د افغانستان د اسلامي امارت د مرکزي دارالافتاء علماء
تر نظارت لاندې:	د افغانستان د سترې محکمې قاضی القضاة
	او دارالافتاء رئیس مولانا مفتي نور محمد شاقب
ترتیب:	مفتي محمد ابراهيم «خليل»
همکار	: مولوی عبدالاحد «مجروح»
خپرونکي:	نور القرآن خپرونډويه ټولنه
	النور کتب خانہ مارکیټ کاسی روډ کوټه
چاپ ځای:	لاهور پاکستان
د خپریدو کال:	۲۰۱۵ میلادی د مارچ میاشت
د چاپ شمیر:	۱۱۰۰ عدد

دبدرا الفتاوی نوی کمیوټري نسخه

نوی ترتیب

① نوی فهرس:

پدې نسخه کې دټولو مسائلو فهرس په ترتیب سره راوړل شوی چې هره مسئله په اسانۍ سره پیدا کيږي۔

② فقهي تبويب:

درباب ټول مسائل په يوه کتاب اوباب کې جمع شوي دي، چې په اصل او قلعي نسخه کې دا ترتيب موجود نه وه۔

③ دټولو فتاواؤ حوالې داوسنيو چاپونوسره برابرول:

دټولو فتاواؤ حوالې داوسنيو چاپونوسره برابرې کړل شوې دي چې حواله په اسانۍ پکې پیدا کيږي لکه رشيديه، غفاريه، عثمانيه، حقانيه اونور چاپونه۔

④ مکرر مسائل ايستل:

مکرر مسائل تري نه ايستل شوي دي، په اصل کې دمختلفو خواؤ څخه استنتاوي راغلې وې اودمغرجوابونه ورکول شوي وو چې بعضې به پکې مکرر وونو هغه مکرر ورځيني ايستل شوي دي۔

⑤ داردو عباراتو ترجمه:

په قلعي نسخه کې ډيرځايونه دفتاوی دارالعلوم ديوبند، کفايت المفتي، امداد الفتاوی اونورو اردو فتاواؤ عبارات راټول شوي وو چې پدې نسخه کې دهغو ټولو عباراتو ترجمه په لنډ ډول راوړل شوې ده۔

⑥ دارالافتاء مهر او امضاء گانې:

پدې نسخه کې دمرکزي دارالافتاء مهر اودمفتيانوصاحبانو امضاء گانې دهرې مسئلې سره په هماغه شکل راوړل شوي کوم چې په قلعي نسخه کې موجود وو۔

دبدر الفتاوى دمضامينو فهرست

ددې نسخې په اړه لنډ وضاحت

د مرتب وينا ۱۸

باب الاذان

په مسجد کي اذان او په سپيکر کي خطبه څه حکم لري؟ ۲۱

کتاب الصلوة

دوهم جماعت او جمعه څه حکم لري؟ ۲۳

د مسجد امام په کوم وخت کي بايد ځواب شي؟ ۲۵

له مسجد څخه د ملا امام عزل په کوم وخت کي کيږي؟ ۲۵

له راډيو څخه سماع د سجده تلاوت څه حکم لري ۲۷

په کوم مسجد کي د جمعي لمونځ کيدای شي؟ ۲۸

په هوايي ډگر کي د جمعي او اخترانو لمونځ جائز دی کنه؟ ۲۹

په دوو نژدې جامع مسجدونو کي د جمعي لمونځ څه حکم لري؟ ۳۱

د اول خط جنگي طالبان به قصر کوي که پوره لمونځ؟ ۳۱

د قروي امام امامت د اهل اخيه لپاره جائز دی کنه؟ ۳۴

د وطني امام د اقامت نيت د کوچيانو سره صحيح کيږي کنه؟ ۳۵

کتاب الزکاة والعشر

چي زکاة نه ورکوي يا نني غنيانو (مرو) ته ورکوي دهغوئ څه حکم دی؟ ۳۶

د کورد نفقي پر ټکټريامو تير باندی زکوة شته او کنه؟ ۳۷

له يوه ځای څخه بل ځای ته د زکوة انتقال (ورل) څه حکم لري؟ ۳۸

بل ولايت ته د عشر او زکاة انتقال جائز دی کنه؟ ۴۰

يا د زکوة وکيل خپلو قربانو ته دغه زکوة ورکولای شي کنه؟ ۴۱

د گمريک او ترانسپورټ مصارف څوک دي؟ ۴۲

ابیر عامو مسلمانو، معويينو د شهداو وارشانو د تحريک پر فقرا، مسئولينو او تعليم او تربيه بيت

العمل مصروفولای شي؟ ۴۳

د عشر او زکوة عاملين چي سيدان وی د زکوة اخيستلئ څه حکم لري؟ ۴۵

- ۴۶.....ایا عاشر به دظاهري او باطنی مالونود و اوزکوة راتولوی؟
- ۴۸.....په اجاره کي زکوة پر مؤجر دی که پر مستأجر؟
- ۴۸.....دا جاري زکوة پر مؤجر دی که پر مستأجر؟
- داهل ذمه په املاکو کي عشر دی که خراج؟ دولتی یا غیر دولتی املاک چي په اجاره ورکول شی عشریي
- ۴۹.....پر مؤجر دی که پر مستأجر؟ او دولتی املاک چي حکومت پخپله کرلی وی عشر لري او کنه؟
- ۵۲.....په بیع و فاکي زکوة پر بائع دی که پر مشتری.....
- ۵۲.....دغرونو او صحراگانو په میوه کي عشر شته او کنه.....
- ۵۳.....په لرگیو کي عشر شته او کنه.....
- ۵۴.....په پروړ کي عشر شته او کنه.....
- ۵۵.....عشر د مصارفو تر یستلو وروسته وی او که مخکی.....
- ۵۶.....عشر د مصارفو تر اخر اچولو وروسته وی که مخکی؟.....
- ۵۷.....خراج له مصارفو څخه مخکی وی که وروسته او د بزگر لپاره له خراج څخه پرته څه شی شته او کنه.....
- ۵۹.....دمو ترانو پر تر میم او تیلو او نور وړتیا و د عشر مصرفول څه حکم لري.....
- په فقیر د عشر قبض کول او بیا ورځینی اخستل جائز دی او کنه او فقیر که ټینگ شی عشر ځان ته
- ۶۱.....راوگرځوی نو څه حکم لري؟.....

کتاب الصوم

- ۶۲.....په رؤیت الهلال کی رادیوته اعتبار سته او کنه.....
- ۶۳.....د رادیو په اعلان او د جنتري په حساب روژه نیول څه حکم لري.....
- ۶۸.....پیلو ټانو ته د پرواز پر مهال روژه ماتول څه حکم لري؟.....
- ۷۰.....درگ او غوښی په پیچکاری روژه ماتیدې او کنه.....

کتاب الحج

- ۷۲.....د سر درختو او تاکانو پر حاصلاتو حج فرض دی که پر قیمت.....
- ۷۲.....د حاجیانو و معلمینو او اکثرانو ته د حاجیانو له پیسو څخه پیسي ورکول څه حکم لري.....

کتاب النکاح

- ۷۴.....په لفظ مضارع نکاح صحیح کیږي او کنه؟.....
- ۷۵.....دیوه سړی او یوې ښځې په گواهی نکاح منعقدیږي او کنه.....
- ۷۶.....په خط لېږلو نکاح صحیح کیږي کنه او وعده د نکاح او عین نکاح څه فرق لري.....

- ۷۹..... په عده کي نکاح څنگه ده
- ۸۱..... ترکونو ید ووروسته اختیار دښځی دی او د پردی په نوم پیسې اخستل څنگه دی
- ۸۲..... د حنفی اوشیعه ترمنځ نکاح څنگه ده
- ۸۴..... په عده کي د وفات دښځی نکاح څه حکم لری
- ۸۶..... دمفقود د نکاح په هکله
- ۸۸..... پلار د نابالغی لور وکالت بل چاته ورکولائی شی او کڼه
- ۸۸..... له مهر څخه پرته نور زیاتی روپی غوښتل

باب في حرمة المصاهرة

- ۸۹..... په حالت دمس کی دیوه جانب شهوت هم کفایت کوی
- ۸۹..... دمس پر مهال د دواړو جانب په شهوت راپاریدل او د دواړو یا یوه انزالیدل
- ۹۰..... که یو جانب ته شهوت پیداشی او انزال وشي نو
- ۹۰..... د دوولس کلنی لور په مس سره حرمت دمصاهرت ثابتیږی او کڼه
- ۹۲..... د خواښی سره په زنا متهم سړی لپاره خپله ښځه څنگه ده؟
- ۹۳..... په شهوت سره مسه کړی ښځی دمور سره نکاح څنگه ده
- ۹۴..... که ښځه دعوی وکړی چي خسر را سره زنا وکړه نو
- ۹۶..... دښځی دعوی چي خسر را سره زنا وکړه

باب الرضاع

- ۹۸..... رضاعت په شهادت یا په اقرار مع الاصرار سره ثابتیږی
- ۱۰۰..... یوازی دښځوپه وینا اثبات درضاعت کیږی او کڼه
- ۱۰۱..... درضاعی ورور و زوی ته لور په نکاح ورکول
- ۱۰۳..... دتی نه رو د نکاح سره رواده

كتاب الطلاق

- ۱۰۴..... دغه ښځه له ما څخه پاتی ده او دری لوتی وغورځولی ددی څه حکم دی
- ۱۰۶..... دغصی پر مهال په ابد سره مقید طلاق څه حکم دی
- ۱۰۷..... دحلالی لپاره دزوج ثاني دخومره عمر کیدل ضروری دی
- ۱۰۸..... په یو فعل سره معلق طلاق حکم
- ۱۰۹..... دمعلق طلاق په صورت طلاق لازمیږی که کفار ه دیمین

کتاب الجہاد

- ۱۱۰.....دمسلمانولہ حمکی خخہ ددفاع لپارہ لہ کفارو مرستہ غوبستل خنکہ دی
- ۱۱۱.....موقت حکومت جو پول خرنکہ دی
- ۱۱۲.....اسیرانو تباد لہ خہ حکم لری
- ۱۱۳.....اوربند کول خہ حکم لری
- ۱۱۴.....دحربی یامستامن پہ پاتی شوی مال باید خہ وش
- ۱۱۶.....پہ بندیانو کارونہ کولو خہ حکم دی
- ۱۱۶.....لہ ہزارگانو خخہ نیول شویو موترانو حکم
- ۱۱۷.....شوک چي داسلامی تحریک پہ مقابل تبلیغات کوی

کتاب اللقطہ

- ۱۱۹.....پہ ریاست حج و اوقاف کي لہ حاجیانو پاتی شوی آب زمزم او جای نماز خہ حکم دی
- ۱۲۰.....کوم مالونہ چي و نیول شی او مالکان یی معلوم نہ وی

کتاب الشریکۃ

- ۱۲۲.....دپلارہ ژوند کي دخپل کسب کونکوزامنو گتہ دچادہ
- ۱۲۲.....دنورو وارثانوی اجازی پہ مشترکہ حمکہ کي نہالان ایسودل
- ۱۲۳.....خینی وراثہ کہ مشترکہ حمکہ خرخہ کپی نوروارثان توله راگر خولای شی کہ خپل حق
- ۱۲۵.....مشترک مال رانیول یا خرخول
- ۱۲۶.....کہ دوه شریکان لہ مشترک مال خخہ حج و کپی نودریم ہم حق دحج لری اوکنہ
- ۱۲۶.....دمشترک مال بیع بی دشرکاء لہ اجازی خنکہ دہ
- ۱۲۸.....آیا مور مشترک سرای خرخولای شی
- ۱۲۸.....یوارث کہ خپل موروشی دکان پہ دعوی و گتی نو نورحق پکی لری
- ۱۲۹.....پہ مشترکو پیسورانیول شوی حمکہ دچاق حق کیری
- ۱۳۰.....کہ دحمکی رانیونکی یووی اوقبالہ دتولورو نو پرنامہ وی نودشراکت پہ باب خہ حکم لری
- ۱۳۱.....کہ لہ مشترک کي حمکی خخہ هرورور خہ برخہ خرخہ کپی نو
- ۱۳۱.....پہ گن ویش کي رانیول شوی یا خرخہ کرل شوی حمکہ یا قیمت دتقسیم پر مهال دچا کیری

کتاب الوقف

- وقف شوی سرای چي داستفادی ورنه وی شه حکم لری ۱۳۲
- عارضی مسجد شه حکم لری ۱۳۳
- پرمشترکه خُمکه مسجد جورول ۱۳۵
- دمسجد لپاره وقف شوی خُمکی خُشه نوره استفاده کول ۱۳۶
- دخرابه شوی مسجد شه حکم دی ۱۳۸
- نژدی ویوه مسجدته بل مسجد جورول ۱۳۹
- په یوه محله یا کلی کی خومره نژدی مسجد جوریدائی شی ۱۴۰
- دمسجد ضرار تعریف ۱۴۱
- دمسجد په حریم کی ددکانو جوړولو حکم ۱۴۱
- پر عید گاه دیوال راگر خول او منبر پکی جوړول خنګه دی ۱۴۳
- د عید گاه لپاره دسرایونو نولولو شه حکم دی ۱۴۴
- پرمقبره بناء یا ذراعت کول شه حکم لری ۱۴۵
- په عامه هدیره کی مؤمنان له دفن خنګه منع کول ۱۴۶
- دمقبري خرشول ۱۴۷
- وقف یوازی پر ذکور وراثه شه حکم لری او تسلیم ته اړتیا شته او کنه ۱۴۹

کتاب الحدود والتعزیرات

- مورچي خپل ماشوم تربغل لاندې کړی ۱۵۱
- مورچي کوچنی دخوبه مړ کړی شه حکم لری؟ ۱۵۱
- دموترپه چپه کیدو که سواریان مړه شی پرموتروان شه شی لازمیږي او کنه ۱۵۲
- موتروان که یوانسان یا حیوان په موتر مړ کړی ۱۵۲
- له موتر خنګه ځان غورځونکی ضمان پرموتروان شته کنه ۱۵۳
- خطا دچادیوي پښی په پری کولو دیت لازمیږي او کنه ۱۵۴
- دتاریاکو او نورو مسکراتو دخورلو په عذر قصاص ساقطیږي کنه ۱۵۷
- په قصاص کی چي صلح پریو مقداروشی دغه مقدار پر عاقله یا بیت المال راځی کنه ۱۵۹
- په قتل خطا کی تعزیر شته کنه؟ ۱۶۰
- آیا په حق العبد سره حق الله ساقطیږي او په قتل عمد کی تعزیر شته کنه ۱۶۲

- ۱۶۳..... آیا خاوند ہم دقصاص حق لری ولو کہ دقاتل وروروی
- ۱۶۴..... دخواوند پہ عفو قصاص ساقطیہی کنہ
- ۱۶۴..... دقاتل قربان خہ جزاء لری اوکنہ
- ۱۶۵..... کہ قاتل وتبستی نو دہفہ یاد ہفہ دقرب مال قبضہ کول خہ حکم لری
- ۱۶۶..... قصاص کہ معاف کرل شی نو حکومت تہ حق دتعزیر پاتیہی
- ۱۶۷..... کہ لہ نہایی فیصلی وروستہ قصاص ثابت شی بیاعفویہی تعزیر پر قاتل شتہ اوکنہ
- ۱۶۹..... قسامہ پر مالک دسرای وی کہ پرہستوگن
- ۱۷۱..... پہ قرائنو سرہ اثبات دقتل کیہی اوکنہ او اہل محلہ کہ یو شوک متہم کری قسامہ ساقطیہی اوکنہ
- ۱۷۳..... دسحاق حکم
- دسرقی دحد جاری کولو شرط دادی چي اصل مالک بہ دعوی کوی اودہ تہ بہ خپل مال تسلیم شوی نہ وی
- ۱۷۴..... دبی لمانخو لپارہ خہ تعزیر دی
- ۱۷۶..... دتارک الجماعت تعزیر
- ۱۷۷..... دپیر لئو ولو یاخریلو تعزیر
- ۱۷۹..... دکبوتر باز تعزیر
- ۱۸۰..... دسروز اوریدونکی تعزیر
- ۱۸۱..... دچرس خکونکی تعزیر
- ۱۸۲..... دہنگی کروونکی حکم
- ۱۸۳..... بی محرمہ لہ کورہ وتونکی میرمنی تعزیر
- ۱۸۵..... دترافیکی قواعد وپہ خلاف کونکی تہ تعزیر بالمال ورکول
- ۱۸۷..... دترافیکی قواعد وپہ خلاف کونکی تہ تعزیر بالمال
- ۱۸۸..... دچامال ضبطول
- ۱۸۹..... دتلیفون پر محصول نہ تحویلو لو تعزیر مالی خہ حکم لری
- ۱۹۱..... جزاء دہفہ خائنا نو چي پہ تجارتی اسناد وکي جعلکار کوی
- ۱۹۳..... اسیران چي پہ مجبس کي سرکشی کوی خہ جزاء لری
- ۱۹۳..... دمتمر دخہ تعزیر دی
- ۱۹۴..... پہ قانونی تو کہ ممنوع مالونہ کہ اہل عدل تہ پہ لاس ورشی
- ۱۹۵..... خوک چي پہ خبر و اقرار نہ کوی
- ۱۹۷..... دخائن لپارہ شفاعت کول خہ حکم لری

- ۱۹۸..... که دیوه بندی جرم ثابت نه وی نو باید شه وشي
 ۱۹۸..... پر سرک باندی له شیان خرخولو خنجه نه منع کید ونکی تعزیر
 ۱۹۹..... ضرب او حبس بیله قاضی نور مسئولین کولائی شی کنه
 ۲۰۰..... دلوپی، زانی، سارق او قطع الطریق دزجراندازه
 ۲۰۲..... مجسمه اودسروز آلات که حکومت ونیسی

کتاب الیوع

- ۲۰۴..... په لاره کي بیع او شراء شه حکم لری
 ۲۰۵..... بولی یا بیع دمن یزید شه حکم لری
 ۲۰۸..... دیبع مواضعه (تلجئه) حکم
 ۲۱۰..... مفصل احکام دسر قلفی
 ۲۱۶..... یوازی بائع بیع فسخ کولای شی او کنه
 ۲۱۶..... مشتری چي مبیع پر دریم سړی خر شه کړی نو اول بائع حق درجوع پر مبیع لری او کنه
 حکومت یو څوک پر خپل ملک خرخولو مجبورولای شی کنه؟
 دغائب ملک په عمومی لاره ګډول شه حکم لری؟
 که جائزوی نو غائب ته به د کوم وخت قیمت ورکول کیږی؟
 اودغه اجباری رانیول شوی ملک بیرته حکومت خرخولای شی کنه؟
 ۲۱۸..... او خلک یا اصلی مالک قبضه پر کولای شی او کنه؟
 ۲۲۱..... دلاری جوړولو لپاره دچا ځمکه په زور رانیول شه حکم لری
 ۲۲۳..... مشتری که بی دشمن له ادا کولو مبیع خر شه کړی او مرشی نو بائع به شه کوی؟
 ۲۲۴..... دشریکانو بی اجازی مشتری ځمکه خرخول حال دا چي په شریکانو کی صغیران هم وی شه حکم لری
 ۲۲۵..... پور ورکونکی که په غبن فاحش سره له پور وړی خریداری وکړی حق درجوع لری کنه
 ۲۲۵..... دیتیم حصه نور وراثه خرخولای شی او کنه
 ۲۲۷..... په دري کاله کی دآبادولو په شرط چي ښاروالی ځمکی خرخوی جواز لری کنه
 ۲۲۸..... له نورو دکانونو خنجه مخالف جنس په یوه دکان کي خرخول
 ۲۲۹..... یو چاته په بیع او اجاره کي اختیار ورکول
 ۲۳۰..... دخریداری په ځمکه کي حدود اعتبار لری که جریونه
 ۲۳۱..... په مخکنی حکومتو کی چی چادولتی شیان رانیولی وی

باب الربا

- ۲۳۳..... دودې په قرض ورکول
 ۲۳۴..... د غنمو تبادله په اوږدو سره څه حکم لری
 ۲۳۴..... له مشترک مال څخه په دې شرط قرض اخستل چې راتلونکې مخته به ټوله دپور ورکونکې وی
 ۲۳۵..... کومه مؤسسه چې د تجارت په غرض خلکو ته قرض ورکوی

کتاب الاجاره

- ۲۳۷..... د مشاع اجاره ابتداء صحیح کیږي کنه؟
 ۲۳۹..... دریگو او د پرو اجاره څه حکم لری
 ۲۴۰..... د دلالی او اجرت د دلالی څه حکم دی
 ۲۴۱..... دیو چاسره تر اجاره کولو وروسته بیا هغه شی وبل ته په اجاره ورکول
 ۲۴۲..... که دی تر دوه مړه په زیاتو خرڅه کړي نوزیاتې ستادی
 ۲۴۳..... که دی تر دوه مړه په زیاتو خرڅه کړه نوزیاتې روپی ستادی
 ۲۴۴..... د بانیسکلانو په اجرت ساتلو حکم
 ۲۴۵..... په شرطو لود ضمان اجاره فاسد پری او کنه
 ۲۴۷..... په مرگ دمؤ جریا مستاجر اجاره باطل پری او کنه
 ۲۴۷..... گوروانی په دودې او شپنی په وریانو او مرغومانو څه حکم لری
 ۲۴۸..... د اجاری تر مودی پوره کید وروسته که مؤ جر غائب وی
 ۲۴۹..... پر اجیر مشترک ضمان شته او کنه
 ۲۵۱..... تریشر چې د کار په جریان او رواخلي ضمان یې پر چادی او تریشروال حق د مزدوری لری او کنه

- ۲۵۲..... د کرایې شی که غلاشی نو.....
 ۲۵۳..... کرایه دار چې په دکان مصرف وکړی ددی رجوع پر مالک کولای شی کنه؟
 ۲۵۵..... د لومړی مستاجر تر تصرف مخکې که په زیات قیمت بل مستاجر پیدا شی نو لومړی اجاره فسخ کیږي کنه.

کتاب الودیعة والعاریة

- ۲۵۶..... د ودیعه، امین او وکیل حکم یودی چې ضمان ورباندی نشته قسم به ورکول کیږی
 مستعیر چې په ځمکه کې درختی کښیږدی وارث دمعیبر رجوع پر درختو هم کولای شی که پر نفس ځمکه؟
 ۲۵۹.....

کتاب الهبه

- ۲۶۰..... هبه دمشاع څه حکم لری او په هبه کې قبل القبض رجوع څنگه ده.
- ۲۶۱..... قباله دیو چاپر نامه جوړول معنی دهی لری او کڼه.
- ۲۶۲..... بله پوښتنه.
- د هبه خط په لیکلو دهی څه حکم دی او دغه هبه خط قبل القبض د ملک حجة دی کڼه او په داسی
- ۲۶۳..... هبه خط کې رجوع څنگه ده؟
- ۲۶۴..... موهوب له چي په هبه شوی ځمکه کې تصرف وکړی و اهب حق د رجوع لری او کڼه.
- ۲۶۵..... بی د قبضی له موهوب له دپلار هبه و زوی ته څنگه ده؟
- ۲۶۶..... د تقسیم پر مهال که پلار ځنی ورته پریردی نو هغوی د حق دعوی کولای شی او کڼه؟
- ۲۶۷..... دپلار و اولاد ته مشترکه یا جلا جلا ځمکه هبه کول.
- ۲۶۸..... د ځینی زامنو په نوم رانیول شوی ځمکه د چاده.
- ۲۶۹.....

کتاب الغصب

- ۲۷۰..... د عقار د غصب حکم.
- ۲۷۱..... د بیت المال کوم اجناس چي غصب شی.
- ۲۷۲..... د توپکیانو په کورونو کې په اثبات رسیدلی دولتی اجناس.
- ۲۷۳..... چاچي سلاح وری وی.
- ۲۷۴..... مغضوب عنه که د غاصب پر نور مال قدرت و مومی نو.
- ۲۷۵..... د غصب په ځمکه تصرف کونکی حق د تصرف لري کڼه؟

باب الضمان

- ۲۷۶..... په ضیاع سره د بیل د مال ضمان لازمیری.
- ۲۷۸..... د بیل د مال پر اتلاف مجبور کړل شوی ضمان لازمیری او کڼه.
- ۲۷۹..... د ب غیا نو سره د جگ پر مهال تلف شوی مالونه ضمان لری او کڼه.
- ۲۸۰..... حکم د ډاډ و د سرو زرو.
- ۲۸۱.....

کتاب الدعوی

- ۲۸۴..... د مدعی په قول کې که تناقض راشی نو توفیق ته آیا اړتیا شته؟
- ۲۸۵..... کوم څوک چي پخپل ژوند کې دعوی ونکړی ورثایي حق د دعوی لری کڼه؟
- ۲۸۶.....

- دارث په دعوی کي مرور د زمان ته اعتبار شته او کنه..... ۲۸۷
- پر مورث که دعوی ونشی پروارث دعوی صحیح کیږي او کنه؟..... ۲۸۹
- د مالکانه تصرفاتو کولوسره بیله عذره دمشری په ژوند کي سکوت اودمشری پراولادودعوی..... ۲۹۰
- دغه مدعی بهاماستا پرپلار خرڅه کړی وه..... ۲۹۲
- د مالکانه تصرفاتو لیدلوسره بی له عذر سکوت دعوی باطلوی..... ۲۹۳
- پس له اویاکاله دعوی دمیراث څه حکم لری..... ۲۹۵
- پس دمروړ له زمانه اوبی وقاضی ته له حاضریدودعوی کول..... ۲۹۷
- دمروړ زمان څومره موده ده اوشرعی قباله اعتبار لری کنه؟..... ۲۹۹
- مدعی که دعوی وکیل بل څوک جوړ کړی نو د مدعی علیه رضا غواړي کنه؟..... ۳۰۱
- مرور د زمان په دعوی دمیراث کي څه حکم لری..... ۳۰۲
- ذوالید طولانی په مقابل کي دسند شرعی اعتبار لری او کنه..... ۳۰۴
- که مدعی دخپل ملک دعدم اقرار وکړي په خارج دمحکمه کي نو..... ۳۰۴
- پس له پنځه ویشته کلونو یوورور په بل دعوی کولانی شی کنه؟..... ۳۰۵
- دمیراث دعوی پس له ۴۲ کلونو څه حکم لری..... ۳۰۶
- په ذوالیدی کي اعتبار یډ مقدم لره دی که مؤخر لره..... ۳۰۷
- قباله حجت گرځي کنه؟..... ۳۰۸
- آیا اعتبار شرعی حدودو ته دی که نقشی ته؟..... ۳۰۸

کتاب القضاء والشهادات

- والی یا اولسوال تعین دقاضی کولانی شی او کنه..... ۳۱۰
- والی که د امیر المؤمنین خلاف حکم وکړي؟..... ۳۱۱
- کشف موضوعاتو به قاضی پخپله کوی که څنگه؟..... ۳۱۲
- بیله رسمي محکمی فیصله ملزم ده کنه؟..... ۳۱۴
- دولایت اومحکمی له خوا مامور شوی رسمی بلل کیږي کنه؟..... ۳۱۵
- شهود که دمفتی په مخکي تیرشی اوقاضی فیصله وکړي نو..... ۳۱۶
- بی دقاضی له حضوره اقرار صحت لری کنه؟..... ۳۱۷
- آیا دیوی محکمی فیصله امیر عملی کولانی شی؟..... ۳۱۸
- دوسی چي له اولسوالی څارنوالی ته یا محکمی ته ځي آیا دکتاب القاضی الی القاضی دی کنه؟..... ۳۱۹
- مدعی ته د شاهدانو حاضرولو لپاره باید څومره وخت ورکول شی..... ۳۲۰

- ۳۲۲..... شاهی دتسامع خه حکم لری
 ۳۲۴..... شرعی قباله حجت ده او عمل یی پر مقتضا ضروری دی
 ۳۲۵..... دمشهود به معاینه د شاهد لپاره شرط ده

کتاب الصلح

- ۳۲۷..... په یوه مصلح صلح را تلالی شی کنه؟
 ۳۲۸..... صلح چي واقع سی بیا ما تپیری کنه؟
 ۳۲۸..... پس له صلحی نه یو فریق حق در جوع لری اونه یی وارث او بیا نه یینه قبلیری اونه اقرار
 د محکمی جوړ شویو لیکونو خه حکم دی او پس له صلحی طرفین در جوع حق لری کنه
 ۳۳۰..... او په حدودو کي غلطی شېده کنه ابراء د مریض خه حکم لری او مرض موت خه ته وائی؟
 ۳۳۲..... پر صلح بدل اخستل او د مدعی علیه دانکار سره صلح کول څنگه دی
 ۳۳۳..... د پیسوپه مقابل د خپل میراث له حق څخه ابراء ییله دعوی صحیح کیږی کنه او حکم دیع لری کنه؟

کتاب الوکالة

- ۳۳۵..... آیا وکالت ورکول د محکمی په حضور شرط دی
 ۳۳۵..... وکیل تر عمل کولو وروسته معزولیری او کنه؟
 ۳۳۶..... وکیل د غائب پر خپل وکالت پاتیری تر څو چی خیانت پکی څرگند نشی

کتاب الشفعه

- ۳۳۸..... دکان شفعه لری او کنه؟
 ۳۳۹..... د فضولی په بیع کي دعوی د شفعی صحت نه لری تر څو چی مالک اجازه ونکړی
 ۳۴۰..... د شفعی په دعوی کي که مدعی علیه حاضر نشی د مدعی په جانب فیصله څنگه ده؟
 ۳۴۱..... د شفیع تر مرگ وروسته وارث حق د دعوی لری کنه؟
 ۳۴۲..... د شفیع د ځمکي سره متصله ځمکه که بائع و مشتری ته وېځنې نو
 ۳۴۳..... په ځمکه کي د خپل حق د دعوی گټلو وروسته په پاتی ځمکه د شفعی دعوی کول
 ۳۴۴..... په بیع فاسد کي تر هغو شفعه نه صحیح کیږی تر څو حق د فسخ ساقط شی

کتاب المزارة

- ۳۴۶..... د مزارة په هکله دارغستان د علماء کرامو څو مهمی مسئلی
 ۳۴۸..... د ځینی موادو د قرار داد په سپار لویو فیصدی گټه اخستل څه حکم لری؟

کتاب الحجر

- ۳۵۰..... دانحصار اتوله لوری پر خینی مواد و کنترول لگول څنگه دی؟
 ۳۵۲..... ناقصه یا تروخت تیره دواو څو نکي حکم.....

کتاب احياء الموات والشرب

- ۳۵۳..... غرنی درختی او ځمکی بی دامام له اجازی مملو که گرځی کنه؟
 ۳۵۳..... دامام په اجازه د ځمکی احياء باعث د ملک دی که چا غصب کړه بیرته به وررد وی.
 ۳۵۷..... حکومت چي موات ځمکه چاته تقسیم کړی رقبه يي د چاده؟
 ۳۵۸..... په دولتی ځمکو کی جوړ شوی سړایونه حکومت پرنگولای شی کنه؟
 ۳۵۹..... په مخکی حکومتونو کی چي کومی دولتی ځمکی قبضه شوی دی څه حکم لری؟
 ۳۶۱..... په مخکنی حکومتونو کی پرخلگو ویشل شوی دولتی ځمکو څه حکم دی؟
 ۳۶۳..... سرکاری ځمکه چي د توپکیانو په وخت کي چارانیولی وی نو.....
 ۳۶۴..... تقسیم د مرعی دخلکو ترمنځ څنگه دی؟
 ۳۶۵..... په مرعی کي نه تغیر کول جائز دی نه بیع او نه څوک ځنی منع کیدلای شی.
 ۳۶۶..... په مرعی کي د سړای جوړول احياء ده کنه؟
 ۳۶۷..... ارتفاع څه ته وائی.....
 ۳۶۸..... په قلعه جوړولو احياء ثابتیږی کنه؟
 ۳۶۹..... د اړتیا پر مهال په مرعی کي تقسیم یا عمارت کیدای شی کنه؟
 د مرعی تعریف په مرور د زمان مرعی ملک گرځی کنه په مرعی کي حکومت
 تصرف کولای شی کنه او د کلی او مرعی ترمنځ ویا له مانع له مرعی والی گرځی کنه؟
 ۳۷۲..... د دښتونو او غرونو لرگی له مباحاتو څخه دی کنه؟
 ۳۷۴..... د غره له لرگیو څخه څوک منع کولای شی کنه او تقسیم پکي کول څنگه دی؟
 ۳۷۵..... په تقسیم کي داو بو هغه قدیمه طریقه معتبره ده.....
 ۳۷۷..... تقسیم د شرب آیا پر پخوانی طریقه یا تیږی که څنگه؟
 ۳۷۹..... په قدیمه ویا له کي نوی تگیران جوړول څه حکم لری.....
 ۳۸۲..... کومه ویا له چي په یو قوم پوری خاصه وی تغیر پکي کول څنگه دی؟
 ۳۸۳..... دکاریز چینی او شاه حریم څومره دی.....
 ۳۸۵..... دکاریز او چینی حریم څومره دی؟.....

- ۳۸۶..... کاريز مخکي داوبو تر ظهور حريم نه لري او پس له ظهوره حکم د چيني لري.
- ۳۸۸..... دکاريز او به چي پرمخ د خمکي ښکاره شي نو څومره حريم لري؟
- ۳۸۸..... که و اتر پمپ يا کاريز و ډير لري کاريز ته ضرر رسوي نو.....
- ۲۸۹..... دکريز حريم داوبو ښکاريډو دخای سره وي که د اصل منبع سره.....
- ۳۹۰..... دقديم کاريز له حريمه بهر نوي کاريز که دقديم کاريز او به جذب او وچي کړي نو.....

کتاب القسمة

- ۳۹۱..... آيا قاضی لره دا حق شته چي د شرکاء تر منځ جبراً تقسيم وکړي؟
- ۳۹۰..... تقسيم په غياپ کي ديوه وارث څنگه دی؟

باب الحقوق

- ۳۹۳..... حق العبور له موټرانو اخستل څنگه دی.....
- ۳۹۴..... آيا قدیمه لاره خمکي وال بندولانی شي.....
- ۳۹۶..... يو تعمير د ډومره جکول چي له کلکينا نو څخه د بل صحن معلومېږي دا خو به ضرر فاحش نه وي.....

کتاب الصيد والذباح

- ۱۹۸..... دکلاشنکوف يا کمر شکن ښکار څه حکم لري؟
- ۴..... ذبح تر حلقوم کنسته څنگه ده؟

کتاب الحظر والاباحه

- ۴۰۱..... دا اختراود جمعی دورځي روغېر څنگه دی؟
- ۴۰۳..... افغانستان دکفار او اهل ذمه سره مصافحه او ملاقات څنگه دی؟
- ۴۰۴..... دفت بال والی بال او نور سپورتی لوبو حکم.....
- ۴۰۵..... د سگریټ تاش شطرنج او کتار حکم څه دی؟
- ۴۰۶..... له راډیو څخه د قرآن سماع واجب ده کته؟
- ۴۰۸..... پر دیو الونو، کاغذونو او د موټرانو پریر غونو د قرآن آیتونه لیکل.....
- ۴۰۹..... امر بالمعروف او نهی عن المنکر څنگه کیږي؟
- ۴۱۱..... فوتو ټکاڼ (عکسونه) اخستل یا استعمالول.....
- ۴۱۳..... دبیت الحال په استعمال کي خیانت څنگه راځي.....

کتاب الوصية

- ۴۱۴..... خپلی ښځې ته وصیت په دریمه د مال څنګه دی؟
 ۴۱۵..... د ورثه د تقسیم غوښتنې پر مهال آیا قاضی د صغیر له طرفه وصی ټاکلی شی؟
 ۴۱۶..... بې د قاضی له علمه آیا جد صحیح کولای شی چې د یتیمانو ولی وروږد میت ګرځوی؟
 ۴۱۶..... خاوند خپله کور ولا د دریمې وصی ګرځولای شی ګنه؟

کتاب الفرائض

- دمړی ۲ وروڼه ۲ خوندی ۳ لورانې او یوه زوجه په میراث کې څومره څومره برخه لری..... ۴۱۷
 دمړی د وروڼو او خوندو ترمنځ تقسیم د میراث..... ۴۱۹
 د مناسخی یو صورت..... ۴۱۹
 د وراره په موجودیت وریره په میراث کې برخه نه لری..... ۴۲۳
 د څلور زامنو او درېو لوڼو ترمنځ تقسیم د میراث..... ۴۲۵
 د میراث د تقسیم یو صورت..... ۴۲۶
 د میت د ښځې درې لوڼو او د وراره د درې زامنو ترمنځ تقسیم د میراث..... ۴۲۸
 د اخیستې عینې اخوات علاتې او اخوة علاتې ترمنځ تقسیم د میراث..... ۴۲۹
 دمړی د درېو لوڼو یوه لمسی او یوې لمسی ترمنځ تقسیم د میراث..... ۴۳۰
 آیا مفقود په میراث کې ونډه لری ګنه؟..... ۴۳۱
 د مفقود په مال به څه کیږي؟..... ۴۳۲

اللهم اجمع لنا بالخير والسعادة والبشارة

والايمان

بسم الله الرحمن الرحيم

دمرتب وينا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى

دفعه ارزښت او اړتيا دروښانه ورځي په خیرله چاپته نه ده ځکه هر انسان دیوه مسلمان په حیث دخپل ژوند په هره شیبه کي دفعه او شریعت په رڼاکي خپله تگلاره ټاکي ، داځکه چي دضاللت او گمراهی دتورې او ورکې لاری لاروی پکي سرگردانه نشی ، که داسی وشي نو پایله به ئې ددنیا و اخرت خسران وي ، رحیم او کریم خدای ﷻ دسمې اوسیده لارې دټاکلو او ورښودلو لپاره په دنیا کی دانبیاء کرامو علیهم الصلاة والسلام لړۍ پیل کړي ده ، ترڅو پرېندگانو خپل حجت بشپړ کړی ، دانبیاء کرامو علیهم السلام لړۍ پر خاتم الانبیاء والرسل ددوو جهانوسردار حضرت محمد ﷺ باندی پای ته ورسیده ، خودانبیاء کرامو علیهم السلام دسلسلې دپای ته رسیدو مطلب دانه دی چي راتلونکی نسلونه وسمي تگلاری ته اړنه دی بلکه ددې کار ذمه واري په میراث کي دامت وعلماء کرامو ته ورپه برخه شوه چي دقرآن او حدیث په رڼاکي دوی دامت علمی تنده ورماته کړي ځکه دامام ابوحنیفه رحمته الله علیه اودده دگرانوشاگردانورحمهم الله په هخودامت لپاره یوه داسی ذخیره تیاره شوه چي تر قیامت به راتلونکي نسلونه ورځینی مستفیدوی اودی .

اوبل لوري امت هم ودې ته وهڅول شو: چي تاسودخپلې لاري ټاکل علماؤ ته وسپاری په قرآن کریم کي ارشاد دی: (فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) اوبل ځای ارشاد دي: (وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ)

علامه بیضاوی رحمته الله علیه فرمایي: وفي الآية دلالة على وجوب المراجعة الى العلماء فيما لا يعلم (بیضاوی) ځکه په دینی تړون کي دهر امتی ذمه واری جوړیږي چي خپله فریضه ترسره کړی ، هسی نه چې د(فان الجحیم هی الماوی) مصداق وگورئو. (العیاذ بالله)

دهمدې ذمه واری په اساس دافغانستان تکره اومحققینو علماء کرامو دطالبانو داسلامی دورې په اوږدو کي دمولوی مفتی نور محمد «ثاقب» صاحب تر مشرتابه لاندی په ډیره لنډه اواضطرازی موده کي وامت ته دمشکلاتودحل لاره وښوده:

چې په دې خدمت کي ورسره برخه اخیستوونکي علماء کرام په لاندې ډول دي:

- ① مولوی عبد الحکیم صاحب
- ② مولوی ندامحمد الحقانی فاضل وفاق المدارس
- ③ مولوی احمد نوری
- ④ مولوی محمد مسلم حقانی
- ⑤ مولوی محمد اخلاص برکتی
- ⑥ مولوی زمان شاه صاحب
- ⑦ مولوی عبد الله صاحب مشهور په خطیب صاحب اروزگانی
- ⑧ مولوی حمد الله صاحب
- ⑨ مولوی عبدالستار صاحب
- ⑩ مولوی خلیل الله صاحب
- ⑪ مولوی محمود میوندوال صاحب

اوداسی نور تکړه اوجید علماء کرام چې د ټولونومونه مو وانه خیستل ددوی په کوشش دافغانستان له مرکزي دارالافتاء څخه خپرو شویو مسائلودا ټولگه تیاره شوه چې دمرکزي دارالافتاء دمفتیانو لاس لیکونه هم ورباندی ثبت شوی ،خوبنده یواځي په دی فکر ودې علمي ټولگي ته دخپل نمگړی فکر سره سم دترتیب ورکولو هڅي وکړی چی دالله ﷻ په دربار کی دښه نیت اودهمت سره سم هڅوهم ډیر قدروی ،کنه زه دخپلې پوهې له مخې هیڅ کله ددې وړنه یم خوچې دا کار نور دامت په گټه تمام شی ځکه می ددې تبویب یاداردو عباراتوپښتورتجمه پکي اضافه کړل: خوداول ناس اول الناس په اساس په دې ترتیب اوتبویب کي دخطا رامنځته کیدل هم څه بعیده نه ده ځکه له ښاغلیو علماؤ کرامو څخه هیله ده چې که کومه داسی خطا په نظروړشی دهغې موږ ته خبر را کول شی ترڅو په راتلونکو چاپوکی اصلاح شی په پای کی داله العلمین ذات څخه دادعاده: چي په دی فتاوی کی هر ډول سعی کوونکی په خپل مغفرت ونازوی ،اود ټول امت دخلاصون ذریعه ئي وگرزوی. امین

دعاغوښتونکی محمد ابراهیم خلیل

ولد حاجی ملا عبدالحق مرحوم

دقلمى نسخى (٢٠٤) مخ

(استفتاء پوسل درى) —

نهاد آكلونى كه در كسى يوم ددو كالى به اجاره اويسى در كلكلور هر مئوسيد
نومونى كه را كرخو دهكى ددو كلى واصلاتى دوى بخورلى دى درى به
مرگ سوه اجاره با طليبرى كه يا —

(الفتوى)

بسم الله الرحمن الرحيم

للبواب ومنه الصدق والصواب

اجاره به مرگ دهر چاه عقد اجارى دده د باره مئوسوى كه مؤجوى يا متاع
فخ كبرى چه ضرورت لوى كه مرگ دمتاخر به لارى دمتاخر ددنه دهر ورون
موجودندى بسبب ددى لاندى مئوسى

(و تسخ) بلا حجة الى التسخ (بمقتضى احدا قدين) عند نالا بمقتضى تسخ
(عقد هالفه) بالضرورة كونه فى طريق مكة ولا حاكم فى الطريق الى الزمانى بمقتضى تسخ
كل من وقع له عقد الاجاره اذا مات تسخ الاجاره بموته ومن لم يقع له العقد
لا يسفخ العقد بموته ^{٥٧} ^{٥٩} ^{٥٨} ^{٥٦} ^{٥٥} ^{٥٤} ^{٥٣} ^{٥٢} ^{٥١} ^{٥٠} ^{٤٩} ^{٤٨} ^{٤٧} ^{٤٦} ^{٤٥} ^{٤٤} ^{٤٣} ^{٤٢} ^{٤١} ^{٤٠} ^{٣٩} ^{٣٨} ^{٣٧} ^{٣٦} ^{٣٥} ^{٣٤} ^{٣٣} ^{٣٢} ^{٣١} ^{٣٠} ^{٢٩} ^{٢٨} ^{٢٧} ^{٢٦} ^{٢٥} ^{٢٤} ^{٢٣} ^{٢٢} ^{٢١} ^{٢٠} ^{١٩} ^{١٨} ^{١٧} ^{١٦} ^{١٥} ^{١٤} ^{١٣} ^{١٢} ^{١١} ^{١٠} ^٩ ^٨ ^٧ ^٦ ^٥ ^٤ ^٣ ^٢ ^١

وتشترى بالاعم

٣٢٩

بدر الفتاوى

مجلسى مركزى تاقى
رئيس دار الافتاء مركزى
دولت اسلامى افغانستان

العبد المذنب احمد

باب الاذان

پہ مسجد کی اذان اوپہ سپیکر کی خطبہ خہ حکم لری ؟

پوئنتنہ : ما حکم الاذان سوی الاذان فی وقت الخطبة فی داخل المسجد هل کراهية ام لا ؟
وما حکم الخطبة فی لاوڈ سپیکر (مکبر الصوت) هل لها کراهية ام لا ؟ ینواتو جروا .

المستفتی : (الحاج مولوی محمد نور خطیب جامع مسجد محمد افضل خان)

الجواب بسم الله الرحمن الرحيم پہ مسجد کی دنہ اذان کول خہ پروا نہ لری اوداچی د
فقہی دخینو کتا بونولہ عبارتو خہ کراهیت معلومیری ہغہ پہ اعتبار دنہ پورہ والی د
مقصود اذان دی چي ہغہ تبلیغ اور رسول دآواز دی ، غیر حاضرینوتہ لکہ دبیان خہ چي
ددغولاندی عبارتو معلومیری اوکہ مقصود اذان پورہ کیدی پہ داخل دمسجد کی ہم
لکہ اذان پہ لاوڈ سپیکر سرہ بیا کراهیت نشته ، اوہر چي خطبہ پہ اسپیکر کی دہ ہغہ
جائزہ مکرو نہ دہ اود علماء اتفاق دی پر جواز دلما نخہ اوامامت اواذان پہ اسپیکر کی
نوجي لمونخ اوامامت جائز دی خطبہ پہ طریقہ اولی سرہ جائزہ ، پہ اعلاء السنن پنخ
توک مخ (۲۳۵۱ ، ۲۳۵۲) ، کی نی لیکلی دی :

واعلم ان الاذان لا یکرہ فی المسجد مطلقاً کما فہم بمضہم من بعض العبارات الفقہیہ وعمّمہ ہذا
الاذان (الاذان بین یدی الخطیب) بل مقید بما اذا کان المقصود اعلام ناس غیر حاضرین (الی قولہ)
فی الجلابی انہ یؤذن فی المسجد او مافی حکمہ لافی البعید منہ قال : الشیخ فقولہ فی المسجد
صریح فی عدم کراهة الاذان فی داخل المسجد وانما هو خلاف الاولی اذا مست الحاجة الی الاعلان
البالغ وهو المراد بالکراهة المنقولة فی بعض الكتب ،

اوپہ جدید فقہی مسائل جلد ۱ ص ۵۲ کی نی لیکلی دی :

لاوڈ سپیکر کے ذریعہ نماز درست ہے یا نہیں ، ابتداء میں ہندو و ہندو ہند علماء کے درمیان اس مسئلہ میں اختلاف
تھا ، بعض حضرات کی رائے تھی کہ لاوڈ سپیکر کی آواز بعینہ امام کی آواز نہیں بلکہ اس آواز کی بازگشت ہے اس طرح
آواز ہر مقتدیوں کی نقل و حرکت گویا امام کی ، بجائی ایک دوسری آواز کی بناء پر ہوگی اور یہ بات جائز نہیں ہے ، کہ مقتدی
امام کی بجائے کسی اور کی آواز پر نقل و حرکت شروع کردیں اس کی مقابلی میں کچھ لوگوں کا خیال تھا کہ اس کے
باوجود نماز کی لاوڈ سپیکر کا استعمال صحیح ہے ، اور شریعت میں اس کی نظیر موجود ہے کہ نماز کے باہر کے ایک شخص
کی تلقین پر نمازوں کی نقل و حرکت کی چنانچہ جب بیت المقدس کے بجائے خانہ کعبہ کو قبلہ بنا لیا اور مدینہ کے

مضافات کی بعض مساجد میں جہاں بیت المقدس ہی کی طرف رخ کر کے لوگ نماز ادا کر رہے تھے قبلہ کی تبدیلی کے ایک شخص نے اطلاع دی اور بسوں نے اپنا رخ بدل لیا ظاہر ہے یہ نقل و حرکت ایک ایسی شخص کی آواز پر عمل میں آئی جو نمازی باہر تھا اب یہ بات پایہ تحقیق کو پہنچ چکی کہ لاؤ سپیکر کی آواز امام کی نقل اور اس کا ترجمہ نہیں ہے، بلکہ بغیر امام کی وہی آواز ہے جو اس کی زبان سے نکلتی ہے اس طرح اب لاؤ سپیکر کی نماز و امامت کے جواز پر علماء کا اتفاق ہو چکا ہے (۱) واللہ اعلم و علمہ اتم

مولوی محمد شاقب

مولوی محمد شاقب

مولوی محمد شاقب

مولوی نور محمد شاقب و افغانستان و اسلامی امارت دوار الانعام رئیس

(۱) دوبارہ: دسپیکر پہ ذریعہ لمونخ صحیح دی اوکھن؟ پہ پیل کی دھند اولہ ہند بہر علماء ترمنخ پہ دی مسئلہ کی اختلاف و: دخیونیا غلیورایہ داوہ چہ دسپیکر آواز بعینہ امام آواز نہ دی، بلکہ دہہ آواز ازانگہ دہ پہ دی ڈول پہ دی آواز باندی بہ دمقند یا نقل و حرکت گواکی امام پر خای دیوہ بل آواز پہ وجہ وی، اودا خبرہ جائز نہ دہ چہ مقتدی امام پر خای دکوم بل چاہہ آواز نقل و حرکت وکری، د دوی پہ مقابل کی دخیونخلکو خیال داوہ چہ سرہ لہ دی دلمانخہ لپارہ دسپیکر کارول صحیح دی اوپہ شریعت کی د دی نظیرو وجود لری، چہ لہ لمانخہ دیاندی دیوہ سری پہ تلقین لمونخ کوونکونقل و حرکت وکری، خکک کله چہ دبیت المقدس پر خای بیت اللہ شریفہ قبلہ و گرزول شوہ اودمدینی پہ شاوخواکی پہ خینو مسجد و نوکی چیری چہ دبیت المقدس پر لور پہ مخ کولوخلکو لمونخ کاوود قبلہ دیدلید ویوہ سری خبرور کری اوتولو خہل مخونہ وارول ہنکارہ خبرہ دہ دغہ نقل و حرکت دیو داسی سری پہ آواز پہ عمل کی راغلی کوم چہ لہ لمانخہ دیاندی و، اوس داخبرہ پہ تحقیق رسید لی دہ چہ دسپیکر آواز امام نقل اودھفہ عکس نہ دی بلکہ بعینہ امام ہم ہفہ آواز دی کوم چہ دہہ ترخولہ راوزی، پہ دی ڈول اوس پہ سپیکر سرہ دلمانخہ اوامامت پر جواز د علماء اتفاق راغلی دی (مرتب)

کتاب الصلوة

دوهم جماعت او جمعه څه حکم لري؟

پوښتنه: دوهم جماعت او دوهمې جمعې په هکله مفتیان صاحبان څه حکم کوي، جواز یا ثواب لري که چیرې ئې لري په کوم صورت کې ئې لري؟ (ریاست ارشاد و اوقاف)
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب: بعون ملهم الصدق الصواب:

د یوه ښار په څو مسجدونو کې د جمعې د لمانځه تعدد جائز او صحیح دی، او په یوه مسجد کې تکرار د جمعې د لمانځه مکروه دی:

تعدد جمعې ایک شهر میں دو مسجدوں میں یا زیادہ میں عند الحنفیہ درست ہے کما فی الدر المختار الخ لیکن ایک مسجد میں تعدد جماعت مکروه ہے بس دوسری جماعت جمعہ کی اس صورت میں مکروه ہے جیسا کہ تمام نمازوں کی جماعت ثانیہ کو اس مسجد میں جس میں امام و مؤذن مقرر ہوں فقہاء فی مکروه لکھا ہے اور خصوصاً جمعہ پر نی کی بعد جامع مسجد کو بند کر دینی کا حکم دیلے (۱۰۰) شامی میں ہے:

والظاهر انه يغلق أيضاً بعد اقامة الجماعة لئلا يجتمع به احد بعدهما.

(فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۵ ص ۸۱، ج ۳ ص ۳۹)

او د دوهم جماعت په باره کې علماء داسې وایي: چې هغه دمحلې مسجد چې خپل امام او مؤذن ولري هلته دوهم جماعت مطلقاً یعنی که اذان او اقامت وی او که نه که تغیر د هیئت سابقه وی که نه وی مکروه دی تکرار جماعت در مسجد محله که امام و مؤذنش معین باشند، اگر چه بلا اذان و اقامت و بتغیر هیئت باشد مکروه است کما فی الشامی الخ عزیز الفتاوی ص ۱۹۰ او هکذا فی فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۳ ص ۳۵- او په فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۳ ص ۳۹ کی یې په ډیر ودلائلو کراحت ثابت کړې دی، حضرت مولانا مفتی رشید احمد صاحب دامت برکاتهم په خپله رساله (الوصیة الاخوانیة فی حکم

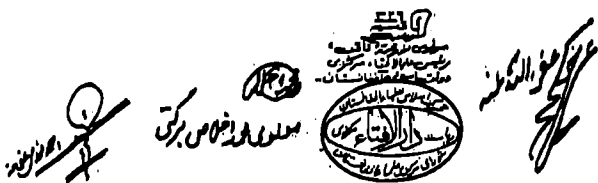
تعدد جمعې په یوه ښار کې په دوو یا زیاتو مسجدونو کې عند الحنفیہ صحیح دی کما فی الدر المختار خو په یوه مسجد کې تعدد د جماعت مکروه دی نو د جمعې دوهم جماعت په دی صورت کې مکروه دی لکه چې د ټولو لمونځونو دوهم جماعت په هغه مسجد کې چې پکې امام او مؤذن مقرر وی فقہاء مکروه لیکلی دی او په تیره بیا چې ترجمې کولو وروسته د جامع مسجد بندولو حکم کړی دی، په شامی کې دی: دمحلې په مسجد کې د جماعت تکرار چې ټاکلی امام او مؤذن لري که څه هم بیلہ اذان او اقامتہ او د هیئت له بدلولو سره وی مکروه دی۔ (مرتب)

الجماعة الثانية) کی لاندی توضیحات کړی دی،

اول دوهم جماعت (۷) صورته لري (۱) دلاری مسجد یعنی چي ټاکلی امام یا مقتدی و نه لري (۲) هغه مسجد چي خپل امام اومؤذن نه لري (۳) هغه دمحلې مسجد چي بیګانه خلګو تر مخه جماعت پکښي کړی وی (۴) هغه مسجد چي دمحلې خلګو بی اذانه یا بی اعلانه داذان جماعت کړی وی (۵) هغه مسجد چي دمحلې خلګو جماعت سره له اعلانه داذان کړی وی اودوهم جماعت له اذانه سره ادا کړل شی (۶) چي دوهم جماعت بیله اذانه ادا کړل شي اما پر هیئت داول جماعت وی (۷) چي دوهم جماعت بیله اذانه ادا کړل شی سره له تغیر په هیئت کي داول جماعت: په اولو څلورو صورتو کي دوهم جماعت جائز څه چي افضل دی اتفاقاً او په پنځم اوشپږم صورت کي مکروه تحریمی دی اتفاقاً او په اووم صورت کي اختلاف دی امام صاحب رحمته الله علیه یې مکروه بولی، او امام ابو یوسف رحمته الله علیه یې جائز بولی.

دوهم: مراد دتغیر څخه دهیئت اولی ليري کیدل دی له محاذاة څخه دمحراب صرف ليري کیدل له محراب څخه او بیرته دریدل پرمحاذاة دمحراب کفایت نه کوي (دریهم) دامام صاحب رحمته الله علیه او امام ابو یوسف رحمته الله علیه دقولونوپه منځ کي تطبیق دادی، چي دامام صاحب دکراهت له اثبات څخه مرادی کراهت تنزیهی، اودامام ابو یوسف رحمته الله علیه له قول څخه نفی دکراهت مراده دکراهت تحریمی نوددواړو شیخینو مراد یودی چي ثبوت دکراهت تنزیهیه دی.

(من الوصية الاخوانية فی حکم الجماعة الثانية المطبوعة فی احسن الفتاوی ج ۳ ص ۳۲۱) والله اعلم وعلمه اتم

مولوی احمد نوری مولوی ذمہ استانی مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان

د مسجدا امام په کوم وخت کي بايد خواب شي ؟

پوښتنه : د مسجدا امام په کوم وخت کي دامامت څخه جواب کيدای شي چي دمقتدی اقتدا ورپسې څرنگه وي ؟

(دارشاد او اوقافو رياست)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب :

کوم امام چي دامامت قابل وي که په يو مسجد کي امام شي هغه وخت خواب کيدای شي چي يو خيانت ، فسق او فساد ځيني ښکاره شي او که داشيان نه وي پکښي نوبيايې عزل صحت نه لري او که دکلی خلگوله ده څخه کراهه کاو ونودا کراهه که په يوشرعی وجه و هم دده عزل کيدای شي ، او که له شرعی وجې پرته و نو بيا صحت نه لري ، مطلب :

لا يصح عزل صاحب وظيفة بلاجنحة وعدم اهلية (ردالمحتار ج ۳ ص ۴۲۳ ط رشيديه) رجل ام فوما هم له کارهون فان كان الکراهه لفساد فيه اولانهم احق بالامامة منه کبره له ذالک وان کان موافق بالامامة لا يکره لان الجاهل والفاسق يکره العالم والصالح (فتاوى قاضيخان بهامش الهندية ج ۱ ص ۹۲ ط دارالاشاعت قندهار و هکذا في فتاوى الهندية ج ۱ ص ۸۷ ط دارالاشاعة قندهار و ردالمحتار ج ۱ ص ۴۱۳ ط رشيديه)

له مسجد څخه د ملا امام عزل په کوم وخت کي کيږي ؟

پوښتنه : جناب محترم فضيلت مآب د مرکزي شوری رئيس صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبرکاته ! محترمه ۱ ما په ۲۷/۴/۸۱ د خپل محلی په موافقه ليکلی تصديق او دوخت د محکمی د قاضي په استيذان او برعلاوه د طالبانو کرامو د تحريک د لومړی قاضي الحاج مولوی پاسنی په حکم او تائيد يوه ، جامع او مدرسه می په دولتی مخکې کي چي مخکې دغه مخکې خرڅول کيده ماوگرزوله او په لورواله کي واقع ده جوړه کړه او په شخصی تلاش اوسعی می غير د دغه محلی د همکارۍ د مختلفو منطقو د خلگو په مرسته دخدای جل جلاله په فضل پرېښود وروله او فعلا په هغه جامع کی په سلگونو مصليان فرض لمونځ ادا کوي او هم (۱۵۰) تنه طالبان او ملکان تدریس کوی دزياتو خلگو د سهولت سبب وگرزیدی الحمد لله لیکن اوس د ځينو خود غرضو خلگو او معاندو لخوا چي په محلی کی محدوددی او مخکې هم ليکلی اسناد لرم ځيني مشکلات رامنځته کوي او غواړي چي زما تصرف او وظیفه ته خنډ واقع کړي او ماله دغه ځايه

ڇڏه ليزي ڪري، ڇنگه ڇي زه يوملا امام عالم یم او دتحریک غری یم نه غوارم ڇي غیر شرعی اقدام و ڪرم نوبه همدغه لحاظ ستاسو محترم او مدبرانه حضورته عارض او احترامانه توقع لرم ڇي په دی باب ماته شرعی فتویٰ راکړئ اوزمادغه درخواست و محترم رئیس صاحب ته ددارالافتاء تقدیم اوراجع کړئ ڇي ددغه اسنادو او اوصافوپه لرلوسره زه دنوموړي حقیقت لرم کنه؟ په دی باب کی زماسره همکاري وکړئ. (ومن الله التوفیق)

(قاری عبد الباقی دهیئت دخريداری دشعبي عضو)

لاحظه

جناب فضيلت آف ريس صاحب دارالافتاء السلام عليكم! در مورد موضوع مذکور براز نظر شرعی فرمايد والسلام

الحاج مولوی عبدالودود اڃا

رئيس شوری مرکزی علماء ۱۴۷۲ھ/۳/۲۲

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة على اهلها

اما بعد: فنقول ومن الله التوفيق محترم وڅرنگه ڇي امامت او جوړول د مدرسې او تدريس په امر د قاضي صاحب دوخت و ووند اما مور هيڅ وخت له خپلې وظيفې څخه څوک نشي معزولولای تر هغه وخته ڇي په ده کي کوم خيانت، فسق او فساد نه وي پيدا شوی او که خيانت فسق او فساد پکي پيدا شونودی مستحق د عزل دی که څه هم امير مقرر کړی وي، او امام د محلی ڇي عالم باعمله وي فاسق اوبی دينه نه وي اهل د محلی يې نشي معزول کولای او امام ڇي فاسق فاجر نا اهل وي بيانو حق د عزل لري ځکه ڇي امامت يې مکروه تحریمی دی، په سبب دلاندینی مسئلي:

تنبیه: قال: فی البحر و استفيد من عدم صحة عزل الناظر بلاجنة عد مهال صاحب وظيفه فی وقف بغير جنة وعدم اهلية الخ و فی آخر الفن الثالث من الاشياء اذ اولی السلطان مدرسا لیس باهل لم تصح توليته لان فعله مقيد بالمصلحة خصوصاً ان كان المقرر عن مدرس اهل فان الاهل لم ينزل و صرح البزازی فی الصلح بان السلطان اذا اعطی غیر المستحق فقد ظلم مرتين بمنع المستحق واعطائه غیر المستحق (رد المحتار ج ۳ ص ۴۲۳، مطلب لا یصح عزل صاحب وظيفه بلاجنة وعدم اهلية - کتاب الوقف ط رشیدیة) وان اختار بعض القوم لهذا البعض لهذا فالعبرة

لا اجتماع الاكثر رجل ام قوماً وهم له كارهون فان كان الكراهة لفساد فيه اولاهم احق بالامامة منه كره له ذلك وان كان هواحق بالامامة لا يكره لان الجاهل والفاسق يكره العالم والصالح .

(فتاوى قاضيان بهامش الفتاوى الهندية ج ١ ص ٩٢ كتاب الصلوة ط دار الاشاعة قندهار وكذا في الهندية ج ١ ص ٨٧ كتاب الصلوة ط دار الاشاعة العربي قندهار وكذا في رد المحتار ج ١ ص ٤١٣ كتاب الصلاة ط رشيديه) فان اختلفوا فالعبرة بما اختاره الاكثر . قال في شرح المشكوة لعله محمول على الاكثر من العلماء اذا وجدوا والا فلعبرة لكثرة الجاهلين قال تعالى : ولكن اكثرهم لا يعلمون وان قدموا غير الاولى فقد أساءوا ولكن لا يؤمنون كذا في التجنيس وفيه لو ام قوماً وهم له كارهون فهو على ثلاثة اوجه ان كانت الكراهة لفساد فيه او كانوا احق بالامامة منه يكره .

قال الحلبي : وينبغي ان تكون الكراهة تحريمية لخبر ابي داود : ثلاثة لا يقبل الله منهم صلوة وعدّ منهم من تقدم قوماً وهم له كارهون وان كان هواحق بهامشهم ولا فساد فيه ومع هذا يكرهونه لا يكره له التقدم لان الجاهل والفاسق يكره العالم والصالح وقال عليه السلام : ان سررکم ان تقبل صلوتکم فليؤمکم علمائکم فانهم وفديما بينکم وبين ربکم وفي رواية : فليؤمکم خيارکم (حاشية الطحطاوى على مراقى الفلاح شرح نور الايضاح ، فصل في بيان الاحق بالامامة : ص ٢٤٤ ط انصاري كتب خانة افغانستان) والله اعلم بالصواب

مولوي زهير سخاني مولوي احمد نوري مني عز مولوي نور محمد نائب رئيس دارالافتاء مركزى امارت اسلامى افغانستان

له راديو خخه سماع دسجده تلاوت خه حکم لوي

پوښتنه پخواندن آيت سجده از طريق راديو سجده واجب ميشود يانې بينواتو جروا

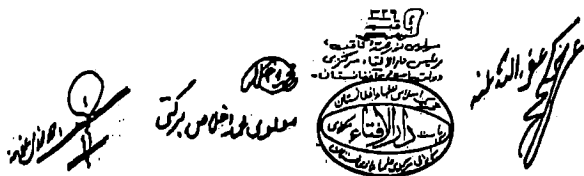
(به احترام برادر شماعبد الواحد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب والله الموفق للصواب

که په راديو کې قارى دسجدي آيت تلاوت کړى نو ايا پر سامعينو به دتلاوت سجده لازمېږي کنه ؟ خلاصه الجواب : ظاهره ده چې دا آله په دې حال اوزمانه کې ايجاد شوى ده ددې حکم په صريحو

الفاظو كي دفتقي په كتابونوپا په نصوصو دكتاب اوسنت كي نه پيدا كيږي، قواعد او اصولو او نظائرو څخه ددې حكم معلومېږي دفتهاؤ په كلام كي ددې يو نظير د امد كوردي چي صوت صدي يعني اواز يا زگشت چي دڅه گنبدې يا كوهي څخه اوريدل كيږي د اواز خپله د متكلم اصلي آواز نه دي بلكه دهغه عكس دي چي ديو غبرځي شعور شپي په ذريعه انسان ته رسيږي، ځكه فقهاء د اتلاوت نه دي گرزولي، اود وجوب سجده دپاره تلاوت صحيحه شرط دي ځكه چي سجده تلاوت چي دبازگشت په ذريعه واوريدل شي پراوريدونكي يې سجده نه لازميږي - ولاتجب اذا سمعهم ان طيرو المختار وان سمعهم الصدي لاتجب عليه (الفتاوى الهندية ج ٨ ص ١٣٢ ط دار الاشاعة العربية قندهار) لکن احتياط دادي: چي سجده تلاوت وكړي. (آلات جديدة ص ١٢٢) والله اعلم

مولوى محمد اسماعيل مولوى نور محمد شاتب رئيس دارالافتاء مركزى اسلامى افغانستان

په كوم مسجد كي دجمعي لمونځ كيداى شي ؟

پوښتنه: دجمعي لمونځ په كومو مساجدو كي كيداى شي په كومو شرائطو مشروط دي اوله ښار څخه كه فاصله وي لكه هوايي ميدان حكم ئي څه دي ؟

(دارشاد او اوقافورياست)

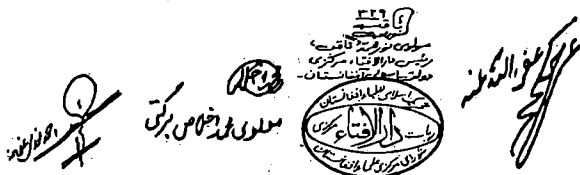
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصديق والصواب،

احكام او شرائط دجمعي عامو كتابونو دفتقي ذكر كړى دي او اختلاف پكښي شته اود فاصلي د مقدار لپاره ټاكلى اندازه نشته خو هوائي ميدان يا نور فوجي يا فوجي ځايونه چي د ښار د ضرورتو لپاره جوړ شوي وي هغه حكم دفناء دمصرلري جمعه پكښي جائزه ده خصوصاً كه په امر د امير المؤمنين يو مسجد پكښي جوړ شوى وي چي دابعينه امر دي په جمعه سره.

نناء سره مقام هې جو شمركى ضروريات كي لي متعين هو معن قبرستان كوړ اذالتي يا كموژوږيا چكي مشق يا فوجي اجتماع

وغيره کي ميدان هواي اڏه اور ريتاوي استيشن وغيره^(۱) (احسن الفتاوى ج ۴ ص ۱۳۳)
في فتاوى الديناري: اذنبني مسجدني الرستاق بامر الامام فهو امر بالجمعة اتفاقاً علي مقال السرخسي آه
والرستاق القري (ردالمحتار: ج ۱ ص ۵۹۰ طرشيديه كوئته) والله اعلم

مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء مركزى امارت اسلامي افغانستان

به هوائي ډگر کي دجمعي او اختر اوفو لمونځ جائز دی کنه ؟

پوښتنه: په هوايي ميدان کي دقندهار لمونځ دجمعي او اختر روادى کنه ؟
توجيبواو توجرو اجزا کم الله تعالى خير الجزاء

(المستفتي ملا اختر محمد «منصور»)

بسم الله الرحمن الرحيم

الفتوى بعون الملك العلى الاعلى
کله چي يو شرط له شرطونو څخه دلمانځه دجمعي (مصر) يعنى ښار او يافناء دښاروه يعنى
شاوخوا دښار چي جوړه کړاى شوى وي دښار دگټولپاره نوپه همدې اساس هوائي ميدان
دقندهار فناء دښار بلل کيږي، لمونځ دجمعي او اختر پکښي روادى دښار دقندهار فناء دليرويالى
اونژديوالى هيڅ فرق نه راځي، لکه په الدرالمختار على هامش ردالمحتار ج ۱ ص ۵۹۱ کي
ليکل شوى دى

(اوفناءه) بکسر الفاء (وهوما) حوله (اتصل به) اولاکما حرره ابن الکمال وغيره (لاجل مصالحه
(کدفن الموتى و رکض الخيل والمختار للفتوى تقديره بفرسخ ذکره الولوالجى).
اودفناء دتقدير په اړه په فرسخ يابل څه سره صاحب ردالمحتار هم په دغه ذکر شوى

^(۱) ژباړه: فناء دمصرفه ځاى دى کوم چي دښار دارتياوو لپاره ټاکل شوى وي، مثلاً هديره، دانباراچولوځاى
يادآسانو زغولوځاى ياد جنگى مشق، ياد فوجى غونډى اونورو لپاره ميدان، هوائي اډه اوريل گاډى استيشن
اونور (مرتب)

صفحه کي ليکلی دی: چي خلاصه دهغه عدم اعتبار د تقدير او تحديد دی په باره دفناء کنبی: اعلم ان بعض المحققين اهل الترجيح اطلق الفناء عن تقديره بمسافة وكذا محرر المذهب الامام محمد وبعضهم قدره بها وجمله اقوالهم في تقديره ثمانية اقوال اوتسعة غلوة ميل ميلان ثلاثة فرسخ فرسخان ثلاثة سماع الصوت، سماع الاذان والتعريف احسن من التحديد لانه لا يوجد ذلك في كل مصر وانما هو بحسب كبر المصرو صغره الخ وهكذا په احسن الفتاوى ج ۴ ص ۱۳۳ کنبی په عنوان د سوال او جواب کي ذکر شوی دی:

فناء مصر ده مقام ہے جو شمر کی ضروریات کي لئے متعین ہو مثلاً قبرستان مگر اڈالٹی یا گھوڑو ڈیا جنگی مشق یا فوجی اجتماع وغیرہ کیلئے میدان ہوا لئے اڈہ اور یلوی اسٹیشن وغیرہ۔

فناء شمر سے اتصال ضروری نہیں اور نہ ہے اس کی مسافت اور وسعت کی کوئی تحدید ہے بلکہ شمر کی حیثیت کی مطابق اس کی فناء مختف ہوگی (۱)۔

او بل علاوہ پردغہ ذکر شوی بیان دا خبرہ ہم ده کوم مسجد چي میدان هوایی کی جوړدی غالباً په امر دامیر المؤمنین سره به وی او کله چي په امر دامام سره مسجد په یو کلی کی جوړشی دغه امر دی په جمعی سره لکه په رد المحتار ج ۱ ص ۵۹۱ کنبی ليکلی شوی دی: وهذا لایمتصل به حکم فان فی فتاوی الدیناری اذابنی مسجد فی الرستاق بامر الامام فهو امر با لجمعة اتفاقاً علی ماقال السرخسی آه فافهم والرستاق القرى کما فی القاموس واللہ اعلم بالصواب.

مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی عبدالکلیم عا لہ عنہ مولوی نور محمد ثاقب و افغانستان اسلامی امارت د دارالافتاء رئیس

(۱) ژباړه: فناء، دمصر هغه ځای دی کوم چي د ښار د اړتیاوو لپاره ټاکل شوی وی، مثلاً هدیره، د اښار اچولو ځای یا د آسانو زغلولو ځای یا د جنگی مشق، یا د فوجی غونډی او نورو لپاره میدان، هوایی اڈه اوریل گاډی اسټیشن او نور دفناء اتصال له ښار سره ضروری نه دی او نه ددې مسافتی او وسعت (فراخی) کوم تحدید شته، بلکه د ښار د حیثیت سره سم به د هغه فناء، مختلف وی (مرتب)

په دوونژدی جامع مسجدونو کي دجمعی لمونځ څه حکم لري ؟

پوښتنه: پخوانی مسجد جامع وو په بالا کرزکی چي دجمعی لمونځ په کي کیدی بیا هغه جامع مسجد خراب شو، اوس هغه ته نژدی مسجد چي هغه هم پخوا خراب شوی وو اوس جوړ شوی دی دجمعی لمونځ په کي شروع شوی دی آیا اوس دغه دجمعی لمونځ صحت لري کنه؟ (المستفتی معلم عبد الله)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب: حامداً ومصلياً

مسئله داده: چي دوه مسجدان چي هغه هم سره متصل وی او دواړه هم نژدی سره واقع وی نو دجمعی لمونځ پکښی صحیح دی.

(وتؤدی فی مصر واحد بمواضع كثيرة) مطلقاً علی المذاهب وعلیه الفتوی (مطلقاً) قوله ای سواء كان المصر كبيراً أو لا وسواء فصل بين جانبیه نهر كبير كبغداد أو لا وسواء قطع الحبرس أو بقي متصلاً وسواء كان التعدد فی مسجدین او اکثره کذا یسفاد من الفتح ومقتضاه انه لا يلزم ان يكون التعدد بقدر الحاجة كما يدل علیه كلام السرخسی (الدر المختار ورد المحتار ج ۱ ص ۵۹۵ طالبانو رشیدی) وتجاوز الجمعة فی موضعین فی مصر واحد فی قول ابی حنیفة رحمته الله وابی یوسف رحمته الله (الفتاوی الخانیة بهامش الفتاوی الهندیة ج ۱ ص ۱۷۶) (سئل) فی صلاة الجمعة هل تؤدی فی مصر واحد فی مواضع كثيرة (الجواب) نعم كما ذكره فی التنویر وقال السرخسی: هو الصحیح من مذهب ابی حنیفة رحمته الله وبه تأخذ الخ (الفتاوی الکاملية ج ۱ ص ۷ و هکذا فی فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۵ ص ۵)

احمد رازی عفی عنہ

د اول خط جنګي طالبان به قصر کوي که پوره لمونځ ؟

پوښتنه: ددارالافتاء ومحترمو علماء کرامو ته السلام عليكم ورحمة الله وبرکاته وبعد: د جنګ د اول خط طلباء کرام چي په حالت د قرار او فرار کي دی که دوی نیت دا قامت وکړي آیا د دوی دغه نیت صحت لري او کنه؟ دوي به دلمانځه اتمام کوي او که قصر موږ ته صحیح معلومات راکړي

(د چهار آسياب د اول خط دمستور لښو او طالبانو له طرفه)

به مقام محترم ریاست دارالافتاء تحریک اسلامی
 د چهار آسیاب زړورو د سنگر غښتلیو طالبانو کرامو په عاجله توګه د اسی فتوی غوښتي ده
 څرنگه چې موږ په سنگر کې قرار لرونو بعضی وايي چې خپل لمونځونه په مسافرانو
 صورت ادا کړئ اوبعضی وائي چې د مقیم په توګه ئې ادا کړئ نوموړ ته په دې باره کې
 شرعی فتوی راکړئ چې خپل لمونځونه څرنگه وکړو، دادي موضوع مو تاسی ته راجع کړه
 چې دگرانو طالبانو د لمونځو په باره کې ژر تر ژره فتوی راکړئ. والسلام علیکم
 (مولوی محمد اعظم عضو دیوان امنیت عامه تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب: رحمه الصدق والصواب:

هغه ځایونه چې اول خط بلل کيږي هغه ځایونه دا قامت نه دی که طالبان دا قامت یعنی
 د (۱۵) شپونیت وکړي دغه نیت ئې صحت نه لري، لمونځ به قصر کوي که په حال د جنگ
 کښي وی او که په حال د محاصري د کلی یا قلعه کې وی د کلی له داخلیدو وروسته او په
 مخکه د کفر کې وی او که په مخکه د اسلام کې وی د باغیانو سره او د محاصره په مصر کې
 وی او که په غیر مصر کې ځکه حال د دوی مخالف ده د قصد او عزم د دوی سره حال د دوی
 کله پرمختګ وی کله پرشاتګ وی او کله پرځای پاته کیدل وی، دا حکم دلاندی ذکر
 کیدوونکو کتابونو څخه معلوم دی:

حاصر قوم مدینه فی دار الحرب او اهل البغی فی دار الاسلام فی غیر مصر ونوو الاقامة خمسة عشر يوماً قصرُوا
 لان حالهم مترد بین قرار وفرار فلا تصح نیتهم وان نزولاً فی بیوتهم کذا فی التمر تاشی (الفتاوی الهندیة
 ج ۱ ص ۱۴۰ ط: دار الاشاعة العربیة قندهار) فنقول: انما تصح نية الإقامة اذا كان الموضع الذي نوى الإقامة فيه
 محلاً للإقامة حتى ان اهل العسكر انزلوا الإقامة فی دار الحرب خمسة عشر يوماً او اكثر وهم محاصرون اهل
 مدينة لا تصح نیتهم وفي المضمرات وقال: زفر بن عبد الله: ان كانت القوة والشوكة للفرار صحت نية الإقامة منهم
 والا فلا وقال: ابو يوسف رحمه الله: ان كانوا نزولاً فی الابنية صحت وان كانوا فی الخيام لم تصح والا صح ما قلنا. اهل
 البغی اذا امتنعوا فی دار البغی وحاصروا هم لا تصح منّا الإقامة.... الخ (فتاوی تاتار خانیة ج ۲ ص ۹: قبیسی کتب خله کراچی)

(قوله واذا دخل العسكر ارض الحرب فنووا إقامة خمسة عشر يوماً كما يتموا) ظاهر هذا ولو كانت الشوكة لهم لان
 حالهم مبطل عزيمتهم لانهم بين ان يغلبوا فيقروا وبين ان يغلبوا فيفرقوا فلم يكن دار إقامة كالمغارة الخ (الجواهر النيرة
 ج ۱ ص ۱۰۳ ط مکتبه حقانيه ملتان)

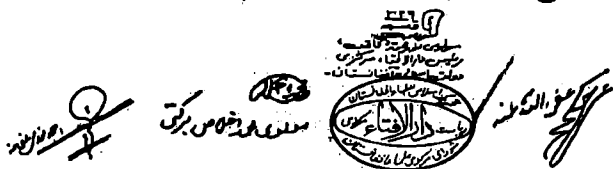
الرجى به فتاوى هندية كى قيدد «غير مصر» ذكر شوخاوس به مورد هغه كتابونه ذكر كرو چي
داقيدنه معتبرى

به الخطاوى على الدر المختار ج ١ ص ٣٣٣ ط دار المعرفة بيروت) كنبى ئى ليكلي دى : قال فى الشرنبلالية
معربا للعناية التعليل يدل على ان قوله فى غير المصر ليس بقيدحتى لوزن لوامدينة اهل البغى وحاصروهم فى
الحصن لم تصح نيتهم ايضا لان مديتهم كالمفازة عند حصول المقصود لا يقيمون فيها... الخ
اوپرد المختار ج ١ ص ٥٨٢ ط رشيديه كوئته) كنبى ليكلي دى:

ثم اعلم ان التقييد بغير المصروع فى الجامع الصغير والهداية والكز وغير هاهو هوهم صحة نية الاقامتو
لوزن لوافى المصر وحاصروا حصنا فيه قال فى المعراج لان اطلاق ما ذكر فى المبسوط يدل على انه ليس كذلك
واطال فى بيانه وكناص فى العناية على انه ليس بقيد كما يقتضيه التعليل الا ترى وذكر عبارته الشرنبلالى ومشى
عليه فى منته (قوله للتردد بين القرار والقرار) الاول بالقاف والثانى بالقاء اى فكانت حالتهم تنافى عزيمتهم
والاطلاق شامل لما اذا كانت الشوكة لعسكر نالا احتمال وصول المدد للمعدوا وجود مكية كمافى الفتح الخ.

اوپر منحة الخالق على هامش البحر الرائق ج ٢ ص ٢٣٤ ط رشيديه كوئته) كى ليكلي دى
(قول المصنف او حاصروا اهل البغى فى دارنا فى غيره) اى غير المصر ظاهره انه لو حاصروهم فى المصر
لا بقصرون ووقع التقييد به ايضا فى الجامع الصغير والهداية والدرر وما هب الرحمن وعبارة الهداية وكذلك
ان حاصروا اهل البغى فى دار الاسلام فى غير مصر او حاصروهم فى البحر لان حالهم مبطل عزيمتهم آه وقد صرح
بهذا المفهوم العينى فى شرح هذا المختصر بقوله واما اذا حاصروهم فى مصر من امصار المسلمين تصح نيتهم
للاقامة بلا خلاف آه وصرح فى النهر ايضا بانهم يمتون ولم يتعرض له الزيلعى والمقدسى كالمؤلف لكن قال فى
العناية : قوله لان حالهم مبطل عزيمتهم يشير الى ان المحل وان كان صالحا لكن ثمة مانعا آخر وهو انهم انما يقيمون
لفرض فاذا حصل انزعجوا فلا تكون نيتهم مستقرة وهذا التعليل يدل على ان قوله فى غير مصر وقوله فى
البحر ليس بقيدحتى لوزن لوامدينة اهل البغى وحاصروهم وهم فى الحصن لم تصح نيتهم ايضا لان مديتهم
كالمفازة عند حصول المقصود لا يقيمون فيها آه وفى معراج الدراية هم التقييد بقوله فى غير مصر وفى البحر يوههم
لهم لوزن لوامدينة اهل البغى وحاصروهم وثم فى الحصن تصح نية الاقامة لكن اطلاق ما ذكر فى المبسوط يدل
على انه ليس كذلك فانه قال وكذا اذا حاربوا اهل البغى فى دار الاسلام اما التعليل فيشمل المفازة والمدينة الا انه قيد
فى الجامع الصغير بغير المصر وبالبحر لانه فى عدم الجواز ابعاد عن توهم الجواز فى غير المصر او البحر ثم بسط
الكلام فى التوجيه فراجع وقدا طلقه فى السراج والذخيرة والحاصل ان المفهوم من عبارات المتن كالهداية ان
عسكرنا لو حاصروا اهل البغى والعسكر داخل المصر من ديار الاسلام تصح نيتهم للاقامة والمفهوم من اطلاق

المبسوط والسراج والخيرة وهو مقتضى التعليل انها لاتصح وظاهر كلام العناية والمعراج اختياره وبه جزم الشرع بل لا في نور الايضاح . والله اعلم .

مولوی محمد احسان برکتی مولوی زمان شاہ صاحب مولوی احمد نوری

مولوی نور محمد ثاقب و افغانستان و اسلامی امارت و مرکزی دارالافتاء سرپرست

دقروی امام امامت داهل اخبیه لپاره جائز دی کنه ؟

پوښتنه : بعضی ملایان قروی امامت داهل اخبیه و په مفازاتو کي کوی داصحت لري او کنه او مفازة کوم خای ته ویل کیږي کوم حد لري او کنه ؟
(المستفتی ملاشاه ولی - له هلمند ولایته)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

دقروی امام امامت داهل اخبیه لپاره صحیح دی ځکه صحت د امامت پرقروی او غیر قروی پوري اړه نه لري لکن که اهل اخبیه نیت د اقامت وکړي په داسی مفازة کښي چي اوبه او واینه دومره کافی کیږي چي مدة د اقامت وی نو مقیمین گوزي او قروی مسافر دی که ئې نیت د اقامت کړی وی هم اعتبار نه لري ، نو دغه قروی امام به قصر کوي او اهل اخبیه مقتدیان به ئې اتمام کوي : په الدر المختار علی هامش رد المحتار ج ۱ ص ۵۸۳ طر شیدیي (کي راغلی دی :) بخلاف اهل الاخبیه (کعب و ترکمان) نو واهي) فی المفازة فانها تصح (فی الاصح) و به یفتی اذاکان عند هم من الماء و الکلاء مایکفیههم مدتھا لان الاقامة اصل الا اذا قصدوا موضعا بینهما مدة السفر فيقصر ان نوو اسفرا و الا لا و لونوی غیرهم الاقامة معهم لم یصح فی الاصح . په البحر الرئق ج ۲ ص ۲۳۵ طر شیدیي کوته) کښي راغلی دی : و قید باهل الاخبیه لان غیرهم من المسافرين لونوی الاقامة معهم فنن ابي يوسف رحمه الله روایتان و عندابی حنیفة رحمه الله لا یصیرون مقیمین و هو الصحیح کذا فی البدائع .

په فتح القدیر ج ۲ ص ۳۹۹ ط دار صادر بیروت کنبی راغلی دی:

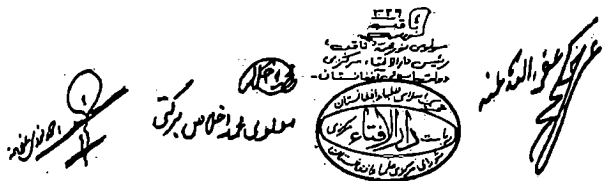
امان ليس من اهل البادية بل هو مسافر فلا يصير مقيماً بنية الإقامة في مرعى او جزيرة .

مفازة هغه خای ته ویل کیږي چي گمان دهلاکت پکښی وی یعنی له ابادی څخه دومره لیری وی چي گمان دهچولا وه کیدلوپکښي کیږي

په حاشیه دطحاوی علی الدر المختار ج ۳ ص ۳۳۳ ط دار المعرفه بیروت) کنبی راغلی دی:

(قوله في المفازة) هي الموضع المهلك مأخوذاً من فوز بالتشديد اذا مات لانها مظنة الموت وقيل من

فاز اذا نجوا وسلم سميت به تفاقواً بالسلامة . والله اعلم بالصواب

مولوي عبدكريم مكي الله عن مولوي محمود ميوندوال مولوي زهد محمد حقاني مولوي نور محمد ثاقب و افغانستان و اسلامي ادارت و مرکزی دارالافتاء مشر

دوطني امام داقامت نيت دكوچيانوسره صحيح كيږي كنه ؟

پوښتنه : و حضور ته دمحترم رئيس صاحب دارالافتاء او همكارانو ته السلام عليكم بعدا :

دكوچيانو داقامت نيت خو په دښت او صحرا كي هم صحيح كيږي اماكه امام ثي وطني

سړي وي ددغه امام وطني نيت په دغو كوچيانوسره په دښت كي صحيح كيږي كنه ؟

(المستفتي ملا احمد شاه د مرکزی محكمی محرر)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك العلي الاعلى :

محترم مستفتي صاحب وطني او قروي سړي چي امام ودریږي دكوچيانوسره په يوداسی

دښت او صحری كي چي دهغو نيت داقامت صحيح كيږي په هغه صحری كي ددغه قروي

او وطني امام نيت داقامت ورسره نه صحيح كيږي بلکه دی مسافر بلل كيږي كه مسافه

دسفر كي ووپه الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۳ ص ۵۸۳ ط رشيديه كوټه) كنبی

راغلی دی :

(بخلاف اهل الاخبية) كعرب و تركمان (نوها) في المفازة فانها تصح (في الاصح) و به يفتي

اذا كان عند هم من الماء والكلاء ما يكفيهم مدتها لان الإقامة اصل الا اذا قصدوا موضعاً بينهما مدة

السفر فيقصر ان نوا سفر أو الا لا ونوى غيرهم الإقامة معهم لم يصح في الاصح.

پہ البحر الرئق (ج ۲/ص ۱۲) کبھی راغلی دی:

وقيد باهل الاخبية لان غيرهم من المسافرين لونوى الإقامة معهم فعن أبى يوسف رحمته الله عليه روايتان وعند أبى حنيفة رحمته الله عليه لا يصيرون مقيمين وهو الصحيح كذا فى البدائع.

په فتح القدیر ج ۲ ص ۳۹۹ ط دار صادر بیروت کنسی راغلی دی:

امامن ليس من اهل البادية بل هو مسافر فلا يصير مقيماً بنية الإقامة في مرعى اوجزيرة . والله اعلم .

۱۳۹۷
 سلطنت، سرحد و تاقیت
 رئیس ملاوات، مرکزی
 دولت و استعمار و افغانستان
 میرزا یونس علی و افغانستان
 دارالافتاء
 مولوی محمد افضل صاحب برکتی

عمر كمال عفر، الشحنة

[Handwritten signature]

احمد نوری مولوی محمود میوند وال مولوی نور محمد ثاقب د افغانستان د مرکزی دارالافتاء رئیس

كتاب الزكاة والعشر

جي زڪاۃ نه ور کوي يانی غنيانو (مرو) ته ور کوي دهغوئي ڇه حڪم دي ؟

پوښتنه: کوم خلک چي مالداري او خپل زکاة اغنياؤ ته ورکوي اويائي نه ورکوي، په دې باره کي به موږ ته د شرعي احکاموله رويه فتوي راکړئ. والسلام

(ملا محمد حسن رحمانی دکندهاروالی)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الجواب بعون الملك العلي الاعلى :

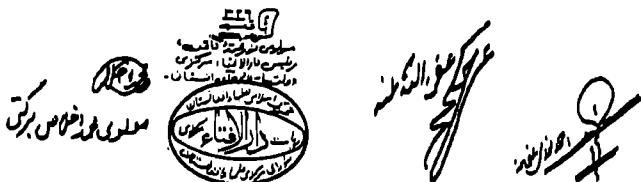
مالدارخلگ چي خپل زكاة مالدارو اوغنيانوته ورکوي ،هغه اغنياء چي پرهغوي زكاة نه کيږي لکه دسوال ظاهرچي هم دغسی دي دالکه نه ورکړه ده ځکه چي داتولومتونودفقه شريفي اوفتاواو لیکلی دی :چی غنی ته زکوة قصدا ورکړی زکوة يې نه کيږي .

في البحر الرائق من المجلد الثاني باب المصرف ص ٤٢٦ ط رشديه كوثه (قوله وغنى يملك نصاباً) لا يجوز الدفع له لحديث معاذ رضي الله عنه المشهور خذها من اغنيائهم وردّها في فقرائهم.

باقی تارکین دزکاة چي زکاة نه ورکوي که نه ورکونکي دزکاة داموال ظاهره وو وی نواسلامی حکومت اوامام دمسلمانانوته اجازه ده دشریعت له طرفه څخه چی په زور

اوجبرني ڇيني واخلی که په رضائي نه ورکوي لکه تاسود البحر الرائق اوله حواله وگوري چي په صراحت سره ذکردي چي ابوبکر صديق رضي الله عنه قتل اعلان کړي وو دمانعينو دزکاة سره اوکه نه ورکوونکي دزکاة داموال باطنه وو وي نوييا پس له پوره معلوماتو څخه چي دي تارک دزکاة دي نودی مرتکب دمعصيت بلل کيږي، حکم ئي داسی دی لکه حکم دتارک الصلوة اوخوړوونکی دروژي بي له شرعی عذره چي هغه تعزیردی په بندی کولو سره یا په بل شی سره چي ترڅو توبه وباسی.

فی الفتاوی الکاملية : (ص ۴۷) فائدة : قال فی الاشباه کل مرتکب معصية لاحد فيها ففيها التعزير آه ونقله فی الدرر ونقل محشيه ابن عابدين عن الفتح انه يعزرن من شهد شرب الشاربين ويعزرن من معه ركة خمر والمفطر فی رمضان وكذا المسلم يبيع الخمر ويأ كل السربا والمغني والمخت والنائحة يعزرون ويحبسون حتى يحدثوا توبة، ومن يتهم بالقتل والرقه يحبس ويخلد فی السجن الى ان يظهر التوبة وكذا من قبل اجنبية او عانقها او مسها بشهوة وذكر فی البحران الحاصل وجوبه باجماع الامة لكل مرتکب معصية ليس فيها حدمقدر آه. والله اعلم

مولوي احمد دوري مولوي نور محمد ثاب

د کورد نفقي پر ټکټرياموټر باندی زکوة شته اوکته ؟

پوښتنه : که څوک ټکټرياموټر د کورد نفقي (خواری) لپاره واخلی او مزدوري په کوی آيا په دغه ټکټريکي ياموټرکي زکاة شته کنه ؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامداً ومصلياً

په ټکټر اموټرکي چي مزدوري په کوي د فروش لپاره نه وی اگر که يې په نيت کي فروش وی په آخیرکي زکوة نشته اذاشتری جوالق بعشرة آلاف درهم ليواجر هامن الناس فعال عليها الحول فلا زکوة فيها لانه اشتراها للغلة لا للتجارة فان کان فی نيته انه يبيعه آخر افلا عبرة لهذا و كذلك الجواب فی ابل الحمالين و حمر المكارين (التاتار خانية ج ۲ ص ۱۸۲ ط قديمی کتب

لهذا وكذلك الجواب في ابل الحمالين وحمرا المكارين (التاتارخانية ج ۲ ص ۱۸۲ ط قديمي كتب خانه كراچي، و خلاصة الفتاوى ج ۱ ص ۲۴۰ ط رشيديه كوئته) والله اعلم.

مولوی محمد اظہار الحق

مولوی محمد اظہار الحق

مولوی محمد اظہار الحق مولوی احمد نوری مولوی نور محمد ثاقب افغانستان اسلامی امارت و مرکزی دارالافتاء رئیس

له یوه ځای څخه بل ځای ته د زکوٰۃ انتقال (وړل) څه حکم لري ؟

پوښتنه: بحضور محترم رئیس صاحب دارالافتاء قندھار السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته ۱ بعد: دریاست عمومی عشر و زکوٰۃ له طرفه و ټولو مربوطه ولایاتو ته د عشر رئیسان مقرر او معرفی شوی چي خپلو حوالی او اطرافو څخه د عشر اصناف را جمع کړي د قندھار د ولایت تقدې پیسی هغه اندازه چي دمحل دامامانو د ضرورت څخه اضافه وی وریاست عشر ته تحویل شوي چي په نتیجه کي مبلغ (۱۲) زره لکه افغانی په ظرف د څلورو میاشتو کي د ټول افغانستان د ولایاتو مسکینانو، معیوینو، ګوډیانو، یتیمانو او بیوزلو ته توزیع شوی تنها و تنها په ولایاتو کي غنم پاته دی چی د هغو په انتقال او توزیع کي ستاسو امر ته سترګي په لاره یوچي هلته توزیع او یا مرکز ته راوړل شي، چي د ټول افغانستان و مستحقینو ته تقسیم او د تمام تحریک په نفع کي مصرف شي با احترام.

(ملاحید الله اخندزاده رئیس عمومی عشر تاریخ ۱۳۷۵/۸/۱۵)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامداً ومصلیاً

محترم رئیس صاحب د عشر اوزکوٰۃ باید خپله مصلحت ته وګوري چي ایا مصلحت به داوی چي په هغو ولایاتو کي چي غنم پکښي جمع شوی دی تقسیم شی او که مرکز ته را انتقال شی او د مرکز له طرفه تقسیم شی، د مشرانو تر نظارت لاندی. هر چي مسئله د انتقال د زکوٰۃ دیوه ځایه بل ځای ته ده حکم ئي د شریعت له نگاه په لاندی ډول دی: نقل زکوٰۃ او د عشر دیوه ځایه وبل ځای ته مکروه تنزیهی دی لکن که چیری واقرباؤ محتاجانو ته وی او یاو محتاجینو فقیرانو ته وی چي تردغه ځای تر فقیرانو احوج وی او یا واصلح ته

تردغواوياواورع ته تردغواوياواورع للمسلمين ته تردغواوياواورع طلباؤته دعلم اويا وركول
دزكوة مخكي تروخت و اوياددارالحرب خخه ودارالسلام ته وه په دغوصورتونوكي
مكروه نه دى په غيرددغوصورتونوكي جائز دى لكن مكروه دى.

وكره (نقلها الاالى قرابة واحوج) اصلح او اورع اوانفع للمسلمين (اومن دارالحرب الى دارالاسلام
اوالى طالب علم) وفى المعراج التصديق على العالم الفقير افضل (اوالى الزهاد او كانت معجلة) قبل
تمام الحول فلايكروه خلاصة (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ج ۲ ص ۷۵ ط رشيديه كوئته
،الفقه الاسلامى ج ۳ ص ۱۹۷۷ ط رشيديه، والدرالمتنقى على هامش مجمع الانهر ج ۱ ص ۳۳۳ ط
مكتبه غفاريه كوئته) قوله: (وكره نقلها الى بلد آخر لغير قريب واحوج) اما الصحة فلاطلاق قوله
تعالى [انما الصدقات للفقراء] من غير قيد بالمكان واما حديث معاذ رضي الله عنه المشهور اخذها من
اغنيائهم ورد هافى فقراتهم فلاينفى الصحة لان الضمير راجع الى فقراء المسلمين لا الى اهل اليمن
اولانه ورد ليبان انه عليه الصلوة والسلام لا طمع له فى الصدقات ولانه صح عنه انه كان يقول لاهل
اليمن اتئونى بخميس اوليس وهما الصغار من الثياب آخذه منكم فى الصدقة مكان الشعير والذرة
اهون عليكم لاصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم فان كان فى زمنه فهو تقرير وان كان فى زمن
ابى بكر رضي الله عنه فذاك اجماع لسكوئتهم عنه وعدم الكراهة فى نقلها للقريب الجمع بين اجري الصدقة
والصلة وللاحوج لان المقصود منها سد خلة المحتاج فمن كان احوج كان اولى وليس عدم الكراهة
منحصر فى هاتين لانه لو نقلها الى فقير فى بلد آخر او اورع واصلح كما فعل معاذ رضي الله عنه لايكروه
..ولايكروه نقلها من دارالحرب الى فقراء دارالاسلام وكذا لايكروه نقل الزكوة المعجلة مطلقاً
...والمعتبر فى الزكوة مكان المال فى الروايات كلها أه البحر الرائق ج ۲ ص ۴۳۶ ط رشيديه كوئته)
وفى منحة الخالق على البحر الرائق بعد نقل قول الزيلعى اقول يؤخذ منه انها كراهة تنزيه آه (ج ۲ ص
۴۳۶) والله اعلم

مولوى محمد اخص بركتى

مولوى احمد نورى

مولوى احمد نورى مولوى زمان شاه مولوى نور محمد ثاقب و افغانستان اسلامى امارت د مرکزى دارالافتاء رئيس

بل ولايت ته دعو اوز كاة انتقال جائز دى كنه ؟

پوښتنه: د طالبانو د اسلامي تحريك د دار الافتاء محترم مقام ته ۱ څرنگه چي د طالبانو اسلامي تحريك غواړي عشر اوز كاة له ځينى مستعدو ولاياتو څخه هغو ولاياتو ته چي دا اقتصاد په لحاظ كمزوري وي انتقال كړي دا چي دا موضوع د شريعت له نگاه څنگه ده ؟
(المستفتى حافظ عبد المجيد رئيس شهداء ومعلولين)

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم

الجواب باسم ملهم الصواب

د عشر اوز كاة انتقال له يوه ښاره بل ښار ته له ضرورت پرته مكروه تنزيهي دى او بڼه پر ضرورت جائز دى بيله كراهته يعنى د بل ښار فقراء د زكاة وركوونكي د ښار تر فقراء ډير او وي يا قريبان وي يا صالحين او تقوى داره وي ، يا يې نفعه و مسلمانانو ته ډيره رسيږي بلكه د ضرورت له مخي دغه انتقال اولى او بهتر دى

ويكړه انتقال الزكوة من بلد الى بلد - الان ينقلها الانسان الى قرابته او الى قوم هم احوج من اهل بلده لمافيه من الصلة او زيادة دفع الحاجة ولو نقل الى غيرهم اجزاء وان كان مكروها لان المصرف مطلق الفقراء بالنص . الهدياه ج ١ ص ١٩٠ ط رشيديه كوته) (قوله الان ينقلها) استثناء من كراهة النقل (فتح القدير ج ٢ ص ٢١٧) قوله هم احوج من اهل بلده) وكذلك اذا كان الفقير الذى فى بلد آخر اورع و اوقع للمسلمين بتعليمهم شرائع الاسلام الا ترى ان معاذ رضي الله عنه كيف نقلها من اليمن الى المدينة لهذه المعانى (الكفايتم فتح القدير ج ٢ ص ٢١٧) واما الى قوم هم احوج من اهل بلده فلان المقصود سد حاجة الفقير فمن كان احوج كان اولى و قد صح عن معاذ رضي الله عنه انه كان يقول باليمن اتونى بخميس وليس آخذ منكم فى الصدقة فانه ايمس عليكم و اوقع للمهاجرين بالمدينة و الخميس

الثوب الصغير طوله خمسة ازرع و اللبىس الخلق (العنايه على هامش فتح القدير ج ٢ ص ٢١٧) و كرهه (نقلها الى قرابة ... او احوج) او اصلح او اورع او اوقع للمسلمين (الدر المختار) (قوله و كرهه نقلها) و المتبادر منه ان الكراهة تنزيهية تأمل فلو نقلها جاز (رد المحتار ط رشيديه ج ٢ ص ٧٥) فاما اذا لم يكن فقراء تلك البلدة محتاجين للحال او كانوا محتاجين لان فقراء بلدة اخرى اكثر حاجة فالصرف الى فقراء بلدة اخرى اولى (التاتار خانيه ج ٢ ص ٢٨٢ ط قديمى كتب خانه كراچى) ويكړه هل الزكوة من بلد الى بلد الان ينقلها الانسان الى قرابته او الى قوم هم احوج اليها من اهل بلده (الهنديه ج ١ ص ١٩٠ ط دار الالهة العربية ، بحر الرائق ج ٢ ص ٤٣٦ ط رشيديه كوته ، والاختيار ج ١ ص ١٤٢ ، و الفقه الاسلامى وادلته ج ٣ ص ١٩٧٧ ط رشيديه ، و اما المفتين ج ٢ ص ٢٦٦ ، و احسن الفتاوى ج ٤ ص ٢٢٥ ، و مجمع الانهر فى شرح ملتقى الابحر و على

دگمرک او ترانسپورٹ عواند چاہے باید ورکول سی ؟

پوښتنه: ویتیمانواو معیوبینو ته په قانونی شکل له گمرک او ترانسپورٹ څخه تقسیم صحت لري او کنه ؟

(المستفتی حافظ عبدالمجید دشهداؤو معلولینورئیس)

بسم الله الرحمن الرحيم

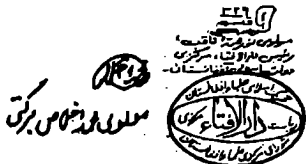
نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم

الجواب باسم ملهم الصواب:

دغنیمت پنځمه برخه یاد معدن اورکاز مبلغ په یتیمانوباندي مصرف کیدلای شي او هغه شيان چي پیداشوی وی چي هغه ته اللقطات وايي یاد داسی شخص ترکه چي دهغه وارث نه وی پاته شوی په معیوبینوباندي مصرف کیدلای شي نوکه دگمرک او ترانسپورٹ مبلغ دمذکوره اشیاؤڅخه وی نوپه یتیمانواو معیوبینو مصرف کیدای شي خومعیوبین به فقراء وی اوهم دنفقی برابرولو قریب به نه لري

(والثانی) خمس الغنائم والمعادن والركاز ويصرف اليوم الى ثلاثة اصناف اليتامى والمساكين وابن السبيل (الهندي ج ۱ ص ۱۹۰ ط دار الاشاعة العربيه قندهار، وبدايع الصنائع ج ۷ ص ۱۲۴ ط ايچ ايم سعيدکراچي) قوله المال المستخرج من الارض له اسام ثلاثة الكنز والمعدن والركاز، فالكنز اسم لما دفنه بنو آدم والمعدن اسم لما خلقه الله تعالى في الارض يوم خلق الارض والركاز اسم لهما جميعاً (العناية على هامش فتح القدير ج ۲ ص ۱۷۹)

(والرابع) اللقطات وما اخذن من تركة الميت الذي مات ولم يترك وارثاً... وهذا النوع يصرف الى انفقة المرضى وادويتهم وهم فقراء... والى نفقة من هو عاجز عن الكسب وليس له من تجب عليه نفقته (الهندي ج ۱ ص ۱۹۱ ط دار الاشاعة قندهار، وبدايع الصنائع ج ۲ ص ۶۹ ط ايچ ايم سعيدکراچي) والله اعلم

دگمرک او ترانسپورٹ

دگمرک او ترانسپورٹ

ابدا لاخر محمد مولوي نور محمد نائب

دافغانستان اسلامي ادارت دمرکزي ادارالافتاء مشر

اياپر عامو مسلمانانو، معيوبينو دشهداؤ

وارثانو دتحريك پر فقراء مسئولينو او تعليم او تربيه بيت المال مصروفولاى شي؟

پوښتنه: جناب محترم رئيس صاحب دارالافتاء اوستاسو ملگرو علماء کرامو څخه ددې فتوى غوښتونکى يو چي کوم عشاړو زکوة دبيت المال حق ده دبيت المال څخه مصرف په دغو څلورو فريقيو جواز لري او که ئي نه لري: (۱) عام مساکين (۲) دوهم معيوبين دجهاد او وارثين دتحريك دشهداؤ (۳) درېيم مسئولين دتحريك چي فقيران وى (۴) تعليم او تربيه

(المستفتى عبدالمجيد دشهيدانو او معلولينو درياست رئيس)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب وهو ملهم الصواب

په استفتاء کي چي اول او درېيم فريق دى يعنى عام مساکين او دتحريك مسئولين چي فقراء وى دوي مصرف دعشاړو زکوة دى يعنى ورکول دعشاړو دزکوة دوي ته بې شکه صحيح ده ، او هر چي دوهم او څلورم فريق دى يعنى معيوبين دجهاد او دتحريك د شهيدانو وارثان او تعليم او تربيه دامصرف دخراج (ماليه) او دجزبې دى ، که څه هم دامام (باچا) لپاره جائز ده چي دبيت العشر څخه قرض وکړي بيت دخراج او جزبې لره ئې ورکړي او داسى بالعکس او داقرض په څلورو واريو دمال کښي صحيح کيږي .

زيات تفصيل به دلاندې عبارتو څخه معلوم شي

په الدر المختار او رد المحتار ج ۳ ص ۳۰۶ - ۳۰۷ ط رشيديه کوښته (کي په بيان دمصرف دخراج او جزيه وغيرهما کي ليکلى دى:

(وكفاية العلماء) والمتعلمين تجنيس وبه يدخل طلبة العلم فتح (والقضاة والعمال) ككتبة قضاة وشهود وقسمة ورقباء سواحل (ورزق المقاتلة وذرائعهم) اى ذرائع من ذكر مسكين واعتمده فى البحر (قوله وكفاية العلماء) هم اصحاب التفسير والحديث والظاهر ان المراد بهم من يعلم العلوم الشرعية فيشمل الصرف والنحو وغيرهما حموى عن البرجندي ط وفى التعبير بالكفاية اشعار بانه لا يزداد عليها وسيأتى بيانه وكذا يشعر باشتراط فقرهم لكن فى حظر الخانية سئل على الرازي عن بيت المال هل للاغنياء فيه نصيب قال لا الا ان يكون عاملاً او قاضياً وليس للفقهاء فيه نصيب الا فقيه فرغ نفسه لتعليم الناس الفقه أو القرآن آه قال فى البحر: اى بان صرف غالب اوقاته فى العلم

ولیس مراد الرازی الاقتصار علی العامل او القاضی بل اشار بهما الی کل من فرغ نفسه لعمل المسلمین فیدخل فیہ المفتی والجندی فیستحقان الکفایة مع الغنی... آه

و فسر الذراری فی شرح در البحار بالزوجة والاولاد- نقل الشیخ عیس السفطی فی رسالته مانصه قال ابو یوسف فی کتاب الخراج ان من کان مستحقاً فی بیت المال وفرض له استحقاقه فیہ فانه یفرض لذریته ایضاً تبعاً له ولا یسقط بموته وقال صاحب الحاوی الفتوی : علی انه یفرض لذراری العلماء والفقهاء والمقاتلة ومن کان مستحقاً فی بیت المال لا یسقط ما فرض لذراریهم بموتهم آه . قلت لكن قول الملتون الآتی ومن مات فی نصف الحول حرم من العطاء ینافی ذلك الا ان یجاب بان ما یرجى علی الذراری عطاء مستقل خاص بالذراری لاعطاء المیت بطریق الارث بین جمیع الورثة تأمل لكن مامراً عن الحاوی لم أره فی الحاوی القدسی ولا فی الحاوی الزاهدی وراجعت مواضع كثيرة من کتاب الخراج فلم أره فیہ والله اعلم نعم قال الحموی فی رسالته وقد ذکر علمائنا انه یفرض لاولادهم تبعاً ولا یسقط بموت الاصل ترغیباً آه و ذکر العلامة المقدسی ان اعطائهم بالاولی لشدة احتیاجهم سیمماً اذا کانوا یجتهدون فی سلوک طریق آبائهم آه .

و ذکر فی (رد المحتار ج ۲ ص ۶۳ ط رشیدیہ کوئته) وقال الشرنبلالی فی رسالته ذکر وانه یرجع علیہ (ای الامام) ان یجعل لكل نوع منہائیتاً یخصه ولا یخلط بعضه ببعض وانه اذا احتاج الی مصرف خزانه و لیس فیہا ما یفئ به یرجع من خزانه غیره اثم اذا حصل للثی استقرض لها مال یرد الی المستقرض منها الا ان یكون المصروف من الصدقات او خمس الغنائم علی اهل الخراج وهم فقراء فانه لا یرد شیئاً لاستحقاقهم للصدقات بالفقر وكذا فی غیره اذا صرفه الی المستحق... آه .

او داخیری مضمون پہ فتاوی ہندیہ (ج ۱ ص ۱۹۹) دار الاشاعۃ العربیہ قندھار) کی اوہم پہ البحر الرائق ج ۵ ص ۲۰۰ ط رشیدیہ کوئته کی ذکر شوی دی

مولوی محمد رفیع صاحب برکت

مولوی محمد رفیع

مولوی محمد رفیع

مولوی عبدالحکیم معنی عز مولوی نور محمد نائب
دمرکزی دارالافتاء سہرست

دعش اوز کوة عاملین چي سيدان وی دز کوة اخيستل فی خه حکم لري؟

ریاست عمومی عشرو زکاة ولایت کند هار

بہضور جناب رئیس صاحب تمیز السلام علیکم ورحمة اللہ وبرکاتہ !

اما بعد: ریاست عشرو زکاة در ولایات و ولسوالی ہا مربوطہ خود عاشرین و عاملین برایی فراہم آوردن عشرو زکوة موظف و مقرر نموده کہ بعضی افراد آنان سادات میباشند کہ قابضین و آخذین عشر میباشند و مایان در قبض و اخذ عشر موصوفان متردد میباشم لطفاً مطابق شریعت غراء تا امرا جراء کار و وظیفہ شان عنایت فرمائید احترام (ملاحمید اللہ اخذ زادہ رئیس عمومی عشرو زکوة)

ملاحظہ شد ۱۸/۵/۱۳۷۵

ریاست محترم دارالافتاء در مورد ابراز نظر شرعی فرمایند ! والسلام

(مولوی خلیل اللہ فیروزی رئیس عالی تمیز)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

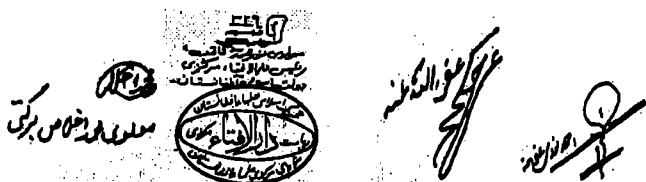
الجواب ومنہ الصدق والصواب:

اگر عاشرین و عاملین سادات و بنی ہاشم باشند و امام برایشان رزق مقرر نماید لکن بغیر از عشرو زکوة پس درست است و آنجا کہ ذکر میشود کہ عاشرین و عاملین بنی ہاشم و سادات نباشند - مراد آن اینست کہ اگر قتن و خوردن برای خوایشان از آن عشرو زکوة کہ آنہا از مسلمین جمع کردند صحیح نیست زیرا کہ خوردن آن عشرو زکوة برای شان حلال نیست - جهت تنزیہ قرابتہ نبی کریم ﷺ از شبہہ چرک و مراد این نیست کہ مقرر کردن آنہا بوظیفہ عاشرین و عاملین درست نیست بلکہ درست است و برای ایشان رزق از دیگر حصہ بیت المال مقرر گردد -

اعلم ان هذا لشرط اعنی كونه غير هاشمی عزا في البحرالى الغاية ولم ارم ذكره غيره وهو مخالف لما ذكره في النهاية وغير هافي باب المصرف انه اذا استعمل الهاشمی على الصدقة لا ينبغي له الاخذ منها ولو عمل ورزق من غير هافلا بأس به آه. و مراده بلاينبغي لا يحل كما عتبر به الزيلعي هناك وهذا كالصریح في جواز نصبه عاملاً فيحمل ما هنا على انه شرط لحل أخذه من الصدقة ويدل عليه تعليل صاحب الغاية وبقوله لمافيه من شبهة الزكاة فان مفاده انه يجوز كونه هاشمياً انا جعل له الامام شيئاً من بيت المال او كان لا يأخذ شيئاً مما يأخذه من المسلمين وسند ذكر في باب المصرف تمامه. (رد المحتار ج ۲ ص ۴۲ ط رشيدية كوئته)

فلا تحل للعامل الهاشمی تنزيهاً لقرابة النبي ﷺ عن شبهة الوسخ وتحل للفنى لانه لا يوازي الهاشمی في

كمباسطه في الفتح قال في النهر وفي النهاية استعمل الهاشمي على الصدقة فأجرى له منها رزق لا ينبغي له اخذهُ ولو عمل ورزق من غير هافلا بأس به قال في البحر وهذا في صحة توليته وان اخذهُ منها مكروه لا حرام آه . والمراد الكراهة التحريم لقولهم لا يحل لكن مأمور من ان شرائط الساعى ان لا يكون هاشمياً يعارضه وهذا للذي ينبغي ان يعول عليه آه . مافي النهر اقول الظاهر ان الاشارة في قوله وهذا الى ما ذكره هاشمياً صحة توليته ووجهه ان ما ذكره هنا صريح في عدم حل الاخذ مما جمعه من الصدقة لامن غيره فلا دليل حيشذ على عدم صحة توليته عاملاً ان رزق من غير هافلا قد منا ان اشتراط ان لا يكون هاشمياً نقله في البحر عن الغاية ولم آره لغيره على انه في الغاية علل ذلك بقوله لمافيه من شبهة الزكاة كما عللوا به هنا فعلم ان ذلك شرطاً لحل الاخذ من الصدقة لالصحة التولية فلا يعارض ما هنا كما قدمناه هناك والله تعالى اعلم (رد المحتار ج ٢ ص ٦٤ ط رشيديه كوتيه) فان عمل الهاشمي عليها ورزق من غير هافلا بأس به - هكذا في الخلاصة - (الفتاوى الهندية ج ١ ص ١٨٨ ط دار الاشاعة قندهار)

مولوی محمد مسلم حقانی مولوی محمد اکرم مولوی نور محمد نائب و مرکزی دارالافتاء رئیس

ایا عاشر به دظاهری اوباطنی مالونود و اوزکوة را قبولوی ؟

پو بختنه - ددارالافتاء محترمی ادا ری ته ! السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

دهغو کسانوزکوة چي مالداروي مثلاً دترياکوتجاران ياد نور موادو تجاران چي له هغوي سره نغدي روپی - وی ايازکوة تي عاشران تولوي دمقدس شريعت له نگاه څخه څنگه دی ؟ (المستفتی ملا محمد حسن رحمانی دکندهار والی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

ظاهري مالونه لكه حيوانات دامفوض دی دمسلما نانو امام لره هغه كه په ښاري وي كه په كليوكي وي او كه په صحراء كي وي اوزكوة دباطنی مالونوپه شهر كي او كه په كليوكي وركول نه په خپل مالكانوپوري تعلق لري هرچاته چي بي وركوي وركولای يي شي چي مصرف دزکوة وي حكومت يي په زور نشي ځيني اخيستلای اخيستونكي دزکوة داموال

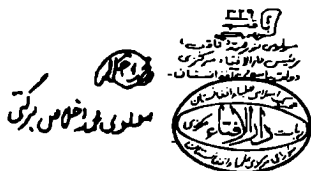
ظاهرو وحي داسلامى حكومت لخوا مقرر كرل شوي وي ، په علم فقه شريفه كي ورته
ساعى ويل كيږي او عاشرهغه چاته ويل كيږي چي امام دمسلمانانويي نصب كړى په
يولارباندې په صحراء كي چي زكاتونه دهغو تجارانوڅخه واخلي چي مالونه تيروي
پردغه لارباندې دغه عاشرته بياحق شته داخيستلود زكوة دهرقسم مالونوكه اموال ظاهره
وي او كه باطنه او اموال باطنه لكه سره زراو سپين زر.

في مجمع الانهرن المجلد الاول (ص ٢٨٧ ط مكتبه غفاريه كوئته) (ولامديون مطالب) ولو
بالجير والحبس طلباً واقعاً (من العباد) وهواما الامام في الاموال الظاهرة اى السوائم او الملاك في
الاموال الباطنة فان الملاك نوابه لان حق الاخذكان للامام في الاموال الظاهرة والباطنة الى زمن
عثمان ففوض الاموال الباطنة الى اربابها خوفاً عليهم من السعاة سوء -

وايضاً من هذا المجلد (ص ٣٠٩ ط مكتبه غفاريه كوئته) (باب العاشر) (هومن نصب) اى نصبه
الامام (على الطريق) احترازاً عن الساعى وهوالذى يسعى في القبائل لياخذ صدقة المواشى في
امكانها فلا يصح ان يكون عبداً ولا كافراً لعدم الولاية فيهما ولا هاشمياً لمافيه من شبهة الزكوة وبه
يعلم حكم تولية الكافر في زماننا على بعض الاعمال ولا شك في حرمة ذلك (لياخذ صدقات
التجار) المارين باموالهم عليه فيأخذ من الاموال الظاهرة والباطنة وهذا بان لا يكون في المصر ولا
في القرى بل في المفارة قالوا انما ينصب لياً من التجار من اللصوص ويحميهم منهم - فيستفاد منه انه
لا بد ان يكون قادراً على الحماية لان الجباية الحماية وانما سمي بالصدقة تغليباً لاسم الصدقة على
غيرها وايضاً من هذا المجلد (٣١٠ ط مكتبه غفاريه كوئته) (اودعى الاداء بنفسه الى الفقراء في
المصر) لان الاداء كان مفوضاً اليه فيه وولاية الاخذ بالمرور ولدخوله تحت الحماية وانما قال في
المصر لانه لو ادعى الدفع اليهم بعد الخروج من مصر لا يقبل (في غير السوائم) لان حق الاخذ في
السوائم للامام في المصر وغيره ثم اذالم يجز الامام دفعه يضمن عندنا قيل الزكوة هو الاول والثاني
سياسة وقيل هو الثاني والاول ينتقل بفضلاً هو الصحيح.

وفي البحر الرائق من المجلد الثاني باب العاشر (ص ٢٠٣ ط رشيديه كوئته) وحاصله ان مال الزكوة
نوعان ظاهر وهو المواشى والمال الذى يمر به التاجر على العاشر وباطن وهو الذهب والفضة واموال
التجارة في مواضعها اما الظاهر فللامام ونوابه وهم المصدقون من السعاة والعشار وولاية الاخذ للاية
(خذ من اموالهم صدقة) ولجعله للعاملين عليها حقاً فلولم يكن للامام مطالبتهم لم يكن له وجه
ولما اشتهر من بعثه للقبائل لاخذ الزكوة وكذا الخلفاء بعده حتى قاتل الصديق مانعى الزكوة

(خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً) ولجعله للعاملين عليها حقاً فلولم يكن للامام مطالبتهم لم يكن له وجه ولما اشتره من بعثه ^{عليه السلام} للقبائل لاخذ الزكوة وكذا الخلفاء بعده حتى قاتل الصديق مانعى الزكوة ولا شك ان السوائم تحتاج الى الحماية لانهاتكون فى البرارى بحماية السلطان وغير هامن الاموال اذاخرجه فى السفر احتاج الى الحماية بخلاف الاموال الباطنة اذالم يخرجها مالکها من المصر لفقد هذا المعنى .

مولوى محمد احمدها

مولوى احمد نورى

مولوى احمد نورى مولوى محمد احمدها رئيس دارالافتاء مركزى دولت افغانستان

به اجاره كي زكوة پرمؤجر دى كه پرمستاجر؟

پوښتنه:- له محترمو علماء كرامو څخه دا پوښتنه كوم چي يوسرى په اول پسرلي كى چمن اجاره كړي مثلاً په (٦٠) لكه اوگټه (٢٩٠) لكه شي زكوة يي پرمؤجر دى كه پرمستاجر؟
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامداً ومصلياً

مخكه چي اجاره كړائى شى نو كه په اجاره كامله يعنى اجر مثل سره وى چي هغه د دغې زمكې پوره او موافق اجر وى نو عشر يي پرمؤجر يعنى مالک د زمكې دى او كه اجاره په اجر مثل سره نه بلكه په كم سره وى نو عشر يي پرمستاجر يعنى اجاره دار دى.
هكذا فى رد المحتار ج ٢ ص ٦٠ ط رشديه كوئته وتنقيح حامدية ج ١ ص ١٠) فان امكن اخذ الاجرة كاملة يفتى بقول الامام والافيقولهما لما يلزم عليه من الضرر الواضح الذى لا يقول به احد.

مولوى محمد احمدها

دا جاري زكوة پرمؤجر دى كه پرمستاجر؟

پوښتنه:- كه زمكه اجاره كړله شى د حاصلو په وخت كي عشر پر چا باندي دى آيا پرمؤجر دى كه پرمستاجر؟

(المستفتى مولوى احمد الله فاني)

پوره او موافق اجر وی نو عشری پرمؤجر یعنی مالک دزمکې دی او که اجاره په اجر مثل سره نه بلکه په کم سره وی نو عشری یا پرمستأجر یعنی اجاره دأردی.
هکذا فی ردالمحتار ج ۲ ص ۶۰ ط رشیدی کومته والفتاوی تنقیح الحامدیة ج (۱۰ ص) فان امکن اخذ الاجرة كاملة یفتی بقول الامام والافقوله المایلزم علیه من الضرر والواضح الذی لا یقول به احد . والله تعالی اعلم .

عبدالله بن محمد

مولى محمد

مولوی احمد نوری مری مولوی محمد اخص برکتی مولوی عبدالحکیم مری مولوی نور محمد نائب افغانستان و اسلامی امارت و مرکزی دارالافتاء ریخ
داهل ذمه په املاک کوی عشر دی که خراج ؟

دولتي يا غير دولتي املاک چي په اجاره ورکول شي عشری

پرمؤجر دی که پرمستأجر؟ او دولتي املاک چي حکومت پخپله کرلي وی عشر لري او کنه ؟
پوښتنه جناب محترم د تمیز عالی رئیس صاحب السلام علیکم

مور د عشر د ټولولو اداره دلاندي موضوعاتو سره مخامخ یو که لطفا دهغوی په باب شرعی فتوی راکړی دیر ممنون به سو هغه املاک چې داهل ذمه وویعنی (هندوانو) دی په هغو کی عشرسته او که خراج او که دواړه اندازې ټورمه وی هغه شخصی املاک چې په اجاره ورکول شوی وی آیا عشری پرمؤجر او که پرمستأجر دی هغه املاک چې دولتی وی او بیا په اجاره ورکول شوی وی عشری پر چا دی همدارنگه هغه املاک چې دولتی وی او دولت پخپله کرلی وی آیا عشر لری که نه او ټورموی که لطفا د دغه درو گونو موادو په باب شرعی فتوی راکړی ډیره به ښه وی والسلام-
(الحاج ملا حمید الله اخندزاده د عشر مسئول)

ریاست دارالافتاء در مورد فتوی شرعی بدهند والسلام

(مولوی خلیل الله رئیس عالی تمیز ۷۵\۵۱)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

هغه املاک چې د اهل ذمه (هندوانو) دى په هغو کې خراج ده بيا خراج په دوه قسمه ده يو خراج مقاسمه ده چې واجب بعض د هغه مال خارج وي لکه خمس وغيره بل خراج موظف ده چې واجب يوشى وي پر ذمه باندې چې واجب وي په مجرد قدرت على الا تنفعا بالارض سره اگرکه خارج موجوده نه وي هم حضرت عمر رضی الله عنه په خراج موظف کښى وضع کړى وه په هر جريب چې اوږه ورته رسيږي يوه پيمانہ دغنمو او يودرهم او يا يوه پيمانہ دور بشو او يو درهم او په هر جريب دتر کارى وضع کړى وي پنځه روپى او په هر جريب دونو دخرماد انگور وغيره چې ونى يو بل ته متصلى ولاړى وي وضع کړى وي لس روپى (عشرة دراهم) او په هغو اشيائ کښى چې مقررى دحضرت عمر رضی الله تعالى عنه نه وي نو په هغو کښى به مطابق دطاقت خراج وي اوغايه دطاقت نصف دخارج ده پس زياده په نصف باندې په هغو اشيائ کي او هم په خراج مقاسمه کى جائز نده او همدارنگه جائز نده زياده په مقررى دحضرت عمر رضی الله عنه باندې په هغو اشيائ کي چې هغه مبارک مقررى کړى ده هغه املاک چې په اجاره ورکول شى عشرى پر مؤجره که ده پوره اجرة اخستلو او پر مستاجره که مؤجر کم اجرة ځنې اخستلو هغه املاک چې دولتى وي او په اجاره ورکول شى په هغو کښى اجرة ده چې دغه اجرة بيا په حق کى دامام خراج ده که دراهم وي خراج موظف ده او که بعض خارج وي نو خراج مقاسمه ده - هغه املاک چې دولتى وي او دولت پخپله کړلى وي په هغو کښى عشر شته؛

(قوله وخراج ان اشترى ذمى ارضا عشرية من مسلم) اى يجب الخراج لان فى العشر معنى العباداة والكفر ينافيا ولا وجه الى التضعيف لان الكلام فى غير التغلبى بخلاف الخراج لانه عقوبة والاسلام لا ينافيا كالرق وبه اندفع قول ابي يوسف من تضعيف العشر عليه وقول محمد ببقاء العشر البحر الرائق ج ٢ ص ٣١٦ طر شيديه كوثه)

(وهو) اى الخراج (نوعان خراج مقاسمة ان كان الواجب بعض الخارج كالخمس ونحوه وخراج وظيفة ان كان الواجب شياء فى الذمة يتعلق بالتمكّن من الا تنفعا بالارض كما وضع عمر رضی الله عنه على السواد لكل جريب) هو ستون ذراعا فى ستين بذراع كسرى سبع قبضات وقيل المعتبر فى كل بلدة عرفهم وعرف مصر التقدير بالثمان فتح وعلى الاول المعول بحر (يبيلغه الماء صاعا من بر او شعير ودرهما) عطف على صاع من اجودالنقد زيلعى (ولجريب الر طبة خمسة دراهم ولجريب الكرم او النخل متصلة) قيد

فيهما (ضعفها ولما سواه) مما ليس فيه توظيف عمر (كزعفران وبستان) هو كل أرض يحوطها حائط وفيها اشجار متفرقة يمكن الزرع تحتها فلو ملتفة أي متصلة لا يمكن زراعة أرضها فهو كرم (طاقته و) غاية الطاقة (نصف الخارج) لان التنصيف عين الانصاف (فلايزاد عليه) في خراج المقاسمة ولا في الموظف على مقدار ما وظفه عمر رضى الله تعالى عنه الخ (الدراهم المختار على هامش ردالمحتار ص ۲۸۴ ط رشيديه كوئته) فان امكن اخذ الاجرة كاملة يفتى بقول الامام والا فبقولهما لما يلزم عليه من الضرر الواضح الذي لا يقول به احد والله تعالى اعلم ۱۲ (ردالمحتار ج ۲ ص ۶۰ ط رشيديه كوئته) اودعه تطبيق به ما بين دقول دامام صاحب اودقول دصاحبينو كنبى به امداداً لفتاوى ج ۳ ص ۵۸ كنبى هم ذكر شوى دى قلت وهذناوع ثالث يعنى لاعشرية ولاخراجية من الاراضى تسمى ارض المملكة وارضى الحوزو هومامات اربابه بلا وارث وال بيت المال او فتح عنوة وابقى للمسلمين الى يوم القيامة وحكمه على ما فى التاتارخانيه انه يجوز للامام دفعه للزراع باحد طريقين اما باقا متهم مقام الملاك فى الزراعة واعطاء الخراج واما باجار تها لهم بقدر الخراج فيكون المأخوذ فى حق الامام خراجا ثم ان كان دراهم فهو خراج موظف وان كان بعض الخراج فخر اج مقاسمة واما فى حق الاكرة فاجرة لا غير الخ (ردالمحتار ج ۳ ص ۲۸۰ ط رشيديه كوئته) فى التاتارخانية السطان اذ دفع اراضى لامالك لها وهى التى تسمى الاراضى المملكة الى قوم ليعطوا الخراج جاز وطريق الجواز احد شيئين اما اقامتهم مقام الملاك فى الزراعة واعطاء الخراج او الاجارة بقدر الخراج ويكون الماخوذ منهم خراجا فى حق الامام اجرة فى حقهم اه (ردالمحتار ج ۲ ص ۶۰ ط رشيديه كوئته) اودعه عبارة به منحة الخالق على البحرائق ج ۵ ص ۱۷۸ ط رشيديه كوئته كنبى هم ذكر شوى ده به اراضى دبيت المال او اراضى دووقف كى عشر شته به (ردالمحتار ج ۳ ص ۲۷۹ ط رشيديه كوئته) كى به دى و دلائلو سره عشر به اراضى دووقف كى ثابت كرى ده او به الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۱۱۰ ط مكتبة حبيبيه كوئته كنبى ليكلى قد تقرر او اراضى بيت المال يسلك بها مسالك ارض الوقف خيرية من العشر والخراج الخ ۱۲

په بيع وفاكي زكوة پر بائع دى كه پر مشترى

پوښتنه: يوه سړى ځمكه په بيع وفارانيوله د حاصلاتو زكوة يې پر مشترى (رانيونكي) دى او كه پر بائع (خرڅونكى) دى

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا

په بيع وفاكي زكوة پر مشترى دى كه چيزى كښت په كرلى وو او تاوان يې ځمكى ته نه رساوه او كه چيرى وځمكى ته تاوان رساوه نو زكوة يې بيا پر اصلى مالك دمخكى كيږي هكذا فى ردالمحتار على الدر المختار ج ۲ ص ۵۹ ط رشيديه كومه وفى البزاية بعد التقابض ان لم تنقصها الزراعة فالعشر على المشتري وان نقصها فعلى البائع الخراج والعشر والله تعالى اعلم بالصواب مولوى ندامحمد الحقاني

دغرونواوصحراگانوپه ميوه كي عشرشته اوكنه

محترم دتميز رياست!

دليک لرونکى ورور سره دبادغيسى دپسته لغ په باب مفاهمه اوداستفتاء تحريرى شرعى فتوى په هکله لطف وکړى-والسلام

(امير المؤمنين ملا محمد عمر مجاهد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب دغرونواوصحراگانوپه ميوه جاتوكنښى عشرشته كه حمايه كوى امام داهل حرب اوبغاة اوقطاع الطريق څخه او كه امام ئي حمايه نكوى نوبيا پكښى عشر نشته اوداييا پشان دصيده او بله خبره داده چې ميوه جات دغرونو مباح دى دټولو مسلمانانو دپاره نو چې كله ورسپړى داميوه جات نوبيا جائز نه ده، نه امام اونه بل چالره چې منع كړى مسلمانان له دى ميوه جاتو څخه

(وكذا) (يجب العشر) (فى ثمرة جبل او مفازة ان حماه الامام) (لانه مال مقصود لان لم يحمه لانه كالصيد) (قوله فى ثمرة جبل) (يدخل فيه القطن لان الثمر اسم لشيء مفرع من اصل يصلح للاكل واللباس كما فى الكرمانى وفى القاموس انه اسم لحمل الشجر والمشهور ما فى المفردات انه اسم لكل ما يستطعم من احمال الشجر ويجب العشر ولو كان الشجر غير مملوك ولم يعالجه احد وخرج ثمره شجر فى دار رجل ولوبستانا فى داره لانه تبع للدار كذا فى الخانية ط عن القهستاني (قوله ان حماه الامام) الضمير عائدا الى المذكور وهو

داسی نہ وی داستغلال دمخکی خخہ نہ شمیرل کیپی بلکه ضمنا اوتبعاً پہ گنتی دمخکی کی راشی لکہ ددرختو بناخلی چپی پریکری شی:

فلا عشر فی الحطب والحشیش والقصب والطرفاء والسعف لان الاراضی لا تستمنی بهذه الاشياء بل تفسدها حتی لو استمنی بقوائم الخلاف والحشیش والقصب وغصون النخل او فیها دلب او صنوبر ونحوها وكان یقطعه ویبیهه یجب فیہ العشر کذا فی محیط السرخسی (الفتاویٰ الہندیۃ ج ۱ ص ۱۸۶ ط دارالاشاعۃ قندھار) وایضاً فی هذه الصفحة ولا عشر فیما ہوتا بع للارض کالنخل والاشجار وکل ما یرج من الشجر کالصمغ والقطران لانه لا یقصد به الاستغلال کذا فی البحر الرائق ولو جعل ارضه مشجرة او مقصبة یقطعها ویبیهها فی کل سنة کان فیہ العشر (الفتاویٰ الخانیۃ علی ہامش الفتاویٰ الہندیۃ ج ۱ ص ۲۷۶ ط دارالاشاعۃ قندھار) (قوله حتی لو اشغل ارضه بها یجب العشر) فلو استمنی ارضه بقوائم الخلاف وما شابهہ او بالقصب او بالحشیش وكان یقطع ذلک ویبیهه کان فیہ العشر غایۃ البیان ومثله فی البدائع وغیرھا (ردالمحتار ج ۲ ص ۵۵ ط رشیدیہ) واللہ تعالیٰ اعلم بالصواب

مولوی محمد رفیع صاحب مرکز

عبدالحق صاحب دارالافتاء

مولوی محمد رفیع صاحب مرکز

مولوی عبدالحق صاحب دارالافتاء مولوی محمد رفیع صاحب مرکز مولوی محمد رفیع صاحب مرکز

مولوی مفتی نور محمد نائب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی دسین قنای سرہمکد دولت اسلامی طلباء افغانستان

پہ پورو کی عشرستہ اوکنہ

پوہستہ جناب محترم رئیس صاحب دارالافتاء ہفہ مخکی چپی دغنمو کبستونہ کری دہفہ حا صلاتو خخہ بین عشرونہ اخستل کیپی داسی وقت اوزمان راسی چپی پہ اصطلاح پورو کاوی پہ پورو قیمت خرخیپی چپی دہفہ دقیمت خخہ عشر اخستل کیپی کہ خنکہ ہیلہ دہ چپی شرعی قاطع امر اعطاء کری پہ احترام

(المستفتی ملاحمد اللہ اخند مسئول عشر روز کوۃ)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

مسئله داده: چي په کښت دخرما کي او پروړو کي زکوة نشته او که پروړ مقصود گرځيدلى وونوبيا زکوة شته او مقصود والى د پروړ په هغه وخت کي دى چي تردانو ترپخيد و مخ کي واخستل شى او په دې والى د قيمت سره مقصود والى د پروړ نه دي :

ولايجب العشر فى التبن ولا فى الحطب والحشيش والقنب والصنوبر والقصب الفارسى ولا فى سعف النخل ولا فى الطرفاء ولا فى الدلب وشجر القطن والباذنجان (الفتاوى قاضى خان بهامش الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۲۷۶ ط دار الاشاعة العربيه قندهار) الا فيما لا يقصد به استغلال الارض (نحو حطب وقصب) فارسى (وحشيش) وتبن وسعف وصمغ وقطران وخطمي واشنان وشجر قطن وباذنجان وبزربطيخ وقثاء وادوية كحلبة وشونيز حتى لو اشغل ارضه بها يجب العشر (قوله وتبن) بالباء الموحدة قال فى الفتح غير انه لو فصله قبل انعقاد الحب وحب العشر فيه لانه صار هو المقصود وعن محمد فى التبن اذا بيس العشر (الدر المختار وردالمحتار ج ۲ ص ۵۵ ط رشيديه كوتته) والله اعلم بالصواب

مجلس شورای اسلامی
مجلس شورای اسلامی

مجلس شورای اسلامی

مجلس شورای اسلامی

امير نورى محمى عز مولوى محمود ميونزال

مولوى مفتى نور محمد ثاقب

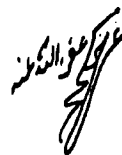
عشر دمصار فوتريستلووروسته وي او که مخکي

محترم ددارالافتاء مقام ته السلام عليكم پس له سلامه عرض دادى چي غنمو جواريو او نورو ددانو کښى حکم مفتى به په څه شان دى يعنى لود لوگرو او مصرف دماشين کښى هم عشر پر مالک دمخکى دى يا اول بايد ذکر شوى مصارف تری ليرى شى او بيا عشر ورکړى شى په دى حصه کي که رساله چاپ شى نو دېر خلک به له تشويش څخه خلاص شى او بيا خاص که مووسه وي نو د شرعى حکم سره موږ پوه کړى والسلام

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب منه والصدق والصواب

مسئله داده د حاصلاتود كنبت عشر چې وركول كيږي نواولا به د ټول حاصلاتود كنبت
چې مصارف ئ نه خنى ايستل شوى وي عشر به وركوى ثانيا به بيا مصارف وركول كيږي :
(بلا رفع مؤن) اى كلف (الزرع) وبلا اخراج البذر لتصريحهم بالعشر فى كل الخارج
(الدر المختار بهامش رد المحتار ج ٢ ص ٥٦ ط رشديه كوته) وفى مسقى مطر اوسيح اى ماء اوديه ...
ونصفه (فى مسقى غرب اودالية بلا رفع المؤن) اى يجب العشر فى الاول ونصفه فى الثانى بلا رفع
اجرة العمال ونفقة البقر وكرى الانهار واجرة الحافظ ونحو ذلك (وبلا اخراج البذر) فان شراح
الهداية وغيرهم صرحوا بوجوب العشر فى كل الخارج (درر الحكام ج ١ ص ١٨٧) ولا تحسب
اجرة العمال ونفقة البقر وكرى الانهار واجرة الحافظ وغير ذلك فيجب اخراج الواجب من جميع
ما اخرجته الارض عشرا او نصفها كذا فى البحار الرائق (الفتاوى الهندية ج ١ ص ١٨٧ ط دار الاشاعة
قندهار) قال رحمه الله (لا ترفع المؤن اى فى كل ما اخرجته الارض لا تحسب اجرة العمال ونفقة
البقر وكرى الانهار واجرة الحافظ وغير ذلك) (تبيين الحقائق ج ٢ ص ١١٦ ايم سعيد) وهكذا فى فتح
التقدير ج ٢ ص ١٩٤) والله اعلم بالصواب.

احمد نوری عنی عبد العزیز احمد اعظمی مولوی محمد میوند وال مولوی مفتی نور محمد ثاقب

عشر دمصار فو تو اخر احو لو وروسته وى كه مخكى؟

د افغانستان د علماء دشورى د دارالافتاء عالى مقام ته السلام عليكم ورحمة الله وبعد
محترمه ازه ملاجمعه خان د قشله جديد په مجبور آبادكى ملايم دمحل خلك ټول دولتى
كار كوونكى او په دولتى مخكه پراته دى او هم كومى زراعتى مخكى چې كرى هغه هم
دولتى دى نو كله چې د زكاة مسئله مابين ته سى دوى لومړي ټول مصارف خنى وباسى بيا
د پاته مبلغ زكاة باسى نو پوښتنه داده چې زكاة بايد د سره څخه ويستل سى او كه د

مصارفو خخه وروسته هيله ده معلومات راته راكړي والسلام- (المستفتى ملا جمعه خان)

بسم الرحمن الرحيم

الجواب ومنه التوفيق على الصواب

هرکله چې عشرورکول کيږي نو مصارف به نه ځني ايسته کيږي بلکه دتوله کښت خخه به عشرورکول کيږي (بلارفع مؤن)

ای کلف (الزرع) وبلا اخراج البذر لتصریحهم بالعشر فی کل الخارج (الدرا المختار بهامش ردالمحتار ج ۲ ص ۵۶ ط رشیدیہ کوئته) ولا تحتسب اجرة العمال وثقفة البقروکری الانهار واجرة الحافظ وغير ذلك فيجب اخراج الواجب من جميع ما اخرجته الارض عشر او نصفا كذا في البحر الرائق (الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۱۸۷) (وهكذا في الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۱ ص ۱۰ ط مکتبه حبيبيه کوئته)

په دولتي مخکوکی چې دولت پنخپله کرلی وی او په اجاره یی نه وی ورکړی عشرسته او که یی په اجاره ورکړی وی نو په هغه کی اجرة دی چې دغه اجرة په حق کی دامام خراج دی

وکذا ملک الارض ليس بشرط للوجوب لوجوبه فی الاراضی الموقوفة (الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۱۸۵ ط دارالاشاعة قندهار) نعم قد تقرر ان اراضی بیت المال یسلک بها مسالک ارض الوقف خیریه من العشر وخراج (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۱۱۰ ط مکتبه حبيبيه کوئته) واستدل على اثبات العشر فی اراضی الدولة فی (ردالمحتار ج ۳ ص ۲۷۹ ط رشیدیہ کوئته) بدلائل كثيرة وفي التارخانية السلطان اذا دفع اراضی لا مالک لها وهي التي تسمى الاراضی المملکة الى قوم ليعطو الخراج جازو طریق الجواز احد شيئين اما اقامتهم مقام الملاك فی الزراعة واعطاء الخراج او الاجارة بقدر الخراج ويكون الماخوذ منهم خراجا فی حق الامام اجرة فی حقهم... آه (ردالمحتار ج ۲ ص ۶۰ ط رشیدیہ پاکستان) والله اعلم وعلمه اتم واكمل

مولوی احمدنوری عفی عنه مولوی ندامحمد الحقانی

خراج له مصارفو خخه مخکي وی

که وروسته اودبزرگ لپاره له خراج خخه پرته څه شی شته اوکته

جناب محترم رئیس صاحب دارالافتاء دتحریک مقدس ترکنترول لاندی په اکثره ولایاتو کی دهندوانو مخکی باغونه جایدادونه وجود لری چې د نوموړو دحاصلاتو خخه د مقاسمی خراج اخستل کيږي هغه مخکی چې مسلمانانو په اجاره ځنی اخیستی وی او یا بزگرانوته ورکړه سوی وی او په زرولکونو افغانی مصارف یی په روزنه کی لگیدلی وی خراج د عشر په قیاس دتولو مصارفو مقدم یاخنګه اجراء ات تر سره کړو مفصل واضح

شرعی امر ته انتظار لیدل کیږي همد غه رنگه دبزرگر دحصى په هکله معلومات غواړو
چې څه شی ځنی علاوه ورڅخه اخستل کیږي که څنگه ؟
(المستفتی ملاحمید الله اخند مسئول عشروزکوة)

بسم الله الرحمن الرحيم

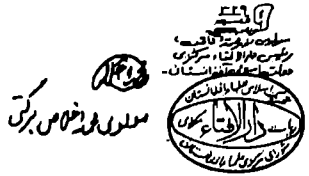
الجواب بعون الملك العلي الاعلى

داولی پوښتنی په جواب کی به موږ داوو ايو په کومک دلوی اوتوانا خداى جل جلاله
سره چې خراج مقاسمه کوم چې تاسو په استفتاء کی ذکر کړي دی دایه ټولو احکامو کی
په مثل د عشر دی نو عشر خو مقدم دی تر ټولو مصارفو نو خراج مذکور په استفتاء کی
هم مقدم دی تر ټولو مصارفو لیکن په یو خوا احکامو کی مخالف دی د عشر څخه یو دا چې
مصارف د خراج مغایر دی د مصارف د عشر څخه بل دا چې حصص د خراج مفوض دی رای
دامام المسلمین لره او حصص د عشر شرعی دی تعلق په شریعت پوری لری لکه شارع یی
تعین کړي دی چې هغه عشر او نصف عشر دی او بل دا چې امام او نائب د ده لره جائز دی
چې خراج معاف کړی ولی په شرط د دی خبری چې دامعاف کړی سوی به د اهل څخه
د مصرف د خراج وی او که مصرف نه وی نوبیادی خیرات کړی او په عشر کی هیڅ چا لره
دا حق نه دي حاصل چې معاف کړی

قال الخیر الرملی خراج المقاسمة كالموظف مصرفا وكالعشر مأخذالافرق فيه بین الرطاب
والزروع والكرم ونخل المتصل وغيره فيقسم الجميع على حسب ما تطيق الارض من النصف
او الثلث او الربع او الخمس وقد تقرر ان خراج المقاسمة كالعشر لتعلقه بالخارج ولذا يتكرر بتكرر
الخارج فى السنة وايضاً يفارقه فى المصرف فكل شئ يؤخذ منه العشر او نصفه يو خدمته خراج
المقاسمة وتجري الاحكام التى قررت فى العشر وفاقا وخلافا ردالمحتار ج ۳ ص ۲۸۴ وهكذا فى
الاختيار لتعليل المختار ج ۴ ص ۱۴۴ وهكذا فى حاشية الطحطاوى ج ۲ ص ۴۶۵ ط دارالمعرفت
بيروت) وتقديره مفوض الى رأى الامام ردالمحتار ج ۴ ص ۱۸۴ (ترك السلطان) او نائبه
(الخارج لرب الارض) بان اخذه منه ثم اعطاه اياه جاز عند الثانى وحل له لو مصرفا والاتصدق به
به يفتى النخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۳ ص ۲۸۹ ط رشيدية كوتته)

د دوهمی پوښتنی په جواب کی داویل کیږي چې دبزرگر دحصى د خراج څخه علاوه بل
شی نه اخستل کیږي بس هم دغه د خراج حصه ورلره کا فی کیږي

(ولا يؤخذ العشر من الخارج من ارض الخراج) لانهما لا يجتمعان خلافا لما في الدر المختار على هامش رد المحتار ج ۳ ص ۲۸۹ والله اعلم وعلمه اتم

مولوي احمد نوري محمدي، مولوي محمود ميژدوال، مولوي نور محمد ثاقب رئيس عمومي دارالافتاء مركزي امارت اسلامي افغانستان

دموترانو پرتريم او تيلاوونوروارنيا ودعشر مصرفول څه حكم لري

پو بستنه څه وايي علماء ددين مبين او مفتيان ددارالافتاء

هغه عشر ونه چې راجمع شي بيبي عاملين او عا شرين پرهغو شيانو لکه موتران او مو ترسي کلان مصرف کولاشي چې هغه په ترميم شي او که څنگه؟ او خريداري دروغنياتود مو ترانو په کولاشي او که نه؟ او دغه عاملين دخپلو احتيا جاتو په لحاظ په خپلو اوطاقو کښي مصرف ځيني کولاشي او که نه؟ او په دغه عشر وباندي بغيرد عاملينو دحکومت نور موظفين مو تران په رانيولای شي او که نه بينواو تو جو را

(ملاحميد الله مستول عمومي عشرو زکوة)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب وهو ملهم الصواب:

مصرف د عشر عين مصرف د زکوة ده چې په مصرف کښي به هم فقروي او هم قبض اود مو ترانو او مو ترسي کلانو په رانيولواو ياد هغه په ترميم کولو کښي او ياد دروغنياتو په رانيولو کښي او ياد نور وفوجي وسا ثلو په رانيو لو کښي قبض نشته لهذا عشر پدي شيانو خرچ کول درست نه ده اوداشيان مصالح دمؤمنينو دي چې په دي کښي صلاح دمؤمنينوده او په کومو شيانو کي چې صلاح دمؤمنينو وي په هغو شيانو مصرف او خرچ دخراج او جزية څخه کيږي نو ځکه پکار ده چې په دي ذکر شوو شيانو کښي دبيت المال دخراج او جزية څخه رقم خرچ شي البته که رقم دخراج اود جزية موجود نه وي نو امام له عشر څخه قرض ورکولاشي چې خرچ شي په دغه شيانو خود قرض ادا ضروري دي او عاملين او عا شرين که څه هم اغنيا وي بيا هم دوي خرچ کولای شي د عشر او زکوة څخه په

قد رد كفاية اود عمل (متوسط مقدار) چې کافی کيږي دد وی اود اعوانو ددوی دپاره په موده دتلو اوراتلو کښی اوحرام ده پردوی اتباع دخواهاشاتو په خوراگونو کښی اوپه خښلو کښی اوپه لباس کی ځکه دامحض اسراف ده اوپه امام باندی ضروری ده چې داسی اشخاص راه انتخاب کوی ددی کارد پاره چې راضی کيږي په متوسط مقدار بدون داسراف اودتقتیر څخه په الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ٣ ص ٣٠٢ ط رشیدیہ کوئته) کښی په بیان دمصرف دخراج اودجزیه کښی لیکلی دی:

(مصالحن کسد ثغور وبناء قنطرة وحسر وكفاية العلماء) وبه یدخل طلبة العلم فتح (والقضاة العمال) ککتبة قضاة وشهود وقسمة ورقباء سواحل (ورزق المقاتلة وذرائعهم) الخ

او په الفتاوی الهندیة ج ١ ص ١٩٠ ط دار الاشاعة العربیة قندهار) کی لیکلی دی:

والثالث الخراج والجزية وماصولح عليه بنونجران من الحلل وبنونقلب من الصدقة المضاعفة وماخذة العاشر من المستأمنين وتجار اهل الذمة كذافي السراج الوهاج وتصرف تلك الى عطایا المقاتلة وسدالثغور وبناء الحصون ثمة والى مراصد الطريق فى دارالاسلام حتى يقع الامن عن قطع اللصوص الطرق والى اصلاح القناطر والجسور كذا فى محيط السرخسی والى كرى الانهار العظام التى لا ملك لاحد فيها كالجيحون والفرات ودجلة كذا فى شرح الطحاوى والى بناء الرباطات والمساجد وسد البثق (معناه كسر شرط النهر) وتحصين ما يخاف عليه البثق والى ارزاق الولاة وأعوانهم والقضاة والمفتين والمحسبين كذا فى محيط السرخسی والمعلمين والمتعلمين كذا فى لسراج الوهاج ويصرف الى كل من تقلد شيئاً من امور المسلمين والى ما فيه صلاح المؤمنين كذا فى محيط السرخسی) وقال الشرنبلالى فى رسالته ذكر وانه يجب عليه ان يجعل لكل نوع منها بيتاً يخصصه ولا يخلط بعضه ببعض وانه اذا احتاج الى مصرف خزانة وليس فيها ما يضى به يستقرض من خزانة غيرها ثم اذا حصل للتي استقرض لها مال يرد الى المستقرض منها الا ان يكون المصروف من الصدقات او خمس الغنائم على اهل الخراج وهم فقراء فانه لا يرد شيئاً لاستحقاقهم للصدقات بالفقر وكذا فى غيره اذا صرفه الى المستحق اه ردالمحتار ج ٢ ص ٦٣ ط رشیدیہ کوئته)

اودغه اخیری بیان په الفتاوی الهندیة ج ١ ص ١٩١ کښی اوپه البحر الرائق ج ٥ ص ٢٠٠ ط رشیدیہ کوئته) کښی هم ذکرشوی ده:

(قوله والعامل) تقدم تفسيره فى باب العاشر وعبر بالعامل دون العاشر ليشمل الساعى ايضا وقد

من الفرق بينهما ما يكتفيه واعوانه بالوسط مدة ذهابهم وايا بهم مادام المال باقيا الا اذا استقرت كفايته الزكاة فلا يزداد على النصف لان التنصيف عين الانصاف قيد نابا لوسط لانه لا يجوز له ان يتبع شهوة في المأكل والمشرب والملبس لانها حرام لكونها اسرافا محضا وعلى الامام ان يبعث من يرضى بالوسط من غير اسراف ولا تقتير كذا في غاية البيان البحر الرائق ج ۲ ص ۴۲۰ ط رشيديه (بقدر عمله) ما يكتفيه واعوانه بالوسط لكن لا يزداد على نصف ما يقضه (قوله ما يكتفيه واعوانه) بيان لقوله بقدر عمله وقد مناته يعطى مالم يهلك المال والا بطلت عماله ولا يعطى من بيت المال شيئا كما في البحر الخ (قوله بالوسط) فيحرم ان يتبع شهوته في المأكل والمشرب لانه اسراف محض وعلى الامام ان يبعث من يرضى بالوسط بحر (قوله لكن الخ) اي لو استقرت كفايته الزكاة لا يزداد على النصف لان التنصيف عين الانصاف (الدر المختار ورد المحتار ج ۲ ص ۶۵ ط رشيديه سركي رو دكوتته -

مفتي نور محمد نائب رئيس دار الافتاء مركزى

به فقير دى عشر قبض كول اوبياورخيني

اخستل جائز دى اوكنه اوفقير كه تينگ شي عشر خان نه راوگر خوى نوخه حكم لوى؟

پويستنه محترم رئيس صاحب دار الافتاء السلام عليكم

محترم موديو مدرسى دپاره عشر تولوى په امر دلولى ملا صاحب نود عشر ورکو نکو دغاړى خلاصيد و لپاره مود داحيله کوله چې يونفر باندی به موقبض کړی هغه به بيا مدرسى ته ورو بخښی آیا په دغه حيله سره دهغو غاړي خلاصيری او که يا ؟ اوکه دغه کس پردغه عشر تينگ سی آیا حق دغه عامل لره سته چې جبراً ځنی واخلی او که يا ؟ (استفتاء از جانب منسوبين مدرسه ناحیه کرز ولایت قندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا حيله دمصرف کولو دزکاة په مسجد باندی اوياد مدرسى جوړولو اوپل جوړولو باندی دارنگه ده چې زکوة به اول وار په يو مسکين قبض کوی بياکه مسکين په مسجد او يا په مدرسه مصرف کړل صرف کيدلئ جواز لری په زورد مسکين څخه څوک نسى اخستلاى او ثواب ئې دمسکين کيږي ثواب داصلى مالک نه کيږي او غاړى داصل مالک په خپل زکاة سره خلاصی دی هکذا فى الفتاوى الهندية ج ۶ ص ۳۹۲ وكذلك فى جميع ابواب البر التى لا يقع بها التملك كعمارة

المسجد و بناء القناطر والرباطات لا يجوز صرف الزكاة الى هذه الوجوه والحيلة له ان يتصدق بمقدار زكاته على فقير ثم يأمره بعد ذلك بالصرف والى هذه الوجوه فيكون للمتصدق ثواب الصدقة ولذلك الفقير ثواب بناء المسجد والله اعلم وعلمه أتم

مكتبة دار الافتاء
مكتبة دار الافتاء

مكتبة دار الافتاء
مكتبة دار الافتاء

مكتبة دار الافتاء
مكتبة دار الافتاء

مولوي زاهد مولوي حنفي احمد نوري عني عزمولوي محمود ميمنه ذوال مولوي منفي نور محمد نائب رئيس عمومي دار الافتاء مركزي

كتاب الصوم

به رؤيت الهلال كي راديوته اعتبار سته او كنه

پوښتنه: محترم رئيس صاحب دار الافتاء واعضاء ركن الاسلام عليكم در رحمة الله تعالی و ترحم فرمودت طلال رمضان و يا عيد يا خبر را و يا و اعتبار مستيلا؟

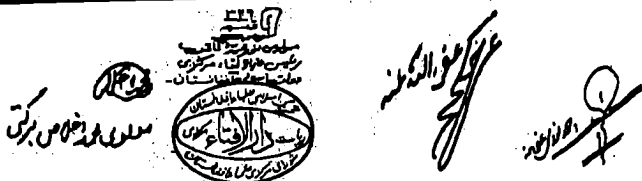
پينواتو جر و اباحترام

المستفتي برادر شماعبد الواحد

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصدق والصواب

خلاصة الجواب دسعودی دراديو يانورو اسلامي مملکتونو دراديوگانو په اعلان سره موږ کولای شو چې ملت ته دروژي خبر ورکړو لکن په مراعاة دخو شرائطو سره يودا چې دغه اعلان او خبر دهغه مملکت به په فیصله دعلماء دهغه مملکت وی او بل دا چې نشر کونکی به ثقه او معتمد خلق وی یعنی دغه نشر کونکی به بی احتیاط اوبی باکه کسان نه وی او بل دا چې ددغه مذکورہ شرائطو پوره تحقیق او تفتیش به مخ کی (پخوا) تر قبول او عمل دا اعلان وی داځکه چې دشرائطو پوره پوره معلومات وشي امداد المفتین ص ۴۷۷ لکن داختر په باره کی دیوی راديو په اعلان سره اکتفاء نه کيږي ترڅو پوری چې لس شلو یعنی ډیرو راديوگانو اعلان نه وی کړي دمختلف استیښنونو څخه ځکه چې ډیرو راديوگانو اعلانونه په نزد دعلماء ددیو بند په خبر مستفیض کښی داخل دی او په خبر مستفیض سره ساقطیږي شرائط دشهادت چې هغه شرط دی په لیدلو دمیاشتی داختر کی خو په دی شرط چې دمملکت یا شهر مفتی اوقاضی دغه خبر مستفیض تسلیم کړي صرف دعوامو فیصله نوی امداد المفتین ص ۴۷۸ والله اعلم

مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

در ادیوبه اعلان اود جنتری به حساب روژه نیول څه حکم لری

د افغانستان د اسلامی دولت د دارالافتاء ریاست السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته
څونګه چې دروژی مبارکه میاشت راروانه ده موږ غواړو چې په لنډوالفاظوسره ستاسو
څخه استفتاء وکړو ا دسعودی درادیو په اعلان سره موږ کولای سو چې خپل ملت ته
دروژی خبرور کړو ۲ چونکه بعض خلق د جنتری د حساب په یاد احتیاط له کبله روژه نیسی
حکم ئ څه شی دی هغه صحیح قوی حکم که موږ ته لطفا روښانه کړی څو موږ یی
هیوادوالو ته په لنډوالفاظو کښی نشر کړو والسلام -

(مولوی سالمی رئیس حج و اوقاف ۱۱۸۸/۱۳۷۵)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک الوهاب

(۱) دسعودی درادیو یا نورو اسلامی مملکتونو درادیو گانو په اعلان سره موږ کولای شو
چې ملت ته دروژی خبرور کړو لکن په مراعات دخو شرائطوسره یو دا چې دغه اعلان او
خبر د هغه مملکت به په فیصله د علماء دهغه مملکت وی او بل دا چې نشر کونکی به تقه
او معتمد خلق وی یعنی دغه نشر کونکی به بی احتیاط اویو باکه کسان نوی او بل دا چې
ددغه مذکوره شرائطو تحقیق او تفتیش به مخ کی (پخوا) تر قبول او عمل دا اعلان وی
دا ځکه چې د شرائطو پوره پوره معلومات وشي په امداد المفتین ص ۳۷۷ کښی لیکلی:

بالحال رمضان کی باری میں جب تصریحات فقهاء مطلع غبار الودھونی کی صورت میں صرف ایک ثقہ اور مجتبر صادق
کی خبر ثبوت کی گئی کافی ہے باقاعدہ شہادت شرعیہ اور اس کی جملہ شرائط ضروری نہیں اس لی بحال رمضان کی عام
روت کی خبر یا کسی باقاعدہ قاضی مفتی کی سامنی شہادت گزنی اور اس کی فیصلہ دخی کی اطلاع اگر کس ریڈیو میں
علماء کی فیصلہ کی مطابق ثقہ لوگوں کی انتظام سی نشر کیجائیس جس میں مغالطہ دور بی احتیاطی کا خطرہ نہ رہے

تو دوسری شہروں میں جہاں یہ خبر سنی جاتی اس کا قبول کرنا اور اس خبر ثقہ کی بناء پر ماضی ہستی میں روزہ کا اعلان کرنا جائز ہے لیکن اس پر عمل کرنی اور قبول کرنی سی پہلی اس کی تحقیق ضروری ہے کہ جن نشر کا محوس سی یہ خبر نشر ہوئی سی وہاں اس کا معقول انتظام ہے کہ بدون علماء کہ فیصلہ کی کوئی خبر ہلال کی متعلق نشر نہیں کی جاتی اور جب تک اس کی تحقیق سو ہلال رمضان میں ہی اس کا قبول کرنا درست نہیں (۱)۔

(رہوت ہلال میں ریڈیائی خبروں کی شرعی حیثیت) اس کے متعلق جو فتویٰ میری رسالہ کشف الظنون میں مجھ پر ہوا ہے وہ سی صحیح اور معمول بہ ہے ہلال رمضان کی خبر میں چونکہ شہادت شرط نہیں اس لے جس جگہ خبر دینے والی کی آواز نہ پائی جائے اور اس کا ثقہ ہونا معلوم ہو یا کسی ریڈیو اسٹیشن کی متعلق یقینی ذرائع سے یہ معلوم ہو کہ اس میں خبر ہلال کی اشاعت علماء کے فتویٰ اور شرعی ضوابط کے مطابق نشر کی جاتی ہے تو دوسرے شہروں میں اس عمل جائز ہے (۲)۔

امداد المفتین ص ۷۸ (بمقت ریڈیو) ہاں اگر عام رہوت ہلال یا کسی قاضی مفتی کے سامنے شہادت گزرنے اور اس کے فیصلہ کی اطلاع مختلف شہروں اور مختلف اطراف کے دس بیس ریڈیو نشر گاہوں سے آجائی تو اصطلاح فقہاء میں یہ خبر مستفیض ہو جائے گی جس میں شرائط شہادت ساقط ہو جاتی ہیں ایسی صورت میں ہلال رمضان وہلال

(۱) ترجمہ دروژی دمیاشتی پہ ارہ دفقہ دخر گندونی سرہ سم کہ ہر آسمان گرزوی نو یواخی دیوہ ثقہ اود معتبر صادق خبر دثبوت کفایت کوی باقاعدہ شرعی شہادت اود ہفہ تول شرطونہ ضروری نہ دی خکہ دروژی دمیاشتی دعام رویت خبر یا د کوم باقاعدہ قاضی مفتی ومختہ داشہدی لیریدو اود ہفہ دفیصلہ کولو خبر نیا کہ بہ کومہ رادیو کی دعلما، دفیصلی سرہ سمہ ثقہ خلکو پہ انتظام خبرہ شی چی پکی دمفا لٹی اودی احتیاطی خطر نہ وی نو پہ نورو بنارو نو کی چیری چی داخبر اواریدل شی ددی قبول اوددی ثقہ خبر بہ وجہ پخپل کلی کی دروژی اعلان کول جائز دی خولہ عملی کولو او قبولو مخکی ددی تحقیق ضروری دی چی دخبرونی لہ کومو خایونو چی داخبر خبر شوی دی ہلتہ ددی معقول انتظام شتہ چی بی دعلما لہ فیصلی ہیخ خبر دمیاشتی پہ ارہ نہ خہریبی اوترخو چی ددی تحقیق نہ وی دروژی دمیاشتی پہ ارہ ہم ددی قبول صحیح نہ دی (مرتب)

(۲) (دمیاشتی پہ لیدنہ کی دخبرونو شرعی حیثیت) ددی پہ ارہ چی کومہ فتویٰ زما پہ رسالہ کشف الظنون کی چاپ شوی دہ ہفہ صحیح اومعمول بہ دہ دروژی دمیاشتی پہ خبر کی خوشہادت شرط نہ دی خکہ کوم خای چی دخبر ور کونکی آواز ور ور سیری اود ہفہ ثقہ والی معلوم وی یاد کوم رادیو استیشن پہ ارہ پہ یقینی وسیلو دامعلوم وی چی پہ ہفہ کی دمیاشتی دخبر خہرونہ دفتویٰ اود شرعی قاعدہ وسرہ سم کیری نو پہ نورو بنارونو کی پہ دی عمل کول جائز دی لیکن داختر پہ بارہ کی دیوی رادیو پہ اعلان سرہ اکتفا نہ کیری ترخو پی چی لس شلو یعنی دیرواد یوگانو اعلانونہ نہ وی کری دمختلفو استیشنو خفہ خکہ چی دیرواد یوگانو اعلانونہ پہ نیزہ دعلما، دیوبند پہ خبر مستفیض کی داخل دی اوپہ خبر مستفیض سرہ ساقطیری شرائط شہادت چی ہفہ شرط دی پہ لیدلو دمیاشتی داختر کی خو پہ دی شرط چی دملکت یاشہر مفتی اوقاضی دغہ خبر مستفیض تسلیم کر فی صرف دعوامو فیصلہ نہ وی

عیدین دونوں میں ریڈی کی طبرہ عمل اداس کے مطابق روزہ رکھنا یا افطار کرنا درست ہوگا بشرطیکہ مفتی قاضی اس چیز پر خبر مستفیض تسلیم کر لیں عوام خود اس کا فیصلہ نہ کری قال شمس الائمة الحلوانی الصحیح من مذهب اصحابنا ان الخبر اذ استفاض وتحقق فیما بین اهل البلدة الاخری یلزمهم حکم هذه البلدة انتہی آہ رسائل ابن عابدین ص ۲۰۲ ج ۱ (*)

دجنتری دحسابہ روزہ نیول اوماتول جائز اور واندی جنتری لہ ہیخ اعتبار یہ شرع شریف کی نشتہ پہ (الدر المختار ج ۲ ص ۱۰۰ طرشیدیہ) کنبی راغلی دی ولا عبرة بقول الموقنین ولو عدولا علی المذهب قال فی الوہابیة وقول اولی التوقیت لیس بمو جب وقیل نعم والبعض ان کان یكثر آہ پہ ردالمحتار ج ۲ ص ۱۰۰ رشیدیہ کی دی بل فی المعراج لا یعتبر قولہم بالا جماع ولا یجوز للمنجم ان یعمل بحساب نفسه وفي النہر فلا یلزم بقول الموقنین انہ ای الهلال یکون فی السماء لیلۃ کذا وان کانا عدولا فی الصحیح کما فی الايضاح پہ مجموعة الرسائل لابن عابدین ج ۱ ص ۲۵۳ کی ذکر دی وانه لا یعتمد علی ما یخبر بہ اهل المیقات والحساب والتنجیم لمخالفتہ شریعة نبینا علیہ افضل الصلوة والتسلیم۔

پہ فتاوی دار العلوم دیوبند کلان ج ۲ ص ۳۶۹ کی لیکلی دی:

اور جنتری اور تارہ اعتبار نہ کرنا چائے (۲) دروڑی پہ بارہ کی بہ داوواو چہ دشبک پہ ورخ روزہ نیول کوم ممانعت نہ لری روادہ کہ پہ قصد اونیت جزما دنفلو سرہ اوبی دترددخخہ اوبی دنیت دماسوی دنفلو خخہ وی بلکہ پہ بعض اوقاتو کی لا مستحب گرخی روزہ نیول پہ نیت دخالص نفلو سرہ چہ پہ دغہ ورخ موافق شی ددہ دعادت سرہ او مرادد خواصو خخہ چہ فقہاء رحمہم اللہ ذکر کری دی ہغہ خوک دی چہ پوہیپی پہ کیفیت دیوم الشک بانندی اوکہ نہ پوہیدہ ہغہ دجملی دعوا مو خخہ دی

پہ الفقہ علی المذاهب الاربعۃ ج ۱ ص ۵۵۳ ط دار احیاء التراث بیروت) کنبی لیکلی دی: وینوب صومہ بنیۃ التطوع ان وافق الیوم الذی اعتاد صومہ ولا یاس بصیامہ بھذہ النیۃ وان لم

(۱) زیارہ (ذیری رادیو گانی) ہو کہ عام رویت دھلال یاد کوم قاضی مفتی ومختہ دشہادت لیریدو اودہغہ دلیصلی خبرتیا لہ مختلفو بنارونو اودبیللا بیلولورو لسو شلو رادیو گانولہ خہرونی خا یو نو خخہ راشی نو دلفقہا پہ اصطلاح داخبر مستفیض گرخی چہ پکی دشہادت شرطونہ ساقطیپی پہ داسی صورت کی درمضان اوخترانو پہ میاشتہ پہ دوارو کی درادیو پہ خبر عمل اولہ ہغہ سرہ سم روزہ نیول اوماتول صحیح کیپی پہ دی شرط چہ مفتی قاضی پردی شی خبر مستفیض تسلیم کری عوام پخپلہ ددی فیصلہ وکری (مرتب) (۲) ترجمہ: پہ جنتری اوتارہاورنہ دی کول پکار

یوافق عادته ویكون صومه باطلا اذا صامه مترددا بین الصوم والافطار الخ اویہ الدر المختار علی هامش ردالمحتار (ج ۲ ص ۹۵ ط رشیدیہ کوئٹہ) کنبی ذکر دی (ولایصام یوم الشک) هو یوم الثلاثین من شعبان وان لم یکن علة ای علی القول بعدم اعتبار اختلاف المطالع لجواز تحقق الرویة فی بلدة اخرى واما علی مقابله فلیس بشک ولا یصام اصلا شرح المجمع للعینی عن الزاهدی (الا نفلا) ویکره غیره.

او پید (ج ۲ ص ۹۷) کنبی راغلی دی
(کل من علم کیفیة صوم الشک فهو من الخواص والافمن العوام والنیة) المعبرة هنان بنوی التطوع علی سبیل الجزم الخ

اویہ فتاوی دارالعلوم دیوبند کلان ج ۲ ص ۳۹۷ کنبی راغلی دی:

اور اگر محض بہ نیت نفل رکھے تو درست ہے۔ بر حال اگر چنانکہ جزا کی تودہ روزہ رمضان شریف کا ہو جاوے گا (۱)
او یہ طحطاوی علی مراقی الفلاح ص ۵۳۴ ط مکتبہ انصاریہ ہرات افغانستان کنبی لیکلی دی:

(وکرہ فیہ) ای یوم الشک (کل صوم) من فرض و واجب و صوم رد فیہ بین نفل و واجب (الا صوم نفل جزم بہ بالاتر دیدبینہ و بین صوم آخر الخ)

داچی دیو مملکت او بنار رویت پہ بل مملکت او بنار کی معتبری پی نزدی وی او کہ لیری وی بناء دی پر مذهب دجمہور علماء چہ ہغہ مذهب مختار او مفتی بہ دی ہغہ داچی اختلاف د مطالع لہ اعتبار نشتہ۔

پہ الفقہ علی المذاهب الاربعہ ج ۱ ص ۵۵۰ دار احیاء التراث بیروت کنبی راغلی دی:
اذ اثبت روية الهلال بقطر من الاقطار وجب الصوم على سائر الاقطار لافرق بين القريب من جهة الثبوت والبعيد اذا بلغهم من طريق موجب للصوم ولا عبرة باختلاف مطلع الهلال مطلقا عند ثلاثة من الائمة وخالف الشافعية فانظر مذهبهم تحت الخط

(۱) اویہ الفقہ الاسلامی ج ۳ ص ۱۲۵۷ ط رشیدیہ کوئٹہ) کنبی راغلی دی:

المطلب الثالث اختلاف المطالع اختلف الفقهاء علی رأیین فی وجوب الصوم وعدم وجوبه (۱)
علی جمیع المسلمین فی المشارق والمغارب فی وقت واحد بحسب القول باتفاق مطالع القمر
او اختلاف المطالع ففی رأی الجمهور یوحد الصوم بین المسلمین ولا عبرة باختلاف المطالع -

۱ زیارہ: او کہ صرف دنگلو پہ نیت ونیسی نو صحیح دی پہر حال کہ دمیاشتی خبر راغلی نو داروژہ در رمضان دمیاشتی عمر غی۔

اوپہ ج ۳ ص ۱۲۵۸ کنبی دی:

قال الحنفیة اختلاف المطالع ورؤية الهلال نهلا قبل الزوال وبعده غير معتبر على ظاهر المذهب وعليه اكثر المشايخ وعليه الفتوى فيلزم اهل المشرق برؤية اهل المغرب اذ اثبت عندهم رؤية اولئك بطريق موجب كأن يتحمل اثنان الشهادة او يشهد اعلى حكم القاضي او يستفيض الخبر بخلاف ما اذا اخبر اهل بلدة كذا رآوه لانه حكاية -

اوپہ عزیز الفتاوی ص ۳۷۲ کنبی لیکلی دی:

اور یہ ہی مسلم ہے کہ صحیح اور مختار مذهب کے موافق اختلاف مطالع صوم و فطر میں مجتہد نہیں اہل مغرب کی رؤیت سے اہل مشرق پر حکم ہو جاتا ہے اور جبکہ معتبر دراج اور ظاہر الرویت مفتی بہ عدم اعتبار اختلاف مطالع ہے تو پھر اس میں بحث کرنا ہم مقلدین کے لئے بی موقع ہے کیونکہ فقہاء محققین کی توضیح اس کے بارہ میں ہمارے لئے کافی جت ہے (۴۴) الخ

اوپہ اعلاء السنن ج ۲ ص ۲۸۴۲ ط دار الفکر بیروت کنبی ذکر دی:

وفی الدر المختار واختلاف المطالع ورؤيته نهار اقبل الزوال وبعده غير معتبر على ظاهر المذهب وعليه اكثر المشايخ وعليه الفتوى بحر عن الخلاصة (۱۵۲:۲) الدر المختار مع رد المحتار -

اوپہ فتاوی دارالعلوم دیوبند کلان ج ۲ ص ۳۸۵ کنبی راغلی دی:

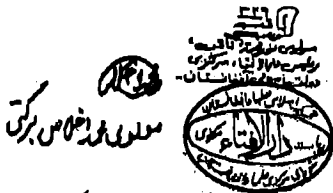
عند الحنفية اختلاف مطالع كاعتبار نہیں ہے اہل مشرق کی رؤیت اہل مغرب کے لئے لازم ہو جاتے ہے و برعکس اگر بطریق معتبر ثابت ہو جادی (۴۴)

(۲) كذا في الشامي الخ اوپہ طحطاوی علی مرقی الفلاح ص ۵۴۰ ط مکتبہ انصاریہ ہرات کنبی ویلی دی (واذ اثبت) الهلال (فی) بلدة وی (مطلع قطر) ها (لزم سائر الناس فی ظاهر المذهب وعليه الفتوى) وهو قول اكثر المشايخ - والله اعلم وعلمه اتم

۴۴

(۴۴) او ہمدغہ خبرہ منل شوی دہ چہ دصحیح او مختار مذهب سرہ سم اختلاف دمطلع پہ صوم او فطر کی معتبر نہ دی دغرب والو پہ رؤیت وشرق والو تہ حکم متوجہ کیہی اوکلہ چہ معتبر اوراجع ظاہر الروایۃ اومفتی بہ دمطالع داختلف اعتبار نشتہ نو بیا پہ دی کی بحث کول زمونہ مقلدینو لہارہ ہی خایہ دی خکہ چہ دمحققینو فقہاؤ خرکندونہ ددی پہ ارہ زمونہ لہارہ کافی حجت دی (مرتب)

(۴۴) زیارہ: داخانو پہ نزد مطالع داختلف اعتبار نشتہ داهل مشرق رؤیت داهل مغرب لہارہ لازمیہی اوددی برعکس کہ پہ معتبرہ طریقہ ثابت شی (مرتب)

عزیز الله

الله

مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان مولوی محمد اعجاز برکتی، مولوی عبدالحکیم، مولوی زاهد اسماعیل

پیلوټانو ته د پرواز پر مهال روزه منقول څه حکم لري؟

پوښتنه: جناب محترم مولوی صاحب السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته
صحت مود لوی خدای ښه دربار څخه غواړم هیله کوم دلاندی موضوع شرعی مسئله راته بیان کړی - څرنگه چې د افغانستان د اسلامی حکومت د هوایی قواوو پیلوټان چې د جهاد په صف کېني ولاردي د پرواز معین وخت یی نه دي معلوم هر دم امکان ددی شته چې د دولت د ښمنان د مجاهدینو پر صفونو باندی حمله وکړی او هوایي فوځ باید خپله وظیفه اجراء کړی او د شرعی اولی الامر د خوا ورته د پرواز امر کیږی او د جسمانی امکاناتو او د مسلکی طبی د اکثرانو د خوا دوی نس پرواز او یا د هغه پیلوټ پرواز چې د سگریټو او نسوارو عمل ولری او روزه یی وی امکانات یی دیر سته چې طیاره سقوط وکړی او طیاره او پیلوټ او مسافرین یی د مینځه ولاړشی هیله کوم شرعی مسئله یی راته توضیح کړی والسلام -

(دهوایی قواوو قومندان برید جنرال غلام جیلانی پیلوټ)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

اوسنی حالت جنگی حالت ده مثلاً اوس د جدی میاشت سنه ۱۳۷۵ هـ ش ده او بالفعل او یقینی جنگ او جهاد د مفسدینو سره جاری ده بالخصوص په دوه محاذونو کېنی چې یو محاذ د کابل شمال او بل محاذ د یاد غیس او فاریاب سرحدات دی او جهاد چې بالفعل او یقینی وی د روژي پر پېښودل روادی چې د جهاد د پاره قوي وی او بیاني قضائي راوړی په بل وقت کېنی او بالخصوص دهوایي قوی خودیرلوی رول ده په جهاد کېنی او هر پرواز

چې کيږي دمخه د پيلوټ خان مړولو ته او خوراک کولو ته سخت ضرورت ده او که خوراک ونکړي ډير خطر ددی ده چې طياره سقوط وکړي او طياره او پيلوټ او ورسره نور- د مينځه ولاړ شي او د اشوی هم دی نو هغه پيلوټان چې هغوی وظيفه داروی يعنی د هغوی د وظيفی نوبت وی په ورځو درمضان کښی باک نشته چې روژه پرېږدي او بيایي قضای راوړي بل وقت خو کوشش داپکار ده چې خوراک خفيه (پټه) طريقه سره وکړي:

الغازي انا علم انه يقاتل العدو في رمضان وهو يخاف الضعف فله ان يفطر كذا في محيط السرخسي فان لم يتفق القتال فلا كفارة عليه لان في القتال يحتاج الى تقديم الاطيار ليتقوى ولا كذا لك المرض هكذا في الظهيرية في المقطعات) الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۲۰۸ ط دار الاشاعة العربية قندهار

وكذا الرجل اذا كان بازاء العدو وهو يخاف الضعف على نفسه فله ان يفطر مقيما كان او مسافرا (فتاوى قاضيخان على هامش الهندية ج ۱ ص ۲۰۲ ط دار الاشاعة العربية قندهار) فالجهاد ولو بدون سفر سبب من اسباب اباحة الفطر للتقوى على لقاء العدو وعملا بالثابت في السنة عام فتح مكة (الفقه الاسلامي وادلته ج ۳ ص ۱۶۹۹ ط رشيديه كوته) اوبل دوی مكلف دی د حکومت لخوا په دی كار او حال دا چې دروژی سره خشية د هلاک ده په دی كار کی:

وكذا الذي ذهب به موكل السلطان الى العمارة في الايام الحارة اذا خشي الهلاك او نقصان العقل كذا في فتح القدير الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۲۰۷ ومثله في البحر الرائق ج ۲ ص ۴۹۲ ط رشيديه كوته

اوبل دا دا چې د داسی تکلیف نوبت وی چې دهغه سره روژه پرېښودل ورته رواوی نو که روژه ئ پرېښوده مخکښی د تکلیف د ظهور څخه هم روا ده نو هغه پيلوټان چې هغوی وظيفه دار دی يعنی د هغوی د وظيفی نوبت وی په رمضان کښی او د دوی گمان وی د جهاد په بمبارو غيره سره هغوی ته روا ده پرېښودل دروژی په داسی طريقه چې د سره بي نيت ونکړي نه داسی چې يو اړيبي نيت وکړي او بيایي ماته کړي او هرکله چې داروژه پرېښودله بيا به ئې قضايي راوړي په بل وقت کښی او دابه داسی وی لکه دچا دحمی نوبت وی ياد ښځی دحيض نوبت وی اوروژه پرېږدي مخکښی دزاتلو ددی تکلیف څخه

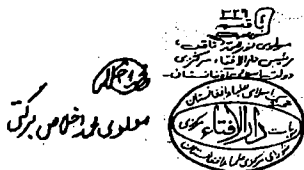
وفي الخلاصة لو كان له نوبة حمى فاكل قبل ان تظهر يعني في يوم النوبة لا بأس به (فتح القدير ج ۲ ص ۲۷۲) ومن له نوبة حمى او عاده حيض لا بأس بفطره على ظن وجوده -

(الفقه الاسلامي ج ۳ ص ۱۶۹۹ ط رشيديه)

رجل له حمى غب فافطر على ظن ان يومه يوم المرض وماحم فيه كان عليه الكفارة وكذا اذا فطرت المرأة على ظن ان يومها يوم حيض فلم تحض في ذلك اليوم كان عليها الكفارة لوجود الافطار في يوم ليس فيه شبهة الاباحة قال مولانا رضى الله تعالى عنه هذا اذا نوى الصوم ثم افطر بعد طلوع الفجر فان لم ينو الصوم في ذلك اليوم كان عليه القضاء دون الكفارة (الفتاوى قاضي خان على هامش الهندية ج ۱ ص ۲۰۳)

وفي الخلاصة لو كان له نوبة حمى فاكل قبل ان تظهر يعني في يوم النوبة لا بأس فان لم يحم فيه كان عليه الكفارة كما لو افطرت على ظن انه يوم حيضها فلم تحض كان عليها الكفارة لوجود الافطار في يوم ليس فيه شبهة الاباحة وهذا اذا فطر بعد مانوى الصوم وشرع فيه اما لو لم ينو كان عليه القضاء دون الكفارة كذا في فتاوى قاضيخان -

(البحر الرائق ج ۲ ص ۴۹۳ ط رشيديه كوئته) والله اعلم.

امام محمد باقر

امام محمد باقر

مولوی احمد نوری مولوی محمد اخص برکتی مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

دوگ اوغویی به بیچکاری روژه ماتیری اوکنه

پوښتنه: محترمينو اساتذو ددارالافتاءنه السلام عليكم ورحمة الله وبركاته وبعد ددی مسئلی پوښتنه لرم چي په ستن (بيچکاری) روژه ماتيري کنه اودغو بنی اودرگ تفرقه وکړي چي پوه شو- والسلام

(المستفتی ملا حبيب الله)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

روژه په ستن نه ماتیرې خواه دغوبنی اوکه درگ وي چونکی ستن په وقت کښی د مجتهدین اوسابقو مصنفین نه وه نو خود په عبارتو ددوی کی صراحتا ستن نه ده ذکر شوي لکن دعام عبارتو څخه ددوی دامعلومیرې چې په ستن روژه نه ماتیرې لکه علماء دهند اونور عاموو مفتیانو چې هم دغه معلوم کړی ده عامه قاعده او قانون په دغه باب کښی چې دعبارتو څخه دمصنفین معلومیرې هغه دادی کچیری یو شی وجوف ته ددماغ او یادمعدی ته دطرف دمنافذ داخل شونو ماته ونکی دروژی دی اوکه دطرف مسام ورداخل شو هغه روژه نه ماته وی لکه چې پدرد المحتار ج ۲ ص ۱۰۶ طر شیدیه کونته کی راغلی،

(قوله وان وجد طعمه فی حلقه) ای طعم الکحل اوالدهن کما فی السراج وکذالو بزق فو جدولونه فی الاصح (بحر) قال فی النهر لان الموجود فی حلقه اثر داخل من المسام الذی هو خلل البدن والمفطر انما هو الداخل من المنافذ للاتفاق علی ان من اغتسل فی ماء فوجد برده فی باطنه انه لا یفطر وانما کره الامام الدخول فی الماء والتلف بالثوب المبلول لما فیه من اظهار الضجر فی اقامة العبادة لالانه مفطر -

او په طحطاوی ج ۱ ص ۴۵۲ ط دار المعرفه بیروت کښی راغلی دی لاندی تردغه قول: الدر المختار (او اقطر فی احلیله ماء اودهن او ان وصل الی المثانة) عندهما لانه لیس بین المثانة والجوف منفذ ووصول البول من المعدة الی المثانة بالترشح وقال ابو یوسف یفطر لوجود المنفذ بینهما -

نه جوف ددماغ او نه جوف دمعدی درگ اویا بدن سره منفذ لری لکه علماء ددیوبند چې وروسته تردیر تحقیق دغه معلوم کړی ده کچیری دواء ددماغ یامعدی ته داخل شوه نو هغه دطرف دمسام اوپر طریقه دترشح داخل شوی ده اودغه قسم دخول روژه نه ماته وی ددغه مسئلی تحقیق په کتاب آلات جدیده ص ۱۵۳ کی شوی دی والله اعلم

مولوی محمد رفیع الرحمن
مولوی محمد رفیع الرحمن
مولوی محمد رفیع الرحمن

مولوی محمد رفیع الرحمن

مولوی محمد رفیع الرحمن

مولوی عبدالحکیم مثنی الله عن مولوی محمود میمند وال

کتاب الحج

دسر درختو اوتا کانو پر حاصلاتو حج فرض دی که پر قیمت

پوښتنه: دسر درختو اوتا کانو پر حاصلاتو حج فرض دی او که پر قیمت یی؟
(ملا احمد شاه دمرکزی محکمی محرر)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك العلي الاعلى

محترم مستفتی صاحب دسر درختو اوتا کانو حاصلات اوپیداوارچی دسلانه اوکلنی خرج څخه دیو سری اود کورنی دهغه زیات نه وی حج فرض نه دي اود جائداد پر قیمت باندی هغه وقت فرضیت دحج ثابتیږی چې دخرج شوی حصی څخه دزادواراحلی کفایت کیږی اوباقی یی دومره جائداد پاته شي چې دده اود کورد ضروریاتوپوره کفایت کوی؛ ولوکان عنده طعام سنه ولو اکثر لزمه بیع الزائدان کان فیه وفاء کما فی اللباب وشرحه (ردالمحتار ج ۲ ص ۱۵۶ ط رشیدیہ کوئته) وهکذا فی فتاوی دارالعلوم دیوبند کلان ج ۶ ص ۵۱۵ وهکذا فی التاتارخانیة ج ۲ ص ۳۲۸ ط قدیمی کتب خانه کراچی.

وان کان صاحب ضیاع ان کان له من الضیاع مالو باع مقدار ما یکفی لزاده وراحلتہ ذاهبا وجائیا ونفقة عیاله واولاده ویبقی له من الضیعة قدر ما یعیش بغلة الباقي یفترض علیه الحج والا فلا التاتارخانیة ج ۲ ص ۳۲۷ ط قدیمی کتب خانه) وهکذا فی احسن الفتاوی ج ۴ ص ۵۴۲ وهکذا فی فتاوی دارالعلوم دیوبند کلان ج ۶ ص ۵۳۷ وامداد الفتاوی ج ۶ ص ۱۹۱ واللہ تعالی اعلم

عزیز الرحمن

عزیز الرحمن

مولوی احمد نوری خنی عز مولوی محمد میوندوال مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان

د حاجیانو و معلمینو اوډا کترانو ته د حاجیانو له پیسو څخه پیسی وړ کول څه حکم لری

محترم ددارالافتاء لوی ریاست څرنگه چی دمعمول اوضرورت په منظور دافغانستان داسلامی امارت دحجاجو لپاره خواتنه معلمین اوډا کتران دخدمت دکبله په کاردی چی ورسره ولاړسی چونکه اسلامی دولت داقتصاددضعف له وجه نشی کولای چې دتیر کال

په شان د بیت المال دلاری ورسره د معلمینو تعاون وکړی کچیری د حاجا جود مصارفو څخه
څه اندازه مبلغ واخستل شی اودغه نوموړی مشکلات په حل کړی د شریعت حکم څرنگه
دی که لطفا راته تشریح کړی - والسلام

(له ارشاد او او قافو لخوا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامد او مصليا

ددغه معلمينو او اكرتارنو مصرف د حاجيانو د پيسو څخه وركول جائز دی ځكه دغه د
حوائج عامه څخه دی حوائج عامه چې بيت المال پر داسې نه شی كولای دخلقو څخه ئې
اخستل جائز دی په رد المحتار كې راغلی دی ج ۲ ص ۲۲

وقال ابو جعفر البلخي ما يضر به السلطان على الرعية مصلحة لهم يصير ديننا واجبا وحقا مستحقا
كالخراج وقال مشايخنا وكل ما يضر به الامام عليهم لمصلحة لهم فالجواب هكذا حتى الحرة
اجراسين لحفظ الطريق واللصوص ونصب الدروب الخ.....

لكن دغه معلمين او اكرتارن به اندازه د ضرورت وى (خبرتيا) دغه معلمين او اكرتارن چې
خدمت او تعليم ته د حاجانو معين شى پر هغوى خدمت فرض عين كيږي داسې نه دی لكه
عام علماء چې په حاجيانو كې ولاړ شى يا اكرتارن ځكه هغوى د پاره د دغه خدمت معين
شوى نه دی بايد دغه معلمين او اكرتارن خپله دغه وظيفه كې قصور ونكړي لكه چې په
الاحكام السلطانية كې د ماوردى ص ۲۴ كې راغلى دی په فرق كې د محتسب چې د پاره
دامر با المعروف او نهى عن المنكر متعين شوى وى او د متطوع چې دغه وظيفه پر
محتسب فرض ده او پر متطوع فرض كفايى ده - (الفرق بين المتطوع والمحتسب من تسعة
اوجه احدهما فرضه متعين على المحتسب بحكم الولاية وفرضه على غيره داخل فى فروض
الكفاية دغه ښه په الاحكام السلطانية كې دابى يعلى ص ۲۸۴ كې هم راغلى (والله اعلم)

مولوى محمد افضل برکتى

عبدالله محمد الفتاوى

مولوى محمد افضل برکتى

مولوى محمد افضل برکتى، عبدالاحد محمد مولوى نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء مركزى دولت اسلام افغانستان

كتاب النكاح

به لفظ دمضارع نكاح صحيح كبرى او كنه؟

پوښتنه: كه يوسرى چې دلور پلاردى اوبل سړى چې اجنبى دى دغه اجنبى سړى دلور پلارته وايي چې فلانئ سړى وایي چې دى زما خسردى پلارئ لورما ته راكړى ده او دغه فلانئ هم دلته حاضر دى دلور پلار ووايي چې دركوم يې په ۱۲ سوه لكه افغانى هغه فلانئ ووايي چې زما قبوله ده نور خلق هم په دغه ځاى كى حاضر دى او دغه سړى يوه لور لري بله نه لري آيا په دغه الفاظو سره نكاح وشوه كيا بينواتو جوړوا -

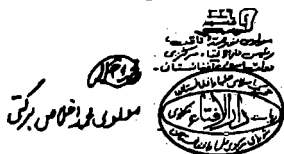
(المستفتى مولوى عبد السلام)

بسم الله الرحمن الرحيم

هو الله تعالى المستعان

اما بعد فنقول وبالله التوفيق دانكاح كه څه هم په لفظ دمضارع سره ده صحيح كبرى كه نوم دلور هم نه وي ذكر شوى په دى لاندې مسئلو سره

فقوله انزو جك ينعقد به النكاح ايضا لانه يحتمل الحال كما فى كلمة الشهادة وقدر ادبه التحقيق لا المساومة بدلالة الخطبة والمقدمات بخلاف البيع كما فى البحر عن المحيط والحاصل انه اذا كان حقيقة فى الحال فلا كلام فى صحة الانعقاد به وكذا اذا كان حقيقة فى الاستقبال لقيام القرينة على ارادة الحال ومقتضاه انه لو ادعى ارادة الاستقبال والوعد لا يصدق بعد تمام العقد با لقبول ويأتى قريبا (ردالمحتار ج ۲ ص ۲۸۷ ط رشيديه كوثه) مايؤيده رجل له ابنة واحدة فزوجها من رجل وقال زوجتك ابنتى ولم يذكر اسمها فقال الزوج قبلت جاز (فتاوى قاضى خان بهامش الفتاوى الهندية كتاب النكاح ج ۱ ص ۳۲۴ ط دار الاشاعة العربية قندهار وقال فى المحيط لوقال زوجت بنتى منك ولم يزد على هذا وله بنت واحدة جاز (خلاصه الفتاوى ج ۲ ص ۵ ط رشيديه كوثه)

عبد الفتاوى

بدر الفتاوى

مولوى محمود ميوند وال مولوى محمد مولوى منقې نور محمد ثاقب رئيس عمومى دارالافتاء مركزى

دیوہ سری اویوی بنشی بہ گواہی نکاح منعقد پری اوگنہ

پوہنتنہ : مدعی شاہ ملنگ دادعوہ کوی چہ حاجی ملا میراجان چہ زما وروردی زما وزوی تہ چہ حاجی محمدنعیم نو میپی خپلہ لور چہ دیونیم کال وہ وربخنلی دہ اوس نوموری حاجی ملا میرا جان انکار کوی نوزہ پردہ باندی دوه شاهدان دده دخولی لرم چہ یومرجان نو میپی اوبل محمد هاشم دی اودنکاح پہ وقت کی ٹی یوامیر محمد ووچہ هغه اوس وفات شوی دی اویوہ بنسخہ وه اویوزہ حاضروم اونکاح ٹی پخپلہ ملا میرا جان وتړلہ اودخبر شاهدان نورهم ډیر دی محترمو علماء کرامو زه ددغه دعوی په شریعت مقدس کی حق لرم که یا -

(المستفتی حاجی قاری علی محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى

په انعقاد کی د عقد نکاح شهادت شرط دی یعنی عقد دنکاح لره حضور ددووکسانو شاهدانو یا یو سری دو بنشی شرط دی محترم مستفتی وایی چہ په وقت دنکاح کی یو امیر محمد وؤ اویوہ بنسخه وه نو بنا پردغه قول دمستفتی نصاب دشهادت پوره نه دي نو شرط دعقد موجود نه شو نو عقد صحیح نه شو ځکه چہ دهلک پلاراوانجلی پلارخو عاقدان دی په نصاب کی دشهادت شمار نه دی هله په شهادت کی شمارل کیږی چہ هلک یا انجلی بالغ وعافل وی په عقد کی دنکاح حاضروی ویشترط العدد فلا ینعقد النکاح بشاهد واحد هکذا فی البدائع ولا یشترط وصف الذ کوره حتی ینعقد بحضور رجل وامرأتین کذا فی الهدایة (الهنديہ ج ۱ ص ۲۲۷ ط دارالاشاعة قندهار)

لوزوجت المرأة بنتها البالغة برضاها بحضرة رجل وامرأة جاز بحضرتها وان كانت غائبة لم یجز لما قلنا وان كانت البنت صغيرة لم یجز سواء كانت حاضرة أولا لعدم الانتقال کالاب اذا زوج الصغرة بحضرة رجل واحد (تبيين الحقائق ج ۲ ص ۴۵۷ ط قدیمی کتب خانه کراچی) ولوزوج بنته البالغة العاقلة بمحضر شاهد واحد جاز ان كانت ابنته (حاضرة) لانها تجعل عاقدة (والالا) الاصل ان الامر متى حضر جعل مباشر (الدر المختار علی سامش ردالمحتار) قوله ولوزوج ابنته الخ (وقيد بالبالغة لانها لو كانت صغيرة لا يكون الولی شاهدا لان العقد لا يمكن نقله اليها) (ردالمحتار ج ۲ ص ۲۹۸ ط رشيديه کوته)

هر چې شاهدان دخولى د ملا میراجان دى یاد خبر او تسامع شاهدان دى هغه هله معتبر دى چې انعقاد د عقد نکاح موجود سى ځکه چې دهغوڅو اظهار او اثبات په وقت کې د مخاصمې کېږي اظهار او ثبات د عقد د نکاح خو غېږده له انعقاد د عقد د نکاح څخه په شهادت د فاسقین انعقاد راځي او اثبات نه راځي؛

قوله لو فاسقین الخ اعلم ان النکاح له حکمان حکم الانعقاد وحکم الاظهار فالاول ما ذکره والثاني انما یکون عند التجاحد فلا یقبل فی الاظهار الا شهادتین تقبل شهادته فی سائر الاحکام (الخ رد المحتار ج ٢ ص ٢٩٦ ط رشیدیہ کوئته)

الحاصل چې مدعی په خپله د امنی چې په وقت کې د انعقاد نصاب د شهادت پوره نه وؤنوبه د اثبات شاهدان څه فائده ورور سوي اود عوه به ئې کله معتبر سى والله اعلم وعلمه اتم واحکم

په خط لیر لوبنکاح صحیح کېږي کله او وده د نکاح او عین نکاح څه فرق لري

پوښتنه: کله چې یو سړی د انجلی پلار و بل چاته خط ولیکي چې ما خپله فلانی لور چې په دى نامه بله لور نه لرم تاته په نکاح درکړه دغه نکاح کله صحیح او منعقد ه گرځي او په دى مسئله کېنې د قضاء اود یانۀ فرق راځي او کله اود وعدی د نکاح اود عین نکاح جداوالی اوفرق به څرنگه معلومیږي- والسلام

(استفتاء خاص امیر المؤمنین)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامد او مصليا-

که دیو چاله طرفه وبل چاته د خط په ذریعه نکاح ولیکل شی دغه نکاح هغه وقت صحیح او منعقد ه گرځي چې هغه څوک چې دا خط ورته راغلی ده شاهدان را حاضر کړي اودغه خط ورته ووايي او یاد دى خط مضمون ورته ووايي چې داسي ماته لیکل شوى د نکاح په باره کېنې او بیا دوى ته ووايي چې تاسو شاهدان اوسى چې ما قبوله کړه او شاهدان به دوه سړي او یایو سړي اودوه ښځي وی تنها ښځی نه کافی کېږي او که داسی یې نه وی کړي اگر چې خط راغلی وی خو نکاح نه ده شوى؛

قال فی الفتح ومن اشتراط السماع ما قدمناه فی التزوج بالكتاب من انه لا بد من سماع الشهود مافی الكتاب المشتمل على الخطبة بان تقرأ المرأة عليهم او سماعهم العبارة عنه بان نقول ان فلانا كتب

الی یخطبنی ثم تشهدم انھا زوجتہ نفسھا آہ (ردالمحتار ج ۲ ص ۲۹۶ ھکناج ۲ ص ۲۸۸ طر شیدہ)
وفتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۷ ص ۹۹ و ج ۷ ص ۱۰۰ وعزیز الفتاوی ص ۴۱۰ والبحر الرائق ج ۳ ص ۱۵۶ طر شیدہ)
اس صورت کے موافق یہ بھی جائز ہے کہ عورت مرد کو خط لکھے اور مرد دو گواہوں کے سامنے اس کا خط پڑھے اور
رکھ دے کہ میں نے اس عورت سے نکاح کیا فرض یہ کہ اگر دو گواہوں کے سامنے ہو کر لے اس خط کو پڑھا دیا
اور قبول کر لیا تو نکاح ہو گیا (۵) عزیز الفتاوی ص ۴۱۰

سوال زید نے ہنی لڑکی بکر کو دیا اور اس سے یہ کہا کہ میں نے ہنی لڑکی تم کو دی اس کے زید نے بکر کو خط لکھا
اور تین آدمیوں کے دستخط کرائے تو خط پر نکاح جائز ہوایا نہیں الجواب - اگر زید نے بکر کو خط اس مضمون کا بھیج دیا
کہ میں نے ہنی دختر کا نکاح تم سے کیا اور مکتوب الہی نے اس کے مضمون کو حاضرین کو سنایا اور قبول کیا تو نکاح
منعقد ہو گیا نقطہ (۵۵) (فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۷ ص ۱۰۲)
اوکلہ چہ شاهدان نہ وی دایجاب او قبول پر وقت نود انکاح منعقد نہ دہ
نہ قضاء اونہ دیانہ اودانکاح نہ دہ نہ عند اللہ اونہ عند الناس پہ عزیز الفتاوی ص ۴۱۲
کنسی لیکلی دی

پس معلوم ہوا کہ بلا صود جیسا کہ قاضی کی نزدیک نکاح نہیں ہوتا دیانہ وما بینہ و بین اللہ بھی نہیں ہوتا در حقوق
زوجیت کچھ لازم نہیں ہوتی اور ضرورت استشہاد کی احادیث لانکاح الابشہود وغیرہا کے صحیح ہے اور تفصل
اس کی فتح القدیر (۵۵۵) - اوپہ فتاوی دارالعلوم دیوبند جلد ۷ صفحہ ۹۳ کنسی ہم لیکلی دی:
دو گواہوں کا بوقت ایجاب و قبول موجود ہونا اور ایجاب و قبول کو سنا ضروری ہے اور شرط انعقاد نکاح کے ہے بدون
دو گواہوں کے موجود ہونے کے بوقت ایجاب و قبول کے نکاح منعقد نہ ہوگا نہ عند اللہ اونہ عند الناس اور دلیل

(۴) زبیرہ ددی صورت سرہ سم داهم جائز دی چی میرمن و نارینہ نہ خط و لیکلی اونارینہ ددو گواہانو پہ مخکی ددی خط
دوای اودوینا و کری چی ماددی میرمنی سرہ نکاح و کرہ لندہ داچی کہ خاوند ددو گواہانو پہ مخکی دغہ خط و زانی او
قبول لی و کر نو نکاح و شہ (مرب) (۴)
(۵) ترجمہ: پوہنستہ زید خیلہ لورو بکر نہ و کرہ اوغفہ نہ داوویل چی ماخیلہ لورو تاتہ و کرہ ددی زید و بکر نہ خط و لیکلی
اودویر کسانو خفہ دستخط پر واخستی نو پہ خط نکاح جائز شہ او گنہ؟ خواب کہ زید و بکر نہ خط ددی مضمون
ولہی چی ماد خیلہ لور نکاح لہ تاسرہ و کرہ او مکتوب الیہ ددی مضمون پہ حاضرین و اورای او قبولہ کرہ نو نکاح
منعقدہ شہ فقط (۵)
(۶) ترجمہ پس معلوم ہوا کہ خیلہ شاهدانو لکھ غنگہ چی دقاضی پہ نزد نکاح نہ صحیح کیہی دیانہ او ما بینہ و بین اللہ
ہم نہ صحیح کیہی اودزوجیت حلقو ہیغ شن نہ لازم یہی او ضرورت داستشہاد دا حدیث لانکاح الابشہود اونورو پہ وجہ
دی او تفصیل ددی پہ فتح القدیر کی راغلی دی

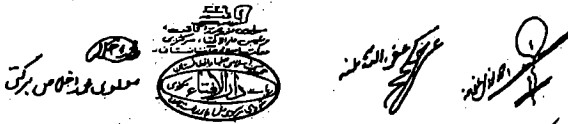
اس کے یہ عبارت کہ ہے و شرط حضور شاعین... الخ (۵۵۵۵)

اوپہ احسن الفتاویٰ کبھی پہ حوالہ دالذالمختار ورد المختار سرہ لیکلی دی چی پر
خوک وبل چاتہ ووائی چی ماتاتہ خپلہ لوردر کہہ اگر چی لفظ دنکاح یاد کپی خوقرائن
دنکاح موجود نہ وی لکہ ذکر دمہر او وجود دشہو دواوتقدم دخطبی وغیرہ نودی سرہ
نکاح منعقدہ نہ گرخی داوعده دنکاح دہ۔

اگر لفظ نکاح بھی ایسی طریقہ پر کہاکہ محض وعدہ کا محتمل بھی ہو اور محض وعدہ پر قرائن بھی موجود ہوں تو بھی
نکاح منعقد نہ ہوگا (۵)۔

(۱) کما فی شرح التنویر والثانی المضارع المبدوء بھمة اونون اوتاء کتزو جینی نفسک اذالم ینو
الا استقبال وکذا نا متزو جک او جتک خاطبا لعدم جریان المساومة فی النکاح او هل اعطیتینہا
فقال اعطیت ان کان المجلس للوعد فوعد وانکان للعقد فنکاح اه وبہ علم ان المبدوء بالھمزہ کما
لا یصح فیہ الاستبعاد لا یصح فیہ الوعد بالتزوج فی المستقبل عند قیام القرینۃ علی قصد التحقیق
والرضا کما قلناہ انفا فافھم ج ۲ ص ۲۸۷ رشیدیہ

بیان مذکور سے ثابت ہوا کہ صورت سوال میں قرائن نکاح (ذکر مہر وغیرہ) نہ ہونے کے وجہ سے نکاح منعقد نہ
ہوگا صرف وعدہ نکاح ہے (۵) احسن الفتاویٰ ج ۵ ص ۱۷ واللہ اعلم وعلمہ اتم

مولوی محمد اظہار برکتی مولوی محمد امجد مولوی محمد نوری مئی اللہ مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

پہ وعدہ کی نکاح خنگہ دہ

پوینستہ خہ وایی علما ددین متیین پہ دی مسئلہ شرعیہ کبھی چی دیوی بنشی نکاح پہ

(۵۵۵۵) ترجمہ دایجاب او قبول پر مہال ددو وگواہانو مو جودیت اوایجاب او قبول اوریدل ضروری دی اودنکاح دانعقاد شرط
دی بی ددو وگواہانولہ موجودیہ پروخت دایجاب او قبول نکاح نہ منعقد پیری نہ عند اللہ اونه عند الناس اودلیل دی
ددرمختار دغہ عبارت وشرطہ حضور شاہدین الخ دی (مرتب)

(۶) ترجمہ: کہ دنکاح لفظ ہم پر داسی طریقہ کنبینبود چی صرف دوعدی احتمال ہم لری اوصرف پر وعدہ قرائن ہم
وجود لری نوہم نکاح نہ منعقد پیری

(۷) کہ ذکر شوی بیان خخہ ثابت شو چی دپو ینشتی پہ صورت کی دنکاح دقرائن (دمہر اونورو یادونہ) دنیست والی لہ املہ
نکاح نہ منعقد پیری صرف وعدہ دنکاح دہ (مرتب)

سنة ١٣٢٨ له جمال ولد فيض الله سره ترله سوى وه اوس په سنة ١٣٧٢ كښى دغه ښځه دجمال نومی پرنامه باندی راواده سوى خوځرنګه چې جمال مخ ته ترواده ١٥ شپې وفات سوى ووپه اوبو كښى او له موبڅخه ئې دښځه په غدرواده كړه ځكه موبڅه نه وو خبر چې داسې په اوبو كښى مړسوي دى اوبيا فيض الله نامى چې دجمال پلاروو په عده كښى او په ناخبر تيا كښى وبل كوچنى زوى ته نكاح وروترله حاصل داچې دهغى ښځى له عدی څخه ١٥ ورځى تيرى سوى وى چې دادويمه نكاح ددى ښځى فيض الله ودغه بل زوى ته وكړه ايا په عده كښى نكاح سته كه نسته ايا چې څوك ديوه دپاره وكالت وركړى د بل دپاره نكاح كيږي كنه يعنى دغى ښځى اوموركى خپل دنكاح وكالت دجمال په باب كښى دوى ته وركړى دوى پر خپل سرباندى دجمال دمړنى له وجهى وبل چاته دغه نكاح وكړله چې دوى په دى نكاح نه خبرى نه راځي وى يعنى څوك داچښى ښځى نكاح بغير له وكالته له بل چاسره كولای سى كنه ؟

بسم الله الرحمن الرحيم
نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم

الجواب باسم ملهم الصواب

هغه ښځه چې خاوند او ميره ئې وفات سى كه ميره ته واده سوى وى كه نوى ميره ئې صغير وى كه بالغ وى ښځه صغيره وى كه بالغه وى په هر صورت كى دغه ښځه متوفى عنها زوجها بلل كيږي پرمتوفى عنها زوجها په اتفاق دڅلورو مذهبو بلكه په اجماع دامت سره څلورمياشتى اولس ورځى عده واجب ده نو چې په دغه عده كى دغه ښځى نكاح دهر چاسره وسى نكاح ئې باطله ده ځكه چې اوله نكاح تر څلورمياشتى او لس ورځى پورى باقى پاته ده نوچې اوله نكاح باقى ده اودهمه چې نكاح باطله ده نود وكالت او فضولى دييان هيڅ ضرورت هم نسته -

العدة واجبة شرعا على المرأة بالكتاب والسنة والاجماع اما الكتاب فقوله تعالى فى .. عدة الوفاة والذين يتوفون منكم ويذرون ازواجايتربصن بانفسهن اربعة اشهر وعشرا (الفقه الاسلامى ج ٩ ص ٧١٦ ط رشيديه) وتجب العدة كذلك بالاتفاق بعد وفاة الزوج فى العقد الصحيح ولو قبل الدخول... لاطلاق الايات القرآنية مثل والذين يتوفون منكم الآية (الفقه الاسلامى ج ٩ ص ٧١٧) واستدل بالآية على وجوب العدة على المتوفى عنها سواء كان مدخولا بها ولا (روح المعانى ج ٢ ص ١٤٩) هذا من

اللہ للنساء اللاتی یتو فی عنہن ازواجہن ان یعتدون اربعۃ اشہرو عشرۃ لیلال وهذا الحکم یشمل الزوجان المدخول بہن وغیر المدخول بہن بالاجماع (تفسیر ابن کثیر ج ۱ ص ۳۷۱) عدۃ المتوفی عنہا زوجها اربعۃ اشہرو عشر... وبہ قال جمہور العلماء (الخازن ج ۱ ص ۱۷۵) فقد علم من ہذہ الایۃ ان عدۃ المرءۃ الاتی توفی عنہا زوجها اربعۃ اشہرو عشر لیلال مع ایام یعنی لاتنکح زوجا اخر فی ہذہ المدۃ (التفسیرات الاحمدیۃ ص ۱۴۶) ان عدۃ النساء اللاتی یعوت ازواجہن اربعۃ اشہرو عشرۃ ایام لا یتعرض فیہا الزواج (تفسیر المرافی ج ۲ ص ۱۹۱) ہذہ الایۃ فعدۃ المتوفی عنہا زوجها (الجمع لاحکام القرآن ج ۳ ص ۱۷۵) فتشمل الصغیرۃ والکبیرۃ والمدخول بہا وغیرہا (الفتوحات الالہیۃ ج ۱ ص ۱۹۰) ولما السنۃ فقول النبی صلی اللہ علیہ وسلم لا یحل لامرأۃ تؤمن باللہ والیوم الآخر تحد علی میت فوق ثلاث الاعلی زوج اربعۃ اشہرو عشر او امرئ نبی صلی اللہ علیہ وسلم فاطمۃ بنت قیس ان تعتد عند ابن ام مکتوم واحادیث اخری واما لاجماع فقد اجمعت الایۃ علی وجوب المدۃ (الفقہ الاسلامی ج ۹ ص ۱۷۶۷) وعدۃ الحرۃ فی الوفاۃ اربعۃ اشہرو عشر (الہدایۃ ج ۲ ص ۴۰۲ طرشیدیہ کوئٹہ)

سواء كانت مدخولا... بها ولا صغیرۃ او کبیرۃ (فتح القدیر ج ۴ ص ۱۴۱ والكفایۃ ج ۴ ص ۱۴۱) والعدۃ للموت اربعۃ اشہرو عشر مطلقا) وطئت اول الدرمختار ج ۲ ص ۶۵۵ حکنافی فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۱ ص ۲۹۱ والیحر الرائق ج ۴ ص ۲۱۷ طرشیدیہ کوئٹہ لایجوز للرجل ان یتزوج زوجۃ غیرہ وکذا المعتنۃ کنافی السراج الوہاج سواء كانت المدۃ عن طلاق او وفاۃ (الہندیۃ ج ۱ ص ۲۸۰ طرالا شاعۃ قندھان) ولا یجوز نکاح منکوحہ الغیر ومعتنۃ الغیر عند الكل - (التاتار خانیۃ ج ۳ ص ۸ طقدیمی کتب خانہ کراچی)

اور نکاح فاسد وباطل میں بقول محققین کچھ فرق نہیں ہے مختلف نسخ کے (فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۱ ص ۳۰۰) (۱)

فیہ انہ لافرق بین الفاسد والباطل فی النکاح بخلاف البیع... اما نکاح منکوحۃ الغیر ومعتنۃ فالمدخول فیہ لایوجب العدۃ ان علم انہا للغیر لانہ لم یقل احد بجوازہ فلم ینعقد اصلا ردالمحتار ط کراچی ج ۲ ص ۶۵۹ طرشیدیہ)

مولوی احمد نوری رضی اللہ عنہ

مولوی احمد نوری رضی اللہ عنہ

مولوی احمد نوری رضی اللہ عنہ

مولوی احمد نوری رضی اللہ عنہ

نر کونید و وروسته اختیار دینخی دی او پردی په نوم پسی اخستل څنگه دی

و مقام ته د محترم رئیس صاحب دار الافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته محترم مازما
 اخنځی چې د تریا کو معامله یی کوله او په وقت کی د حکومت دخلق زما دغه اخنځی په نسبت د نه
 اوبو په شهادت رسیدلی دی چې زما د اخنځی د مرگ شاهدان موجود و نه ولاکن فعلا هغه شاهدان
 مړه شوي دی او بیاد طرفه څخه زما د اخنځی د پلار زموږ څخه په باره کی زما د خور ۷ لکه پرده
 غوښتله چې موږ د دغه پردی دور کولو توان او طاقت نه درلودی اوس بیاد د غی زما د خور
 لیورونه وماته وایي چې ته څلور سوه لکه پرده را کړه او یا بیرته خپله خور په ۸۰۰ لکه روپی په
 نکاح را کړه نوزه ستا د مقام څخه هیله کوم چې درو به د شریعت وماته معلومات را کړی چې زه
 ستا د معلومات سره سم دهغه کار په باره کی دخپل خور دور کړنگ کار وکړم دا به ستا لویه
 وسیله وی په احترام - (المستفتی ملا امیر محمد اخند ولسوالی موسی قلعه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک الوهاب:

ښځه چې کونډه سی دخپل اختیاریده چې بالغه وی په زور ئي هیڅوک نسې کولای او نه ئي
 په زور هیڅ څوک ور کولای سی و بل ته هکذا فی فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۸ ص ۸۲
 سوال زید کی لکي. یوه بومي تواس آه الجواب یه لکي خود مختار ه آه (۱)

وهکذا فی الهدایه ج ۲ ص ۲۹۳ ط شیدیه کوئته ولا یجوز للولی اجبار البکر البالغه علی النکاح
 لانها حرة فلا یكون للغیر علیها ولا یت الاجبار وهکذا فی الهدایه ج ۲ ص ۲۹۵ ط رشیدیه کوئته
 ولوا ستانن الثیب فلا بد من رضاها بالقول وهکذا فی فتاوی قاضی خان بهامش الهندیه ج ۱ ص ۳۵۸ ط
 طرا الاشاعة قندهار ولا یزوج البکر البالغه ابوها علی کره منها خلافا للشافعی رحمه الله وفی الثیب
 لا یجوز بالا جماع - او پرده اخستل روانده او که د ښځی رضا راغله په مهر کی د ښځی اختیار دی

مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی محمد آصفی مولوی محمود میوند وال
 مولوی محمد عیسیٰ مولوی محمد عیسیٰ مولوی محمد عیسیٰ

(۱) ترجمه: پوښتنه: زید لور کونډه شوه نو دده الخ خواب دغه انجلی دخپل اختیار ده... الخ

دحنفی اوشیعہ تو منخ نکاح خنکہ ده

بمختور محترم محکمہ شریعہ ولایت قندھار السلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ اباحہ برادر م کل محمد نام چندین سال قبل فوت کریدہ است از این کہ زہ متوفی از اہل مذہب جعفری شیعہ بودہ فعلا دختر برادر م را می خواہد بدو ن مشورہ من بہ عقد نکاح یک نفر شیعہ جعفری را آورد از این کہ دختر بہ مذہب امام صاحب بودہ و برادر زادہ من می باشد نمی خواہم کہ مذکورہ را بہ نکاح یک نفر شیعہ جعفری عقد شود از این لحاظ بہ محکمہ محترم عارض شد م امیدوارم کہ غلام نبی را کہ پدر سر شیعہ مذہب است بہ محکمہ حاضر و مانع این عمل آن شود با احترام

(المستفتی نور محمد ولد حاجی عبدالرزاق باشندگان ناحیہ ۵ شہر قندھار)

و حضور تہ دم محترم رئیس صاحب دار الافتاء السلام علیکم بعد ادعارض عارضہ مو تاسو تہ رجع کرہ کچیری دحنفی مذہب انجلی نکاح نہی داهل تشیع والووسرہ صحیح کیڑی فتوی راکری چې نکاح نہی وروترو اوکہ صحت نہ لری چې ددغه نکاح خنکہ ممانعت وکړو - ومن الله التوفيق.

(دکندهار ولایت مرکزی عدلیہ محکمہ)

بسم الله الرحمن الرحيم

اما بعد فاقول وبالله التوفيق

الكفاءة يعنى مساواة مخصوصة به ما بين كى دزو جين به نکاح كى معتبرى به لزوم كى دنكاح يعنى قريبا نو لره فسخ دنكاح به وخت دنه مساواة كى شته يعنى نکاح نہى صحيح كيڑى خو كه دقربيا نو خوبنه نه وى فسخ كولای شى پر ظاهر رواية = اما فتوى پردى ده چې په وقت كى دنه مساواة چې قريبان نہى راضى نه وى بيبخى نہى عقد دنكاح نه صحيح كيڑى به سبب ددى لاندنيو مسئلو: ولو كان الزوج مبتدعا والمرأة سنية لم يكن كفوؤها لها كما فى التفت انتهى -

و همكده ظاهر كړيد كه مبتدع كفو سنيه نهى تواند شد. سنيين وجه عقد مذکور منتقد كړيد و صحيح نشود. سنيين ست محمد عند الفقهاء و برين است فتوى -

كفاية امرأة زوجت نفسها من غير كفو يصح ولكن لا ولياء حق الاعتراض وروى الحسن عن ابي حنيفة ان النكاح لا ينقد و به اخذ كثير من مشايخنا وقال شمس الائمة السر

خسى هذا قرب الى الاحتياط فليس كل ولي يحسن المرافعة الى القاضي ولا كل قاضي يعدله انتهى الخ الكفاءة معتبرة قالوا معناه معتبرة في اللزوم حتى ان اعدمت جازا للولي الفسخ وهذا بناء على ظاهر الرواية من ان العقد صحيح وللولي الا عراض اما على رواية الحسن المختار للفتوى من انه لا يصح الخ واما عدم فاذن نكاح از غير كفوء -

يس در بحر انق و يمنع الانصر وغيره مرقوم است والله تعالى اعلم بالصواب حرر محمد عبد الحى عا الله تعالى عنه بمجموعة الفتاوى كتاب الخرج با مش خلاصة الفتاوى كتاب الخرج ج ۲ ص ۴۶-۴۷ ط رشيد كوته

(وتعتبر الكفاءة) (ديانة) وهي التقوى فالمبتدعى ليس كفوءا للمسنية كما في التفت (الدر الممتقى في شرح الملتقى على هامش مجمع الانهر كتاب النكاح ج ۱ ص ۵۰۲ ط مكتبة غفاريه كوته لكن المروى عن الحسن رحمه الله تعالى عن ابي حنيفة رحمه الله تعالى بطلان النكاح من غير الكفوء وبه اخذ كثير من مشايخنا قال شمس الائمة السر خسى وهذا قرب الى الاحتياط فليس كل ولي يحسن المرافعة الى القاضي ولا كل قاض يعدل والا حوط سد باب التزوج من غير كفوء قال الامام فخر الدين رحمه الله تعالى والفتوى على قول الحسن رحمه الله تعالى في زماننا قال في البحر المفتى به رواية الحسن رحمه الله تعالى عن الامام رحمه الله تعالى من عدم انعقاده اصلا اذا كان لها ولي ولم يرض به قبل فلا يفيد الرضاء بعده وأما تمكينها من الوطء فعلى المفتى به هو حرام كما يحرم عليه الوطء لعدم انعقاده وأصا على ظاهر الرواية ففى اللولاجية ان لها ان تمنع نفسها ولا تمكنه من الوطى حتى يرضى الولي ... آه وفى البحر ايضا قال صدر الاسلام لوزوجت المطلقة نفسها من غير كفوء ودخل بها الزوج ثم طلقها لا تحل للزوج الاول على ما هو المختار وفى الحقائق هذا مما يجب حفظه لكثرة وقوعه وفى فتح القدير لان الغالب فى المحلل كونه غير كفوء واما لو باشر الولي عقد المحلل فانها تحل آه وكذا لو لم يباشره لكنه رضى به نهر اقول اى رضى به قبل العقد لا يفيد الرضاء بعده كما مر الفتاوى تنقيح الحامدية كتاب النكاح باب الكفوء ج ۱ ص ۲۱ سئل عن حرة اصلية تزوجت بعقيق غير كفوء هل لا ينقذ هذا النكاح فالجواب نعم لا ينقذ هذا النكاح على المفتى به وهو رواية الحسن رحمه الله تعالى عن ابي حنيفة رحمه الله تعالى قال فى البحر المفتى به رواية الحسن رحمه الله تعالى عن الامام رحمه الله تعالى من عدم انعقاده اصلا اذا كان لها ولي ولم يرض به قبل فلا يفيد الرضى بعده آه من التنقيح والله تعالى اعلم (الفتاوى الكاملية باب الاولياء والاكفاء ص ۲۲ ط مكتبة حقايقه پشاور) والله تعالى اعلم

محمد باقر المجلسي

محمد باقر المجلسي

مولوى احمد نوري حنفى من مولوى نذير محمد خانى مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء مركزى دولت اسلامى افغانستان

به عده كي دوفات دبنخي نکاح خه حکم لری

پوښتنه: څرنگه چې زه عبد الغياث دمحمد هاشم خان زوی دکند هار ولایت دشورابک داولسوالی دابادی کاریز دکلی اوسیدونکی یم ددارالافتاء دمحترم رئیس دحضورخه دلاندی موضوع په هکله دشرعی فتوی غوښتونکی یم (۱) کچیری دیوی ښځی میړه وفات شی اوحال داچې عده ئې پوره سوی نه وی دغه ښځه کولای شی چې بل څوک ئې وکړي (۲) کچیری دښځی میړه مړشی عده ئې پوره نه وی دا ښځه پریو سړی باندی نعره کولای شی اوکنه (۳) کچیری یوه ښځه چې کونډه وی اوعده ئې نه وی وتلی دیوه مجبوریت په اساس یعنی دپناه لپاره یوه کورته ورغله اوهغوی په دی خبره مجبوره کړه کچیری ته زمونږو کورته پناه راوړی نوته په دی مجبوره اومکلفه یې چې حتمی اوضروری به زمونږ په کورکی پر یوه سړی نعره کوی نو ښځه په دی باندی مجبوره شوه چې په وقت دعدی کی ئې پر یوه سړی ددوی په کورکی نعره وکړه حال داچې داسړی اوددی ښځی ترمینځ نه نکاح شوی اونه شاهدان موجوددی یوازی ددی کور والاخه ماسوانوپه دی وقت کی دښځی قریبان راغلل اوبښځه ئې دعدیه په وقت کی بوتله اوخه چې دانښځه قریبانو ته ولاړه نودعدی په وقت کی ئې وویل چې دا سړی زه نه کوم نواوس دغه سړی په دی ښځه باندی شرعی حق لری اوکنه چې وئې کړی-

(عبد الغياث ولد محمد هاشم خان)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصديق والصواب

یوه ښځه چې کونډه شی میړه یی مړشی اودا په عده کی وی نو نکاح کول یی ناروا دی او که نکاح وشي هغه نکاح باطله دی اوبیرته یی جلاکول سره ضروری ده هر کله چې عده ختم شی بیا که ښځه اوسړی دواړه په نکاح راضي وه نونوی نکاح به کوی او که هریو ددوی څخه ناراضه وو که ښځه ناراضه وه او که نر نودوی به پرنوی نکاح نشی مجبوره کولای اونه په مابین کی ددوی څه شرعی حقوق شته نه مهر پر سړی لازم یږي که دخول ئې نه وی کړی-

لايجوز للاجنبى خطبة المعتدة صراحة سواء كانت مطلقة ام متوفى عنها زوجها (الفقه الاسلامى ج ۹ ص ۷۱۹۷ ط رشيدية كوئته وهكذافي البحر لرائق ج ۴ ص ۲۵۵ ط رشيدية كوئته)

وفیه قوله ولا تختطب معتدة ای تحریم خطبته انتہی وھکذا فی ردالمحتار ج ۴ ص ۶۷۲ ط رشیدیہ کوئٹہ و الفتاوی الہندیۃ ج ۱ ص ۵۳۴ وبدائع الصنائع ج ۳ ص ۳۲۳ ط رشیدیہ کوئٹہ (واذاتزوجت فالنکاح باطل لانھا ممنوعة من الزواج) (الفقه الاسلامی ج ۹ ص ۷۱۹۸ ط رشیدیہ)

عدت۔ یہ یعنی حتمی غماز دھما کے چار ماہ دس یوم ہیں اس مدت سے مکمل نکاح نہیں ہو سکا اور جو نکاح عدت میں ہوا وہ باطل ہے منعقد نہیں ہوا اس میں طلاق کے ضرورت نہیں ہے اور نہ عورت اسے مرد سے نکاح کر لی ہو مجبور ہے بعد گزرنی عدت کے جس ہے چاہے نکاح کہے اور ایسے ناجائز نکاح میں بلا دخول و محبت کے مھر لازم نہیں ہوتا مگر محبت ہو گے ہے تو مھر مل لازم ہے (۱) فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۲ ص ۸۴۸ سوال زید کا نکاح عدت گزرنے سے مکمل گھنٹہ دو ماہ کے ساتھ غلطی سے ہو گیا تو وہ نکاح نافذ آیا نہیں الجواب نہ نکاح نافذ صحیح نہیں ہوا المعجرات فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۱ ص ۴۸۸ (۲۰۰)

وحکم الزواج الباطل انه لا یترتب علیہ شی من اثار الزواج الصحیح فلا یحل فیہ الدخول بالمرء ولا یجب بہ مہر ولا نفقة ولا طاعة ولا یتب بہ توارث ولا مصاهرة و یجب عدم التمكن من الدخول بینہما فان دخلا فرق القاضی بینہما جبر اولاعدة فیہ بعد التفریق کالموقوف قبل اجازتہ (الفقه الاسلامی ج ۹ ص ۶۶۰۵ ط رشیدیہ کوئٹہ)

اود مستفتی دیبان خٹخہ معلو میروی چہ پہ مابین ددوی کی شہدان ہم نشستہ باید وویل شی چہ نکاح بیلہ شہاد انو صحت نہ لری لکہ البحر الرائق (ج ۳ ص ۱۵۵ ط رشیدیہ) کبسی راغلی دی

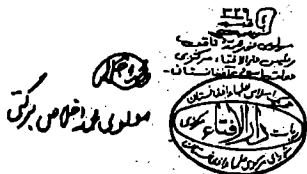
قوله عند حرین الخ متعلق بین عقد بیان للشرط الخاص بہ وهو الاشهاد فلم یصح بغير شہود لعديث الترمذی البغایا اللاتی ینکحن انفسہن من غیر بینتہ ولما رواہ محمد بن الحسن مرفوعا لانکاح الابشہود فکان شرطا انتہی۔

بلو جہ کی شہادی جو بہا بہ قبول ہوا وہ غیر معجزہ لازم ہے نہ نکاح منعقد نہیں ہوتا اور اس حالت میں مقارنت و جماعت نہ ہے... الخ

(۲۰) ترجمہ: دو کوئی یعنی متوفی عنہا زوجہا مدہ خلور میاشتی لس ورخی دہ تردی مودہ مخکی نکاح نشی کید ائ او کو مہ نکاح چہ پہ عدہ کی وشوہ ہفتہ باطلہ دہ منعقدہ نہ شوہ پہ دی کی و طلاق نہ ضرورت نشہ اونہ دامیر من لہ دی سری سرہ بر نکاح کولو مجبورہ دہ ترعدی تیریدو وروستہ چہ لہ چاسرہ وغواری نکاح دی وکری اوپہ داسی ناروا نکاح کی بیلہ دخولہ او کو روالی مہر نہ لازم میری کہ کو روالی شوی دی نو مہر لازم دی۔

(۲۱) زیارہ ہو بنشتہ: زید نکاح ترعدہ تیرید و یو ساعت دوہ ساعتہ مخکی دھندی سرہ پہ غلطی سرہ وشوہ نو دانکاح نافذہ شوہ اوکنہ خواب دانکاح نافذہ او صحیح نہ شوہ۔

(***)) فتاوى دارالعلوم دیوبند یعنی عزیز الفتاوى ص ۴۱۲ و هكذا فى فتاوى دارالعلوم دیوبند ج ۷ ص ۹۴ واللہ اعلم بالصواب

عزیز الفتاوى

مجلس تدریس و تحقیق

مولوى نور محمد نائب رئيس دارالافتاء مركزى دولت اسلامى افغانستان مولوى محمد اخصا ص برکتى مولوى احمد نوري مغلنى

دمفقود دنکاح په هکله

پوښتنه: دکندهار ددارالافتاء رئيس صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترمه ستا صحت دلوى خداى جل جلاله څخه غواړو وروسته زموږ يو مجاهد ورور طالب العلم ملا عبد الغفار دآب خرما په سيمه كې زخمى سو او پاته سوسره له دوو ملگرو وروسته يو ملگرى ئ راخلاص شووى وئ ويل چې هغه ما وليدل چې تپيان شول او زه هم تپى وم بيا مخالفين راغلل ماځان په مړى واچاوه څما څخه تير شول چې هغوى طرف ته ورغلل ماضربى واوريدي اوس د ملا عبد الغفار دخسر گنى لخوا د اويل كيږي چې دادوركو په مسئله كې ده اودغه مسئله هم سته-

لواخبر ها واحد بموت الغائب واخبر ها اثنان بحياته انكان المخبر بالموت شهدانه عاين موته اوشهد جنازته وكان عدلا وسع المرأة ان تزوج بآخر بعد انقضاء العدة (الفتاوى الكاميلى ص ۱۳۳ ط مکتبه حقانيه پشاور) (المستفتى محمد سرور طالب العلم مسئول غنم توپچى)

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده ونصلى على رسوله الكريم

الجواب باسم ملهم الصواب

مذكوره مسئله دمفقود مسئله ده دمفقود په مسئله كې مفتى به قول دادى چې دمفقود دولادت څخه ترنوى ۹۰ كاله پورې به دهغه زوجه انتظار كوى او مصنف رد المحتار د جامع الفتاوى په حواله ليكي كه چيرى يو شخص په ځاى كې د هلاكت ورك شو لكه د دښمن په ملاقات كې

(****) بې دگواهانوله مړه جوړېته چې كوم ايجاب او قبول وشوهغه نامعتبر او كالدعم دى داسې نكاح نه منعقدېږي او په دې حالت كې نژدېكت او كوروالى زناده (الخ) (مرب)

ياد قطع الطريق سره يايه په داسی مرض کی سفرو کړی چې د هغه مرض څخه غالباً هلاکت راتلی
يايی په دریاب کی سفرو کړی نو حکم دی دده په موت سره وشي ځکه چې په داسی حالاتو کی
غالباً موت واقع کیږي مگر بیا هم تیریدل ددرازی زمانی ضروری دی د دی لپاره چې د هغه په
موت سره ظن غالب حاصل شي او صرف ددېنمن په ملاقات یا دریاب په سفر سره دی پر هغه
دموت حکم نکیري مگر په هغه صورت کی که دغه مفقود ملک عظیم هو او مستفتی چې کوم
عبارت د الفتاوی الکاملیه ص ۱۳۳ نقل کړیدی هغه صحیح دی مگر هلته ذکر د معاینی او
دجنازی دلمانځه د حضور شوی دی او په استفتاء که معاینه یعنی په خپلو سترگو سره لیدل
دموت نشته اود مفقود په مسئله کی علماء کرام کوشش کوی انشاء الله په لنډه موده کی به یو
متفق علیه صورت دتوله مفقود ینو په باره کی اعلان کړي -

(قوله علی المذهب) وقيل يقدر بتسعين سنة بتقديم التاء من حين ولادته واختاره في الكنز وهو الارق
هناية وعليه الفتوى ذخيرة (ردالمحتار ج ۳ ص ۳۶۲ طرشيديه كوته) وقال الزيلعي لانه يختلف وعلى
هنايتي على مافي جامع الفتاوى حيث قال واذا فقد في المهلكة فموته غالب فيحكم بموته كما اذا فقد في
وقت الملاقة مع العدو او مع قطاع الطريق او سافر على المرض الغالب هلاكه او كان سفره في البحر و
ما يشبه ذلك حكم بموته لانه الغالب في هذه الحالات وان كان بين احتماليين واحتمال موته ناشئ عن دليل
لا احتمال حياته ... لكن لا يخفى انه لا بد من مضي مدة طويلة حتى يغلب على الظن موته لا بمجرد فقد
عند ملاقات العدو او سفر البحر ونحوه الا اذا كان ملكا عظيما (ردالمحتار ج ۳ ص ۳۶۳ طرشيديه كوته) والله اعلم

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب

مولانا احمد نوری عفی عنہ مولانا محمود میوند وال مولانا محمد احمد خان

پلار دنا بالفی لورو کالت بل چانه ور کولای شی اوکنه

پوښتنه: یوه صغیره انجلی ده پلار ولایت پر کولای شی آیا په وخت دنکاح او ورکولو داپلار ددی انجلی وکالت بل چاته ورکولای شی که څنگه والسلام

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب: دصغیری پلارچی دخپلی صغیری لوردور کولو لپاره وکالت وبل چاته ورکړی او وکیل ددغه صغیری نکاح دکوم چا سره وکړی نو عقد دنکاح صحیح اونافذی ومن امر رجلا بان یزوج ابنته الصغیره فزوجها والاب حاضر بشهادة رجل واحد سواهما جاز النکاح (هدایه ۲ ص ۲۸۷ ط رشیدیہ کوئته) سوال (۸۷۸) ایک شخص لے اپنے خر کو اپنا مپ که دیا اده که دیکه لیری دختر ناله نکاح میرا خر جمان چا په کړی اب بکر شخص مذکور کا خر اپنے نواي نکاح کړادی تو بیا اجازت انکی والد کی نکاح درست په یا نهی جواب بل اس صورت میں ناله کی نکاح کا اس کا باب ہے لیکن بکر باب لے ناله کی ناکو اجازت دی دی لور اس په نکاح کړایا تو نکاح صحیح ہے (*) (فتاوی دارالعلوم دہلوی ص ۳۷) فلوزوج الا بعد حال قیام الا قرب توقف اجازتہ (الدر المختار ج ۲ ص ۳۴۱ ط رشیدیہ کوئته پاکستان)

له مهر څخه پرته نوری زياتي روپي غوښتل

پوښتنه: ددی انجلی نکاح په مهر شرعی سره بسته شوی ده اوس دانجلی پلار دنورو پیسو حق لری اوکنه؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا

کوم مقدار دمهر چي دښځی له طرفه پر زوج باندي لازم شی له هغه څخه سوانور شی.

(*) ترجمه: پوښتنه: یوه سړی و خپل خستره لیکلی او په خوله وویل چي زما دنا بالفی لور دنکاح چي چیری وغواری زما خسر دی وکړی اوس که دنوموړی خسر دخپلی لمسی نکاح وروکړی نو یی ددی دپلار له اجازتی نکاح صحیح ده اوکنه ځواب په دی صورت کي دنا بالفی دنکاح ولی ددی پلار دی څو که پلار دنا بالفی ونیکه ته اجازه وکړه او هغه نکاح وروکړه نو داسی نکاح صحیح ده (مرتب)

غوبنيتل حرام اور شوت دى -

ومن السحت مايا غذه الصهر من الختن بسبب بنته بطيب نفسه حتى لو كان بطلبه يرجع الختن به (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۱ ط رشيديه كوثه) والله اعلم بالصواب

باب في حرمة المصاهرة

به حالت دمى كي ديوه جانب شهوت هم كفایت كوی

پوښتنه: و حضور ته ددار الافتاء دمحر مو علماء كرامو السلام عليكم ورحمة الله وبركاته وبعد دحرمت مصاهرت په صورت كي دفعه ى كتابونه ليكي چي كه دمى په حال كي انزال وشى نو حرمت دمصاهرت نه ثابتيږي اوس عرض داډى چي مونږ ته په مذكوره مسئله كي پوره معلو مات دمعتدو كتابونو په حواله راكول شى چي دمى په حال كي شوت دجانيينو څخه ضروري دى او كه دجانب واحد څخه هم كفایت كوی (المستفتى حاجى نيك محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى

دجانب واحد څخه هم كفایت كوی -

ولا يشترط شهو تهما جميعا بل يكفى اشتهاؤ احدهما اذا كان الآخر محل الشهوة واشتهاؤ احد هما عند المس ايهما كان الذكر او الانثى الماس او الممسو (الفتاوى التاتارخانيه ج ۲ ص ۴۶۰ ط قديمى كتب خانه كراچى)

دمى پر مهال ددواړو جانبو شهوت راپاړيدل او ددواړو بيايوه انزاليدل

پوښتنه: دمى حالت كي كه جانيينو ته شهوت پيدا شو دواړه انزال شو او كه يواځى نارينه او يا يواځى ښځه انزال شوه نو څه حكم لري؟

(المستفتى حاجى نيك محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامد او مصليا

که دواړه انزال شی خو واضح ده چې حرمت نه راځي-

و شرطه ان لاينزل حتى لو انزل عند المس او النظر لم تثبت به حرمة المصاهرة كذا في التبيين قال الصدر الشهيد وعليه الفتوى (الفتاوى الهندية ج ١ ص ٢٧٥ ط دار الاشاعة قندهار)-

او که شهوة دواړو ته پيښ وي او يوازي نارينه انزال شی حرمة مصاهرة راځي ځکه چې پر ښځه دغه عبارت تطبيق کيږي: وفي الهداية ومن مسته امرأة بشهوة حرمت عليه امها وبنتها وقال الشافعي لا تحرم (الفتاوى التاتار خانيه ج ٢ ص ٤٦٤ ط قديمي کتب خانه کراچي)-

او که يوازي ښځه انزال شی هم حرمة مصاهرة ثابت دي ځکه چې پر نارينه دغه قول تطبيق کيږي- وعلى هذا الخلاف اي بين الحنفية والشافعية مسه امرأة بشهوة ونظرة الى فرجها الخ (الفتاوى التاتار خانيه ج ٢ ص ٤٦٤ ط قديمي کتب خانه کراچي)

که يو جانب ته شهوت پيدا شي او انزال وشي نو

پوښتنه: دمس په حالت کې که يواځې نارينه ته يا يواځې ښځې ته شهوت پيدا شي او انزال شي نو څه حکم دی؟

(المستفتي حاجي نيك محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک الوهاب

که يو طرف ته شهوة او انزال پيښ شي او بل طرف ته نه وي پيښ نو حرمة نه راځي- ووجود الشهوة أحدهما يكفي و شرطه أن لاينزل حتى لو أنزل عند المس أو النظر لم تثبت به حرمة المصاهرة... ولومس فانزل لم تثبت به حرمة المصاهرة في الصحيح لانه تبين بالانزال انه غير داع الى الوط كذا في الكافي الفتاوى الهندية ج ١ ص ٢٧٥ ط دار الاشاعة العربية قندهار)

ددوولس کلني لوريه مس سره حرمت دمصاهرت ثابتيږي او که

بمحور جناب محترم رئيس صاحب ثوري مرکزی علماء افغانستان السلام عليكم

محترم ښه د بر سر خود بوديم که اراده نمودم که بازن مکتوبه خویش جامع نایم و تمیک دست برایش دراز کردم محض زن ام بد نظر خویش که عمر آن به دوازده سالگی قریب بود یعنی منفریه بود که از صفت آن معلوم میشود ستم بر خورد اکون بریم تشریش واقع بگردیده که

حرم معاشرت واقع: بکھریده باشد امیدواریم از روی مہربانی شرعاً برایم حکم دہد۔ والسلام۔

(المستفتی حمد اللہ مسکون ولسوالی شاہ ولیکوٹ)

وکتل شوہ ۱۳۷۲\۹\۲۰

جناب محترم رئیس صاحب دار الافتاء مرکزی السلام علیکم لطفاً نوموری عارض تہ
شرعی فتویٰ ورکری: والسلام

الحاج مولوی عبد الودود (بنوری)
رئیس شوری مرکزی علماء افغانستان

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الجواب حامد او مصلیا

متر متقی صاحب مس کردن و دست زدن و دختر حرم معاشرت یعنی حرم زوجہ کہ مادر دختر باشد بر زوج میاوردن شرط
کہ این مس و دست زدن بشوہت باشد و بلا حیولت و پردہ کہ منع حرارت دست باشد و دختر مشہا باشد کہ نہ سالہ باشد یا زائد از آن
و لیکن یک سخن قابل غور است کہ علامہ شامی بحوالہ الفتح نقل کردہ کہ اگر یک کسی متشرعہ باشد تلاش و طلب میکند زن خود را
بس دخول کردین دوران و دختر آن زن بنا بر خطاء حرام نہ شود ماد آن دختر تا حدیکہ زیادت انتشار نہ شدہ باشد و مگر بحوالہ بر علم جملہ
است و ہم شہوت کہ اعتبار در شمع دارد و وقت مس کردن و نظر کردن است نہ مس از آن حد و اندازہ شہوت در صورت مس
و نظر مرد متحرک آتہ است و زیادت آن کہ پیش از آن در متحرک بود بنا بر قول مفتی بہ سوال (۵۳۲) شخصی در حالت شہوت دختر
خود کہ زوجہ خود نہ داشت بگرفت چون معلوم نمود کہ دختر است نہ زوجہ او فرود است برداشت زوجہ اش بر و حرام خواہ شد یا نہ؟

(الجواب)

در مختار میں ہے۔

و کذا لو فرغت فدخلت فراش ابیہا عریانۃ فان تشر لہا ابوہا تحرم علیہا و فی الشامی (قوله
فدخلت فراش ابیہا) کنی بہ عن المس والا فمجرد الدخول فی الفراش بغیر مس لا یعتبر
شامی ج ۲ ص ۳۰۷ ط رشیدیہ کویتہ)۔

اس روایت سی معلوم ہو کہ حالت شہوت میں بلا حیولت مس کرنا دختر مشہا حرام

کرتاهى / اس کی مان کو یعنی اپنی زوجہ کو " فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۷ ص ۳۳۱ -

(قوله ليست بمشتهاة به يفتى) کذا فى البحر عن الخانية ثم قال فأفادانه لافرق بين ان تكون سمينه اولاً ولذا قال فى المعراج بنت خمس لا تكون مشتهاة اتفاقاً وبنت تسع فصاعد امشتهاة اتفاقاً وفيما بين الخمس والتسع اختلاف الرواية والمشايخ والاصح انها لا تثبت الحرمة ردالمحتار ج ۲ ص ۳۰۷ ط رشيديه كوئته (والعبرة للشهوة عند المس والنظر لا بعدهما وحدهما فيهما تحرك الله اوزياته به يفتى الخ قال فى الفتوح وفرع عليه مالوا تشر وطلب امرأته فاولج بين فخذى بنتها خطأ لا تحرم امها مالم يزد الا تشار (الدر المختار على هامش ردالمحتار وردالمحتار ج ۴ ص ۳۰۲)

دخوابى سره په زنا متهم سړى لپاره خپله ښځه څنگه ده؟

پوښتنه: و حضور ته دعالي جناب محترم دشواى آخند زاده صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته زه عبد الله د ملا جلال اخند زوى دشناه چوى دكلى دشاه وليكوټ دولسوالى اوسيدونكى داسى عرض لرم - محترما يو نفر چې ابراهيم نوميرى خپله يوه لور چې شافعه نوميرى تقريباً ۲۰ شل كاله كيږي چې په حلال نكاح سره وعبد الحميد ته ورکړې ده موږ صحيح اومعتبر معلومات لرو چې دغه عبد الحميد نامى دخپلى خوابى سره چې ددغه شافعى نامى موده فعل دزنا كړى دى نوموړى عبد الحميد نامى لادرکه دى ددى شافعى نومى موراو پلار دواړه مړه دى او هيڅ څوك نه لرى نو ستاسو دمحترم حضور څخه داسى هيله کوو چې دغه شافعه نامه ودغه عبد الحميد نامى ته دشریعت دنگاه څخه رواده كنه ددى په هكله شرعى مسئله غوراو - والسلام (عبدالله جان) برياست محترم دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته ددغى مسئلى حل ستاسى څخه اميد لرو چې وشى والسلام -

(آخند زاده صاحب عبد الغفور سينانى)

رئيس ستره محكمه ۱۳۷۵/۱۲/۱۹

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

دغه عبد الحميد نامى سړى چې دده زنا دخپلى خوابى سره دده په اقرار يا شرعى شهادت سره چې هغه شهادت د دوو سړو يا يوه سړى دوو ښځو دى ثابت شوى وي نو حرمت مصاهرت (يعنى) حرمت دخسرگنى راځي دغه شافعه نامى چې دده ښځه ده پرده باندى

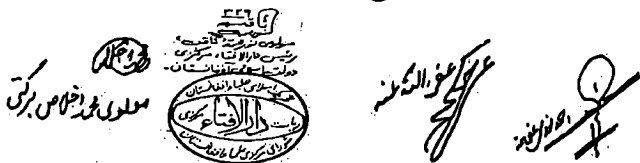
(*) بزرگمه له دى روايت څخه معلوم شو چې مشتهاة لور په حالت د شهوت كي بيله حائله مسه كول ددى مو يعنى خپله كورولا حراموى (مرتب)

دابددپاره حرامیبری اوکله په صرف آواز ه سره وی بغیر د اقرار او شهادت شرعی څخه نوییانه حرامیبری داده ښځه ده۔

(ولغیر هامن الحقوق سواء كان) الحق (مالا او غیره کنکاح و طلاق الخ رجلان اورجل وامرأتان الخ) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۴ ص ۴۱۳ ط رشیدی (قوله لغیرها) ای لغیر الحدود و القصاص و مالا یطلع علیها الرجال منح (ردالمحتار ج ۴ ص ۴۱۳) و فتاوی دارالعلوم دیوبند مدلل ج ۷ ص ۳۲۸ -

اوکله چې حرمت مذکوره ثابت هم شی په فوق الذکر حجت شرعی سره بیا هم دشافعه نکاح نه روا کیږي دبل زوج او میره سره ترڅو پوری چې عبد الحمید متارکت نه وی کړي او عده ئ ختم نسى (یعنی) وه نه وایي چې داماپرینسوله او یا قاضی جد او الی رانه ولی په ما بین ددوی کښی۔

و بحرمۃ المصاهرة لایرفع النکاح حتی لایحل لها التزوج باخرا لا بعد المتارکة و انقضاء العدة الخ (قوله لا بعد المتارکة) ای وان مضی علیها سنون کما فی البزازیة و عبارة الحاوی لا بعد تفريق القاضی او بعد المتارکة الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار و ایضاً ردالمحتار ج ۲ ص ۳۰۷ ط رشیدی کوته) و فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۷ ص ۳۳۳ واللہ اعلم

مولوی محمد اخص برکتی مولوی عبدالحکیم مولوی احمد نوری عمی از مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان
په شہوت سره مسه کړی ښځي د مور سره نکاح څنگه ده

زید وایي چې ماز ښه په شہوت مسه کړی وه انزال اونه انزال می هیږدی خوده آله سرمی لوندوو بیازښه بل چا وکړه په نکاح مائې مور چې هنده ده په نکاح وکړه اوس زما نکاح دهندی سره صحیح ده کیا دشریعت دنگاه څخه جواب را کړی الله جل جلاله دی ثواب درکړی - والسلام

(الحاج مولوی بهاء الدین حقانی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

کچیری یو سری یوه ښځه مس کړې په شهوت سره او انزال نشی موری پر حرامه ده خوا
مذی یې راخارج شی او که نشی نو دغه زید چې زینب ئ په شهوت سره مس کړې ده که
انزال شوی نه وی نو د زینب مور چې هنده نو میږی پر حرامه ده هر چې لوند والی ده آله
دی هغه معتبر نه دي ځکه چې هغه مذی خارج شوی ده۔

من نظر الى فرج امرأة بشهوة اولمسها بشهوة حرمت عليه امها وبنتها وحرمت على ابنه وابيه
الاختیار لتعلیل المختار ج ۳ ص ۸۸) وفي الهداية ولو مس فانزل فقد قيل يو جب حرمة
المصاهرة والصحيح انه لا يوجبها (الفتاوى التاتارخانية ج ۲ ص ۴۶۰ ط قديمی کتب خانه کړچی
(سئل ابوالقاسم عن رجل صافح ربيته وانزل المذی هل يوجب ذلك حرمة ؟ قال اذا كانت
الشهوة متحركة عند ملاقة يده يد هاجرمت عليه امها الخ (الفتاوى التاتارخانية ج ۲ ص ۴۶۱)

مولوی احمد نوری

مولوی احمد نوری

مولوی احمد نوری مغل مولوی مفتی نور محمد ثابت رئیس دارالافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان

که ښځه دعوی وکړې چې خسر راسره زنا وکړه نو

پوښتنه: په حضور د جناب محترم مولانا صاحب سرپرست دارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله
محترم څرنگه چې یو عالم دی لوری چاته په مخی ورکړی وه پس له یوی یادوو میاشتو
دغه نجلی دخسر او خوانبی له مخه وویل خپل پلارته چې زما ددی کوره او دخسر څخه
ډیر بد راځی ما کورته بوزه پلار کورته بوتله پس له څه وخته پلاری وویل چې انجلی
درځه کورته هغه په ډیره ناراضی وویل چې زه نه ځم هلته څما خسر یوه پلا ماته لاس
واچاوه بیامی خوانبی خسرته بد اورد وویل نو خوانبی ډیره سخته ووهله دوی وڅخه
وروسته بیا خسر وویل چې اوبه راوړه زیر خانی ته خوانبی هم دواړه وویل ورئ وږه ما
چې اوبه ورورې هالته ئ زه ونیولم اوزناتې راسره وکړه نو اوس زه نه ځم پلار ئې حکومت
ته اطلاع ورکړه او خسر منکر دی اوقاضی وایی چې انجلی پلاس ورکړه نو آیا دغه عالم
اوس څه وکړی قضاء او دیانتا او سیاستا څه لار دگرځیدو شته کنه ؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

کچیری انجلی داو وایی چھی زما خسر زما سرہ زنا وکرہ نودا ضرورت لری چھی اثبات بہ
 یی کوی اودا انجلی میرہ بہ ہم ددی نجلی تصدیق کوی اوبیابہ دانجلی پردغہ میرہ
 حرامیری اوسرہ جلا کیری بہ اوکہ یی میرہ تصدیق ونکری نوپہ دی سرہ حرمت نہ راخی
 اونہ حکم پہ جلا والی سرہ کیدلای شی اگرکہ انجلی اوخسر دوارہ اقرار پہ زناسرہ وکری
 تزوج بکرا فوجدہا ثیبا و قالت ابوک فضنی ان صدقہا بانت بلا مهر والا لاشمنی (الدر المختار
 علی ہامش ردالمحتار ج ۲ ص ۳۰۳ ط رشیدیہ کوئٹہ) البحر الرائق ج ۳ ص ۹۴ الفتاویٰ الہندیہ
 ج ۱ ص ۲۷۶ (قولہ فوجدہا ثیبا) الذی فی البحر فلما اراد مجامعتہا وجدہا ثیبا بغير جماعہ امالو
 جامعہا فمقتضی قولہم ان الوطء فی دار الاسلام لا یخلو عن حد او مهر لزوم المهر (طحطاوی
 علی الدر المختار ج ۲ ص ۱۵ دار المعرفۃ بیروت) رجل قبل امرأۃ ابیہ بشہوۃ او قبل الاب امرأۃ
 ابنہ بشہوۃ وہی مکرمۃ وانکر الزوج ان یکون بشہوۃ فالقول قول الزوج وان صدقہ الزوج وقعت
 الفرقة ویجب المهر علی الزوج ویرجع بذلک علی الذی فعل ان تعدد الفاعل الفساد وان لم
 یتعد لا یرجع وفقی الوطء لا یرجع وان تعدد بالوطء الفساد لانه وجب الحد والمال مع الحد لا
 یجتمع (الفتاویٰ الہندیہ ج ۱ ص ۲۷۶ ط دار الاشاعۃ قندھار)

سوال زید مگرے کی میں نے اپنے بے کی عورت کو شہوۃ سے سے کیا ہے یا زید کے بھائی ہاں کے عورت حرام ہو گئے یا نہیں اگر حرام ہو
 گئے تو نکاح طہ ہو کیا یا تفریق قاضی کے ضرورت ہے اگر ہے تو کون تفریق کر سکتا ہے اور تفریق کا کیا طریقہ ہے جواب زید کا سنا بھئی بہت
 نہیں ہو سکتا لیکن اگر بیٹا بھی اس کے تصدیق کرتا ہی اور کہو ہوں سے لیا مس ملت ہے جس سے حرمت مہارت ملت ہو جائے تو بے
 یہ عورت محسوسہ پدرا شہوۃ حرام ہو گئے لہذا بلا مآذرت شوہر یا تفریق قاضی نکاح نہ ہوگا (*)

فتاویٰ دارالعلوم دیوبند یعنی عزیز الفتاویٰ ص ۵۶۲ -

اوہمدا اورنگہ دامستلہ پہ امداد الفتاویٰ ج ۲ ص ۳۲۰ کفایت المفتی ج ۵ ص ۱۸۷ کنبی

(*) ترجمہ ہو بیشتہ: زید افراد کو یی ماد خپل زوی کور والا پہ شہوت سرہ مسہ کرہ آیا دزید پر زوی خپلہ بنغہ حرامہ
 شوہر اوکنہ کہ حرامہ شوہر نو نکاح ماتہ شوہ کہ دقاضی وتفریق تہ اریا شتہ کہ شتہ نو خوک تفریق کولائی شی اود تفریق خہ
 طریقہ دہ؟ خواب دزید وینا چر زوی حجتہ نشی کید لائی خوکہ زوی ہم ددہ تصدیق کوی اوپہ گواہانو داسی مس ثابت دی
 چہ در خضہ حرمت دگواہارت ثابت شی نو پر زوی دغہ دپلارہ شہوت سرہ مسہ کری میرمن حرامہ شوہ خکہ بی دخاوندلہ
 منار کی یاد فاضلہ لہذا نکاح نہ مہارتی (مرتب)

ذکر شوی ده نود مذکورہ عباراتو خخه دامعلومه شوه چې قاضی صاحب چې دافصله کړی ده چې انجلی دی دخپل خاوند په لاس ورکول شی دافصله صحیح او پرځای ده که یې میره تصدیق دښځې نه وی کړی او که میره ئې تصدیق کړی وی نو بیا پر حرامیږي البته که داخسر داسی ډیر بی باکه سړی وی نو حکو مت دی نورز جزاو تعزیر ورکړی بغير دراگر څید ود انجلی خخه والله اعلم

مولوي احمد نوري
مولوي محمد ابراهيم
مولوي محمد نوري
مولوي محمد نوري

مولوي احمد نوري مخني عز مولوي محمد ابراهيم برکتی مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

دښځې دعوی چې خسر اسره وناوکره

پوښتنه: محترم ددارلافتاء رئيس صاحب السلام عليكم ورحمة الله محترمه یوسړی په خپله مېرور باندی متهم شوی چې موضوع ئې په لاندی ډول ده ۱ چې ددغه سړی خپله ښځه راغلی یو عالم ته چې یو تعویذ راوکره چې زما میره څما په مېرور باندی پسې دی او بد فعل ورسره کوی اودغه ښځه دوه واره دغه عالم ته ورغلی ده اودغه عالم شاهدی اداکوی ۲ دوهم دغه ښځی یو ملنگ ته ویلی چې یو دم راوکره چې زما میره زما په مېرور باندی پسې دی او ملنگ زما دمېرور خخه پوښتنه وکړه چې رښتیا ده هغی وویل چې هو ملنگ دستی ووتی چې دلته دقهر اور اوری ۳ نوموړی نفر خپله مېرور دپلارد کوره خخه را وستله او په لاره کښی ئې خپله مېرور سره بد کاری کوی او ترکی پر راغلی څرنگه چې شرعی حکم وی معلومات را کړی والسلام-

(قوماندان ملا حاجی محمد اخند مسئول ولسوالی ارغستان)

بسم الله الرحمن الرحيم

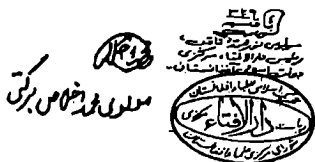
الجواب بعون الملك الوهاب-

دغه سړی یعنی خسر چې پخپله مېرور باندی متهم شوی ده دمتهم شخص په باره کښی حکم داده چې تعزیر ورکول شی او حبس شی او همدارنگه سړی چې هغه تقبیل دا جنیبه ښځی وکړی او یا ورسره معانقه وکړی او یا یې مس بالشهوة وکړی نو هم به حبس کیږي تر هغو چې توبه وباسی-

ويجوز الحبس بالتهمة لما روى ان رسول الله صلى الله عليه وسلم حبس رجلا بالتهمة الخ بدائع الصنائع ج ۷ ص ۸۱ ط ايچ ايم سعيد كراچي) ومن يتهم بالقتل والسرقة يحبس ويخلد في السجن الى ان يظهر التوبة وكذا من قبل اجنبية او عائقها او مسها بشهوة وذكر في البحر ان الحاصل وجوبه باجماع الامة لكل مرتكب معصية ليس فيها حد مقدر... آه (الفتاوى الكاملية ص ۴۷ ط مكتبه حقايقه پشاور) نقلا عن الاشياء والدر المختار ورد المختار -

او هر چه داخبره چه دانبخه (ميرور) په خپل ميره باندي حرام پي او كه يانو واپو چې مسئله داده چه يوبنځه اقرار وكړي چه زما خسر ماسره زنا وكړه نو كه ئي اثبات د زنا وكړو او ميره ئي تصديق وكړي نو پردغه ميره حرام پي اوسره جلا كيږي او كه داسي نه وو نو بيا حرمته راځي او هر چه دغه نور قرائن دي دغه هم موثر نه گرزي په جلا والي دبنځه كښي دخپل ميره څخه -

نزوج بکرا فوجدها ثيبا وقالت ابوک فضنی ان صدقها بانت بلامهر والا لا شمنی (الدر المختار علی هامش رد المختار ج ۲ ص ۳۰۳ ط رشیدیہ کوئٹہ) وكذا البحر الرائق ج ۳ ص ۹۴ وكذا الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۲۷۶ قوله (فوجدها ثيبا) الذي في البحر قلم الاراد مجامعتها وجدها ثيبا بغير جماعه اما لوجامعها فمقتضى قولهم ان الوط في دار الاسلام لا يخلو عن حد او مهر لزوم المهر (الطحطاوى على الدر ج ۲ ص ۱۵ ط دار المعرفة بيروت) رجل قبل امرأة ابية بشهوة او قبل الاب امرأة ابته بشهوة وهى مكرهه وانكر الزوج ان يكون بشهوة فالقول قول الزوج وان صدقه الزوج وقعت الفرقة ويجب المهر على الزوج ويرجع بذلك على الذي فعل ان تعمد الفاعل الفساد وان لم يعتمد لا يرجع وفي الوط لا يرجع وان تعمد بالوط الفساد لانه وجب الحد والمال مع الحد لا يجتمع (الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۲۷۶ ط دار الاشاعة قندهار ومثله في فتاوى دار العلوم ديو بند يعنى عزيز الفتاوى ص ۵۳۶ وامداد الفتاوى ج ۲ ص ۳۲۰ وكفايت المفتى ج ۵ ص ۱۸۷) والله اعلم

مولوي احمد نوري
مولوي محمد اظہار
مولوي محمد رفيع برکتی

مولوي احمد نوري عني من مولوي محمد اظہار برکتی مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء دولت اسلامي افغانستان

باب الرضاع

رضاعت په شهادت يابه اقرار مع الاصرار سره ثابتېږي

پوښتنه: ددار الافتاء محترم رئيس صاحب ماخپل لور گل رام نامه د عبد المنان زوی ته چې میراجان نومېږي په شرعي او مسلماني په نکاح دری کاله کیږي چې می ورکړي وه او پس له نکاح زما ورنډاري وویل چې دغه میراجان دلس کالودې مایه دوه کلنۍ په عمر چې دی په تی کی ووتی می ورکړي زما په یادنه وو اوس ماستاسی لور گل رام نامی ته هم تی ورکړي دی چې ددوی دنکاح ورسته پېښه شوي دی زه غواړم چې څلور شاهدانی ښځی او یو نر یعنی دمیراجان پلار وایي چې دغه ښځه زما وزوی ته تی ورکړي دی اوزه محمد ابراهیم اوزما ماینه هم وایي چې ستا ورنډاری دغه دوو ته تی ورکړي دی هیله لرم چې ددغه موضوع شرعی فیصله زړپلاس کی راکړي چې زه په دنیا او آخرت کښی مسئول نه شم.

(په درناوی محمد ابراهیم ۱۳۷۵\۵\۸)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

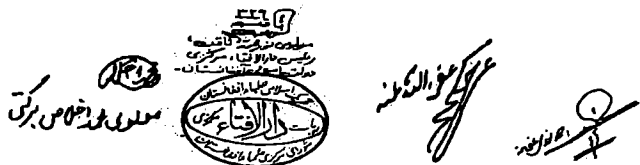
رضاع یعنی تی ورکول ثابتېږي په اقرار مع الاصرار سره او که انکار موجودوی نویا به ثابتېږي په شهادت ددوه عاد لانو سړیا نو او یا شهادت دیو عادل سړی اودوه عادلانی ښځو سره اونه ثابتېږي په خبر دیوکس سره خواه ښځه وی او که سړی هم مخکښی د عقد دنکاح څخه او هم بعد دنکاح څخه او کله چې رضاع ثابت شی اونکاح شوی وی نو تفريق په ما بین دزوج اوزوجه کی دقاضی دخواه صورت نیسی - او کله چې دا شهادت مذکوره موجودشی اوتفريق راشی نو که داتفریق قبل الدخول وی په دی زوجة باندی پس هیڅ شی نه کیږي هغی لره او که بعد الدخول وی بیوا اجیبې هغی لره کوم چې اقل وی په مهر مسمی او مهر مثل کښی او واجب نه ده هغی دپاره نفقه اونه سکنتی او که خبر ورکونکی په رضاع باندی یوکس وی او په زړه کښی واقع شی چې دی صادق ده نویا اولی اوبهتر پرهیز کول دی دنکاح څخه او که یوسړی نکاح وکړه دیو ښځی سره بلۍ ښځی وویل چې ماتا سودا وروته تی درکړي ده نویا دلته څلور وجی دی که دواړوی تصدیق وکړو نکاح فاسدده او مهر نشته ښځی لره که دخول نه وی شوی که دواړوی تکذیب وکړو اودا خبر ورکونکی عادل وی نویا بهتره جدائی ده او که دخول نوی شوی سړی لره افضل

داده چې نصف مهر هغی ته ورکړی او ښځی لره افضل داده چې هېڅ شی وانځلی او که دخول شوی وی بیاسړی لره افضل داده چې پوره مهر او نفقه اوسکني ورکړی او ښځی لره افضل داده چې اقل دمهر مثل او مهر مسمی واخلی نه نفقه اوسکني

الرضاع (حجته حجة المال) وهی شهادة عدلين او عدل وعدلتين لكن لاتقع الفرقة الا بتفريق القاضي لتضمنها حق العبد (وهل يتوقف ثبوته على دعوى المرأة الظاهر لا) لتضمنها حرمة الفرج وهی من حقوقه تعالى (كما في الشهادة بطلاقها) الخ (قوله حجته الخ) ای دليل اثباته وهذا عند الانكار لانه يثبت بالاقرار مع الاصرار كما مر (قوله وهی شهادة عدلين الخ) ای من الرجال وافادانه لا يثبت بخبر الواحد امرأة كان اورجلا قبل العقد او بعده وبه صرح في الكافي والنهاية تبعاً لما في رضاع الخانية لو شهدت به امرأة قبل النكاح فهو في سعة من تكذيبها لكن في محرمات الخانية ان كان قبله والمخير عدل ثقة لا يجوز النكاح وان بعده وهما كبيران فلا حوط التنزه وبه جزم البزازی معللاً بان الشك في الاول وقع في الجواز وفي الثاني في البطلان والدفع اسهل من الرفع ويوفق بحمل الاول على ما ذالم تعلم عدالة المخبر او على ما في المحيط. من ان فيه روايتين ومقتضاه انه بعد العقد لا يعتبر اتفاقاً لكن نقل الزيلعي عن المغني وكرهية الهداية ان خبر الواحد مقبول في الرضاع الطارئ بان كان تحته صغيرة فشهدت واحدة بان امه او اخته ارضعتها بعد العقد قلت ويشير اليه ما مر من قول الخانية وهما كبيران لكن قال في البحر بعد ذلك ان ظاهر المتن انه لا يعمل به مطلقاً فليكن هو المعتمد في المذهب قلت وهو ايضاً ظاهر كلام كافي الحاكم الذي هو جمع كتب ظاهر الرواية و فرق بينه وبين قبول خبر الواحد بنجاسة الماء او اللحم فراجع من كتاب الاستحسان (تنبيه) في الهندية تزوج امرأة فقالت امرأة ارضعتكما فهو على اربعة اوجه ان صدقها فسد النكاح ولا مهر ان لم يدخل وان كذباها وهی عادلة فالتنزه المفارقة والا فضل له اعطاء نصف المهر لولم يدخل والا فضل لها ان لاتاخذ شيأ ولودخل فالأفضل دفع كماله والنفقة والسكنى والا فضل لها اخذ الاقل من مهر المثل والمسمى والنفقة والسكنى (الدر المختار وورد المختار ج ٢ ص ٤٤٨ ط رشيديه كوئته)

ولا يقبل في الرضاع الا شهادة رجلين اورجل وامرأتين عدول كذا في المحيط - ولا تقع الفرقة الا بتفريق القاضي كذا في النهر الفائق واذا شهد رجلان عدلان اورجل وامرأتان و فرق بينهما فان كان قبل الدخول بها فلا شي لها وان كان بعد الدخول بها يجب الاقل من المسمى ومن مهر المثل ولا تجب النفقة والسكنى كذا في البدائع ولو شهد رجلان عدلان اورجل وامرأتان بعد النكاح عند

ها لا يسمعها المقام مع الزوج لان هذه شهادة لو قامت عند القاضى يثبت الرضاع فكذا اذا قامت عندها كذا في فتاوى قاضيخان وان كان المخبر واحد او وقع في قلبه انه صادق فالاولى ان يتنزه ويأخذ بالثقة وجد الاخبار قبل العقد او بعده ولا يجب عليه ذلك كذا في المحيط الخ (الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۳۴۷ ط دار الاشاعة قندهار)

مولوی عبدالحکیم عفی اللہ عنہ مولوی محمد مسلم حاتی منشی نور محمد نائب سرپرست دارالافتاء مرکزی افغانستان

یوازی دښخو په وینا اثبات در ضاعت کبری او کنه

پوښتنه: محترم و مکرم مولوی ثاقب صاحب رئیس دارالافتاء ته السلام علیکم ورحمة الله
 څرنگه چې بی بی هاجره د ملا محمد یار اخندلور چې و عبدالحليم د عبدالله زوی په نکاح
 شرعی باندی ورکړی وه او بی بی مریمه چې د عبدالله لورده و عبدالرشید ته چې دعطاء الله
 زوی ده په موخی باندی یو دبله سره ورکړی وی او ددوی په منځ کی ایجاب او قبول هم سوی وو
 وروسته له ۵ میاشتو د عبدالحليم مورو ویل چې دغی بی بی هاجری ته ماتی ورکړي ده
 وروسته بیا ۳ ښخو نورو هم وویل چې دغی نجلی ته د عبدالحليم مورنی ورکړي ده چې هغه
 ښخی عبارت له (دبی بی هاجری مور - انا - اودبی بی هاجری د اکاښخه) او همدارنگه
 د عبدالحليم موروئ چې په یقین سره د ملا محمد یار اخند په ورونو کی و یوه ته ماتی ورکړي
 ده لیکن داسی راته معلوم نه ده چې کوم یولره او اوس نو مونږ تا سوته دا عرض وړاندی کړ چې
 شریعت څرنگه فیصلی کوی موږ ته اطمینان راکړی-

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک العلی الاعلی

د اولی اودوهمی پوښتنی دواړو په جواب کی به موږ دا وایو چې یوازی دښخو په قول
 سره چې نارینه نه وی ورسره که هرڅو نه زی اثبات در - ع اوتی رود لونه په کیږی په وقت
 دانکار کی نو اوس دلته په اول صورت کی څلور ښخی دی نارینه نسته او په دوهم صورت
 کی یوه ښخه ده او نارینه نسته او په دغه وروستی صورت کی شک هم واقع دی ولی دغه

نسخہ واپی چي ماد ملا محمد یار پہ ورونوکی یوہ ورور تہ تی ورکری دی اورا معلوم نہ دی چي کوم یودی اوپہ شک سرہ ہم رضاع نہ ثابتیپی ہادیوہ خبرہ دہ چاتہ چي دیر ثقہ مخبر پہ خبر سرہ اعتماد او اطمینان حاصل سی اودغہ مخبر صادق و بلل سی اگر کہ یوہ نسخہ وی نور رضاع احتیاطا ثابتیپی۔

(سئل) فی شهادة النساء وحدهن علی الرضاع هل تقبل (الجواب) حجة الرضاع حجة المال وهو شهادة عدلين او عدل وعدلتين ولا يثبت بشهادة النساء وحدهن لكن ان وقع فی قلبه صدق المخبر ترك قبل العقد اوبعده كما فی البزازیة (اقول) ای ترك احتیاطا وذكر فی البحر عن الكافي والنهاية انه لا يثبت بخبر الواحد ولورجلا قبل العقد اوبعده ثم ذكر عن محرمات الخانية انه لو اخبر عدل ثقة يؤخذ بقوله ولا يجوز النكاح وان اخبر بعد النكاح فالاحوط ان يفارقه الخ (الفتاوی تنقیح الحامدية ج ۱ ص ۳۴ ط مكبة حبيبيه كوئته) وهكذافی الدر المختار علی هامش ردالمحتار وردالمحتار ج ۲ ص ۴۴۸ ط رشيدیه كوئته) وان كان المخبر واحد او وقع فی قلبه انه صادق فالاولی ان يتنزه ویأخذ بالثقة وجد الاخبار قبل العقد اوبعده ولا يجب علیه ذلك كذا فی المحيط الفتاوی الهندية ج ۱ ص ۳۴۷ ط رشيدیه كوئته (قوله ثم لم یدر) اخذ من ذلك ان الرضاع لا يكون محرما الا اذا علمت المرضعة قاله صاحب النهر حاشية الطحطاوی علی الدر المختار ج ۲ ص ۹۴ ط دارالمعرفة بیروت وهكذا فی الاختیار لتعلیل المختار ج ۳ ص ۱۲۰ والدر المختار علی هامش ردالمحتار وردالمحتار ج ۲ ص ۴۳۹ ط رشيدیه كوئته)

مولوی احمد زوی عنی عز

در ضاعی ورور و زوی تہ نور پہ نکاح و رکول

پوئنتنہ: السلام علیکم ورحمة اللہ وبرکاتہ محترمینو علماؤ دوه د اکازامن چی دہ مورشیدی سرہ خورلی وی دیوہ اکازوی لورده بل اکا وزوی تہ روایت لری کہ یا مسئلہ تحریری را کپی دیر لطف او مرحمت به مووی پہ درناوی۔

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

دوہ کسان چى سره تى و خورى داد واپه رضاعى ورونه بلبل کيږي ده دغه يوه لورد دى بل رضاعى وريده ده اور رضاعى وريده په سرى باندې حرامه ده لکه نسبى وريده په تبیین الحقائق ج ۲ ص ۳۲۳ ط ایچ ایم سعید) کی د بیان شخه د محرماتو نسبیه وروسته ذکر سوي دی -

(والکل رضاعاً) ای یحرم علیه جمیع من تقدم ذكره من الرضاع وهن امه وبنته واخته وبنات اخوته وعمته وخالته وام امرته وبناتها وامرأة لبيها وامرأة ابنه كل ذلك يحرم من الرضاع كما يحرم من النسب لقوله تعالى وامها تكم اللاتي ارضعنكم واخواتكم من الرضاعة ولقوله ﷺ: يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب -

او همدا سى بيان په البحر الرائق ج ۳ ص ۹۴ کښى هم ذکر شوى دى او په الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۲۷۷ ط دار الاشاعة کى په باب د محرماتو کښى ذکر شوى دى: (القسم الثالث المحرمات بالرضاع) كل من تحرم بالقرابة والصهرية تحرم بالرضاع على ما عرف فى كتاب الرضاع - كذا فى محيط السرخسى - اود دى حديث نه چى یحرم من الرضاع ما یحرم من النسب چى کوم صورتونه مستثنى دى په هغو کښى هم استثناء رضاعى وريږي نه ده شوى چى هغه صورتونه د استثناء ابن وهبان په شرح المنظومة کى څه د پاسه ۲۰ ته رسولی او صاحب البحر الرائق ۸۱ ته او صاحب النهر الفائق ۱۰۸ ته او صاحب الدر المختار ۱۲۰ ته رسولی دى او بعضو نور مقادير هم ښوولی دى -

فهى مائة وعشرون وهذا من خواص كتابنا (قوله وهذا من خواص كتابنا) اعلم ان ابن وهبان فى شرح منظومته اوصلها الى نيف وستين وبينها صاحب البحر وزاد عليها حتى اوصلها الى احدى وثمانين وقال انه من خواص هذا الكتاب اوصلها فى النهر الى مائة وثمانية وقال انها من خواص كتابه فاراد الشارح ان يوصلها الى مائة وعشرين (الدر المختار ورد المحتار ج ۲ ص ۴۴۲ ط رشيديه كوتيه)

مولوى محمد رضا ص بركتى

عبدالله بن محمد

مولى محمد رضا

مولوى حماد صاحب مولوى محمد سلم خانى صاحب مولوى عبدالکريم صاحب مولوى نور محمد صاحب سرپرست دارالافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان

دتي نه رودنگو نکاح سره رواده

پوښتنه: ديو سړی رضاعی خورده چې ددغه رضاعی خورئ پيا بله کشره نسبې خورده ددغه سړی کشر نسبې وروردی دده دهغه رضاعی خور د کشری نسبې خور ددغه سړی د کشر نسبې ورور سره نکاح صحیح ده او کيا احوال دادی چې دواړوتی هم نه دي رودی لی بینوا بالبرهان واجر کم علی الرحمن -

(المستفتی حاجی فدامحمد تلکان)

بسم الله الرحمن الرحيم

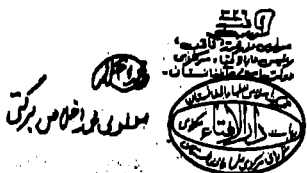
الجواب ومنه الصدق والصواب

ذکر کړه شوي دي په غايه کي که چيري يوځای دوی ښځی وی چې ديوی ښځی لپاره زامن وه اود هغه بلې ښځی لپاره لونۍ وی اوس هغه ښځه چې دهغی لپاره لونۍ دی تی ئ ورکړی يوه زوی ته دهغی ښځی چې دهغی لپاره زامن دی نو لونۍ ددغه ښځی حرامی دی پردغه زوی باندی بشخصه او نه دي حرامی يوه ددغه لونو څخه پرنورو زامنو باندی ددغه ښځی ځکه چې نه دي جمع شوی دوی پرته باندی ديوی ښځی -

ذکرت فی الغايه ولوان امرأه لها بنون واخرى لها بنات فارضعت التي لها بنات ابنا من بنى الاخرى فان بناتها تحرم على ذلك الابن بعينه ولا تحرم واحدة من بناتها على سائر بنى المرأة لعدم اجتماعهما على ثدى امرأة واحدة (لسان الحکام بهامش معين الحکام ص ١١٤) ولوان امرأتين لاحداهما بنون وللاخرى بنات فارضعت التي لها البنات ابنا واحدا من بنى المرأة الاخرى لم يجرز لذلك الابن ان يتزوج بتلك المرأة التي ارضعته ولا بواحدة من بناتها ويجوز لسائر البنين ان يتزوجوا تلك المرأة وبناتها ايتهن شاؤوا (الفتاوى التاتار خانيه ج ٣ ص ١٦٩ ط قديمی کتب خانه کراچی)

(سئل) فی امرأتين اجنبيتين ارضعت كل واحدة منهما اولادا معلومين للاخرى ثم ولدت احداهما ذكر او الاخرى انثى ولم يجتمعا على ثدى واحد بان لم يرضع الذكر من ام الانثى ولا الانثى من ام الذكر اصلا فهل يسوغ للذكر التزوج بالانثى (الجواب) نعم حيث لم يكن بينهما رضاعا وتحل اخت اخيه رضاعا كما فی التنوير وغيره الفتاوى تنقيح الحامدية ج ١ ص ٣٤ ط مكتبه حبيبته كوته (وتحل اخت اخيه رضاعا) الدرالمختار بهامش ردالمحتار ج ٢ ص ٢٢٢ ط رشيديه كوته (والبحر الرائق ج ٣ ص ٣٩٦ ط رشيديه كوته)

وهكذافي مجمع الانهرج ۱ ص ۳۷۷ ط مکتبه غفاريه کوته (و فتاوى دارالعلوم ديوبند کلان ج ۸ ص ۳۸۷ واللہ اعلم

موسس مؤسس مرکز

موسس مؤسس مرکز

مولوی احمد نوری مضمی من مولوی محمد سیندوال مولوی ذہرا صفائی مولوی نور محمد ثاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی علماء افغانستان

کتاب الطلاق

دغه ښځه له ماڅخه پاتي ده اودری لوتی وغورځولي ددې څه حکم دی؟

پوښتنه: و محترم ریاست ته ددارالافتاء مرکزی و بعد یوسری دقهر په حال کی وویل خپل پلار او داکازوی ته چې دغه ښځه زما دخواڅخه پاته ده اودری لوتی ټی وغورځولي اوبښځه هم تروسه راوده سوی نه وه -

(المستفتی عبید الله ولد عبد الله)

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون الملك العلي الاعلى

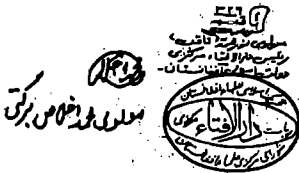
دقهر په حال کی په بعض الفاظو سره چې دمیر په دخوا صادرشی یو طلاق بائن واقع کیږي اګر که دطلاق کوونکی نیت هم نه وی دغه حال دقهر او غضب دلیل دی پړوقوع دطلاق باندي په استفتاء کی لفظ مذکور ددغه الفاظو څخه دی - صرف په تجدید دنکاح سره (یعنی نوی کیدو) دنکاح سره روا کیږي اونور نودری لوتی غورځول په شریعت مقدس کی هیڅ اعتبار نه لری -

وانما يفهم الطلاق منها بالقرينة اودلالة الحال وهي حالة مذاكرة الطلاق او الغضب (الفقه الاسلامی ج ۹ ص ۶۸۹ ط رشیدی) (باب الکنايات) (کنایته) عند الفقهاء (مالم یوضع له) ای الطلاق (واحتمله) وغيره فالکنايات (لاتطلق بها) قضاء (الابنية اودلالة الحال) وهي حالة مذاكرة الطلاق او الغضب الخ الدر المختار علی هامش رد المحتار ج ۲ ص ۵۰۱ ۵۰۲ ط رشیدی کوته (هکذافي فتاوى دارالعلوم ديوبند کلان ج ۹ ص ۱۳۶ سوال (۴۵۰/۲) رجل طرح ثلاث مدرات الى امرأته وقال ان اورچلی جامیری مھر مين نه بتيه ما حکم طلاقه ای هی بائنه بتطبيقه

واحدة ام مطلقة بثلاث مغلظة فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره جواب (۲) في الشامي فلا يقع بالقاء ثلاثة احجار اليها او بامرها بحلق شعرها وان اعتقد الالقاء والحلق طلاقا انتهى وقوله انه چلى جا الخ انكان بنية الطلاق تقع به واحدة بائة كما مر فقط فتاوى دارالعلوم ديوبند كلان ج ۹ ص ۳۸۵ ۳۸۶) هكذا في ردالمحتار ج ۲ ص ۲۵۳-

سوال (۳۳۱) ایک شخص فی کما کہ میں نے فلان شخص کی بیٹی جوڑے اس لفظ ہو کر آپ صاحب کیا ترجیح دتی ہیں کیونکہ بعض علماء اس لفظ کو بائن کہتے اور بعض صریح آپ کتابوں کے حوالہ سے جواب تحریر فرما دیں الجواب لفظ ہو کر ترجمہ ہے سرحد اور فارسی کا جس جیسی کہ لفظ کنایات میں سے ہے ان کا ترجمہ بھی کنایہ ہے نیت یا دلالت حال سے طلاق واقع ہو کے اور جوڑے کا لفظ ہماری عرف میں جیسا کہ نکاح سے جوڑے ہوا جاتا ہے نفقہ وغیرہ کے غرضہ لینے اور حقوق زوجیت کے ادا نہ کرنے پر بھی بولا جاتا ہے (۱) فقط واللہ تعالیٰ اعلم کذا فی الدرالمختار باب الکفایات فتاویٰ دارالعلوم دیوبند کلان ج ۹ ص ۳۷۲

وله ان يتزوج مطلقة المبانة بدون الثلاث في العدة وبعدها لان حل المحلقة باق اذواله بالثالثة ولم توجد وانما يجوز لغيره في العدة تحرزا عن اشتباه الانساب وهو معدوم في حقه (الاختیار لتعلیل المختار ج ۳ ص ۱۵۰ واللہ اعلم

مولوی احمد نوری مہتمم مولوی محمود میوند وال مولوی مفتی نور محمد ثاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی و مسین قضا فی سترہ محکمہ امارت اسلامی افغانستان

(۱) ترجمہ: پوچھتے (۴۳۲) یہ سری وویل چی ماد فلانی سری لور پرینبودہ دغہ لفظ دپرینبودہ تاسو صاحبہ خہ ترجیح ورکوی خکہ چي ځيني علما ودي لفظ ته بائن وايي او ځيني صريح تاسود کتابونوپه خوا، خواب وليکي الجواب: لفظ دپرینبودہ ترجمہ ده د سرحدت او فارقتک نولکه څنگه چي لفظ له کنایا توڅخه دي دهغه ترجمہ هم له کنایا توڅخه ده په نیت یا دلالت حال سره طلاق واقع کیږي او دپرینبودلو لفظ زمونږ په عرف کي لکه څنگه چي له نکاح څخه پرینبودلو لپاره وویل کیږي دنفقې اونورود خیرنه اخستلو اودزوجیت دحقوقونه ادا کولو لپاره هم وویل کیږي (مرتب)

دفعی پر مهال پہ ابد سرہ مفید طلاق خہ حکم دی

پوہنتہ، څرنگه چې یو سړی په کور کښی خوشکه کړی وه و خپلی کورو الاته یی دخوشکی په جریان کښی دغه الفاظ استعمال کړی وه چې یعنی (پرماد ابد دپاره طلاقه یی) نو ستاسی دمحترم حضور خه هیله کیږی چې دامکان ترخه ددغی موضوع حل په لاس را کړئ و السلام -
(المستفتی محمد کبیر)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك العلام

په دغه صورت د طلاق کی چې په استفتاء کی ذکر سوی دی یو طلاق بائن واقع کیږی ځکه چې ابد داسی وصف دی چې په طلاق کی مفید دزیاده او شدة څرخی او هر هغه وصف چې مفید د شدة او زیاده وی په هغه سره طلاق درجعی څخه بائن ته اوړی لکه په فتح القدير کی چې وایي:
الاصل انه اذا وصف الطلاق بما لا يوصف به يلغو الوصف ويقع رجعيان نحو طلاقا لا يقع عليك او على اني بالخيار وان كان يوصف به فاما ان لا ينبئ عن زيادة في اثره كقوله احسن الطلاق الخ فيقع به رجعيان الخ او ينبي كاشده واطوله يقع به بائنا (فتح القدير ج ٣ ص ٣٩٠) وهكذافي الفقه الاسلامي ج ٩ ص ٦٩١٣ طرشيديه كوثه (ولو قال انت طلاق كل يوم او ابدا او طالق الايام او قال انت طالق اليوم وغدا او بعد غد فهي واحدة الفتاوى الهندية ج ١ ص ٣٦٧ ط دار الاشاعة قنهار) او طلاق په حال کی د غضب ٣ قسمه دی که غضب داسی درجی ته رسولی وو چې په خپلو اقوالو او افعالو هېڅ نه پوهیدی یاداسی درجی ته رسیدلی وو چې په اقوالو او افعالو کی یی خلل او اضطراب پیدا شوی وو نو طلاق یی نه واقع کیږی او که پخپلو اقوالو او افعالو پوهیدی او خلل او اضطراب هم نه وو پکښی کی نو بیا طلاق واقع کیږی -

يفهم مما ذكر ان طلاق الغضبان لا يقع اذا شتد الغضب بان وصل الى درجة لا يدري فيها ما يقول ويفعل ولا يقصده او وصل به الغضب الى درجة يغلب عليه فيها الخلل والاضطراب في اقواله وافعاله وهذه حالة نادرة فان ظل الشخص في حالة وعي وادراك لما يقول فيقع طلاقه وهذا هو الغالب في كل طلاق (الفقه الاسلامي ج ٩ ص ٦٨٨٢ طرشيديه كوثه) وهكذافي رد المحتار ج ٢ ص ٤٦٣ طرشيديه كوثه (والله اعلم

مولوی محمد رفیع حسن برکتی

مولوی احمد نوری

مولوی احمد نوری

مولوی احمد نوری مخنی عز مولوی محمد اسحاق

دحلالي لپاره دزوج ثاني دخومره عمر كيدل ضروري دي

پوښتنه جناب فضيلت مآب ددارالافتاء محترم رئيس صاحب السلام عليكم محترما زموږ د علماء دمرکزی شوری څخه يو نفر داسی استفتاء کړې ده که يوه ښځه په کلمات ثلاثه سره طلاقه شې نوزوج آخری څومره کوچنی وي چې بيا زوج اول ته رواشی او همدارنگه څومره کوچنی وي چې دخولې جواز پيدا کوي و زوج اول ته او په حديث شريف کی خوداسی راغلی دی حتی تذوقی عسیلته ویدوق عسیلته نو موږ دغه موضع و تاسو ته راجع کړه هیله ده چې شرعی فتوی ورکړی السلام

(الحاج مولوی عبد الودود اخند رئيس شوری مرکزی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک العلام

یو ښځه چې په ثلاثه سره طلاقه شې نوزوج اول ته نه روا کیږي ترڅو چې زوج ثاني يې په نکاح نکړي په نکاح صحیح سره او بیا دخول په ونکړي او بیا بینونه په طلاق یا موت سره رانشی او عده تیره نشي او شرط په دخول کی ایلاج دی چې مراد ځنی التقاء الختانی دی نه انزال نو که چیري زوج ثاني دو مړه کوچنی وو چې قادر پر ایلاج نه و نو تحلیل نشي راتلای او که صبی مراهق وو چې مثل دده جماع کولای شي نو بیا تحلیل راتلای شي لکه په الاختیار کښی چې وایي:

والمبانی بالثلاث لا تحل له حتی تنکح زوجا غیره نکاح صحیحا ویدخل بها ثم تبین منه الخ والشرط هو الا یلاج دون الانزال وان یکون المحلل یجامع مثله الخ قوله وان یکون المحلل الخ ولا یجوز صغیر لا یقدر علی الایلاج لعدم الوطء المراد من النکاح (الاختیار لتعلیل المختار ج ۳ ص ۱۵۰ ط رشیدیہ کوئته) وهکذا فی ردالمحتار ج ۲ ص ۵۸۳ والفتاوی الهندیة ج ۱ ص ۴۷۳ ط دار الاشاعة قندهار) وفيها ویشرط ان یکون الایلاج موجبا للغسل وهو التقاء الختانیين (وهکذا فی الفقه الاسلامی ج ۹ ص ۷۰۰ ط رشیدیہ کوئته) واللہ تعالی اعلم

مولوی محمد قاسم برکتی

عزیز الرحمن الرحمنی

مولوی احمد زوری

مولوی احمد زوری مفتی مازملی زاهد اصفانی فاضل وفیق الدارس مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء مرکزی ددوت اسلامی افغانستان

پہ یوفعل سرہ معلق طلاق حکم

پوہنتنہ، ومحترمہ علماؤتہ ددارالافتاء السلام ورحمة اللہ وبرکاتہ

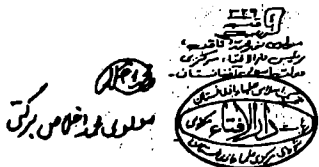
ستاسو محترم حضور خخہ داسی شرعی پوہنتنہ لرم عبد الجبار د حاجی امان اللہ زوی دخپلی
بنخی پہ باب ومورته داسی وویل کہ بیادغہ زماوروردغہ خبرہ وکرہ دغہ بنسخہ پر ماخوردہ
دری وارثی وویل دغہ دری وارثی تیپ کری دی وروستہ ئ دیو عالم خخہ پوہنتنہ کری وہ
هغه ورته ویلی وہ چی نہ ده طلاقہ د نورعلماؤ خخہ بی پوہنتنہ کری وہ هغوی ته داسی وویل
چی ماخپلی بنخی ته دری وارہ طلاق ورکری دی دحقیقت تفصیل ئ ورته کری نہ وونو علماؤ
ورته ویلی وہ چی طلاقہ ده کہ تاسو مورته شرعی حکم را کری خبر به مونصیب شی والسلام.
(مستفتی مولوی گل محمد صاحب)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک الوهاب

هرچی قول اول وارد عبد الجبار دی په باب دخپلی بنخی کی هغه تعلیق دی بالفعل طلاق نه
دی هرچی اخبار عبد الجبار دی دطلاق دوهم وارنورو علماؤ ته احوال دادی چی ده طلاق نه ده
ورکری هغه اخبار کاذب دی حکم داخبار کاذب په باب دطلاق دادی چی طلاق ددغه مخبر
کاذب دیانته واقع نه دي یعنی چی دبنخی دخواه دعوه وقاضی ته ونه سی او بنسخه ددغه سړی
مزاحم ونه گرخی ددغه سړی اود بنخی په مابین کی معاش جائز دی دیانته مسؤلیت نشته طلاق
واقع نه وی او کچیری بنسخه ددغه زوج مزاحم وگرزی مرافعه وقاضی ته وکری قاضی به حکم په
فرقه کوی لکه په البحر الرائق کی راغلی دی په (ج ۳ ص ۴۲۸ طر شیدیه کوئته)

لواکره علی ان یقر بالطلاق فاقر لایقع کما لو اقر بالطلاق هازلا او کذباً کذا فی الخانیة من الاکراه
ومراده بعدم الوقوع فی المشبه به عدمه دیانته لما فی فتح القدر ولو اقر بالطلاق وهو کاذب وقع فی
القضاء آه وصرح فی البرازیة بان له فی الدیانة امساکها الخ (وهکذا فی ردالمحتار ج ۲ ص ۴۵۷ ط
رشیدیه کوئته) وفی الکاملية ص ۲۶ ط حقانیه پشاور) واللہ اعلم

عبدالله بن محمد

محمد بن محمد

مولوی عبدالحکیم حسینی مدظلہ العالی مولوی محمد عقیل فاضل وفاق المدارس مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دہلی اسلامی افغانستان

دمعلق طلاق بہ صورت طلاق لازم پوری کہ کفارہ دیمین

پوښتنه: من قال لغيره ان بعت لك الثوب فامرأته طالق فباع له الثوب أفيه كفارة يمين أم وقوع الطلاق بينا وتوجروا (المستفتى مولوى محمد حسن رياست استيناف)

بسم الله الرحمن الرحيم

(الجواب والله الموفق للصواب)

فقهاء کرام پر تعلیق دطلاق اطلاق دیمین کوی لکن پہ وقت دحنت یعنی دوجود دشرط کی صرف طلاق واقع کیڑی نہ کفارہ وبعبارة آخري دیمین با لطلاق پہ صورۃ حنت کنبی طلاق واقع کیڑی نہ کفارہ۔

رجل قال اگر من هرگز کشت کنم بهذه القرية فامرأتي طالق قالوا ان زرع فيها زرعاً او فالى زوال فطنا كان حاشا الخ الفتاوى قاضیخان علی هامش الہندیۃ ج ۱ ص ۴۷۳ ط دارالاشاعۃ قندھار) رجل حلف بالفارسیۃ وقال هرگاه کہ من این کار کنم فکذا - فهذه جملة الفاظ الفارسیۃ هروقت وهرگاه وهرچی گاه وهرزمان وھمی وھمیشہ وھربار فی واحدة منها یتکرر الحنث یتکرر الفعل فی قولهم وهو قوله هر بار کما لو قال بالعربیۃ کلمادخلت الدار فامراته طالق فدخل الدار مرارا یتکرر الطلاق یتکرر الدخول وفيما سواها من الفاظ زمان وهرگاه لا یتکرر الحنث یتکرر الفعل ولا یحنث الامرة واحدة الخ (الفتاوى قاضیخان علی هامش الہندیۃ ج ۱ ص ۴۷۳) فقال أئمة المذاهب الاربعة یقع الطلاق المعلق متى وجد المعلق علیه سواء أكان فعلاً لا احد الزوجین ام كان امراً سماویاً وسواء أكان التعلیق قسماً وهو الحث علی فعل شیء او ترکہ او تاکید الخبر ام شرطاً یقتضیه حصول الجزاء عند حصول الشرط آه (الفقه الاسلامی وادلته ج ۹ ص ۶۹۷۲)

مولوی محمد حسن برکتی

مولوی نور محمد ثاقب

مولوی نور محمد ثاقب

مولوی محمد اخص برکتی مولوی ذہمدا حقانی

مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

كتاب الجهاد

دمسلمانوله خمكي خغه ددفاع لباره له كفارو مرسته غوښتل خنګه دى

پوښتنه: ماذايقول علماء الشريعة الاسلامية فى حكم المسئلة التالية فى ضوء احكام القرآن والسنة اولا - هل يجوز للمسلمين اوالحكومة الاسلامية دعوة الكفار من الصليبين واليهود وغير هم من اعداء الاسلام الى دفاع اراضى الاسلام والمسلمين مع ان المسلمين قادرون بانفسهم بالدفاع عن اراضيمهم مع انهم لم يكونوا مهدين من قبل الكفار (المستفتى قارى محمود شاه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

لايجوز للمسلمين ولا للحكومة الاسلامية الاستعانة بالكفار فى امور الحرب الا عند الحاجة كما فى الدر المختار - ومفاده جواز الاستعانة بالكافر عند الحاجة وقد استعان عليه الصلوة والسلام باليهود على اليهود ورضخ لهم آه وفى ردالمحتار قوله عند الحاجة (اما يدونها فلا لانه لا يؤمن بغيره آه ج ٣ ص ٢٥٧ ط رشيديه كوثه) وكذا فى مجمع الانهر شرح ملتقى الابحر ج ٢ ص ٤٣٤ ط مكتبه غفاريه) وفى البحر الرائق ج ٥ ص ١٥٢ ط رشيديه) ويشترط فى الاستعانة عند الحاجة ان لا تكون لهم راية تخصهم بل يكونون تحت راية المسلمين كما فى حاشية الطحاوى على الدر المختار قال فى الفتح ولا بأس ان يستعان بالمشرىكين على قتال المشرىكين اذا خرجوا طوعا ورضخ لهم ولا يسهم ولا تكون لهم راية تخصهم ولا يثبت عن النبى ﷺ انه سهم لهم ولعل رد من رده فى غزوة بدر جاء ان يسلم آه ج ٢ ص ٤٥١ ط دار المعرفة بيروت) وايضاً يشترط ان يكون الاسلام هو الغالب كما فى اعلاء السنن (ص ٥٢ ج ١٢) وفى شرح السير ولا بأس بان يستعين المسلمون باهل الشرك على اهل الشرك اذا كان حكم الاسلام هو الظاهر عليهم لان رسول الله ﷺ استعان يهود قينقاع على بنى قريظة وخرج صفوان مع النبى ﷺ حتى شهد حنيناً والطائف وهو مشرك ففرنا انه لا بأس بالاستعانة بهم وما ذلك الانظير الاستعانة بالكلاب على المشرىكين والى ذلك اشار رسول الله صلى عليه وسلم بقوله ان الله تعالى يؤيد هذا الدين باقوام لا خلاق لهم فى الآخرة آه وفى الفتاوى التاتارخانية ج ٥ ص ١٥٦ ط قديمى كتب خانه كرجى) وفى شرح الطحاوى ولا ينبغى للامام ان يستعين باهل الذمة على القتال مع اهل الحرب الا ان يكون الاسلام هو الغالب فلا بأس بان يستعين بهم حيث ذآه والله اعلم بالصواب

مولى محمد رضاى بركتى

عزى الله له

مولى محمد رضاى

مولوى جدا تكليم منى الله عز مولوى زمان شاه مولوى نور محمد نائب سرپرست دارالافتاء مركزى دولت اسلامى افغانستان

موقت حکومت جو ردول خوفگه دی

پوښتنه: تاس حکومت موقت د شریعت محمدی چه حکم وارو میزواتو جروا

(المستفتی الحاج مولوی خلیل الله فیروزی رئیس ریاست عالی تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

تقدیرامه امام بوقت مسین د شریعت جائز است در مختار بهاش ردالمحتار ج ۱ ص ۴۰۶ آرد:

و کذا صبی و ینبغی ان یفوض امور التقليد علی وال تابع له و السلطان فی الرسم هو الولد و فی الحقيقة هو الوالی لعدم صحة اذنه بقضاء و جمعة کما فی الاشياء عن الیزایة و فیها لویبلغ السلطان او الوالی یحتاج الی تقلید جدید (انتهی) و در ردالمحتار (قوله و کذا صبی ای تصح سلطنته للضرورة لکن فی الظاهر لاحقیقة قال فی الاشياء ج ۳ ص ۲۳ ط ادارة القران کرچی) و تصح سلطنته ظاهراً قال فی الیزایة مات السلطان و اتفقت الرعية علی سلطنة ابن صغیر له ینبغی ان تفوض امور التقليد علی وال و بعد هذا الوالی نفسه تبعاً لابن السلطان لشرفه و السلطان فی الرسم هو الابن و فی الحقيقة هو الوالی لعدم صحة الابن بالقضاء و الجمعة ممن لا ولاية له آه ای لا ن هذا الوالی لو لم یکن هو السلطان فی الحقيقة لم یصح اذنه بالقضاء و الجمعة لکن ینبغی ان یقال انه سلطان الی غایة و هی بلوغ الابن ثلاثاً یحتاج الی عزله عند تولیة ابن السلطان اذ ابلیغ تامل (انتهی) (قوله و فیها) ای فی الاشياء عن الیزایة ایضاً و ذکر ذالک بعد مامر بنحو ورقة فافهم و ذکر الحموی ان تجدید تقلیده بعد بلوغه لا یكون الا اذا عزل ذالک الوالی نفسه لان السلطان لا ینعزل الا بعزل نفسه و هذا غیر واقع آه قلت قد یقال ان سلطنته ذالک الوالی لیست مطلقة بل هی مقیدة بمدة صغر ابن السلطان فاذا بلغ انتهت سلطنة ذالک الوالی کما قلنا آ (نفا رد المحتار ج ۱ ص ۴۰۶ ط رشیدیہ کوئته) الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۷۰۲) آرد و یری الدكتور السنهودی ان روح النظام الاسلامی لا تتنافی اسراء اطلاقاً مع توقیت الخلافة بمدة زمینة محدودة اذا تضمن عقدة الخلافة ذالک آه و نیز تقدیرا مارت و قضاء جواز دارد کما فی اکثر کتب الفقه مثل ردالمحتار ج ۴ ص ۳۸۰ ط رشیدیہ کوئته فتح القدیر ج ۶ ص ۲۵۸

مدنی محمدی من برکتی

عبدالله بن محمد

محمد بن محمد

مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی عبدالحکیم عفی عنہ مولوی نور محمد ثاقب دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

اسیران و تبادلہ خہ حکم لوی

پوینتہ : تبادلہ مجوسین طلبہ کرام ہمراہ مخالفین در کسیر محلی جواز دارد و یا خیر می تواند بود

(المستفتی الحاج مولوی خلیل الله فیروزی رئیس ریاست عالی تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

تبادلہ مجوسین طلبہ ہمراہ مخالفین جائز است زیرا کہ در متحد الفقہاء آورده است کہ برای امام در کردن الاسلامی الاثنائی اسراء بغایت بدون شی جائز است بناء علی ہذا در کردن اسراء بمقابل اسراء طلبہ کرام بطریق اولی جائز است :

وبعد الانتهزام يقتلون مدبريهم واسراءهم ويجهزون علی جريحهم واصله قوله تعالى وان طائفتان من المؤمنین اقتتلوا فاصلحو ايتهما فان بقت احدهما علی الاخری فقاتلوا للتي تبغی حتی تفی الی امر الله وان عفا الامام عن اسراءهم فلا بأس به ایضاً (تحفه الفقهاء ج ۳ ص ۳۱۴) ودر تبادلہ مجوسین ہمراہ کفار اختلاف بین ابی حنیفہ رحمه الله تعالى وصاحبین رحمهما الله تعالى هست واز بعضی کتب فقه مثل طحطاوی وفتح القدير جواز تبادلہ مجوسین مسلمین ہمراہ کفار معلوم میشود وحریم (فداءهم) بعد تمام الحرب اما قبله فیجوز بالمال لا بالاسیر المسلم در و صدر شریعة وقالای يجوز وهو اظهر الروایتین عن الامام (شمعی) الدر المختار بهامش الطحطاوی (قوله وقالای يجوز) وبه قالت الامة الثلاثة لان تخلص المسلم اولى من قتل الکافر لا تنفاد به لان حرمة عظيمة واما الضرر الذي يعود علينا بدفعه اليهم يدفعه ظاهر المسلم الذي يتخلص منهم لانه ضرر شخص واحد فيقوم بدفعه واحد مثله ظاهراً في تكافئان وتبقى فضيلة تخلص المسلم وتمكينه من عبادة ربه وقد ثبت ذلك عن رسول الله صلى الله عليه وسلم (طحطاوی ج ۳ ص ۴۴۷ ط دار المعرفه بيروت) ودر فتح القدير (ج ۵ ص ۲۲۰) ذکر شده وجه الرواية الموافقة لقول العامة ان تخلص المسلم اولى من قتل الکافر والانتفاع به لان حرمة عظيمة وما ذکر من الضرر الذي يعود علينا بدفعه اليهم يدفعه ظاهر المسلم الذي يتخلص منهم لانه ضرر شخص واحد فيقوم بدفعه واحد مثله ظاهراً في تكافئان فان ثم يبقى فضيلة تخلص المسلم وتمكينه من عبادة الله كما ينبغي زيادة ترجيح ثم انه قد ثبت ذلك عن رسول الله ﷺ اخرج مسلم في صحيحه وابوداؤد والترمذی عن عمران بن حصين ان رسول الله صلى الله عليه وسلم فدى رجلين من المسلمين برجل من المشركين آه

مولوی محمد رفیع صاحب برکت

مولوی احمد نوری

مولوی احمد نوری

مولوی احمد نوری عنی عن مولانا عبدالحکیم عنی اللہ عن مولوی نور محمد ثاقب سرپرست دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

اور بند کول خہ حکم لوی

پوښتنه: جنگ بندی طلبہ همراه مخالفین در کیر جنگ جواز دارد یا خیر؟ میواتو بجزوا۔

(المستفتی الحاج مولوی خلیل اللہ فیروزی رئیس ریاست عمومی عالی تمیز)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الجواب بعون ملهم الصواب جنگ بندی طلبہ کرام همراه مخالفین جائز است بشرط معلومہ و فائدہ طلبہ کرام (ولو طلبوا الموادة اجبوا) اليها ان خير للمسلمين كما في اهل الحرب (والالا) يجابوا (بحر) (ولا يؤخذ منهم شيء) (در مختار) باب البغاة قوله ولو طلبوا الموادة اي الصلح على ترك قتالهم (قوله ان خير للمسلمين) كما اذا علم انهم لا يتهيئون تلك المدة بالعددو العدد لقتال المسلمين وان الميرة تمتنع عنهم لولا الصلح (قوله ولا يؤخذ منهم شيء) اي ولا هدية ولا مال لاجل الصلح طحطاوى ج ۲ ص ۴۹۴ ط دارالمعرفة بيروت ودردمختار ج ۳ ص ۳۴۱ ط رشيديه كوته (ذكر است) (قوله ولا يؤخذ منهم شيء) اي على الموادة لانهم مسلمون ومثله في المرتدين (فتح) ودرميسوط ج ۶ ص ۱۳۵ ط غفاريه كوته (آورده فان طلب اهل البغي الموادة اجبوا اليها ان كان خيرا للمسلمين لما بينا انهم قد يحتاجون الى الموادة لحفظ قوة انفسهم اذ الم يقووا على قتالهم وكما يجوز ذلك في حق المرتدين يجوز في حق اهل البغي ولم يؤخذ منهم عليها شيء لانهم مسلمون لا يجوز اخذ الجزية من المسلمين آه

فائدہ: تقيد بامت والمادة وقضاء بناء برولال سائتہ جائز است لکن در وقت معلومہ ذوی الراى والطرو نیز تبادل محبوس طلبہ کرام همراه مخالفین و جنگ بندی در بین طلبہ و مخالفین در کیر جنگ در وقت معلومہ او فائدہ طلبہ کرام جواز دارد) واللہ اعلم

دحربي يامستامن به پاتي شوى مال بايد خه وشي

پوښتنه: تاريخ ۱۲-۲-۱۳۷۵ ددارالافتاء محترمينو علماء کراموته السلام عليکم ورخمة الله وبرکاته وبعد دشوروى اتحاددبندى پيلوټانو بعضى شخصى سامانونه لکه توسان يانورشيان پاتيه دى چې ددى شيانو په باب سوزصليب والا هم پوښتنه کوى مودته معلومات نسته چې ايدا شيان مود ورکړو که خه په وکړو په دى باب هيله منديو چې ده شريعت مقدس په رناکى مودته فتوى راکى چې مودني داسامانونه ورکړو که خه په وکړو - والسلام

(الحاج ملا محمد حسن اخند دجنوبى ولاياتو تنظيمه رئيس)

بسم الله الرحمن الرحيم

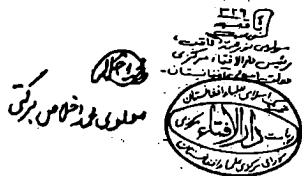
الجواب بعون الملك الوهاب

که داروسى پيلوټان په امان اواجازه دطالبانوسره داخل شوى وي زموددى دارته نوبيا چې دوى عودوکړ و خپل دار حرب ته اوشخصى مالونه اوسامانونه ئ پاتي شول داشيان ددوى دى په حال دژوند ددوى کشى اوکه دوى سره وي نوبياهم ددوى دوارث دى اوددوى خيانت کولو سره لکه دوى چې ربانى ته مرمى راوړى وي ددوى داعهدنه ماتيرى اوامان نه ختميرى البته که داروسى پيلوټان بغير امان اواجازى دطالبانوداخل شوى وي زمود دارته نوبيا دوى اوددوى ټول ساما نونه فيئى گرځى دمسلمانانو دپاره - فان رجع الحربى المستامن الى دار الحرب وترک وديعة عند مسلم اودمى اودينا عليهما حل ذمه بالعود الى دار الحرب وماكان فى ايدى المسلمين اوالذميين من ماله فهو باق على ماكان عليه حرام التناول (الفتاوى الهندية ج ۲ ص ۲۳۵ ط دارالاشاعة قندهار)

قوله ولوان حربيا دخل دارنا بامن ثم عاد الى دار الحرب وترک وديعة عند مسلم اودمى اودينا فى ذمتهم فقد صار ذمه مباحا بالعود ومافى دارالاسلام من ماله له مادام حيا وان مات فهو لورثته (فتح القدير ج ۵ ص ۲۷۲) (اومات فقط) بلاغلبه عليه (فديته وترضه ووديعته لورثته) لان نفسه لم تصر مغنومة فكذا ماله كما لو ظهر عليه فهرب فماله له (قوله فماله له) وكذا دينه ويلزم من ذلك انه لو ارسل من يأخذه وجب تسليمه كما لا يخفى (الدر المختار ورد المحتار ج ۳ ص ۲۷۵ ط رشيديه كوته) - اوداچى ددوى په خيانت کولو سره ددوى امان نه ختميرى په (ردالمحتار ج ۳ ص ۱۷۳) كي ليکلى دى: وذكر فى موضع آخر ان المستامن لو قتل مسلما ولو عمدا او قطع

الطریق او تجسس اخبار نافعت بها الیهم اوزنی بمسلمة اودمیة کرها اوسرق لا ینقض عهده آه
ملخصا او همداسی ذکرشوی په (الفتاوی السراجیة ص ۲۵ ط ایچ ایم سعید کراچی
(کنبی هم او که روسی پیلوتان بغیر امان خخه داخل شوی وی زموږ دارته موږ وویل
چی ددوی ټول سامانونه فنی گرخی په (رد المحتار ج ۳ ص ۲۷۲ ط رشیدیہ کوئته) کنبی
لیکلی دی: قید بالمستأمن لانه لو دخل دارنا بلا امان کان وما معه فیه ولوقال دخلت بامان الا ان
ثبت الخ... او په (فتاوی التاتارخانیہ ج ۵ ص ۱۹۰ ط قدیمی کتب خانہ کراچی) کنبی
لیکلی دی:

اذا دخل الحربی دارنا بغیر امان واخذه واحد من المسلمین لا یخص به الاخذ ویكون فیما
لجماعة المسلمین هذا قول ابی حنیفة رحمه الله وفي الخانیة بیاع ویوضع ثمنه فی بیت مال
المسلمین -م- وقال ابو یوسف ومحمد هو لا یأخذ الخ او په (تحفة الفقهاء ج ۳ ص ۳۰۴) کنبی
لیکلی دی ولوان حربیا دخل دار الاسلام بغیر امان یصیر فیه لجماعة المسلمین حتی لو اسلم
قبل ان یأخذه واحد من المسلمین فانه لا یعتق وهذا عند ابی حنیفة فاما عندهما فیصیر ملكا
للاخذ حتی لو اسلم قبل الاخذ یكون حرا او په فتاوی السراجیة کنبی ص ۶۵ ط ایچ ایم سعید
لیکلی دی حربی دخل البنا بغیر امان فاخذه رجل منا فهو فیه لعامة المسلمین وقال ابو یوسف
ومحمد رحمهما الله هولذی اخذه -اود فیه مصرف جمیع المسلمین دی یعنی ټول
پکښی حصه لرلای شی او امام به یی په خلگو تقسیموی په تکمله د (فتح الملهم ج ۳
ص ۷۸ ط مکتبه دارالعلوم کراتشی) کی لیکلی دی: قال ابن رشد فی بدایة المجتهد ۱: ۳۸۹
قال قوم: الفی یصرف لجمیع المسلمین الفقیر ولغنی ویعطى الامام منه المقاتلة والولاء والحکام
وینفق منه فی النواثب التي تنوب المسلمین کبناء القناطر واصلاح المساجد وغیر ذلك ولا خمس
فی شیء منه وبه قال الجمهور وهو الثابت عن ابی بکر وعمر رضی الله عنهما الخ. والله اعلم

عبدالحکیم عفی الله عنہ

مولوی محمد اسلم

مولوی محمد اسلم حقانی مولوی عبدالحکیم عفی الله عنہ مولوی عبدالحق صاحب
مولوی نور محمد نائب سرپرست دارالافتاء مرکزی تحریک اسلامی علماء افغانستان

په بنديانو کارونه کولوڅه حکم دی

پوښتنه کوم اشخاص چی زموږ سره په محبس کي بنديان دی زموږ لپاره په هغوی باندی دمحبس دیوال جوړول جواز لری که نه اجرة نه ورکوو خودوی ورکوو-

المستفتی مولوی آغالالی

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

دشریعت په مقدس دین کي دبند اصل مقصد دادی چې دبند په وقت کی بندی شخص دخپلو هغه تصرفاتو څخه بندشی څرنگه چې ده مخکی تر بند کول باقی حکومت دبندی څخه دمزدور کارنسی آخستلای مگر که یی په خپله رضاڅه خدمت کاوه :

ان الحبس الشرعی فی اصله لیس هو الحبس فی مکان ضیق وانما هو تعویق الشخص ومنعه من التصرف بنفسه سواء اكان فی بیت ام مسجد الخ (الفقه الاسلامی ج ۸ ص ۵۹۶۷ ط رشیدیة) لاینبغی للقاضی ان يضرب محبوسا فی دین ولا غیره ولا یصفد ولا یقید ولا یغل ولا یمد ولا یقیمه فی الشمس (الهندیة ج ۳ ص ۴۱۴ ط دارالاشاعة قندهار والبرزایة علی هامش الهندیة ج ۵ ص ۲۲۴ ط دارالاشاعة قندهار وردالمحتار ج ۴ ص ۳۴۹ ط رشیدیة کوئته) وفی کفالة الاصل لایضرب المدیون ولا یؤاجر (خلاصة الفتاوی ج ۴ ص ۴۵ ط رشیدیة کوئته) والبحر الرائق ج ۶ ص ۴۷۶ ط رشیدیة کوئته

مولى محمد رفيع بن محمد

مولى محمد رفيع بن محمد

مولوی احمد نوری سنی ۱۹۰۶-۱۳۷۶ مولوی نذیر احمد حقانی مولوی محمود میوند وال مولوی

منشی نور محمد نائب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

له هزارگانو څخه نیول شویو موثرانو حکم

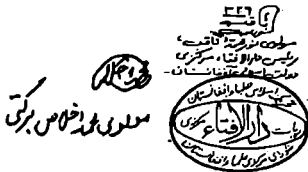
پوښتنه : دهزارگانو موثران چی موثر نیولی دی دهغوی استعمال موثر ته جائز دی کنه؟
(المستفتی مولوی آغالالی)

دی تعزیر پہ وھل اوپہ بند و رکڑی چھ تائب شی کہ نہی دغہ عمل ترتوبی وروستہ بیا بیا مکرر کاوہ اوپہ وھلو او بند نہی نہ پریسودئ نوئ قتل جائز دی۔

وقال الداودی الجاسوس يقتل وانما فی القتل عن حاطب لماعلم النبی صلی اللہ علیہ وسلم منه ولكن منه الشافعی وطائفة رحمهم اللہ تعالی ان الجاسوس المسلم يعزر ولا يجوز قتله وان كان ذاهیئة عفی عنه لهذا الحدیث وعن ابی حنیفة والاوزاعی رحمهما اللہ تعالی یوجع عقوبة ویطال حبسه الخ (عمدة القاری ۱۴ ص ۳۵۶ ط رشیدیہ کوئٹہ) وفی المجتبی الاصل ان کل شخص رأى مسلما یزن ان یحل له قتله وانما یمتنع خوفا من ان لا یصدق انه زنی) وعلى هذا التقیاس المکابر بالظلم وقطاع الطريق وصاحب المکس وجميع الظلمة بادنی شیء له قيمة) وجميع الکبائر والاعونة والسعاة یباح قتل الكل ویتاب قاتلهم آه وافتی الناصحی بوجوب قتل کل مؤذآه (الدرا المختار علی هامش الطحطاوی ج ۲ ص ۴۱۱ ط دار المعرفۃ بیروت) (قوله یباح قتل الكل) ای تعزیر ان لم یترجوا کما افاده صدر کلامه (الطحطاوی علی الدر ج ۲ ص ۴۱۱ ط دار المعرفۃ بیروت) ومن لم یندفع فسادہ فی الارض الا بالقتل قتل مثل المفرق لجماعة المسلمین والداعی الی البدع فی الدین الخ ثم قال والخلاصة انه یجوز القتل سیاسة لمعتادی الاجرام وممنی الخمر ودعاة الفساد ومجرمی امن الدولة ونحوهم (الفقه الاسلامی ج ۷ ص ۵۵۹۴)

سوال: جو مسلمان کافر حکومت کا جاسوس بن کر مسلمانوں کے خفیہ راز اسرک بچھائے یا حکومت کافرہ کے تعاون سے وہاں کے مسلمانوں کو ستائے اور ان کے فوج کو ظلم پر آمادہ کرے ایسے مسلمان کا شرعی حکم کیا ہے؟ اس کا قتل کرنا جائز ہے یا نہیں بخیر و بھلا جواب باسم ملھم الصواب اگر بدو قتل کوئی تدبیر اسکی فھمائش کے لئے کار کر سوتو اسے قتل کرنا جائز ہے (*)

قال الامام القرطبی رحمہ اللہ تعالی فان کان الجاسوس کافر افعال الاوزاعی رحمہ اللہ تعالی یكون نقضا لعہدہ وقال اصیغ الجاسوس الحریری یقتل والجاسوس المسلم والنمی یعاقبان الان تظاهرا علی الاسلام فیقتلان الخ (احکام القرآن للقرطبی ج ۱۸ ص ۵۳) احسن الفتاوی ج ۶ ص ۲۹

عزیز الرحمن

محمد رفیع

مولانا عبدالحکیم مبنی اللہ عز مولانا محمد اعجاز برکتی مولانا محمد امجد الحقانی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

(*) کوم مسلمان چي دکفارو جاسوس شی دمسلمانانو پټ رازونه هغوی ته وررسوي ياد کافر حکومت په مرسته دهغه خای مسلمانان زوروي اود هغوی فوج پر ظلم راپاروي دداسی مسلمان شرعی حکم څه دی دده وژل روادی او که نه؟ بیټواتو جرو۔
الجواب: باسم ملھم الصواب که بیلہ وژلو کوم تدبیر دده دپوه کولو لپاره مؤثر نه وی نو دده وژل جائز دی۔

کتاب اللقطه

به ریاست حج و اوقافو کي له حاجیانو پاتي شوی آب زرمز اوجای نماز و خه حکم دی

پوښتنه :- محترم جناب منول ریاست دارالافتاء ولایت قندهار استقام می کردو ایسکه در سال قبل در موسم حج از کمنداد هاج حاجی مثلاً اندونیزیا و افغانستان یک مقدار آب زرمز و جای نماز قایلین دی که چیرهای معمولی ریاست حج و اوقاف ولایت قندهار مانده است که صاحبش تا امر وزیر پیدا شده است اکنون استقام می کردو از مقام عالی درباره چه تصمیم بگیریم و چی باید شود والسلام -

(المستفتی مسئول ریاست حج و اوقاف ولایت قندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

هر هغه اشیاء چې پیدائی کړی یو څوک هغه دوه نوعی دی ۱ هغه اشیاء دی چې مالک ئې طلب نکوی (۱) لکه نواة (۲) قشر الرمان (۳) بطیخ او دغه اشیاء هم پیداسی په مواضع متفرقه کی نو د دغه پید اکونکی ته داشته چې وایی خلی او نفع پروا خلی ۲ نوع هغه اشیاء دی چې مالک ئې طلب کوی (۱) لکه نقدین (۲) او عروض نو آخذدی واخلی دغه اشیاء او حفاظت دی وکړی تر هغه وخت چې مالک ئې پید اکیري او قشور او نواة چې مجتمع وي همدغه نوع څخه دی اوس چې مالک پیدانسی پس د تعریف او اعلان څخه مسئله داده چې افضل دپاره وپید اکونکی دلقطی داده چې امام ته به ئې ورکړی او بیا چې امام ته ئې ورکړه نو امام بیا مخیردی که ئې قبلوی او که ئې نه قبلوی او که ئې قبوله کړه نو بیا د لره خیار دی که ئې فقیرانو لره ورکوی او که ئې قرض ورکوی یو ماره سړی لره لکه په (الفتاوی البزازیه بهامش الفتاوی الهندیه ج ۶ ص ۲۱۹ ط دارالاشاعة قندهار) کی لیکلی دی:

ثم ما يجده نوعان نوع لا يطلبه مالکة كالنواة وقشر الرمان والبطيخ في مواضع متفرقة له ان يأخذ ويستفيع بها ولكن لا يصير ملكا لاحد ولو وجدها مالکها في يده له اخذها الا اذا كان قال حالة الرمي من اخذه فهو له لقوم معلومين ولم يذکر السر خسی رحمه الله تعالى هذا التفصيل وكذا الحكم في التقاط السنابل بعد جمع غيره بعد دناءة وقال بعض المشايخ ليس للرامي اخذها وان لم يقل وقت الالتقاء من اخذه فهو له لمعلومين ونوع يطلبه مالکة كالنقدین والعروض ونحوها فیا خذه ويحفظه الى ان يوجد صاحبه والقشور والنواة المجتمعة من هذا النوع الخ.....

او همدارنگه په (الفتاوی التاتارخانية ج ۵ ص ۵۸۵) کښی لیکلی دی:

نوع منه يعلم ان صاحبه يطلبه كالذهب والفضة وسائر العروض واشباهها وفي هذا الوجه له ان يأخذها ويحفظها ويعرفها حتى يوصلها الى صاحبها الخ وفي الذخيرة وفي السير الكبير يقول الفضل لمن وجد لقطه ان يدفعها الى الامام ثم اذا دفعها الى الامام كان للامام الخيار ان شاء قبل منه وان شاء لم يقبل فان قبل فهو بالخيار ان شاء صدقها على الفقراء وانشاء اقرضها من رجل موثوق ملي الخ (الفتاوى التاتار خانية ج ۵ ص ۳۹۷ ط قديمي كتب خانه كراچی) واللہ سبحانہ و تعالیٰ اعلم (العبد الاحقر مولوی ندامحمد الحقانی)

کوم مالونہ جي ونیول شي اوما لکان يي معلوم نہ وي

پوڻبتنه : ددار الافتاء محترم علماء کراموتہ السلام علیکم ورحمة اللہ وبرکاتہ ڏسڻ ۾ آئي ٿي ته عبد الخالق خان ڇي پيش ۾ پاڪستان کي وظيفه اجراء ڪولہ دقنصل ڪري تقريباً دري کاله ترمخ د حاجيانو ڇخه ڇهه آندازه روپي اخيستي وي اوييرته خپل مالڪانوته نہ دي ورڪرہ شوي اوفعلاً ئي مالڪان معلوميدل امكان نہ لري نوپہ دغه روپوڪہ دتعليم وتريبه دپارہ ڪتابونہ رانيول شي ڏسڻ ۾ آئي ٿي ته وٽس ملا صاحب (امير المؤمنين) هم اجازه ڪري ده اوڪہ نہ وي نو ڇهه بايد ۾ وڪرہ شي - والسلام

(الحاج ملا عبد الجليل آخند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

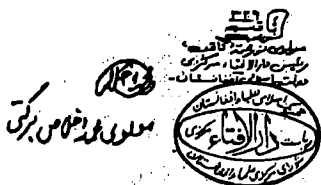
دغه روپي ڇي عبد الخالق د حاجيانو ڇخه اخستي دي اوفعلاً ئي مالڪان معلوميدل امكان نہ لري دقسم ڇخه دهغه اموالودي ڇي مالڪان لري خو معلوم نہ وي لڪه هغه اموال ڇي قطاع الطريق سره ونيول شي يانوراموال ضائعہ ددغه قسم اموالو حڪم دادی ڇي وروسته ترعدم دطعم دپيدا ڪيد لو ڇخه دمالڪ دابيت المال ته سپارل ڪيڙي مصرف ددغه قسم دبيت المال نفقه دمريضانو اوعاجزانو ڇي داسي ڏوڪ ورلہ نہ وي ڇي ددوي نفقه پر لازم وي هم دغه رنگہ دواء ددغه مريضانو ئي مصرف ده په ڪتاب الخراج ڪسبي دامام ابو يوسف رحمہ اللہ تعالیٰ (ص ۱۸۲) کي راغلي دي:

قال ابو يوسف واما ما سألت عنه يا امير المؤمنين مما يصيبه ولا تك في الا مصار مع اللصوص اذا اخذ وامن المال والمتاع والسلاح وغير ذلك فما أصبت معهم من شيء فتقدم الى ولاتك في ان يصير الى رجل من اهل الامانة والصلاح فيصيره في موضع حريز فان جاء له طالب واقام بذلك

بینة شهود الالبأس بهم قوما من اهل التجارة معروفین رد علیه متاعه واشهد علیه وضمنه المتاع اوقیمته ان جاء مستحق له وان لم یأت له طالب بیع المتاع والسلاح وصیر ثمنه والمال الذی اصیب معهم الی بیت المال فان هذا وشیهه مما یدهب به الولاية ولا یحل لهم ولا یسمعهم الا ان یرفعوه الیک آه
 به (الفقه الاسلامی کی ج ۵ ص ۵۲۳) کی راغلی دی النوع الثالث الاموال التی تؤول ملکیتها للدولة من الافراد او یکون للدولة علیها الولاية فالاولی مثل مایؤول الی بیت المال کالاموال الضائعة والتی لا وارث من لا وارث لها لان بیت المال وارث له... آه

به تقریرات الرافعی رد المحتار ج ۱۳۹ ط رشیدیہ کوئتہ کبنی تفسیر داموال ضائعه به دی عبارت شوی دی ای التی لها مستحق لکنه غیر معلوم آه او هم ئی هلته ترکہ دمیت چې وارث نه لری داموال ضائعه شخصه گر خولی ده او به الفتاوی الهندیة ج ۱ ص ۱۹۱ ط دارالاشاعة قندهار) کبنی راغلی دی به بیان دیوت دیت المال کبنی :

والرابع اللقطات هکذا فی محیط السرخسی وما اخذ من ترکه المیت الذی مات ولم یترک وارثا او ترک زوجا او زوجة وهذا النوع یصرف الی نفقة المرضی وادیوتهم وهم فقراء والی کفن الموتی الذین لا مال لهم والی اللقیط وعقل جنايته والی نفقة من هو عاجز عن الکسب ولس له من تجب علیه نفقته وما اشبه ذلك کذا فی شرح الطحاوی... آه واللہ تعالی اعلم

عبدالحکیم محمد شفیع

محمد نور محمد ثاقب

مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی عبدالحکیم عفی عنہ مولوی زمان شاہ مولوی محمد اخصاص برکتی

مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

کتاب الشریکة

دپلاریه زوندکی دخپل کسب کونکوزامنوگنه دجاده

پوښتنه : باسمه تعالی و به نستعین محترمینو دارالافتاء اساتذو ته لومړی تحیه سلام وړاندی کیږی السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته وبعد محترمینو اساتذه وزه عبد الحبيب مستوفیت مسئول دیوی مسئلی پوښتنه په لاندی ډول کوم مثلاً دیوسړی ۶ زامن وی اوغتمان شی پلارثی مسکین وی شی نه لری اوزامن ئې څه اندازه دنیا کسب کړی بیایود زامنو وفات شی ترکه جوړه نشی اوما ل ډیرلر کسب سوی وی تقریباً (۱۰) کاله پس پاته ۵ ډیر مال وگتې او یو ددغه پنځو څخه وفات شی تقسیم خوپه منع دوروونکی نه وی سوی اوس ځان پوه کړم چې پلارثی یو حصه دحق پیدا کوی په ترکه دمیت زوی کښی اویا مال دپلار بلل کیږی

(مستفتی عبد الحبيب)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

مسئله داده چې په مذکوره صورت کی دمستفتی پلار دخپل دغه میت زوی په متروکه کی چې د هغه دخپل ځان کسب و وحق دمیراث لری اوکل مال دپلار حق نه کیږی په الفتاوی تنقیح الحامدیة کی لیکلی دی :

واما قول علماء ناب وابن یکتسبان فی صنعة واحدة ولم یکن لهما شیء ثم اجتمع لهما مال یكون كله للاب اذا كان الابن فی عیاله فهو مشروط كما یعلم من عباراتهم بشروط منها اتحاد الصنعة وعدم مال سابق لهما وكون الابن فی عیال ایبه فاذا عدم واحدهما لایكون کسب الابن للاب الخ والله اعلم بالصواب الفتاوی تنقیح الحامدیة ج ۲ ص ۱۷ ط مکتبه حبیبیه کوئته

مولوی احمد نوری مئمن

دنورو وارانو بی اجازی په مشترکه ځمکه کی نهالان ایښودل

پوښتنه : محترم رئیس صاحب دارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته اما بعد : موږ موروثي ځمکه چې راپاتی ده پر هغه موږ آبادی کړی او نهالان موږ کښی ایښی دی نواوس زموږ عمه یعنی دپلار خور په دی آبادی او نهالانو کښی چې موږ پخپله کښینول حق لری که

يا هيله ده چې شرعى لارښونه راته وکړئ. والسلام

(مستفتی ملایار محمد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الجواب بعون الملوك الوهاب

مخکے چہ میراث پاتہ شی دخپلو شریکانو چہ ورثہ دی مشترک بلبل کیہی اوس کہ چیری
تصرف خینو شریکانو وکری کہ چیری پہ اجازہ دنور شریکانو وٹو صحیح دی اوکچیری پہ
اجازہ د نور شریکانونہ ووتصرف ٹی روانہ دی اوہغہ خونی اودرختی چہ بیله اجازی
دشریکانو جوړی شوی دی حکم دارنگہ دی دتقسیم اودویش وروستہ کہ چیری پہ حصہ
کی دخپل ٹخان ٹی شوه خود ده ده اود ٹخان ملک ٹی دی اوکے چیری دبل شریک پہ خواہ
اوطرف کی شوه خپل دینا دنریدو لو حق لڑی هکذا فی الکاملیہ ص ۵۰ ط حقانیہ پشاور۔
سئلت فیمن بنی فی ارض مشترکہ بینہ و بین آخر بغیر اذن شریکے فهل یكون ما بناء ملکا له فله
همه والانتفاع باقراضه فالجواب نعم كما فی الفتاوی تنقیح الحامدیة واذانی فی الارض
المشتركة بغیر اذن الشریک له ان ینقض بناءه . وهکذا فی الفتاوی تنقیح الحامدیة ج ۱ ص ۱۰۰ ط
مکتبه حبیبہ) سئل فی دار مشترکہ بین جماعة بنی فیها بعضهم بناء لانفسهم آه الجواب حیث
كانت قابلة للقسمة ویتنفع کل بنصیبہ بعد القسمة فلیقیة الشراکة ذالک ثم البناء حیث کان بدون
اذنهم ان وقع فی نصیب الباقین بعد قسمة الدار فیها ونعمت والاهدم البناء کمافی التنویر وغیره والله
سبحانه وتعالی اعلم

۱۳۳۶
 مطبوعہ دار الفیاء کراچی
 رئیس دار الفیاء، سرگزی
 محلہ کلاں، ضلع کلاں
 علیہ السلام دار الفیاء کراچی
 دار الفیاء کراچی
 شری سرگزی دار الفیاء کراچی

مملو و افصا سرگزی

عبد الحليم عفو الله عنه

Handwritten signature

مولوی احمد نوری رضی عنہ مولوی محمود میوند وال

مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان

خيني ورناء كه مشتر كه خمكه خرخه كړى نور واران ټوله راگر خولای شي كه خپل حق پوښتنه : محترم عاليقدر د كندهار ولايت د دارالافتاء درياست مقام السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترما په ډير احترام سره خپله موضوع داسي روښانه كوو چې ٢ كاله دمخه

موږيو دکان چې په هرات بازار کي ۱ - ناحیه مربوط موقعیت لري د حاجي محمد اسلم دورثي څخه رانيولی دی چې عبارت دی د گلالی ظاهر جان محمد هاشم عبدالسلام گل غوثی نامه گل حرمه چې خوندی ئې دی او مور ئې بي بي خاتمو چې ددوی مشترک دکان وو موږ رانيوی په حضور د شاهدانو چې موږ ئې څلورم خريداران يو چې داورثي پر خرڅ کړي دی اوس ددوی دوو ټورو وروڼو مخالفت کړی دی چې موږ حقوق لرو په دی دکان کي ستاسو محترم مقام څخه هیله کوو چې د شریعت مطابق موږ ته فتوی راکړي مهرباني به مووی ومن الله التوفيق

(المستفتی حاجي عبد الله ولد محمد سرور)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم

الجواب باسم ملهم الصواب

په مذکور صورت کي دورثه و څخه کومو اشخاصو (چې عبارت د مور خوندو او څلورو وروڼو څخه دی) چې موږ ته دکان خرڅ کړي دی بناء پر تقسیم دمیراث دمستلي ددوی په حصه کي بیع صحیح او نافذه ده او کومو اشخاصو چې (عبارت دنورو دوو وروڼو څخه دی) اجازه نه وه کړي دبیع څخه مخکي دمور څلورو وروڼو دوو خوندو سره شریکان وه اوس دمستري سره شریکان دی ټوله دکان دخپلي حصی پر بنیاد نشی راگرزولای ځکه چې د خرڅونکو له طرفه ملکیت ومستري ته نقل شوي دی اویو شریک دبل شریک بیله اجازی څخه خپله حصه پراجنبی خرڅولای شی اوس دکان چې هرڅه قیمت لري هغه به دورثه وو پر حصو باندي تقسیم شی دغه دوه وروڼه چې دعوي کوی دوی دخپلي حصی حقداره دی:

اذاباع الرجل مال الغير عندنا يتوقف البيع على اجازة المالك (الهندية ج ۳ ص ۱۵۲ ط دار الاشاعة قندهار) لا يجوز تصرف احد الورثة في مال الاخر لانه اجنبی (الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۳۴۹۳ ط رشیدیہ کوئته) بیع الفضولی موقوف على اجازة المالك الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۳۷۲ (المادة ۱۰۸۸) الشریک مخیران شاه باع حصته من شریکه وان شاه باعها من اجنبی بدون اذن شریکه (شرح المجله سلیم باز ص ۶۰۸ ط حنفیه کوئته)

دمیراث دتقسیم صورت یي داسی دی اصل مسئله ۸ څخه ده او تصحیح یي ۱۱۲ څخه

کېږي په ۱۱۲ کی ثمن دموردي چې ۱۴ دی باقي للذکر مثل حظ الاثنيین خوندوته ۷-۷-
رسيږي او وروڼوته ۱۴-۱۴ رسيږي.

والثالث ان لاتكون بين سهامهم ورموسهم موافقة فيضرب كل عدد رؤس من انكسرت عليهم
السهم في اصل المسئلة سراجي ۲۲ ط حافظ كتب خانه کوته

۱۱۲

مسئله ۸

زوجہ بنت	بنت	۷	ابن	ابن	ابن	ابن	ابن	بیت
۱		۹۸						
۱۴	۷	۷	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	

والله اعلم بالصواب

مولوي محمد اکليم خاں الله عز مولوي احمد نوري خاں عز مولوي محمود ميوند وال

مولوي مفتي نور محمد ثاقب رئيس عمومي دارالافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان

مشترک مال را قبول یا خرڅول

پوښتنه داده چې که یوسری مشترک مال خرڅ کړی اویای رانیسی او خبرهم وی بغیرد
شریک له اجازت اورضائیت څخه نوداسی سودا فاسده ده او که یا ؟
(مستفتیه بی بی روزی کله)

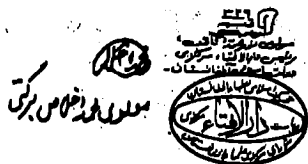
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

کوم شخص چې داسی شی خرڅ کړی چې دبل چاقق پکښی کی وی نودغه خرڅوونکی
شخص پنځله حصه کی اصل دی دده په خپله حصه کی یی بیعه صحیح ده اودشریک په
حصه کی فضولی دی که چیری هغه شریک اجازه وکړی نوپه ټوله مبیعه کی د مشتری
ملکیت ثابتیږی ورنه دشریک حصه به وشریک ته تسلیمیږی نود بیع نفاذ پراجازه موقوف
دی :

اذاباع الرجل مال الغير عندنا يتوقف البيع على اجازة المالك ويشترط لصحة الاجازة قيام العا
قدين والمعقود عليه (الهندية ج ۳ ص ۱۵۲ ط دارالاشاعة قندهار) (وقف بیع مال الغير) ای علی

الاجازه (ردالمحتار ج ۴ ص ۱۵۲ ط رشيديه كوتته) لفياذ العقد شرطان ۱ الملك ۲ الا يكون في المبيع حق لغير البائع ان كان في المبيع حق لغير البائع كان العقد موقوفا غير نافذ الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۳۳۷ ط رشيديه كوتته) واللّه سبحانه اعلم

مجلس شورای اسلامی

مجلس شورای اسلامی

مولوي احمد نوري مكي من مولوي مفتي نور محمد ثاقب رئيس مومى دارالافتاء مركزى امارت اسلامى افغانستان

كه دوه شريكان له مشترك مال څخه حج وكړى نو دريم هم حق دحج لري او كنه

پوښتنه : درى وروڼه په ویش سره گډې دپلار میراث شي هم سته په دې گډویش کې دوو وروڼو حجونه وکړه دهغه څخه وروسته ددوي په مابین کې تقیسم راغلی اوس دغه دریم وروڼه په دې گډویش کې دحج حق لري او که نه اوپه وخت دحج کښې دغه یو وروڼه اجازه کړي وه چې دوي ولاړ شي والسلام-

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامد اومصليا

دغه وروڼه چې د مال مشترکه څخه شي دحج کولو دپاره نور وروڼه اجازه کړې ده په دې صورت کې دي تر خپل حق په خپله تیر سوې دي اوس که دباقي ورته ووا اجازه وه د مال مشترکه څخه حج کولای سی او که دورته ووا اجازه نه و بیا د مال مشترکه څخه حق دحج نه لري:

الماده (۱۰۷۵) کل من الشركاء فى شركة الملك اجنبى فى حصة سائر هم فليس احدهم وكيلا عن الآخر ولا يجوز له ثم ان يتصرف فى حصة شريكه بدون اذنه (شرح المجله لسليم باز ص ۶۰۱ ط حنفیه كوتته) واللّه اعلم بالصواب

دمشترك مال بيع بي دشركاه له اجازي څنگه ده

پوښتنه : یوسړی مړسوی دی ۱ ښځه ۵ زامن غټان ۲ الوڼی غټانی یوزوی صغیر یوه لور صغیره ټوله ۱۰ نفره سوله مړی دخپلی دریمه وصی خپله ښځه کړې ده یو باغ چې مشترک دی ویشل سوی نه دي دورته ووپه مابین کې دغه مشترک دی ددوی او اکا د زامنو تقسیم

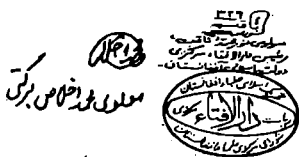
نه دي سوي اود چاحصه نه ده معلومه دغه باغ غتها نو زامنو اواکا زامنو خرڅ کړی دی بيله اجازی دمور اود خوندو اود صغیر اود صغیر ی دغه باغ کو چنی او غت تاکان لری تخمین ۵ میاشتی کیږی چې خرڅ کړی دی موری چې وصی ده او خوندی او صغیر او صغیره ټوله په ناراضه دی اوس شرعی فتوی غواړی چې ټوله باغ را کرځی او که دریمه دمری اود مور حق اود خوندو حق او صغیر او صغیره حق را کرځی.

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک المستعان

دغه باغ چې بعضی شرکاء خرڅ کړي دی بغیر د اجازی دنورو شرکاء یا په مشتری قبض کړی وی یا نه په دواړه صورتونو کی په هغه اندازه چې دناراضه شرکاء حق دی بیع باطله ده خو کومه اندازه چې پاته شوه د باغ په صورت دغه قبض کی مشتری لره اختیار شته چې غواړی یی کی یی بیع ته ورده وی او په صورت کی د قبض به کتل کیږی چې هغه باقی پاته قابل د استفادی دی ځکه که وونوهغه د مشتری دی او که نه و نوده لره اختیار دی چې غواړی یی که یی بیع ته ورستړه وی حاصل دادی چې ټوله باغ نه را کرځی بلکه هغه حصی را کرځی چې اصحاب یی ناراضه وی اود دوی (یعنی خرڅونکو) دخپل حق په باره کی بیع صحیح ده:

ان استحق بعض المعقود عليه قبل القبض ولم يجز المستحق بطل العقد في القدر المستحق الخ وللمشتري الخيار في الباقي ان شاء رضى به بحصته من الثمن وان شاء رده سواء احدث عيباً في الباقي ام لا الخ وان كان الاستحقاق بعد قبض البعض دون البعض او بعد قبض الكل بطل البيع في القدر المستحق ثم ينظر في حالة قبض الكل ان كان استحقاق ما استحق يوجب العيب في الباقي بان كان المعقود عليه شيئاً واحداً كالدار والسيارة والدابة ونحوها فالمشتري بالخيار في الباقي الخ وان كان استحقاق ما استحق لا يوجب عيباً في الباقي بان كان المعقود عليه شيئين كالدابتين الخ فانه يلزم للمشتري الباقي بحصته من الثمن لانه لا ضرر في تبعيه فلم يكن له خيار الرد (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۴۳۹ ط رشيديه كوئته) وكذا في رد المحتار ج ۴ ص ۲۲۴

محمد يوسف دال

محمد يوسف دال

مولوي محمد آصفاني مولوي محمود ميوند دال مولوي احمد نوري مخي مخي نور محمد ثاقب رينس عمومي وادار الاقامه مركزي دولت اسلامي افغانستان

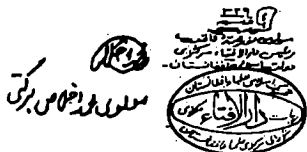
آيا مور مشترک سراى خرخولای شي

پوښتنه : و حضور ته د محترم رئيس صاحب دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته و بعد هليه كوم چي مونږ ته دارا معلومه كړې چې ديوه وفات شوى شخص په وارثانو كې مور زوجه كوچنې لور او عيني خور دى آيا يوازې مور كولائى شي چي مشترک سراى خرڅ كړې د باقى ورثاء يې اجازه سره والسلام -

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

شرکت د شرکاؤ د مال موروث شرکت ملک بلل کيږي او په شرکت ملک کي قانون شرعي دادى چي هر يوله شرکاء څخه د دغه شرکت اجنبى بلل کيږي په منع د تصرف مضرکي په مال دخپل ملگري کي نومورنشي کولای چې دنورو ورثه ووحصي په دغه سراى کي بغير د اجازت څخه خرڅ کړي صرف خپله حصه خرڅي ولای شي بي د اجازت دنورو څخه (وهي ضربان شرکة ملک وهي ان يملک متعدد) اثنان فاکثر (عينا) او حفظا کثوب هبه الريح في دارهما فانهما شريکان في الحفظ قهستاني (اودينا) على ماهو الحق فلودفع الخ (بارث اوبيع اوغير هما) بای سبب کان جبريا او اختيا ر يا ولو متعاقبا کما لو اشترى شيئا ثم اشرك فيه آخر منية (کل) من شرکاء الملک (اجنبى في) الامتناع عن تصرف مضر في (مال صاحبه) لعدم تضمنها الوكالة (فصح له بيع حصته ولومن غير شريك بلا اذن الا في صورة الخلط) الخ (الدرا المختار على هامش حاشية الطحطاوى ج ۲ ص ۵۱۱ ط دارالمعرفة بيروت) وايضا في الفتاوى الکاملية ص ۴۹ ط حقانيه پشاور والله اعلم بالصواب

مولى نور محمد صاحب

مولانا محمد امجد

مولانا محمد امجد مفتي اعظم مولانا محمد امجد دال مولوي نور محمد صاحب رئيس موسس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی طالب افغانستان

يو وارث كه خپل موروثي دكان په دعوى وگټي نو نور حق پکي لري

پوښتنه : که يوله ورثاء څخه پر خپل موروثي دکان ديو اجنبى سړى سره دعوى وکړي اوله اجنبى څخه وگټي او مصرف د دعوى له مشترک مال څخه وکړي اوس دغه گټل شوى دکان مشترک د ټولو ورثاء دى او که تنها د دعوى کونکى ؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

دغه دکان مشترک دی دټولو ورثاؤ ترمنځ ځکه چې په دې ځای کې وارث په عوض دمورث دی او حکم د وارث لپاره یا پروارث باندی بعینه حکم دی پر مورث باندی؛
احد الورثة يصلح خصما عن المورث فيما له وعليه ويظهر ذلك في حق الكل الا ان له قبض حصته فقط اذا ثبت حق الكل وانما يثبت لو ادعاه وقضى به اما لو ادعى حصته فقط وقضى بها فلا يثبت حق الباقيين (جامع الفصولين ج ۲ ص ۲۵)

مولوي محمد امجد الحقاني مولوي محمود ميوندوال

په مشترک وپيسورانيول شوی ځمکه د چاق کيری

پوښتنه : يوه سپری دپلار تر مرگ وروسته په مشترک مال ځمکه رانيوله او قباله يې پر خپل نامه وليکله او پيسی يې له مشترک مال څخه ورکړی د تقسيم پروخت آيادغه رانيول شوی ځمکه درانيو نکي ده او که دټولو ورثاؤ مشترکه ده او که قيمت دمخکي له شخصي پيسو څخه ورکړی بيا دغه رانيول شوی ځمکه د چاده ؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

که مشتری په وقت کی درانیولو ددغه مخکي نسبت و ځان ته وکړی چې زه یی رانیسم یا یی مطلق وویل یعنی نسبت یی و ورته ووته نه وکړی نو دغه مخکي یوازی د مشتری ده مشترکه نه ده او که یی داسی وویل چې زه یی دټولو ورثه دپاره رانیسم او بايع وویل چې زه یی دهغو دپاره درباندي خرڅوم نویاد ورته اجازه غواړی که دهغو خوښه سوه نود ټولو مشترکه ده او که یی نه سوه خوښه یوازی دده ده ځکه ورته ټول یو دبل په مال کی فضولی گرځی او شراء د فضولی دغه حکم لری چې تیرسو او قباله پر خپل نامه جوړول حجة نه دی؛
شرکه الاملاک... وهی نوعان شرکه اختیار و شرکه جبر وهی التي تثبت لشخصين فاکثر بغير فعلهما کان يرث اثنان شيئا فيكون الموروث مشتركا بينهما شرکه ملک و حکم هذه الشرکه بنوعها هوان کل واحد من الشريکين کانه اجنبی فی نصيب صاحبه فلا يجوز له التصرف فيه بغير اذنه اذ لا ولاية لاحد هما فی نصيب الاخر (الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۳۸۷۷ ط رشیدیہ کوئته)
هکذا فی بدائع الصنائع ج ۶ ص ۶۵ ط ایچ ایم سعید کراچی) وکل اجنبی فی قسط صاحبه تبیین

الحقائق ج ۴ ص ۲۳۵ ط ایچ ایم سعید) واما حکم شراء الفضولی فجملته الکلام فيه فان... اضافته الى نفسه كان المشتري له سواء وجدت الاجازة من الذي اشترى له او لم توجد... وان اضاف العقد الى الذي اشترى له بان قال الفضولی للبائع اوقال البائع... بعت هذا العبد من فلان بكذا وقبل المشتري الشراء منه لاجل فلان فانه يتوقف على اجازة المشتري له

(بدائع الصنائع ج ۵ ص ۱۵۰ ط ایچ ایم سعید کراچی)

او که یو طرف نسبت و مشتری ته و کړی اوبل طرف یې ونکړي هم یوازې د مشتری گړځي ځکه چې نسبت په طرفینو کی غواړي:

او قال البائع للفضولی بعت منك هذا العبد بكذا فلان فقال اشتریت لا يتوقف وينفذ الشراء عليه لانه لم توجد الاضافة الى فلان في الايجاب والقبول وانما وجدت في احدهما واحدهما شطر العقد فلا يتوقف لما ذكرنا (بدائع الصنائع ج ۵ ص ۱۵۰ ط ایچ ایم سعید کراچی)

يادونه:- که چيرې دغه رانيوونکي درانيوولوتر مخه اجازه دنورو ورته څخه اخيستی وه نودغه مځکه مشترکه ده او که يې دهغوبی اجازې رانيولی وه نو هغه دی چې حکم يې تير شو او يوازې دا خبره چې د مشترک مال څخه يې پيسې ورکړې دي ددی حجة نه گړځي چې مځکه دی مشترکه شی بلکه يوازې دهغه مصرف سوی مال ضمان پرده دی فقط وما اشتراه احدهم لنفسه يکون له ويضمن حصه شرکائه من ثمنه اذادفعه من المال المشترك (الفتاوی الکاملية ص ۵۰ ط مکتبه حقانيه پشاور)

مولوی محمود میوندوال مولوی ندامحمد الحقانی

که دځمکي رانيونکي يووی اوقباله دټولورونو پر نامه وی نو دشرکت په باب څه حکم لري
پوښتنه: که یوله ورونو مځکه په قیمت رانیسی اوقباله دټولورونو پر نامه واخلی آیا دغه ځمکه مشترکه ده که یواځې درانیونکی ده

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

که دغه رانيوونکي دهغه نورو په وکالة يا په اجازه دغه مځکه رانیسی نو مشترکه گړځي او که يې دهغوبی اجازې دځان دپاره رانیسی يوازې دده گړځي او که يې دهغوبی اجازې دهغودپاره رانیسی نو بيا هغه تفصيل پکښی دي لکه د مځکې سوال په جواب کی چې تير سو -
وما اشتراه احدهم لنفسه يکون له ويضمن حصه شرکائه من ثمنه اذادفعه من المال المشترك

الفتاوى الكاملية ص ۵۰ ط مکتبه حقانيه پشاور) - مولوی ذمہ امتحانی مولوی محمود میوندوال

کہ لہ مشترک کی خُمکی خخہ هرورور خہ برخہ خرخہ کپی نو

پوښتنه : که لہ ورونو خخہ هرود هغی مَخکی خخہ چي رانيولی اوقباله پرخپل نامه لری
خه قدر خُمکه خرخه کپی دغه بيع صحيح ده اوکنه که صحی شی نودغه دَخُمکی قيمت
مشترک دی اوکنه؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

که دغه مَخکه درانيولو په وقت کی مشترکه گرځيدلی وی نو هرورور خپله حصه خرخولاي
سی اوقيمت يی دده کيږی اود ورونو په حق کی فضولی گرځی چې تفصيل يی دخلورم
سوال په جواب کي تير سو او که درانيولو په وقت کی يوه ورور يوازی دخپل ځان دپاره
رانيولی وه نو هغه نورورونه ټوله فضولی بلل کيږی اوقيمت هم يوازی دهغه يوه و
رور کيږی:

فکل اجنبی فی مال صاحبه فصح له بيع حصته ولومن غير شريکه (الفتاوى الكاملية ص ۴۹ ط حقانيه پشاور)

مولوی ذمہ امتحانی مولوی محمود میوندوال

په گډ ویش کي رانيول شوی یاخرخه کړل شوی خُمکه یاقيمت دتقسيم پر مهال دچاکيږی

پوښتنه : په گډ ویش کي يوه ورور خُمکه رانيولی اوبل مَخکه خرخه کپی وی دتقسيم پر
وخت دنوموړو مَخکو قيمت اومصرف دورونو ترمنځ په خه ډول تقسيمږی آیا دهغه وخت
قيمت به منځ ته راوړی او که دتقسيم دورځی؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

دغه مَخکه که يی دنورو په اجازه رانيولی وه نو مشترکه گرځی په وقت کی دتقسيم
پخپله دغه مَخکه نه تقسيميدل نو قيمت دتقسيم دورځی معتبر دی او که يی دهغوی اجازی
رانيولی وه نو هر خه قيمت چې يی دمشترک مال خخه اخيستی دی دهغه ضامن دی گټه د
مَخکی يوازی دده ده اودخرخولو په صورت کی هم دوه صورته دی که دغه خرخول دټولو په
اجازه وه نو هغه قيمت به ددوی په مابين کی ویشل کيږی او که ددوی بی اجازی خرخه سوی

وه او متروكة دمورث وه نو په هر خو چې يی خرڅه کړی وه دنورو ورثه وود حصی ضامن دی؛
 سثلت عن ورثة لهم مال ورثوه من مورثهم فعمل فيه احدهم بدون اذن الباقيين فربح فهل لا يكون
 الربح بينه وبين سائر الورثة فا لجواب نعم لا يكون لهم فيه حظ (الفتاوى الكاملية ص ۵۳ ط
 حقانيه پشاور) ويضمن حصته شركائه من ثمنه اذا دفعه من المال المشترك (الفتاوى الكاملية
 ص ۵۰) ولما باعه وسلمه للمشتري بلا اذن شريكه او وهبه وسلمه كذلك وهو ظاهر متعدد فيضمن
 والله اعلم (الفتاوى الخيرية ج ۱ ص ۱۱۱)

مولانا محمد سید ذوال مولانا محمد احمداحمدا

کتاب الوقف

وقف شوی سراى جي داستفادی ورنه وی څه حکم لری

پوښتنه : محترم ددارالافتاء رئيس صاحب السلام عليكم وبعد زموږ يوسراى دمسجد
 دامام لپاره زمانيكه وقف كړيدى اوس فعلاً دگزارى څخه وتلى دى اوزه ددغه سراى په
 عوض بل سراى په دغه اندازه جوړول غواړم چې دمسجد دپاره شي وقف كړم چې امام
 دمسجد پكښى گذاره كوى نوزه ددغه سابقه سراى څخه شخصى استفاده كولاى سم كيا ؟
 (المستفتى الحاج عبدالقاهر خان امير مخصوص)

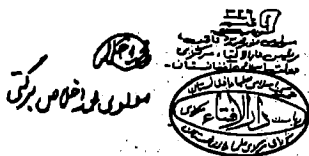
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

محترمو چې واقف په وخت كى دوقف كيدو دسراى شرط دبدي ليد ونه وي كړى نو برابره
 خبره ده كه شي شرط دنه بديليد وويلى وي يا شي سكوت كړى وي نو اوس داوقفى سراى په
 داسى حال كى وي چې بالكل نفع نه په اخستل كيږي اونه له دغه سراى څخه كوم شئ
 حاصلېږي چې ددغه سراى موقوفه ترميم په وشى نو په دغه وقت كى شي تبديل په بل سراى
 يا مخكه سره روادى چې په اذن دقاضى وي چې دى صاحب دعلم او عمل وي اودا تبديل
 هغه وقت جائز دى چې دغه دواړه موقوفه سرايونه په يوه محله كى وي او يا دغه سراى چې
 په بدل دهغه بل سراى كى دى دابه په ادونه محله كى نه وي بلكه په اعلى محله كى به وي
 او كه په ادونه محله كى وونودا تبديل بيا جائز نه دى؛

والثانى ان لا يشترطه سواء شرط عدمه او سكت لكن صار بحيث لا ينتفع به بالكلية بان لا يحصل منه شئ
 اصلاً او لا بقى بموته فهو ايضاً جائز على الاصح اذا كان باذن القاضى ورأيه المصلحة فيه (ردالمحتار ج ۳

ص ۴۲۴ ط رشيديه كوئته) والمعتمد انه بلا شرط يجوز للقاضي بشرط ان يخرج عن الانتفاع بالكلية وان لا يكون هناك ريع للوقف يعمر به وان لا يكون البيع بغبن فاحش وشرط في الاسعاف ان يكون المستبدل قاضي الجنة المفسر بذى العلم والعمل ثلاثا يحصل التطرق الى ابطال اوقاف المسلمين كما هو الغالب في زماننا آه ويجب ان يزداد آخر في زماننا وهو ان يستبدل بعقار لا بدراهم ودنانير فانا قد شاهدنا النظر يأكلونها وقل ان يشتري بها بدلا ولم نراحد امن القضاة فتش على ذلك مع كثرة الاستبدال في زماننا آه (وذكر بعد خمسة اسطر من البيان) وفي القنية مبادلة دار الوقف بدار اخرى انما يجوز اذا كانتا في محلة واحدة او محلة الاخرى خيرا وبالعكس لا يجوز وان كانت المملوكة اكثر مساحة وقيمة واجرة لاحتمال خرابها في ادون المحليتين لدناءتها وقله الرغبة فيها آه) ردالمحتار ج ۳ ص ۴۲۵ ط رشيديه كوئته (والمعتمد انه يجوز للقاضي بشرط ان يخرج عن الانتفاع بالكلية وان لا يكون هناك ريع للوقف يعمر به وان لا يكون البيع بغبن فاحش كذا في البحر الرائق وشرط في الاسعاف ان يكون المستبدل قاضي الجنة المفسر بذى العلم والعمل كذا في النهر الفائق (الفتاوى الهندية ج ۲ ص ۴۰۱) والله اعلم

مولوی احمد نوری

مولوی احمد نوری

مولوی احمد نوری مفتی عنہ مولوی ذمہد احمد خان مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

عارضی مسجد خہ حکم لوی

دصحت عامی ومحترم ریاست ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته دمو اور ماشوم کلینک چې دباقي تعمیر کار شروع کړی دی خوځو اطاقونه چې دخلقیانو په وخت کې برای نام مسجد سوی و نودصحت عامی دمقام شخه داهيله کوو چې تعمیر بیرته پر هغه خپل پخوانی حالت جوړسی البته ستاسی دخبر تیا دپاره مودغه مکتوب درواستوی چې مودته لازم هدايت وکړی ومن الله التوفیق پوښتنه : جناب محترم رئیس دارالافتاء مولوی نور محمد ثاقب صاحب السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته موضع اصلا په تاسی پوری اړه لری لطفا حای دنژدی شخه وگوری نوخپل نظر دلیک په واسطه دکلینک ومسؤلینوته خبر ورکړی په احترام.

(محمد معصوم افغانی دعامی روغتیا مرکزی رئیس)

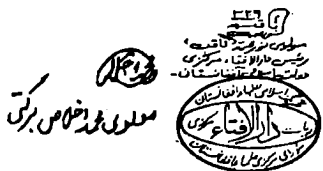
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب وهو ملهم الصواب : په عارضی مسجد جوړولوسره هغه حای مسجد نه گرځی

اوداداسی وی لکه مسجد دییت (کور) اوپہ اتفاق دامت سرہ مساجدو دیوتو یعنی ہفہ
خا یونہ چہ پہ کورونو کنبی دننہ دلمانخہ دپارہ جوہ شوی وی پہ حکم دمساجد کنبی نہ
دی دمرکزی دارالافتاء یوہیئت دمور اوماشوم کلینک تہ ورغلی وہ اوپخپلہ ٹہ ہفہ اطا
قونہ ولیدل چہ دخلقیانو پہ وخت کنبی ترینہ برای نام اوبرای نمایش مسجد جوہ شوی وہ
ہلتہ صرف یوہ نیمہ دروازہ بندہ شوی اوپوہ نیمہ خلاصہ شوی وہ اونور ہیخ شئ
اشارد مسجد نہ وہ علاوہ پردی داکلینک دزنانہ دہ چہ دمسجد ہیخ ضرورت نشتہ اوکہ ثوک
سری لمونخ کوی نودہغوی دپارہ دکلینک ترخنک یوہ لویہ جامع شتہ اوہل ہلتہ چہ کوم
خلک دترمیم پہ کاراختہ ول ہغوی وویل چہ کہ دمسجد ضرورت پینش شی نومونہ ارادہ لرو
چہ پہ دی لویہ ساحہ دکلینک کنبی بیایو مستقل مسجد جوہ کپرو نولہذا کہ دکلینک تعمیر پہ
ہفہ پخوانی حالت باندی جوہ شی ہیخ مضائقہ اوباک نشتہ: ولو اتخذ فی بیتہ موضعا للصلاة
فلیس لہ حکم المسجد اصلا (الشرح الکبیر للشیخ ابراہیم الحلبي ۶۱۴ ط سہیل اکیڈمی لاہور)

عارضی طور پہ مسجد بنائی سے وہ جگہ مسجد نہ ہوگی اور یہ ایسے مسجد ہو جائے گے جسے حدیث میں ہے: **بِرَّ خُورِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي عَمِّ زَمَائِكِ**
ایسے گروں میں مسجدیں بناؤ مگر وہ لکن اتفاق امت جو جگہ گروں کے اندر نماز کے لئے بنائے جاتی ہے وہ احکام مسجد میں نہیں ہوتے لکن
اتمام نماز اوباکے وظائف وغرہ ان سے بے حاصل ہو جانا ہے جب ضرورت نہ ہے کہ مندم کردی جائے گے (*) وهذا اللذی ذکرناہ
ملخص مافی الشامی واللہ تعالیٰ اعلم (فتاویٰ دارالعلوم دیوبند المسمی امداد المفتین ص ۷۷۱)

اوپہ ردالمحتار دابن عابدین الشامی ج ۳ ص ۴۰۵ ط رشیدیہ کوئٹہ) کی داسی عبارتہ ہم شتہ چہ
واثی: ولاهل المحلة تحويل باب المسجد خانيه وفي جامع الفتاوى لهم تحويل المسجد الى
مكان اخر ان تركوه بحيث لا يصلی فيه... الخ

عبدالحق عظیمی

محمد رفیع

(*) ترجمہ: پہ عارضی توکہ مسجد جوہ لوہفہ خای مسجد نہ گرنی اوداہ داسی مسجدشی لکہ چہ یہ حدیث کی دی چہ
رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم حکم وکری چہ پخپلو کورونو کی مسجدونہ جوہ کری (مشکوٰۃ) خود امت پہ اتفاق سرہ کوم
خای چہ پہ کورونو کی دلمانخہ لپارہ جوہ پری دہفہ احکام دمسجدنہ وی خود لمانخہ اتمام اویاکی اونور لہ دوی خفہ ہم
حاصلیہ کلہ چہ ضرورت نشی پاتی رنگول کپری (مرتب)

مولانا محمد مسلم خانی مولانا عبدالحکیم عفی اللہ عنہ مولانا عبد اللہ مولوی نور محمد نائب سرپرست دارالافتاء مرکزی ادارت اسلامی افغانستان

پرمشترکہ مخمکہ مسجد جوړول

پوښتنه : و شریف مقام ته درئيس صاحب مقام عالی دارالافتاء ته احترامانه صمیمانه السلام علیکم ورحمة اللہ وبرکاته اما بعد محترم زه نور علی د حاجی عبد الصمد زوی دهلمند د ولایت د باغران ولسوالی اوسیدونکی یوه پوښتنه لرم هغه دا چې زموږ د کلی ټول خلک څه اندازه په تشویش کی دی څرنگه چې زموږ مسجد شریف پرمشترکه مخمکه جوړ او بناء دی څه خلق مویه پاکستان کی دی څه خلک مویه شمال یعنی په مزاره شریفه کی مخکی پیدا کړی دی اما اکثریت خلک مودلته دی که وموږ ته یو فتوایی مسئله را کړی چې زموږ لمونځ خوبه په خطر کی نه سوا ی کیدای زموږ طرف ته که یو رحمتی نظرو کړی عینی مهربانی به دی وی په زیات احترام . (مستفتی نور علی)

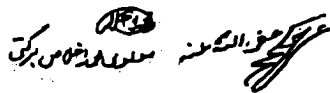
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

مسئله داده چې پرمشترکه مخمکه باندی تصرف کول د مسجد د بناء بغیر درضاء د شریکانو د اصحیح نه دي اودا مسجد شرعی مسجد نه دي اولمونځ پکښی مکروه دی لکه په (البحر الرائق ج ۵ ص ۳۲۹ ط رشیدیہ کوئته) کی لیکلی دی : والحاصل ان وقف المشاع مسجد اومقبرة غیر جائز مطلقا اتفاقا الخ او همدارنگه په (الفتاوی الهندیة ج ۲ ص ۳۶۵) کښی لیکلی دی و اتفاقا علی عدم جعل المشاع مسجد اومقبرة مطلقا سواء کان مما لایحتمل القسمة او یحتملها هکذا فی فتح القدر - او همدارنگه په امداد المفتیین ص ۸۱۳ کښی لیکلی دی

یہ جگہ مشترک ہے دونوں بھائیوں کے اولاد میں لھذا کی ایک شریک کی وقف کرنی سے اور مسجد بنانے سے یہ جگہ مسجد شرعی نہیں ہوتی جب تک تمام شریکاء بعد بالغ ہونے کے اپنے خوشی سے مسجد بنانی کی اجازت نہ دیا اس وقت تک یہ جگہ مسجد شرعی نہیں ہو سکتی (*) لمافی البحر الرائق من الوقف والحاصل ان وقف المشاع مسجد اومقبرة غیر جائز مطلقا اتفاقا الخ وهکذا فی کفایت المفتی ج ۷ ص ۵۷ ط دارالاشاعت کراچی) لایجوز التصرف فی مال غیره بلا اذنه ولولا لایته الافی مسائل مذکورة فی الاشباہ (الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۵ ص ۱۴۰ ط رشیدیہ کوئته)

(*) کرباره : داغای مشترک دی د دارو ورونو په اولاده کې ځکه نو دکوم یوه شریک په وقف کولو او مسجد جوړولو داغای شرعی مسجد نه شو ترڅو ټول شریکان وروسته تر بالغیدو پخپله خوښی د مسجد جوړولو اجازه ونکړی تر هغو داغای شرعی مسجد نه گرځی (مرتب)

مولوی احمد نوری، مولوی ذہمہ امتحانی، مولوی محمود میوند وال

دمسجد دپارہ وقف شوی خمکی خخہ نورہ استفادہ کول

پوښتنه : دکندهارولایت ددارالافتاء دمحترم رئیس صاحب حضورته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته محترمه دلوی ویالی په منطقه کی یوه خالصه مخکه چې اصلا دولتی وه دپخواخخه دمسجد په نیت پاته سوي ده او ۸ میاشتی کیږی چې پرهمدغه خای باندی دجماعت لمونځ ادا کیږی فعلازمور د محل خلک غواړی چې دمسجد تعمیر جوړ کړی مگر اوس یوسری پیدا سوی دی دعوي کوی چې دغه مخکه زماده اوزه سرای پر جوړوم اودی هم پخپله اقرار کوی چې مادغه مخکه دمسجد دپاره پری ینی ده اودیوال هم پری راگرخید لی اوباقاعده محراب هم لری موضوع موستاسی محترم حضورته عرض کړه چې آیا پردغه مخکه چې دمسجد په نیت پاته سوي ده اوه پردغه مخکه دمسجد په نیت لمنځونه هم فعلا پکښی کیږی پردغه خای سرای جوړیدای سی اوکیا والسلام .

(المستفتی حاجی مولوی آغالالی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الاستعانة على الصواب

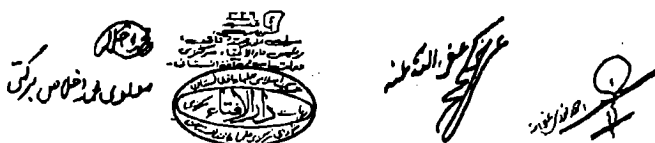
کومه مخکه دیو چا شخصی وی اویایی وقف کړی دمسجد دپاره پس دووقف خخه بیاد اجائز نه ده چې سواله مسجد خخه نورہ استفادہ ځنی وشي بلکه ترقیامت پوري به دامسجد وی اوکه یی نیت ددی کړی وی چې داخای اودغه مخکه به مسجد کوم اوتراوسه یی لاوقف کړی نه وی او بیرته ټی دانیت پریښودی وی نو دامسجد نه دی نورہ استفادہ ځنی کیدای شی :

واتفق العلماء فی وقف المساجد انها من باب الاسقاط والعق لا ملک لاحد فیها وان المساجد لله تعالی (الفقه الاسلامی ج ۱۰ ص ۷۶۰۲ ط رشیدیہ کوته) وقف لا یصح الا موبدا وتوقیته باطل وهو وقف المسجد والوقف علی المسجد وهذا رأی الجمهور غیرالما لکیة (الفقه الاسلامی ج ۱۰ ص ۷۶۵۷ ط رشیدیہ کوته) وقال ابو یوسف هو مسجد ابدالی قیام الساعة لا یعود میراثا ولا یجوز نقله ونقل ماله الی مسجد آخر (صفحه ۲۷۳) وبه علم ان الفتوی علی قول محمد فی آلات المسجد وعلی قول ابی یوسف فی تأیید المسجد (شامی جلد ثالث کتاب الوقف ص ۴۰۷ ط رشیدیہ کوته عزیز الفتاوی ص ۵۹۲)

اگر اس زمین کو جو رائے تعمیر مسجد خریدی تھی ابھی وقف نہیں کیا تھا تو اس کو فوج کے دوسری زمین سہ کے لئے خرید سکتے ہیں
(۳) مزید الفتاوی ص ۵۳

(۲) ترجمہ کہ دغہ عثمکہ دمسجد ودانولولپارہ رائیولی وہ تراوسہ وقف کری نہ وہ نوچی دا غرغہ کری بلہ عثمکہ دمسجد لپارہ رائیولائی شی۔

له ما يعمره وقد استغنى الناس عنه لبناء مسجد آخر اولخراب القرية اولم يخرّب لكن خربت القرية بنقل اهلها واستغنوا عنه فانه يعود الى ملك الواقف اوورثته وقال ابو يوسف هو مسجد ابدالى قيام الساعة لايعود ميراثا ولايجوز نقله ونقل ماله الى مسجد آخر سواء كانوا يصلون فيه اولا وهو الفتوى كذا فى الحاوى القدسى وفى المجتبى واكثر المشايخ على قول ابى يوسف ورجع فى فتح القدير قول أبى يوسف بانه الاوجه (البحر الرائق ج ۵ ص ۴۲۱ وايضاً فى ج ۵ ص ۴۲۲ ط رشيدى كوثه) وبه علم ان الفتوى على قول محمد فى آلات المسجد وعلى قول ابى يوسف فى تايد المسجد الخ (هكذا فى ردالمحتار ج ۳ ص ۴۰۶ وهكذا فى احسن الفتاوى ج ۶ ص ۴۵۶ فى ضمن السؤال والجواب وهكذا فى التتار خانية ج ۵ ص ۵۷۴ ط قديمى كتب خانه كراچى) وهكذا فى عزيز الفتاوى ص ۲۰۴ فى ضمن السؤال والجواب واللّه تعالى اعلم بالصواب.

مولوى محمد سيّد ذوال مولوى نذير احمد خانى مولوى احمد نوري عفى عن مولوى مفتى نور محمد ثاقب

رئيس عمومى دارالافتاء مركزى ومعين قضايى ستره محكه امارت اسلامى افغانستان

نژدى ويوه مسجدته بل مسجد جوړول

پوښتنه: په يوه کلی کي ديوه شخص لخوا مسجد جوړ شوى او نسبت يي ځان ته کوى خو نور مقتديان ورسره مخالفت لرى مسجدته نه ورځي آيا مخالفين بل مسجد په نژدى حدودو کي جوړولای شى يا خير.

(رياست ارشاد و اوقاف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

که په څه وجه د مقتديانو تر مابين اختلاف پيښ وي نو بايد خلق د کوشش وکړي چې مابين کي د دوى صلح وکړي او که صلحي امکان نه درلودى نو بيا د اجائز ده چې بل مسجد جوړ کړي البته د مسجد جوړول د پاره د فخر او مباهات او يا د پاره د دى چې دهغه بل مسجد جماعت لري او يا په بل فاسد نيت ثواب خوبالکل نه لري البته په بعض ځايو کي مستلزم د گناه دى او که يو مسجد په دغه سى فاسد نيت جوړ شى هم دغه مسجد داسى حکم لري لکه

په صحیح نیت چي جوړشوی وی احترام یی واجب دی لمونځ پکښی کول دهرچا دپاره صحیح دی که څه هم دجوړونکي دپاره ثواب نه لری البته اگر سمجکه نمازوں میں کسی وجہ سے اختلاف ہو تو بھرتو اس وقت ہی کہ پکښی میں صلح کی کوشش کی جائے اور ایک ہے مسجد میں سب نماز پکښی لیکن اگر یہ صورت نہ ہو سکے تو هر دوسری مسجد قرب میں بھی نالیا درست ہے (*) (امداد المفتین ص ۷۶۵) اگرچہ شرعی پہلی مسجد جماعت کم کسے یا محض فخر و مہابت کسے دوسری مسجد نائی پکښی تو نالے والوں کو بجائے ثواب کے گناه ہوگا لیکن جرما جدي غنی یس ده مھر حال واجب الاحرام اور تمام احکام میں مسجد کا حکم رکھتی یس (***) (امداد المفتین ص ۷۶۵)

مولانا احمد نوری حنفی عز مولوی محمد میوند وال مولوی ذمہ احمد اصفانی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان
په یوه محله یا کلی کی خومره نژدی مسجد جوړیدای شي
پوښتنه: په یوه محله یا کلی کی په خومره اندازه کی مسجد جوړیدای شي. (ریاست ارشاد و اوقاف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب په یوه محله کی باید دونه مسجدونه جوړشی چي په واقع کی ورته دخلقو ضرورت وی معین اندازه نه لری او که ضرورت شرعی دبل مسجد دپاره نه وی نو جوړول یی مناسب نه دی هکذا فی امداد المفتین ص ۷۶۶

مولانا احمد نوری حنفی عز مولانا ذمہ احمد اصفانی مولانا محمد میوند وال مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان
په یوه محله یا کلی کی خومره نژدی مسجد جوړیدای شي
پوښتنه: په یوه محله یا کلی کی په خومره اندازه کی مسجد جوړیدای شي. (ریاست ارشاد و اوقاف)

مولانا احمد نوری حنفی عز مولانا ذمہ احمد اصفانی مولانا محمد میوند وال مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان
په یوه محله یا کلی کی خومره نژدی مسجد جوړیدای شي
پوښتنه: په یوه محله یا کلی کی په خومره اندازه کی مسجد جوړیدای شي. (ریاست ارشاد و اوقاف)

په یوه محله یا کلی کی خومره نژدی مسجد جوړیدای شي
پوښتنه: په یوه محله یا کلی کی په خومره اندازه کی مسجد جوړیدای شي. (ریاست ارشاد و اوقاف)

دهمسجدضرار تعريف

پوښتنه : مسجد ضرار كوم مسجد ته ويل كيږي ؟

(رياست ارشاد و اوقاف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

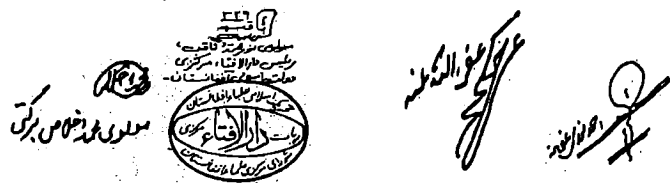
مسجد ضرار دهغه مسجد ته ويل كيږي چي لاندی څلور شيان پکي وی :

۱ دمسلمانانو جماعت ته ضرر رسول

۲ دکفر حمايت کول

۳ په مسلمانانو کي تفريق اچول

۴ دخداي اورسول په خلاف جنگ کونکو ته کمک ورکول بعينه دامضمون په امداد المفتين ص ۸۰۸ کي ذکر شوی دی واللہ سبحانه وتعالی اعلم بالصواب.

مولوی احمد نوری محضی عز مولوی محمود میوندوال مولوی ذابحہ اعظمی مولوی نور محمد ثابت رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

دهمسجدپه حریم کي ددکانو جوړولو حکم

پوښتنه : وډیر معزز او قدر دان مقام ته ددارالافتاء مرکز دکندهار السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته اما بعد حفظکم الله تعالی محترما دمطلق مسجد اوخصوصا دهغه مسجد جامع چي ایریا اوحریم یی ډیر کم وی چې دهغه مسجد لوازم نسی پکښی تهیه کیدلای مگر په ډیر کم اوناقص ډول سره لکه داود سونو دخای اوغسل خانی وغیره ددغه مسجد دحریم څه حکم دی خلق چې دغه حریم قبضه کړی اودکانونه ورباندی جوړ کړی لکه څنگه په مخکی رجیم کی ددغه مسجد نیمه حصه قبضه شوی ده اودکانونه یی ورباندی جوړ کړی دی په ملحوظ دبعضوو سائطو سره ستاسودعالی حضور څخه په دی هکله دشرعی فتوی په هیله یو چې دمسلمانانو دپاره دقناعت وړ اودلیل وبرهان وگرځی والسلام (مولوی عبد الرحمن مسئول ولسوالی بند کجکی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

دمسجد دحريم حكم دمسجد دى لكن ومسجد ته جنوب نشى داخليداى او حريم ته دمسجد داخليداش
لكه مولانا مفتى محمد كفايت الله رحمه الله تعالى په كفايت المفتى كى ج ۳ ص ۱۰۷ ويلي دى پردغه
حريم قبضه كول اود كانونه ور باندې جوړول جائز نه دي نه دپاره دغاصب جائز دى نه دپاره دمتولى دغه
جوړول دپاره دمتولى هغه وقت جائز دى كه داول شخصه واقف دپاره ددكانويوه حصه دزمكى جلا كړي وه
او كه ئې داول شخصه نه وه جلا كړي بلكه اول وار ئې ټول مسجد كړي وه وروسته ددكانو جوړيدل جائز نه دي
كه څه هم واقف وايي چې زمانيت دا وو چې څه حصه به دكانونه كوم دپاره دمصرف دمسجد لكن جلا كړي
ئې نه وه ددغه محترم مستفتي په صورت كى دغه دكانونه نرېږي حق دقرار نه لري دغه حكم دلاندې
معتبر وكتاېود عبارتو څخه معلوم دى لكه فتاوى دارالعلوم ديوبند امداد المفتين ص ۷۶۰ كېنى
ذكر دى دليل ئې دغه عبارت دالبحر الرائق ج ۵ ص ۴۲۱ طرشيديه كوټه) كرزولى دى:

لوبينى بيتا على سطح المسجد لسكنى الامام فانه لا يضر فى كونه مسجد الا انه من المصالح فان قلت لوجعل مسجدا
ثم اراد ان يبنى فوقه بيتا للامام او غيره هل له ذلك قلت قال فى التاتار خانية اذبنى مسجد او بنى فوقه وهواى
المسجد فى بيته فله ذلك وان كان حين بناء خلى بينه وبين الناس ثم جاء بعد ذلك يبنى لا يتركه وفى جامع
الفتاوى اذا قال غنيت ذلك فانه لا يصدق اه فاذا كان هذا فى الوقف فكيف بغيره فمن بنى بيتا على جدار المسجد وجب
هدمه ولا يجوز اخذ الاجرة وهكنا فى الدر المختار على هامش ردالمحتار (ج ۳ ص ۴۰۶ طرشيديه كوټه) وقال
الفيقه ابو الليث لا يجوز لقيم المسجد ان يجعل شيئا من المسجد سكنا ومستغلا (الفتاوى المهدية فى الوقائع المصرية
۲ ۴۷۲ ط المكتبة العربية كوټه) والمراد بالمستغل ان يؤجر منه شئ لاجل عمارته وبالسكنى محلها وعبارة
البرازية على مافى البحر ولا مسكنا وقدر دى الفتح ما بحثه فى الخلاصة من انه لو احتاج المسجد الى نفقة تؤجر
قطعة منه بقدر ما ينفق عليه بانه غير صحيح قلت وبهذا اعلم ايضا حرمة احدث الخلووات فى المساجد كالتى فى
رواق المسجد الاموى ولا سيما ما يترتب على ذلك من تقدير المسجد بسبب الطبخ والفصل ونحوه ورأيت تاليفا
مستقلا فى المنع من ذلك (ردالمحتار ج ۳ ص ۴۰۶ طرشيديه كوټه) والله اعلم

مولوي محمد ابراهيم

مولوي احمد نورى

مولوي احمد نورى منى عز مولوي محمد اخلاص برکتی مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء مركزى دولت اسلامي افغانستان

پر عید گاہ دیوال را اگر خول او منبر پکی جو رول خنگہ دی

پوہنتہ دیوال را اگر خول پر عید گاہ او منبر جو رول جائز دی او کنہ ؟

(المستفتی الحاج ملا محمد حسن اخند)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الجواب بعون الملک الوہاب

دیوال پر عید گاہ جائز دی ہم بناء دمنبر جائز دہ پر راجع قول باندی پہ فتاوی تاتا رخانیۃ ج ۲ ص ۷۶ ط قدیمی کتب خانہ کراچی) کی راغلی دی :

وامام صلی العید فقد اختلف المشايخ والصحيح ان له حكم المسجد في يوم العيد الى ان يصلي العيد حتى انها لولم تكن الصفوف متصلة جازت صلواتهم ثم انا صلي العيد خرج عن حكم المسجد حتى لو دخل الناس في الجبابة والمرأة في الحيض في المحوط لا بأس والمراد بالمصلى والجبابة داخل الجدران المبنية لصلوة العيد... آه
پہ صلوة مسعودی (ج ۲ ص ۱۸۲) کی راغلی دی :

دناز گاہ عید را حکم چیست خواجہ امام زاہد فرالدین گفته است کہ حکم مسجد دار و از برای آنکہ مسجد جای را بکیند کہ ویرا چار دیوار و دیوای جامع کڈانڈ ویرا محراب بود این مسجد دناز گاہ عید موجود است پس حکم مسجد دارد و بخ....

پہ الدر المختار کی راغلی دی :

(ولا بأس باخراج منبر إليها) لكن في الخلاصة لا بأس ببنائه دون اخراجه به ردالمحتار کی راغلی دی (ج ۱ ص ۶۱۳ ط رشیدیہ) (قوله لكن في الخلاصة... الخ) ومثله في الخانية فانهما قالوا ولا يخرج المنبر الى الجبابة يوم العيد واختلف المشايخ في بئانه في الجبابة الخ (ثم قال) وفي الخلاصة عن خواهرزاده هذا في بناء حسن في زماننا وهكذا في البحر الرائق (ج ۲ ص ۲۷۸ ط رشیدیہ کوئٹہ) پہ فتاوی (ہندیہ ج ۱ ص ۱۵۰ ط دار الاشاعة قندھار) کتبی راغلی دی ولا يخرج المنبر الى الجبابة يوم العيد واختلف المشايخ في بناء المنبر في الجبابة قال بعضهم لا يكره وقال بعضهم يكره كذا في فتاوی قاضیخان والصحيح انه لا يكره كذا في الغرائب -

مولوی محمد ابراہیم صاحب برکتی
مولوی احمد نوری

مولوی احمد نوری مضمی عز مولوی محمد ابراہیم صاحب برکتی مولوی نذیر احمد صاحب فاضل وفاق المدارس مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء مرکزی

دعید گاه لپاره دسرایونونړولو څه حکم دی

پوښتنه : سرايونه چې خلقو پر دښت ځمکه جوړ کړی وی دپاره دعید گاه ئې نړیدل و حکومت ته جائز دی کنه ؟

(المستفتی الحاج ملا محمد حسن اخند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک الوهاب

سرایونه چې پر سرکاری ځمکه جوړ شوی وی که په اجازه د امام وی که څه هم امام متغلب وی جوړه ونکړي ئې مالک دی امام حق دنړید و نه لری او که په اجازه دامام نه وی نو امام لره حق دنړیدو شته ځکه دپاره داحیاء اجازه د امام په نزد دامام ابو حنیفه رحمه الله تعالی شرط ده او که سلطان نه وو نو امیر چې غلبه ئې پریو ځای کړی وی او مستقل وی په حکم کښی او یا خلقو اتفاق پر کړی وی پر منزله دسلطان دی په فتاوی هندیه کی راغلی دی (ج ۵ ص ۳۸۶ ط دارالاشاعة قندهار) :

ومن احيا ارضا ميتة بغير اذن الامام لا يملكها في قول ابي حنيفة رحمه الله تعالى الخ وهكذا في قاضیخان ج ۱ ص ۲۷۹ علی هامش الهندية په ردالمحتار کی راغلی دی (ج ۴ ص ۳۴۲ ط رشیدیه کوته) ثم ان الظاهر ان البلاد التي ليست تحت حكم سلطان بل لهم امير منهم مستقل بالحكم عليهم بالتغلب او باتفاقهم عليه يكون ذلك الامير في حكم السلطان فيصح منه تولية القاضي عليهم والله اعلم

مولانا محمد ابراهيم نوري

مولانا محمد ابراهيم نوري

مولانا محمد اخلاص برکتی مولانا احمد نوري مری مولانا محمد احمد حقانی مولانا عبدالمکیم مری مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء

مرکزی دولت اسلامی افغانستان

پر مقبره بناء یا ذراعت کول خه حکم لری

پوښتنه: دکندهار ددارالافتاء محترم مسئول ته السلام علیکم
محترما دمیرویس روغتون په محوطه کی دپخواڅخه یوڅو قبرونه موجود دی او اوس د f
۲ f موسیسی لخوا په میرویس روغتون دمنطقه پاکي او هموار کاری کار شروع دی
نودادی دپورته قبرونه دشرعی حکم په خاطر می تاسوته خبر درکي هیله ده چې هدایت
و کړی چې نوموړی مقبری همواری کړو که یا؟ والسلام
(دمیرویس روغتون رئیس ملا اکبر شاه اخند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

کچیری زمکه وقف شوی و دپاره دمقبري نوئي تحول و بل شئ ته جائزه دی که خه هم
مردگان خاوری شی او که زمکه دپاره دمقبري وقف شوی نه وی نوئ تحول و بل شئ ته لکه
بناء او زراعت وغیره جائز دی هغه وقت چی مردگان زاړه او خاوری شی.

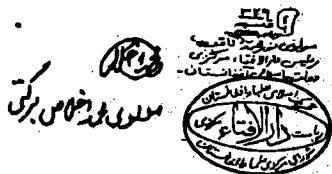
ولولبی الميت وصار تر ابا جازد دفن غیره فی قبره وزرعه والبناء علیه (تبیین الحقائق ج ۱ ص
۵۸۹ ط ایچ ایم سعید) سئل القاضی الامام شمس الائمة محمود ^{رح} عن المقبرة فی تقری اذا
ندرست ولم یبق فیها اثر الموتی لا العظم ولا غیره هل یجوز زرعه او استغلالها قال لا ولها حکم
المقبرة کذا فی المحيط (الفتاوی الهندیة ج ۲ ص ۴۷۰ ط دار الاشاعة قندهار)

قال المصحح تحت هذه العبارة قوله قال لا هذا لا ینافی ما قاله الزیلعی فی باب الجنائز من ان
المیت اذا بلی وصار تر ابا جاز زرعه والبناء علیه آه لان المانع هنا کون المحل موقوفا علی الدفن
فلا یجوز استعماله فی غیره فلیتأمل ولیحرر... آه

دغه مضمون په فتاوی دارالعلوم دیوبند کی هم ذکر شوی دی (ج ۵ ص ۳۷۹)

وقال الزیلعی ولولبی الميت وصار تر ابا جازد دفن غیره فی قبره وزرعه والبناء علیه... آه قال فی الامدادو خالفه
ما فی التاتار خانیة اذا صار الميت تر ابا فی القبر یکره دفن غیره فی قبره لان الحرمة باقیة وان جموع اعظامه فی ناحیه
تم دفن غیره فیہ تبرکا بالجیران الصالحین ویوجد موضع فارع یکره ذلك آه قلت لکن فی هذا مشتة عظیمة
والاولی اناطة الجواز بالبلا اذ لا یمکن ان یعد لكل میت قبر لا بد فن فیہ غیره وان صار الاول تر ابا لا یسأ فی الا
مصار الکبیرة الجامعة والازم ان تعم القبور السهل والوعر علی ان المنع من الحفر الی ان لا یعمی عظم غیره اول
امکن ذنک لبعض الناس لکن الکلام فی جعله حکما عاما لكل احد فتأمل (رد المحتار ج ۱ ص ۶۵۹ ط الزیلعی)
(کوشه)

حاصل دادی کچیری دغه زمکه دپاره دمقبری وقف نه وی نود هغو قبرونه چې مردگان ئې خاوری وی همواری ئې جائز ده او هغه قبرونه چې مردگان ئې خاوری نه وی همواری ئې جائز نه ده - البته دارومدارد خاوری کیدوپه غالب ظن ده نوکه غالب گمان داوی چې مردگان خاوری شوی دی بیا همواری دقبرونو جائز ده ۱۲ کفایت المفتی ج ۷ ص ۱۱۸

عبدالحکیم غفر الله عنه
مولا محمد سلم خانی

مولانا محمد سلم خانی مولوی عبدالحکیم غفر الله عنه مولوی نور محمد ثاقب سرپرست دارالافتاء مرکزی تحریک طلباء کرام به عامه هدیره کی مؤمنان له دفن خخه منع کول

پوښتنه: بحضور محترمین علماء کرام شوری مرکزی علماء السلام علیکم عرض ایښه یان چنډن نفر که بطور رسمی خصه تعین شده دقبرستان شرفقدار نذام و برای تدفین مردگان مردم مانعت ینمایند امیدوارم که برای یان یک راه حل پیدا شود. اکثر شرعاً یان در مقبره مسلمانان حق داشته باشیم امید است که از طریق اعلان مردم فهاذه شود که یان راز دفن مردگان در متابران شوند و اگر کدام مانع شومعی وجود داشته باشد امید است که برای یان یک راه حل دیگر بنجده و یان از مثل خلاص نمایند بید از مرحت شانهوا بد بود و السلام (عارضین حمید الله و حاجی سردار محمد و حاجی عبد الله و غیره)

ملاحظه شد

بریاست محترم دارالافتاء مرکزی السلام علیکم دربارہ موارد فوق ابراز نظر شرعی بفرمائید والسلام

الحاج مولوی عبد الودود بنوری رئیس شوری مرکزی علماء
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

هغه مقبره چې وقف سوی وی دپاره دعام مسلمانانو هیڅ څوک نشی کولای چې دغه مقبری خخه دچامری منع کړی ځکه چې په هغه کی حق دعامو مسلمانانو ثابت دی او که داسی مقبره وه چې هغه دخاص قوم یا یو خاص کورنی یا یو خاص محلی دپاره وقف وه

نوپہ ہفہ کی یوازی دھفہ قوم یا کورنی یا محلی حق دی بل شوک نسى کولای چي بی اجازی ہلتہ خپل مری بنخ کړی بلکه خپله واقف لره داحق نسته چي مقبره یی عامه وقف کړی وی او بیا شوک منع کوی:

فان شرائط الواقف معتبره اذالم تخالف الشرع وهو مالک فله ان يجعل ماله حيث شاء مالم یکن معصیه وله ان یخص صنفًا من الفقراء ولوکان الوضع فی کلهم قربه (ردالمحتار ج ۲ ص ۳۹۵ طر حیدرہ کوئٹہ)

إبراء وقف میں جب زمین کو عام مسلمان کی دفن اموات کے لئے وقف کر دیا گیا تو اب اس کے کسی حصہ کو واقف بنی خاندان یا اور مخصوص لوگوں کے لئے معین نہیں کر سکتا کیونکہ اب تمام زمین کے ساتھ حق عامہ مطلق ہو گیا اور سلب حق کا خود واقف کو بھی بعد تمامی وقف کے اختیار نہیں رہا (*)

وفی فتاوی الشیخ قاسم وماکان من شرط معتبر فی الوقف فلیس للواقف تغیرہ ولا تخصیصہ بعد تقریرہ ولا سیما بعدالحکم آہ فقد ثبت ان الرجوع عن الشروط لا یصح الا التولیة مالم یشرط ذلک لنفسه (ردالمحتار)

کذات الحنفی (ج ۷ ص ۲۹) قبرستان وقف میں کسی کو دفن کرنے سے روکنا درست نہیں ہے (**) (عزیز الفتاوی ص ۳۴۳) واللہ اعلم بالصواب

مولانا محمد رفیع صاحب دہلی

مولانا محمد رفیع صاحب دہلی

مولانا محمد رفیع صاحب دہلی

مولانا احمد نوری عفی عنہ مولانا محمود سبزواری مولانا محمد احمد تھانی

دمقبري خرخول

پوښتنه : جناب محترم رئيس صاحب دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته عزت منده زموږ هديره چې تقريباً ۹۰ كاله سابقه لري او موږ د يو اړه هم پراگړزولى دى د توپكيانو په وقت كى دغه زموږ هديره پر خپل سريوه توپكى پر بل توپكى خرڅه كړي ده چې اوس ئې راښوونكى دعوه كوى په دى مورد كى ستا سودلوږ حضور خرڅه هيله لرو چې شرعا

(*) ترجمه: پدېيل كې دوقف چې كله ځمكه د عامو مسلمانانو دمرو د دفن لپاره وقف كړل شوه نو اوس ددى كوم ه برخه واقف دخپلى كورنى ياد نورو خاصو خلكو لپاره نشى معينولائى ځكه چې اوس دتولى ځمكي سره عام حق تړون وموندى اود حق سلبولو واك دوقف تر بشپړ كيدو ورسته پخپله وواقف ته هم نه پاتېږى (مرتب)

(**) ترجمه: په وقف هديره كى څوك له ښخولو څخه منع كول صحيح نه دى

معلومات را کړی دیره مهربانی به مووی والسلام-

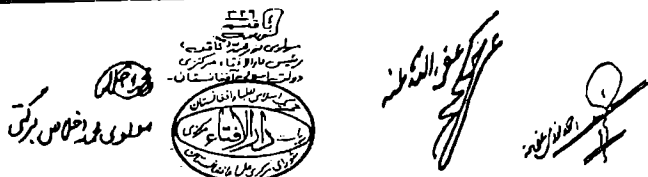
(المستفتی غلام نبی د عبد القادر زوی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

مقبره ۲ قسمه ده یوه عامه ده یوه خاصه ده عامه مقبره داده چې هر څوک کولای شی چې خپل مړی پکښې ښخ کړي په داسې مقبره کې باید لاندې ۳ شروط مراعاة شوی وی یو دادی چې متعین کړی به یې وی دغه مخکه دمقبرې دپاره دوهم دا چې یو متولی ته به یې سپارلی وی دریم دا چې وقف ددغه ځمکې به ابدی وی په وقت سره به یې نه وی مقید کړی دداسې مقبرې حکم دادی چې نه یې څوک دعوي کولای شی نه یې څوک مالک کیدلای شی ځکه چې ابدی وقف پکښې کې دی بلکه تصرف به یې دمتولی پلاس کې وی او خاصه مقبره داده چې خپله یوه ټوټه مخکه متعین کړی دپاره دښخولو دخیلو اقباء دمرو او وقف کړی یې نه وی او بیګا نه چاته اجازه نه وی چې خپل مړی پکښې ښخ کې دداسې مقبرې حکم د شخصی ملک دی هم یې بیع صحیح کیږي هم یې یو څوک مالک کیدلای شی داسې مقبره که یو چارې بل چایه خپل سرخرڅه کړی وی نو خرڅونکی یې غاصب بلل کیږي او دغه بیع چې غاصب کړي ده موقوفه ده پر اجازه د مالک که مالک اجازه وکړی نو مخکه د مشتری ده او غاصب به هغه قیمت مالک ته ورکوي او که یې اجازه نه وکړه مخکه به مالک ته ورکوي او بایع به هغه اخستل شوی قیمت مشتری ته وررډوی او که دسره غاصب دغه مخکه خرڅه کړی نه و نو پرده لازمه ده چې اصل مالک ته به یې ردوی:

و شرائطه (ای الوقف) ثلث منها ان یکون مقسوما ومنها ان یکون مخرجا عن یدہ مسلما الی المتولی وان یشرط فیہ التابید الخ (خلاصة الفتاوی ج ۴ ص ۴۰۸ ط رشیدیہ کوئته) المغضوب ان کان عقارا یلزم الغاصب رده الی صاحبه من دون ان یرفعه ویقتسه (شرح المجلة لسیم رستم باز نمادة ۹۰۵ ص ۵۰۱ ط مکتبه حنفیه کوئته) ان اثبت المستحق ملکیه المبیع کله بالینه ففقی له به فی مسح المبیع بل یسح سوفا علی اجازه المستحق الخ (الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۴۳۹۶ ط رشیدیہ کوئته) وفي الجملة ان تصرفات الفضولی جائزة موقوفة علی اجازه صاحب الشان عند الإحتیة وتصرفات الفضولی مثل بیع المسلم فیہ والمغضوب و بیع الوکیل الخ (الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۳۳۴۰ ط رشیدیہ کوئته) وخلاصة الفتاوی ج ۴ ص ۲۷۱ واللہ تعالی اعلم

مولوی احمد نوری مفتی عز مولوی نذیر محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی

وقف یوازی پر ذکور و ثناء خہ حکم لری او تسلیم نہ اړ نیاشته او کنه

پوښتنه: یوه سړی خپل مال په داسی ډول وقف کړ چي زما مال اوجایداد زما تر مرګ وروسته پر ذکور و وراثت باندی وقف دی او تصرف د مال او ملک به مشر ذکور کوی او اناث یی ورڅخه محروم کړ آیا دغه وقف صحیح دی او کنه چي په ژوند کي یی نه وی ورتسلیم کړی او که په ژوند کي ورتسلیم کړی څه حکم لری؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

دغه وقف پر دغه طریقہ چي مستفتی ذکر کړي دی صحیح دی ددریمی څخه د مال د میت او هغه نوری ۲ حصی څخه هم صحیح دی که نورو ورثه وو اجازه کول او که یی اجازه نکول صحت نه لری بلکه هغه دوی حصی میراث دی ولو علق الوقف بموته الخ (الفتاوی الهندیة ج ۲ ص ۳۵۱ دارالاشاعة قندهار) خوشرط دادی چي واقف به دغه وقف په حاله کی دصحت کړی وی نه په حال کی دمرض موت ځکه چي وقف په مرض موت کي حکم دوصیت لري او دتسلیم په باره کی دامام محمد صاحب او امام ابویوسف صاحب رحمهما الله تعالی اختلاف دی امام محمد صاحب تسلیم و متولی ته شرط دوقف بولی او امام ابویوسف صاحب صرف الفاظ دوقف کافی بولی تسلیم شرط نه بولی خوا کثر علماء دامام ابویوسف صاحب قول ته ترجیح ورکوی ولی په دی کی هم احتیاط دی هم سهوله:

لووقف ارضه علی ولده الذکور یدخل فیہ الذکور دون الاناث (الفتاوی الهندیة ج ۲ ص ۲۷۳) هکذا فی مجمع الانهر ج ۲ ص ۵۷۶ ط غفاریه کویته والجوهرة النبيرة ج ۲ ص ۲۳ ط حقانیه ودرر الحکام شرح غرر الحکام ج ۲ ص ۱۴۰) ولاشک ان الوقف فی مرض الموت وصیة ردالمختار ج ۳ ص ۳۹۸ ط رشیدیہ کویته وهکذا فی الفتاوی تنقیح الحامدیة ج ۱ ص ۱۱۲ ط حبیبیہ کویته والفقه الاسلامی ج ۱ ص ۷۶۸۴ ط رشیدیہ کویته والاختیار لتعلیل المختار ج ۳

ص ٢٥ و امداد الفتاوى ج ٢ ص ٥٦٨) وقال ابو يوسف رحمه الله تعالى يزول الملك بمجرد القول وقال محمد رحمه الله تعالى لا يزول حتى يجعل وليا ويسلمه للوقف اليه كذا في الهداية (لسان الحكام بهامش معين الحكام ص ٨٦) قال الصدر الشهيد ومشايخ بلخ يفتون بقول ابي يوسف ونحن نفتي بقوله ايضا لمكان العرف (البحر الرائق ج ٥ ص ١٩٠) والمختار فيها ما ذكرنا من قول ابي يوسف (تاتار خانية ج ٥ ص ٤٦٩ ط) قديمي كتب خانه ملتان هكذا في الفتاوى الهندية ج ٢ ص ٣٥١ و درر الحكام ج ٣ ص ١٣٤ فلذا كان قول ابي يوسف اوجه عند المحققين وفي المنية الفتوى على قول ابي يوسف وهذا قول مشايخ بلخ (فتح القدير ج ٥ ص ٤٢٤ هكذا في ردالمحتار ج ٣ ص ٤٠١) والاخذ بقول الثاني اى قول الامام ابي يوسف رحمه الله احوط واسهل الخ وبه يفتي (الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ٣ ص ٤٠١) هكذا في البحر الرائق ج ٥ ص ٣٢٩ ط رشيديه كوثته (وكذا) (بكل ما هو ارفع للوقف فيما اختلف العلماء فيه الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ٣ ص ٤٤٠ هكذا في الفقه الاسلامي ج ١٠ ص ٧٦٩)

مولوي محمد يوسف بن بركت

مولوي محمد يوسف بن بركت

مولوي محمد يوسف بن بركت

مولوي زاهد اعجازي مولوي محمد يوسف بن بركت

كتاب الحدود والتعزيرات

مورچي خيل ماشوم تربغل لاندی کړی

پوښتنه : علماء دين مقدس اسلام درين مسئله چې ميفرمايند که مادر اولاد خود را زير بغل خطا وسهوا بميراند بينوا تو جروا - (المستفتی مولوی باری داد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

پر مورچي فرزند تربغل لاندی مرکړی دیت او کفارة شته هرچي فرق په مابين دمور اوپلار او دعام خلقو دی هغه په قتل عمد په باره کی دقصاص دی نه په دیت او کفاره کی :

والرابع ماجری مجراه مجری الخطاء کنائم اقلب علی رجل فقتله لانه معذور کالمخطئ وموجه ای موجب هذا النوع من الفعل وهو الخطاء وماجرى مجراه الکفارة والدية علی العاقلة الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۷۷ ط رشیدیہ کوئته وهکذا فی بدائع الصنائع ج ۶ ص ۳۰۰ ط ایچ ایم سعید

مورچي کوچني دخوبه مرکړی څه حکم لری ؟

پوښتنه : مورچي کوچنی مرکړی اعنی دخوبه کفاره پرشته کنه ؟

(المستفتی ملا عبد الحبيب)

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون خالق الدنيا :- مورچي فرزند تربغل لاندی مرکړی دیت او کفارة شته هو چې فرق په مابين دمور اوپلار او دعام خلقو کښی دی هغه په قتل عمد کښی په باره دقصاص کښی دی نه په دیت او کفاره کی :

والرابع ماجری مجراه مجری الخطاء کنائم اقلب علی رجل فقتله لانه معذور کالمخطئ وموجه ای موجب هذا النوع من الفعل وهو الخطاء وماجرى مجراه الکفارة والدية علی العاقلة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۷۷ ط رشیدیہ کوئته وهکذا فی بدائع الصنائع ج ۶ ص ۳۰۰ ط ایچ ایم سعید)

مورچي کوچني دخوبه مرکړی

مورچي کوچني دخوبه مرکړی

مولوی محمد اعجاز برکتی مولوی احمد نوری منی مژ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

دموتريه چيه كيدو كه سواريان مړه شي پرموتروان څه شى لازمېږي او كنه

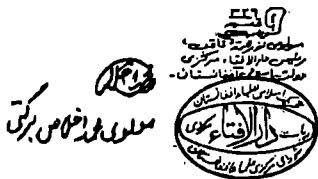
پوښتنه : علماء دين مقدس اسلام دين سلكه چي ميغرياند كنه موتروان بدون قصور موتريشان چي شودو سواريان كنه شونډ ميواتو جروا -
(المستفتي مولوي باري داد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهمم الصدق والصواب

پرموتروان چي موترو ورځخه چيه شى دمالو ضمان او د انسانانو ضمان نشته او كه دده دعمل په واسطه نه وو چيه شوى لكه پر پول ورشى موتروان په خبرنه وي پول مات شى نو دمالو ضمان هم پري نشته:

وما تلف بعمله كتخريق الثوب من دقه وزلق الحمال وانقطاع الحبل الذى يشد به الحمل وغرق السفينة من مدها مضمونه الخ ولا يضمن به بنى آدم يعنى ممن غرق فى السفينة او سقط من الدابة وان كان بسوقه وقوده لان ضمان الادمى لا يجب بالعقد وانما يجب بالجناية ولهذا لا تتحمل العاقلة الا اذا كان بالجناية وقيل هذا اذا كان كبير امين يستمسك على الدابة ويركب وحده والا فهو كالمتاع والصحيح انه لا فرق آه (تبيين الحقائق ج ۶ ص ۱۳۵ - ۱۴۱ ايج ايم ط سعيدو كذا فى الدر المختار على هامش رد المحتار ج ۵ ص ۴۶ ط رشيديه وكذا مجمع الانهر ج ۳ ص ۵۴۵ ط غفاريه كوئته) ولا يضمن الادمى اذا هلك بغرق السفينة او بسقوط الدابة الخ (شرح المجله سليم باز ص ۳۳۱ ط حنفيه كوئته)

مولوي نمان شاه مولوي محمد اعلاص برکتی مولوي عبدالله مولوي نور محمد ثاقب سرپرست دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

موتروان كه يوانسان يا حيوان به موتري مړ كړي

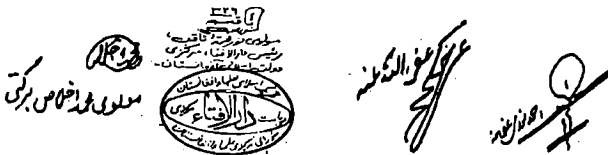
پوښتنه : علماء دين مقدس اسلام دين سلكه چي ميغرياند كنه موتروان انسان يا حيوان بدون قصده كنه ميواتو جروا -
(المستفتي مولوي باري داد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

که موټروان انسان یا حیوان په موټر مرکزي ضمان ته شته:

الاصل ان المرور في طريق المسلمين مباح بشرط السلامة فيما يمكن الاحتراز عنه ضمن الراكب في طريق العامة ما وطئت دابته وما اصابته يدها ورجلها وراسها الخ (الدر المختار على هامش رد المحتار ج ۵ ص ۴۲۷ ط رشيديه ومجمع الانهر ج ۴ ص ۳۷۲ ط غفاريه) قال في الحاوي الزاهدي اصابته العجلة صيبا فكسرت رجله وصاحبها راكب عليها وقال كنت نائما فعليه ارش الكسره (الخيرية على هامش الحامدية ج ۲ ص ۳۱۹ ط حبيبيه كوټه) والله اعلم

مولوي محمد اظہار برکتی مولوي عبداللہ مولوي نور محمد نائب سرپرست دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

له موټر څخه خان غور ځونګي ضمان پر موټروان شته ګنه

پوښتنه : دمحرترم ریاست ته ددارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته وبعد عرض دادی چې یوسری موټروان وی اودی خپل موټر چلوی اوبل څوک چې په دی موټرکی ورسره ناست وی یاکوچنی وی یا لوی سړی وی هغه پخپله دموتړ څخه ځان وغورځوی اومرسی آیاپردی موټروان باندی ضمان یعنی دپه شته اوکیا جواب راکړی په حواله دکتاب سره اجر موپر الله تعالی -

(المستفتی داسلام خادم امیر المؤمنین)

(مجاهد ملا محمد عمر اخوند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصدق والصواب

که یوسری موټروان وی اودی خپل موټر چلوی اوبل څوک چې په دی موټرکښی ورسره ناست وی اوسفرکوی هغه پخپله دموتړ څخه ځان وغورځوی اومرسی په موټروان هیڅ ضمان نشته ځکه چې ضمان دانسان لازمیږي په جنایه اودلته موټروان جنایه نه ده کړی

اوددی داسی مثال ده لکه یوسری ناست وی په کشتی کی او هلاک شی په غرق دکشتی سره او یا په یوی بلی دابه باندی سوروی او غوزارشی له دابی شخه نوهیخ ضمان نشته په شرح المجله دسلیم باز کبسی په (ص ۳۳۱ ط حنفیه کوئته) باندی لیکلی دی:

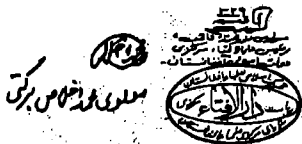
ولا یضمن الادمی اذا هلك بفرق السفینه او بسقوط الدابة ولو سقطت بسوق المکارى او قوده ولا فرق فيما اذا كان الادمی ممن یستمسک علی الدابة ام لا لان ضمان الادمی لا یجب بالعقد بل بالجناية وهذا یس بجناية لکونه مأذونافیه آه.....

او په (تبیین الحقائق شرح کنزالدقائق ج ۶ ص ۱۴۱ ط ایچ ایم سعید) کبسی لیکلی دی:

(ولا یضمن به بنی ادم) یعنی ممن غرق فی السفینه او سقط من الدابة وان كان بسوقه وقوده لان ضمان الادمی لا یجب بالعقد وانما یجب بالجناية ولهذا لا تتحمل العاقله الا اذا كان بالجناية وقيل هذا اذا كان کبیرا ممن یستمسک علی الدابة ويركب وحده والافهو کالمتاع والصحيح انه لا فرق - او همدغه مضمون په الدر المختار ورد المختار (ج ۵ ص ۴۷) کبسی هم لیکلی ده او په مجمع الانهر شرح ملتقى الابرار (ج ۳ ص ۵۴۶ ط غفاریه کوئته) کی لیکلی دی:

لکن لا یضمن به ای بفرق السفینه (الادمی) من مدها (ممن غرق فی السفینه او سقط من الدابة) وانکن بسوقه او قوده لان ضمان الادمی لا یجب بالعقد بل بالجناية وما یجب بها یجب علی العاقله والعاقله لا تتحمل ضمان القود وهذا یس بجناية لکونه مأذونافیه قيل هذا الکلام اذا كان ممن یستمسک علی الدابة ويركب وحده والافهو کالمتاع والصحيح انه لا فرق فيه -

او همداسی په الدر المنتقى شرح الملتقى په هامش دمجمع الانهر (ج ۳ ص ۵۴۶) کی هم لیکلی دی واللہ تعالی اعلم وعلمه اتم

کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

موسسه تحقیقاتی حقوقی

مولوی احمد نوری مفتی من مولوی محمد امجدی مفتی فاضل وفاق المدارس مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان
خطا د جادیوی پښی په پری کولو دیت لازمیری او کنه

پوښتنه : مدعی امیر محمد ولد مأمور زه خدای نور په کلاشکوف ویشتلې او پښه می قطع سوي ده قصدا مدعی علیه خدای نور وایي چې د تعرض تیاری ووما کلاشکوف پاکوی نو پدغه زما علم نه وه څه څه می کفاک کش کړی بالاخر ضربه وسوه شاجورته زما فکر نه وه

امير محمد ولگیدی زما قصدنه وه داکار خطاً وو دوی انډیولان په یوه اطاق کی او انډیولان هم وایي چې خطاً کاروو پښه دساق په نيمی قطع شوي ده او فخذ د بند پورته پلی پري شوی او کار نه کوی ترزنګانه کښته قطع شوی ده۔

(ریاست محکمه نظامی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك العلام

قطع کول د پښی په مایین کی دساق یا فخذ که عمدا وی که خطاً وی مستلزم دی د یت لره چې هغه نصف د یت کامله دی په یوه پښه کی اود یت کامله دي په دواړو پښو کی ولی که دا قطع خطاً وه خو واضح ده چې قصاص نشته د یت غواړی او که عمدا وه نو په نصف ساق یا نصف فخذ کی مماثلة نشي را تلاي نو هم قصاص نشته د یت دی لکه په مجمع الانهر کښی چې وایي:

فیقتص بقطع اليد من المفصل وان كانت اكبر من يد المقطوع وكذا الرجل اذا قطعت من المفصل للمماثلة لان نصف الساق حيث لا يمكن المماثلة ایضا مجمع الانهر ج ۴ ص ۳۳۲ ط غفاریه کوته کل قطع من مفصل ففيه القصاص فی ذالک الموضع فاما کل قطع لایکون من مفصل بل یکون بکسر العظم فانه لایجب لقصاص عندنا کذا فی المبسوط الفتاوی الهندیه ج ۶ ص ۹) فان لم یکن (ای المماثلة) لایجب الا الدية الدر المنتنقی بهامش (مجمع الانهر ج ۴ ص ۳۲۳ ط غفاریه و ما فی البدن اثنان فیهما الدية فی احدهما نصف الدية وهی الاذنان والعینان الخ والیدان والرجلان الخ) الاختیار لتعلیل المختار ج ۵ ص ۳۸) وهکذا فی مجمع الانهر ج ۴ ص ۳۴۶ و بدائع الصنائع ج ۶ ص ۳۹۳ ط رشیدیہ۔

او په صورت کی دا استفتاء چې مقطوع دعوی د عمد کوی نو پرده باندي لازم ده چې اثبات د عمد به کوی لکه په الفتاوی التنقیح الحامدیة کښی چې وایي:

اذا طلب الرجل المضروب من الضارب القصاص حيث كان عمدا يقتص منه بعد الثبوت الشرعي السن بالسن (الفتاوی تنقیح الحامدیة ج ۲ ص ۲۵۱)

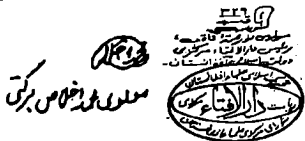
حاصل دا چې دعوی د عمد ثبوت شرعی غواړی پاته شوه د یت موضوع که چیري دغه قطع عمد او نو د یت په مال کی د قاطع دی او که خطاً وه نو د یت پر عاقله دي چې هغه دیوان دی که د اهل دیوان څخه ویاخیل قوم او قبیله ده پر هغه ترتیب چې په معاقل کی علماء کرامو ذکر کړی دی او که ښي عاقله نه درلوده یا یي درلوده خو په مایین کی ددوي تناصر او شفقت نه وو لکه چې دا حال دا کثر اهالی وو د نن زمانی دی نوبه وگورو که یي قوم یا ورته درلوده نو دده یعنی د قاطع په خپل مال کی

دی او که بی قوم او ورثه نه درلوده نو دیه پر بیت المال دی:

اذالم تكن لقاتل الخطأ عاقلة تجب الدية في ماله وكذا العمد المحض اذا اوجب الدية يجب في ماله في النفس وفيما دون النفس والخطأ فيهما على العاقلة (الفتاوى الهندية ج ۶ ص ۸۷) ويحمل على القول بسقوط العاقلة في زماننا كما ذكره العلائ والحانوتي لان التناصر متنفذ الان لغلبة الحسد والبغض وتمنى كل واحد المكره لصاحبه الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۲۷۴) وفيه في الصفحة المذكورة قال الفقيه ابو جعفر انه لا عاقلة للعجم وبه كان يفتي ظهير الدين المرغيناني (وهكذا في الخانية بهامش الهندية ج ۳ ص ۴۴۸) والفتاوى الهندية ج ۶ ص ۸۴ وذكر في كتاب الولاء ان بيت المال لا يعقل من له عشيرة او وارث سواء كان مستحقا للميراث بان كان حرا مسلما او لم يكن بان كان كافرا او عبدا الفتاوى الهندية ج ۶ ص ۸۴ وقال صاحب البزاية مناصه وان لم تكن له عشيرة ولا ديوان فعاقلة بيت المال في ظاهر الرواية وعليه الفتوى (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۲۷۴)

او که دادیه پر عقله و نو عاقله به دادیه په دري ۳ کاله کی ادا کوی پر داسی طریقه چې هر یو د عاقله څخه به یو درهم یا یو درهم او ثلث درهم په کال کی تأدیه کوی چې پر هر واحد د عاقله په ۳ کاله کی ۳- یا ۴ درهمه شی او په خپله دغه جاني هم حکم د عاقله لري چې ۳- یا ۴ درهمه به په ۳ کاله کی ورکوي او که ديه دده په خپل مال کی شو نو دي به هم دغه ديه ټوله کامل په ۳ کاله کی ادا کوی:

وذكر الناطقي رحمه الله تعالى ان دية القتيل تكون على عاقلته في ثلاث سنين ولا تكون على كل واحد من العاقلة اكثر من ثلاثة دراهم او اربعة دراهم (الفتاوى الخانية بهامش الهندية ج ۳ ص ۴۴۸ ط دار الاشاعة قندهار) وهكذا في (الفتاوى الهندية ج ۶ ص ۸۳) وفيها ثم القاتل احد العواقل يلزمه من الدية مثل ما يلزم احد العواقل عندنا كذا في المبسوط وهكذا في (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۲۷۴) وفيها فتعين المصير الى ما نقله عن اكثر المواضع من وجوبها في ماله في ثلث سنين فانه لا اشكال فيه الخ واذ فقد بيت المال ووجبت الدية على المسلم في ماله صار كالذمي فتجب عليه في ثلاث سنين ابتداءها من يوم القضاء لا من يوم الجناية فاغتنم هذا المقام (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۲۷۵ ط حبيبيه) كونه والله اعلم

مولوي احمد نوري
مولوي محمد رفيع برکت

دتریا کو اونیورو مسکراتو دخور لو به عذر قصاص ساقطیری کنه

پوښتنه : المسکر من اکل الحبوب المروجة بین الفسقة تأکل للهو هل یسقط بسکر حاصل من اکلها القصاص املا ؟

(رئیس ریاست استیناف مولوی احمد جان فیضی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

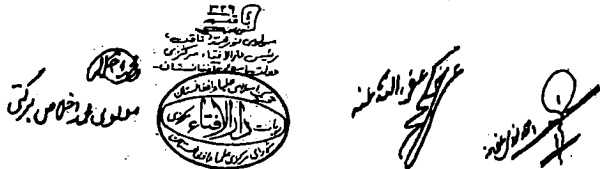
دغه گولی چې راکټ یا رونا ل یا نور نومونه لری اوفساق اوفجاری دندی دپاره استعمالوی اوددی په استعمالولو سره حد دسکر ته رسیږی حرامی دی په هیڅ وجه نه خوراک جائز نه دي او که یی څوک استعمالوی هغه فاسق دی اوددی حرمة دتریاکو (آفیون) څخه زیات دی ځکه چې آفیون دنداوی دپاره استعمالیږی اما دا گولی بغیر دسکر څخه نور هیڅ مفاد نه لری اویو څوک چې نشه شوی وی په حرامه طریقه سره هغه په حکم کی دجوړسږی دی زجرا په ټولو احکامو کی مکلف دی سوی له یو څو معدودو اومحصورو مسائلو څخه اقراری په حقوقو دبندگانو سره صحیح کیږی په حال کی دندی اوهمدارنگه یی طلاق واقع کیږی او که یو څوک مرکي قصاص ځنی اخسته کیږی اوداسی نور احکام او که نشه سوی وی په حلاله طریقه سره مثلا دواپی وخورل په قصد دشفاء هغه نشه شواو یا نوری حلالی طریقی هغه سږی بیاپه حکم کی دمکلف نه دي ځکه چې مستحق دزجر نه دي مستحق دزجر هغه څوک دی چې دپاره دتلهی یوشی استعمالوی اوددی بیان څخه هغه تعارض چې په اقوالو کی دفقهاء راغلی دی په حل او حرمت کی دبنگو (بنج) چې بعض فقهاء یی حلال بولی اوبعض حرام هغه هم دفع شوی کی که بنگی څوک دنداوی یا تغذی دپاره وخوری نو حلالی دی او که یی دتلهی دپاره وخوری نو حرامی دی اوداحکم دی دنورو مسکراتو هم :

(ویحرم اکل البنج والحشيشة) هی ورق القنب (والافیون) لانه مفسد للعقل ویصد عن ذکر الله وعن الصلوة (الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۲۵) یحرم کل ما یزیل العقل من غیر الاشربة المائعة كالبنج والحشيشة والافیون لما فیها من ضرر محقق ولا ضرر ولا ضرار فی الاسلام (الفقه الاسلامی ج ۷ ص ۵۵۰۵ ط رشیدیة) (قوله وممن جزم الخ) قد علمت اجماع العلماء علی ذالک (ای علی حرمة الحشيش) (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۲۷) السكر من البنج ولین

الرمكة حرام بالا جماع كذا في جواهر الاخلاط (الفتاوى الهندية ج ٥ ص ٤١٥) ومن سكر من
البنج يقع طلاقه ويحد لفسو هذا الفعل بين الناس وعليه الفتوى في زماننا كذا في جواهر
الاخلاط (الفتاوى الهندية ج ١ ص ٣٥٣ ط) دار الاشاعة قندهار والبحر الرائق ج ٣ ص ٤٣٢ ط
رشيديه كوته وهكذا في كفايت المفتي ج ٧ ص ٧٣ وفتاوى دار العلوم ديوبند ج ٩ ص ١٢٣ وج ٩
ص ١٤٠ وغمر عيون البصائر ج ٢ ص ١١٧ وردالمحتار ج ٢ ص ٤٦٠ وقدمنا هناك عن النهر انه
صرح في البدائع وغيرها بعدم الوقوع لانه لم يزل عقله بسبب هو معصية والحق التفصيل ان كان
للتداوى فكذلك وان للهو وادخال الافة قصدا فينبغي ان لا يتردد في الوقوع قلت ويدل للاول تعليل
البدائع وللثاني تعليل العلامة قاسم وقد منا هناك ايضا عن الفتح ان مشايخ المذهبين من الحنفية
والشافعية اتفقوا على وقوع طلاق من غاب عقله بالحشيشة وهي ورق القنب بعد ان اختلفوا
فيها قبل ان يظهر امرها من الفساد (ردالمحتار ج ٢ ص ١٨١) السكر وهو نوعان سكر بطريق مباح
كالحاصل من الذوا والبنج او حالة الاضطراب او الاكراه وسكر بطريق حرام كالحاصل من
الخمرا واي مسكر آخر حتى البيرة الخ حتى قال وقال جمهور الفقهاء (غير المذكورين) يفرق بين
السكر بمباح فليس لعبارة اي اعتبار وبين السكر بمحرم فتقبل عبارته زجراله وعقابه على تسببه
في تعطيل عقله فتعد تصرفاته من قول او فعل صحيحة نافذة عقابا وزجراله ولا مثاله سواء في
ذلك الزواج والطلاق والبيع والشراء والاجارة والرهن والكفالة ونحوها (الفقه الاسلامي ج ٤ ص
٢٩٧٣ ط رشيديه كوته) اما اقرار السكران فجائز اذا كان سكره بطريق محظور ويصح في كل حق
الا فيما يقبل الرجوع كالحدو والخالصة لله تعالى (شرح المجلة سليم باز المادة ١٥٧٣ ص ٨٤٠
(وهكذا في الفتاوى الهندية ج ٤ ص ١٧٠ وبدائع الصنائع ج ٧ ص ٢٢٣ والفقه الاسلامي ج ٦ ص ٣٨٧
وشرح المجلة الاتاسي ج ٤ ص ٦٠٢ والدر المختار بهامش ردالمحتار ج ٤ ص ٥٢٢ والبحر الرائق
ج ٧ ص ٢٥٠) والقصاص من السكران واجب لانه حق ادمي وقياسا على ايجاب حد الشرب عليه
وسد للذرائع امام المفسدين الجنة فلو لم يقتص منه لشرب ما يسكره ثم يقتل ويزنى ويسرق وهو
بما من من العقوبة والمأثم ويصير عصيانه سببا لسقوط عقوبة الدنيا والاخرة عنه (الفقه الاسلامي
ج ٧ ص ٥٦٦٥ وهكذا في اعلاء السنن ج ١٨ ص ١٣١ وخلاصة الفتاوى ج ٢ ص ٧٥) وبين في
التحرير حكمه انه ان كان سكره بطريق محرم لا يبطل تكليفه فتلزمه الاحكام وتصح عباراته من
الطلاق والعناق والبيع والاقرار وتزويج الصغار من كفه والاقرار والاستقراض لان العقل قائم
وانما عرض قوت فهم الخطاب بمعصية فبقى في حق الائم ووجوب القضاء (ردالمحتار ج ٢

(ص ۴۵۹) وفي الاشباه ان السكران بمحرم كالصاحي الا في مسائل (شرح المجلة سليم باز ص ۸۶۰) اما السكران فلا يدخل فيهم لانه مخاطب زجراله وتشديد اعليه لزوال عقله بمحرم ولذلك قال في منية المفتي صلح السكران جائز (شرح المجلة سليم باز ص ۸۳۰ وللاناسي ج ۴ ص ۵۳۷) التصرفات تنفذ من السكران كما تنفذ من الصاحي كذا في الكافي (الفتاوى الهندية ج ۴ ص ۱۷۰) وهكذا في البحار الرائق ج ۳ ص ۲۴۷ والفقہ الاسلامي ج ۶ ص ۲۶۵ وج ۶ ص ۳۸۷ وبدائع الصنائع ج ۷ ص ۲۲۴ والفتاوى البرازية بهامش الهندية ج ۶ ص ۴۳۰) وفيها زنى او سرق حال سكره يحد -

اوسكر يوازي به شرابو پوري خاص نه دي بلكه دهر محرم شي خخه چي سكر راشي دهغه حكم هم دغه دي چي ذكر شو لكه دتيرو عباراتو خخه چي صراحة معلوميري او (رد المحتار ج ۲ ص ۴۶۰) كنبى وايي وبقوله يفتي لان السكر من كل شراب محرم وهكذا في البحار الرائق ج ۳ ص ۲۴۸) حاصل دا چي دفقهاء به عباراتو كي كه خه هم دراكت يادنورو گوليو به نومونو تصريح نده شوى لكن اصل وجه دحرمت چي هغه سكر به وجه دتلهي دي به دي گوليو كي موجوده ده نو افيون چي دتلهي دپاره مستعمل شي اوسري نشه كرى فقهاء هغه ته حكم دجور اود هوبنيار سري وركري دي چي دواء هم استعماليداي شي نودغه گولي چي سري نشه كرى به طريق اولي بايد دجور او هوبنيار حكم ولري ولي وضع يي دتلهي اوسكر دپاره ده نور هيخ مفاد نه لري نو خكه اقرار ده به حقوق العباد سره به حالت كي دشني صحيح دي او طلاق يي به حالت كي دشني واقع كيږي او قصاص يي واجب دي او همدارنگه صلح او نور عبادات يي صحيح كيږي كه خه هم نشه وي دپاره دزجر والله اعلم

مولوي عبدالحليم عني الله عن، مولوي محمد اعلاص برکتی، مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان به قصاص كي چي صلح پريو مقداروشي دغه مقدار پريو عاقله يا بيت المال راخي كنه پوښتنه: بمقام محترم دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته وبعد دغزني دوليت له طرفه زموږ خخه دقتل دديت پيسی طلب كړی موږ ورته وويل چي دديت حق پرييت المال نسته دوي وويل چي محكمی فيصله كړی ده چي حق پرييت المال دي اوس فيصله راوړي

تاسی ئې وگوری چې صحیح ده کڼه و السلام.

(مولوی صاحب احمد اللہ نانی)

بسم الله الرحمن الرحيم

لجواب بعون ملهم الصدق والصواب

څرنگه چې دقتل دوسیه موږ مطالعه کړه دا راته معلومه سوه چې جانبین دواقعی څخه وروسته صلح کړي ده او په صلح کی چې کوم شی معلوم اومتعین شی هغه پرعاقله نه دي یعنی بیت المال ته نه راجع کیږی:

ولا تعقل عاقلة جناية عبد ولا عمد ولا مالزم بصلح او اعتراف ولا مادون نصف عشر الدیت لقوله عليه السلام لا تعقل العواقل عمدا ولا عبدا ولا صلحا ولا اعترافا ولا مادون ارش الموضحة بل الجاني (قوله ولا مالزم بصلح) ای عن دم عمد او خطاء آه ط فانه على القاتل حالا الا اذا اجل قهستانی (قوله او اعتراف) ای بقتل خطاء فانه على المقر في ثلاث سنين قهستانی (ردالمحتار ج ۵ ص ۴۵۵) ومثله فی طحطاری علی الدر المختار ج ۴ ص ۳۱۳) ولا تعقل عاقلة جناية العبد والعمد ولا مالزم صلحا ولا اعترافا لما روينا ولانه لا يتناصر بالعبد والقرار والصلح لا يلزمان العاقلة تصور ولايته عنهم (تبين الحقائق ج ۷ ص ۳۶۹ ط ایچ ایم سعید) ومثله فی البحر الرائق ج ۸ ص ۴۰۱) وكذلك اذا صلح من الجناية على مال لا يجب على العاقلة ويجب على القاتل فی ماله حالا لانه ما وجب بنفس القتل وانما وجب بعقد الصلح فان جعله مؤجلا يكون مؤجلا والافيكون حالا كتمن المبيع (تحفة الفقهاء ج ۳ ص ۱۱۹) والله اعلم

عبد الحق الحق الحق

الحق الحق

مولوی عبدالکريم بنی الله بن مولوی احمد نوری بنی مولوی عبداللہ مولوی نور محمد نائب سرپرست دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

به قتل خطاء كي تعزير شته كنه؟

پوښتنه: بمقام محترم ریاست عالی دارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته محترماً دجرائم قتل خطا مانند قتل خطا دعلامت تراکمی علاوه بر دیت و پرداخت جبران خساره به مقرر مطابق احکام فقه حنفی شریعت غزالی محمدی باجرم مجازاة تعزیری تطبیق شده می تواند

یا غیرہ بابت و معلومات اریبہ خواهند فرمود در این اواخر چند قطعه اقرارنامی شارنوالی مراغه حرات به این شارنوالی واصل گردیده که در آن به جزارت که دام مجازاة تعزیری در ضمن قتل حادثات تراکیبی موجود نیست ایکم قرار ریاست شارنوالی ولایت حرات ہم شینہام ہذا عرض ملاحظہ تقدیم است در حصہ مطابق احکام شریعت غرامی محمدی بہ این شارنوالی ہدایت و معلومات اعطاء خواهند فرمود تا بعد ابطال آن اجراء آت کہ در نظر است مرعی بکمرود و ناگفتہ ناگذاہ ایکہ بعض اشخاص معینہ خاطری کہ ہدایات تراکیبی را مراعات نمیکنند از دست نشان چند مرتبہ سسل جنایت قتل خطا بہ وجود میاید والسلام (المستفتی مولوی اللہ نظر رئیس شارنوالی مراغه کندھار)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الجواب باسم ملهم الصواب

در ان جنایت حاکم تعزیر اوادہ میتواند کہ در آن جنایت حدود و قصاص و کمازہ نباشد و در صورت قتل خطا شریعت مقدس برای قاتل کمازہ مقرر کردہ است علاوہ بر این خاطی معذور ہم شمرده شود بناہ بر معذور ترش باتفاق قہماء در قتل خطا تعزیر نیست:

فکل من اتی فعلا محرما لاحد فيه ولاقصاص ولا كفارة فان على الحاكم ان يعزره بما يراه زاجرا له عن العودة من ضرب اوسجن او توبیخ (الفقه على المذاهب الاربعة ج ۵ ص ۳۹۷) ان الدية في الخطاء مائة من الابل على العاقلة... وهذا قول ابن مسعود اخذوا به ولانه اخف فكان اليق بحالة الخطاء لان الخاطي معذور (الفقه على المذاهب الاربعة ج ۵ ص ۳۶۸ ط بيروت الهداية ج ۴ ص ۵۸۱) ولاقصاص في الخطاء وشبهه باتفاق الفقهاء وانما له عقوبتان فقط اصلية وهى الدية والكفارة وتبعية وهى الحرمان من الميراث والوصية-- ولا تعزير في الخطاء باتفاق الفقهاء (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۳۲۸)

بہ شخص مذکور را کہ ہدایات تراکیبی مراعات نمیکنند نام مطابق رای خودش بابر ریاست و مصلحت تعزیر اوادہ میتواند تعزیر کر فن مال زیرا کہ تعزیر بالمال جائز نیست: تصرف الحاکم على الرعية منوط بالمصلحة (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۲۸۰) و شرح المجلة سليم باز م ۵۸ ص ۴۲) وفى شرح الانوار التعزير بالمال كان فى ابتداء الاسلام ثم نسخ والحاصل ان المذهب عدم التعزير باخذ المال (البحر الرائق ج ۵ ص ۴۱) واللہ اعلم وعلمہ احکم-

مولوی محمود میوند وال مولوی احمد نوری مئی عز مولوی ذمہد المحتانی

آيا به حق العبد سره حق الله ساقطيزي اوبه قتل عمد كي تعزير شته كنه

پوښتنه: ددارالافتاء محترم رئيس صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته په دغه وسيله د لاندې مسئلې په هكله هغه موضوع چې حق العبد په عفوې او يا شبهې سره ساقط شي حق الله يې ساقطيزي او كه څنگه د مثال په ډول په قتل عمدې يا خاطايي كي كه چيري حق العبد ساقط شي آيا حق الله يې هم ساقطيزي او هم مفصل معلومات راكړي چې په قتل عمد كي تعزيري جزاگانې شته او كنه د شرعي معلوماتو غوښتونكي پو ترڅو دهغه پراساس د تعزير او دعو اگانو په حل او فصل كي لازم اجراءات وشي والسلام-

(د لوی څارنوالی سرپرست مولوی عبد الشکور)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك العلام

په قصاص كي دوه حقه دي يو حق العبد دي بل حق الله په بل تعبير حق السلطان دي حق العبد چې ساقط شي حق السلطان پاته دي دسلطان دپاره حق دتعزير شته لكه په الفقه الاسلامي ج ٦ ص ٢٩١ كي راغلي دي:

اذا عفى ولى القتيل مطلقاً عن القاتل عمد اصح العفو وبقي عند الحنفية والمالكية حق السلطان في عقوبته تعزير الان القصاص فيه حقان حق الله وحق المجتمع او الحق العام وحق المجنى عليه... آه په الفقه على المذاهب الاربعه ج ٥ ص ٢٦٥ كي راغلي دي:

ولا يقال اذا عفى اولياء الدم عن القاتل كان اطلاقه خطراً على الامن لاننا نقول ولى الدم فى الغالب يصّر على القصاص واذا فرض وعفاه عنه ولكن روى الحاكم ان اطلاقه يهدد الامن العام فله ان يعزره بما شاء وله ان يجعله تحت المراقبة التى تحول بينه وبين العدوان حتى يتحقق من حسن سلوكه ج ٥ ص ٢٦٥)

حق السلطان يعنى تعزير چې وروسته ترسقوط دقصاص پاته شو دهغه كيفيه (يعنى بنديا وهل يا غير) او اندازه مفوض راي ته دسلطان ده يا راي ته دهغه شخص چې امير دغه كار ته مقرر كړى وي ځكه دهر تعزير حكم هم دغه دي چې مفوض راي ته دامام دي چې په راي كي دامام كوم قسم تعزير او اندازه مفيد گوزي هغه تعزير به وركوي اختلاف دتعزير په اختلاف دجرائم او اشخاصو هم شته لكه په البحر الرائق ج ٥ ص ١٤ كي راغلي دي:

وصرح السرخسي بانه ليس فى التعزير شئ مقدر بل مفوض الى رأى القاضى لان المقصود منه زجره واحوال الناس مختلفة فيه وفى الشافى التعزير على مراتب تعزير اشراف الاشرف وهم العلماء والعلوية بالاعلام وهو ان يقول القاضى انك تفعل كذا وكذا فينجز به وتعزير الاشراف وهم

الامراء والذهاقين بالاعلام والجبر الى باب القاضي والخصومة وتعزير الاوساط وهم السوقه بالجبر والحبس وتعزير الاخسة بهذاكله وبالضرب آه په (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۳۱۳) كى راغلى دى اذاسقط القصاص فى القتل العمد كان التعزير عقوبة بدلية عنه لكن هذا التعزير امر واجب ام جائز وقد اشترناه فى حالة عفو ولى الدم قال المالكية يجب التعزير اذالم يقتص منه والعقوبة هى جلد مائة وحبس سنة عملا باثر ضعيف عن عمر رضى الله عنه وقال الجمهور لا يجب التعزير وانما يفوض الامر للحاكم يفعل ما يراه مناسبا للمصلحة فيؤدب الشرير بالحبس او الضرب او التانيب ونحوها

او تعزير دمتهم بالقتل ياسرقه مخكى تراثبات جائز دى په بند سره په دى شرط چې تهمت به په دوو مستورينو شاهدينو ياه يوه عادل شاهد سره ثابتيږي يعنى چې يو عادل شاهد يادوه مستورين شاهدين شاهدى پرقتل ياسرقه اداء كړى نو تهمت دقتل ياسرقه ثابتيږي تعزير بالحبس ئې جائز دى نفس قتل او سرقه په دغه شاهدانونه ثابتيږي ترهغه وخت چې دوه عادلان شاهدان شاهدى اداء كړي په (الدر المختار على هامش رد المحتار كى ج ۳ ص ۲۰۶) راغلى دى:

وفى كفاية العينى عن الثانى من يجمع الخمر ويشربه ويترك الصلوة احبسه او ادبه ثم اخرجه ومن يتهم بالقتل والسرقة وضرب الناس احبسه واخذه فى السجن حتى يتوب لان شره اعلى الناسى وشر الاول على نفسه - په (ردالمحتار ج ۳ ص ۲۰۶) كى راغلى دى :
ذكر وافى كتاب الكفاية ان التهمة تثبت بشهادة مستورين او واحد عدل فظاهاه انه لو شهد عند الحاكم واحد مستور وفاسق بفساد شخص ليس للحاكم حبسه آه وهكذا فى البحر الرائق ج ۵ ص ۴۳ والله اعلم

مولانا عبدالحكيم مولانا اخلاص برکتی مولانا محمد اعجازی مولانا احمد نوری عفی عنہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان
مولوی محمد رفیع برکتی
مولانا محمد رفیع
مولانا محمد رفیع

آيا خاوندنهم دقصاص حق لري ولوکه دقاتل وروروي

پوښتنه: محترم دارالافتاء محكمه عدليه تميز السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترما زمالور چې ورکړي مي وه وحمد الله ته اغاجان چې دحمد الله وروروي زمالور ئې په قتل

ورسوله چي اڃاڃان په ولسوالۍ کښې په حضور د شهودو اقرار کړې دى فعلا په قوماندانۍ کښې دوليت بندي دى او هغه اقرار و دوسه هم په قوماندانۍ کښې ده هغه زما زوم هم په خپل ورور عارض دى ايا دى حق په قصاص کښې لري کيا؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه العون على الصواب

د عارض زوم چي دمقتولى زوج كيږي حق په قصاص کښې لري ځکه چي دى هم دورثه څخه دى قاتل صاحب الحق فى القصاص اومستوفيه اولوى الدم هو عند الحنفية والحنابلة والصحيح عند الشافعية كل وارث يرث المال سواء اكان من ذوى الفروض ام العصبه اى جمع الورثه نساء ورجالا ازواجاً وزوجات (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۲۷۸) وهكذا فى ردالمحتار ج ۵ ص ۴۰۲ وبدائع الصنائع ج ۷ ص ۲۴۲)

مولوى احمد نوري عني مرزى مولوى محمد امجد

د خاوند په عفو قصاص ساقطېږي كنه

پوښتنه: (كه خاوند) حق په قصاص كي ولري چي خپل حق معاف كړي زما (پلار) حق د قصاص څي كنه؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه العون على الصواب

په عفو سره د اولياء قصاص د قاتل څخه ساقطېږي او هغه نور اولياء له دمقتول حق د ديه پاتېږي: واما اذا تعدد الاولياء فعفا احدثهم سقط القصاص عن القاتل لان القصاص لا يتجزء وهو شئ واحد فلا يتصور استيفاء بعضه دون بعض ويبقى للآخرين حصتهم من الدية (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۲۹۰) وهكذا فى بدائع الصنائع ج ۷ ص ۲۴۶)

مولانا احمد نوري عني مرزى مولانا محمد امجد

د قاتل قربان څه جزاء لري او كنه

پوښتنه زه عارض يم پر حمد الله او اڃاڃان او يو ټي بل ورور عبد الكريم نوميږي او يو ټي پلار دى حق د قصاص پريوه مقرراځي پردانورو به څه جزاوى كيا؟ چي حمد الله او اڃاڃان او عبد الكريم درى سره د عبد الاحد زامن دي والسلام -

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه العون على الصواب

پلار او ورونه دقاتل که شریکان او معاونین دقتل وه مثلاً یوه نیولی وواوهغه بل واژه یا یوه پیره کول یا یوه تشویقاوه و قتل ته نوپر هغه باندی تعزیر دی او پر قاتل قصاص دی او په دی حکم کی قریب دقاتل اویبگانه فرق نه لری یوازی دقرابة په واسطه دهیڅ جزاء مستحق نه دی:

وبناء علیه لوا مسک رجل شخصاً ليقتلہ اخر یضمن القتال فقط عند الحنفیة الخ و یجب التعزیر علی المسک من غیر حبس (الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۲۴۶ وهکذا ج ۶ ص ۲۳۷)

خو شرط دادی چې دغه معاونین دقاتل به یوازی معونه کړی وی او په قتل کی به یی برخه نه وی اخستی او په قاتل کی به شروط دقصاص ټول جمع شوی وی والله اعلم وعلمه اتم

مولوی احمد نوری مخنی عز مولوی زاهد امانی

که قاتل وتبستی نو ددهغه یا ددهغه دقریب مال قبضه کول څه حکم لری

پوښتنه: ډیر محترم داسلامی امارت ددارالافتاء دریاست مقام ته السلام علیکم ورحمت الله وبرکاته محترمه زه اغامحمد دشرعی مسئلی دجواب غوښتونکی یم هیله لرم چې پرشرعی اصولو باندی جواب را کړی څرنگه چې یونفریه کلی او منطقه کښی دوه نفره په قتل رسولی وه وروسته قاتل وتبستیدی دپخوانیو قوماندانانو له خوا دقاتل پلارونیول سو وروسته دطالبانو داسلامی تحریک ترراتگ وروسته دقاتل پلارازاد شو څه موده وروسته په کډه باندی پاکستان ته ولاړی کوچ ئې وکړی اوس دمقتولینو وارثان راولپسوی چې دقاتل دپلار ملک ئې قبضه کړی حاصلات ئې خپل ځان ته وړی ایاداشرا جواز لری او کڼه بینواتو جروا -

(المستی افهام)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم الملهم الصواب

مسئله داده چې پرموروثی ملک قبضه کول که دمسلمان وی او که دهندووی جائز نه ده نواوس دمقتولینو وارثان چې دقاتل دپلار ملک یی قبضه کړی دی داشرعی جواز نه لری

یوازی دمقتولینو وارثان چي ولی دقاتل دی جائز دی دوی تره قصاص نه قبضه دملک په احکام القرآن ج ۱ ص ۱۸۵ کښی لیکلی دی:

قال الله تعالى: كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ وَقَالَ تَعَالَى: وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ
وَقَالَ تَعَالَى وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا وَقَدْ اتَّفَقُوا أَنْ الْقَوْدَمَرَادُ بِهِ وَقَالَ تَعَالَى:
إِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَقَالَ: فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ
فاقتضت هذه الايات ايجاب القصاص لاغير ويدل عليه ايضاً قوله تعالى: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ-

وبمثلله قدورد الاثر عن النبي صلى الله عليه وسلم في قوله لا يحل مال امرئ مسلم الا بطيبة من نفسه وهكذا في معارف القرآن پ ۲ ص ۱۲۵ وپ ۲ ص ۱۲۷ وهكذا في امداد المفتيين ص ۸۱ وعزيز الفتاوى ص ۶۹۵ والله تعالى اعلم

مولوی احمد نوری مغلنی

قصاص که معاف کړل شي نو حکومت ته حق دتعزير پاتېږي

پوښتنه: بحضور محترم ریاست عالی دارالافتاء السلام علیکم اکر بالای یک شخص بسبب جرم قتل دمحکمانی فیصله قصاص
مردود یافته کړل قتل از اجزاء قصاص اولیاء و ورثه متوکل صلح نمایند بدل صلح روپه را اخذ نمایند و از قصاص محکوم بعد ازین در مورد حق
الله تعالی قاتل مذکور مجازاة میگردود یا حکم سابق قصاص مستحق الله تعالی میگردود یا نه؟

(مولوی حمید الله فائز معاون ریاست عالی تمیز)

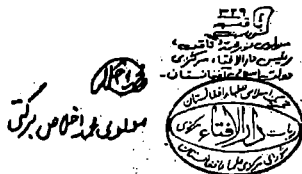
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

د فقهاء د عباراتو څخه داسی معلومېږي چې هر کله قصاص ساقط شي نو حاکم لره اختیار
شته دده دتعزير لپاره څکه چې په قصاص کی حق الله تعالی او حق العبد دواړه شته نو دیو
په سقوط سره بل نه ساقطېږي بلکه حاکم په هغه کی اختیار دراره دی:

اذ اسقط القصاص بعفولی القاتل او بموت الجانی او بغیر هما طبقت عقوبتان اخريان وهما - ۱ -
الدية الخ - ۲ - التعزير الذی هو بدل حتمی ايضاً عند المالكية وباختیار الحاکم عند الجمهور)

الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۲۹۷) اذا سقط القصاص في القتل العمد كان التعزير عقوبة بدلية عنه الخ وقال الجمهور لا يجب التعزير وانما يفوض لامر الحاكم يفعل ما يراه مناسبا للمصلحة فيؤدب الشرير بالحبس او الضرب او التأنيب ونحوها (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۳۱۲) مانص عليه من التعزير كما في وطء جارية امرته او المشتركة وجب امتثال الامر فيه ومالم ينص عليه اذ ارى الامام المصلحة او علم انه لا ينزجر الابيه وجب لانه زاجر مشروع لحقه تعالى كالححد وما علم انه لنزجر بدونه لا يجب (رد المحتار ج ۳ ص ۲۰۵) والله اعلم وعلمه اتم واحكم

عبدالله بن محمد

عبدالله بن محمد

مولوي احمد نوري عني عن مولوي نذير احمد خان مولوي محمود ميوند وال مولوي نور محمد نائب رئيس مومي دولت اسلامي افغانستان
كه له نهايي فيصلتي وروسته قصاص ثابت شي بيا عفوه وشي تعزير پر قاتل شته او كنه
پوښتنه: محترم رياست دارالافتاء السلام عليكم بده استفتاء ماد موضوع است كه حكم حاكم بقصاص قاتل صادر شود كه در ضمن حكم
حق الله تعالى ساقط ميگردد لكن قتل از استيفاء قصاص عنود صلح صورت بگيرد آيا از سقوط قصاص حق الله تعالى ميكنند يا نه
در شرح المجلد ماده ۵۱ مي نويسد: الساقط لا يعود كما ان المعدوم لا يعود ودر ماده ۵۲ مي نويسد اذا بطل الشيء بطل
ما في ضمنه كه از مفهوم كلي ماده اولي بطر ميرسد كه حق الله تعالى كه بموجب حكم قصاص گريده باطل نگردد واز ماده دوهم بطر ميرسد
كه قصاص كه بسبب صلح باطل گريده پس حق الله تعالى كه بموجب حكم قصاص ساقط شد سقوط آن باطل گريد بايد عود ناپد و كدام
سائل كه شاعر بر نموده محل تطبيق آن سقوط قصاص است كه قتل از اصدار حكم قصاص صورت گرفته باشد و ما نحن فيه سقوط قصاص
است كه بعد از اصدار حكم قصاص صورت گرفته باشد لهذا آرزو من كه در موضوع ما نحن فيه يك جزيه فقير را ديانت شود
(مولوي حميد الله فائز معاون رياست عالي تميز)

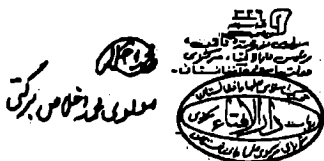
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

دفعهء دعباراتو دعووم شخه داسى معلوميرى چي قصاص ساقط شى نودتعزير په باره كى دحاكم اختيارشته كه داسقوطى مخ كى تر قضا موى كه وروسته ولى عفو او صلح هم مخ كى تر قضاء صحيح كيږي هم وروسته او عام عبارتونه مطلق راغلى دى چي هروقت قصاص په عفو ساقط شى نودتعزيري عقوبة بدلية ثابتيږي او هغه مواد چي مستفتي را نقل كړي دى چي:

الساقط لا يعود اذا بطل الشى بطل مافى ضمنه هغه مواد ددى حكم سره هيڅ تنافى نه لري ځكه چي تعزير يوداسى عقوبة دى چي په بدل كى دقصاص ثابتيږي او په عوض كى دهغه راځي نه دقصاص په سقوط سره دده سقوط راځي او نه تعزير دقصاص په ضمن كى پروت دى ځكه فقهاء چي تعزير عقوبة بدليه بولى او مبدل نه دمبدل منه په ضمن كى وى نه ورسره لازم وى او په عفو يا صلح سره صرف دا ولىاء حق ساقطيږي دمقتول حق لانه ساقطيږي نودتعزير چي حق الله تعالى دى هغه خو يښى نه ساقطيږي:

العقوبة البدلية الثانية للعدم التعزير اذا سقط القصاص فى القتل العمد كان التعزير عقوبة بدلية عنه (الفقه الاسلامى ج ٦ ص ٣١٢) اذا عفا ولى القتل مطلقا عن القاتل عمد اصح العفو وبقي عند الحنفية والمالكية حق السلطان فى عقوبته تعزير الان القصاص فيه حقان حق الله الخ وحق المجنى عليه (الفقه الاسلامى ج ٦ ص ٢٩١) اذا سقط القصاص بعفو ولى القتل او بموت الجانى او بغير هما بقي عقوبتان اخريان وهما البدية والخ والتعزير الذى هو بدل حتمى ايضا عند المالكية وباختيار الحاكم عند الجمهور الفقه الاسلامى ج ٦ ص ٢٩٨ صلح الاولياء وعفوهم عن القاتل يسقط حقهم فى القصاص والدية لاحق المقتول (كنافى المنية الاشباه والنظائر ص ٢٨٩) المالكية والحنفية رحمهم الله تعالى قالوا ان للحاكم حقا على القاتل اذا عفا عنه اولياء الدم وله ان يجلد مائة جلدة ويسجنه سنة كاملة وبه قال اهل المدينة (الفقه على المذاهب الاربعه ج ٥ ص ٢٦٥)

مولى محمد اسفاندى مولى احمد نوري
مولى محمد اسفاندى مولى احمد نوري

مولى محمد اسفاندى مولى احمد نوري مولى احمد نوري مولى احمد نوري مولى احمد نوري

قسامه پر مالک دسرای وی که پرهستوگن

پوښتنه: ددارالافتاء ولور مقام ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته یونفر چې عبدالرازق نومیدی په سنه (۱۳۷۰) کی دلولی اختر په ورځ دکور دسامان دپاره بازار ته وتلی وو دهغی ورځی څخه لادرکه سوی دی ترشپږ او یاسنی پوری لادرکه وپس له هغه څخه دگرشک په ولسوالی د فاروق خان په سرای کی مهیداسو چې اصلی دسرای مالک خپله فاروق خان دی په هغه وقت کی فاروق خان مهاجر وگرشک ته د خلیانو دلاسه خپل سرای ته نه سوور تلای په ذکر شوی سرای کی دسیدنبی او محمدنبی په نومانو خلک پراته وه چې هغه خپله زبردسته خلیان وه نوردوه مړی ئې هم کړی وه اوس دغه دوه نفر په دغه اقرار کوی چې په هغه تاریخ کی چې مقتول درک وسو موږ په دغه سرای کی وواو په دی اقرار نه کوي چې موږ وژلی دی اوبی غیر ددوي اقرار څخه نور شاهدان هم سته چې په هغه وخت کی دوي په دي سرای کی وه اوس چې موږ دوي راگیر کړه حکومت بندیان کړه نو دگرشک دمحمی قاضیانو ویل چې پنځوس قسمونه اودیت دسرای اصلی مالک ته کیږی چې فاروق خان دي اوبعض علماء وایی چې ددوي وجود په دغه سرای کی دقرینه قاطعه بلل کیږی ایادغه نه راتگ د فاروق خان و خپل سرای ته دهغه دپاره غدرنه بلل کیږی چې دانور باره راگیر سی داجریان موتاسی ته عرض کړ څنگه چې تاسی ته شرعی معلومات وسی (المستفتی الحاج ملا حبیب الله اخند ولسوال سنگین)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامد او مصليا

دقسامه دپاره خپل شرائط سته چې ټول په کتابونو کښی د فقهی حنفی ذکر شوی دي دمحترم مستفتی سوال یوازی دادی چې قسامت پر مالک دهغه سرای دي چې مقتول پکښی پیدا شوی دي او که پرساکن دهغه سرای دی په دغه مسئله دامام صاحب رحمه الله تعالی او امام ابویوسف رح په مابین کښی اختلاف دي امام ابوحنیفه رحمه الله تعالی یې پر مالک بولی او امام ابویوسف رحمه الله تعالی ئې پر ساکن بولی لکن داکثر فقهاء عبارات دلالت کوی پرترجیح دقول دامام ابوحنیفه رح او حضرت علامه تهانوی رحمه الله تعالی په اعلاء السنن کښی وائی چې دغه اختلاف د عصر اوزماني دی: قال ابوحنیفه اذا وقع القتل فی ملک احدوا السباکن غیره فالقسامه علی المالك و: قال ابویوسف

القسامة على السكان (اعلاء السنن ج ١٨ ص ٢٨١) وان كان العسكر في ارض رجل فالقسامة والدية عليه كذا في محيط السرخسي (الهندي ج ٦ ص ٨٢) وهكذا في الدر المختار على هامش الطحطاوى ج ٤ ص ٣١١) قال ولا تدخل السكان في القسامة مع الملاك عند ابي حنيفة وهو قول محمد وقال ابو يوسف وهو عليهم جميعا الخ (الهداية ج ٤ ص ٦٣٥)

دعادت ثخنه دهادية هم ترجيح دقول دامام ابو حنيفة رح معلوم پي حكه چي دليل ني ددغه قول آخر كړي دي:

وبخلاف ما اذا كانت الدار في يده وديعة لان هذا لضمان ضمان ترك الحفظ وهو انما يجب على من كان قادرا على الحفظ وهو يد اصاله لا يد نيابة ويد المودع يد نيابة وكذا المستعير والمترهن وكذا الغاصب لا يده يد امانة لان العقار لا يضمن بالغصب عندنا تبين الحقائق ج ٦ ص ١٨٤ وكذا في تكملة البحر الرائق ج ٨ ص ٣٩٦ قوله دون السكان كالمستأجرين والمستعيرين فالقسامة على اربابها وان كانوا غيبا (تاتارخانيه) (ردالمحتار ج ٥ ص ٤٤٧) قال العبد الضعيف وظني ان الخلاف خلاف العصر والزمان فلعل الدار كانت تعرف بربها وتنسب اليه في عصر الامام لتعهده لها واختلافه اليها لحفظها وكانت تعرف بالسكان في عصره الخ (اعلاء السنن ج ١٨ ص ٢٨٣)

او كچيري دغه ساكنان دسرای اهل دحكومت وه او خلقيان وه مالک دسرای ددوي دلاسه مهاجر وه لكه چي مستفتی ذكر كړي دي نوبيا دغه قتيل هدر كيږي لكه چي الدر المختار په لفظ دينبغی ذكر كړي دي:

واما الاراضى التى لها مالک اخذها وال ظلما فينبغى ان يكون القتل فيها هدرالانه ليس على الغاصب دية الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ٥ ص ٤٤٦)

هرچي دا خبره دقرني قاطعي ده دغه قرينه قاطعه نه بلل كيږي حكه چي قرينه قاطعه دي ته وايي چي هغه يقين او جزم فائده كوي لكه چي په (مجلة الاحكام المادة ١٧٤١) كښي ذكر شوى دي:

القرينة القاطعة هي الامارة البالغة حداليقين مثلا اذا خرج احد من دار خالية خائفا مدهوشا وفي يده سكين ملوثة بالدم فدخل في الدار في الحال وشوهد فيها رجل مذبوح في ذلك الوقت فلا يشبه في ان قاتله هو ذلك الرجل ولا يلتفت الى الاحتمالات التي هي امحض اتوهم كالقول ان الرجل انما قتل نفسه والله تعالى اعلم -

پہ قرائنو سرہ اثبات دقتل کیری

اوکنہ او اهل محلہ کہ یو خوگ متهم کری قسامہ ساقطیری اوکنہ

پوینتنہ : دمحکمہ ابتدائیه اولسوالی پشنهاد و مقام تہ دمحترم رئیس صاحب دارالافتاء محترم یونفریہ نامہ دملاقیوم یو خو میاشتی دمخہ اولسوالی تہ راغلی او اولسوال تہ ٹی وویل چہ زمازوجه بنجمو نامہ دفضل محمد لور پر ماطلاقہ دہ پہ ثلاثہ وکلما طلاق سرہ اولسوال قهرور تہ وکری چہ داخہ وایی ہغہ ملاقیوم و اولسوال تہ وویل چہ واہ ٹی وری چہ ملاقیوم مری کری دی نویا اولسوال و محکمی تہ ملاقیوم راوستوی او خپلہ بنخہ ٹی پہ محکمہ کی پہ ثلاثہ کلما طلاق سرہ طلاق کرہ نوماقاضی دمحکمی ملاقیوم تہ وویل چہ ولی بنخہ طلاقہ وی ملاقیوم وویل چہ زما داکازوی سید محمد نام باندي زماشک دي چہ زما دبنخی سرہ کارلری اوقاضی ورتہ وویل چہ تاو لیدی ملاقیوم وویل چہ یوہ شپہ زہ راغلم نو دغہ سید محمد نام زما پہ سرای کی پروت وہ اویدہ وہ اوزما بنخہ خلور یا بنخہ گزہ اندازہ جدایدہ وہ نوزما دبدکاری گمان دي پر بنخہ او پرسید محمد نام باندي ماقاضی و ملاقیوم تہ وویل چہ داقصہ خہ وخت وہ ملاقیوم وویل چہ خلوینست شپی دمخہ داقصہ وہ نوماور تہ وویل چہ تہ ولی اطلاع نہ کوي او ددغہ سید محمد کور چیری دی چہ ستاسرای تہ راغلی وہ ملاقیوم راتہ وویل چہ دغہ سید محمد زما داکازوی دي اوزماسرہ پہ کورکی وہ اوماسترنہ خنی کاوی نوماقاضی دمحکمی طلاقنامہ ددہ ولیکل او بنخہ می پلار تہ پلاس ورکرہ کور تہ پلار بوتلہ پس ددو میاشتو خخہ دغہ سید محمد نام پہ قتل ورسیدی دماخستن داذا نو پروخت ورور دمقتول اولسوالی تہ اطلاع را کرہ چہ زما ورور پہ قتل ورسیدی اولسوالی چہ کوشش وکری قاتل معلوم نسواو ملاقیوم ہم دوطنہ خخہ فرارہ سوی وہ پس دیو شو مودی خخہ ملاقیوم پہ فرست کی پیدا سونود اولسوالی پہ ذریعہ پنجوائی تہ حاضر سو چہ دتولہ وطن اوزموہ ولسوالی گمان دقتل پر ملاقیوم وہ ملاقیوم اوس منکر سو چہ ماداقتل نہ دی کری ییاموہ دوطن (۵۰) یا (۶۰) نفرہ جمع کرہ بطور دقسامی اور تہ و موویل چہ موہ قاتل غوارو ستاسی دقربی خخہ اوتا سوتہ قسم در کو اهل قریہ وویل چہ موہ قسم نہ اخلو یقین مودادي چہ قاتل ملاقیوم دی ولی چہ دغہ مقتول دبل چاسرہ عداوت نہ درلودی نوزما قاضی دپنجوائی دمحکمی نظر پہ وینا داهل قریہ او داو لسوال صاحب پہ وینا سرہ چہ اولسوال صاحب تہ ملاقیوم چہ واللہ چہ ووری چہ ملاقیوم قتل کری دي پہ وخت کی دطلاق دغہ وینا ملاقیوم کری دہ او بل اهل قریہ چہ موہ راجع کرل دغہو ہم یقین چی دقتل ملاقیوم کری دی نو موہ ستاسو دحضور خخہ

په دغه موضوع کی فتواء غواړو چې خدا نا خواسته موږ غلط نه سواودغه پشنهاد موساسي
حضور ته وړاندي کړی چې لطفا فتواى را کړی والسلام

(مستفتی مولوی داد محمد قاضی محکمہ پنجوايي)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

دغه مذکوره قرائن په استفتاء کښی قرائن قاطعه نه دي چې حکم په ثابت سی تحکه قرینه قاطعه نه
ده چې ده یقین حد ته رسیدلی وي نو دغه ملا عبد القیوم په دغه قرائن قاتل نه ثابتیږي:

القرينة القاطعة هي الامارة بالغة حد اليقين مثلا اذا خرج احد من دار خالية خائفا مدهوشا في يده سكين
ملوثة بالدم فدخل في النار وروي فيها شخص منبوح في ذلك الوقت فلا يشبهه في كونه قاتل ذلك
الشخص ولا يلتفت الى الاحتمالات الوهمية الصرفة كان يكون الشخص المذكور انما قتل نفسه (المادة
۱۷۴۱)

هر چې قول د اهل محلی دی چې موږ قسم نه اخلو یقین امر دادي چې قاتل ملا عبد القیوم دی ولی چې
دغه مقتول د بل چا سره عداوت نه درلودی اول خودغه قول شهادت نه دي اوبل دغه اهل محله متهم
په دفعه د خصومة لځپلو خانو څخه دی نویي قول معتبر نه دي:

ولا تقبل شهادتهم اي اهل المحلة به اي بالقتل على غيرهم اي على غير اهل المحلة الذي ادعى الولي القتل
عليه هذا عند الامام خلافا لهما ولا تقبل شهادة اهل المحلة على بعضهم لو ادعاه اي الولي اجماعا لان
الخصومة قائمة مع الكل لامر انهم كانوا اخصاء في هذه الحادثة او بالشهادة تقطع الخصومة عن نفسه فكان
متهما في هذه الشهادة فلا تقبل شهادته (مجمع الانهر ج ۲ ص ۶۷۹ و ص ۶۸۰ وبطل شهادة بعض اهل المحلة
بقتل غيرهم خلافا لهما او بقتل واحد منهم بعينه للتمتة) (الدر المختار على هامش رد المحتار ج ۵ ص ۴۵۰)

هر چې قسامة ده لپاره دا ولياء د مقتول حق د قسامة پرا اهل محلی سته که ئې چيری ولياء د مقتول
دعوه کوي په دعوي سره د قتل پر دغه معين د اهل محلي ئې حق د قسامة نه ساقطیږي:

فان ادعى الولي على واحد من غيرهم كان ابراء منه لاهل المحلة وسقطت القسامة عنهم وان ادعى الولي
على معين منهم لا تسقط وقيل تسقط (الدر المختار على هامش رد المحتار) (قوله لا تسقط) اي في ظاهر
الرواية (رد المحتار ج ۵ ص ۴۴۵)

اهل محلی والا که چيری قسم نه اخلی وائي چې موږ قسم نه اخلو کچيری دعوي د قتل خطاوی
نو قاضی به قضاء په ديت وکړی او که دعوي د قتل عمد وی قاضی به ئې بنديان کړی تر هغه پورې

چې قسم اخلي بيا به قضاء په ديت وکړي ومن نکل حبس حتی يحلف کما ذکر هذا في دعوى العمد اما في الخطاء فيقضى بالدية على عاقلتهم ولا يجسبون كما في البرهان وغيره (الدر المنتقى على هامش مجمع الانهرج ۲ ص ۶۷۹)

دسحاق حکم

پوښتنه: محترم ددار الافتاء مرکزي رئيس صاحب ته زه ملا بخت محمد دشپرمي آمينتي حوزي مسئول ستاسي له حضور څخه استفتاء کومه دوه ښځي چې په خپل مابين کي درجالوناوړه اعمال ترسره کوي يعنې يوه ښځه دپلي ښځي سره ايلاج کوي او خپل ځان په يوه ورځ شپږ کرته معذوره کوي په شريعت غراء محمدي کي څه حکم لري شرعي حکم راته واضح کړي والسلام-
(ملا بخت محمد قوماندان حوزه ۶ کندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب والله الموفق للصواب دستفتي داستفتاء څخه دوه سوالونه صراحة دي اول دادي چې دسحاق حکم څه شئ دي په شريعت غراء محمدي کي دوهم سوال دادي چې دفاعل دمساحقة څه حکم دي دوه سوالونه ضمني دي اول دسحاق حکم په فساد دروژه او عدم فساد کي څنگه دي دوهم دمضاعه حکم په جواز او عدم جواز کي څنگه دي جواب دسوال اول دسحاق حکم دادي چې سحاق حرام دي لکه زنا اولواطه چې حرام دي اما حرمة المساحقة بين المراتين جواب دسوال دوهم دفاعل دمساحقة حکم تعزيري دي چې تعزير به ورکول کيږي:

انقد صرح ان المرأة المساحقة عاصية فقتات منكر افوجب تغيير ذالك باليد كما امر رسول الله صلى الله عليه وسلم من رأى منكر اقلغيره الخ والسحاق وهو فعل النساء بعضهن ببعضهن حرام ايضاً ويعزر فاعل المساحقة ولو كان ذالك بين رجل وامرأة او بين رجلين وروى البيهقي عن ابي موسى الاشعري رضى الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم قال اذا أتى الرجل الرجل فهما زانيان واذا أتت المرأة المرأة فهما زانيتان وعن واثلة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم سحاق النساء بينهن زنا (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۲۴)

جواب ددرېم سوال داول جزء دادي چې مساحقة د دوو ښځو روژه فاسده وي په شرط د انزال: وان تساحت امرتان ان انزلا وانزل محبوب بالسحاق فسد الصوم (الفقه الاسلامي ج ۲ ص ۶۷۳)

ددرېم سوال دوهم جزء جواب دادي چې مضاجعة جائزه ده

واما المضاجعة فلا يجوز ان يجتمع رجل وامرأة غير زوجته في مضجع واحد لا متجدين ولا غير متجدين ولا يجوز ان يجتمع رجلان ولا امرتان في مضجع واحد وقد نهى عن المكالمة او المكاعمة ومعناها

المضاجعة التي لا ستر بينهما (الفقه الاسلامي ج ۲ ص ۵۶۹) والله اعلم

مولوی محمد افضل برکتی

عبدالحکیم علی مدظلہ العالی

امام دارالافتاء

مولوی محمد افضل برکتی مولوی نذیر احمد اصفہانی مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی عبدالحکیم عفی عنہ

مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

شعبہ فقہ دھند جگڑی گڑھ لوبشورہ دادی

جی اصل مالک بہ دعوی کوی! و دہ نہ بہ خپل مال تسلیم شوی نہ وی

پوښتنه: بمقام محترم عالی تمیز متبسم ولایت قندھار قابل توجه دارالافتاء مرکزی کدھار محترما د ولایت زابل یک نفر سابق با استاذ از تاریخی شب جیمتر برق را بر سرقت برده که در خیمه از طرف طلاب کرام با الفضل میعت مسروقہ و سگیر گردید جن جریان بعد از تحقیق بحکم رجعت داده شده باوجودیکه سابق مترسوقه میباشد محکمہ بہ نسبت اسکراصل مسروقہ از طرف محکمہ بالاک تفویض و تسلیم نگردیده سارق را قابل حد دانسته چون دین موضوع از مولوی عبدالغفور نایند زابل در شوری قندھار و مولوی محمد علی که شخص متدین و عالم فقه بوده معلومات نموده علامه فوق نقضات محکمہ تحریر داشت که در مجموع مسائل سرقت بہ نسبت کثرت کتب و کثرت علماء از دارالافتاء قندھار معلومات مطالبه شود تا در مورد مسند سرقت از جمیع وجوه تفصیلات بہ مندرجہ قضات محترم محکمہ طلاب کرام از احوال محکمہ محبوب میکند نام مراتب عرض گردید البتہ در مورد سرقت برویت کتب مقبر مضلا موضوع راقحت غور و مذاقہ قرار گرفته و از نتائج آن مرچہ زودتر مقام ولایت زابل را مسبق و مطلع فرماید با احترام۔

(الحاج مولوی عبدالحکیم شرعی والی ولایت زابل)

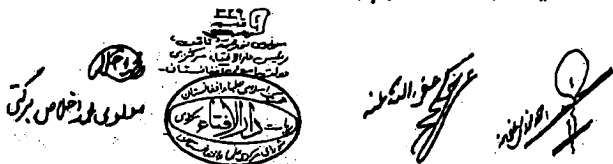
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک الوهاب دپارہ دجاری کولو دحد دسرقي پرنورو شروطو سريره يو داشروطم دی چې دغه مسروقہ مال بہ ددعوی شخصہ داصل مالک ترمنځه مالک ته نه وی سپارل شوی او داشروطم دی چې مالک بہ دعوی دمال پده محکمہ کی کوی او طلب دخپل مال بہ کوی ییابه یی

اثبات به اقرار يا شاهدانو كوى او كه چيرى اصل مالك محكمى تر انسى اودعوى ونكرى دخيل مال يوازي دسارق به اقرار يابه شاهدهى دشاهدانو حدنشى جارى كيدلاى حتى كه سارق حكومت ونيسى اوشاهدان شاهدهى اداء كړى چې دفلانى مال يې غلا كړى دى اوفلانى غائب وى حاضر نه وى په دى صورت كى هم حد نشى جارى كيدلاى او كه چيرى مال و مالك ته سپارل شوى وى وروسته حاضري ده د مالك و محكمى ته او طلب كول د جارى كولو د حد هم صحت نه لري ولى مال چې وده ته و سپارل شونو يادى دعوى نشى كولاي د مال او مراد د مالك خنجه په دى خاى كى مسروق منه دى

من سرق سرقة وردھا على المالك قبل الارتفاع الى الحاكم لم يقطع (الفتاوى الهندية ج ٢ ص ١٨٤ ط دار الاشاعة قندهار الدر المختار وردالمحتار ج ٣ ص ٢٢٩ فتح القدير ج ٥ ص ١٦٢ البحر الرائق ج ٥ ص ٦٣ الفقه الاسلامى ج ٦ ص ١٢٦) قوله (وطلب المسروق منه شرط القطع) اى وطلبه المال فلا قطع بدونه لان الخصومة شرط لظهورها اطلقه فشمّل ماذا قرر او اقيمت عليه اليقينة لاحتمال ان يقر له بالملك فيسقط القطع فلا بد من حضوره عند الايام والقطع لتستفي تلك الشبهة وبما ذكرناه ظهر ان ما فى التبيين معنى الى البدائع من انه اذا قرّنه سرق من فلان الغائب قطع استحسانا ولا ينتظر حضور الغائب وتصديقه فانما هو رواية عن ابى يوسف وليست هذه عبارة البدائع فان عبارته قال ابو حنيفة ومحمد الدعوى فى الاقرار شرط حتى لو اقر السارق انه سرق مال فلان الغائب لم يقع مالم يحضر المسروق منه ويخاصم عندهما وقال ابو يوسف الدعوى فى الاقرار ليست بشرط الى آخره (البحر الرائق ج ٥ ص ٦٢ الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ٣ ص ٢٢٧ فتح القدير ج ٥ ص ١٥٨) ولا يقطع السارق الا ان يحضر المسروق منه فيطالب بالسرقة وقال ابو يوسف رحمه الله تعالى اقطعه والصحيح ظاهر الرواية كذا فى زاد الفقهاء (الفتاوى الهندية ج ٢ ص ١٨٣) وبعضها يخص ارباب الاموال والحقوق وهو الخصومة والدعوى ممن له يد صحيحة حتى لو شهد وانه سرق من فلان الغائب لم تقبل شهادتهم مالم يحضر المسروق منه ويخاصم لما ذكرنا ان كون المسروق ملكا لغير السارق شرط لكون الفعل سرقة ولا يظهر ذلك الا بالخصومة فاذا لم توجد الخصومة لم تقبل شهادتهم ولكن يحبس السارق لان اخبارهم اورث تهمة ويجوز الحبس بالتهمة لما روى ان رسول الله صلى الله عليه وسلم حبس رجلا بالتهمة (بدائع الصنائع ج ٧ ص ٨١) فقد صرح بانه لا يملك طلب القطع الا ان يقال انه لا يملك طلب القطع مجردا عن طلب المال والظاهر ان الشرط انما هو طلب المال ويشترط حضرته عند القطع لا طلبه القطع اذ هو حق الله تعالى فلا يتوقف على طلب العبد (البحر الرائق ج ٥ ص ٦٣ ردالمحتار ج ٣ ص ٢٢٨) نودى تو لوعبارتو تخد د معلومه شوه چې مسروق منه ته كه مال رسيدلى ووتردعوى او طلب دمخه

نویا حدنه جاری کیږي او که محکمی ته راغلی او طلب دمال یی وکړي او اثبات د دعوی یی وکړي
نویا حد جاری کیدلای سی په دی شرط چې په وقت کی د اجرا حد به هم مسروق منه حاضر وی.

مولوی محمد اخص برکتی مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

دبي لمانخولپاره څه تعزیر دی

پوښتنه : کوم خلق چې لمونځ نه کوي د هغو په شریعت کی څه تعزیر دی ؟
(المستفتی مولوی شاکری معاون ریاست امریالمعروف)
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب
هغه څوک چې تارک الصلوة وی هغه فاسق دی تعزیر ئې حبس دی تر هغه وخت پوری چې
تائب کیږي ولمانځه ته متقاعد کیږي څوک وایي و دی وهی تر هغو پوری چې وینی ئې
وبهیري په الدر المختار علی هامش رد المحتار (ج ١ ص ٢٥٩) کښی راغلی دی وتارکها
عمد امجانة اي تکاسلا فاسق یحبس حتی یصلی لانه یحبس لحق العبد فحق الله تعالی
احق وقیل یضرب حتی یسبل منه الدم) وهكذا فی الدر المنقی علی هامش مجمع الانهر
ج ١ ص ٦٧ ودررالحکام فی شرح غررالحکام ج ١ ص ٥٠)

مولوی محمد اخص برکتی مولوی عبدالحکیم عفی عنہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

د تارک الجماعة تعزیر

پوښتنه : کوم خلق چې تارک الجماعة وی د هغوی په شریعت کی څه تعزیر دی ؟
(المستفتی مولوی شاکری معاون ریاست امریالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

ترك جماعت ترك دست مؤكده ياد واجب دى تارك دجماعت مستحق دتعزير دى تحكه
چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ويلي دى:

لقد هممت ان امر اصحابي ان يجمعوا خطبا وامر بالصلوة فيؤذن لها وتقام ثم اخالف الى منازل قوم
لا يحضرون الصلوة فاحرقها عليهم به (معين القضاة والمفتين ص ۷۰)

(په حواله دبازيۀ او انقرويه) كى راغلى دى من لا يحضر الجماعة يجوز تعزيره باخذ المال
چونكى تعزير بالمال په مذهب كى منسوخ دى الا پر طريقه دحبس دمال نوتعزير ددغه
شخص مفوض رأى لره دحاكم دى اويارأى لرى دهغه چاچې ودغه كارته معين شوى وى
لكه حكم د اكثر تعزير اتو چې هم دغه دى په (تاتارخانيه ج ۵ ص ۱۳۸) كى راغلى دى:

وفي نصاب الاحتساب الفرق بين الحد والتعزير من وجوه احدها ان الحد مقدرو التعزير مفوض
الى رأى الامام... آه

مولوى محمد ابراهيم برکتى

عبدالحق عظمیٰ

مولوى محمد ابراهيم برکتى

مولوى محمد ابراهيم برکتى مولوى محمد احمد اسحاقى مولوى عبدالحق عظمى مولوى نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء دولت اسلامى افغانستان
دېري لنډولو يا خريلو تعزير

پوښتنه: كوم خلك چې بېره لنډوى يا بېره خړئ دهغوي په شريعت كې شه تعزير دى ؟
(المستفتى مولوى شاكرى معاون رياست امر بالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

دېري پرېښوول تر قبضې پورې واجب د خريل اولنډي كول كم تر حد د قبضې غير جائز
او مكروه تحريمى دى دوام ئې فسق دى هر چې قبضه كول دى (يعنى پرې كول دهغه
اندازى چې تر قبضې زائد دى) هغه جائز دى بلكه بعضى علماؤ مستحب بلكه سنة بللى
دى چونكه خريل دېري يا كمول كم تر قبضې غير جائز كاردى چې د شرع شريف لخوا مقرر
معين حد نشته او هر غير جائز كار چې د شرع شريف لخوا ورته معين حد نه دى مقرر شوى په

دکبوتر باز تعزیر

پوښتنه: کوم خلک چي کبوتری په هوا کوی دهغوی په شریعت کي څه تعزیر دی؟
(المستفتی مولوی شاکری معاون ریاست امر بالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

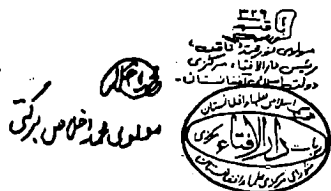
دکبوترو په هوا کول چې خلقوته ضرر په رسيږي مثلاً پر بام خيژي دخلقو کورونه معلومېږي يا د بري پسي غورځوي دخلقو سامانونه په ماتېږي يا پر خلقو موښلي يا نور ضررونه خلقوته په رسيږي غير جائز کار دی محتسب به دغه عمل کوونکی په اشد منع منع کوي او تعزیر به ورکوي که چيرې د دغه کار څخه شي لاس نه اخيستي نو کوتری به ورذبح کړي او نفس آموخته کول دکبوترو ياد نور و مرغانو جائز دی هر چي په قفص کی اچول د مرغانو دی دغه مکروه دی لکن تعزیر نه لري په الدر المختار علی هامش رد المحتار (ج ۵ ص ۲۸۴) کي راغلي دي:

ويكره امساك الحمامات انكان يضر بالناس فان كان يطيرها فوق السطح مطالعا على عورات المسلمين ويكسر زجاجات الناس يرميه تلك الحمامات عزرو منع اشد المنع فان لم يمنع بذلك ذبحها المحتسب و صرح في الوهبانية بوجوب التعزير وذبح الحمامات ولم يقيد به بامر ولعله اعتمد عادتهم واما الاستئناس فمباح الخ...

په رد المحتار کي راغلي دي:

(قوله ولم يقيد به بامر) من الاطلاع على العورات وكسر الزجاجات قال شارحه العلامة عبد البر ولم اطلاق التعزير لغيره من المتقدمين (قوله واما الاستئناس فمباح) قال في المجتبى رامزا لباس حبس الطيور والدجاج في بيته ولكن يعلفها وهو خير من ارسالها في السكك آه وفي القنية رامزا حبس بليل في النعس وخالفها لايحوز آه اقول لکن في فتاوی العلامة قاری الهداية سئل هل يجوز حبس الطيور المفردة وهل يجوز عتقها وهل في ذلك ثواب وهل يجوز قتل الوطا ويط لتلوينها حصر المسجد بخرها الفاحش فاجاب يجوز حبسها للاستئناس بها واما اعتاقها فليس فيه ثواب وقتل المؤذي منها ومن الدواب جائز آه قلت ولعل الكراهة في الحبس في القفص لانه سجن وتعذيب دون غيره كما يؤخذ من مجموع ما ذكرنا به يحصل التوفيق فتأمل.

هم دغه مضمون په بريښه شرح طريقه محمديه ج ۴ ص ۷۹ كي راغلی دی.

عبدالحق غفر الله عنه

مولوي محمد ابراهيم

مولوي محمد اخلاص برکتی مولوي محمد امتحاني مولوي عبدالحکيم عني عن مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء دولت اسلامي افغانستان
دسروز اوريدونکي تعزير

پوښتنه: کوم خلک چي سروز اوري دهغوی په شريعت کي څه تعزير دی؟
 (المستفتی مولوی شاکری معاون رياست امر بالمعروف)
 بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

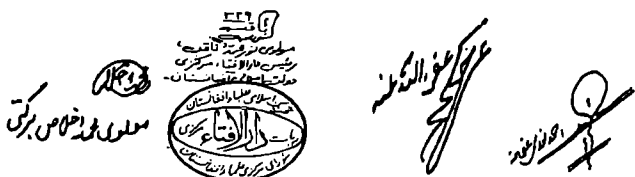
اوريدل دالات دلهو معصيت دی او حرام کار دی البته که له وجهی دضرورت وونو جائز دی
 لکن دغه جواز هم مشروط دی په دی شرط چي په خپل قصد او اختيار به غوږنه ورته نسی
 دغه ضرورت عام دی دينی وی لکه ډول دپاره دغزا مثلاً او ياد نياوی وی لکه ډول دپاره
 دتجارت مثلاً دغه اوريدونکی اووهونکی ته بلا ضرورت به امام تعزير ورکوی هغه تعزير
 چي دامام په رأی مفيد وی په الاختيار (ج ۴ ص ۱۶۵) کی راغلی دی:
 قال واستماع الملاهی حرام كالضرب بالقضيب والدف والمزار وغير ذلك فان سمعه بفتحه يكون
 معذورا ويجب ان يجتهد ان لا يسمعه الخ ثم قال وقال ابو يوسف في دار يسمع منها صوت المزامير
 والمعازف ادخل عليهم بغير اذنهم لان النهي عن المنكر فرض ولولم يجز الدخول بغير اذن لا تمتنع
 الناس عن اقامة هذا الفرض رجل اظهر الفسق في داره ينبغي للامام ان يتقدم عليه فان كف عنه
 والا ان شاء حبسه او ضربه سياطاً وان شاء ازعجه عن داره الخ....

په بريښه شرح محمديه (ج ۴ ص ۵۱) کی راغلی دی:

ومنها ای من افات الاذن استماع الملاهی بلا اضطرار کذلک المذکور قبله دينی او دينوی کالتجارة
 مثال للدينوی والغزو والحج مثالان للدينية اذالم يمكن كل واحد منها الا مع استماع الملاهی.
 هر چي غزلی دی کچيری ذکر دشراب يا هلكانو يانور غير جائز شيانو پکښی وی نوويل
 او اوريدل او جوړيدل ټپ ټول ناجائز دی او که ذکر دمدائحو داسلام او دقرآن ياد نورو محترم

شیانو پکنبی وی نو جائز دی لکن په دی شرط چې داسی ډیر به نه وی چې دنورو عباداتو
مشغول کړی په فتاوی خانیه علی هامش الهندیه ج ۳ ص ۴۰۶ کنبی راغلی دی:
واما قراءة اشعار العرب ما كان فيها من ذكر الفسق والخمر والغلام فمكروه لانه ذكر الفواحش.
په بریقه (ج ۴ ص ۲۶) کنبی راغلی دی:

والثالث الشعر وهو جائز اذا خلا عن الكذب والرياء وهجومالايحوز هجوه بل يجب تعظيمه
واحترامه وعن ذكر الفسق والتغنى وآفات المدح والاسكثار منه والتجرد له حتى يشغله عن بعض
الواجبات والسنن وقلمايخلو عن هذه الافات... آه

مولوی محمد اخصاص برکتی مولوی نذیر احمد اصفانی مولوی عبدالحکیم عفی عنہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

د چرس خکونکي تعزیر

پوښتنه: کوم خلک چي چرس خکوی دهغوی په شریعت کي څه تعزیر دی؟
(المستفتی مولوی شاکری معاون ریاست امر بالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

د چرسو خکول غیر جائز دی تعزیر یې مفوض دی رأی دمام لره عدم جواز یې د ډیرو ووجوه
څخه دی اول بدن لره مضر دی په بریقه ج ۴ ص ۹۳ کي راغلی دی:
اعلم ان اسباب الحرمة امور الاسكار كالخمر او النجاسة كالبول والدم او المضرة كالطين والحجر
او الاستفذار كالمنى والمخاطة او الخبث كالخفساء او القاتلية كالسم فماعتادو امن الدخان فقیل
انه مضر بالبدن كما رأيت ان اكثرهم مرضى والحكم فى مثله بالنظر الى الجنس لالى كل فرد فردا
دویم مفتر دی مقرر حرام دی لحدیث ام سلمه رضی الله تعالی عنها قالت نهی رسول الله صلی الله
عليه وسلم عن كل مسكر ومفتر.

درییم د چرسو خکول دپاره دلهودی مانع د عبادات دی لکه دغه وجه د حرمت دبعض
مشروباتو ده که څه هم فی نفسها حلال وی په (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۲۳) کي راغلی دی:

اقول الظاهر ان مرادهم التحريم مطلقا وسد الباب بالكلية والّا فالحرمة عند قصد اللّهو ليست محل الخلاف بل متفق عليه آه خلورم دغه يونوى مكروه كاردى په ردالمحتار ج ۵ ص ۳۲۷ كنى ليكلى دى اقول ظاهر كلام العمادى انه مكروه تحريما ويفسق متعاطيه فانه قال فى فصل الجماعة ويكره الاقتداء بالمعروف باكل الرباوشى من المحرمات اويد اوم الاسرار على شىء من البدع المكروهات كالدخان المبتدع فى هذا الزمان ولا سيما بعد صدور منع السلطان... آه

عبدالمعز الدين

عبدالمعز الدين

مولوى عبدالمعز مكي من، مولوى محمد اخلاص برکتى، مولوى نذير محمد اعظمى مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان

دبنگي کرونگي حکم

پوښتنه: کوم خلک چي بنگي کړى دهغوى په شان کي څه حکم کول پکار دى؟
(المستفتى مولوى شاکرى معاون رياست امرى بالمعروف)
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

زراعت دچر سوغير جائز دى بايد حکومت ښې بند کړى بلکه بندول ښې لازم دى ځکه زراعت ښې خاص دپاره دچر سودى بل هيڅ قصد نه دى پکښى نوپه منزله دهغه الات دلهودى چي بغير لهود بل شىء دپاره نه مستعمليرى په ردالمحتار ج ۵ ص ۱۴۹ کى راغلى دى؛
وهذا لاختلاف اى لاختلاف بين ابى حنيفة وصاحبين رحمهم الله تعالى فى الضمان بكسر الات
اللهو فيما يصلح لعمل آخر والالم يضمن اتفاقا... آه

عبدالمعز الدين

عبدالمعز الدين

مولوى عبدالمعز مكي من، مولوى محمد اخلاص برکتى، مولوى نذير محمد اعظمى مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان

بی محرمه له کوره ونونکی میرمنی تعزیر

پوښتنه: کومې ښځې چې بی محرمه له کوره وزی دهغوی څه تعزیر دی؟

(المستفتی مولوی شاکری معاون ریاست امر بالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

ښځه که دکوره وتله که په اندازه دسفر ووتله دغه وتل ئې بی محرمه جائز نه دي خامخا یازوج یا محرم قریب به ورسره وی حتی که دپاره دحج وی هم ئې دغه حکم دی په بریقه ج ۴ ص ۱۷۸ کښی راغلی دی:

ومنها ای من الافات سفر الحرة بلازوج ولامحرم ولوللحج لانه ليس بفرض عليها عندعدم الزوج والمحرم.

هرچې دغه روزانه خروج دی هغه درې قسمه دی:

(۱) اول هغه دی چې بی اذن دزوج هم جائز دی لکه دپاره دملاقات دمور اوپلار په هفته کی یانور محرم قریباً نه کال کی:

فعلى الصحيح المفتى به تخرج للوالدين فى كل جمعة باذنه وبغير اذنه ولزيارة المحارم فى كل سنة مرة باذنه وبغير اذنه الخ (البحر الرائق ج ۴ ص ۱۹۵)

که چیرې قابله وی یاغساله وی اویانې پریوچا حق باندی وی بی اذن دزوج وتلای شی. فانكانت قابلة اوغسالة اوكان لها على آخر حق تخرج بالاذن وبغير الاذن الخ البحر الرائق ج ۴ ص ۱۹۵ وفتح القدير ج ۴ ص ۲۰۸)

دغه رنگه کچیرې یو مسئله ورپښه شوه اوزوج ددی دپاره سوال دیو عالم څخه نه کاوه اوبی رضا دزوج وتل ددغه مسئلې دپاره جائز دی:

(فان وقعت لها نازلة ان سأل الزوج من العالم واخبرها بذلك لایسعها الخروج وان امتنع من السؤال یسعها ان تخرج من غیر رضاه آه (فتح القدير ج ۴ ص ۲۰۸ والبحر الرائق ج ۴ ص ۱۹۵)

(۲) هغه دی چې په اذن دزوج وتلای اوبی اذنه نشی وتلای لکه دپاره دتعلیم دمسائلو غیر له هغه مسئلې څخه چې ورپښه شوی وی.

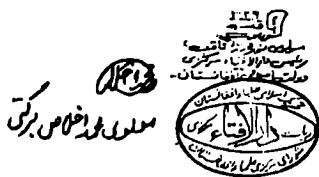
(وان لم یکن لها زله ولكن ارادت ان تخرج لتتعلم مسألة من مسائل الوضوء والصلوة انكان الزوج يحفظ المسائل ويذكر معها له ان يمنعها وانكان لا يحفظ الاولى ان يأذن احيانا وان لم يأذن

فلا شيء عليه ولا يسعها الخروج مالم يقع لها نازلة (فتح القدير ج ۴ ص ۲۰۸ والبحر الرائق ج ۴ ص ۱۹۵)
 كه چيرى خروج دپاره دملاقات دموراوپلارووپه كم دهفتى كى يادپاره دملاقاة دنورو
 محارم قريبانو په كم كى دكال وونوپه اذن دزوج جائز دى (واما الخروج للاهل زائد اعلى
 ذلك فلها ذلك باذنه (البحر الرائق ج ۴ ص ۱۹۵)

(۳) درييم هغه خروج دى چې مطلقا غير جائز وي لكه دپاره دملاقات داجانب ياخروج
 وبازارته ياوودوته ياغيره ددغه قسم شخصه وفيما عداذلك من زيارة الاجانب وعبادتهم
 والوليمة لا يآذن لها ولا تخرج ولواذن وخرجت كانا عاصيين (البحر الرائق ج ۴ ص ۱۹۵)
 ددغه درى قسمو دپاره نور امثال هم شته لكن دغه مذكور افراد او امثال دپاره دتوضيح موږ
 ذكر كړى دى دپادور خبره داده چې هروقت بنځه دكوره خارجيږي كه په اذن دزوج وي كه بى
 اذن دزوج وي داشروط دى چې په ستركى به وزى په زينت كى به نه وزى عطربه ئې نه وي
 لگولى.

(حيث ابحنالها الخروج فانما يباح بشرط عدم الزينة وتغير الهيئة الى مالا يكون داعية الى نظر
 الرجال الخ (فتح القدير ج ۴ ص ۲۰۸) دزوج دپار حق دتعزير شته چې بنځه ئې بى اذنه وزى په
 هغه صورتوكى چې بى اذن ئې وتل غير جائز وي.

(وكما يجوز ضربها للخروج اذا كان الخروج بغير حق الخ البحر الرائق ج ۵ ص ۴۰۹ دسلطان
 دخواتعزير وبنځو ته جائز دى (اباح التعزير للنساء عند الحاجة الى ذلك) الفتاوى التاتارخانية
 ج ۵ ص ۱۴۳) وان روى المحتسب رجلا مع امرأة فى الطريق يتحدثان فماذا يصنع بهما الجواب
 روى ان عمر رضى الله تعالى عنه رأى رجلا مع امرأة يتحدثان فى الطريق فعلاهما بالدرة فقال
 الرجل هي امرأة فقال له لو كانت امرأة تك فلم لاتدخلها فى بيتك الحديث (الفتاوى التاتارخانية
 ج ۵ ص ۹۷ ط قديمي كتب خانه كراچي) والله اعلم

Handwritten signature and text: *مولوي محمد افضل برکتی*

مولوي محمد افضل برکتی مولوي عبدالحکيم مني من مولوي نذير احمد اتحاني مولوي نور محمد شاقب رئيس دارالافتاء دولت اسلامي افغانستان

دترافیکی قواعد و به خلاف کونکی نه تعزیر بالمال ورکول

پوښتنه : دتمیز ریاست عالی مقام ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته څرنگه چې ستاسو حضور ته معلومه ده په اوسنیو شرایطو کی دنقلیه وساتلو اذدحام دیر زیات دی او خصوصاً په داخل دښار کښی ددغو وساتلو تگ اوراتگ خورا دیر دی چې اکثره موټروانان ترافیکی قواعد او مقررات نه مراعته وی اود ترافیکوله مسئولینو سره جنجال کوی موږ به دغه دوه کاله کښی چې په هر رنگ او طریقه ددوی داصلاح په منظور چلند ورسره وکړ کومه مثبت نتیجه ئې ورنکړه ستاسوله عالی حضور څخه هیله کوم که چیری شرعی موانع نه وی دتنبییه مالی امر راکړی چې دمتخلفینو موټروانانوسره دسرغړونی اود تخلف په وخت کښی ورته رسماً دتنبییه پارچې ورکول سی څرنگه چی په نورو ولایتو کښی هم معمول ده اوروپی ددولت په نامه بیت المال ته تحویل سی له یوی خوابه دمتخلفینو داصلاح سبب وگرځی اوله بلی خوابه دبی وزلو او غریبو خلکو سره دضرورت په وخت کښی دبیت المال له طرفه ددغو پیسو ورسره مرسته اوکومک وسی څرنگه چی لازمه بولی هدایت راکړی. والسلام.

(المستفتی دترافیکو مدیر)

محترم قوماندان صاحب ترافیک قندهار هرگاه این موضوع بعد از ملا حظہ والی صاحب قندهار از طریق ولایت به شورای عالی علماء مرکز راجع شود بهتر میگردد تادرین باره شرعاً قرصا درگردد. مولوی عنایت الله (غبرگی)

محترم ددارالافتاء رئیس صاحب مقدم دغه موضع تعقیب کړی دیر آذیت روان دی امید دی په دی هکله فتوی ورکړه سی.

(ملا محمد حسن رحمانی والی قندهار ۲-۷-۱۳۷۵)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

نه تعزیر بالمال جائز نه دی هرچی په یو قول کی دامام یوسف رحمة الله تعالی علیه د جواز راغلی دی بعض فقهاء وایی چی داضعیف روایت دی لکه په ردالمحتار ج ۳ ص ۱۹۵ کی لیکلی دی:

قال فی الفتح وعن ابی یوسف رح يجوز التعزیر للسلطان باخذ المال وعندهما وباقی الائمة

لا يجوز آه ومثله في المعراج وظاهره ان ذلك رواية ضعيفة عن ابي يوسف في الشر نبلاية ولا يفتى بهذا لما فيه من تسليط الظلمة على اخذ مال الناس فيا كلونه آه مثله في شرح الوهبانية عن ابن وهبان انتهى .

بعض فقهاء معنى دتعزير بالمال داکوی چي امام به مال دجانی شخه بندکری شخه موده چي جانی په لارشی بیادی پریو طریقہ وجانی ته ورکری اومعنی دتعزیر بالمال دانه ده چي حاکم به ئې دحان دپاره اویا دییت المال دپاره اخلی لکه چي ظلمه ئې توهم کوی خکه چي دپاره دیو مسلمان جائز نه دی چي دبل مال پرته له طریق شرعی و خوری په ردالمحتار کی لیکلی دی (ج ۳ ص ۱۹۵)

ان معنى التعذير بالمال على القول به امساك شيء من ماله عنه مدة لينزجر ثم يعيده الحاكم اليه لان يأخذه الحاكم اولنفسه اولبيت المال كمايتوهمه الظلمة اذلا يجوز لاحد من المسلمين اخذمال احدبغير سبب شرعى انتهى

وهكذا في البحر الرائق ج ۵ ص ۴۱ الدر المختار ج ۱ ص ۳۲۶ کی لیکلی دی:

لا باخذ مال في المذهب (بحر) وفيه عن البزازیة وقيل يجوز ومعناه يمسكه مدة لينزجر ثم يعيده له فان ائیس من توبته صرفه الى مايرى وفي المجتبى انه كان في ابتداء الاسلام ثم نسخ... آه

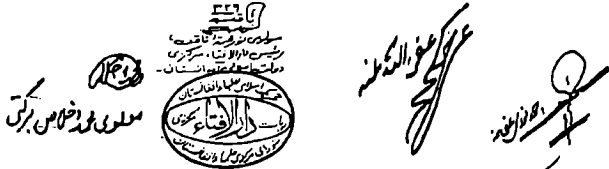
په البحر الرائق ج ۵ ص ۴۱ کی لیکلی دی:

وفي المجتبى لم يذكر كيفية الاخذ وارى ان يأخذها فيمسكها اليس من توبته يصرفها الى مايرى وفيه شرح الاثار التعذير بالمال كان في ابتداء الاسلام ثم نسخ الحاصل ان المذهب عدم التعذير بأخذ المال... آه

اوپه فتح القدیر ج ۵ ص ۱۱۲ کی لیکلی دي:

وعن ابي يوسف يجوز التعذير للسلطان بأخذ المال وعندهما باقى الائمة الثلاثة لا يجوز ومافى الخلاصة سمعت من ثقة ان التعذير باخذ المال اورى القاضى ذالك اووالى جاز ومن جملة ذالك رجل لا يحضر الجماعة يجوز تعزيره باخذ ان لمال مبنى على اختيار من قال بذالك من المشايخ كقول ابي يوسف... آه حاصل تعزير بالمال جائز نه دي لكن په طريقه دامساك جائز دی لکه چي سابق ذکر شوی نوغوره طريقه داده چي ددغو موتهوالا چي خلاف قانون کوی موته ئې حبس شی اویا یوبله طریقہ چي ستاسوپه نظر مفیده وی خوپیسی به نه اخیسته کیږي خکه چي جائز هم نه ده په دغه طریقہ چي سوال کښی ذکر شوی دی اوډی

پروا خلقو لاس هم ازاديږي اوبدنامي هم ده والله تعالى اعلم.

مولوي عبدالکريم عني عن مولوي عبدالله مولوي نور محمد نائب رئيس دارالافتاء دولت اسلامي افغانستان

دتوافيکي قواعدو په خلاف کونکي ته تعزير بالمال

پوښتنه: ددارالفتوى محترم رئيس صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته دکندهار ترافيکو مدیریت تاسي محترم حضورته داسي پيشنها دکوو اکثرا ډيريوران چې قانون دترافيکونه مراعاتوي اودترافيکو دلخراشي واقعي منع ته راوړي په داخل دشهر کښي دسرعت له امله خطر ناکي پيښي منع ته راځي نو مخکښي دترافيکو دقانون له مخي تاډبي جزايعني نقدي جريمي کيدل وويچي پيسي بيت المال ته تحويليدی اودغه ډيريوان بي له جريمي څخه په هيڅ رقم نه اصلاح کيږي نو تاسي له محترم حضور څخه هيله کوو چې په دغه هکله موږ ته شرعي فتوي راکړي ترڅو دترافيکي پيښو په بڼه توگه مخنيوی وشي اومسلमानان به له مرگه خلاص شي والسلام. (دتوافيکو مدیریت مدير ملاعبد الباري)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک الوهاب

محترمه لکه څرنگه چې په دی هکله موږ تاسوته مخکي هم فتوي ليکلي وه په تاريخ ۹-۷-۷۵ دفقه حنفي دکتابو مطابق تعزير بالمال (جرمانه) ناروا عمل دی تاسوبايد ودي ته يوه بله طريقه وسنجوي که دموتير بندي کول وي که موتيروان اوکه بله لاروي هغه په تاسو پوري اړه لري دجرمانی اخستل ناروا عمل دی هيڅ لارې دجواز نشته. والسلام

مولوي عبدالکريم عني عن مولوي محمد اعلاص برکتی مولوي احمد نوري عني عن مولوي نور محمد نائب رئيس دارالافتاء دولت اسلامي افغانستان

دجامال ضبطولى

پوښتنه: و حضور ته د محترم مقام عاليه محكمه تمیز مرکزی ولایت کندهار السلام علیکم ورحمة الله خرنګه چې څه وخت مخکښی تاسو ته هم معلومات شته چې لس زره نوټونه دډر لخوا چاپ شوی وه او د طالبانو لخوا اعلان وشو چې دغه جعلی نوټونه بنددی بنایږدی اساس دیو صراف څخه موږ دوه سوه لکه افغانی ضبط کړی مذكور صراف وویل چې ما د هرات څخه په صرافي کي رانیولی دی مانه دی پیژندلې په دغه باب شرعی معلومات را کړي چې موږ دغه مبلغ مذكور صراف ته ورکړو او که خرنګه ستاسو د هدایت په انتظار یو. والسلام -

(مولوی محمد سلیم د کندهار ولایت د احتساب ریاست)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

دغه ضبط کول د پیسو تعزیر بالمال دی او تعزیر بالمال روانه دی او که چیرې یو څومو دده ټي دغه پیسې بندولی چې د دغه صراف خیال داشی چې نی را کوی دپاره د زجر خویرته ټي پریو طریقو ورکړی نو صحیح ده لکن ښه خبره داده چې یوه بله طریقو د تعزیر غوره کړی چې ستاسو په خیال کی مفیده وی دغه عمل د صراف د قبیلې څخه د غش المبیعات او تدلیس الاثمان دی باید سخت انکار پروسې چې څوک بل وخت د غسی عمل ونکړی عام خلق خطا نکړی په معاملاتو کی ګوډی رامیانځ ته نکړی په (الدر المختار ج ۱ ص ۳۲۶) کی لیکلی دی:

لا باخذ المال في المذهب (بحر) وفيه عن البزازية وقيل يجوز ومعناه ان يمسكه مدة لينزجر ثم يعيده له فان ايس من توبته صرفه الى مايري وفي المجتبى انه كان في ابتداء الاسلام ثم نسخ... آه

په البحر الرائق ج ۵ ص ۴۱ کی لیکلي دی:

وفي المجتبى لم يذكر كيفية الاخذ وأرى ان يأخذها فيمسكها فان ايس من توبته يصرفها الى مايري وفي شرح الاثار التعزير بالمال كان في ابتداء الاسلام ثم نسخ والحاصل ان المذهب عدم التعزير بأخذ المال... آه

په (رد المحتار ج ۳ ص ۱۹۵) کی لیکلی دی چې روایت د جواز د تعزیر بالمال دامام ابی یوسف رحمه الله روایت ضعیفه دی تعزیر بالمال خو جائز نسو لکن پردغسی اعمالو باید

امام تعزير ورکړی دغه خلق مستحق دتعزير اتودی په الدرالمختار ج ۱ ص ۳۲۷ کی لیکلی دی وعزر کل مرتکب منکر او مؤذی مسلم بغیر حق بقول او فعل آه
په (الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۷۶۸) کی لیکلی دی:

المعاملات المنکرة کالربا والبیوع الفاسدة ومامنع الشرع منه کالغش والتدليس وبخس الکيل والمیزان وعلى المحتسب انکاره والمنع منه والزجر علیه والتادیب علیه حسب الاحوال اذاکان متفقا على حظره واما المختلف فيه بین الفقهاء بالحظر والاباحة فلا دخل له فی انکاره... آه
په (الفقه على المذاهب الاربعة ج ۵ ص ۴۰۰) کی لیکلی دی:

ومن هذه الجنایات ان یختلي بامرأة محرمة او یشهد زورا ویغش شخصا او یخدعه او یحتال علیه او یقامر او یبذر ماله فیما یؤذی الناس او یسعی بالنمیمة بین الناس او یطفف الکيل والمیزان او یضرف وقته فی الملاهی او غیر ذالک مما لا یمکن حصره ههنا فکل جنایة لم یضع لها الشارع حدا ولا کفارة فان للحاکم ان یعاقب علیها بالسجن او الضرب بحسب ما یراه زاجر للمجرم... آه
په احکام سلطانیة لابی الحسن الماوردی ص ۲۵۳ کښی لیکلی دی:

ومما یتعلق بالمعاملات غش المبیعات وتدليس الاثمان فینکره ویمنع منه ویؤدب علیه بحسب الحال فیہ روى عن النبی صلی الله علیه وسلم لیس منامن غش فان کان هذا الغش تدلیسا علی المشتري ویخفی علیه فهو اغلط الغش تحریمًا واعظمها مأثمًا فالانکار علیه اغلط والتادیب علیه اشد وانکان لا یخفی علی المشتري کان اضعف مأثمًا والین انکارا وینظر فی مشتریہ فان اشتراه لیبعه من غیره توجه الانکار علی البائع لغشه والمشتري بابتیاعه لانه قد بیعه لمن لا یعلم بغشه فانکان یشتريه لیستعمله خرج المشتري من جملة الانکار وتفرّد البائع وحده وكذلك القول فی تدليس الاثمان آه والله تعالی اعلم

مولوی عبدالحکیم عفی عنہ مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
د تلیفون پرمحصل نه تحویلولو تعزیر مالی خه حکم لری

پوښتنه: الی حضرت مفتی صاحب رئیس دارالافتاء کندهار السلام علیکم ورحمة الله
خرنگه چې په تیرو حکومتو کی چاچې به محصول دتلیفون پروقت اوزمان تحویل نکړی

پرهغه نهرباندى جریمه راوتله دولت به حنى اخستل خنگه چې اوس حکومت دطلبای کرامودی دشریعت دنگاه څخه موږ جریمه واخلو یانه هیله کوو په دى حصه کی معلومات اوهدایت راکړی ډیره مهربانی به مووی ومن الله التوفیق .

(مولوی عبد العزیز رئیس مخابرات ۲۹ - ۱۰ - ۱۳۷۶)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

مسئله داده چې په تیرو حکومتو کی چاچې به محصول دتلیفون پروخت اوزمان تحویل نکړی پرهغه نهرباندى به جریمه راوتله نودغه جریمه داتعزیر بالمال دی اوتعزیر بالمال جائز نه دی هرچې په یوقول کی دامام ابویوسف رحمه الله تعالی جوازاغلی دی بعض فقهاء وایي چې داضعیف روایت دی لکه ردالمحتار ج ۳ ص ۱۹۵ کی لیکلی دی:

قال فی الفتح وعن ابی یوسف رحمه الله يجوز التعزیر للسلطان باخذ المال وعندهما وباقی الائمة لايجوز آه ومثله فی المعراج وظاهره ان ذلك رواية ضعيفة عن ابی یوسف قال فی الشر نبالية ولافتی بهذاالمافیة من تسلیط الظلمة علی اخذ مال الناس فیا کلونه آه ومثله فی شرح الوهبانية عن ابن وهبان انتهى.

اوبعضی فقهاء معنی دتعزیر بالمال داکوی چې امام به مال دجانی څخه بندکړی څه موده چې جانی په زجرشی بیادی پریو طریقو و جانی ته ورکړی او معنی دتعزیر بالمال دانه ده چې حاکم به ئې دحان دپاره اویادیت المال دپاره اخلی لکه چې ظلمه ئې توهم کوی ځکه چې دپاره دیو مسلمان جائز نه دی چې دبل مال پرته له طریق شرعی و خوری په (ردالمحتار ج ۳ ص ۱۹۵) کی لیکلی دی:

ان معنى التعزیر بالمال على القول به امساک شی من ماله عنه مدة لينزجر ثم يعيده الحاكم اليه لان يأخذه الحاكم لنفسه اوليبت المال كما يتوهمه الظلمة اذلايجوز لاحد من المسلمين اخذ مال احد بغير سبب شرعى ونهتوى وهكذا فى البحر الرائق ج ۵ ص ۴۱

اوپه الدرالمختار ج ۱ ص ۳۲۶ کی لیکلی دی:

لا باخذ مال فى المذهب (بحر) وفيه عن البزازية وقيل يجوز ومعناه ان يمسكه مدة لينزجر ثم يعيده له فان ايس من توبته صرفه الى مايرى وفى المجتبى انه كان فى ابتداء الاسلام ثم نسخه... آه اوپه البحر الرائق ج ۵ ص ۴۱ کی لیکلی دی:

وفی المجتبى لم يذكر كيفية الاخذ وارى ان ياخذها فيمسكها فان ايس من توبته يصرفها الى ما يرى وفي شرح الاثار التعزير بالمال كان في ابتداء الاسلام ثم نسخ والحاصل ان المذهب عدم التعزير باخذ المال... آه

اوپه فتح القدیر ج ۵ ص ۱۱۲ کنبی لیکلی دی:

وعن ابی یوسف رحمه الله يجوز التعزير للسلطان باخذ المال وعندهما وباقي الائمة الثلاثة لا يجوز وما في الخلاصة سمعت من ثقة ان التعزير باخذ المال ان روى القاضي ذلك او الوالى جاز ومن جملة ذلك رجل لا يحضر الجماعة يجوز تعزيره باخذ المال مبنى على اختيار من قال بذلك من المشايخ كقول ابی یوسف رحمه الله تعالى.

الحاصل تعزير بالمال جائز نه دي لكن په طريقه دامساک جائز دی لکه چې سابق ذکر شو نوغوره طريقه داده چې ددغو تليفون والاچي خلاف دقانون کوی تليفون شي قطعه شي اويایو بله طريقه چې ستاسوپه نظر مفیده وی خو پيسی به نه اخیسته کیږي ځکه چې جائز نه دی په دغه طريقه چې په سوال کنبی ذکر شوی والله تعالی اعلم بالصواب

جزاء دهغه خائنا نو چې په تجارتی اسنادو کي جعلگار کوی

پوښتنه: برباست محترم دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته تعقيب فيصله تاريخ ۱۷-۴-۱۳۷۵ شورای عالی طلباء وطلاب عرض میگردود د باره که ښکي نقب یا جعلگاری د اسناد تجارتی یا نړه نموده د باره دولت نام می شود تقریبا از ضرر لک الی ده هزار لک افغانی خیانت با دولت کرده د باره جزا این گونه اشخاص شرعا حکم چه می باشد د حکومت های سابق قانون موجود است که اگر کسی جعلگاری می نمود و جل سازی آن ثابت می شد در آن وقت به علاوه اصل مبلغ به عوض مثلاً ده افغانی مبلغ ۲۰ بیست افغانی دو چندی اخذ می شد از مقام محترم در زمینه توضیحات فرمایند که شرعا این اجرات چه طور بود. والسلام-

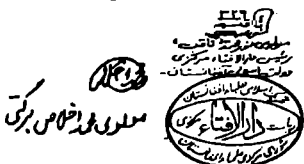
(مولوی عبدالمولی رئیس اطاق تجارت)

بسم الله الرحمن الرحيم

جواب ومنه الصدق والصواب: برای مرتکبین جنس جنایت تعزیر داده میشود که بر انواع مختلف میباشد مثل ضرب و صحن و کوشانی و بطن زشت و بطر بهیشانی ترش و دشنام بغیر از قذف و غیره که برای قاضی منوط است اما اگر ضرب باشد در آن از

۳۹ دہ زیادت جائز نیست و کم ازان دست است و حرجہ تہذیر باند المال است مثل دو چند محصول وغیرہ بشرط امام ابو حنیفہ و دیگر
رحمہما اللہ تعالیٰ و باقی اندر رحمہم اللہ جائز نیست و کدام روایہ ضعیفہ کہ از امام ابی یوسف رحمہ اللہ آمدہ نقوی بران دادہ نشود و نیز بدین
زمان مراعات نشود آن طریقہ و کیفیت کہ مذہب امام ابی یوسف ذکر شدہ لهذا تہذیر باند المال دست نیست

و یکون بہ ای بالضرب وبالحبس وبالصفع علی العنق و فرک الاذن وبالکلام العنیف و بنظر القاضی
لہ بوجہ عبوس و شتم غیر القذف مجتبیٰ و فیہ عن السرخسی لایباح بالصفع لانه من اعلی
مایکون فی المتانہ ص ۵۵۲ فی نصاب الاحتساب و من موجبات التہذیر کتابۃ الصکوک
والخطوط بالتزویر آہ من الاستخفاف فیصان عنہ اہل القبلة (لاخذ المال فی المذہب) بحروفہ
عن البزازیہ و قیل یجوز و معناه آن یمسکہ مدۃ لینزجر ثم یعیدہ لہ فان ایس من توبتہ صرفہ الی
مایری و فی المجتبیٰ انہ کان فی ابتداء الاسلام ثم نسخ و التہذیر لیس فیہ تقدیر بل ہو مفوض الی
رای القاضی و علیہ مشایخنا زلعی لان المقصود منہ الزجر و احوال الناس فیہ مختلفۃ بحر (قوله)
لا باخذ المال فی المذہب قال فی الفتح و عن ابی یوسف یجوز التہذیر للسلطان باخذ المال و عند
ہما و باقی الائمة لا یجوز اہ و مثله فی المعراج و ظاہرہ ان ذالک روایۃ ضعیفۃ عن ابی یوسف قال
فی الشر بنبلالیہ و لا یفتی بہذا المافیہ من تسلیط الظلمۃ علی اخذ مال الناس فیا کلونہ اہ و مثله فی
شرح الوہبانیۃ من ابن وہبان (قوله و فیہ الخ) ای فی البحر حیث قال و افاد فی البزازیہ ان معنی
التہذیر باخذ المال علی القول بہ امساک شیء من مالہ عند مدۃ لینزجر ثم یعیدہ الحاکم الیہ لان
یأخذہ الحاکم لنفسہ اولیبت المال کما یتوہمہ الظلمۃ اذ لا یجوز لاحد من المسلمین اخذ مال احد
بغیر سبب شرعی و فی المجتبیٰ لم یذکر کیفیۃ الاخذ و اری ان يأخذ ہافیم حکمہا فان ایس من
توبتہ یصرفہا الی مایری و فی شرح الانوار التہذیر بالمال کان فی ابتداء الاسلام ثم نسخ اہ
و الحاصل ان المذہب عدم التہذیر باخذ المال الدر المختار و رد المحتار ج ۳ ص ۱۹۵ ص ۱۹۶

عزیز الرحمن
مستوفی

مولانا محمد مسلم حقانی مولوی عبدالحکیم حقانی مولانا عبداللہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

اسيران چي په محبس کي سرکښي کوي څه جزاء لري

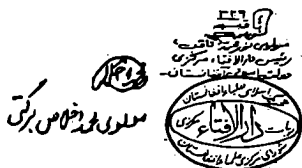
پوښتنه : بنديان چي په محبس کي سرکښي کوي مسئول دمحبس ته جواز شته چي جزاء ورکړي کنه که جواز وي هيله کوم چي اندازه يي راته معلومه شي ؟

(دامنيي قومانداني لخوا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى

بنديان په محبس کي چې څرنګه سرکښي کوي که چيغې اوناري وهي يادروزي ټکوي کوټه قلفه دي شي نوروڅه جزاء ورکوي او که دنورو بنديانو سره جنگ کوي اوپوچ وايي نويابهغه قسم جزاء ګاني پرسته لکه دمحبس دباندي چې خلکوسره جنگونه وکړي ياپوچ وويي.

محمد علي محمد علي

محمد علي محمد علي

مولوي عبدالکريم مخي مولوي زهير الحقلي مولوي محمد خالص برکتی مولوي احمد زوري مخي مولوي نور محمد ثاقب رئيس د دار الافتاء دولت اسلامي افغانستان

دمتمرد دڅه تعزير دی

پوښتنه : هغه شخص چي متمر دوی حبس يي جواز لري کنه که وي ترکومي اندازي به وي ؟
(دامنيي قومانداني لخوا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى دتمرد شخص حبس جائز دی اندازه ئې مفوض رای ته دحاکم وقاضی ده لکن په شرط دثبوت دتمرد مثلاً مديون شخص دی پورددائن نه ورکوي وخت دپورپوره وي او مديون قدرت هم پرلري اودائن هم طلب کوي دحبس په بدائع الصنائع ج ۷ ص ۱۷۳ کې راغلي دي :

واماشرائط الوجوب ای وجوب الحبس فانواع منها بعضها يرجع الى الدين وبعضها يرجع الى المديون وبعضها يرجع الى صاحب الدين اماالذي يرجع الى الدين فهو ان يكون حالاً الخ واماالذي يرجع الى المديون فمنها القدرة ومنها المظل ومنها ان يكون من عليه الدين ممن سواي الوالدين لصاحب الدين الخ

واما الذي يرجع الى صاحب الدين فطلب الحبس من القاضي... الخ

مولوي محمد رفيع حسن برکتی

عبدالحق محمد رفيع حسن

مولوي محمد رفيع حسن

مولوي جبرائيل محسن من مولوي زهير الحقاني مولوي محمد ابراهيم برکتی مولوي احمد زوري من مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء دولتي اسلامي افغانستان

به قانوني توکمه ممنوع مالونه که اهل عدل ته په لاس ورشي

پوښتنه: ددارالافتاء محترم مقام ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته څه موده مخکې يوه اندازه چرس ترياک او هيروئين دهرات دگمرک څخه وځنډه وه او انتقال شوی دی څرنګه چې مالګان شي اوس د امارت لوړ مقام ته عارض شوي دي او دخپل ذکر شوي موادو غوښتنه کوي نو پورته موضوع ستاسو حضور ته عرض شول څرنګه د شرعي فيصلې په اساس لازمې بولي موږ ته به لارښوونه وکړي. والسلام.

(ملا محمد عثمان معاون دگمرک)

بسم الله الرحمن الرحيم

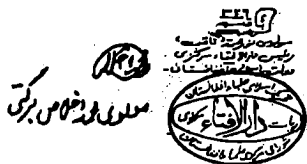
الجواب بعون الله تعالى

حکم دغه مالو چې قطاع الطريق او بغاۀ او غاصبانو دخلقو څخه په ظلم او غصب اخستی وي وروسته دهل عدلو په لاس ورشي دادی کچیری مالګان ددغه مالو معلوم شی په شاهدانو یا قسم سره په وخت دعدم د شاهدانو مالګانو ته به تسلیمېږي او که شي مالګان معلوم نشي نو بیت الحال ته به داخلېږي لکه په کتاب الخراج ص ۱۸۳ دامام ابویوسف رحمه الله تعالی کښی ویلی دی:

واما ما سألت عنه یا امیر المؤمنین مما تنصیبه ولا تک فی الامصار مع اللصوص اذا اخذوا من الامانة والمتاع والسلاح وغير ذلك فما احسبت معهم من شیء فنقدم الی ولا تک فی ان یصیر الی رجل من اهل الامانة والصلاخ فیصیره فی موضع حریز فان جاء له طالب واقام بذلك بینة شهودا لا بأس به قومامن اهل التجارة معروفین رد علیه متاعه واشهد علیه وضمنه المتاع او قيمته جاء مستحق له وان لم یأت له طالب بیع المتاع والسلاح وصیر ثمنه والمال الذی اصیب معهم الی بیت المال... آه لکن دغه نیول شوی شیان په خپل مابین کی فرق لری هر چې تاریاک دی هغه مال متقوم دی

بيع او شرايى صحيح ده لکه په الدرالمختار على هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۲۳ کى وايي
 او ماهران ډاکتران وايي چې دواکى ئې هم استعمال ډيردى او که ئې يوسړى عادى شى
 داسى عادى که ئې ونه خورى هلاکيږي يقينا هلاکت معلوم وي نو ئې خوراک ورته حلال
 بلکه واجب دى خو په دى شرط چې تدريجا به ئې کموي چې عادت ئې ختم شى لکه په
 ردالمحتار ص ۳۲۸ کى وايي دغه ټول دلائل دتاريک دتقوم دى نودغه تاريک چې
 دتورن ټخه نيول شوى دى چې مالکان ئې شاهدان تيرکړى اويا قسم واخلى هغوته دى
 تسليم شي اوهرچې چرس دى هغه خاص دلهو دپاره مستعليلږي هغه دى مالکانوته نه
 تسليميږي بلکه ودى سيخل شى په نيت داحتساب هرچې هيروئين دى غالب داده چې هغه
 بلانشى بله فائده نه لري نوچرس اوهيروئين چې په نيت داحتساب وسيخل شى مناسب
 کار دى لکه هغه الات دلهو اولعب چې بلالهو اولعب په بل شي کى نه مستعليلږي په تبين
 الحقائق ج ۵ ص ۲۳۷ کى راغلى دى:

ومن كسر معزفا اوراق سكرًا ومنصفا ضمن وصح بيع هذه الاشياء وهذا عند ابي حنيفة رحمة
 الله تعالى وقال لا يضمنها ولا يجوز بيعها لانها معدة للمعصية فيسقط تقومها كالخمر ولانه فعله
 باذن الشرع لقوله عليه الصلوة والسلام بعثت بكسر المزامير وقتل الخنازير و لقوله صلى الله
 عليه وسلم اذارأى احدكم منكرا فليذكر يده الحديث والكسر هو الانكار باليد ولهذا الفعل بامر
 اولى الامر كالامام لا يضمن فبامر الشرع اولى الخ وروسته ترخو سطر ئې ويلي دى والفتوى فى
 زماننا على قولهما لكثرة الفساد فيما بين الناس والله اعلم.

مولوي محمد عبيدالله برکتی

محمد عبيدالله برکتی

محمد عبيدالله برکتی

مولوي عبدالحکيم عني مژ مولوي محمد اخلاص برکتی مولوي نور محمد ثاقب رئيس وادار الاقاء دولت اسلامي افغانستان

خوک چي به خبر واقرار نه کوي

پوښتنه :يو نفر چي سلاح فروش وي يامخ کي يا اوس بياراوستل شي دتحقيق په وخت کي
 دخبرودلاري اقرار ونکړي نودشريعت په چوکاټ کي څنگه عمل ورسره وشي ؟
 (دتحقيق مديريت داستخباراتو څانگه)

بسم الله الرحمن الرحيم

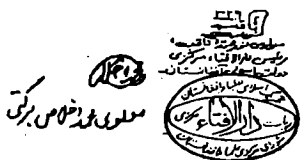
الجواب باسم ملهم الصدق والصواب

سلاح فروش چې سلاح دييت المال خرخوی يعنى دييت المال سلاح ٿي وڀري وي اويائي
 خرخوی کچيري اقرار کوي اوياشاهدان عادلان ورباندي وي خوجوره خبره ده اوکونه
 شاهدان عادلان وي اونه اقرار کوي اوتهمت ٿي په دغه کارهم ثابت وي هم ٿي بند هم وهل
 روادى بناپررمي دامام تهمت په دوو ۲ مستورينو شاهدينو اويايو شاهد عادل سره
 ثابتيري اويادغه سږي مشهور په دغه عمل وي اوياعلامات ددغه عمل پربنکاره شي په
 دغه وقتوکی ٿي بندياوهل جائزدي په اندازه درأى دامام.

قلت وفيه من الكفاية معزيا للبحر وغيره للقاضي تعزير المتهم النخ الدر المختار (قوله للقاضي
 تعزير المتهم) ذكر وافي كتاب الكفالة ان التهمة تثبت بشهادة مستورين او واحد عدل فظا هره انه
 لو شهد عند الحاكم واحد مستور وفاسق بفساد شخص ليس للحاكم حبسه بخلاف ما اذا كان
 عدلا او مستورين فان له حبسه (بحر) النخ ردالمحتار ج ۳ ص ۲۰۵ وعن الحسن يحل ضربه حتى
 يقر ما لم يظهر العظم النخ الدر المختار.

وروسته ٿي دپاره دتائيد ويلى دى:

ثم نقل عن الزيلعي فى آخر باب قطع الطريق جواز ذلك سياسة واقره المصنف تبعا للبحر وابن
 الكمال زاد فى النهر وينبغى التحويل عليه فى زماننا لقلية الفساد النخ الدر المختار (قوله ثم نقل
 المصنف وقوله جواز ذلك اى جواز ضرب المتهم حيث قال تقلاعن الزيلعي ومنها اى من
 السياسة ما حكى عن الفقيه ابى بكر الاعمش ان المدعى عليه اذا انكر فلا مام ان يعمل باكثر رأيه
 فان غلب على ظنه انه سارق وان المسروق عنده عاقبه ويجوز ذلك كما لوراه الامام مع الفساد
 فى مجلس الشرب وكما لوراه يمشى مع السراق النخ ردالمحتار ج ۳ ص ۲۱۴

عبدالحکیم عینی

مولوی محمد اخصاص برکتی

مولوی عبدالحکیم عینی من مولوی محمد اخصاص برکتی مولوی محمد اسحاقی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

دخائن لپاره شفاعت کول څه حکم لری

پوښتنه : دهر مجرم بندی په باب واسطه دشریعت په چوکاټ کې څنګه ده ؟

(دتحقیق مدیریت داستخباراتو څانګه)

بسم الله الرحمن الرحيم

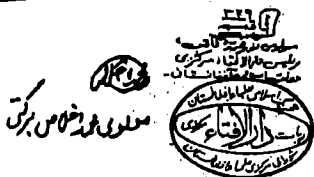
الجواب ومنه الصدق والصواب

شفاعت او واسطه کول په باب دحدود کی وروسته تر اثبات په نزد دحاکم جائز نه دي مخکی له اثبات په نزد دحاکم بیا جائزه لکه عفو چې جائزه هر چې شفاعت دی په باب دقصاص کی هغه جائز دی په هروقت کی ځکه عفو په کښي جائزه هر چې شفاعت دی په باب دتعزیر کی یعنی چې یوسری داسی عمل کړی وی چې تعزیر پر وی یوبل کس ددغه سری واسطه شی او شفاعت ئې کوی کچیرې په داسی شي کی وی چې نظام ته دعام ملت مخل وی نو شفاعت او سفارش پکښی جائز نه دي او که په دغه شان نه وی نو جائز دی په هغو مواضع کښی چې شفاعت جائز وی دحاکم دپاره ئې قبول هم جائزوالا فلا په غیر کی ددغه مذکور امور و شفاعت کول جائز دی بلکه ثواب پر مرتب کیدې که په صحیح نیت وو.

الحد عقوبة مقدرة وجبت حقا لله تعالى زجر افلاتجوز الشفاعة فيه بعد الوصول للحاكم آه الدر المختار (قوله فلاتجوز الشفاعة فيه) تفریع علی قوله تجب الخ قال فی الفتح فانه طلب ترك الواجب ولذا انكر صلى الله عليه وسلم على اسامة بن زيد حين شفع في المخزومية التي سرق فقالت شفع في الحد من حدود الله قوله بعد الوصول للحاكم واما قبل الوصول اليه والثبوت عنده فتجوز الشفاعة عند الراجع له الى الحاكم ليطلقه لان وجوب الحد قبل ذلك لم يثبت فالوجوب لا يثبت بمجرد الفعل بل على الامام عند الثبوت عنده كذا في الفتح وظاهره جواز الشفاعة بعد الوصول للحاكم قبل الثبوت عنده وبه

صرح عن الحموي ردالمحتار ج ٣ ص ١٥٢ وهكذافي البحر الرائق ج ٥ ص ٢-

په الفقه علی المذاهب الاربعه ج ٥ ص ٥ په بیان کی دحدیث دشفاعت داسامه بن زید راغلی دی :
ويؤخذ من هذا الحديث انه لا يحل لحاكم ان يقبل الشفاعة في حد من حدود الله تعالى الاتي بيانها
كما لا يحل لاحد ان يشفع في حد وصل الى الحاكم وهذا ما لا خلاف فيه بين العلماء واما قبل
الوصول الى الحاكم فان الشفاعة تصح كما يصح العفو بشرط ان يكون مستحق العقوبة غير
معروف بالجرائم هذافي الحدود واما في القصاص فان الشفاعة فيه تجوز لانه حق العبد وله ان
يعفو

عزیز مولیٰ محمد

محمد

مولوی عبدالحکیم منی عز مولوی ذہمہ اتحانی مولوی محمد اخلاص برکتی مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

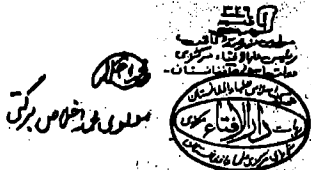
که دیوه بندی جرم ثابت نه وی نو باید خه وشي

پوښتنه : که چیری دیو بندی جرم ثابت نه وی څنگه باید وکړو ؟

(د تحقیق مدیریت د استخباراتو څانګه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب دغه بندی چي جرم يي ثابت نه دی متهم دی په جرم سره بیان د متهم په تفصیل سره مخکی (د شوک چي په خبر و اقرار نه کوی تر عنوان لاندی) ذکر شو اعادی ته ضرورت نشته والله تعالی اعلم

عزیز مولیٰ محمد

محمد

مولوی محمد اخلاص برکتی مولوی عبدالحکیم منی عز مولوی ذہمہ اتحانی مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

پرسرک باندی له شیان خرڅولو څخه نه منع کیدونکي تعزیر

پوښتنه : د دارالافتاء محترم مقام ته د ښاروالی ریاست د هغه خلکو په باب استفتاء غواړی کوم چې پرسرک شیان خرڅوی او یا پر پیاده رو شیان خرڅوی څرنگه عمل کولای ایا دوی شیان ضبط کولای شی کنه په هغه وقت کښی کوم چی دوی د ښاروالی خبره ونه منی اود خلکو سخت مزاحم واقع سی ؟

(المستفتی ملا هدايت الله رئيس ښاروالی قندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

به لاره کی دشیا نو خرخول حلال نه دی که یی خلقوته ضرر رساوه او حکومت ته دالازمه ده چې منع یی کړی لکن نه په ضبط کولو سره ددوی دمال تحکمه چې ضبط کول دمال تعزیر مالی دی او تعزیر مالی حرام دی؛

رجل یبیع علی الطريق ان کان لا یضر بالمارة لسعة الطريق یحل الشراء منه وان اضر بالمارة لا یحل الشراء منه (الفتاوی البزازية بهامش الهندية ج ۴ ص ۵۲۳) وفي شرح الاثار التعزیر بالمال کان فی ابتداء الاسلام ثم نسخ والحاصل ان المذهب عدم التعزیر باخذ المال (البحر الرائق ج ۵ ص ۴۱) وعزر کل مرتکب منکر او مؤذی مسلم بغير حق بقول او فعل آه (الدر المختار بهامش رد المحتار ج ۳ ص ۱۹۹) لا یجوز التعزیر باخذ المال فی الراجع عند الایمة (الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۲۰۱) که چیري دغه بائعین نه منع کیدل او حکومت ئې مصلحت په هلاکیدلو کښی ولیدی نو حکومت ته هلاکیدل جائز دی په (فتاوی هندیة ج ۵ ص ۳۵۴) کی راغلی دی؛
المحتسب اذا نهی قطاءا وضع القطن علی طریق العامة فلم یمتنع فاوقد المحتسب النار فی قطنه واحرقه یضمن الا اذا علم فسادا فی ذلك ورأى المصلحة فی احراقه فلا یضمن کذا فی الخلاصة ۱۲

عبدالحکیم مولا محمد نور

مولوی عبدالحکیم مولا محمد نور مولا محمد نور

ضرب او حبس بيله قاضي نور مسئولين کولای شي کنه

پوښتنه: ضرب و زور و حبس بدون امر و اجازه قاضي برای قماندان آخيه و جاني و د ل سوال جواز دارد يا نه اگر گذشت باشد بايد برای تکمالايات از مرکز مکتوب امامداري شود و ایشان نمیده شود (المستفتی مولوی محمد الله فائز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا

تعزيز برای غیر قاضي نیز جائز است مثل زوج و مولى و معلم و غیران بشرط مصلحت و فکر دقیق و فهم مین و تفصل آن در کتب

مذکور است کن مصلحت آنست که تعزیر بان کس حواله شود که صاحب رای و فکر باشد و غیران من شود.

وزاد بعض المتأخرين ان الحد مختص بالامام والتعزير يفعله الزوج والمولى وكل من رأى احد اياها المعصية رد المحتار ج ۳ ص ۱۹۴

عزیر بنو الزمان

عزیر بنو الزمان

مولوی عبدالحکیم منی عز مولوی عبداللہ نور محمد نائب رئیس دار الافتاء دولت اسلامی افغانستان

دلوطی، زانی، سارق و قطع الطریق دزجراندا زاه

پوښتنه : مرکزی دار الافتاء ته په لاندی مجرمینو کی دامیر دزجرحد او صلاحیت رات معلوم کړی الوطی ۲ زانی ۳ قطع الطریق ۴ غل.

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعنون الله الوهاب

دلته ۲ خبری دی یو خوددی مجرمینو خپلی اصلی جزاگانې دی او بل دامیر لخوا صلاحیت دزجرده ددوی دپاره هر چې ددوی اصلی جزاگانې دی هغه خولکه عامو کتابونو چې لیکلی چې دزانی جزاء رجم او سنگساره ده که محصن (شادی شده) وه او سل دُری دی که غیر محصن وه او دسارق (غل) جزاء قطع دید (لاس) ده او د قطع الطریق جزاء داده کله چې و نیول او ټینګ شی په داسی حال کې چې هغوی قتل نه وی کړی او مال ې هم نه وی وړی نو حبس کیږي به پس له تعزیر څخه تر څو چې توبه وکړی او یا مړه شی او که ټینګ شول په داسی حال کې چې هغوی مالونه دخلکو وړی وی نو بڼی لاس او چپه پښه به ې پر کیږي او که ټینګ شول په داسی حال کې چې تنها قتل ې کړی وه نو به دوی هم قتل کړل شی او که ټینګ شول په داسی حال کې چې ې قتل کړی وی او هم ې مالونه وړی وی نو جزاء ې قطع او قتل اوزړه ول دی تردری ۳ ورځو پوری او دلوطی په جزاء کېږي د صحابه کرامو اختلاف ده لکه په تبیین الحقائق وغیره کی لیکلی چې بعضی وايي چې په اوردی و سوزول شی او بعضی وايي چې د جګ ځای (کمر) څخه دی راغوزار کړل شی او بعضی

وایي چې په یو بدبویه خای کښی دی و اچول شی چې هلته د بدبویی څخه مړشی او بعضی وایي چې دیوال دی ورباندی ونړیږی او ترینه دی لاندی کرل شی او بعضی بیاد اوای چې حکم ئې حکم دزانی دی چې یارجم او یا جلده او هر چې دامیر او سلطان لخوا صلاحیت او اندازه دزجرده ددی مجرمینو دپاره نوهغه داده چې امام او امیر لره صلاحیت شته ده دقتلولو ددوی آن په شمول دسارق اود لوطی چې دوی معتادوی ددی فعل سره او مکرر ورځنی صادروی کله چې امام لره معلوم شی مصلحت په قتل ددوی کښی نو قتل به ئې کړی سیاست بلکه هر مفسد اوساعی بالفساد فی الارض چې وی نو امام لره جائز دی چې دفع دشر دده وکړی په قتل دده سره په ردالمختار ج ۳ ص ۱۹۶ کی لیکلی دی:

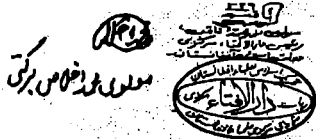
ان من اصول الحنفية ان مالا قتل فيه عندهم مثل القتل بالمثل والجماع في غير القبل اذا تكرر فللامام ان يقتل فاعله وكذلك له ان يزيد على الحد المقدر اذ ادى المصلحة في ذالك ويحملون ما جاء عن النبي صلى الله عليه وسلم واصحابه من القتل في مثل هذه الجرائم على انه ردى المصلحة في ذالك ويسمونه القتل سياسة ومن ذالك ما سيذكره المصنف من ان للامام قتل السارق سياسة اي ان تكرر منه الخ او به الدر المختار بهامش ردالمختار ج ۳ ص ۱۷۱ کښی لیکلی دی ولواعتماد اللواطه قتله الامام سياسة... الخ

اوپه البحر الرائق ج ۵ ص ۱۶ کی لیکلی،
ولواعتماد اللواطه قتله الامام محصنا کان او غیر محصن سياسة الخ او په الفتاوی الهندیة ج ۳ ص ۱۵۰ کښی هم دغه مضمون لیکل شوی ده او په تبیین الحقائق ج ۳ ص ۱۸۱ کښی لیکلی دی حتی لوړدی الامام فی قتل من اعتاده مصلحة جاز له قتله.

اوپه الدر المختار بهامش ردالمختار ج ۳ ص ۲۲۵ کښی لیکلی دی:
(للامام قتل السارق سياسة) لسعيه في الارض بالفساد درو هذا ان عادوا ما قتله ابتداء فليس من السياسة في شيء نهر... الخ

اوپه الدر المختار ورد المختار ج ۳ ص ۱۹۷ کی لیکلی دی:
(وعلى هذا) القياس (المكابر بالظلم وقطاع الطريق وصاحب المكس وجميع الظلمة بادنئ شيء له قيمة) وجميع الكبائر والاعونة والسعاة يباح قتل الكل ويثاب قاتلهم انتهى وافتى الناصحي بوجوب قتل كل مؤذ (قوله وجميع الكبائر) فيشمل كل من كان من اهل الفساد كالساحر وقاطع الطريق واللص واللوطي والخناق ونحوهم ممن عم ضرره ولا ينزجر بغير القتل او به الدر المختار

وردالمحتار ج ۳ ص ۲۳۶ کنبی لیکلی دی (قتل به) سیاسته لسیه فی الارض بالفساد وکل من کان کذاک یدفع شره بالقتل (قوله وکل من کان کذاک) کاللوطی والساحر والعوانی والزندق والسارق کما قدمناه فی اوائل باب التعزیر الخ

مولوی محمد رفیع

مولوی محمد رفیع

مولوی احمد نوری مضمی من مولوی زہرا محمد احمادی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

مجسمه اودسروز آلات کہ حکومت ونیسی

پوښتنه: دقندهار دمرکزی دارالافتاء ومحترم رئیس صاحب اواعضاءته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته وروسته زموږاندیوالان دخلقوڅخه داسی شیان ټینگوی چې قیمت ټی ډیری روپی وی خوپه شریعت کی نارواوی لکه مجسمی چې قیمت ټی ۵ لکه ۶ لکه وی یالکه ټیپونه چې قیمت ټی ۲۰ لکه ۳۰ لکه وی خودسروز په حالت کی ټی ټینگ کری یالکه ویډیو چې قیمت ټی ۳۰ لکه وی یالکه پنچ بکس چې قیمت ټی ډیری روپی وی یانورشیان چې دسروز سامان وی یادقتل آله وی هیله کوو چې په دغه حصه کی فتوی راکری چې موږ دغه شیان مات کړو اوکه ټی بیت المال ته تسلیم کړو اوکه ټی مالکانوته بیرته ورردکړو؟ (الحاج مولوی بهاء الدین حقانی)

معاون ریاست امریالمعروف

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

ودیډیو اومجسمی استعمال اورانیول اوخرشول شرعا حرام دی ځکه چې دادواړه دمال متقوم دجملی څخه نه دی مال متقوم وهغه شی ته وایي چې وهغه شی ته دانسان طبیعت بلان کوی اودوقت حاجت لپاره ذخیره کیدلای شي اوشرعا مباح اونفع پري اخستل جائز ی نووید یواومجسمه اگر چې مال دی لیکن متقوم نه دي نواستعمال ټی حرام دی اوبیع ی باطله ده نوداسی شیان باید دخپلو مالکانو څخه زجرا ضبط اوددوی په حضورکی ضائع شی په مذکورعمل به ودوی اوتولو مسلمانانوته عبرت حاصل شی.

المادة ۲۱۱ بیع غیر المتقوم من المال باطل وكون غیر المتقوم من المال له معنى عرفی ومعنى

شرعی نقله فی ردالمحتار عن ابن کمال حیث قال المتقوم علی ما ذکر فی التلویح ضربان عرفی و هو بالاحراز و شرعی و هو اباحۃ الانتفاع به و هو المراد بالمتقوم المنفی ههنا شرح المجلة للانسای ج ۲ ص ۱۰۴ و المال مایمیل الیه الطبع و یمكن ادخاره لوقت الحاجة و المتقوم مایمكن ادخاره مع اباحۃ شرعا (الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۳۵۷)

دسروز الہ کہ یو چا دبل چا ورماتہ اوضاع کرہ امام ابو حنیفہ رحمہ اللہ و ایی ماتونکی دہغہ دقیمت ضامن دی او حضرات صاحبین رحمہما اللہ و ایی ضامن نہ دی اوفتوای پر قول دصاحبین دی او کہ دامام پہ اجازہ دسروز الہ ماتہ سی بالاتفاق ٹی ضمان نشتہ نوحاصل دادی چې طالبانو اعلانونہ کری دی چې پہ افغانستان کی سروز بند دی بیاہم چې شوک تجاوزکوی دامیر المومنین پہ اجازہ دی دداسی کسانو سرہ دہاتیدو عمل وشی اوتیپ دی ورمات سی:

ومن کسر لمسلم بربطاً (وہو آلة الطرب عنایۃ طرب آلة موسیقی فرهنگ نوی ص ۴۰۱) فہو ضامن و بیع ہذہ الاشیاء جائز و ہذا عند ابی حنیفۃ رحمہ اللہ و قال ابو یوسف و محمد رحمہما اللہ لا یضمن و لا یجوز بیعہا و قیل الفتوی فی الضمان علی قولہما (فتح القدیر ج ۸ ص ۲۹۳) اذا کسر بربط انسان او طنبورہ او دفہ او ماشیہ ذلک من آلات الملاہی فعلی قولہما لا ضمان و علی قول ابی حنیفۃ رحمہ اللہ یجب الضمان و ذکر فی الجامع الصغیر ان علی قول ابی حنیفۃ رحمہ اللہ یضمن الا اذا فعل باذن الامام قال القاضی الامام صدر الاسلام الفتوی علی قولہما لکثرة الفساد فیما بین الناس (الہندیۃ ج ۵ ص ۱۳۱) -

پنجہ بکس یا بلہ آلہ دقتل دی ورخخہ ضبط شی پہ خاطر دتنگیدلو دامنیت دخلیفہ دو وظائف سیاسیو شخہ یوہ وظیفہ دادہ چې خلیفہ بہ آمن راوی نوکہ داسی شیان ازادوی بیابہ امن نشی راتلای الوظائف الساسیۃ اولاً المحافظة علی الامن والنظام العام فی الدولة (الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۷۰۰) بیابہ کتل کیڑی چې آیاداد بیت المال دی کہ دہ دوی شخصی دی دہغی مطابق دی معاملہ ورسرہ وشی.

مولوی محمد رفیع الرحمن

محمد رفیع الرحمن

محمد رفیع الرحمن

مولوی زہد احسانی مولوی محمود میوندوال مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

كتاب البيوع

به لاره كي بيع اوشراء خه حكم لوى

پوښتنه: محترمو علماء کرامو السلام عليكم ورحمة الله وبركاته لوى څښتن تعالى موپر موږ اوتوله نړى باندى ساينه دائم قائم ولره څه وايي علماء دين متين په دغه لاندې مسئله کښى چې يوسرى دسړک پر غاړه د دکان په مخکى يوشى خرڅوى او هغه دکاندار نه وى په خوشحاله (اول) داگته څنگه ده حلاله ده او کنه (دوهم) دغه دکاندار پر دغه سړى چې د دکان ومخ ته ناست دى حق پر لرى چې ولاړ شي کړى کنه؟ د دغه مسئلې حل که د شريعت په رڼا کړى راته روښانه کي ستاسي به ډير شفقت وى فقط والسلام.

(المستفتى طيب محمد شهر کندهار)

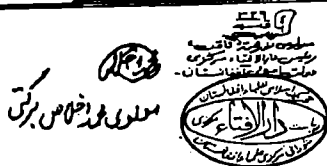
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

د اول سوال جواب که چيرى يوسرى (رجل) چې بيع کوى په يولار باندى که چير ضرر نه رساوه په تيريدونکى باندى دوجه څخه دلوى والى دلارى نواوس روادى رانيول (شراء) د دغه سړى څخه او کچيرى ضرر رساوى په تيريدونکى باندى نواوس روانه ده شراء د دغه سړى څخه که څه هم لار لويه وى او يوچاويلى دى چې داشراء د دغه سړى څخه مکروه ده. رجل يبيع على الطريق ان كان لا يضر بالمارة لسعة الطريق يحل الشراء منه وان اضر بالمارة لا يحل الشراء منه وان كان الطريق واسعا وقيل يكره (الفتاوى البزازية بهامش الهندية)

ددويم سوال جواب هيڅ څوک نشى منع كيداي له تصرف څخه په خپل ملك كښي هميشه او هغه وقت بيا منع كيداشى كه چيري ضرر رساوه وغيرته او هغه ضرر ضرر فاحش وى او ضرر فاحش هغه شى دى چې منع كوى حوائج اصليه يعنى منفعة اصليه مقصوده د بڼه لکه سكناى او يا ضرر رسول دى بڼه ته چې هغه سبب د انهدام د بڼه شى چونكه دا ضرر د دكان دار فاحش نه ده نو منع نشى كيداي:

لا يمنع احد من التصرف فى ملكه ابدا الا اذا اضر بغيره ضرر فاحشا كما يأتى تفصيله فى الفصل الثانى الضرر الفاحش هو كل ما يمنع الحوائج الاصلية يعنى المنفعة الاصلية المقصودة من البناء كالسكنى او يضر البناء بان يجلب عليه وهنا ويكون سبب انهدامه المادة (١١٩٧) والمادة (١١٩٩) من مجلة الاحكام والله اعلم بالصواب

الحمد لله الذي
جعلنا من عباده
الذين هم خير
الخلق

الحمد لله الذي
جعلنا من عباده
الذين هم خير
الخلق

مولوي محمد احتشاني مولوي احمد نوري عمي عز مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان

بولي يابيع دمن يزيده حكم لري

پوښتنه: و حضور ته د محترمو علماء کرامو السلام عليكم ورحمة الله وبركاته بعدا عرض دادی دغه خلور نفرولکه حاجی باران حاجی عبد الباقي اکبر خان بلوخ او علی سعید پاکستانی بولی یا لیلان کښی حاضر اود ټولو څخه مواضاوی اخستی دی چی که هر چا بولی وگتله بیا حق ده شکایت نه لری اوس بیا هغه کسان ترقیمت یوسل او پنځه ویشته لکه کالداري زیادت ورکوی اوس تاسی فیصله وکړی چی موږ څه وکړو اوبل مودا وعده د بولی مخ کښی وشوه چی ددی کان څخه به څوک هیڅ یوشی نه وړی اوبل پر حاجی عبد الباقي بولی ختمه سوه او په دوه لکه او پنځویشته زره کالداري مو تر ییعه سو با احترام.

(ملاحیدرشاه مسئول معدن وصنائع)

جناب محترم ملاحیدرشاه اخند السلام عليكم وبعده دبری د څرخ موضوع ته دارالافتاء ته حواله کړه چی گناه مو په غاړه نسی والسلام- ۱۷-۶-۱۳۷۵ وکتل سوو حضور ته د محترمو علماء کرام السلام عليكم ورحمة الله وبركاته وبعده محترمو دغه دبری موضوع باید ترجدی نظر لاندی ونیول شی با احترام.

(ملاحیدرشاه)

محترم د علماء کرامو شوری د دارالافتاء ریاست د معادن او صنائع رئیس دبری په باب د ملاحیدرشاه اخند معلوماتی لیک درته درولیل شو هیله ده شرعی معلومات را کړی رسما ورسره لاتراوسه پروتوکول هم نه دي لاسلیک سوی اوبل داچی داچاری خود ملاحیدرشاه اخند اړوندی مگر موږ ورته د دومره مودی یعنی یو کال خبره نه وه کړی تاسی لیکلی را کړی والسلام.

(د اسلامی تحریک امیر محترم امیر المؤمنین ملا محمد عمر اخند) ۲۰-۶-۱۳۷۰

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

دهلمند ددبری دمعاملی په باره کی چی محترم امیر المؤمنین یوه داپو بنسټه کړی چی تر اوسه پروتو کول رسامنه دی لاسلیک شوی اوبله ئې داپو بنسټه کړی چی رئیس د معادن اوصنائع ته ددومره مودی نه و ویل شوی د دی حکم په شریعت کښی څه ده نود اولی پوښتنی په جواب کښی ویل کیږی چی عقد یوواری وشی اگرکه زبانی وی په شریعت کښی دا عقد پوره دی اوتر لاس لیک پوری موقوف نه گرځی لکه په عامو کتابونو د فقه کی ذکر شوی دی اود دویمې پوښتنی په جواب کښی ویل کیږی چی رئیس د معادن اوصنائع که مطلق وکیل اوناټب د امیر المؤمنین وی اووکالت اونیابت د ده مقیدنه وی نویاد ده له خوا که هر قسم بیع وشی اوتر هری مودی پوری چي وی ییاصحیح ده لکه دامعلومیږی د تحفة الفقهاء ج ۳ ص ۲۳۴ الفتاوی الهندیة ج ۳ ص ۵۸۸ اوکه وکالت د ده مقیدوی مثلاً د امیر المؤمنین له خوا ورته یوه خاصه موده ښودل سوی وی اویا هغه وکیل تری خلاف ورزی کړی وی نویاد ده وکالت اونیابت ختمیږی اودی برطرف کیږی اوتعین د آمر معتبردی لکه د الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۴ ص ۴۵۳ څخه معلومیږی باقی خبره داده چی دایبع ددبری په طریقه د بولی سره دایبع د من یزید ده اوجائزده خو په دی شوی بیع کی یاد ددبری د اینده خرڅولود پاره چی کومه لائحه وضع شوی ده په دی کښی بعضی مادی اوبعضی قیود دي چی قابل د ملاحظی دی (اول) داچی د دی کان څخه به طالبان یابل قرارداد دی دبره نه وړی ترڅود دغه قرارداد دی قراردادنه وی پوره شوی (دوهم) داچی مشتری به پنځوس لکه کالداری د مخه تسلیموی د ضمانت په شکل اوکه قرار دادی ترمعین وقت تیرشی پنځوس لکه ئې ضبط کیږی (دریم) داچی دغه ددبری د استخراج ماشین به په اینده کښی د طالبانووی بناء په ضرورت د هغه وقت په قیمت اوداسی نور نوکه دامادی اوقیود محض وعدی وی خو خبره آسانه ده ځکه په شریعت کښی که پروعه باندی وفا وشوه خودیربښه ده اوکه وفا ونشوه گناه خوده لکن پرعقد باندی کوم اثر نکوی اوکه داشروط وی د مقتضیانو اوملایماتود عقد څخه نه دي اوپه دي کي نفع ده یو د بائع اود مشتری د پار اوبعضی ددی شرطو خلاف د عرف دی نوداشروط شروط فاسده دی په دی سره عقد فاسد گرځی اوعقد فاسد واجب الفسخ دی نویاباید دا عقد

فسخ شی اونوی بولی وشى اود اینده د پاره داتول شرطونه د لاتیخه لیری شی :
 وخلوه عن شرط مفسد وهو كل شرط لا یقتضیه العقد ولا یلایمه ولم یجر العرف به وفيه نفع
 لاحد المتعاقدين الخ (شرح المجله للاتاسی ج ۲ ص ۳۴۷) اوهمداسی په (الفتاوی الهندیه ج ۳
 ص ۱۳۳) کبشی هم ذکر دی لكل من المتعاقدين فسخ البیع الفاسد المادة (- ۳۷۲) اللام بمعنی
 علی مثلها فی قوله تعالی وان اسأتم فلها کما فی الزیلعی والنهر ای یجب علیهما فسخه وقد تبع فی
 هذه العبارة الهدایة والکنز لکن ان کان قبله (ای القبض) فلكل الفسخ بعلم صاحبه لابرضاء
 وانکان بعده فانکان الفساد فی صلب العقد بانکان راجعا الی البدلین المبیع والثمن کبیع درهم
 بدرهمین وکا لیبیع بالخمیر والخنزیر فکذلک وانکان بشرط زائد کالبیع الی اجل مجهول اوبشرط
 فیه نفع لاحد هما فکذلک عندهما لعدم الزوم وعند محمد لمن له منفعة الشرط واقتصر فی
 الهدایة علی قول محمد ولم یذكر خلافا (بحر) وافادان من علیه منفعة الشرط یفسخ بالقضاء
 والرضاء علی ما قال محمد والمختار عن القهستانی (شرح المجله للاتاسی ج ۲ ص ۳۶۳)
 او په کفایت المفتی کی په ج ۸ ص ۴۳ باندی صریح لیکلی چی په نیلام (بیع من یزید) بولی
 کبشی چی د بیعانی د ضبط کولو خبره وشى د اشرط فاسد مفسد د عقدده نود دی وجی
 ختخه عقد فاسد گرخی اود دی فسخ پر عاقدینو واجب ده شرعا البته په فتاوی دارالعلوم
 دیوبند یعنی امداد المفتین ج ۲ ص ۸۴۳ کی بعد د دی ختخه چی بیعانه ضبط کول ئی
 ممنوع نبودلی ذکر کړی دی چی که په صورت د عدم ضبط کی بائع د پاره قوی اندیبنه د
 نقصاناتو نه وی بیایو تدبیر شته هغه دا چی خه وخت لپاره دی دایعانه خان سره وساتی چی
 هغه ورکونکی د بیعانی پوه شی چی بیعانه ضبط شوه خویادی په کومه طریقه لکه هدیه
 وغیره شوه ورورسوی اوبل په لاتیحه کی دا ذکر دی چی د پنخویشو موثرانو قیمت به دمخ
 اداء کیږی دا پیشکی قرض دی واخیستل ئی مکروه دی لکه په امداد الفتاوی ج ۳ ص ۲۰
 کبشی ذکر شوی دی. والله اعلم بالصواب.

مسلوی محمد اخص برکتی

عبدالحق محمد زکریا

محمد زکریا

مولوی عبدالحق محمد زکریا سلم حلق مولوی حواشه مولوی غوث الله مولوی محمود میوه زال مولوی نور محمد ثابت رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

دبیع مواضعه (تلجته) حکم

پوښتنه: استقامه از ریاست دارالافتاء افغانستان مقیم قندهار مختبر تاریخ ۹-۱۲-۱۳۵۸ درین ورځ حاجی محمد قاسم اخندزاده یک خط بطور بخشش حقوق بعض ورځ برای بعض آنها از حصص میراث مال متروکه شان ترتیب شده که چه در ظاهر شرط آن بطور الفاظ و شواهد تکمیل شده اما داصل مواضع بود دباره دفع قانون حکومت تره کی فلهذا واقع در تاریخ ۹-۱۲-۱۳۵۸ بود اما تاریخ تحریر خط ۹-۱۲-۱۳۵۵ گرفته شده فلهذا بعض ورځ که اولاد عبدالرزاق اخندزاده که یسر مورث مذکور است مواضع مذکور رقاعت نداشتند و انکار میکنند علاوه بر آن مواضع که بیان شده شاهدان هم وجود برقرار عبدالرزاق اخندزاده موجود است که بعد از آن خط مواضع بر حقوق باقی ورځ رقاعت داشت و بعض آثار رقاعت شبان مثل انضیه و یادکر حقوق اشتراک هم اثبات موجود بود در وقت حیات عبدالرزاق اخندزاده و باید از موت مذکور خود و ارثان عبدالرزاق اخندزاده متر بود اما خلا رقاعت نداشتند و از مواضع مذکور انکار نمیانند فلهذا از حضور ریاست دارالافتاء استقامه میخوانم اگر حقوق مایان از طریق شریعت دارند برای مایان قنوی حمایت فرماید و السلام

(محمد اسلم ۲۰-۲-۱۳۷۶)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

مواضعه (تلجته) حکم دهزل لری او تصرفات او عقود دهازل لغودی سوی له ۵ خایه خنه چې هغه عبارت دی دزواج طلاق رجعة اعتاق یمین خنه اوسوی له دی پنخو خنه هرڅه عقود او تصرفات چې محل او خای دو قوع یی مال وی دهازل د طرفه صحت نه لری نوددی وجهی بیع دهازل او اقرار دده او هبه و دیعة عاریة اوداسی نور صحت نه لری او نه دده پر عبارت کوم اثر مرتب کیږی.

والاظهر ان جميع التلجئة والهزل سواء فی الاصطلاح (شرح المجلة للاتاسی ج ۲ ص ۴۳۰) تنمة التلجئة کالهزل الا انه اعم منها لما فی المغرب التلجئة ان یأتی امرابطنه خلاف ظاهره فهی انما تكون عن اضطرار ولا یتكون مقارنا والهزل قد یتكون مضطر الیه وقد لا یتكون وقد یتكون سابقا ومقارنا قال فی التقرير والظاهر سواء (طحطاوی علی الدر المختار ج ۳ ص ۵) وفضل الحنفیة والحنبلة واكثر المالکیة بین عقود المبادلات المالیه و غیرها فقود المبادلات المالیه کالبيع

اوالتي محلها المال كالهبة والوديعة والعارية لا يترتب على عبارة الهازل بها اي اثر لعدم تحقق الرضا او القصد الذي تقوم عليه واما التصرفات الخمسة التي سوى الشارع فيها بين الجذ والهزل وهى الزواج والطلاق والاعتاق واليمين فصحوا عبارة الهازل فيها ورتبوا عليها اثارها الفقه الاسلامي التلجئة او المواضعة هي ان يتظاهر او يتواطأ شخصان على ابرام عقد صوري بينهما اما بقصد التخلص من اعتداء ظالم على بعض الملكية او باظهار مقدار بدل اكثر من البذل الحقيقي ابتغاء الشهرة الخ (الفقه الاسلامي ج ۴ ص ۱۹۳) فقال الحنفية والحنابلة انه (اي بيع التلجئة عقد فاسد غير صحيح كحالة الهزل تماما) (الفقه الاسلامي ج ۴ ص ۱۹۴) وهكذا في شرح المجلة للاتاسي ج ۲ ص ۴۳۰ ورد المحتار ج ۴ ص ۸ وكذا لا يصح اقرار التلجئة شرح المجلة لسليم باز ص ۸۶۳ وللاتاسي ج ۴ ص ۶۰۷-

او كه ددو و كسانو ترمابين اختلاف راغلى يوه ويل چې دا اقرار اقرار د تلجئة و و او بل ويل چې دا اقرار جدى و و حقيقى و و نواول ته مدعى ويل كيږي شاهدان پرده دي او دوه م مدعى عليه ويل كيږي:

وان ادعى احدهما ان هذا اقرار هزل و تلجئة و ادعى الاخر انه جد فاقول لمدعى الجذ وعلى الاخر البينة كما في التتارخانية شرح المجلة لسليم باز ص ۸۶۳ وللاتاسي ج ۴ ص ۶۰۷ (تنبيه) دهزل دپاره شرط دادى چې صراحة به په ژبه داواى چې زه دا بيع دهزل كوم صرف تقاضا د حال كفاية نكوى او دا ويل شي په وقت كى د عقد شرط نه دي بلكه ترمنځه چې ووايي هم صحت لري لكه رد المحتار ج ۴ ص ۸ كنبى چې وايي:

و شرط اى شرط تحقيق الهزل واعتباره فى التصرفات ان يكون صريحا باللسان مثل ان يقول انى ابيع هازلا ولا يكتفى بدلالة الحال الا انه لا يشترط ذكره فى العقد فيكفى ان تكون المواضعة سابقة على العقد الخ والله اعلم بالصواب

مولوى محمد رفيع صاحب
مجلس دارالافتاء
دولت اسلامي افغانستان
مجلس دارالافتاء
دولت اسلامي افغانستان
مجلس دارالافتاء
دولت اسلامي افغانستان

مولوى محمد رفيع صاحب

مولوى محمد رفيع صاحب

مولوى احمد نوري عفي عن مولوى محمد احمد خانى مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولت اسلامي افغانستان

مفصل احكام دسر قلفی

پوښتنه : په باره دخلو الحوانيت (سرقلفی) کی چی دمختلفو ځایونو څخه دافغانستان داسلامی دولت مرکزی دارالافتاء ته ډیری استفتاء گانی راغلی بالخصوص دتمیز دعالی ریاست ددیوان تجارت لخوا مکرره استفتاء شوی ده .

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصدق والصواب

ډډیری مودی راپه دی خوا د مختلفو ځایو څخه دافغانستان داسلامی دولت مرکزی دارالافتاء ته دسرقلفی په باره کښی استفتاء گانی راغلی دی اوهم دتمیز دعالی ریاست ددیوان تجارت لخوا مکرره استفتاء شوی ده لهاد مرکزی دارالافتاء دعلماء دډیر محنت او تتبع څخه وروسته دغه یوه فتوی دخلو الحوانيت (سرقلفی) په باره کښی ترتیب کړی ده چې په لاندی ډول ده اصل دخلو الحوانيت (سرقلفی) چې بناء پر عرف او عاده باندی دډیرو معتبرو کتابونو د عبارتو څخه ثابتیږی اودخلو الحوانيت ډیر اقسام اوډیری طریقې په کتابونو کی ذکر شوی خومو په دلته شپږ ۶ قسمونه او طریقې بیان کړو اوداخلو (سرقلفی) خرڅیږی او هبه کیږی او په میراث وېل کیږی اوهم گرو (رهن) کیږی وغیر ذلک ځکه چې دملک حکم لری اودسرقلفی دوکان چې هدم (ونړیږی) دسرقلفی والادپاره حق دابقاء اوداعادی شته ده چې دی په ورکولو داجرة دمثل دمخکی قائم او ثابت وی -

(تفصیل) موږ چې داوویل چې اصل دسرقلفی دډیرو معتبرو کتابونو د عبارتو څخه ثابتیږی دنمونې په طریقې به ووايو چې په ردالمحتار ج ۵ ص ۱۸ کتاب الاجارة کی لیکلی : نعم یفتی به فیما دعت الیه الحاجة وجرت به فی المدة المديدة العادة وتعارفه الاعیان بلانکیر کالخلو المتعارف فی الحوانيت الخ اویائی ویلی فیفتی بجواز ذلک قیاسا علی بیع الوفا للذی تعارفه المتأخرون احتیالا علی الربا الخ اویائی ویلی ومن القواعد الكلية اذا ضاق الامر اتسع حکمه فیندرج تحتها امثال ذالک مما دعت الیه الضرورة والله اعلم آه ملخصا -

اوددی ردالمحتار څخه دغه عبارة په شرح المجلدة دسلیم باز ص ۲۴۸ کښی هم نقل شوی ده او په الاشباه والنظائر دابن نجیم کښی لیکلی دی :

المذهب عدم اعتبار العرف الخاص لكن افتی كثير باعتباره وعليه فیفتی بجواز النزول عن الوظائف وبلزوم خلو الحوانيت... الخ

اوددى الاشباه والنظائر شخه دغه عبارة په الدرالمختار اوردالمختار ج ٤ ص ١٧ كتاب البيوع كى هم نقل كړى ده اوپه الدرالمختار على هامش ردالمختار ج ٣ ص ٢٧٧ قبيل كتاب الكفالة كښى هم نقل شوى ده اوپه الطحطاوى على الدرالمختار ج ٤ ص ١٠ ليكلي: (قوله وبلزوم خلوا الحوانيت الخ مما يستدل به على جواز ذلك ما في واقعات الضريرى الخ اوپه ردالمختار ج ٤ ص ١٩ كتاب البيوع كښى ليكلي دى ومن افتي بلزوم الخلو الذى يكون بمقابلة دراهم يدفعها للمتولى او المالك العلامة المحقق عبد الرحمن آفندى العمادى صاحب هدية ابن العماد اوبياي ويلي فيفتى بجواز ذلك للضرورة قياسا على بيع الوفا -

اوداچى موريو ويل چې دخلو الحوانيت شپږ قسمونه او طريقي به بيان كړونو ه (١) طريقه داده چې مالک دكان يو چاته دكان ورکړى او يو مقدار پيسى ورخځه واخلي غيردکرايه بيا کرايه په قدر دمثل داچرا اداء کړى شى او که قدر دمثل اداء نشى دا عين رباگرځى او مالک د دكان دغه صاحب دخلو نشى ويستلى د دكان شخه او نه دا دكان بل چاته په اجاره ورکولای شى ترڅو چې هغه مقدار پيسى بيرته نه وى ورکړى او په دى قسم کښى فرق نشته په ماين دشخصى او ووقى اودولتى زمکه کښى په ردالمختار ج ٤ ص ١٩ كتاب البيوع كى ليكلي دى:

ومن افتي بلزوم الخلو الذى يكون بمقابلة دراهم يدفعها للمتولى او المالك العلامة المحقق عبدالرحمن آفندى العمادى صاحب هدية ابن العماد وقال فلا يملك صاحب الحانوت اخراجه ولا اجارتها لغيره ما لم يدفع له المبلغ المرقوم فيفتى بجواز ذلك للضرورة قياسا على بيع الوفا الذى تعارفه المتأخرون احتيالا على الربا الخ قلت وهو مقيد ايضا بما قلنا بما اذا كان يدفع اجر المثل والا كانت مسكنه بمقابلة مادفعه من الدراهم عين الربا كما قالوا فيمن دفع للمعترض دارا او ليسكنها او حمار البركه الى ان يستوفى قرضه انه يلزمه اجرة الدار او الحمار الخ اوپه الطحطاوى على الدرالمختار ج ٣ ص ١٠ كښى ليكلي واعلم ان الخلو يثبت فى الارض المملوكة لما ذكره المؤلف فى كتاب الوقف ان وقف البناء بدون الارض صحيح وان الخلو يتحقق ولو الارض مملوكة على ما عليه الفتوى انتهى اوپه ردالمختار ج ٥ ص ١٨ كتاب الاجارة كښى ليكلي نعم يفتى به فيما دعت اليه الحاجة وجرت به فى المدة المديدة العادة وتعارفه الاعيان بلانكير كالخلو المتعارف فى الحوانيت وهوان يجعل الواقف او المتولى او المالك على الحانوت قدرا معيناً يؤخذ من الساكن ويعطيه به تمسكا شرعيا فلا يملك صاحب الحانوت بعد ذلك اخراج الساكن الذى ثبت له

الخلو ولا اجارتها لغيره مالم يدفع المبلغ المرقوم فيفتى بجواز ذلك قياسا على بيع الوفا الذي تعارف المتأخرون احتياالا على الربا حتى قال في مجموع النوازل اتفق مشايخنا في هذا الزمان على صحة بيعا لا يضطرر الناس الى ذلك ومن القواعد الكلية اذا ضاق الامر اتسع حكمه فيندرج تحتها امثال ذلك مما دعت اليه الضرورة والله اعلم... آه ملخصا -

اوپه شرح المجلة دسليم باز ص ٢٤٨ كنبى هم داراز نقل شوى دى دويمه طريقه داده چي مستأجر په دكان دمؤجر كنبى جدك جور كړى لكه المارى يانور الات دصناعة نوپه دى سره دمستأجر دپاره حق دقرار ثابتېږي چي داكار په اذن دمؤجرو كړى اوهم اداء داجرة دمثل دكان كوى غير له جدك خخه په الفتاوى تنقيح الحامدية ج ٢ ص ١٩٩ باب مشد المسكة كنبى ليكلى دى :

وهذا الكردار يوجد فى زماننا ايضا فى الحوانيت ويسمى جدكا وهو ما بينه المستأجر فى الحانوت من ماله لنفسه وما يضعه فيها من الات الصناعة ونحو ذلك من الاعيان القائمة فيها باذن المتولين له بذلك اولمن باعه ذلك ويثبت له بذلك حق القرار مادام يدفع اجرة مثل الحانوت خالية عن جدكه... آه

اوپه الفتاوى المهدية فى الوقائع المصرية ج ٥ ص ٤٣ كتاب الاجارة كى ليكلى دى :
سئل فى رجل يملك جدكا فى حانوت بحجة شرعية والحانوت المذكور ملك لآخر وصاحب الجدك ساكن فى الحانوت المذكور ويدفع اجرة الحانوت لمالكها وهى اجرة مثلها فهل اذا اراد المالك للحانوت اخراجه منها لا يكون له وليس له زيادتها عن اجرة المثل بدون رضاه (اجاب)
ليس لمالك اجر المثل اذ اثبت ماذكر بطريق شرعى والله تعالى اعلم.

اوهم دارنگه په الفتاوى المهدية ج ٢ ص ٤٥٧ كتاب الوقف كنبى هم مضمون ذكرده په عنوان دسوال اوجواب سره دريم قسم او طريقه داده چي مخكه مملوكه يا موقوفه اويا سلطانيه كي مستأجر تعمير بناء كړى په اذن دمالك يادناظر په شرط دقرار نو باني لره حق دقرار شته په دي شرط چي اجرة مثل دمخكي قطع نظر دبناء خخه ادا كوى په ردالمحتار كنبى ليكلى دى :

قال فى جامع الفصولين وغيره بنى المستأجر او غرس فى ارض الوقف صار له حق القرار وهو المسمى بالكردار له الاستبقاء باجر المثل آه اوپه الفتاوى المهدية ج ٥ ص ٤٩ كنبى ليكلى دى :
سئل فى جماعة يملكون مكانا استأجره منهم رجل بازيد من اجر المثل واذنوه بالبناء فيه ليكون له

خلو باحق البقاء والقرار فبنى وعمر حسب الاذن منهم وجعله معدا للصباغة ووضع يده عليه مدة نحو اربع سنوات ثم باع ذلك الخلو لرجل آخر ووضع يده عليه مدة تزيد على خمس عشرة سنة وهو يدفع اجرة المثل وزيادة للمالكين ثم بعد تلك المدة قام المالكون الان يريدون ابطال ذالك الخلو واجارة المكان لغيره ويزيدون عليه الاجرة تعنتا فهل اذا كان ذالك الخلو ثابتا باعترافهم واطلاعهم وأخذهم الاجرة تلك المدة لا يجابون لما ذكر ولا يواجرونه لغيره حيث كان يدفع صاحب الخلو اجرة المثل وزيادة (اجاب) اذا ثبت الخلو المذكور مستوفيا شرائط الصحة وواضع اليد قائم بدفع اجر مثل ذلك المكان بقطع النظر عما حدث فيه لا يكون للمالكى المكان المذكور ابطال الخلو بدون وجه شرعى ولا اجارة المكان من غير صاحب الخلو والله تعالى اعلم.

اوپه الفقه الاسلامى وادلتہ ج ۸ ص ۲۲۳ کی ہم دامضمون لیکل شوی ده او کچیرته صاحب دخلو بعض عمارة کړی وی نودی شریک ده په دی مکان کی په اندازه دخل عمارت بیا که عمارت ته په اینده کښی حاجت وودی به په خپله اندازه مصرف برداشت کوی لکه په غمزیون البصائر علی الاشباه والنظائر دامام حموی کښی په ج ۱ ص ۳۲۱ کی لیکی دی:

اماکن ایله الی الخراب فیکریها ناظر الوقف لمن یعمرها ویكون ماصرفه خلو اله ویصیر شریکا للواقف بمآزادته عمارته مثلا لو كانت الاماکن قبل العمارة بنصف کل يوم وصارت بعدها تکتري بثلاثة انصاف فیکون صاحب الخلو شریکا بالثلث والثلثین فاذا احتاجت تلك المحلات الی عمارة کان علی الواقف فی تلك الصورة مثلا الثلث وعلی صاحب الخلو الثلثان... آه

(۴) خلورم قسم او طریقہ داده چې یو شخص اراده وکړی چې دکانونه یا سرایونه جوړ کړی مخکی دجوړولو دخلگو څخه پیسی واخلي دیویو دکان او یا دسرای کیفیت او اندازه د دکان یا دسرای ورته بیان کړی وروسته ترجوړیدوئ خلگوته تسلیم او کرایه پري مقررہ کړی په دې صورت کی هم صاحب دخلوپه خپله حصه کی شریک بللی کیږی دخاوند دکان سره په غمزیون البصائر ج ۱ ص ۳۲۱ کی لیکی دی:

ووجه ان الواقف لما یریدان یبنی محلا للواقف فیأتی له اناس یدفعون له دراهم علی انیکون لکل شخص محل من تلك المواضع اللتی یرید الواقف بناء هافاذا قبل منهم تلك الدراهم فکانه باعهم تلك الحصّة بمادفعوه له وکانه لم یقف جزء من تلك الحصّة اللتی لکل وغایتہ انه وظف علیهم کل شهر کذا فلیس للواقف فيه بعد ذلك تصرف الاقبض الحصّة الموظفة فقط ولیس له ان یوجهه لغيره وکان رب الخلو صار شریکا للواقف فی تلك الحصّة... آه

(۵) پنجم قسم او طریقہ دادہ چہ مالک دکان و چاتہ دکان پہ خلو (سرقلفی) باندی ورکری اومالک واخلی دسرقلفی والاخخہ یومقدارپسی چہ داجزہ معجل دھغہ اجرة اوکرایہ وی اوھغہ پسی چہ میاشت پہ میاشت یا کال پہ کال پہ کرایہ کنبی ورکوی ھغہ جزاء آخر مؤجل مکمل داجرة وی یعنی ھغہ پسی چہ مالک ٹی دمخہ اخلی پہ کرایہ کنبی حساب شی پہ الفقه الاسلامی وادلتہ ج ۴ ص ۷۵۱ کی لیکلی دی:

مقابل الخلو ان ما یؤخذ الیوم مما یسمى بالفروغ اوخلو الرجل اوالید لامانع منه شرعا فی تقدیر نافلل مالک المؤجر ان یأخذ من المستأجر مقدارا مقطوعا من المال مقابل الخلو والفروغ بعد المأخوذ جزء امعجل من الاجرة المشروطة فی العقد وامامای دفع فی المستقبل شهریا اوسنویا فهو بلاضافة الی ماتم تعجیلہ بعد جزء آخر مکمل من الاجرة مؤجل الوفاء... الخ -

اوپہ ردالمحتار ج ۴ ص ۱۹ کنبی ھم مثل ددی بیان ذکرشوی دہ (۶) شپیم قسم او طریقہ دادہ چہ یوہ محک و قفی وی اودپارہ دتعمیر پہ اجارہ ورکول شی اوداجاری وقت معین وی مستاجر چہ تعمیر اوبناء پری وکری روستہ دتیریدو دوقت داجاری شخہ دامستاجر کولای شی چہ پہ اجرة مثل باندی راوگرخوی خو پہ دی شرط چہ وقف تہ ضرر ونرسی پری اودا طریقہ پہ دولتی محکہ کی ھم کیدای شی محکہ دوقف اودیت المال یوحکم دی امامہ شخصی مملوکہ کنبی دا طریقہ نشی کیدای پہ مجموعۃ رسائل ابن عابدین ج ۲ ص ۱۴۸ کنبی پہ رسالۃ مسماۃ تحریر العبارة فیمن هو احق بالاجارة کنبی لیکلی دی:

وقال فی متن الملتقى وصح استیجار الارض للزرع ان بین ما یزرع اوقال علی ان یزرع ماشاء وللبناء والغرس واذانقضت المدة لزمه ان یقلعها ویسلمها فارغة الخ (ثم قال) وھکذا فی عامة المتون والشروح والفتاوی فلا حاجة الی التویل والاطناب الخ ثم قال لکن ذکر فی البحر عن القنیۃ مانصہ استاجر ارضا وقفا وغرس فیها وبنی ثم مضت مدة الاجارة فللمستأجر ان یتبقیہا باجر المثل اذالم یکن فی ذلک ضرر ولو ابی الموقوف علیہم الاقلع لیس لھم ذلک انتھی (ثم قال) قلت وحاصلہ ان کلام المتون والشروح وانکان شامل للوقف والملك لکن کلام القنیۃ حیث اعتضد بما ذکرہ الخصاص صار مخصصا لكلام المتون والشروح بالملك ویكون الوقف خارجا عن ذلک فللمستأجر الاستبقاء باجر المثل بشرط عدم الضرر علی الوقف اصلا.... آہ -

اوهمدارنگہ دغہ مضمون پہ منحة الخالق علی البحر الرائق ج ۷ ص ۳۰۵ کنبی ھم ذکرشوی دہ داوی یو شو طریقہ اواقسام دخلو (سرقلفی) اودا چہ موہ وویل چہ داخلو

(سرقلفى) خرخىپرى او هبه كيپرى او په ميراث وړل كيپرى وغيره حكه چې غمز عيون البصائر على الاشباه والنظائر د حموى ج ١ ص ٣٢٢ كښى ليكلي دى:

وفائدة الخلو انه كالملك فتجرى عليه احكامه من بيع واجارة و هبة ورهن ووفاء دين وارث ووقف على الخلاف فى الاخير وهذه الامور تؤخذ من فتوى الناصر اللقانى حيث جعله كالملك ومنه يعلم انه لا مانع من تعدد الخلووات اذ الملك يتعدد... آه

او په الفقه الاسلامى ج ٤ ص ٧٥٢ كى ليكلي دى: و نقل فتوى الفارسيين بجواز بيع الخلو وقال الشيخ محمد بيرم وما شبه الخلو بالمغارسة غير ان الخلو لا تحصل به ملكية الرقبة لتعلقه بالمنفعة... الخ

او همدارنگه دنوروديرو عباراتو د فقهاء شخه هم معلومېږي اوداچى موږ وويل چې د سرقلفى دكان ونړيږي د سرقلفى والادپاره حق د ابقاء اوداعاده كولو شته چې اجرة دمثل دمخكى اداء كوي په الفتاوى المهدية ج ٢ ص ٤٨٧ كښى ليكلي دى:

سئل فى بناء فى ارض موقوفة مستحق لبقاء والقرار تهدم ذلك البناء وصارت الارض خالية فهل لربه اعادته ثانيا كما كان اولا اجاب للمحتكر حق الابقاء والاعادة حيث كان قائما بدفع اجرة مثل الارض خالية عن البناء على ما عليه العمل والله تعالى اعلم

او په همدې الفتاوى المهدية ج ٢ ص ٤٩٥ كى هم ليكلي دى:

(سئل) فى دكان موقوفة آلت الى السقوط فجاء رجل واخذها من ناظر الوقف و بناها واصلاحها وكتب له الناظر حجة بان الباني صار له فى الدكان خلوات انتفع وهو البناء الذى بناه وبقيت ارض الدكان وحيطا نها القديمة وقفا عليها الحكر كل سنة يؤخذ من الباني ثم باع الرجل ذلك الخلو لرجل آخر وصار ناظر الوقف يأخذ الحكر من المشتري ايضا ثم هدمت تلك الدكان هي وغير هافى طريق امر الحاكم بتوسعتها وتلف من ارضها مقدار الثلثين فى توسعة الطريق المأورها واخذ ذلك الرجل المشتري للخلو بدل ماكان يملكه من الحاكم الهادم للدكان فيما كان هدمه من الدكان وامره ناظر الوقف بعدم البناء فيما بقى من ارض الدكان ثم ان الناظر توجه للحج ورجع فوجده بانيا فى تلك محلا ففهل يكون متعديا بينائه لزوال معظم ماكان يملكه واخذ بدله وهل له قيمة ما بناء منقوضا لتعديده ويرجع المحل وقفا خالصا لاشابة ملك فيه (اجاب) للمحتكر حق الاعادة فيما من الارض التى كانت بيده مادام يدفع اجرة مثل الارض خالية عن بنائه وليس لنا ظر الارض معارضته ولا تكليفه القلع والحال هذه والله تعالى اعلم.

مولوی محمد خالص برکتی

عبدالحق عارف الدہلوی

مولانا محمد نوری

مولانا محمد نوری عنی عن مولانا عبد اللہ مولانا محمد خالص مولوی ذہند احمد تانی مولوی عبد الحکیم عنی عن مولانا زمان شاہ مولوی نور محمد

نائب رئیس دار افتاء دولت افغانستان

یوازی بائع بیع فسخ کولای شی اوکنه

پوښتنه : یو شخص چې د بل شخص څخه زمکه په بیع قطعی رانسی بائع ودغه مشتری ته زمکه تسلیم کړی او اندازه او حدودې معین کړی بیا دغه بائع و مشتری ته وواښ چې دغه زمکه تر هغه اندازه ډیره ده چې بیع پرسوی وه راسه چې دوهم واریا زمکه بیرته اندازه کړو نو کچیری مشتری دپاره ددفع دجنجال دپاره زمکه ورسره اندازه کوی په دغه وخت کی داندازی بائع کوه لای سی چې بیع ماته کړی بیله رضاء د مشتری که یا شرعی فتوای غواړم اجر موروزی سه.

(مستفتی ملا فضل کرم اخند)

باسمه تعالی

الجواب حامد او مصليا

کچیری مشتری دبائع سره دوهم وار زمکه اندازه کړی ددفع دجنجال دپاره بائع نسی کولای چې په دغه وخت کښی داندازی بیع نقض کړی بی اختیار د مشتری څخه چې بیع خوږه ایجاب او قبول سره تامیری وروسته تر ایجاب او قبول بیا یو حق د فسخ بی رضاد هغه بل نه لري او فسخ چې ده رضاء د دواړو عاقدین غواړی:

واذا حصل الایجاب والقبول لزم البیع ولاخیار لواحد منهما الامن عیب او عدم رؤیة (الهدایة ج ۳ ص ۲۵) للعاقدين ان یتقایا البیع برضاهما بعد انعقاده المجله المادة (۱۹۰) فالرضاء شرط الاقالة كما فی سائر العقود (شرح المجله لسلیم باز ص ۹۲) واللّه اعلم بالصواب

مشتری چې مبيع بودریم سړی خوږه کړی نو اول بائع حق در جوع پر مبيع لری اوکنه

پوښتنه : اول سعید احمد ۶۸ زره رباله د عبد الرحمن نامی قرض داره وودوهم دغه قرضداره چې سید احمد نو میږی خپل ۲ دکانه ټپ په ۲ نیم سوه لکه په بیعه د سر قلفی ورکړل

درېم عبدالرحمن خپل ٦٨ زره ريال په كالداروڼي تسعير كړي سيد احمد نامي خپلي افغانی په كالدارو وواړولی په دې وخت كې د سيد احمد تقريباً ١٤ زره كالداری ورغلی چې عبدالرحمن ور كړي څلورم عبدالرحمن نامي خپل دكانونه د تسليمي د خط سره واخيستل تقريباً ٣ مياشتي بعد دكانونه يې پرېل چا خرڅ كړل په هر علة چې وه هغه سړي دكانونه بيرته عبدالرحمن ته پرېښودل پسله دې عبدالرحمن دكانونه و خپل اول مالک سيد احمد ته په رضادجانبين مسترد كړه عبدالرحمن ادعاء دخپلو پيسو و كړل اوس تقريباً دوه دري كاله تيرسوي دې اوس عبدالرحمن نامي داته شپسته زره ريال له مستحق دې او كه د كالدارو چې ريال په تبادلې سوي دي او كه دهغه افغانیو چې ٢ نيم سوه لكه دي چې هغه دكانونه يې په رانيولی وه والسلام -

(مستفتي اغا محمد ١٢ سرطان ١٣٧٦)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

عبدالرحمن نامي نه ٦٨ زره ريال له مستحق دې نه د كالدارو نه د افغانیو بلكه هغه دكانونه دده كيږي او په هغو كړي ده ته خپل قرض رسيدلی دې دې نشي كولای چې دكانونه سيد احمد ته ورمسترد كي البته كه بيع وكی ددغه دكانو د سيد احمد سره (نوی بيع) نوصحت لري اود اقاله ځكه صحت نه لري چې عبدالرحمن دادكانونه پر درېم سړي خرڅ كړي دي اودده دملك څخه وتلی دې نوددي وروسته حق دا قالی قطعاً نه لري لكه خيار عيب چې په بيع سره دمبيعي باطليږي اود اقا نون د فقهاء دې چې هر شئ چې خيار عيب باطلوی نواقاله هم باطلوی خيار عيب په بيع سره دمبيعي باطلیدي نواقاله هم په بيع دمبيعي باطليږي:

وزاد صاحب المنع اذ باع المشتري المبيع من آخر ثم تقايلا ثم اطلع على عيب كان في يد البائع فاراد ان يرد على البائع ليس له ذلك لانه بيع في حقه كانه اشتراه من المشتري منه (مجمع الانهرج ٢ ص ٢٧) وهكذا في (شرح المجلة للاتاسي ج ٢ ص ٧٢) ما يمنع الرد بالعيب يمنع الاقالة (فتح القدير ج ٥ ص ٢٥١ ط دار صادر بيروت) وهكذا في رد المختار ج ٤ ص ١٦٧ (ويمنع صحتها هلاك المبيع) ولو حكما كابات الدر المختار بهامش رد المختار ج ٤ ص ١٦٧ وهكذا في مجمع الانهرج ج ٢ ص ٧٣) اوبيع دمبيعي په هلاك حكمی كی داخل دی لكه چې وايي:

تعداد خلگو چہ کورونہ یاد کانونہ ٹہ پہ سرک کی تخریب اوقیمت ٹہ نہ دی اخستی پہ
 ہغہ وقت کی دبناروالی لخوا دسرک شخہ اضافہ حصہ پہ نورو خلگو دقانونی مراحلو
 دصحی کیدو وروستہ خرٹہ سوی اوشرعی قبالہ ورکپہ سوی دہ آیالومری نفر چہ کورٹہ
 تخریب اوقیمت ٹہ نہ دی اخستی اوپہ استملاک کی راغلی مستحق دی اوکہ دوہم نفر
 چہ بناروالی ہمدغہ حای چہ دلومری نفر ووتخریب سوی اوقیمت ٹہ نہ دی اخستی
 ورباندی خرٹہ کری اوشرعی قبالہ ٹہ ورکری مستحق دی (۳) بناروالی پہ نظر کی لری چہ
 دنومورو سرکانوپہ توسعہ کی اقدام وکری دنومورو سرکانوبرچہ (۲۰) مترہ دی
 اوبعضی اضافہ حصی بناروالی پہ ہغہ وخت دقانون مطابق خرٹہ کری اوزیاتہ برخہ ٹہ
 یوتعداد خلگو پہ خپل سر قبضہ کری چہ دسرک ماہیت اوقیمت ٹہ لہ منٹہ وری چہ پہ
 دی حصہ کی دھغو خلگو ملکیت ہم شامل دی چہ قیمت ٹہ نہ دی اخستی دشرعی
 احکامو مطابق بناروالی ٹخنکہ اقدام دسرکانوپہ توسعہ کی وکری اودنومورو سرکانو
 دپلان تطبیق پاتہ کیدونکی نہ دی والسلام.

(ریاست بناروالی قندھار مدیریت املاک)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

خرنگہ چہ دمستفتی پوینتنہ پرٹو جزئیاتو مشتملہ دہ نودپارہ دتوضیح دمطلب باید
 دلاندی جزئیاتو لپارہ جلا جلا جواب ووايو ترخو چہ شافی جواب داصل استفتاء بنہ
 واضح سی اول سوال آیادسرکانو جو پولودپارہ یوشوک مجبورول دخپل سرای یادکان
 خرٹولو تہ جائزدی کنہ؟ جواب جائزدی کہ چیری مصلحت دعامو خلغوپہ نظر کی نیول
 سوی وو لکہ پہ الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۵۱۸ کی چہ راغلی دی:

وكذلك يحق للدولة التدخل في الملكيات الخاصة الشريعة التحقيق العدل والمصلحة العامة -
 خوہ دی شرط چہ دہغہ وقت مناسب قیمت بہ ورکول کیڑی اوباید قیمت دقبض شخہ
 دملک مخ تہ ورکول سی:

لدى الحاجة يؤخذ ملك كائن من كان بالقيمة بامر السلطان ويلحق بالطريق لكن لا يؤخذ من يده مالم يؤ
 دله الثمن انظر الى مادتي ۲۵۱ انتهى (المجلة المادة ۱۲۱۶ وهكذافي شرح المجلة لسليم باز ص ۴۳
 والاتاسی ج ۴ ص ۱۵۸ والفتاوی الخانیة بهامش الهندیة ج ۱ ص ۲۷۹ والفقه الاسلامی ج ۵ ص ۵۹۰)

دوهم سوال آیا ملک دغائب گډول په لاریاندي جائز دی کڼه؟

جواب که چیری قریب دغائب یا وکیل دده حاضر و ددهغه سره به بیع وشی او که دهغه نه و ونړد ضرورت په خاطر جائز دی کچیری ضرورت شدید وولکه الاشباه والنظائر ص ۸۵ کی وایي:

الضرورات تبیح المحظورات ومن ثم جاز الخ وكذا اتلاف المال واخذ مال الممتنع من اداء الدين بغير اذنه اوبه جامع الفصولین ج ۱ ص ۴۳ کی وایي اقول قداضطربت اراء هم وبيانهم فی مسائل الحكم على الغائب وله ولم يصف ولم ينقل عنهم اصل قوى ظاهر تبتنی علیه الفروع بلا اضطراب ولا اشكال فالظاهر عندي ان يتأمل في الوقائع ويلاحظ الحرج والضرورات فيفتي بحسبها جوازا وفسادا-

درېم سوال آیا دغه غائب که یو وقت حاضر شی آیاده ته به دکوم وقت قیمت ورکول کیږی دهغه وقت چې دده مال تلف شوی دی او که دهغه وقت چې دی حاضر شوی دی؟ جواب دهغه وقت قیمت معتبر یری چې اتلاف دده مال شوی دی اوداځکه چې حکم داتلاف دضمان په باره کی حکم دغصب دی اوبه غصب کی قیمت دورخی دغصب معتبر یری لکه په الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۷۵۰ کی چې وایي:

الواجب بالاتلافات المالية هو الواجب بالغصب وهو ضمان المثل ان كان المتلف مثليا وضمان القيمة يوم الاتلاف فيما لا مثل له الخ (وهكذا في بدائع الصنائع ج ۷ ص ۱۶۸) وان كان المغصوب من القيميات وتلف فالواجب القيمة الخ وان كانت زيادة القيمة لتفسير الاسعار لم تضمن الزيادة لان نقصان القيمة لهذا السبب لا يضمن اذا ردت العين المغصوبة بذاتها فلا يضمن عند تلفها (الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۷۲۲) واما العقار كالارض والدار فلا يتصور وجود الغصب فيه لعدم امكان نقله وتحويله فمن غصب عقار افهلک فی يده باقعة سماوية كغلبة سيل لم يضمنه عندهما لعدم تحقق الغصب بازالة اليد لان العقار فی محله لم ينقل فصار كمالو حال بين المالك وبين متاعه فتلغ المتاع اما لو كان الهلاك بفعل الغاصب كان هدمه فيضمنه لان الغصب اذا لم يتحقق في العقار فيعتبر الاتلاف (الفقه الاسلامی وادلته ج ۶ ص ۴۷۹) طر شیدیه کوته

خلورم سوال: آیاده غائب سړی چې دسرای یوڅه حصه ټي په سړک کی تللی اویوڅه حصه ټي پاته ده ددغه باقی حصی حق لری کڼه؟ جواب غاصب یا متلف چې یوځای قبض کړی اوضمان پری لازم شی نو دهغه ځای پس دضمان دده ملکیت گرځی مغصوب منه حق ددعوی بیانه لری لکن غاصب یا متلف ته حق دتصرف په دغه شی کی هغه وقت شته چې ضمان

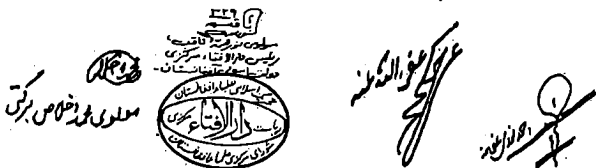
ورکړي لکه الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۷۲۳ کی وایي:

قال الحنفية يملك الغاصب الشيء المقصوب بعد ضمائه من وقت وجود الغصب حتى لا يجتمع البذل والمبدل في ملك المالك الخ ولكن في رأى ابي حنيفة ومحمد رحمهما الله تعالى لا يحل للغاصب الانتفاع بالمقصوب بان ياكله بنفسه او يطعمه غيره قبل اداء الضمان الخ (هكذا في بدائع الصنائع ج ۷ ص ۱۵۲ وتبيين الحقائق ج ۵ ص ۲۳۰)

پنځم سوال: هغه حصه چې دلاری څه اضافې وي او ضرورت ورته نه وي آیا خرڅول یې پر غیر جائز دی کنه؟ جواب جائز دی لکه المجلة المادة ۱۲۱۷ کښی چې وایي:

يجوز ان يعطى رجل مازاد عن حاجة الطريق من جانب البيرى بضمن مثله ويلحقه بداره اذالم يضر ذلك بالمارين (سليم باز ص ۶۶۷ وهكذا ص ۴۳ والفتاوى الخانية بهامش الهندية ج ۱ ص ۲۷۹)

شپږم سوال: هغه حصه چې دلاری څخه اضافې وي قبضه کول یې دخلقودپاره جائز دی کنه؟ جواب قبضه کول یې دخلقودپاره بی اذنه د حکومت حرام دی والله اعلم

مولوي نذير احمد خان مولوي احمد نوري عمي عز مولوي نور محمد نائب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان

دلاری جوړولو لپاره د چا ځمکه په زور را نیول څه حکم لري

پوښتنه: و محترم دکندهار د دار الافتاء رئيس صاحب ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترمه څرنگه چې په کليو او دهاتو کی لاری بندی دی غټ غټ کلی دی چې خلک ېې طلب کوی چې لا ورته جوړی سی طالبان چې لاری جوړوی دخلگو په شخصی ځمکو کښی تیرېږی حتی دیتیمانو په ځمکو کی تیرېږی اود لار تیزول هم ضروری وی ځکه چې دیو غله اوقاتل وغیره مجرم نه کیږی چې لاری نه وی ځکه چې ۲ ساعته مزل لاره وی او هغه کار په یوه یا ۲ کسانو هم نه کیږی چې ډیر نفرنه وی ځکه چې مجرمین دکمزوری په صورت کی مقابله کوی نو بیا پردی ضرورت هیله لرم چې شرعی فیصله راکړی چې دخلگود اکثریت

رضاوى يونفر مانع وئى يايتميم يائي وارث مانع وى په داسى صورت كي لاره جوړول جائز دى كه يا هيله ده چې يوه شرعى فيصله راكړى موږ كوشش كوو پرهغه لاره لارى باسو چې ډير نقصان پكښى نه وى مثلاً پريوه طرف ډير درختى اوديوالونه وى موږ بله داسى لاره لټوو چې درختى اوديوالونه پكښى وى نه يا خولپوې نسبت وهغه بلى لارى ته نوهيله ده چې دامشكل ديو شرعى فيصلى په اساس راحل كړى والسلاام .
(ملا محمد حسن رحمانى والى قندهار)

جواب للاستفتاء بعون الله تعالى
مخكه چې په ملك كى دخلگويي تصرف دهیچا پكښى روانه دى بيله اجازى او بيله رضا داوند دمخكى:

كما قال في تحفة الفقهاء ج ۳ ص ۳۲۱ ارض مملوكة عامرة لا يجوز لاحد التصرف فيها والانتفاع بها الا برضا صاحبها -

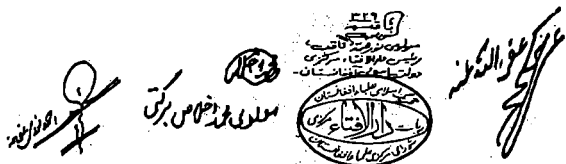
په وقت د ضرورت كى امام لره تصرف په مخكه كى دبل سته او چې دلاس داصلى مالك يي وباسى داهم رواده:

هكذا في الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۵۲۳ فان لولى الامر عند الضرورة ان يتنزع الارض من ايدي واضعي اليد عليها ويعوضهم عنها اذا اقتضت المصلحة العامة نزعها -

نومعلومه سوه چې په عوض سره رواده په وقت د ضرورت كي مخكه ديتيم په حكم كي دوقف ده او مخكه د بيت المال هم په حكم كي دوقف ده.

هكذا في رد المحتار على الدر المختار ج ۳ ص ۴۳۵ ثم ان ارض اليتيم في حكم ارض الوقف كما ذكره في الجوهرة وافتى به صاحب البحر والمصنف كذا ارض بيت المال وهكذا في شرح المجلة سليم باز مادة ۵۸ ص ۴۲ التصرف على الرعية منوط بالمصلحة آه وكذا في ص ۴۳ وقد قالوا ايضا للسلطان ان يجعل ملك الرجل طريقا عند الحاجة وكذا تصرف القاضي فيما له فعله في اموال اليتامي والتركات والاوقاف فانه مقيد بالمصلحة آه هكذا في شرح المجلة لسليم باز م ۱۲۱۶ ص ۶۶۷ لدى الحاجة يؤخذ ملك كائن من كان بالقيمة بامر السلطان ويلحق بالطريق آه هكذا في الخانية ج ۱ ص ۲۷۹ على هامش الهندية قالوا للسلطان ان يجعل ملك الرجل طريقا عند الحاجة هكذا في (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۵۰۹ - ب - الاستملاك للمصالح العام وهو استملاك الارض بسعرها العادل جبراً عن صاحبها للضرورة او المصلحة العامة كتوسيع مسجد او طريق ونحوهما

وايضاً الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۵۱۸) وكذلك يحق للدولة التدخل في الملكيات الخاصة المشروعة لتحقيق العدل والمصلحة العامة - خوشروط دادى چې دهغه وقت مناسب قيمت به وركوي او بايد قيمت د قبض څخه د ملك تر مخه وركول شي: لدى الحاجة يؤخذ ملك كائن من كان بالقيمة بأمر السلطان ويلحق بالطريق لكن لا يؤخذ من يده مالم يؤدله الثمن انظر الى مادتي ۲۵۱ - ۲۶۲ انتهى المجلة المادة ۱۲۱۶ - والله اعلم بالصواب

مولوي احمد نوري مخي عز مولوي ذاهم احماني مولوي عمود ميونزال

مشتري كه بي دشمن له ادا كولو مبيع خرڅه كړی او مړ شي نو بائع به څه كوی ؟

پوښتنه : غواړم ستاسود محترم حضور څخه مسئله يوسړي موټر خرڅ كړی پر بل چاباند نواوس هغه سړي هلاك او مړ سو نواوس به فعلا رجوع پر چاكوی چې ثمن ئې نه وی تسليم سوی بايع ته آيا پر ورثه د مشتري به رجوع كوی او كه به پر مبيعه باندی حال دا چې مبيعه خرڅه سوی ده پر بل دريم چاباندی والسلام .
(المسفتی محمد هاشم)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

كه چيری مشتري مبيعه قبض كړه اودى په حالت دافلاس كى وفات سو تر مخه دادا كولو دشمن په دغه صورت كي بائع حق نه لري چې طلب در دوالى وكړي دميت له ورثه څخه بلكه دغه بائع دمبيعه دشمن په باره كي دنورو غرماء سره بزابردى نو په صورت مسئوله كى بائع اول پر مبيعه باندی چې د مشتري ثانى په لاس كى ده په طريق اولی رجوع نسى كولاى: اذا قبض المشتري المبيع ثم مات مقلسا قبل اداء الثمن ليس للبائع استرداد المبيع بل يكون مثل الغرماء (معين القضاة والمفتين م ۶۶۷ ص ۱۰۹) وقال الحنابلة والحنفية والمالكية صاحب المتاع اسوة الغرماء. بدليل رواية ابي بكر بن عبد الرحمن عن ابي هريرة ومعناها ايمار جل مات او افلس فوجد عضو عرمانه ماله بعينه فصاحب المتاع اسوة الغرماء (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۴۸۰) والله اعلم.

مولوي ذاهم احماني مولوي احمد نوري مخي عز

دشريكانو بی اجازی مشترکہ ځمکه

خرخول حال دا چې په شريكانو کي صغيران هم وي څه حکم لري

پوښتنه : و حضور ته د افغانستان د اسلامي دولت و مقام ته د کندهار د دارالافتاء جناب محترم رئيس صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترمه ! زه مولوی امين الله د محمد روستم زوی د شاه وليکوټ د ولسوالۍ مربوط عرض ستاسو مقام ته کوم چې يو ورور مشترکه ځمکه بيله مصلاحت خرڅه کړې په دغه وخت کي صغيران هم وي ددغی ځمکي بيع صحت لري او که به باطله وي د شريعت د نگاه څخه نوزه ستاسو د محترم مقام څخه اميد کوم چې وماته ددغی ځمکي د شريعت په حکم معلومات راکړي دا به ستاسو د شفقت څخه بعيد نه وي با احترام .

(المستفتی مولوی امين الله)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم

کوم ورور چې دورته وویي له اجازی څخه مشترکه ځمکه خرڅه کړې ده د هغه بيع دده په خپله حصه کي صحيح ده او په ورته وویي چې کوم کسان بالغان دي د هغو په حصه کي بيع د هغو پر اجازه موقوفه ده که ئې اجازه کړې وي ددوی په حصه کي بيع صحيح ده که اجازه نه وي بيع صحيح نه ده او د صغيرانو په حصه کي ئې بيع باطله ده ځکه چې دغه د ځمکي خرڅوونکي د صغيرانو نه ولی دي نه وصی دي :

باع نصف البناء مع نصف الارض جاز سواء باعه من اجنبی او من شریکه (الفتاوی الهنديه ج ۳ ص ۱۵۶) اذا باع الرجل مال الغير عند نیت وقف البيع علی اجازه... المالك ويشترط لصحة الاجازة قيام العاقلین والمعقود عليه... واذا مات المالك لا ينفذ با اجازه الوارث (الهنديه ج ۳ ص ۱۵۲) اما للولاية علی مال الصغير القاصر فتكون لاحد الاولياء الستة الذين ذكرناهم سابقا وهم الاب ووصيه والجد ووصيه والقاضي ووصيه (الفقه الاسلامي ج ۴ ص ۱۴۳)

مولوی محمد رفیع ص برکتی

مولوی محمد رفیع ص برکتی

مولوی محمد رفیع ص برکتی

مولوی محمد رفیع ص برکتی

پورورد کونکې که په غبن فاحش سره له پورورې خریداری وکړې حق درجوع لری کنه
پوښتنه : زما پریو چا پور باندی دی نو د مدیون څخه مایوشی رانیوی مثلاً په ۱۵۰۰ هغه شی په
بازار کی په ۱۰۰۰ وونود دغه ۵۰۰ دپاره زه رجوع و مدیون ته کولای سم کنه؟
(المستفتی ملاشهاب الدین)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

په صورت مذکور کی دغه زیادت د پنځه سوه غبن فاحش بلل کیږی که چیری تر قیمت د
قیمت کونکو نه لاندی کیدی په غبن فاحش کی کی دمیعی صفت بغیرد هغه د حقیقه څخه
کړی وو چې وهغه ته تغیر وای نور رجوع کیدلای شی ورنه رجوع نشی کیدلای :

واعلم انه لا رد یغبن فاحش وهو ما لا یدخل تحت تقویم المتقویمین فی ظاهر الروایة وبه افتی بعضهم
مطلقاً کما فی القنیة ثم رقم وقال ویفتی بالرد... ان غره ای غر المشتري البائع او بالعکس او غره
الدال فله الرد الخ (الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۴ ص ۱۷۸) وذلك کما لو وقع البیع بعشرة
مثلاً ثم ان البعض المتقویمین یقول انه یساوی خمسة وبعضهم ستة وبعضهم سبعة فهذا غبن فاحش
لانه لم یدخل تحت تقویم احد (ردالمحتار ج ۴ ص ۱۷۸) لیس للغبن الفاحش وحده فی ظاهر
الروایة اثر علی العقد فلا یجیز ردالمعقود علیه اوفسخ العقد الا اذا انضم الیه تغیر (ای وصف المبیع
بغیر حقیقه) من احد العاقدین او من شخص اخر کالدلال ونحوه وهذا ما اخذت به المجلة
(۳۵۷م) لان الغبن المجرد عن کل خدیعة یدل علی تقصیر المغبون وعدم ترویه وسواله اهل
الخبرة ولا یدل علی مکر العاقد الاخر الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۲۲۲) والله اعلم وعلمه اتم واحکم

مولوی محمد امجد الحقانی

دیتیم حصه نورورثاء خر خولای شی او کنه

پوښتنه : محترم رئیس صاحب دار الافتاء په ورثه ووکنسی یو یتیم د ۹ نیم کالودی آیاد
دغه یتیم حصه دسرای څخه موریانا یا بل قریب خرڅه ولای سی کنه؟ بینوا تو جروا
(المستفتی حاجی میر آغا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

موریا نا د یتیم دمخکی د خرڅ تصرف نسی کولای حاصل دادی که یتیم وصی دپلاردرلود

به دري کاله کي دآبادولويه شرط چي بناړوالي عمکي خرغوی جواز لری کنه

پوښتنه : برباست دارالافتاء به علانی محترم شرع بین السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته به مسند ذیل شریعت چه میفرماید زیسکه از طرف دولت از ملکیت شخصی خریداری و استلاک شده و بعدا طبق نقشه شری به فروش رسیده باد نفرداشت قانون : ساروالی خریدارید در طرف سه سال به آبادی آن اقدام کند ولی اقدام نکرده : ساروالی طبق قانون خود بعد از میلاد سه سال و یا بیشتر طبق ماده ۳۷ و ۳۸ به سردی آن اقدام و به نفردوم به فروش رسانیده نفردوم به آبادی آن اقدام نکرده توانست که آبادانید خوش زمین رابه : ساروالی واکزار شده و : ساروالی به نفردوم به فروش رسانیده که نفردوم طبق نقشه شری آباد نموده و از طرف : ساروالی سند ملکیت و از ریاست محکمه قباله شرعی اخذ کرده است اکنون نفردول ادعاء ملکیت دارد و : ساروالی نفردوم را که قباله شرعی بدست دارد مستحق میدانند دین باره چه میفرماید تالمباد نفرداشت شریده مفرا محمد صلی الله علیه وسلم به قناعت مزاحمین پردازیم و من الله التوفیق
بسم الله الرحمن الرحيم

بعون الله الملك العالی الاعلی

زیسکه از طرف دولت به فروش رسیده باد نفرداشت قانون : ساروالی که آن در ذیل استقامت مذکور است که خریدارید در طرف سه سال به آبادی آن اقدام نماید چنان این قانون : ساروالی یک شرط متعارف آمان است و شرط متعارف دشریت طعنه صحیح و مقبر است و لازم الوفا است اگر چه از متقیات مقد باشد و طایم باو نباشد خواه عام باشد خواه خاص اگر چه که حادث باشد که در کتب فقهاء گرام یافته نشود بعد از آن که مخالف نص شرعی یعنی کتاب و سنت و اجماع نباشد پس بناء بر این شرط مذکور اقدام : ساروالی به سردی آن زمین طبق ماده مذکور در استقامت از مشتری اول صحیح و بجا است و هم و گذاشتن مشتری دوم زمین را بسبب توانستن بجا آوردن شرط مذکور و اخذ نمودن : ساروالی از وجباز و مقبر است پس اکنون مشتری سوم که : ساروالی او را مستحق میدانند مستحق است چرا که ایفاء و عمل نمودن شرط متعارف کرده : (المادة ۱۸۸) البیع بشرط متعارف وهو الشرط المرعى فی عرف البلدة صحیح و الشرط معتبر مثلاً لو بیاع فرواً علی ان یخیط بها الظهارة او القفل علی ان یسمره فی الباب او الثوب علی ان یرقعه یصح البیع ویلزم علی البائع الوفاء بهذه الشروط و هذا اذا کان الشرط متعارفا فی عرف البلدة والا فالشرط مفسد و البیع فاسد راجع شرح المادة ۳۶ و لو بیاع الثمر علی

الشجر وكان بعضه قد ادرك والبعض الاخر لم يدرك فشرط بقاءه على الشجر حتى ينضج صبح على قول محمد وبه يفتي (ردمحترار) شرح المجلة سليم باز ص ٨٨ العادة محكمة يعنى ان العادة عامة كانت او خاصة تجعل حكما لاثبات حكم شرعى مجلة الاحكام (المادة ٣٦) وايضا في شرح المجلة الاناسي ج ٢ ص ٤٦٤ ج ٢ ص ٦٥ ورسائل ابن عابدين ج ٢ ص ١١٢ الى اخر رسالة نشر العرف في بناء بعض الاحكام على العرف والله تعالى اعلم

مولوي احمد نوري حفي من مولوي نذير احمد خان

له نور و دكانونو خفه مخالف جنس به يوه دكان كي خرخول

پوښتنه : دهغه خلقو په باب چې په خپل دكان كي داسي اجناس خرخوي چې د همسايمانانو د دكانونو سره ډير توپير ولري مثلاً د بزازانو د دكانو په مابين كي د پټاتو يا پيازو خرخول او همسايمانان شكايت ځني ولري والسلام .

(مستفتي ملا هدايت الله رئيس بنار والي قندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

هر سړي كولاى سي چې په خپل دكان كي دخپلي خوښي اورضا مطابق شئ خرڅ كړي او هيڅ چا لرو دا حق نسته چې دى منع كړي ترڅو چې بل چاته يي ضرر فاحش نه وي رسولى او ضرر فاحش دى ته ويل كيږي چې يا منع د منفعة اصليه مقصوده څخه راولى يا سبب د نريد لود همسايمانانو د بناء سي :

لا يمنع احد من التصرف فى ملكه ابد الا اذا ضر بغيره ضرر فاحشا (المادة ١١٩٧) الضرر الفاحش هوكل ما يمنع الحوائج الاصلية يعنى المنفعة الاصلية المقصودة من البناء كالسكنى او يضر البناء بان يجلب عليه وهنا ويكون سبب انه دامه (المادة ١١٩٩) والله تعالى اعلم

مولوي عبدالكريم حفي من مولوي نذير احمد خان

يو چاته به بيع او اجاره كي اختيار وركول

پوښتنه : يو تجار كه يوه كرايه كس ته رخت وركړي او درخت كزيه پنځوس روپي يي اونو موږي تجار كرايه كس ته ووايي چې دغه رخت كوټته ته ورسوه هر كله چې د ورساوه

دسابقه انقلاب په دورکی تدریجا تدریجا ده یوڅه نوره ځمکه لاندی کړه اوس موږ ورته وایو چې جریب راسره وکړه ځکه چې تاله موږه څخه خریداری کړي ده گلو جان نامی وارشان وایي چې موږ ټپ نه جریبه وو ځکه چې زما حدود معلوم دی اوس موږ ته دشریعت له نظره داراته معلومه کړی چې دخیریداری په زمکه کی حدود معتبردی که جریب کوم دلائل چې دشریعت دی په دی باره کی چې کومه یوه ددی څخه آیا جریبی که حدودات معتبردی دشریعت غراء په رڼاکی ټپ واضح کړی اوکوم دلائل چې دحدودو په باب وی هغه راته واضح ولیکی اوکه دجریبی په باب وی هغه راته واضح کړی اوپه کوم یوچې حکم سوی وی هغه راته لطفاً ولیکی.

(والسلام المستفتی ملا عبد القدوس)

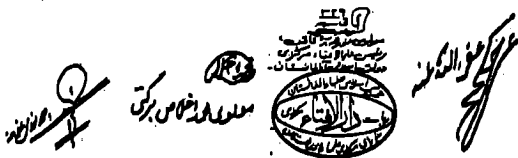
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

په دی باره کی چې دخیریداری په مځکه کی حدود معتبردی که جریبونه بایدو وایو چې داپه عقد پوری اړه لری که عقد پر حدودو شوی ووحدود اعتبار لری اوکه عقد پر جریبونو شوی وو جریبونه اعتبار لری مثلاً که دعقد په وقت کی ویل شوی وه چې دغه مځکه چې دغه یی حدود دی او ۱۰۰ گزه کیږی یا ۱۰۰ جریبه کیږی په دونه قیمت یی درکوم نو دا عقد پر حدودو دی وروسته که دامځکه کمه سوه یا بالاسوه قیمت تغیرنه پیدا کوی لکن مشتری لره اختیار دقبول اودرد دعقد شته په صورت دکمبودکی اوکه ویل شوی وی چې دغه مځکه چې ۱۰۰ جریبه کیږی جریب په زر افغانی مثلاً درکوم نو دا عقد پر جریب شوی دی آینده جریب اعتبار لری که مځکه هرڅو جریبه شوله دفی جریب قیمت به ورکوی او عقد پر دواړو (یعنی حدود او جریبونه) صحت لری.

کما یصح بیع العقار المحدود بالذراع والجریب یصح بیعه بتعین حدوده المجلة المادة ۲۲۱ انما یعتبر القدر الذی یقع علیه عقد البیع لا غیره (المجلة المادة ۲۲۲) وکما یصح بیع العقار بالکیل او بالحد و د یصح بیعه ایضاً بکلیهما فلو باع أرضاً ذکر حدودها وقال ان مساحتها کذا ذراعاً کل ذراع بكذا صح وكانت العبرة للکیل لانه بتفصیل الثمن أصبح العقد وارداً علیه اما لو باع أرضاً بالف و ذکر حدودها و زرعه فالعبرة للحدود و فی الحالین اذا وجد الأرض ازید او انقص من القدر الذی ذکر فی العقد فتجرى علیه احکام المادة ۲۲۶ شرح المجلة سلیم باز م ۲۲۲ ص ۱۰۷ و جاء فی المجلة المادة ۲۲۶ اذا بیع مجموع من المذروعات سواء كان من الاراضی او من الامتعة وسائر

الاشياء وبين مقداره وجملة ثمنه فقط او فصل اثمان ذرعا نه ففي هاتين الصورتين يجري الحكم على مقتضى حكم الموزونات التي في تبويضها ضرر واما الامتعة والاشياء التي ليس في تبويضها ضرر كالجوخ والكرباس فالحكم فيها كالحكم في المكيلات مثلا لو بيعت عرصة على انها مائة ذراع بالف غرش المكيلات فظهر انها خمسة وتسعون ذراعا فالمشتري مخير ان شاء تركها وان شاء اخذ تلك العرصة بالف غرش واذا ظهرت زائدة اخذها المشتري ايضا بالف غرش فقط الخ كذلك لو بيعت عرصة على انها مئة ذراع كل ذراع بعشرة غروش فظهرت خمسة وتسعين ذراعا او مائة وخمسة اذرع خیر المشتري ان شاء تركها وان شاء اخذها اذا كانت خمسة وتسعين ذراعا بتسعمائة وخمسين قرشا واذا كانت مئة وخمسة اذرع بالف وخمسين قرشا الخ (المجلة المادة ۲۲۶) وهكذا في شرح المجلة للاتاسي في تشريح المواد المذكورة (والله اعلم وعلمه اتم

مولوي محمد امين خان مولوي محمد ابراهيم برکتی مولوي نور محمد نائب رئيس دار الافتاء دولت اسلامي افغانستان

په مخکنې حکومتو کې چې چادولتي شيان رانيولي وي

پوښتنه: د قندهار د مرکزي دارالافتاء ومحترم رئيس صاحب اوعضاء ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته وروسته زموږ په منطقه کې يو تعداد خلق دی چې دولتي شيان ئې رانيولي دي د کونستانو د حکومت په وخت کې يادرباني د حکومت په وخت کې چې هغوی ليلام وي اوليلام ئې تثبيت وي اودوی ياتولي روپی ورکړی يائې بعضی قسطونه ورکړی وي بعضی ئې پاته وي لکه موتران يادکانونه يا ژرندي يا تخمکی هيله کوو چې په دغه حصه کې فتوی راکړی چې ذکرسوی شيان دولتي دي اوکه دمشتريانو دي اوکه دولتي وي هغه روپی ئې دولت ورکوي کيا اوکه مشتريانو وي پاته قسطونه دولت په هغه قيمت خنې اخلي اوکه په اوسنی قيمت والله اعلم

(الحاج مولوي بهاء الدين حقاني)

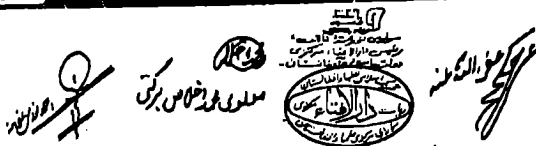
(معاون رياست امر بالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

دیبع دانعقاد لپاره یو شرط دادی چې مبیعه به مملوک فی نفسه وی که چیری مبیعه مملوک فی نفسه نه وی دیبع دانعقاد شرط فوت شو و داسی بیع ته بیع باطله ویل کیږی دیبع باطلی حکم دادی چې په قبض باندی هم ملک دمبیعی و مشتری ته نه نقل کیږی نو حاصل دادی چې کمونستان یار بانیان یا توپیکیانو چې دولتی ځمکی یاد کانونه یا ژرنندی یا موټران پر خلقو خرڅ کړي دی هغه ددوی بیع بیع باطله ده ځکه چې دغه شیان چې ذکر شول ټول دیبت المال دی و مذکور و کسانو ته ملک فی نفسه نه دي ثابت بیع چې باطله سوه ملکیت و مشتریانو ته نه دي نقل سوی دهغه وجه داده چې په مذکور و کسانو کی هر چا چې دیبت المال شی خرڅاوه هغه شخص نه خلیفه نه امام نه قاضی نه وکیل د امام و نو په دغه وجه ددوی بیع صحیح نه ده زموږ په نظر دحل مناسبه لاری داده چې کوم خلق د دولت له خوا څخه د مال مشتری سند په لاس کی لری دامیر المومنین په اجازه دی د موجوده وقت په قیمت د مذکور اشیاء د مشتریانو سره بیع تجدید سی که چیری دامیر المومنین رضایت و وورنه نو داکار به نه کیږی په دی صورت کی دوی لوی فایدی شته اول دا چې کله بالکل ورڅخه ضبط او قبض شی درعیبت ډیر غټ نقصان دی او حال دا چې پر رعیت باندی ډیر زیاد شفقت په کاردی خصوصا په موجوده اضطراری حالت کی دوهمه فایده داده چې رعیت به په نفرت کی نه واقع کیږی او کوم خلق چې سند د دولت له خوا نه لری دهغو څخه دی بیله چون وچرا ضبط شی.

الشرط الخامس وهو كون الملك للبائع فيما يبيعه لنفسه فيبطل بيع مالىس مملوكا له اذ باع لنفسه وان ملكه بعده شرح المجلة للاتاسى ج ۲ ص ۸۸ ومنها (ای من شرائط الانعقاد) فی المبيع وهوان يكون موجود وان يكون مملوكا فی نفسه وان يكون ملك البائع فيما يبيعه لنفسه فلا ينقد بيع الكلاء ولو فی ارض مملوكة له (الهندي ج ۳ ص ۲) الشرط الثالث للمعقود عليه ان يكون مملوكا فی نفسه ای محررا وهو مادخل تحت حیاة مالک خاص فلا ينقد بيع ما بمملوك لاحد من اناس (الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۳۵۸) واما انواعه (ای البيع) فبالنظر الى مطلق البيع اربعة نالذ وموقوف وفاسد وباطل فالنافذ ما افاده الحكم للحال والموقوف ما افاده عند الاجازة والفاسد ما افاده عند القبض والباطل ما لم يفده اصلا (الهندي ج ۳ ص ۳) والله اعلم بالصواب

مولوی محمد رفیع الدین مولوی محمد رفیع الدین مولوی محمد رفیع الدین دار الافتاء دولت اسلامی افغانستان

باب الربا

دودوی به قرض ورکول

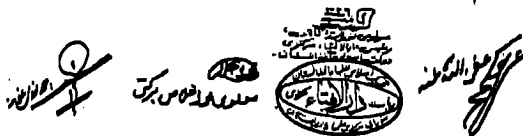
پوښتنه: دارغستان له اولسوالی علماء کرامو فتوی ورکړی ده چي ددودوی قرض ورکول او اخیستل روادی شرعی منع پکی نشته هیله لرو چي دامستله تصویب یا تردید کړی.

(المستفتی حاجی ملا محمد آخند دارغستان اولسوال)

بسم الله الرحمن الرحيم

د مرکزی دار الافتاء نظر

ذکرت فی ردالمحتار ج ۴ ص ۱۹۷ وج ۴ ص ۲۰۸ و طحطاوی علی الدر ج ۳ ص ۱۱۲ و الهندی ج ۳ ص ۲۰۱ و الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۶۱۸ و فتح القدیر ج ۶ ص ۱۷۷ و تحفة الفقهاء ج ۲ ص ۱۷ فتوی الدرالمختار و ردالمحتار علی جواز استقراض الخبز و زنا و اعدا و هو قول محمد رحمه الله و رجحه فی فتح القدیر و فتوی الهندی علی جواز استقراضه و زنا لا عدا و هو قول ابی یوسف رحمه الله تعالی علیه و المختار قول محمد رحمه الله تعالی لان فتوی اکثر الكتب علیه و علوه بالتعامل و حاجة الناس كما فی تحفة الفقهاء و غیره و الله اعلم.

مولوی عبدالحکیم مخی مولوی محمد رفیع الدین مولوی محمد رفیع الدین دار الافتاء دولت اسلامی افغانستان

دغنمو تبادلہ پہ اوپورسہ غہ حکم لری

پوښتنه : محترمينو اساتذو ددارالافتاء ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته وبعد پوښتنه لرو چي تبادلہ دغنمو په اوپو چي مقدار يواندازه وي صحيح دى كنه ؟

(المستفتي ملا عبد الحبيب)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

تبادلہ او بيع دغنمو په اوپو مطلقا غير جائز كه په يوه اندازه وي او كه نه وي :

وفى شرح در البحار ومنع اتفاقا ان يبيع البر باجزائه كدقيق وسويق ونخاله الخ رد المحتار ج ۲ ص ۲۰۸

اوپه الدر المختار على هامش رد المحتار ج ۴ ص ۲۰۸ كښى راغلى دى :

لا يجوز بيع البر بدقيق او سويق وهو المجروش ولا يبيع دقيق بسويق مطلقا ولو متساويا لعدم المساوى فيحرم لشبهة الرباه والله اعلم.

مولانا محمود ميوندوال مولوي عبد الحكيم عفي عنه

له مشترک مال غنمه په دى شرط قرض

اخستل چي راتلونکي گټه به ټوله دپور ورکونکي وي

پوښتنه : محترم مسئول دارالافتاء قندهار محترمو موږ دوه شريکان يو هغه مال مشترک مويه (۵۰) زره نقدواو ۲۰۰۰۰۰ پور دخلورؤ مياشتنمو ورکړى اوس يو شريک دغه (۵۰ زره) نقدى اخلى اود ابل شريک ورته وايي چي صحيح ده دغه د مال مشترک گټه چي ټوله په دى معامله كښى شوى ده مخكه اصل سرمايه ۲۰۰۰۰۰ وه اوس ئې پنځوس زره گټلى خلور مياشتى بعد زمادى په دغه شرط ئې دركوم دغه ۵۰ زره نقدى اوس دغه زمود طريقه صحيح ده او كه نه او بل صورت دغه د مال مشترک گټه په تقسيم سره وويشو هغه ۵۰ زره چي ده وري دى هغه گټه نه لرى دا صحيح ده كنه بينوايا لصواب تو جو روا عند الوهاب.

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

محترم ورور مستفتى صاحب چونكه ستاسودا شريك مال ربح او گټه كړي ده نواوس په

تقسیم کیہی پہ وفق د شرط ستاسو کله چې په رأس المال اوربچ کی یوڅه مقدار نقدی روپی وی او نور پوروو په نقداو پور دواړو کی تاسو دواړه حق لري نو اوس چې دایو شریک وایي چې دانقدی ټول ماته راگری ځکه چې زما ضروری پکار دی دالکه دي دهغه بل شریک د حصی په دغه نقدی مال کی دهغه څخه مطالبه کوی په طریقہ د دین او قرض سره اوس چې د ابل شریک ورته وایي چې صحیح ده خو گټه به ټوله زما وی اوزیاته حصه تر هغه چې په عقد کی شرط شوي وی درېڅ څخه په هر تقدیر دادواړه صورتہ اعتیاض او عوض اخستل بلل کیږی پر قرض او دین باندی دامعامله ناروا اوسود دی لکه په اعلاء السنن ج ۱۴ ص ۵۱۲ کی لیکل شوي دی ۴۸۵۸ :

عن علی امیر المؤمنین مرفوعاً (کل قرض جر منفعة فهو ربا) وقال الموفق فی المغنی وکل قرض شرط فيه الزیادة فهو حرام بلا خلاف قال ابن المنذر اجمعوا علی ان المسلف اذا شرط علی المستلف زیادة او هدیة فأسلف علی ذالک أن أخذ الزیادة علی ذالک ربا وقد روی عن ابی بن کعب وابن عباس وابن مسعود انه نهو اعن قرض جر منفعة ولانه عقد ارفاق وقربة فاذا شرط فيه الزیادة اخرجه عن موضوعه ولا فرق بین الزیادة فی القدر اوفی الصفة (اعلاء السنن ج ۱۴ ص ۵۱۳) واللہ اعلم بالصواب

وہدایت

مولوی ذہیر الحقانی مولوی احمد نوری مفتی مہر مولوی نور محمد نائب رئیس دار الافتاء دولت اسلامی افغانستان

گومہ مؤسسہ چې د تجارت په فرض خلکو ته قرض وړکوی

پوښتنه : د کندهار و محترم المقام دار الافتاء ته السلام علیکم ورحمة اللہ وبرکاته محترمو اول موصحت و عافیت دخداوند متعال څخه مطلوب لرم او بل عرض او مطلوب دادی چې دلته یو مؤسسہ غواړی چی ویی روزگارہ خلکو ته پیسی وړکړی چې هغه خلگ کاروبار په وکړی خو مؤسسہ غواړی چې یو معلوم شی پر خلگو مقررکړی مثلاً یوه نفر ته سل دالر وړکوی خو ما هانه پنځه دالرہ غواړی آیاداسی صورت به جائزوی که یا که جوازونه لری بل داسی صورت به وی چی هم دلته و خلکو ته دکار دپاره پیسی پیداسی او هم جوازولری محترمو هیله ده چی په دی ارتباط یوه مفیده لاره راته معلومه کړی والسلام.
(المستفتی والی کندهار ملا محمد حسن رحمانی ۷ - ۵ - ۱۳۷۵)

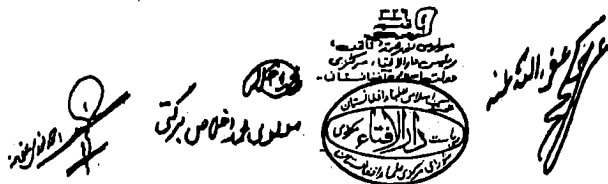
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

دایسی به یاپه طریقه دقرض ورکوی اویاپه طریقه دمضاربة اویاپه بله طریقه که چیری په طریقه دقرض وی اویاهم مؤسسه یو معلوم شی مقرر کړی پرخلگو ماهانه اویه اخیر کښی خپلی پوره پیسی هم غواړی نو داپر قرض نفع شرط کول او اخستل دی دانا جائزه او که چیری په طریقه دمضاربة وی اوداماهانه نفع درب المال دپاره پکښی شرط وی که خلکو یعنی مضاربینوگه کړی وی او که تاوان نودامضاربة هم فاسد اونا جائزه او که چیری بل صورت وی دهغی نوتین پکار ده چې بیا وکتل شی چې صحیح ده او که نه نوزموږ مشوره خوداده چې یادی قرض ورکړی خونفع دی نه شرط کوی اویادی مضاربة صحیح وکړی چې ربح جزء شائع وی لکه نصف یاثلث وغیره اودیو طرف لپاره به تعیین دیو قدر معین نکوی او که مضارب نفع و نکړی اویائی نقصان وکړ ونورب المال به نفع نه غواړی؛

وامالذی یرجع الی نفس القرض فهو ان لا یكون فيه جر منفعة فان كان لم یجز نحو ما اذا اقترضه دراهم غلة علی ان یرد علیه صحاحا او اقترضه وشرط شرطاً له فيه منفعة لماروی عن رسول الله صلى الله علیه وسلم انه نهی عن قرض جر نفعا ولان الزیادة المشروطة تشبه الربا لانها فضل لا یقابله عوض والتحرر عن حقيقة الربا وعن شبهة الربا واجب هذا اذا كانت الزیادة مشروطة فی القرض فاما اذا كانت غیر مشروطة فيه ولكن المستقرض اعطاه اجودهما فلا بأس بذلك الخ بدائع الصنائع ج ۷ ص ۳۹۵) وفي الاشباه كل قرض جر نفعا حرام (قوله كل قرض جر نفعا حرام) ای اذا كان مشروطاً كما علم ما نقله عن البحر وعن الخلاصة وفي الذخيرة وان لم یکن النفع مشروطاً فی القرض فعلى قول الکرخی لا بأس به ویأتی تمامه رد المحتار ج ۴ ص ۱۹۴ المضاربة تفسد باشیاء منها اذا شرط لاحدهما من الربح ما یقطع الشركة نحو ان یجعل له دراهم مسماة مائة او اقل او اکثر فسدت المضاربة الفتاوی قاضیخان علی هامش الهندیة ج ۳ ص ۱۶۱ وبشرط ایضا ان یكون جزء اشأهما كالنصف او الثلث لتحقق المشاركة بينهما فی الربح قل او اکثر فلو شرط لاحدهما قدر معین كمائة مثلاً فسدت المضاربة لقطع الشركة فی الربح ولا احتمال ان لا یحصل من الربح الا مقدار ما شرط له راجع المادة ۱۳۳۷ وشرحها شرح المجلة لسلیم بار ج ۲ ص ۷۴۷

او دغه مضمون په شرح المجلة للاتاسي ج ۴ ص ۳۳۳ کښي هم ذکر شوي ده ۱۲

مولانا محمد مسلم حاتني مولانا عبد الله مولوي نور محمد نائب رئيس دارالافتاء دولت اسلامي افغانستان

کتاب الاجاره

دمشاع اجاره ابتداء صحيح کيړي کنه ؟

پوښتنه :- محترم مولوي صاحب ثاقب عزتمنده څرنگه چې څه اندازه افواهي معلومات موږ تاسو محترم ته درکړي دي ستاسود هدايت سره سم مو اوس تحريري معلومات درولپيل ستاسو حضور ته يوه قطعه محکه دولتي موږ په اجاره ورکړي تير کال زموږ په فکر ټوله دولتي وه بالاخر په دغه محکه کښي يوه قطعه محکه رعيتي شوه داسناد د مخي اوس دغه مالک د مخکي زموږ څخه دخپل مخکي په اندازه غنم غواړي او هم بل کال دغه شخصي محکه حکومت په اجاره ورکړي او حال دادي چې دغه شخصي محکه او په نه لري زموږ په اوبو او ييري او هم دغه شخصي محکه کښي اجاره دار پاليز کرلي اوزموږ په محکه ئي غنم او پيا زکرلي اوموږ دغه ټوله محکه په ۳۰ خرواره ورکړي آيا دغه سړي په دغه خپل پاليز کښي حق لري او يا زموږ په غنمو کي هم ؟

(المستفتي د مخکو مسئول جمعه خان او غلام رسول)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

محترمو اجاره دمشاع که تقسيم قبلوي او که ئي نه قبلوي غير لخيپله شريکه څخه ابتداء نه صحيح کيړي په قوله دامام ابو حنيفه رحمه الله تعالى او په قول د صاحبينو رحمهما الله تعالى په شرط د بيان دنصبي صحيح کيړي او اجاره ورکول خپل شريک ته دخپلي نصبي روادې که قسمته قبلوي يائي نه قبلوي که کرده خپله حصه ورکي يا بعضي اوشيوع عارضی اجاره نه فاسده وي په اتفاق سره دامامانو رحمهم الله تعالى - په سبب داو بيدو دشخصي مخکي په اوبو د دولتي مخکي که په اذن سره وي که بي اذن وي هيڅ ضرر

يأتوا ن د شخصى مخكى وخاوندته نه رسوى .

اجارة المشاع فيما يقسم وفيما لا يقسم فاسدة فى قول ابى حنيفة رحمه الله تعالى وعليه الفتوى كذا فى فتاوى قاضى خان وعندهما يجوز بشرط بيان نصيبه الخ واجمعوا انه لو آجر من شريكه يجوز سواء كان مشاعا يحتمل القسمة او لا يحتمل وسواء آجر كل نصيبه او بعضه كذا فى الخلاصة والشيوع الطارى لا يفسدها اجماعاً كما لو آجر كل هائم تفاسخا فى نصفها او مات احدهما او استحق بعضها يبقى فى الباقي فى النصاب والصغرى الفتاوى الهندية كتاب الاجارة الباب السادس عشر فى مسائل الشيوع فى الاجارة (ج ٤ صفحه ٤٤٧ وج ٤ صفحه ٤٤٨) ولا يضمن من سقى ارضه او زرعه من شرب غيره بغير اذنه فى رواية الاصل وعليه الفتوى شرح وهبانية وابن الكمال عن الخلاصة لما مر انه غير متقوم الدر المختار بهامش رد المحتار (ج ٥ صفحه ٣١٧) واما ضمانه بالاتلاف بان يسقى ارضه بشرب غيره فهو احدى الروايتين والفتوى على عدمه كما فى الذخيرة وهو الاصح كما فى الظهيرية وتامامه فى النهر رد المحتار (ج ٤ صفحه ١٣٢)

نوحى اجاره صحيح سوه په سبب د شيوع عارضى نودى هغه د شخصى مخكى خاوندته پر قدر د مخكى دى غنم وركړى يعنى دغه خرواره غنم دى پر سركارى مخكه او شخصى مخكى باندې تقسيم سى هرڅه چې ورو رسیده هغه دى وركى كه دولتى مخكه او شخصى مخكه په قيمت كى سره برابره وه يعنى څلور گزه د شخصى مخكى په يولك افغانى او د دولت د مخكى څلور گزه هم په يولك افغانى وو تفاوت ئې نه درلود او په مقدار كى هم سره برابري وى يعنى دولتى مخكه سل (١٠٠) جريبه وه او شخصى مخكه هم سل (١٠٠) جريبه وه نودى دا غنم سره نيماى كى او كه يي تفاوت سره درلود يعنى دولتى مخكه (١٠٠) جريبه وه او شخصى (٢٠) جريبه وه نودى پنځمه حصه وصاحب ته د شخصى مخكى وركړه سى او د شخصى او دولتى دپاره ئې غنم مذکور مقرر كړي دى نومستأ جرلره اختيار دى چې هر قسم تصرف پكښى كوى كه په دواړه كى غنم كرى يا په دواړو كى پاليز كرى يا په يوه كى يوشى كرى په بله كى بل شئ كړي:

وتصح اجارة ارض المزارعة مع بيان ما يزرع فيها او قال على ان ازرع فيها ما اشاء (الدر المختار بهامش رد المحتار ج ٥ ص ٢٠) والله اعلم بالصواب .

دریگواو دبر و اجاره خه حکم لری

پوشتنه و محترم مولوی صاحب نور محمد ثاقب و حضورته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته (۱) ددغه ریگواو دبر و اجاره صحت لری چې حکومت یی پریوچا اجاره کری او که یی نه لری تحکه چې دغه خوینا معلومه شی دی تحکه خلک ئی په غلا خپلو کوروته وری نود جنایی مدیریت ددغه مشکلاتو سره مخامخ دی ترخو ددغه اجاری په باره کبسی دصحت درلودلو اونه درلودلو په باره کبسی پوره معلومات راکری تحکه چې دغه ریگ خوینو کال دباران اوبه پریوه خوا وری اوبل کال ئی پریله خوا وری یو کال دیو سری مخکه لاندی کری اوبل کال ئی دبل چا مخکه لاندی کری وی نو تحکه دغه نامعلومه شی ددغه اجاره صحت لری او کیا تحکه چې نامعلومه شی دی والسلام.

(المستفتی مولوی صاحب محمد سلیم مدیر جنایی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

مسئله داده چې ددغه ریگواو دبر و اجاره صحت نه لری تحکه چې داتملیک دعین دی و اجاره چې واقع شی پرعین باندی هغه جائزه اوصحیح نه ده لکه په الفتاوی البزازیة بهامش الفتاوی الهندیة ج ۵ ص ۴۷ کی لیکلی دی:

الاجارة اذا وقعت على العين لايجوز فلا يصح استجار الاجام والحياض لصيد السمك اورفع القصب وقطع الحطب اويسقى ارضه او غنمه منها وكذا اجارة المراعى.

او همدارنگه په تبیین الحقائق ج ۵ ص ۱۰۵ کی لیکلی دی:

وقال الامام الاسبيجاني في شرح الطحاوى التملك على ضربين تملك منفعة و تملك عين وكل وجه على وجهين امان يكون يبدل او غير بدل فتملك العين ببدل هو البيع و تملك العين بغير البدل هي الهبة والصدقة والوصية وما شبه ذلك وامتلك المنفعة ببدل فهي الاجارة و تملك المنفعة بغير بدل هي العارية او همدارنگه په ردالمحتار على الدرالمختار ج ۵ ص ۴۳ کبسی لیکلی دی و ذکرهنا الاجارة اذا وقعت على العين لا تصح الخ و هکذا فی الاختیار لتعلیل المختار ج ۲ ص ۵۰ و ایضاً فی البدائع ج ۴ ص ۱۷۴ (و ج ۴ ص ۱۷۵) والله سبحانه وتعالى اعلم

مولوی احمد نوری مخی من مولوی زاهد اسماعیلی

ددلالي او اجرت ددلالي څه حکم دی

پوښتنه: دکندهار ولايت دامنيي محترم قومندان صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته زه عبدالظاهر دپير محمد زوی ددماڼ ولسوالۍ اوسيدونکي محترمه! موږ د کشمشو په سرايکي ددلالي وظيفه اجراء کوو لکن بعض تجاران زموږ څخه ددلالي په يوه نامه په بل نامه گرځوي کچيري دغه دلالۍ د شريعت مطابق ددی حق لري چې زموږ څخه وگرځوي موږ څه نه وایو کچيري حقيقت نه لري بايد په آينده کې زموږ څخه دلالۍ ونکرځول شي په احترام.

(المستفتي عبدالظاهر ۲۸ - ۷ - ۱۳۷۶)

وکتل سو امریت جنائی دشرعی احکامو مطابق اجراءات وکړئ.

(حافظ عبدالمجيد قوماندان امنیه کندهار)

دابتدائيه محکمې محترم مقام ته دعارض عارضه من حيث الارتباط تاسوته راجع سوه څرنگه چې پوهيږي اجراءات يی وکړی والسلام.

(مولوی محمد سليم مدير جنایي)

محترم ددارالافتاء رئيس صاحب ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته بعد د مستفتي عارضه درته راجع سوه امید دی چې مشکل ټی ورحل کړئ. ومن الله التوفيق.

(دکندهار ولايت ابتدائيه محکمه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وعلى اله وصحبه وسلم الجواب باسم ملهم الصواب ددلال اجرت اومزدوری اخستل روا او جائز ده لیکن دغه ددلالي اجرت اومزدوری به معلومه وی دلته غلبا ۳ صورته سته اول ۲ صورته دجوازدي دریم صورت دغه جوازدي (۱) دلال چې کوم شی وکوم شخص ته ورځرځوي یا ټي ورتنه رانسي داسي به ورتنه وائی چې فلان شی درته څرخوم یا ټي درته رانیسم مثلاً ۲۰ زره افغانی غواړم ۲ که ټي مزدوری معلومه نکره دعرف له وجهی حق د مزدوری لری مگر تراجر مثل به اضافه نه ورڅخه اخلی دغه ۲ صور ته جائز دی ۳ که دلال وچاته وویل چې فلان شی چې په کوم مقدار مبلغ مي درته څرخ کړی مثلاً ۵۰۰۰۰ افغانی ستادی هغه باقی زمادی دغه دریم صورت یی ناجائز دی مفتی رشید احمد صاحب دامت برکاته په احسن الفتاوی ج ۷ ص ۲۷۲ کی لیکلی:

سوال: دول کی اجرت جائیں سے شرعاً جائز ہے یا نہیں الجواب ومنہ الصدق والصواب جائز ہے بشرطیکہ صاف طور پر اجرت معلوم کر لی جائے (۴) قال فی الشامیة عن البزازیة اجارة السمسار والمنادی والحمامی والصکاک وما لا یقدر فیہ الوقت ولا العمل تجوز لما کان للناس به حجة ویطیب الاجر المأخوذ لو قدراً جر المثل رد المحتار ج ۵ ص ۳۴ وایضاً فی بیوع الشرح واما الدلال فان باع العین بنفسه باذن ربها فاجرته علی البائع وان سعى بينهما وباع المالك بنفسه يعتبر العرف وفي الشامیة فتجب الدلالة علی البائع او المشتري او علیهما بحسب العرف جامع الفصولین رد المحتار ج ۴ ص ۴۶

سوال: زینے بکریں سے کما کر میں تمہاری بخش عمر کر ہاتھ فروخت کرادنا ہو مگر اس شرط سے کہ مبلغ تین سو پچاس روپیہ تمہیں دے گا اور اس سے زائد تمہاری وصول ہو گا میں نے لوگوں..... بل جواب یہ معاملہ ناجائز ہے آہ احسن الفتاوی (۴۰) ج ۷ ص ۲۷۳ واللہ تعالیٰ اعلم۔

دیو چاسرہ تو راجارہ کو لو وروستہ بیاہنے شی وبل نہ پہ اجارہ وروکول

پوینشتہ: محترم ریاست دارالافتاء السلام علیکم ورحمة اللہ وبرکاتہ چہ دوو کسانو تہ بناروالی دزمکی اجارہ وکری چہ دکان کی جوہ کرہ خودیوہ تاریخ مخ تہ وی دبل مؤخروی لکن دموخر تاریخ سری تصرف مخ تہ وکری یعنی خاورہ راوہی اوہغہ بل نفر چہ تاریخ پی مختہ ووهغہ تصرف وروستہ وکری دمخ کی خاوری شخہ دیو الونہ جوہ کری پہ دی کی شریعت شخہ حکم کوی چہ دادکان دچادی دجواب پہ انتظار۔

(از طرف رئیس استثنیاف مولوی محمد داد گل صاحب)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وعلى اله وصحبه وسلم الجواب باسم ملهم الصواب پہ مذکور صورت کی کہ اول شخص تہ مخکہ تسلیم سوی وی نو بیا اجارہ ثانیہ صحت نہ لری:

رجل اجر داره من رجل وسلمها اليه ثم بعد ذلك اجرها من اخر لا يجوز ولا يتعقد الاجارة الثانية في حق الاخر حتى لو انفسخت الاجارة الاولى وسقط حق المستاجر الاولى لا يلزم ان يسلم الى الثاني (خلاصة الفتاوى ج ۳ ص ۱۱۹) وتسليم الدار والارض يتم بان يقف المشتري في داخلها او قريبا منها بحيث يرى جانب الارض او يقدر على اغلاق باب الدار فوراً (الفقه الاسلامي ج ۴ ص ۴۱۹) والقبض عند الحنفية يتم بالتخلية بان يخلى المالك بين المعقود عليه والطرف الاخر برفع الحائل بينهما على وجه يتمكن الاخر من الحيابة والتصرف في الشيء الفقه الاسلامي ج ۴

(۴) ترجمہ: پوینشتہ: دلال اجرت لہ جانیینو شرعاً جائز دی اوکنہ خواب جائز دی پہ دی شرط چہ پہ خرگندہ تو گہ اجرت معلوم کر لی شی

ص ۲۴۶ واللہ اعلم وعلمہ اتم واحکم

مولانا محمد نوری عفی عنہ مولانا محمود میوند وال

کہ دی تودومرہ بہ زیاتو خرچ کړی نوزیاتی ستادی

پوښتنه و مقام ته دمحترم رئیس صاحب ددارالافتاء السلام علیکم ورحمة اللہ وبرکاتہ محترمہ! وماتہ عبد العظیم وویل چې زماپه اندازہ - ۱۹۶۰ میتره محکمه فی میترپه ۲۳۰۰۰۰ افغانی ته خرڅه کړه او که دی اضافہ زما تر پورته قیمت دغه محکمه زما خرڅه کړه هغه اضافہ پیسی ئې ستادی مافعال دغه محکمه په ۲۴۰۰۰۰ افغانی خرڅه کړي ده چې زماپه اندازہ ۱۹۶۰۰۰۰ لکه افغانی و عبد العظیم ته ورځی نوزہ ستاد مقام څه هیله کوم چې دروید شریعت وماتہ معلومات راکړی چې زه دغه ذکر شوی پیسی دده څخه واخلم او ما ته دروید شریعت رواینت لری که یا چې زه ستاد مقام د هدایت سره سم هغه کار وکړم اوزما غاړی د خدای اور رسول پوری خلاصی وی

(المستفتی محمد ظاهر ولد محمد اسماعیل)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

کچیری په وکاله کی اجرة شرط شوی وی نو وکیل مستحق د اجرة دی او کچیری په وکاله کی اجرة نه وو شرط سوی اودا وکیل هم هغه څوک وو چې خدمت ئې په اجرة سره نه کاوه نویادی متبرع دی نودده لپاره مطالبه نسته د اجرة او کچیری دا وکیل هغه څوک وو چې خدمت ئې په اجرة سره کاوه نویاد دغه وکیل لپاره اجر مثل دی:

اذا اشترطت الاجرة فی الوكالة ووافها الوکیل استحق الاجرة اطلاقه يدل على انه لا فرق فيما اذا وقتا معلو ما لا یفاء الوكالة اولا وان لم تشترط ولم یکن الوکیل ممن یخدم بالاجرة کان متبرعا فلیس له ان یطالب بالاجر واما اذا کان ممن یخدم بالاجرة فله اجر مثله لان المعروف عرفا کالمشروط شرطا المادة (۱۴۶۷) من مجله الاحکام مع شرحه لسلیم باز ۷۸۹ الوکالة باجر تصح الوکالة باجر و بغير

(*) زیاده پوښتنه زید و بکرت و ویل چې زه ستاګا مینه پر عمر خرڅوم خو به دی شرط چې درې نیم سوه روپس و تاته در کوم او تردی زیاتی که می فرموم ده غښ واخستی هغه زه اخلم څواب دا معامله نا جائزه (مرتبه)

اجر لان النبی صلی اللہ علیہ وسلم کان یبعث عمالہ لقبض الصدقات ویجعل لهم عمولۃ فاذا تمت الوکالۃ باجر لازم العقودیكون للوکیل حکم الاجیر ای انه یلزم الوکیل تنفیذ العمل و لیس له التخلی عنه بدون عذر یمیح له ذلك واذالم یذكر الاجر صراحة حکم العرف فانکانت مأجورة عادة کتوکیل المحامین و سماء سرۃ البیع والشرایع لازم اجر المثل ویدفعه احد العاقدین بحسب العرف وان کانت غیر مأجورة عرفا کانت مجانا اوتبرعا عملا بالاصل فی الوكالات وهو ان تكون بغير اجر علی سبیل التعاون فی الخیر الخ (الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۱۵۱) واللہ اعلم بالصواب

مولانا احمد نوری

مولى احمد نوری عنى مولى احمد نوری مولى احمد نوری

که دی تردومره به زیاتو خرخه کره نوزیاتی رویی ستادی

پوښتنه چې یوسړی بل چاته ووايي زما فلانی قطعه مخکې په لس لکه افغانی راخرخه کره بالابود ترلسو لکوی ستادی هغه سړی ئې په ۱۵ لکه افغانی خرخه کړی دغه پنځه لکه افغانی د چادی اودغه دلال ته څه شی شته؟

(ملا احمد شاه د مرکزی محکمی محرر)

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون الملك العلي الاعلى

محترم مستفسر صاحب دغه مذکورہ معاملہ جائز نہ ده فاسدہ ده اود مخکې ټول قیمت او بدل د مالک دی د دلال د پاره اجر مثل دی یعنی د هغه د کار په مثل مزدوری کیږي:

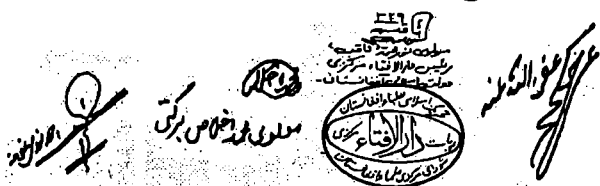
سوال: نیلے کرسے کہہ میں تمہاری نہیں عمر کہ ہاتھ فروخت کرادیا ہو مگر اس شرط سے کہ مبلغ تین سو پچاس روپیہ تمہیں دینا اور اس سے زائد تمہاری وصول ہو وہ میں لے لوں گا..... (الجواب یہ معاملہ ناجائز ہے) (۱) الخ احسن الفتاوی من ج ۷ ص ۲۷۲ الی ج ۷ ص ۲۷۴

لما کانت الاجارة نوعا من البیع فتفسد بکلما یفسد البیع کجهالة ما جور و اجرة او عمل او مدة (در مختار) الخ شرح المجلة لسلیم باز البنانی ص ۲۵۷

په دغه مذکور شرح ص ۲۵۹ کی راغلی دی: الاجارة الفاسدة نافذة - حتی ان المستاجر فاسدا لو اجر اجارة صحیحة جاز لو بعد القبض انظر الی

(۱) ژباړه: پوښتنه زید و بکر ته وویل چې زه ستا کامیښنه پر عمر خرڅوم خو په دی شرط چې دی نیم سوه روپی و تاته در کوم تردی زیاتی که هر څومره وی هغه زه اخلم الخ جواب د معاملہ نا جائزه الخ (مرتب)

مادة ۵۸۸ لكن الاجر يملك فيها اجر المثل ولا يملك الاجر المسمى هكذا في الاختيار لتعليل المختار من ج ۲ ص ۵۷ الى ج ۲ ص ۵۸ واللّه تعالى اعلم وعلمه اتم

مولانا احمد نوری عفی عنہ مولانا محمود میوند وال مولوی نور محمد نائب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان

دبائیسکالانوپه اجرت ساتلو حکم

پوښتنه : جناب محترم رئیس صاحب دارالافتاء راجع به موضوع بانگل های که پیش روی دامن قومندانی از مرابین میباشد قومندانی از حزب خودش مبلغ ۳۰۰۰۰۰ معاش میدهند مبلغ فوق الذکر کسی این ونفیه را اجراء میکند به مرخص که این ونفیه سفرده شود اجراء آن میکند حالا این استاء میکنم که مبلغ مذکوره اورا منی نشود فهدا نفر خاص سلاک که فی بانگل مبلغ ۵۰۰ افغانی اخذ نماید درین موضوع برای من هدایت شرعی عطاء فرماید و اگر از ان کسی بانگل نامو تر سگ نامسرقه گردیده جواب آن به کدام مقام میرسد

(المستفتی ملا تاج محمد آخند)

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون الملك العلی العلی

محترم مستفتی صاحب نوموری شخص چې د قومندانی لخواه اجیر او ملازم مقرر شوی دو د عامو خلقو دبائیسکالانو د حفاظت لپاره په مقابل د ۳۰۰۰۰۰ افغانی معاش نوپه دغه وقت کی ده اخستل درویدونورو عامو خلقو څخه جائز او روانه دی ځکه چې دی اجیر بلل کیږی او د اجیر خاص عمل دیو خاص مرجع لپاره وی لکه په الفقه الاسلامی (ج ۴ ص ۷۶۶) کی لیکل شوی دی:

والاجیر نوعان اجیر خاص و اجیر مشترک فالاجیر الخاص او اجیر الواحد هو الذی يعمل لشخص واحد مدة معلومة و حکمه انه لا يجوز له العمل لغير مستأجره۔

او کله چې دده بی کفایتی د معاش په وجه د قومندانۍ سره خپل عقد د ملازمت فسخ او ختم کړی نو اوس په دغه وقت کی ده لره جائز دی چې د عامو خلقو لپاره خپل خان اجیر جوړ کړی په مناسب اجرة سره هغه که ۵۰۰ وی او که زیات وی او که کم وی نو دی په دغه وقت کی اجیر مشترک بلل کیږی او دده عمل او کار د عامو خلقو لپاره وی او دده څخه که بایسکل ورک کړی شو ضامن د قیمت به دی وی او پرده تاوان دی بنا پر قول مختار او مفتی به دا قوالو څخه د علماء او مجتهدینو رحمهم الله تعالی لکن که ورک کیدل او هلاک کیدل د بایسکل په داسی آفت سره وی چې دهغه څخه حفاظت ممکن نه وی نو بیادۍ ضامن نه دی لکه اور لگیدل یا سیلاب عام :

والاجیر المشترك هو الذی يعمل لعامة الناس كما لصباغ والحداد والكواء ونحوهم و حکمه انه يجوز له العمل لكافة الناس وليس لمن استأجره ان يمنعه عن العمل لغيره (الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۷۶۶) وقال الصحابان واحمد فی رواية اخرى يد الاجیر المشترك يد ضمان فهو ضامن لا يهلك فی یدیه ولو بغير تعد او تقصیر منه الا اذا حصل الهلاك بحريق غالب عام او غرق غالب ونحوهما و استدلو ا بفعل عمرو علی الاتی بیا نه قال البغدادی عن بعض كتب الحنفية وبقول الصحابین یفتی الیوم لتغیر احوال الناس وبه یحصل صیانت اموالهم (الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۷۶۸) وهكذا فی شرح المجلة لسلمی باز اللبنانی ص ۳۳۲) والله اعلم بالصواب

مولوی محمد رفیع الرحمن صاحب دارالافتاء
مولوی محمد رفیع الرحمن صاحب دارالافتاء
مولوی محمد رفیع الرحمن صاحب دارالافتاء
مولوی محمد رفیع الرحمن صاحب دارالافتاء

مولوی ابو زری غنی محمد مولوی محمد رفیع الرحمن صاحب دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

په شرطو لود ضمان اجاره فاسد پړی او گنه

پوښتنه : یو سړی تجار راو لاړشی کرایه کش ته مال ورکړی په کرایه چې لس روپی درکوم په یوه گزه کرایه خو په دې شرط چې دغه مال که ورک یا هلاک سوتو به ته شي ضامن یی او ماته به یی ضمان راگوۍ .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الجواب بعون الله الوهاب

دغه تاجر چې کرایه کش ته مال په دغه مذکور شرط ورکړی کچیری ئې دغه شرط د ضمان په داسی هلاکت کښی لگولی وو چې حفظ ئې د دغه هلاکت څخه ممکن نه وی نو شرط فاسد اجاره اتفاقا په فاسد پیری دا جاره فاسد حکم دادی چې د اجیر اجرت مثل لازم پیری که مال هلاک شو په اجیر ضمان شته اتفاقا کچیری ئې دغه شرط د ضمان په داسی هلاکت کښی لگولی وو چې حفظ د دغسی هلاکت څخه ممکن وو نو پر قول دامام ابو حنیفه رحمه الله تعالی اجاره فاسده ده او پر قول د صاحبان رحمهما الله تعالی اجاره صحیح ده ځکه چې دغه شرط د مقتضی د عقد څخه مخالف نه دی که چیری دغه شرط د ضمان نه وی هم پر اجیر باندی په دغه قسم هلاکت کښی ضمان شته پیرایه د صاحبان رحمهما الله تعالی دغه رایه د پاره د فتوی راجح ده په تبیین الحقائق کښی راغلی دی،
وبقولهما یفتی الیوم لتغیر احوال الناس وبه تحصل صیانة اموالهم وان شرط الضمان علی الاجیر المشترك فی العقد فان شرط علیه فیما لا یمکن الاحتراز عنه لا یجوز بالاجماع لانه شرط لا یقتضیه العقد وفیه منفعه لاحد العاقلین ففسدت وان شرط علیه فیما یمکن الاحتراز عنه فعلی الخلاف فعندهما یجوز لانه یقتضیه العقد عندهما وعنده یفسد لان العقد لا یقتضیه فیکون اشتراطه فیه مفسدا (تبیین الحقائق ج ۵ ص ۱۳۵)
اوپه حاشیة الطحطاوی علی الدر المختار (ج ۴ ص ۳۵) کی راغلی دی،
وفی المحيط والخلاف فیما اذا كانت الاجارة صحیحة فان كانت فاسدة فلا ضمان بالاتفاق لان العین حیثذا تكون امانة لكون المعقود علیه وهو المنفعة مضمونة باجر المثل ابو السعود عن شرح المجمع لابن الملک (قوله وان شرط علیه الضمان) قال فی التبیین وان شرط الضمان علی الاجیر المشترك فی العقد فان شرط علیه فیما لا یمکن النخ قوله (خلافا لالشباه) ای من انه ان شرط ضمانه ضمن اجمعا آه حلبی وهو منقول عن الخلاصة قال الفقیه ابو الیث الشرط وعلمه سواء لانه امین واشترط الضمان علی الامین باطل وبه یفتی آه وفی البزازیة والفتوی علی انه لا اثر له واشترطه وعلمه سواء.

مولوی احمد نوری، محض من مولوی ذہبہ احمد، مولوی نور محمد، نائب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

په مرگ دمؤجریا مستاجر اجاره باطلیری اوکنه

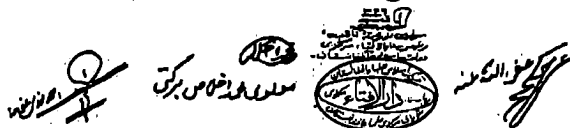
پوښتنه زما دا کالور مخکې ورکړي وه ددرو کالو په اجاره اوس می دا کالور مړه شوي ده نوموړ مخکې راگرځوود مخکې ددو وکلو حاصلات ئې دوی خوړلیدلی ددي په مرگ سره اجاره باطلیری که یا ؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

اجاره په مرگ دهر چا چې عقد دا جاري دده دپاره شوي وی که مؤجریا مستاجر فسخ کیږي چې ضرورت نه وي لکه مرگ دمستاجر په لارکی دمکی کي اودلته دغه ضرورت موجود نه دی په سبب ددي لاندی مسئلې:

(وتنفسخ) (بلا حجة الى الفسخ) (بموت احد عاقدین) عند نالابجونه مطبقا (عقدها لنفسه) الضرورة كموته في طريق مكة ولا حاكم في الطريق الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۵۷) كل من وقع له عقد الاجارة اذا مات تنفسخ الاجارة بموته ومن لم يقع له العقد لا يفسخ العقد بموته (الفتاوى الهندية ج ۲ ص ۴۶۳) والله تعالى اعلم.

مولوي زهير محمد نازل وفاق الدارس مولوي احمد نوري محي مولوي نور محمد نائب رئيس دارالافتاء مركزى دوت اسلامي افغانستان

گوروانی په ډوډی او شپني په وړيانو او مرغومانو څه حکم لری

پوښتنه: دارغستان اولسوالی علماء کرامو دادوی مسئلې په دی ډول بیان کړی دی چې ۱ گوروانی په ډوډی سره جائز او روانه ده باید په پیسو او مثلی شیانو وکړه شی ۲ شپني په وړيانو او مرغومانو جائز او روانه ده باید په پیسو او مثلی شیانو وشی ستاسو څخه هیله ده چې دامسئله تصویب یا تردید کړی.

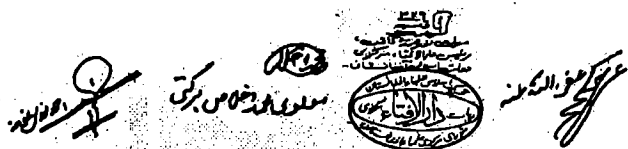
(المستفتی اولسوال ملا حاجی محمد اخند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب ۲-۱

عندنا صحتان لان معلومية الاجرة ضرورية في شرح المجلة للاتاسي وان كانت اى الاجرة

عروضا او ثيابا يشترط فيه بيان القدر والصنعة والاجل لانها لا تثبت في الذمة الاسلاما فإيراعي فيها شرائط السلم وانكثانت من العبيد والجواري وسائر الحيوانات فلا بد فيها من ان تكون معينة مشار اليها (ج ۲ ص ۵۴۸)

مولانا عبدالحکیم عفی اللہ عنہ مولانا احمد نوری عفی عنہ مولوی محمد اخصاں برکتی مولانا ذمیر احمد خانی فاضل وفاق المدارس

مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

داجاری ترمودی پوره کید و وروسته که مؤجر غائب وی

پوښتنه: مخکه په اجاره اخستلی شوی د پنځو کالو په مده سره داجاری د بقاء په وقت کښی بیا تر لسو ۱۰ کلو پوری دمخکی مالک ورک دی او وارث ټپ هم معلوم نه دی اوس مخکه پرڅه طریقه جواز د کرنی پیدا کولای شی دمستأجر سره.

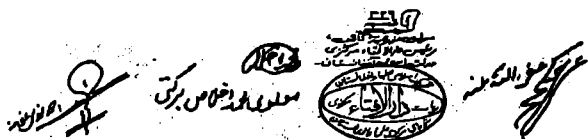
(المستفتی مولوی صاحب احمد الله نانی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك العلام كومه مخکه چې په استفتاء کښی مذکورده هغه وقت جواز د کرنی پیدا کولای شی چې قاضی دورک شوی سړی پر مخکه یو محافظ اونگه بهان مقرر کړی چې دهغه سره به بیا عقد داجاری کیږی دا هغه وقت چې دورک شوی سړی د طرف شخصه وکیل نه وی او که ونود هغه سره به تجدید د عقد کیږی چې مده د عقد پوره شی مخکه چې دهغه وکالت اوس هم باقی دی دهغه په ورک والی سره دی معزول نه شمیرل کیږی او هغه مده چې دورک شوی داجاری دمدی شخصه وروسته پکښی کرهنه شوی ده په هغه کښی اجر مثل د مخکی لازمیدنی پرکرونکی باندی که عرف نه وواو که عرف ونویا بڼاء پر عرف ده دهغه خای (فی نصب له القاضی من یحفظ ماله ویستوفی حقه).

ای یقبض غلاته والدين الذی اقر به غراماؤه لانه من باب الحفظ فلا یخا صم فی الدین المبحود الذی تولاه المفقود ولا فی نصیب له فی عقار او عروض فی ید رجل لان وکیل القاضی بالتقبض لیس وکیل بالخصومة بالاجماع لکن لو قضی به نفذ وتاماه فی البحر (مما) ای من شیء (لا وکیل له فيه) واما فی ماله فيه وکیل فیستوفیه الوکیل لانه لا ینزل بفقد مؤکله (مجمع الانهر ج ۱)

ص ۷۱۲) والبحر الرائق ج ۵ ص ۱۶۳ (الجواب) حيث زرع ارض الغير بغير اذنه يعتبر العرف فان اقسامو الفلّة انصافا او ارباعا اعتبروا الا فالخارج للزراع وعليه اجر مثل الارض وقال في جامع الفتاوى ولو سكن دارا معدة للفلّة او زرع ارضا معدة للاستغلال بغير استئجار يجب الاجر (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۱۱۴)

مولوی عبدالحکیم محی الدین مولوی احمد زوی محی مولوی محمد اعجاز مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

پرواجير مشترك ضمان شته او كنه

پوښتنه : د كندهار ولايت دارالافتاء رياست لور مقام ته په احترام السلام عليكم ورحمة الله وبركاته دملا عبدالعزيز د باز محمد د زوی د عرض په اساس په لاندی مضمون دی قومندانی ته عارض شوی وائي چې ما په ضیائی مارکیټ کی د كندهار ښار (۶۶۵۴۹) کالدارو په قیمت مال او توکران را نیول او مال می گادی وان ته ورکړ چې دگرشک ا دی ته ئې انتقال کړی گادی له سرایه ووتله زه دغه وخت دپاره په سرای کی وځنډیدم وروسته چې دگرشک ا دی ته ورغلم چې زما مال او گادی نه وه گادی وان په خپلو اظهاراتو کی وویل څرنگه چې زه د ضیائی مارکیټ څخه راغلم دلته دسنگین موټر ته انتظار ووم او ۴۰ دقیقې هلته کښینستم په دی وخت کی طالب راغلی ماته ئې وویل چې لمانځه ته ولاړسه ما ورته وویل چې دغه مال په گادی کی باردی طالب راته وویل چې څه ولاړسه اوزه ئې څو شلاقې ووهلم زه لمانځه ته ولاړم کله چې د لمانځه څخه راغلم نه گادی وه نه مال او نه هم طالب وومال واله راغلی ماته ئې وویل چې مال څه سو؟ ما ورته وویل چې زه ئې په زوره لمانځه ته بوتلم چې راغلم نه مال وونه گادی او هم دهغه طالب څخه چې موږ اظهارات واخستل هغه وویل زه د ملا بخت محمد په امر زه هره ورځ خلق لمانځه ته پیاوړم وایي د دغه گادی او مال څخه خبر نه یم دغه موضوع ستاسو حضور ته شرعی احکام د حکم سره سم د اجراء تړاو فیصلی دپاره چې د عدلي محکمی فیضله هم سوی ستاسی حضور ته تقدیم شول په درناوی ،

(مدیر جنایي الحاج عبدالقاهر)

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون الله تعالى الجواب :

هر چي طالب دی هغه محتسب دی حق ددغه ورلره سته چي خلق جماعت ته ولاړکي حکه جماعت داسی مهم شرعی کار دی چي تارک الجماعة مستحق دتعزیر دی په حدیث شریف کی راغلی دی دابو هریره رضی الله تعالی عنه خنخه روایت ده :

قال صلى الله عليه وسلم لقد همت ان آمر اصحابي ان يجمعوا احطبا وأمر بالصلوة فيؤذن بها وتقام ثم اخالف الى منازل قوم لا يحضرون الصلوة فأحرقها عليهم به (فتاوى بزازية علاه ماش الهندية ص ۴۲۷ ج ۶) کښی راغلی دی من لا يحضر الجماعة يجوز تعزيره باخذ المال.

محتسب ته چي اجازه د شرعی لخوا پیدا شوه چي خلق جماعت ته ولاړکي نو دغه ولاړیدل سبب دضمان نه گرزی حکه په مجله ماده ۹۱ کی راغلی دی :

الجواز الشرعی ینافی الضمان دغه محتسب داسی متسبب دورکیدونه دی چي ضمان پر لازم شی حکه پر متسبب چي ضمان لازمیري په شرط دقصود او تعدی په مجله ماده ۹۳ کی راغلی دی المتسبب لا یضمن الا بالتعمد او بالتعدی دریم شرط ټی دادی چي دغه سبب به خامخا مفضی تلف لره وی ټلورم ۴ شرط یی دادی چي په مابین کی دسبب او تلف به فعل دفاعل مختار نه وي راغلی الحاصل سبب چي موجب دضمان گرزی په دغه ټلورو شرائطو گرزی په دغه محتسب کی ظاهر معلوم ده چي دغه شرائط نشته مجموعا په شرح المجله للاتاسی ج ۳ ص ۴۶۴ کی راغلی دی :

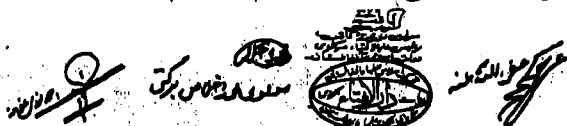
اعلم ان الاتلاف تسببا انما یكون موجبا للضمان بشروط اربعة احدها ان یصدر من فاعله عن عمد كما صرح به المادة ۹۳ وثانيها ان یكون متعديا في فعل ذلك السبب كما عربت عنه المادة ۹۲۴ و ثالثها ان یكون ذلك السبب مفضيا للاتلاف لا محالة ورابعها ان لا یتخلل بین السبب والتلف فعل فاعل مختار... الخ

هر چي گادای وان دی هغه تقصیر په محافظه کی دمال کړی دی حکه دغه گادیوان ولی گادی او مال داوداسه اولمانخه حای ته دحان سره نه بیوله په مجله ماده ۶۰۹ کښی راغلی دی :

تقصیر الاجیر وهو عدم اعتناؤه فی محافظه المسأجر فيه بلاعذر مثلا لوندت شاة من الغنم ولم یذهب الراعی لقبضها تکاسلا او اهملا یضمن حیث یكون مقصر الخ.

ددغه تقصير له و جي پرگادی وان ضمان شته او که ئې تقصير ته نظرونه شی هم پرگادی وان ضمان شته حکمک اجير مشترک دی او په ضمان کی د اجير مشترک مفتی به اوراجح قول دادی چی پر اجير مشترک ضمان شته په داسی قسم هلاک کی چی احتراز ورڅخه ممکن وی لکه غلادغه قول د صاحبین دی په رد المحتار کی راغلی دی ج ۵ ص ۴۵:

وقولهما قول عمر و علی رضی الله عنهما وبه یفتی احتشاما لالعمر و علی وصیانة لاموال الناس... آه لانه اذا علم انه لا یضمن ربما یدعی انه سرق اوضاع من ید به شرح المجلة لسلمیم باز ص ۳۳۲ کی راغلی دی و قدامتی بقولهما کثیر من الفقهاء لتغیر احوال الناس وبه تصان اموالهم لانه اذا علم الاجیر انه لا یضمن فریما یدعی انه سرق اوضاع فی یدہ والله اعلم و علمه اتم

مولانا محمد اخص برکتی مولانا محمد اسحاقی مولانا عبدالحکیم حنی الله مولانا نور محمد نائب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان
تویشتر چی د کار په جریان اورواخلی

ضمان یی پر جادی ۱ و تویشتر وال حق دمزدوری لری اوکنه

پوښتنه یوسری راولاړ سودېل سړی درمند یی ورتیشین کړی په دی مابین کی یو وار تریشین خراب سویدا تریشین والا بیرته جوړ کړی ۹ نیم ساعته بعد داناری اورواختی تریشین چی جوړسوی دی ۱۲ گانته کیږی ولاړو باره داخلک لکه خاوند ماشین اوبزگر ان دواړه ولاړه کوچی ناری وهلی دماپښین پردرې نیمې بجې چی ناری اورواختی موږ ور غلو تریشین هم اورواختی وو بیامو تریشین سم کړی اود لمبی څخه موواختی ماشین والا طلب دمزدوری ځنی وکړی هغه ورته وویل چی زما در من تا وسو آیاد دغه درمن تاوان پردغه ماشین والا کیږی او که پر خاوند کیږی آیا ماشین والا حق دمزدوری لری که یی نه لری؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

که ماشین والا خپل عمل پای ته رسولی وو اود عمل تتيجه یعنی هغه کار چی په ماشین والا پوری موقوف وو کړی ئې وواوو مستأجر ته ئې ورسپارلی وونو که دغه اوروړو سته لگیدلی وود ماشین والا دمزدوری حق کیږی او که ئې عمل نه وو کړی یا ئې کړي ووخو

مستاجرته شي نه ووسپارلى دماشين والامزدورى حق نكهي او اوريليدل داجنبى سري بي له اذنه خخه دمالك تاوان لري دهغه چاچي بيله بادخه اورورسيدلى وي اوپه خپله طبعه يي اورو سوخي اوكه دونه ليري وي چې اوپه خپل طبعه نسي وررسيدي بيله حركته دبادد غه تاوان نسته نوچي داجنبى سري تاوان نه وي نوكه مالك دمخكي اوريل كي اودبل شخص وشي ته ئي تاوان ورساوه په سبب دباددهم تاوان نه لري په طريق اولي سره اذا ستاجر رجلا ليني له بناء في داره اويعمل له ساباطا وماالشبه ذلك في ملكه اوفيما في يد فعمل بعضه فله ان يطالبه بقدره من الاجر لكنه يجبر على الباقي حتى لو انهدم فله اجر ما عمله بحصته ولو كان عين ذلك في غير ملكه ويده ليس له ان يطلب شيئا من الاجرة قبل الفراغ من عمله وتسليمه اليه حتى لو هلك قبل التسليم لا يجب شيء من الاجرة (الهندية ج ۴ ص ۲۳۱) ومن استأجر أرضا او استعارها فاحرق الحصاد فاحترق شيء في أرض أخرى فلا ضمان عليه لان هذا بسبب ليس بمباشرة والاضمان في التسبب لا يجب بدون التعدي ولم يوجد لانه تصرف في ملك نفسه وقال الصدر الشهيد رجل احرق شوكا اوتبنا في أرضه فذهبت الريح بالشرارات الى أرض جاره فاحترق زرعه ان كانت النار ببعد من أرض الجار على وجه لا يصل اليه شرار النار في العادة فلا ضمان عليه لان ذلك بفعل النار وان كانت بقرب أرضه على وجه يصل شرار النار غالبا فانه يضمن ذلك لان له ان يوقد النار في أرضه ولكن على وجه لا يتعدى ضرره الى أرض جاره هكذا في غاية البيان (الفتاوى الهندية ج ۴ ص ۲۷۲ رشيديه)

(نوت) او عمل كول په ملك يعنى دمستأجر په معكه كي كه پاي ته ورسيدى او صراحة يي مزدور و مالك ته دمخكي ورتسليم نه كي بيا هم حكم دتسليم لري والله اعلم وعلمه اتم واحكم -

مولوي محمود ميوندوال مولوي نذير احمد خان

دكرايي شي كه غلاشي نو

پوښتنه: مانور محمد خپله ريږي اوترازو عبدالقادر ته په كرايه وركړه ديوي مياشته ۵ ورځي وروسته دشپي ريږي غلاسوه آيا زما پر عبدالقادر باندې حق دضمان كيږي كيا؟ ريږي دسرك پر غاړه ولاړه وه او قلف كړي يي نه وه چې غلاسوه.

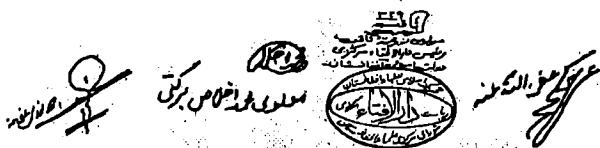
(المستفتي نور محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

جواب د استفتاء دارنگه دی هغه شی چې شوک تې په اجاره سره وبل چاته ورکي اوس چې د اجاري وخت نه تې پوره شوی دغه شی کچیري تاوانی شو په وجه دکوتاھي اولووالي دده سره دغه شی ضمانتی اوتاوان لری او کچیري کوتاھي اولووالي دده نه وه بیاتاوان نه لري اوس چې دغه رپړی عبد القادر نه ده قلف کړي دغه د عبد القادر کوتاھي اولووالي ده تاوان به نور محمد ته ورکوي هکذا فی مجمع الضمانات ص ۱۲ نزل المستاجر عن الدابة فی سکتة ودخل المسجد لیصلی وخی عنها فضاغت کان ضامنا قالو اهذا الم یربطها وان ربطها لا یضمن هغه شی چې په اجاره وی هغه لکه امانت داسی دی د امانت حکم په وقت کی د هلاک دادی که په کوتاھي اولووالي دده وو تاوان لري او کنه وو په کوتاھي دده تاوان نه لري

هکذا فی الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۷۷۵ اما العین المستأجرة فلا خلاف بین العلماء فی انها امانة فی يد المستاجر فلا یضمنها ان تلفت بغير تفريط منه لانه قبض العین آه هکذا فی الکاملية ص ۱۹۶ سئلت عن استاجر عینا آه والله اعلم بالصواب

مولوی احمد نوری مخنی مزی مولوی نور محمد نائب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان

کرايه دارچي په دکان مصرف وکړی ددی رجوع پرمالک کولای شي کنه ؟

پوښتنه: احمد الله ولد احمد رسول ۴ ناحیه دارنگه دافغانستان اسلامی دولت ددارالافتاء محترم رئیس صاحب حضورته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته محترمه! یو باب دکان واقع ۴ ناحیه چې په کوټ باب - علیه الرحمة سره موقعیت لری چې په دری محاکمو شرعی کی فیصله پر جانب مقابل حبیب الله ولد عبد الله چې نوموړی اصلاکرایه کش وویایی دقطعی بیع ادعا وکړه اوس په قوماندانی کی عارض دی چې زه ددکان مصارف غواړم نوپه دې باب عارض یم چې نوموړی خو کرایه نشین وویاد شریعت غراء محمدی اوفقه حنفی دلاری دمصارف حقیقت تې کیږی او کنه که چیری حقیقت نکیري نوموړته شرعی

مسئله له منفي موضوع حل كړې او هم بايد وويل شي موږ دخپلو د بنديد و خبرو كړو
اونوموړي قطعي ادعا شروع كې والسلام.

(المستفتي احمد الله)

بسم الله الرحمن الرحيم

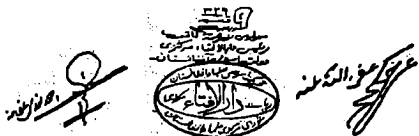
بعون الملك العلي الاعلى

كوم سړى چې كرايه كس وي ديوځاي اويياپه هغه كې څه بناء وكړي نودغه بناء به ياد
امرد مالک وي اويابهدخپل ځان دپاره وي بغير دحکم دمالک اويابه دابناء دپاره دمالک
دځاي وي بغير دامرد مالک په اول صورت كې بناء دمالک دپاره ده په دوهم صورت كې
بناء دكرايه كس ده دي به ټي كاري كه ضرر نه و بناء دمالک ته او كه ضرر و نو منع به كړاي
شي دپورته كولو دبناء څخه اودپاره دمالک دځاي اجراءات لازم دي په لاندې تفصيل سره
څښتنى دبناء كه ددغه ځاي څخه وي يعنې دځاورو څخه ددغه ځاي وي كه وروسته دپورته
كولو دبناء څښتنى باقى پاته كيږي نو كرايه كس دي خپله بناء پورته كړي اودځاورو قيمت
دي وركړي مالک ته او كه څښتنى نه پاته كيږي بلكه څښتنى خاوري گرځيږي نو كرايه كس
لره بناء پورته كول نشته ځكه فائده نه لري خاوري خو هسي هم دمالک دي اودغه بناء چې
كرايه كس كړي ده كه ختي وي اوددغه ځاي دځاورو څخه وي نو بناء اودغه ختي دي پاته
كړايشي او كه خاوره دكرايه كس وي نو بيادى دي ددغه خپلي خاوري ختي لري كړي او په
درېم صورت كې يعنې چې بناء دپاره د مالک دځاي وي بغير دامرد مالک څخه نو كرايه
كښى متبرع او احسان كونكى دمالک سره بلل كيږي هيڅ شى هم نه لازميږي كرايه كس لره
والاجرو اللبن ان كان من تراب الدار فان كان بعد التقض يبقى اجرا اولبنا فله قلعو ويضمن قيمة
التراب لصاحب الدار وان كان يعود ترابا فليس له قلعو لعدم الفائدة لانه مستحق لصاحب الدار
وامالطين فان كان من تراب الدار فعكمه كاللبن اذا عاد ترابا وان كان ملك المستأجر بان اتى به
من خارج فله قلعو لانه عين ملكه (شرح المجلة للاتاسى ج ۲ ص ۶۲۴ وفيه برمز (عده) لكل من
بنى فى دار غيره بأمره والبناء لامره ولوبنى لنفسه بلامره يكون له وله رفعه الا ان يضر بالبناء
فيمنع ولو بنى لرب الارض بلامره ينهى ان يكون متبرعا كما مر شرح المجلة للاتاسى ج ۲
ص ۶۲۵)

اوپه كوم صورت كې چې مال دكرايه كښى وي او بغير داجازى دمالک څخه ټي مصرف

کړی وی او په پورته کولو کې نقصان رسیږي بناء ته نو پاته به شی او پر مالک باندی قیمت دورخی د دعوی لازمیږي دپاره د کرایه کښ:

(سئل) فی مستاجر بیت من دار عمل فيه طوانا لسقفه وکتبتین وقمریتین من الزجاج ومصباحا فی حائطه کل ذلك من مال نفسه بلا اذن المؤجر فاذا خرج فهل له قلع معمله حیث لا یضر قلعه (الجواب) نعم وفی تجرید البرهانی واذا حصص المستاجر الدار و فرشها بالاجر و ركب فیها بابا او غلقا او جعل مسمارا فی بابها و اقربه الاجر و اراد المستاجر قلعه و ذلك لا یضر قلعه و مایضر قلعه بالدار لیس له قلعه و لكن یضمن له رب الدار قيمة ذلك و تعتبر قیمته يوم یختصمان عمادیة من احکام العمارة فی ملک الغیر (الفتاوی تنقیح الحامدیة ج ۲ ص ۱۳۵) والله اعلم بالصواب

مولانا محمد احتشافي فاضل وفاق المدارس مولانا نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

د لومړي مستاجر تر تصرف مخکي که په زیات

قیمت بل مستاجر پیدا شي نو لومړی اجاره فسخ کیږي کنه

پوښتنه: که مخکه د بیت المال وی او متصرف دمخکی د بیت المال یو سړی ته په اجاره ورکړی بل سړی راغلی مخکی تردی چی اول سړی تصرف نه ووپکښی کړی وویل شي چی زه شي په زیات اجرت تراول سړی غواړم او زیادت هم معتبر زیادت و نو آیا اجاره داو ل سړی فسخ کیږي که یا؟

(المستفتی: امیر المؤمنین مجاهد ملا محمد عمر)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب د بیت المال مخکی کی واجب داده چی په مناسب اجرة چی هغه اجره مثل دی ورکړه شی او که چیري تراجرة مثل په کم قیمت وړکول شوی وی نو دغه اجاره فاسده ده پر مستاجر باندی و اجبه ده چی اجرة مثل پوره ورکړي:
(سئل فی مزرعة ميرية معلومة اجرها المفوض له امرها من رجل مدة معلومة باجرة معلومة من الدراهم هي دون اجرة مثلها بغبن فاحش ثم زاد رجل آخر في اجرتها زيادة معتبرة نحو نصف

الاجرة المرقومة هي اجرة مثلها ويريد المتكلم عليها ايجارها منه باجر المثل فهل له ذلك الجواب نعم قد تقرر ان اراضي بيت المال يسلك بها مسالك ارض الوقف خيرية من العشر والخراج وفيها والحاصل انه يجب مراعاة مصلحة بيت المال كما تجب مراعاة مال اليتيم وماورديه غير خاف على فقيه وفيها ايضاً نزل الامام الاعظم في مال بيت المال منزلة والى اليتيم وفيها ايضاً لليتيم ايجارها شرعاً باجرة المثل الخ (تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۱۰۲)

او الا لزمه ندهه چې پردی اول مستأجر دی بیا عرض کړه شی ولی دا اجاره فاسده ده بل چاته په اجاره ورکول کیدلای شی بې له عرض پر اول مستأجر لکه تنقيح کی چی وایي:

(لکن فی هذه الصورة یؤجرها الیتیماری ممن زاد بالزیادة المزبورة من غیر عرض علی الاول اذا لاجارة الاولى فاسدة بغبن فاحش وفي الفاسدة تؤجر من غیر عرض) (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۱۰۲)

دیت المال اودیتیم اودوقف دمخکو حکم یودی لکه څنگه چې دیتیم اودوقف مخکو تراجرة مثل په کمه ورکول ناروا ده همدارنگه دیت المال مخکه په کمه ورکول ناروا ده: (فی الخیریه ایضاً من الدعوی ان اراضی بیت المال جرت علی رقبته احکام الوقف الموبدة) (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۱۰۲) واجارة الوقف ومال الیتیم لایجوز الیاجر المثل فلو اجریدون اجرة المثل یلزم المستأجر تمام الاجرة وعلیه الفتوى البحر الرائق ج ۸ ص ۲ مجمع الانهر ج ۲ ص ۳۷۰ الفتاوى الکاملية ص ۱۹۱ ومثله فی مادة ص ۴۴۱ المجلة) والله اعلم

مولانا شاد مولانا احمد نوري مولانا عبد الله مولوي نور محمد نائب سرپرست دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

کتاب الودیعة والعاریة

دودیع، امین او وکیل حکم یودی چې ضمان ور باندی نشته قسم به ورکول کیږي

پوښتنه: ما قولکم رحمکم الله تعالی یو طالب دلوگر ولایت دپاره دامیر المومنین و فقه الله لاعلاء کلمة الله په امضاء باندی له بانک افغانستان څخه څلور زره لکه افغانی راویستلی کله چې نقد مذکور دلوگر ولایت ته ورسیدی اودهغه ولایت والی ته تسلیم شوی زړ لکه افغانی ناقصی شوی دلوگر والی په طالب دعوی وکړه چې ته سارق ټي او طالب دبانک

خزانه دارته خپله امضاء دخلور زره لکه ورکړي ده نو طالب په دفع کښی وویل چې خزانه دار ناقصی را کړیدی دخپلی دعوی ثبوت ئې پخپلو انډیوالانو وکړی چې زما سره دوه کسه انډیوالان ملگری وه په وخت درا اخیستو کی یو ترمیدان هوایی پوری ووچې کله موږ په طیاره کی کښینستو نو هغه دموږ څخه پاته شو کله چې طیاری پرواز وکړی نو دکابل پر میدان چې طیاره کښینسته دطیاری دروازی ته زموږ دلوگر ولایت مستوفی او رئیس بانگ راغله نو دپیسو گونی هغوواخیستی پخپل موټر کښی کښینوولی شوچې لوگر ته په گډه ولاړو مستوفی صاحب پیسی پخپله کوټه کښی بندی کړی شوچې صباح ورځ والی صاحب ته تسلیمی دی پیسی کمی شوی خو کله چې زموږ دمحکمی مسئولینودده د ملگری ملا محمد هاشم څخه پوښتنه وکړه عین بیان ئې وکړی کله چې دطالب څخه پوښتنه وشوه چې ولی نقصان پر خزانه دار دی ولی پرتان دی طالب وویل دا ځکه چې مادده پر حساب اکتفاء وکړه ولی چې موږ یر دتلوار په حالت کی وو او خزانه دار موږ ته پیسی راویستلی چې دغه پیسی ۴۰۰۰۰۰۰۰ څلور زره لکه دی موږ قناعت په وکړی موږ نه دی حساب کړی (دنظامی محکمی ریاست)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

دغه طالب چې پیسی انتقالولی دلوگر ولایت ته دی طالب ته آمین ویل کیږی ولی دغه پیسی ده ته د امانت په شکل ورکول شوی دی رسول او و دیع او وکیل ټوله یو حکم لری په امانت کی یعنی دغه ۳ کسانو ته چې شی سپارل شوی وی هغه ددوی سره امانت گرځی که چیری هلاک شی ضمان نه لری که تقصیر په حفظ او ساتلو کی ددغه شی نه وکړی او په دی مسئله کی چې طالب د زړ لکه څخه منکر شوی دی طالب ته قسم ایښوول کیږی که یی قسم واخستی نودی خلاصیږی که چیر دبانک دخزانه دار سره شاهدان نه وه:

فاذا صحت الدعوى سأل المدعى عليه فان اقرا وانكر فبرهن المدعى عليه والاحلف بطلبه (كنز الدقائق بهامش البحر الرائق ج ۷ ص ۲۰۲) (الدعوى) ان كانت مقيدة بسبب بان ادعى انه اقترض الفاء وغصبه الفاء او ادعه الفاء وانكر المدعى عليه فقد اختلف ابو يوسف ومحمد فى انه يحلف على السبب او على الحكم قال ابو يوسف يحلف على السبب بالله ما استقرضت منه الفاء او ما غصبته الفاء او ما ادعنى الفاء الخ وقال محمد يحلف على الحكم من الابتداء بالله ماله عليك هذه

الالف التي ادعى (بدائع الصنائع ج ۶ ص ۲۲۸)

وهكذا في الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۵۲۵) وقد اتفق العلماء على انه ليس في الاختطاف والخيانة فيما
اتمن عليه او الاختلاس او النهب او الغصب حد (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۹۳) وقال الجمهور لا يقطع
جاحد المستمار ولا جاحد الوديعة (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۹۴) وفي تهذيب القلانسي الوكيل من
يباشر العقد والرسول من يبلغ المباشرة والسلعة امانة في ايدهما (البحر الرائق ج ۷ ص ۱۴۰) وقضى
الامانة هو ما كان فيه القابض غير مسئول عن المقبوض الا بالتعدي او التقصير في الحفظ كالوديعة او
العارية او المأجور او مال الشركة في يد الوديع او المستعير او المستأجر او الشريك (الفقه الاسلامي ج ۴
ص ۴۲۱) الوكيل امين فيما في يده كالمودع فيضمن بما يضمن به المودع ويبرء به والقول قوله في دفع
الضمان عن نفسه (الفتاوى الهندية ج ۳ ص ۵۶۷)

او همدارنگه خزانه دارد بانگ وديع دي او امين دي قول دده معتبر دي په حق كي ددفع دضمان
دده دخيل خان نخه نه په حق كي دايجاب دضمان پر طالب باندی بلکه طريقه هغه ده چې ذکر
شوه چې که په خزانه دار باندی يو شوک دعوه وکي او شاهدان و نه لري نو ده ته به قسم ورکول
کيږي:

اذا امر صاحب الوديعة المودع بالدفع الى رجل بعينه فقال دفعتها اليه وقال ذاك الرجل لم اقبضها منك
وقال رب الوديعة لم تدفع اليه ايها المودع فالقول قول المودع في حق براءته عن الضمان لافي حق
ايجاب الضمان على المدفوع اليه كذا في الظهيرية (الفتاوى الهندية ج ۴ ص ۳۵۸)
لكن قسم خزانه دار او طالب دواړه نه اېښوول كيږي بلکه مدعي که دهر يوه تصديق وکي
او دبل تکذيب يي وکي نو قسم به هغه چاته ورکول كيږي چې تکذيب يي شوی دی:
وتجب اليمين على احدهما لاعليهما لانه لا بد للمؤكل من تصديق احدهما وتكذيب الاخر فيحلف
المكذب منهما دون المصدق (بدائع الصنائع ج ۶ ص ۳۴) المأمور بالدفع الى فلان اذا ادعاه وكذبه فلان
فالقول له في براءة نفسه الا اذا كان غاصبا او مديو ناکما في منظومة ابن وهبان (مجمع الضمانات ص ۲۵۹)

کتابخانه
موسسه تخصصی
مطالعات اسلامی
تهران
موسسه تخصصی
مطالعات اسلامی
تهران
موسسه تخصصی
مطالعات اسلامی
تهران

مولانا محمد زری غنی مولانا عبدالحکیم غنی الله ص ۱۲۰ ۱۳۷۵ مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

مستعیر چي به ځمکه کي درختي کښيږي

وارث دمعيږ رجوع پر درختوهم کولای شي که پونفس ځمکه؟

پوښتنه : که یوکس وبل کس ته زمکه په اعاره ورکړي وی مستعیر درختي پر ايښی وی نوایا ورث دمعيږ داحق لری چې دغه درختي راوگرځوی کنه؟ ښو اتوجروا.

(المستفتی ملا عبد الستار مجاهد ۱۵-۸-۱۳۷۵)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الهواب

وارث حق در رجوع په نفسی زمکی کی لری لکه په شرح المجلة لسليم باز ص ۴۴۸ المادة ۸۰۷ کی وايي:

تنفسخ الاعارة بموت المعير او المستعير فلو مات المعير فلورثته الرجوع... آه

هر چې درختي دی هغه دمستعیر دی معیر حق په درختو کی نه لری اونه هم حق داجرة لری ځکه چې منفعت دعاریه دمستعیر دی لکه چې په دغه نوموړی کتاب م ۸۱۲ ص ۴۵۰ کی وايي:

المستعير يملك منفعة العارية بدون بدل فليس للمعير ان يطلب من المستعير اجرتها بعد الاستعمال لان الاعارة تمليك المنفعة مجاناً اي بلا عوض وشرطها خلوها من شرط العوض لانها تصير اجارة... آه

په الدر المختار على هامش رد المحتار ج ۴ ص ۵۶۳ کی وايي:

ولو اعار ارضا للبناء والغرس صح وله ان يرجع متى شاء لما تقرر انها غير لازمة ويكلفه قلعها اذا اكان فيه مضرة بالارض فيتركان بالقيمة مقلوعين لثلاث تلف ارضه آه والله اعلم وعلمه اتم

مولانا محمد نوري
مولانا محمد نوري
مولانا محمد نوري
مولانا محمد نوري
مولانا محمد نوري
مولانا محمد نوري
مولانا محمد نوري
مولانا محمد نوري
مولانا محمد نوري
مولانا محمد نوري

مولانا محمد نوري عفی عنہ مولانا عبدالحکیم عفی عنہ مولانا محمد احمداختانی

مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

كتاب الهبة

هبة دمشاع خه حكم لری اوبه هبه كي قبل القبض رجوع خنګه ده

پوښتنه : عبد الغنى د حاجی صبغت الله زوی د ۴ ناحی اوسیدونکی پوښتنه د افغانستان د اسلامي دولت محترم عالیقدر د دارالافتاء رئیس صاحب السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته د دارالافتاء عالیقدر رئیس صاحب دوی مسئلی د شرعی شریفی پوښتنه کوم (لومړی) زما مور خپله حصه د بعض حویلی موروثه پدري و خپل وراره ته چې محمولی نومیري وباڅښه او په هبه ئې ورکړې په طور دمشاع بیله کوم امتیاز او بیله قبض او تسلیم پس له هبه ئې رجوع وکړه یعنی وئې ویل چې زه رد کوم آیا دغه رجوع د هبی قبل القبض او قبل التسليم صحت لری ګنه ؟

(المستفتی عبد الغنى ولد حاجی صبغت الله)

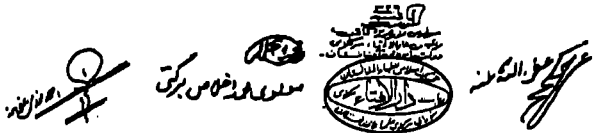
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الملك العلي الاعلى

که چیرې دغه حصه هبه کړې سوي د حویلي چې مشاع غیر مقسوم ده قابل د قسمت وې یعنی پس له قسمت څخه منتفع به پاته کیږي په هغه قسم د نفع سره چې پخواتر قسمت وې نو دا هبه د سره سوي نه ده او نه صحت او جواز لري ځکه چې شرط د جواز د هبی د پاره کیدل د موهوب دی مقسوم غیر مشاع (یعنی) قسمت شرط د جواز د هبی دی په هغه موهوب کی چې قابل د قسمت وې او که دغه حصه مذکوره قابل د قسمت نه وي نو دغه هبه خو صحیح ده لکن د تمام د هبی د پاره خو بیا هم قبض شرط دی او بله دا خبره چې رجوع په هبه کی قبل القبض صحت لري او ګنه د واضح او روښانه ده د عبارتو د تفقهاو څخه چې صحت لري.

ولکن لاتصح هبة مشاع يحتمل القسمة على وجه يتنفع به بعد القسمة كما قبلها كالدالر والثوب والارض ونحو ذلك ولو كانت الهبة لشريك الواهب لان القبض في الهبة منصوص عليه فيشترط كماله والمشاع لا يقبل لقبض الا بضم غيره اليه وذلك غير موهوب فلم يوجد القبض الكامل فاكتفى بالقبض القاصر ضرورة (مجمع الانهر) (شرح المجلة لسليم باز اللبناني ص ٤٧٣) للواهب ان يرجع عن الهبة قبل القبض بدون رضا الموهوب (شرح المجلة المذكور م ٨٦٢ ص ٤٧٤) وفي الزيلعي واما القبض فلا بد منه لثبوت الملك اذ الجواز ثابت قبل القبض بالاتفاق انتهى سري الدين وهذا يفيد ان القبض شرط لثبوت

الملك لا للصحة خلاف ما يعطيه كلام المصنف (قوله غير مشاع) هذا شرط الجواز في محتمل القسمه
لا في غير كما يأتي حاشية الطحطاوى على الدرج ٢ ص ٣٩٢ وايضاً في تبين الحقائق ج ٥ ص ٩١ الى ج ٥ ص ٩٣

مولانا احمد نوري مكي عز مولانا محمد احماني مولوي مفتي نور محمد نائب رئيس عمومي دارالافتاء مركزى دولت اسلامى افغانستان

قباله ديو چاپرنامه جو پرول معني دهبي لوى اوكنه

پوښتنه : و حضور ته د فضيلت پناه عاليقدر محترم رئيس صاحب د علماء كرامو دارالافتاء
د طالبانو اسلامي تحريك ته احتراماً السلام عليكم ورحمة الله وبركاته اما بعد زه
حاجى محمد اسماعيل د حاجى عبد العزيز زوى د عبد الحليم لمسى ستاسو محترم ته
عرض لرم څنگه چې د نجيب د حكومت په دوره كې يوه اندازه څمكه په څو قباليو شرعى سره
خريدارى كړې ده په قرار قباله ٦٠ - ٢١٠ - ١٧ - ٥ - ٦٨ او نمبر - ٢٦٥ - ٧ - ٥ -
٧٠ - او نمبر ٣٠ - ٤٩ - ٢٧ - ١٢ - ٧٠ زما پر نامه و كړه او په قباله من ٣٢ - ٢١٠ - ١٢ -
٤ - ٢٨ - زما د زوى محمد ظاهر پر نامه او بله قباله - ١١١ - ٥٥٤ - ١٥ - ١١ -
١٣٦٨ زما زوى عبد الحكيم په نامه خريدارى كړې ده چونكه زما ټوله موروثى
اوزر خريده زما په تصرف او ملكيت جارى دى او دواړه زامن زما سره وجود لري نفقه
او كسوت وركوم سره له دې خبرې چې نور اثا و اذكور اولادونه هم لرم او ټولو ته زه محمد
اسماعيل نفقه وركوم و غټانونه مې و دونه وركړې دى اولادونه لري هغوته فعلاً نفقه
او كسوت وركوم نو اوس چې دايوه قباله د محمد ظاهر پر نامه او بله قباله د عبد الحكيم
پر نامه كړې ده آيا معنى ده به ده او كه څنگه تراوسه هيڅ نه په عقیده او نه په تصرف او نه په
قولې نه فعلى ماو زامنوته هيڅ هبه كړې نه دى البته زما زامن چې محمد ظاهر او عبد
الحكيم به دغه فكر ولري چې قباله زما پر نامه ده نو دغه د قبالي د متن مال زما ملك دى زه
نه غواړم چې زمانور اولادونه دى د دغه مال او ملك څخه بې بهرې شى ستاسو د لور حضور
څخه استفتاء غواړم چې كوم كتاب او څنگه فتوى او په كوم مسئله شرعى په كوم صفحه
سره څنگه حكم راته وفرماياست چې دغه شك او شبهه او معضله حل و فصل شى.
والسلام مع الاكرام.
(محمد اسماعيل عارض - ١٤ - ١٢ - ١٣٧٥)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى په نفس قبالة سره پرنامه ديوه زوى هبه نه گرزى بل په ور كولو وزوى ته او تصرف كول دزوى لاهم هبه نه ده ترهغه پورى چې دليل دتمليك نه وى موجود شوى هبه كه وبالغ زوى ته وى او كه وغيرته وى سره دتسليم دليل دتمليك غواړى هغه دليل نوكه الفاظ دايجاب او قبول دهبه وى او كه نورقراثن وى هرچې هبه وصغير ولدت وى هغه تسليم نه غواړى بلكه پوازي دليل دتمليك كافى دى په ردالمحتار ج ۴ ص ۵۶۷ كى راغلى دى:

وفي خزنة الفتاوى اذا دفع لابنه مالا فتصرف فيه الابن يكون للاب الا اذا دلت دلالت التمليك (بىرى) قلت فقد افادان التلفظ بالايجاب والقبول لا يشترط بل تكفى القرائن الدالة على التمليك كمن دفع لفقيه شيئاً وقبضه ولم يتلفظ واحد منهما بشئ.

په الدرالمختار على هامش ردالمحتار كى راغلى دى ج ۴ ص ۵۶۸:

بخلاف جعلته باسمك فانه ليس بهبة آه په ردالمحتار كى دى قوله بخلاف جعلته باسمك قال فى البحر قيد بقوله لك لانه لو قال جعلته باسمك لا يكون هبة... آه

په ردالمحتار همدغه صفحه كى راغلى دى:

اتخذ لولده الصغير ثوباً يملكه وكذا الكبير بالتسليم (بزازية) په منحة الخالق على البحر الرائق ج ۷ ص ۲۸۸ كى راغلى دى قال الرملی وفي الحاوى الزاهدی دفع لولده الصغير قرصاً فاكل نصفه ثم اخذه منه ودفعه لاخر يضمنه اذا كان دفعه لولده على وجه التمليك واذا دفعه على وجه الاباحة لا يضمن قال عرف به ان مجرد الدفع من الاب الى الصغير لا يكون تمليكا وانه حسن... آه والله اعلم

مولانا محمد ابراهيم صاحب دارالافتاء لور حضورته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته
وبعد محترمه! موږ ۵ وروڼه يو ددو و ميندو اولاده چې ۲ ديوې مور او ۳ دېلې يو پلار ددغه
كشرانو ۳ وروڼو په نامه قبالي دمخكو كړي وى كله چې پلار مړ كيدى په حضور د

بله پوښتنه

پوښتنه: محترم رئيس صاحب دارالافتاء لور حضورته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته
وبعد محترمه! موږ ۵ وروڼه يو ددو و ميندو اولاده چې ۲ ديوې مور او ۳ دېلې يو پلار ددغه
كشرانو ۳ وروڼو په نامه قبالي دمخكو كړي وى كله چې پلار مړ كيدى په حضور د

شاهد انويي وصيت وکړي چې دغه قبالي چې ددغه کشرانوپه نامه دی ددوی نه دی زما تپو ل زامن اولونی پکښی مشترک دی اوس په دغه مخکه کی چې قبالي دهغو دروپه نامه دی دپلار دوصیت له رویه موږ دغه دقبالی په مخکه کی ازروی شریعت حق لرو که ئې نه لرو اوس ازروی شریعت اعتبار و قبالی ته دی او که وصیت نامی ته دی.

(المستفتی جمال الدین)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

مسئله داده چې پلار خپلو زامنو ته مخکه یا مال ورکړی دپاره ددی چې هغه زامن تصرف پکی وکړي په طریقه دهې اویا زامن هم تصرف پکښی وکی اویا پلار مړسی نو ټوله مخکه دهغه زامنو ده او که ئې په طریقه دهې نه وه ورکړی نو یا مخکه یا مال پر طریقه د میراث تقسیم کیږي یوازی قبالیه دچاپه نامه جوړول دلیل دهې نه ګرځي؛

دفع لابنه مالا لتصرف فيه ففعل وکثر ذلک فمات الاب ان اعطاه هبة فالکل له والا فمیراث وتماه فی جواهر الفتاوی (الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۴ ص ۵۸۲) یملک الموهوب له الموهوب بالقبض فالقبض شرط لثبوت الملك الخ (شرح المجلة لسليم باز م ۸۶۱ ص ۴۷۳)

اب انتقال ملک بغير کسی عقد صحیح مجرب تام کی نیس هوکا... تا ویکه کوئی عقد صحیح مجرب مفید انتقال ملک واقع نه ہو حالانکه همیشه تصرفات مالکانه خود کرتا رہا (۵) امداد الفتاوی ج ۳ ص ۳۱) واللہ اعلم وعلمه اتم

مولوی زاهد الحقانی مولوی محمود میوند وال مولانا احمد نوری مئنی عز

د هبه خط په لیکلو دهې څه حکم دی

اودغه هبه خط قبل القبض دملک حجة دی کنه او په داسي هبه خط کي رجوع څنگه ده؟

پوښتنه: (۱) یو څوک چې چاته خپل ملک ورهېه کړی او دهې خط ددوو مسلمانانو په حضور کی ورکړی خو هغه ملک ورته تسلیم نکړی او هغه سړی په دغه هبه شوی ملک کی تصرف ونکړی نو دا هبه صحیح ده کنه خو تقسیم معلوم ده چې هغه ځمکه ده (۲) که دغه هبه

ترجمه: اوس دملک منتقلید لپله کوم صحیح معتبر اوتام عقد نه کیږي ترڅو چې کوم صحیح او معتبر عقد دملک دانتقال مفید واقع نشي حال دا دی چې مالکانه تصرفات یې پخپله تل کول... الخ

شوى ملك هغه سړى بيرته راوگرزوى چې زه ئې نه دركوم او د ابل ئې ورپرېږدى شفاهى داصحيح ده كنه ملك بيرته دكوم يو كيږي (۳) هغه هبه خط وروسته دوفات څخه شرعاً د هغه بل سړى چې ملك ورته هبه شوى مدارداعتبارده كنه اوو رته دده دغه هبه گرزولاي شى كنه ؟

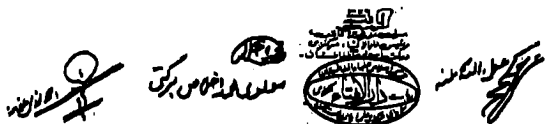
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

په دى اجزا كېنى په دى هبى سره ثبوت دملك نه ده راغلى ځكه قبض نشته پكېنى او په هبه كى قبض شرط دى دا ثبوت دملك دپاره نو په دغه ۳ اجزاء كېنى داستفتاء مال ټوله ميراث دى په طريقه د ميراث به تقسيم كيږي هبه خط هيڅ فائده نه كوى په شرح المجلة لسليم باز ص ۴۷۳ كېنى ليكلي:

(المادة ۸۶۱) يملك الموهوب له الموهوب بالقبض فالقبض شرط لثبوت الملك للصحة الهبة (طحطاوى) لان جوازها قبل القبض ثابت بالاتفاق (مجمع الانهر)

والله اعلم بالصواب

مولوى ذاهد احمد خانى مولوى محمود ميوندال مولوى عبدالحكيم ملى الله عنه مولوى احمد نورى ملى عنه

مولوى نور محمد نائب دافغانستان دمرکزى دارالافتاء رئيس

موهوب له چې په هبه شوى ځمکه کې تصرف وکړي واهب حق درجوع لري او کله

پوښتنه: محترم استاد مولوى صاحب زه عبد الحبيب د مستوفيت مسئول غواړم چې په دى مسئله كېنى چى لاندى ليكل كيږي پوره معلومات راكړي خو چې زموږ مشكل رفع شى په هبه شوى ځمکه كېنى چې موهوب له تصرف پكېنى كړى اعنى سراى ئې پر جوړ كړى وى واهب بيرته رجوع كولای شى كنه؟ والسلام.

(عبد الحبيب مسئول مستوفيت)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الوهاب به هبه شوى شى كى چى موهوب له داسى زيادة وكړى چى دموهوب شى سره متصل وى نه جدا كړې او دموهوب شى قيمت په زائد كېږي نو واهب رجوع په دغه موهوب شى كى نشي كولاي نو كه موهوب محكه وى موهوب له سر اى پر جوړ كړى وى (لكه چى مستفتى وايي) واهب لره حق رجوع نسته په تبیین الحقائق ج ٥ ص ٩٨ كى ليكلي دى:

(ومنع الرجوع دمع خزقة يعنى الموانع للرجوع فى الهبة اشياء يجمعها هذه الحروف على ما بينها فالدال الزيادة المتصلة كالفرس والبناء والسمن) لان الرجوع لا يصح الا فى الموهوب والزيادة فامتنع اصلا وبطل حق الواهب لان له حق التملك فى الاصل دون الزيادة ليست بموهوبة فلا رجوع فيها والفصل متعذر ليرجع فى الاصل دون الزيادة وحق الموهوب له حقيقة الملك فيهما فكان مراعاته اولى عند تعذر الفصل ولا يمكن ايجاب الضمان عليه لان حق التملك لا يجوز اخذ العوض عنه فبطل اصلا... آه

په الدر المختار على هامش الطحطاوى ج ٣ ص ٤٠١ كى ليكلي دى:

ويمنع الرجوع الرجوع فيها دمع خزقة يعنى الموانع السبعة الاتية فالدال الزيادة فى نفس العين الموجبة لزيادة القيمة المتصلة كبناء وغرس ان عدا زيادة فى كل الارض والاربع ولو عدا فى قطعة منها امتنع فيها فقط ريلعى... آه

په طحطاوى كى په شرح ددغه عبارت كى ليكلي دى:

وفى الهندية عن الكافى ان وهب لآخر ارضا بيضاء فانبت الموهوب له فى ناحية منها نخلا او بنى بناء او دكانا وكان ذلك زيادة فيها فليس له ان يرجع فى شى منها... آه

دغه مسئله چى زيادة متصله چى دموهوب په قيمت كى زيادة راولى مانع رجوع څخه د واهب ده دمذهب په ډيرو كتابونو كى ذكر شوى ده لكه رد المحتار ج ٤ ص ٥٧٤ بدائع

الصنائع ج ٦ ص ١٢٩ مبسوط ج ١٢ ص ٨٦

موسى هوشيارى
موسى هوشيارى
موسى هوشيارى
موسى هوشيارى

مبداء الحكيم عنى الله عز و الله محمد الله مولوى نور محمد نائب دافغانستان دمركزى دارالافتاء رئيس

بي دقبسي له موهوب له دپلار هبه وزوی ته څنگه ده ؟

پوښتنه : که پلار په خپل ژوند کې یو چاته پیسې ورکي په شراکت او هغه سړی ته ووايي چې دغه پیسې ته چلوه پیسې اوگټه یی ټو له زما د مرگ وروسته زما د فلانی زوی دی او یو څو کاله وروسته پلار مړ سي او پیسې د هغه سړي سره وي آیا وروسته دغه پیسې یوازې د هغه زوی کیږي او که دا حق مشترک دی د ټوله ورثه وو. والسلام با احترام (المستفتی ملا عبد الباسط)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله العلي الاعلى

دپلار تخصیص یوه زوی لره په هې د مال خپل سره پس له مرگ څخه دا شرعا وصیت بلل کیږي لکه په الفتاوی تنقیح الحامدیه ج ۲ ص ۲۸۰ کښی لیکل شوي دی اذ اقال او وصیت ان یوهب لفلان سدس داری بعد موتی کان ذلک وصية عملا بقوله بعدموتی فالهبة بعد الموت هی الوصية فتصح مع الشیوع ولا یشرط قبضه فی حیاة الموصی تاثر خانیة اول کتاب الوصية نوکله چې زوی وارث دی وارث لره وصیت نه صحیح کیږي بغير د اجازت څخه دنورو ورثه وویس دغه پیسې دا حق مشترک دی د ټولو ورثا مگر که هغو اجازت وکړي دغه یوه زوی دمړي لره کوم چې هغه ورته وصیت کړي وولکن دغه اجازت به هم وروسته تر مرگ دپلار وې ځکه چې په حال د حیات دپلار کې د اجازت څخه رجوع صحیح کیږي :

(وللوارثه) لقوله عليه الصلوة والسلام ان الله اعطى كل ذي حق حقه الا وصية للوارث ولان بقية الورثة يتاذون بايثاره بعضهم ففي تجويزه قطيعة الرحم (الاباجازة الورثة) استثناء مما تقدم من عدم الصحة بمزاد على الثلث وعدم صحة الوصية لقاتله ووارثه يعني لا تصح الوصية بمزاد على الثلث وللقاتل وللوارث في حال من الاحوال الا في حال التباسها باجازة الورثة مجمع الانهر ج ۲ ص ۶۹۲ و الفتاوى تنقیح الحامدیه ج ۲ ص ۲۸۶ والدر المختار على هامش رد المحتار ج ۵ ص ۴۶۴ والله اعلم .

مولوي محمد امجد الحسن
مولوي محمد امجد الحسن
مولوي محمد امجد الحسن
مولوي محمد امجد الحسن

مولوي محمد امجد الحسنی مولانا احمد نوري مضمی عن مولوي نور محمد نائب د افغانستان و مرکزی دارالافتاء رئیس

د تقسیم پر مهال که پلار خنی ورته پریردی نو هغوی د حق دعوی کولای شی او کنه؟

پوښتنه : یو شوک چې خپل ملکیت په خپل ژوند خپلوزامنوته ورکړی او هریوته خپله حصه ور معلومه کړی او خپلی منکوحی ته حق ورته کړی نو وروسته دده له وفات څخه دده منکوحه د حق دعوی کولای شی کنه حق لری کنه لری؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

چې پلار خپل زوی ته خپل ملکیت او مال ورکړی دا ورکړه ئې پر دوه قسمه ده (۱) دادی چې پلار خپل زوی ته مال ورکړی لپاره ددی چې هغه تصرف پکښی وکړی او بیا فعلاً دی هغه تصرف وکړی او دا مال دیر کړی نو وروسته بیا پلار مړشی نو اوس که دا پلار دا مال ورکړی وی (هبة) نو دا ټول مال دپاره ددغه زوی او اولاددی نور شوک حق نه پکښی لری (۲) پلار خپل زوی ته خپل مال نه وی ورکړی په طریقه دهبی بلکه ورکړی وی په طریقه دقرض او یا ئې ورکړی وی دپاره ددی چې عمل وکړی دپاره دخپل پلار نو دا مال بیا چې ورکړی دی ټوله په طریقه دمیراث دی اصل ئې ټوله میراث دی (ریح) ئې او گټه ئې ټوله دده ده لکه په الدر المختار بهامش رد المحتار کی لیکلی دی ج ۴ ص ۵۸۲ -

دفع لابنه مالا لیتصرف فيه ففعل وكثر ذالك فمات الاب ان اعطاه هبة فالكل له والافميراث او همدارنگه په تكملة رد المحتار كښی لیکلی دی ج ۲ ص ۳۸۶ دفع لابنه مالا لیتصرف فيه ففعل وكثر ذالك فمات الاب ان اعطاه هبة فالكل له والافميراث (قوله : والا) ای وان لم يعطه هبة بان اعطاه قرضا ودفع اليه ليعمل للاب (قوله فميراث) فالاصل ميراث والربح له .

مولوی محمد امجد علی
مولوی محمد امجد علی
مولوی محمد امجد علی
مولوی محمد امجد علی

مولوی زاهد اعظمی مولوی محمد میوندوال مولوی عبدالکیم غنی الله عزوجلانا محمد نوری غنی عزوجلونا نب اور محمد ثاقب دافغانستن د مرکزی دارالافتاء رئیس

د پلار واولادته مشترکه یا جلا جلا ځمکه هبه کول

پوښتنه : محترم د دارالافتاء رئیس صاحب السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته محترمه ! زموږ نیکه د پلار په ژوند کی خپل جایداد په لاندی ډول په خپلو اولاده ویشلی دی یو باغ چې ریکه باغ په نامه یادېږی خپل و دوو لونیو ته بل باغ چې د ترنگ د باغ او څو جووی نوری

چې د بادام د جوو و په نامه یادېږي و خپل زوی ته چې زموږ پلار کيږي ورکړي دی چې دغه سند په کورکي لیکل شوی دی او شاهدان پرنیول شوی دی فعلا سند موجود نه دی او یو شاهد موجود او ژوندی دی همدارنگه په دی ویش اوسند زموږ دواړه عمه گاني چې زما د پلار خوندي کيږي اگاهي لري کله چې تقیسم معلوم شو زموږ پلار خپل باغ کی تصرف کړي دی او د هغه باغ سرپرستی ئې تر مرگ ترساعته پوری کړي ده او هم زموږ د پلار تر مرگ وروسته بیا زموږ نیکه په شفاهی ډول وصیت کړي دی چې هغه زما د زوی حق زما د لمسیانودی اوبل زما دلونودی زموږ د پلار تر مرگ وروسته د باغ تصرف زموږ وروڼو په لاس کی شوي دي څرنگه چې د پنځلس کاله راپدی خوا تراوسه پوری زموږ عمه گاني دهجرت په ډول په پاکستان کی ژوند کوی او دخپل باغ تصرف ئې تراوسه ندی کړی دوه کاله کيږي موږ د عمه گانو باغ د پنځو کالو د پاره و غلام جان ته ورکړی دی نوموړی شخص به پنځه کاله په باغ کی کار کوی حصول به ئې خوری پس له پنځه کاله بیرته موږ ته را تسلیميږي موضوع مو محترم مقام ته عرض کړی په دی حصه کی د شرعی احکامو مطابق فتوای غواړم چې زموږ قناعت پوری حاصل شی والسلام . ۲۵ - ۱۰ - ۱۳۷۵

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون الله الکريم پلار و خپل اولاد ته مخکی ورو ویشی په طور د هبه دغه هبه صحیح ده په دې شرط چې د هریوه حصه به ئې هغه ته ور جلا کړي وي هغه به په مالکانه طور قبض کړی وی دوه اولادونه به ئې په یو حصه نه وی شریک که شریکان وه هبه د مشاع نه صحیح کيږي په استفاء کښی مستفتی وایي چې یو باغ چې دریکه باغ په نامه یادېږي و خپلو لونیو ته ورکړی دی که ئې باغ چیری تقسیم کړی وی د هر لور حصه ئې معلوم کړی صحی دی که ئې مشترک ورکړی وی نو دغه هبه نه صحیح کيږي لکن که چیری دغه لونی فقیراني وی نو هبه صدقه گړزی صحی کيږي که څه هم مشاع وي هر چې وصیة د نیکه دی د دغه باغ هبه که صحی نشی دوجه د شیوع څخه نو د ثلث مال څخه هم نه نافذ کيږي ځکه چې وصیت و وارث ته نه صحیح کيږي هر چې مستفتی وایي چې یو شاهد ژوندی او موجود دی نور شاهدان مړه دی اوسند هم ورک دی دغه شواهد اوسندونه په وخت کی د دعوی په مخکی د قاضی پکار دی که موجود نه وه نو قسم دی هر چې دیانته ده دخولی ورکړی او تسلیم ته اعتبار دی ځکه عقد د هبه په ایجاب و قبول په شرط د قبض تامیږي په شرح المجلة للاتاسی کی راغلی دی ج ۳ ص ۳۶۲

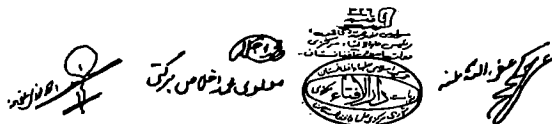
مادة ۸۵۰ (اذا وهب احد لابنه الكبير البالغ العاقل شيئاً يلزم التسليم ويدون قبضه لاتم الهبة اذا لفرق بينه وبين الاجنبى حيثذ به الدرالمختار كى راغلى دى وهب اثنان دار الواحد صح لعدم الشيوع وبقلبه لكبير ين لا عنده للشيوع فيما يحتمل القسمة (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ج ۴ ص ۵۷۳)

په ردالمحتار ج ۴ ص ۵۷۳ كى راغلى دى:

قوله لكبير ين اى غير فقيرين والا كانت صدقة فتصح په البحر الرائق ج ۷ ص ۲۹۰ كى راغلى دى قوله (صح تصدق عشرة وهبتها لفقيرين للفقيرين) اى لا يجوز التصدق بهما على غنيين ولا بهتتهما لهما والفرق ان الصدقة يراد بها وجه الله وهو واحد فلا شيوع والهبة يراد بها وجه الغنى وهما اثنان والصدقة على الغنى مجاز عن الهبة كالهبة من الفقير مجاز عن الصدقة.... الخ

په تبیین الحقائق ج ۶ ص ۱۸۲ كنبى راغلى دى:

ولا تصح بما زاد على الثلاث ولا لقائله ووارثه ان لم تجز الورثة اما الثالث فلقوله صلى الله عليه وسلم ان الله تعالى اعطى كل ذى حق حقه فلا وصية لوارث الخ والله اعلم

مولانا محمد زوى عنى عز مولوى عبد الحكيم عنى الله عز مولوى محمد اخص برکتى مولوى نور محمد ثاقب دافغانستان دمرکزى دارالافتاء رئيس

دخيني زامنويه نوم رانيول شوى خمكه دجاده

پوښتنه: يوسړى مخكى رانيولى او قبالة ئې ديوه زوى په نامه او بله مخكه ئې رانيولى قبالة ئې دنورو زامنو په نامه ليكله دغه دقبالو داخلي مخكى مشتركى دورونو ترمنځ دى او كنه دپلارد مرگه وروسته ؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

كچيرى ئې دغه مخكه هبه كړى وى اوزامنو مالكانه تصرف پكښى كړى وويئى دغه جائداد ئې ځان ته دپلارد لاسه تسليم كړى وونودا جائداد خاص دى په زامنو پورې مشترك نه گرځي او كه ئې هبه نوه كړى يا زامنو دپلار په ژوند كى قبض دمخكو نه ووكړى بيانو مشترك گرځي يوازي قبالة ديوچاپه نامه جوړول معنى دهې نه لرى او نه انتقال

دملک په کیدای سی:

دفع لابنه مالالیتصرف فيه ففعل وكثر ذلك فمات الاب ان اعطاه هبة فالكل له والا فميراث)
الدرالمختار بهامش ردالمحتار ج ۴ ص ۵۸۲) يملك الموهوب له الموهوب بالقبض فالبعض
شرط لثبوت الملك الخ (شرح المجله لسليم بازم ۸۶۱ ص ۴۷۳)
اب انتقال ملك غير كسى عقد محج مجبر تام كى نيس بوكاسه توكيد كولى عقد محج مجبر مفيد انتقال ملك واقع نه هو حاله كم بميد تصرفات مالكان
خود كرتا بها (۱) الخ امداد الفتاوى ج ۳ ص ۳۱ هكذا امداد الفتاوى ج ۳ ص ۸۳۳

کتاب الغصب

دعقار دغصب حکم

پوښتنه ددارالافتاء فضيلت مآب رئيس صاحب لاندی عرض کوم یو قطعه مخکه چې
تقریباً دوه جریبه دیار لس بسوی کیږی دکابل جادی ته نژدی ددوراهی په حدود کی په
تاریخ ۱۵ - ۲ - ۱۳۵۴ په بیع قطعی دحاجی رحمت الله څخه رانیولی وه چې سندې په
لاس لرو او په ۲۰ = ۵ - ۱۳۵۶ کال رسمی عریضه دشرعی قبالی لپاره دوخت حکومت
ته ورکړی وه تراوسه ذو الیده یو و اوس خودسرانه ډبره پرلوید لي ده چې معلومات مو
کړی عبد الولی دحاجی رحمت الله زوی په زبردستی داکارکړي دي موږ دقانون برابر ی
داخله شعبی ته عاریضه ورکړي ده دامنی قوماندانی د عبد الولی خودسرانه کار بند کړي
دي په دي هکله ستاسو دمقدس مقام څخه هیله لرم چې موږ ته شرعی معتمده مسئله
راکړی که موږ حق په جانب یو متجاوزدی مربوط شعبی ته معرفی اولازمه جزاء دي ورکړه
سی والسلام.

(حاجی محمد اکبر عارض)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

کومه ډبره چې عبد الولی دحاجی رحمت الله زوی په زبردستی پراچولی ده پردغه مخکه
باندي داصورة دغصب دعقار دي اودعقار په غصب کی اختلاف دی په مینځ کی دامامینو

(۱) ترجمه: اوس انتقال دملک بيله کوم صحيح او معتبر عقدنه تامیږی ترڅو کوم صحيح معتبر او د ملک دانتقال
لپاره مفید عقد واقع نشی حال دادی چې تل بی مالک په توگه تصرفات پخپله کول... الخ

او امام محمد رحمته الله امامين رحمة الله عليهما وايي چې په عقار كې غصب نه متحقق كيږي او امام محمد رحمته الله وايي چې په عقار كې غصب متحقق كيږي او حكم د غصب داده: كه مغضوب موجود وي دده دعين مغضوب بل شي نشته په صورت مذكوره كي فقط دمخكې تسليمي ده چې مخكه و خپل خاوند ته تسليم شي مخكه چې مخكې ته كوم تاوان نه دي رسيدلى لکن خلاصه داده چې امامين رح چې وائي چې غصب په عقار كي نه متحقق كيږي داهغه (۱) وخت چې غصب د عقار په حكم د ضمان كېنې داخلې او (۲) هر چې په ماورا څخه د ضمان چې واخلې نو بيا امامين رح هم قول كوي په غصب د عقار سره مخكه چې متحقق كيږي دا غصب د عقار په وجوب سره درد (المغضوب الي مالكه) كه چيري غصب متحقق په نزد امامين رح په ماعد الضمان كي نوای نونه به وای متحقق شوی وجوب درد ثم ان غصب العقار انما لا يتحقق عندهما في حكم الضمان اما فيما وراء ذلك يتحقق الاتري انه يتحقق في وجوب رد المغضوب الي مالكه فلولم يتحقق الغصب عندهما فيما عد الضمان لما يتحقق وجوب الرد (شرح المجلة لسليم رستم ص ۵۰۱) وفي اجارة الفيز انما لا يتحقق الغصب عندهما في العقار في حكم الضمان اما فيما وراء ذلك فيتحقق الاتري انه يتحقق في الرد النخ (الدر المختار على هامش رد المحتار ج ۵ ص ۱۳۱ اي في وجوب رده على مالكة فلولم يتحقق الغصب عندهما ايضاً فيما عد الضمان لما يتحقق وجوب الرد (رد المحتار ج ۵ ص ۱۳۱) والله تعالى اعلم بالصواب.

مولوي محمد امجد الحقاني مولوي نور محمد نائب د افغانستان د مرکزی دارالافتاء رئيس
 مولوي محمد رفيع من برکتی
 مولوي محمد امجد الحقاني
 مولوي محمد امجد الحقاني

مولوي محمد امجد الحقاني مولوي نور محمد نائب د افغانستان د مرکزی دارالافتاء رئيس

دييت المال كوم اجناس چي غصب شي

پوښتنه: دييت المال اجناس لکه آهنی گاډران او تختی چي یو نفر پر خونه ایښی وی او خونې یې پری جوړی کړی وی په ده گاډران راوړل شی او که په عوض کي پیسی څنی واخستل شی په دی باب شرعی فتوی او فیصله غواړو.

(د تحقیق مدیریت د استخباراتو څانګه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصدق والصواب

دغه دبيت المال اجناس چې خلقو وړی وی او بناء یی پر جوړه کړی وی کچیری دبناء قیمت پر قیمت ددغه اجناس ډیر وی نودهغه وړونکی نفر څخه قیمت ددغه اجناس اخستل کيږی او که ددغه اجناس قیمت پر قیمت دبناء ډیر وړونو اجناس اخستل کيږی:

والبناء على ساجة وقيمته اى البناء اكثر منها اى من قيمة الساجة يملكها الباني بالقيمة (الدر المختار) (قوله وقيمته اى البناء اكثر منها) جملة حالية قال فى المنح واما اذا كان قيمة الساجة اكثر من قيمة البناء فلم ينقطع حق المالك عنها كما فى النهاية عن الذخيرة وبه قيد الزيلعى كلام الكنز آه (ردالمحتار ج ٥ ص ١٣٥ كتاب الغصب)

او کچیری قیمت دبناء او د اجناسو برابر وړونو که دغه وړونکی او متصرف د اجناس پریوشی صلح و کړه رواده او که یی صلح نکول نودغه بناء سره د اجناس خر څیږی ثمن یی په اندازه ددوی د مالو تقسميږی:

لو كانت قيمته الساجة والبناء سواء فان اصطلاحا على شئ جاز وان تنازعا يباع البناء عليهما ويقسم الثمن بينهما على قدر مالهما شر نبلاية عن اليزازية (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ٥ ص ١٣٥)

مولوي محمد اظلام برکتی مولوي عبدالحکيم عني الله عز وجل مولوي نذير محمد ثاقب و افغانستان د مرکزی دارالافتاء رئيس
 مولوي محمد اظلام برکتی مولوي عبدالحکيم عني الله عز وجل مولوي نذير محمد ثاقب و افغانستان د مرکزی دارالافتاء رئيس
 مولوي محمد اظلام برکتی مولوي عبدالحکيم عني الله عز وجل مولوي نذير محمد ثاقب و افغانستان د مرکزی دارالافتاء رئيس

دتوبکیانو په کورونو کې په اثبات رسیدلي دولتي اجناس

پوښتنه: هر هغه شئ چې د بیت المال وی دتوبکیانو په وقت کې په ځینو کورونو کې موجود وی هغه په اثبات او شواهد رسیدلی وی لکه داوبو پیسونه چیرکټان او تلیفون خادای اوداسی نور چکنه اجناس؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصدق والصواب

دغه اشیاء چې په اثبات رسیدلی وی که اوس هم دهغو خلقو سره موجود وی عین دغه شیان اخستل کيږی او کچیری دغه خلق دعوی کوی چې هلاک شوی دی اوس زموږ سره وجود نه لری حاکم به یی بنديان کړی تر هغه وقت پوری چې حاکم ته معلوم شی کچیری دغه شیان

ددغه خلقو سره موجود وای اقرار به ئې په کړې وای که ئې اقرار وکړی نودغه شيان اخستل کيږي او که ئې اقرار ونه کړی نومثل ددغه شيان که چيري مثلي وی يا قيمت کچيري قيمی وی اخستل کيږي:

يلزم ردالمغضوب عينا وتسليمه الى صاحبه في مكان الغصب ان كان موجودا (المجلة ۸۹۰م) وهكذافي الدر المختار على هامش رد المختار ج ۵ ص ۱۲۸ فان ادعى هلاكه حبس حتى يعلم الحاكم انه لوبقى لظهر اى لاظهره ثم قضى الحاكم عليه بالبدل من مثل او قيمة اه (الدر المختار على هامش ردالمختار ج ۵ ص ۱۳۰)

عبدالحکیم عفی الله عنہ مولوی محمد اسحاقی مولوی محمد اخص برکتی مولوی محمد رفیع
دارالافتاء
مولوی محمد رفیع

مولوی عبدالحکیم عفی الله عنہ مولوی محمد اسحاقی مولوی محمد اخص برکتی مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان دمرکزی دارالافتاء رئیس

جارجي سلاح وړی وی

پوښتنه: هغه سلاح چې دتوپکيانو په وخت کې وړل شوی وی يائې خرڅه کړی وی د توپکيانو ياد تحریک اسلامي حکومت کې ددغه نفر سره څنگه وکړو؟
(دتحقیق مدیریت داستخباراتو څانگه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصدق والصواب
اسلحي دييت المال چې توپکيانو په وقت يا تحریک اسلامي په وخت کې خلقو خپل پرسروړی وی يائې خرڅ کړی وی که ددغه اسلحي ددغه خلقو سره موجود وی ددغه اسلحي اخستل کيږي که موجود نه وی قيمت ددغه اسلحو اخستل کيږي لکه چې دپورتنی پوښتنی په جواب کې چې ذکر شول سره دحوالو والله تعالى اعلم.

عبدالحکیم عفی الله عنہ مولوی محمد اسحاقی مولوی محمد اخص برکتی مولوی محمد رفیع
دارالافتاء
مولوی محمد رفیع

مولوی عبدالحکیم عفی الله عنہ مولوی محمد اسحاقی مولوی محمد اخص برکتی مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان دمرکزی دارالافتاء رئیس

مغضوب عنه که دغاصب پر نور مال قدرت ومومي نو

پوښتنه : دافغانستان داسلامی دولت محترم رئیس صاحب دار الافتاء وعالی مقام ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته عالیقدره زموږ څخه یوه رڼه چې ۲۶۱ میړی وی دغور په منطقه کښی ددوستم نفروه چې اریاب عبد الصمد او اریاب رحیم په زوره راڅخه بوتلل نواوس داریاب عبد الصمد نامی چې زما مال ئې بیولی دی دده نور پسونه دهلمند په ولایت کښی دآغا بادار پلاس کښی دی چې هغه هم کوچی دی نودمه ربیانی دمخی وماته داسی فتوی راکړی چې زما لاس په دغه مالو چې داغابادار پلاس کی دی لگیږی اوکنه؟ (المستفتی ادم اکا ولد نیک محمد کوچی)

بسم الله الرحمن الرحيم

هو الله تعالى المستعان

اما بعد فنقول ومن الله تعالى التوفيق محترمو خاوند لره دحق په اوس زمانه کی چې قدرة ئې پر هغه چا چې مال ئې ځنی اخستی وی که بعینه هغه مال چې له ده څخه ئې اخستی وی په زبردستی سره یابل چې هغه قدر قیمت لری واخلی روادی لکن په دی شرط چې یقینی معلوم شی چې دامال د عبد الصمد دی :

لیس لذي الحق ان ياخذ غير جنس حقه وجوزه الشافعي رحمته الله قد منافی کتاب الحجران عدم الجواز کان فی زمانهم اما اليوم فالفتوی علی الجواز وهو الاوسع لتعینه طریقا لا ستیفاء حقه فینتقل حقه من الصورة الى المالیة كما فی الغضب والاتلاف (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۰)

(تنبيه) قال الحموی فی شرح الكنز نقلاً عن العلامة المقدسی عن جده الاشقر عن شرح القدوری للاخصب ان عدم جوازه من خلاف الجنس کان فی زمانهم لمطاوعتهم فی الحقوق والفتوی اليوم علی جواز عند القدرة من ای مال کان لاسیما فی دیارنا لمداومتهم العقوق ردالمحتار ج ۵ ص ۱۰۵ کتاب الحجر والقاضی یحبس الحر المدیون لبيع ماله لدينه وقضى دراهم دينه من دراهمه یعنی بلامره وكذا لو كان دنانیر (وباع دنانیر بدراهم دينه وبا لمعكس استحسانا) لاتحادهما فی الثمنية (لا) ببيع القاضی (عرضه ولا عقاره) للدين (خلافا لهما وبه) ای بقولهما بیعهما للدين (یفتی) اختیار وصححه فی تصحیح القدوری وبیع کل مالا یحتاجه فی الحال (الدر المختار) قوله وبیع کل مالا یحتاجه الخ قال فی التبیین ثم عندهما بیده القاضی بیع النقود ثم العروض ثم العقار الخ (ردالمحتار ج ۵ ص ۱۰۵ کتاب الحجر والله تعالی اعلم :

مولانا د محمد الحقانی

دغصب په ځمکه تصرف کونکي حق دتصرف لري ګنه؟

پوښتنه : دمحترم ددارالافتاء ورياست ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترم څرنگه چې دمشکل په صورت کې ددغه مسئلې په ذکر کې معلومات مفصل راکي (۱) ددولت مخکې یونفر غصب کړی ده او بل نفر ته په اجاره ورکړی ده اجاره دار په هغه مخکې مصرف کړی دی اوس دولت بیرته هغه مخکې د معلومات په صورت کې ضبط کړل اوس اجاره دار وایي چې زما مصرف په سوی دی چې ۱۲ سوه گزه جر پکښې ویستل شوی او بل په ټکتر اړول شوی او خاوره ورکول شوی نو دغه مصرف په کوم طرف پورې مربوطیت لري دامکان په صورت کې موږ ته ددغې مسئلې په باره کې معلومات راکړي والسلام.
(المستفتی حاجی خیر محمد معاون زراعت)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک الوهاب

محترم مستفتی صاحب نوموړی اجاره دار چې کوم په استفتاء کې ذکر سوی مصارف په مخکې دغصب کړی دی هیڅ حق دعوض دمصارفو نه لري پرهیڅ چاباندی ځکه چې دی په حکم دعین غاصب کی شمیرل کیږي اودغاصب حکم دادی چې دی متبرع (یعنی ښه ځوانی کوونکی او احسان کوونکی) بلل کیږي په هغه مصارفو کې چې مال متقوم نه وی لکه کوم مصارف چې په استفتاء کې مذکور دی:

(المادة ۹۰۸) اذا كَرَبَ اَرْضًا غَصَبَهَا ثم استردّها صاحبها فليس للغاصب ان يطالب باجرة الكراب لكونه متبرعا وليس الكراب مالا متقوما ليستردّه الغاصب قال في الهندية وان كان الغاصب زادا في الارض من عنده ان لم تكن الزيادة مالا متقوما بان كَرَبَ الارض وحفر النهر او القى في الارض سرقينا واختلط بالتراب وصار بمنزلة المستهلك فان للقيم ليسترد الارض بغير شيء آه وفي الخانية ولو غصب نخلا او زرعاً فسقاه وانفق عليه حتى انتهى فلا شيء له وكذا لو قصر الثوب المغصوب آه (المادة ۹۱۰) غاصب الغاصب في حكم عين الغاصب وكذا مودع الغاصب والمرتهن منه والمتهب والمستعير والمستأجر من الغاصب ردالمحتار وكذا من اخذ المغصوب من الغاصب ليرده الى مالكه (هندية) شرح المجلة لسليم باز اللبناني من ص ۵۰۶ الى ص ۵۰۷ والله اعلم وعلمه اكمل واتم.

مولوی زہد احمد خان مولوی احمد نوری عفی عنہ

مولوی زہد احمد خان مولوی احمد نوری عفی عنہ

باب الضمان

په ضیاع سره دبل دمال ضمان لازمیږي

پوښتنه : محترم دتمیز عالی ریاست رئیس محترم مولوی صاحب السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته ملا عبد القیوم اخند وایی چی ما دهرات مربوط دزنده جان په ولسوالی کی یوه عراده لنډ کروزر موټر په آویا خلتو تریاکو چی وزن دهری خلتی یومن ۲۳ سیره رانیولی چی دخپل ددغه سودا شاهدان دشخصیت تیر کړی امدامخه تردی چی دی موټر راوولی په هرات کی طالبانوداشتباه په خاطر موټر بیولی چی اخیر موټر په کابل کی سوی اوس مونږته شرعامعلومات نه کیږی ددغه موټر تاوان ورکړو که یا اوکه ئې ورکوباید په څه ترتیب ئې ورکړو دوی مو درواستول تاسوبه معلومات راکړی والسلام .

(المستفتی ملا صاحب الحاج محمد حسن)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

چا که دبل چامال ضائع کړو اگر چې داثم گمان و چې داځما مال ده نوضمان پری لازمیږي په شرح المجلة للاتاسی ج ۳ ص ۴۵۶ کښی لیکلی دی:

لواتلف احد مال غیره علی زعمه انه ماله یضمن (لان هذا حق العبد فلا يتوقف علی عمله وقصدہ کما فی مجمع الانهر نعم لا يتعلق به اثم كما تقدم فی شرح المادة ۸۸۷ والثانی لا يتعلق به المأثم وهو ما وقع علی الجهل کمن اتلف مال غیره وهولیضمن انه له فانه یضمن ویأثم لقوله علیہ الصلوة والسلام رفع عن امتی الخطاء والنسیان معناه رفع مأثم الخطأ أفاده الشلبی (شرح المجلة للاتاسی ج ۳ ص ۴۱۱).

او کله داخليږي په حکم دغصب کښی غیر غصب هم چي په دواړو کي ازاله دتصرف دمالک وی دخپل ملک څخه -

بینت هذه المادة انه قد يدخل فی حکم الغصب ماليس بغصب ان ساواه فی ازالة تصرف المالك عن ملكه الخ شرح المجلة للاتاسی ج ۳ ص ۴۳۲)

نویابه ضمان په شان دضمان دغصب وی او په غصب کي که مال مغضوب دمثلیاتو څخه وی نویابه اداء دمثلی وی او که دقیمیاتو څخه وی نو ادا دقیمه به کیږي په زمان دغصب اوهم په مکان دغصب کښی او که مثلی شی وی خودمثلی برابرل او اداء کول مشکل وی چی

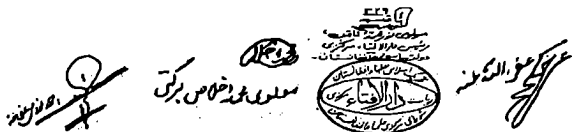
دامثل نه پيدا کيڙي نويابا به ددي مثلى هم قيمة آءا کيڙي خوز مونږ ددرى امامانو پکښى اختلاف دى امام اعظم ابو حنيفه رحمته الله فرمايې چې قيمة ديوم الخصومة عند القاضى واجب دى او امام محمد رحمته الله وايي چې قيمة دورخى دانقطاع دمثل واجب ده او امام ابو يوسف رحمته الله وايي چې قيمة ديوم الغصب واجب ده درى واره اقوال ترجيحات لري خو قول دامام ابو يوسف رحمته الله اعدل الاقوال بلل شوى دى:

ويجب رد مثله ان هلك وهو مثلى وان انقطع المثل بان لا يوجد فى السوق الذى يباع فيه وان كان يوجد فى البيوت ابن كمال (فقيمه يوم الخصومة) اى وقت القضاء وعند ابى يوسف يوم الغصب وعند محمد يوم الانقطاع ورجحاه قهستاني (وتجب القيمة فى القيمى يوم غصبه) اجماعا قوله (ورجحا) اى قول ابى يوسف وقول محمد وكان الاولى ان يقول ايضا اى كمارجح قول الامام ضمنا لمشى المتون عليه وصريحا قال القهستاني وهو الاصح كما فى الخزانة وهو الصحيح كما فى التحفة و عند ابى يوسف يوم الغصب وهو اعدل الاقوال كما قال المصنف وهو المختار على ما قال صاحب النهاية وعند محمد يوم الانقطاع وعليه الفتوى كما فى ذخيرة الفتاوى وبه افتى كثير من المشايخ (قوله يوم غصبه اجماعا) هذا فى الهلاك كما هو فرض المسئلة قال القهستاني اما اذا استهلكك فكذلك عنده وعندهما يوم الاستهلاك اه وفى جامع الفصولين غصب شاة فسمنت ثم ذبحها ضمن قيمتها يوم غصب لا يوم ذبحه عنده وعندهما يوم ذبحه ولولتلف بلا اهلاكه ضمن قيمتها يوم غصب.... اه (الدررورد المحتار ج ٥ ص ١٢٨)

ان انصرم المثلى فقيمه يوم الخصومة يعنى اذا انقطع المثلى عن ايدي الناس يجب على الفاصب منه يوم الخصومة وهذا قول الامام وقال الثانى يوم الغصب وقال محمد يوم الانقطاع لان المثل هو الواجب والقيمة انما يصار اليها للعجز عنه والعجز فى يوم الانقطاع فيعتبر فيه وللثانى ان المثل لما انقطع التحق بالقيمى وفيه يعتبر القيمة يوم الغصب وللامام ان المثل هو الواجب بالغصب وهو باق فى ذمته مالم يقض القاضى بالقيمة ولهذا وصبر الى ان يعود لمثل كان له ذالك وحد الانقطاع ان لا يوجد فى السوق الذى يباع فيه وان كان يوجد فى البيوت ذكره فى النهاية وقال فى النهاية فان قلت ولم قدم قول ابى يوسف فى التعليل لم يوسطه كما هو حقه قلت لعله ان يكون هو المختار لانه اعدل الاقوال (تكملة البحر الرائق ج ٨ ص ١١٠)

تجب قيمة يوم الخصومة المعتبرة وهى ما تكون عند القاضى وهذا عند ابى حنيفة رحمه الله تعالى وعليه مشت المتون وهو الاصح كما فى الخزانة وهو الصحيح كما فى التحفة وعند ابى يوسف

یوم الغصب وهو اعدل الاقوال كما قال فی المنح وهو المختار علی ما قال صاحب النهاية وعند محمد یوم الانقطاع وعلیه الفتوی كما فی ذخیره الفتاوی وبه افتی کثیر من المشائخ (کذا فی الدر وحواشیه (شرح المجله للاتاسی ج ۳ ص ۴۱۶)

مولوی عبدالحکیم عفی اللہ عنہ مولانا محمد سلم حاتی مولانا محمد اللہ مولانا عبد اللہ مولوی نور محمد ثاقب و افغانستان و مرکزی دارالافتاء رئیس
دبل دمال پر اتلاف مجبور کرل شوی ضمان لازمیری اوکنه

پو بنستنه : چه میفرمایند علماء دین و متیان شرع مبین اندرین مسئلہ کہ دسال ۱۳۷۱ ہمار تورن علماء الدین خان بمنطقہ ولسوالی شریک ولایت غور کمندار تریاک از صاحبان تریاک اخذ شدہ و بعدا بمحضeram مردم ہان تریاک باسوختا شدہ است و عکس گیری شدہ از سوتا ندہ آنها ایا با مورین و عکس نامی تحت امر علماء الدین خان نمان توان است یا خیر میا بنستہ الکتاب دارالافتاء بارہ حکم شری بہ سید .
رئیس شوری مرکزی علما محترم اخذ زادہ صاحب عبد الغفور سینانی

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الجواب بعون ملہم الصواب این صورت صورت اکراه است و اکراه بر دو قسم است اکراه تام و اکراه ناقص اکراه تام آنست کہ مکرمہ بالفتح را قدرت و اختیار باقی نباشد زیرا کہ باو تهدید قتل یا اتلاف بعض اعضاء یا اتلاف جمیع مال وادہ شدہ باشد و اکراه ناقص آنست کہ قدرت و اختیار مکرمہ بالفتح را باقی باشد زیرا کہ اورا تهدید می آسان وادہ شدہ باشد مثل تهدید بضرب سیر یا قید کردن یا اتلاف بعض مال یا عاق ظلم مثل منع ترقی و کار یا اخذ نمودن و غیرہ از ویس اکراه بر اتلاف مال غیر اگر اکراه تام بوضمان بر مکرمہ باکسر بود و اگر اکراه ناقص بوضمان بر مکرمہ بود بالفتح و شروط اکراه قرار ذیل می باشد (۱) مکرمہ باکسر باید کہ قادر باشد بر تنزیب و تهدید مکرمہ بالفتح سلطان باشد یا غیر سلطان (۲) مکرمہ بالفتح اگر غالب غن او وقوع و حید از جانب مکرمہ بود اکراه صحیح باشد (۳) و حیدی کہ از جانب مکرمہ صادر شدہ قابل عمل نباشد مثل قتل و اتلاف عضو (۴) و حید مکرمہ باید کہ عاجل بود نیز آبل (۵) اکراه باید کہ بر غیر عرق باشد و اگر اکراه بر عرق باشد اکراه نبود و باید تذکرہ دادہ شود کہ اکراه در حضور مکرمہ می باشد و اگر مکرمہ غائب بود اکراه نمی باشد پس اگر در اتلاف این

افن شرط مذكوره موجوده باشد وعلاء الدين وقت اخذ مال مذکور موجود باشد ضمان برکمره ست بالکمره والتمان برآخذين مال و مباشرين

ان اطلاق میثدا الاکراه نوعان یعنی اوکال و غیر ملکی اذ ناقص (الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۲۱۳)

ومثله فی بدائع الصنائع ج ۷ ص ۱۷۵ او شرطه قدرة المکره علی ایقاع ما هدد به سلطانا او لصا وخوف المکره ایقاعه فی الحال وکون الشئ المکره به متلفا نفسا او عضوا الخ وکون المکره ممتنعا عما کره علیه قبله لحقه اولحق آخر اولحق الشرع متن الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۸۹ ویدل علیه ما فی بدائع الصنائع ج ۷ ص ۱۷۶ ومثله فی الفتاوی الهندیة ج ۵ ص ۳۵ واما شرطه فان یکون الاکراه من السلطان عندابی حنیفة رحمه الله تعالى وعندهما اذا جاء من غیر السلطان ما یجعی من السلطان فهو اکراه صحیح شرعا کذا فی النهایة وعلیه الفتوی فان غاب المکره عن بصر المکره یزول الاکراه (الفتاوی الهندیة ج ۵ ص ۳۵) ومثله فی بدائع الصنائع ج ۷ ص ۱۷۶ الاکراه یتثبت حکمه اذا حصل معن یتقدر علی ایقاع ما توعد به سلطانا کان او غیره وان غاب المکره عن نظر من اکرهه یزول الاکراه ذکره قاضی خان (مجمع الضمانات ص ۲۰۴) و فیهِ المکره علی الاخذ والدفع انما یبیهه مادام حاضر ا عنده المکره والالم یحل لزوال القدرة والالجام بالبعد منه وبهذا تبین انه لا عذر لاحد من اعوان الظلمة فی الاخذ عند غیبة الامیر اورسوله فلیحفظ قوله مادام حاضر اعنده المکره قال فی الهندیة عن المبسوط فان کان ارسله لیفعل فخاف او یقتله ان ظفر به ان لم یفعل لم یحل الا ان یکون رسول الامر معه علی ان یرده علیه ان لم یفعل ولولم یفعل حتی قتل کان فی سعة انشاء الله تعالى ولو هدد به بالحبس او القید لم یسعه الاقدام آه قوله لزوال القدرة والالجام بالبعد لکن یتخاف عوده وبه لا یتحقق الاکراه بزایة (الدر المختار وردالمحتار ج ۵ ص ۹۸ ومثله فی شرح المجله للاتاسی ج ۳ ص ۵۶۲) والله اعلم

مولانا عبدالحکیم عفی الله عنہ مولانا احمد نوری مولوی نور محمد نائب د افغانستان و مرکزی دارالافتاء رئیس
 مولانا عبدالحکیم عفی الله عنہ
 مولانا عبدالحکیم عفی الله عنہ
 مولانا عبدالحکیم عفی الله عنہ

مولانا عبدالحکیم عفی الله عنہ مولانا احمد نوری مولوی نور محمد نائب د افغانستان و مرکزی دارالافتاء رئیس

دباغيانوسره دجنگ پر مهال تلف شوى مالونه ضمان لري او كنه

پوښتنه: نور محمد دداد مولى زوى د ترينكوټ د چارچينو د ولسوالۍ د ښخدان د اوسيدونكى غوښتنى ليك د افغانستان د اسلامي دولت محترم عاليقدر مشر مجاهد امير المؤمنين السلام عليكم ورحمة الله عاليقدره موږ دوه موټر سيكلان هونډه د تجارت لپاره كجران ته بيولى وه په ولسوالۍ باندې ټكان ورسول او په نتيجه كېنې زموږ د كرسوى موټر سيكلان ورسوځل سول اوس هغه قاتلان او مجرمان نيول سوي دي د حكومت په لاس كېنې دي يادى زموږ خساره دولت راكړې او يادى د كجران ولسوال امر راكړې ترڅو زموږ حق د شريعت مطابق د دغو باغيانو څخه راواخلي چې اوس ورسره بنديان دي وكتل سو ددارالافتاء محترم رئيس د پورته موټر سيكلانو د ضمان په هكله به معلومات راكړي چې پرچاكيږي. والسلام

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

د افغانستان د اسلامي دولت محترم عاليقدر مشر مجاهد امير المؤمنين السلام عليكم ودام ظلكم العالى كوم موټر سيكلان چې په استفتاء كېنې بيان شوي دي دهغو د ضمان په باره كېنې به دا ووايو چې د دغه موټر سيكلانو پر هېچا ضمان لازم نه دي نه پر دولت لازم دي او نه هم پر باغيانو لازمېږي او د اموال تلف دي يعنې هدر دي ځكه چې داپه حين او وقت د قتال او جنگ د باغيانو كې تلف شوي دي او كوم شئ چې تلف شي د لاس څخه د باغيانو په حال د جنگ كېنې هغه ضمان نه لري پر هېچا خود عدم ضمان دپاره يو خوش طرونه دي چې لېوړو سته به شي په حواله درد المحتار سره وليكو:

واذا نجلت الحرب ومع اهل العدل اموال ردت عليهم وما يتلف منها في غير القتال فهو مضمون على متلفه وما تلف عليهم في نائرة الحرب من نفس ومال فهو هدر (الاحكام السلطانية للقاضي ابي يعلى محمد بن الحسين القراء ص ٥٤ ب) ضمان ما اتلفوه من الانفس والاموال قال الحنفية والمالكية والحنابلة والشافعية في اظهر القولين عندهم لا يضمن البغاة المنشأ ولون بين الناس وفيهم البديون فاجمعوا في وقائهم كوقمة الجمل وصفين على الايقام حد على رجل استحل فرجا حرما بتاويل القرآن ولا يغرر مال اتلفه بتاويل القرآن ولان البغاة طائفة ممتنعة بالحرب بتاويل سائق فلم تضمن ما تلفت على الاخرى كاهل العدل ولان تضمينهم يفضي الى تنفيرهم

عن الرجوع الى الطاعة فلا يشترع كتضمنين اهل الحرب (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۱۴۴) -

لكن دغه عدم دضمان پرتلف دباغيانو مالونو دخلقوله په وقت دجنگ ددوى كبنى بناء دى پريوخو شرطونو باندې چې هغه په دى دول دى (۱) دغه باغيان به ديروى چې لښكرولى (۲) چې دوى به په جمع وارى سره راجمع شوى وي جنگ داهل عدل لره (۳) چې دوى به په تاويل سره عقیده لري دحلال والى دجنگ داهل عدل سره او كه دغه شرطونه نه وه موجود نويابيه دغه صورت كبنى ضمان پر باغيانو لازمېږي په (ردالمحتار ج ۳ ص ۳۴۲ باب البغاة) كبنى ليكلي دي:

قلت فتحصل من ذلك كله ان اهل البغى اذا كانوا اكثر من ذوى منعة وتحيز والتقال لنا معتقدين حله بتأويل سقط عنهم ضمان ما اتلفوا من دم او مال دون ما كان قائما ويضمنون كل ذلك اذا كانوا اقليلين لا منعة لهم او قبل تحيزهم او بعد تفرق جمعهم.... الخ والله اعلم بالصواب

مولوي محمد امجد الحقاني مولوي محمد امجد الحقاني مولوي محمد امجد الحقاني مولوي محمد امجد الحقاني مولوي محمد امجد الحقاني

مولوي محمد امجد الحقاني مولوي محمد امجد الحقاني مولوي محمد امجد الحقاني مولوي محمد امجد الحقاني مولوي محمد امجد الحقاني

حکم دآلاتو دسروز

پوښتنه : محترم رئيس صاحب ددارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله محترمه! الات دسروز لکه ټيپ اوریدو یو ټلوویژون وغیره ماتول څه حکم لری اوپورته شيان چې گیرشی خلق هم ددغو شيانو څخه ناوړه استفاده کوی بهترینه لارښی کومه ده څه په کوی په دغه شيانو والسلام.

(نور محمد پوښتنه کوونکی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب الات دلهو كه داسی وی چې یوازی په لهو لعب کی مستعملېږي پرماتونکی ښي په اتفاق ضمان نشته او كه په غیر کی دلهو هم مستعملېږي كه ماتول په اذن دامام وه هم په اتفاق ضمان نشته او كه په اذن دامام نه وه امام ابو حنیفه رحمه الله تعالی وایی ضمان شته او صاحبان رحمهما الله تعالی وایی ضمان نشته ترجیح قول لره دصاحبانو ده دوجهی دفسادد زمان هرچی الات دی چې په مباح ځایو کی مستعملېږي

لکه طبل دغزایا تیپ رادیو دمتدین شخص چپ په لہو کی نه مستعملوی په اتفاق ضمان پر ماتونکی شته هر چپ تیپ یارادیو د فاسقانو دده دهغه حکم دالات دلهو دی چپ سابق ذکر شو پر ماتوونکی ئې پر قول مفتی به ضمان نشته که څه هم بلاذن دامام وی دغه مسائل او حکمونه دلاندی عبارتو مدلول دی

(تنبیه) امام ابوحنیفه رحمه الله تعالی چپ ضمان وایي هغه داسی ضمان چپ کار دغیر دلهو ورڅخه اخسته کیږی مثلاً په ډول کی ضمان د قیمت د داسی ډول شته چپ پنبه پکی ساتی په (فتاوی هندیه ج ۵ ص ۱۳۱) کی راغلی دی:

اذا كسر بربط انسان او طنبور ه اودفه او ما شبه ذلك من الات الملاهی فعلى قولهما لا ضمان وعلى قول ابی حنیفة رحمه الله تعالی يجب الضمان وذكر فی الجامع الصغير ان على قول ابی حنیفة رحمه الله تعالی يضمن الا اذا فعل باذن الامام قال القاضي الامام صدر الاسلام الفتوى على قولهما لكثرة الفساد فيما بين الناس وذكر الشيخ فخر الاسلام فی شرح الجامع الصغير ان قول ابی حنیفة رحمه الله تعالی قیاس وقولهما استحسان وقال صدر الاسلام ثم عند ابی حنیفة اذا وجب الضمان يجب على وجه الصلاح لغیر التلهی على ادنى وجه يمكن الا تتفاح بذلك وعلى هذا الاختلاف التردو الشطرنج لانه يمكن ان يجعل هذه الاشياء سنجات الوزن وفي القدوری فی مسئلة الطنبور والبربط انه يضمن قيمته خشبا منحوتا وفي المنتقى يضمن قيمته خشبا الواحا كذا فی المحيط والذ خیره والطبل الذی یضرب للصبيان يضمن بالاتلاف من غیر خلاف كذا فی التاتار خانیة آه په الدر المختار کی راغلی دی (وضمن بكسر معزف) بكسر الميم آله الله ولو لكافر ابن كمال قيمة خشبا منحوتا صالحا لغیر اللهو وضمن القيمة لا المثل وباراقة سكر ومنصف سیجی بیان فی الاشربة وصح بیعها كلها وقال لا يضمن ولا يصح بیعها وعليه الفتوى ملتقى ودر روزیلمی وغیرها واقره المصنف واما طبل الغزاة زاد فی حظر الخلاصة والصیادین والدف الذی یباح ضربه فی العرس فمضمون اتفاقا (الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۵ ص ۱۴۹) په ردالمحتار کی راغلی دی قوله وقال الخ هذا الاختلاف فی الضمان دون اباحة اتلاف المعازف وفيما يصلح لعمل آخر والالم يضمن شيئا اتفاقا وفيما اذا فعل بلاذن الامام والالم يضمن اتفاقا... الخ

په تبیین الحقائق ج ۵ ص ۲۳۷ کی راغلی دی:

ومن كسر معزفا او راق سكر او منصفاً ضمن وصح بيع هذه الاشياء وهذا عند ابی حنیفة رحمه الله تعالى وقال لا يضمنها ولا يجوز بيعها لانها معدة للمعصية فيسقط تقومها كالخمر ولانه فعله باذن

الشرع لقوله صلى الله عليه وسلم بعثت بكسر المزامير وقتل الخنازير ولقوله صلى الله عليه وسلم اذا راي احدكم منكر افلينكر بيده فان لم يستطع فبلسانه فان لم يستطع فبقلبه وذلك اضعف الايمان والكسر هو الانكار باليد ولهذا وقع له بامر اولى الامر كالامام لا يضمن فبامر الشرع اولى... الخ

(وروسته ترخو سطر وایي)

والفتوى في زماننا على قولهما لكثرة الفساد فيما بين الناس

به مجمع الضمانات ص ۱۳۲ کی هم فتوی پر قول دصاحبین ذکر شوی ده په طحطاوی علی الدر ج ۴ ص ۱۱۴ کی راغلی دی:

(قوله صاحب الفير للهو) ففي الدف قيمته دفايوضع فيه القطن والبربط يضمن قيمته قصعة يجعل فيه الشربة ونحو ذلك ذكره قاضيخان -

په مجمع الاثهر او الدر المننتقى بهامش مجمع الانهر ج ۲ ص ۴۶۹ کښی ذکر د فتوی پر قول دصاحبین رحمه الله تعالى راغلی دی

(نوت) الات دلهو چې گیرشی موظفین به ټي ماتوی خپله به ټي نه مستعملوی ځکه مال دغیر دی استعمال دمال غیر بلا اذن جائز نه دی هر چې ماتول دی هغه په اذن دشرعی دی لکن موظفین حضراتو ته دیر احتیاط پکار دی د موثرانو هنداری به نه ماتوی که ټي ماتیکی ضمان پرشته او اذی به مسلمانانو ته نه رسوی چې دثواب پرځای گناه زیاته نسی هرامیر او مشر مجبور دی چی خپل افراد به اصلاح کوی ځکه چې په حدیث شریف کی دی کلکم راع وکلکم مسئول عن رعیتة والله اعلم

مولوی عبدالحکیم عفی الله عنہ مولوی محمد اعجاز برکتی مولوی نور محمد نائب افغانستان و مرکزی دارالافتاء رئیس
 مولوی محمد عیسیٰ برکتی
 مولوی محمد عیسیٰ برکتی
 مولوی محمد عیسیٰ برکتی

مولوی عبدالحکیم عفی الله عنہ مولوی محمد اعجاز برکتی مولوی نور محمد نائب افغانستان و مرکزی دارالافتاء رئیس

کتاب الدعوى

دمدعي په قول کي که تناقض راشي نوتوفيق نه آيا، تياشته؟

پوښتنه: الحمد لله الذي هدانا للاسلام وصيرنا من امة خير الانام صلى عليه وسلم اما بعد
خه وايي علماء دين مبين او مفتيان د شرع متين په دې مسئله کې چې دوى قطعى مخکې

وى يوه په بله پورې متصله پردي

شکل باندې

شمالى قطعه	زيد مشترى
شرق	غرب
جنوبى قطعه	عمرو مشترى

که دغه دوى قطعى مخکې دوه نفره رانسی مثلا شمالى قطعه زيد رانسی او جنوبى قطعه
عمرو رانسی لکن په دې مخکې کې یو بل شریک هم وى دبائع سره چې هغه په وقت د عقد
کې غائب وى کله چې دغه شریک را حاضر شى نو دخپل حق دعوى وکړى کله چې مدعى
دواړو قطعو حدود بیان وى نو دشمالى قطعى اضافه وزيد ته وکړى او د جنوبى قطعى
وعمر و ته وکړى يعنى په بيان که حدود دشمالى قطعى داسى وليکى چې جنوبا متصله ده
په مخکې پورې د عمرو داسى ئې نه وى ليکلى چې متصله ده په مخکې مملوکه ياپه ملک
پورې د عمرو او په بيان د حدود د جنوبى قطعى دارنگه وليکى چې شمالا متصله ده په
مخکې پورې د زيد اضافه دمخکې وزيد ته وکړى مدعى عليه په خپل دفع کې وليکى چې
مدعى اقرار کړى دى يعنى مثلا عمرو وليکى چې مدعى اقرار کړى دى چې دغه مخکې
زما مدعى عليه ده مخکې چې دغه مدعى په خپل صورت دعوى کې دشمالى قطعى د حدود
په بيانولو کې اضافه دمخکې و ما مدعى عليه ته کړى ده يعنى داسى يي ليکلى چې جنوبا
متصله ده په مخکې پورې د عمرو نويادى څرنگه دعوى کوى چې په دې مخکې کې زه
شریک يم او حق لرم مدعى په جواب کې داسى ووايى چې ما دمخکې اضافه و مدعى

عليه ته کړي په اعتبار دتصرف او ذواليدی یعنی چې مدعی عليه ئې متصرف او ذواليدی فی الحاله چې دی اضافی ته دعلم نحوی علماء اضافه دادنی ملاسته وايي نه په دی اعتبار چې مدعی عليه يي مالک دتولی مخکی او مخکه ئې مملوکه ده ځکه که چيری مادی مالک بوللای دتولی مخکی نومايياولی دعوی کوله او بل جواب داسی وکی چې ماددغی قطعی د نصف دعوی کړی ده په حقیث سره اودهغه بل نصف دعوی چې کوم نوهغه په شفع سره لکن دغه نصف خود مشتری گرځيدلی په شرا سره نوزه مدعی اودی مدعی عليه دواړه په دي مخکه کي سره شريکان شوو کله چې اصحاب ديوحد متعددشی نويوچې ذکرشی هم جواز لری آيادغه اضافه سره ددغه جوا يينو اقرار بلل کيږی اوکنه يينوا بالبرهان واجرکم علی الرحمن.

(المستفتی عبدالله حقانی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا

ددغه مدعی چې شریک دبائع سره ځان بولی په دغه دوو قطعو دمخکی کی چې هغه په سوال کښی په تفصیل سره بیان شوي دی نودده دغه اضافه سره دجوايينو اقرارنه بلل کيږی ځکه چې ده توفیق راو ستلی دی بالفعل په جوايينو سره اودغه توفیق بالفعل دمدعی اعتبار لری په دفع دتناقض کښی - المادة ۱۶۵۷ -

لواکمن توفیق الکلام الذی یری متناقضا ووقفه المدعی ایضا یرتفع التناقض مفاد قولهم ووقفه المدعی ایضا انه لا یکتفی بامکان التوفیق بل لابد من التوفیق بالفعل وهذا القول مختار من اربعة اقوال الخ (شرح المجلة لسليم باز اللبنانی ص ۹۷۵) -

اوپه داسی محل کی چې هلته توفیق ظاهر غیر خفی وی لکه په استفتاء مذکور کښی چې اضافه مدعی کړي دی مدعی عليه ته دمدعی به په اعتبار دتصرف سره دامجاز متعارف دی صرف امکان دتوفیق هم کفایت کوی بغیر دتوفیق بالفعل:

وقد ذکر والقولین فی مسائل التناقض والذی اختاره فی جامع الفصولین وقال انه الا صوب عندی واقره فی نورالعین انه ان کان التناقض ظاهرا والتوفیق خفيا لا یکنی امکان التوفیق والا یکنی الامکان الخ (الفتاوی تنقیح الحامدیة ج ۲ ص ۳۸) -

اودغه شان که چيری صادرشی دمدعی څخه داسی یوشئ چې هغه محتمل داحتمالین وی

هم د اقرار او هم د عدم اقرار ترجيح به په هغه صورت كېنې قرائنو او علاماتولره وى په صورت د استفتاء كې قرينه د عدم د اقرار ده چې هغه دعوى د مدعى ده؛ ولو صدر عنه مايحتمل الاقرار وعدمه فالترجيح بالقرائن والا فلا يكون اقرار اللشك (جامع الفصولين ج ۱ ص ۱۰۱) والسلام والله اعلم بالصواب

مولانا احمد نوري عني عزمولوي نذير احمد اعظماني مولوي نور محمد ثاقب د افغانستان و مركزى دارالافتاء رئيس
 مولوى محمد عيسى ص بركتى
 دارالافتاء
 دارالافتاء

کوم څوک چې پخپل ژوند کې دعوى ونکړي وړتيا يې حق د دعوى لوى کنه؟

پوښتنه : نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم اما بعد څه فرمایي علماء د دین مبین او مفتیان د شرع متین په دې مسئله کې چې یو سړی وفات سی نروارث ئې پاته نسى بلکه یوه ماشومه لور ئې پاته سی او نور زنانه ورته ئې پاته سی او میراث ئې اجنبيان خلق سره تقسیم کړی کله چې دغه ماشومه لویه سی نو ۷ یا ۸ کاله ژوند وکى بیا وفات سی مطلب دا چې دخپل حق دعوى ونکى په خپل ژوند کې وروسته د دغه ښځى اولاد د دى د حق دعوى وکى مرور الزمان هم نه وى راغلى صرف دا خبره نه وى چې والدى ئې دعوى نه وى کړى دخپل لوى والى په ژوند کې آیا دغه دعوى په شریعت کې مسموع ده او کنه؟ ښو اتوجروا -
 (المستفتی محمد عيسى)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب والله الموفق للصواب

چې یو رجل تصرف وکى یوه زمانه چې هغه زمانه هم د مرور زمان نه وى په یوه محکمه کې او بل رجل ئې وینی هغه محکمه او هغه تصرف د دغه رجل او بیا هم دعوه ونکى او مړسى نو د دغه مذکور سړى دولت دعوى نه اوریدل کیږى او پاته کیږى په لاس کې دهغه متصرف ځکه چې حال شاهد دى نورنو الله هادى دى او پر هغه زموږ اعتماد دى لکن مشروط په دى شرط چې موانع به د مدعى دپاره نه وى موجود په دغه وقت کې د ترک د دعوى لکه صغر د مدعى یا دا چې مدعى علیه متغلب او جابروى یا داسى نور او هر هغه وقت چې مدعى ناظر او مطلع وى پر تصرف د مدعى علیه تر هغه وخته چې مړشى مدعى علیه نونه اوریده کیږى

دعوى پر ورثه دهغه باندی او همدارنگه که مړسی مدعى نه اوریده کپړی دعوى دورشه د دهغه مدعى چې دغه صوره په استفتاء کی هم دی:

قال فی فتاوی الولوالجیة رجل تصرف زمانا فی ارض ورجل آخر رای الارض والتصرف ولم يدع ومات على ذلك لم تسمع بعد ذلك دعوى ولده فترك على يد المتصرف (الفتاوى تنقیح الحامدیة ج ۲ ص ۳) وایضا فی مجموعة الفتاوى على هامش خلاصة الفتاوى (ج ۴ ص ۸۷) رجل تصرف زمانا فی ارض ورجل آخر یری الارض والتصرف ولم يدع ومات على ذلك لم تسمع بعد ذلك دعوى ولده فترك على يد المتصرف والظاهر ان الموت غیر قید بدلیل انهم لم یقید وابه هنا وبه علم ان مجرد السکوت عند الاطلاع على التصرف مانع (رد المحتار على الدر المختار ج ۵ ص ۵۲۴) سئل عن رجل له بیت فی دار سکنه مدة تزيد على ثلاث سنوات وله جار بجانبه والرجل المذكور يتصرف فی البیت المذكور هدمًا وعمارة مع اطلاع جاره على تصرفه فی المدة المذكورة فحصل اذا ادعى البیت اوبعضه بعد ما ذکر من تصرف الرجل المذكور فی البیت هدمًا وبناء فی المدة المذكورة تسمع دعواه ام لا اجاب لا تسمع دعواه على ما علیه الفتوى آه فانظر کیف افتی بمنع سماعها من غیر القریب بمجرد التصرف مع عدم سبق البیع وبدون مضي خمس عشرة سنة او اکثر الخ (الفتاوى تنقیح الحامدیة ج ۲ ص ۴) واللہ اعلم وعلمه اتم

مولوی محمد امجد الحقانی مولانا احمد نورانی عفی عنہ مولوی نور محمد نائب دارالافتاء و مرکزی دارالافتاء رئیس

دارت په دعوى كې مرور زمان ته اعتبار شته او كنه

پوښتنه په حضور دمحترم ددارالافتاء رئيس صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترم مستاسوپه حضور كې دميراث په باره كې پوښتنه لرم عبد الحميد د محمد ايوب زوى دمحمد انور لمسى د شاه ولى كوت دولسوالى اوسيدونكى چې ددهغه عبد الحميد نامى خپله موروثي ځمكه زما د اكاد زمانو سره ده او ډيره زمانه وتلى ده چې دا ځمكه موروثه گرځيدلى او تقسيم نه دى شوى زه غواړم چې زما د شريعت غراء دا حكمو سره سم خپل تقسيم راكړي والسلام س ۱۵ - ۱۲ - ۱۳۷۵ (المستفتى غلام محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب حکم ددعوی دارث پہ باب دمرور دزمان کنبی حکم دعا مودعاوی ده یعنی کچیری امام قضاة منع کړی وه دسماع او اورید لوددعوی څخه پس له پنځلس کلونو ندغه قضاة دمیراث په دعوی کنبی هم منع دی داوړیدو څخه او پس له دیر شو کلونو یادری دیرش کلونو یاشپږ دیرش کلونو بناء پر اختلاف دفقهاء رحمهم الله کله مدعی دعوی ونکړه نو قاضی به ئی دعوی نه اوری که څه هم امام ورته امر کړی وی راجح قول د شپږ دیرش کلونو ده دعاوی اوریدل کیږي که دا یو څو عذرونه وی چې مدعی غائب وی په دی زمانه کنبی اویا صبی اویا مجنون وی او ولی نه لری اویا مدعی علیه امیر جابر ظالم وی په مجله الاحکام ماده ۱۶۶۰ کی لیکلی:

لا تسمع دعوی الدين والوديعة وملک العقار والميراث وما لا يعود من الدعاوی الى العامة ولا الى اصل الوقف كدعوی المقاطعة او التصرف بالاجارتين والتولية المشروطة والغلة في العقارات الموقوفة بعد ان ترکت خمس عشرة سنة... آه

او په شرح المجلة للاتاسی ج ۵ ص ۱۶۸ کی په شرح ددی ماده کنبی وایي: دغه ماده صریح ده چې دعوی دارث مستثنی نه ده د حکم څخه دنورودعاوی او په فتاوی تنقیح الحامدية ج ۲ ص ۵ کنبی لیکلی:

سئل فی رجل يريد الدعوی علی زيد بميراث امه المتوفاة من اكثر من خمس عشرة سنة وزيد يجحد ومضت هذه المدة من بلوغه رشيد اولم يدعی بذلك ولا منع مانع شرعی وهما مقيمان فی بلدة واحدة فهل تكون دعواه بذلك غير مسموعة للمنع السلطانی (الجواب نعم) -

او په رد المحتار ج ۴ ص ۳۸۲ کی لیکلی:

وفی جامع الفتوی عن فتاوی العتابی قال المتأخرون من اهل الفتوی لا تسمع الدعوی بعد ست و ثلاثین سنة الا ان يكون المدعی غائبا او صبيًا او مجنونًا وليس لهما ولی او المدعی علیه امیرًا جائزًا... آه

او هر چې په الدر المختار علی هامش رد المحتار ج ۴ ص ۳۸۲ کنبی فتوی دابوسعود لیکلی په داسی شان:

لوامر السلطان بعدم سماع الدعوی بعد خمس عشرة سنة فسمعها لم ينفذ قلت فلا تسمع الان بعدها الا بالامر الا فی الوقف والارث ووجود عذ شرعی وبه افتی المفتی ابوالسعود فليحفظ

نوعلامه شامی په متعلق ددي فتوی کښی په الفتاوی تنقیح الحامدیة کښی په ج ۲ ص ۶ باندی لیکلی دی:

واماما افتی به العلامة ابوالسعود افندی وصاحب البيت کما قيل ادری فهذه صورته (میراثه متعلق الی الخ) تعریب ددغه ترکی لفظ داده (الدعوى المتعلقة بالمیراث اذا ترکت بعذر شرعی خمسين سنة فهل تسمع بلامر عاլ الجواب تسمع اذاکان العذر (قویا...آه) اوپه ردالمحتار ج ۴ ص ۳۸۱ کښی لیکلی وینخالفه (ای استثناء الارث) مافی الخیریه حیث ذکران المستثنی ثلاثة مال الیتیم والوقف والغائب ومقتضاه ان الارث غیر مستثنی فلا تسمع دعواه بعده المدة وقد نقل فی الحامدیة من المهنداری ایضاً کتب علی سوال آخر فیمن ترکت دعواها الارث بعد بلوغها خمس عشرة سنة بلاعذر ان الدعوى لاتسمع الا بامر سلطانی ونقل ایضاً مثله فتوی ترکیه عن المولى الى السعود وتعریبها اذا ترکت دعوى الارث بلاعذر شرعی خمس عشرة سنة فهل لاتسمع الجواب لاتسمع الا اذا عترف الخصم بالحق ونقل مثله شیخ مشایخنا لترکمانی عن فتاوی علی افندی مفتی الروم ونقل مثله ایضاً شیخ مشایخنا لسائحانی عن فتاوی عبد الله افندی مفتی الروم وهذا الذى رأینا علیه عمل من قبلنا فالظاهر انه وردنهى جديداً بعدم سماع دعوى الارث والله سبحانه اعلم...آه

مولوی محمد رفیع الرحمن
مولوی محمد رفیع الرحمن
مولوی محمد رفیع الرحمن
مولوی محمد رفیع الرحمن
مولوی محمد رفیع الرحمن
مولوی محمد رفیع الرحمن
مولوی محمد رفیع الرحمن
مولوی محمد رفیع الرحمن
مولوی محمد رفیع الرحمن
مولوی محمد رفیع الرحمن

مولوی احمد نوری مولوی محمد اکرم عني الله عن مولوی محمد اخلاص برکتی مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان دمگزوي دارالافتاء رئيس

پر مورث که دعوی ونشي پروارث دعوی صحیح کیږي اوکته؟

پوښتنه: زه عبد الله د عبد الودود زوی دم معروف دولسوالی اوسیدونکی یم ددارالافتاء ومحترم رئیس صاحب حضور څخه دلاندي موضوع په هکله دشرعی فتوی پوښتونکی یم هیله کوم چې دشریعت په منورو احکامو منی ممنون وگرزوی په مورث چې دعوی نه وي شوی په وارث دعوی صحت لری که نه؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

زيد مثلاً تصرف مال الكانه به مخكه كى ياسراى كى كوى عمر مثلاً دغه تصرف وبنى نهىغ دعوى يا انكارنه پر كوى دغه متصرف زيد مرسى وروسته عمر پر ورثه دزيد دعوى وكى دغه دعوى ئې مسموع نه ده دغه رنگه چى عمر مرسى ورثه ئې دعوه وكى پريزد باندې دعوى مسموع نه ده: فى جامع الفتاوى اول كتاب الدعوى عن الخلاصة رجل تصرف فى ارض زمانا ورجل آخر يرى تصرفه فيها ثم مات المتصرف ولم يدع الرجل حال حياته لا تسمع دعواه بعد وفاته وفى الحامدية عن الولوالجية رجل تصرف زمانا فى ارض ورجل آخر يرى الارض والمتصرف ولم يدع ومات على ذلك لم تسمع بعد ذلك دعوى ولده فترك على يد المتصرف... آة والظاهر ان الموت غير قيد آة (ردالمحتار ج ٥ ص ٥٢٤) كهذا فى الفتاوى تنقيح الحامدية ج ٢ ص ٣ (وفيه واذا كان المدعى ناظر او مطلعاً على تصرف المدعى عليه لا تسمع الدعوى على ورثته كما مر عن الخلاصة وكذا الوماط المدعى لا تسمع دعوى ورثته كما مر عن الولوالجية والظاهر ان الموت ليس بقيد وانه لا تقدير بالمدة مع الاطلاع على التصرف... آة (ص ٢٣٢) كه چيرى ئې اطلاع پرتصرف نوه نه وئې دعوى ترهغه وخت صحى كيږي چى وخت دسماع ددعوى پرتيرېږي چي هغه وخت ديرش ياد رو ديرش ياشپېد يرش كاله بناء پر منع فقهي ياپنځلس كاله بناء پر منع سلطان ده

والظاهر ان عدم سماعها بعد هذه المدة اعم من كونه مع الاطلاع على التصرف او بدونه لان عدم سماعها مع الاطلاع على التصرف لم يقيد وهنا بمدة فلا منافاة بين كلامهم تأمل آة (ردالمحتار ج ٥ ص ٥٢٤ ط رشيديه)

مولانا محمد عبيد الله
مولانا محمد عبيد الله
مولانا محمد عبيد الله
مولانا محمد عبيد الله
مولانا محمد عبيد الله
مولانا محمد عبيد الله
مولانا محمد عبيد الله
مولانا محمد عبيد الله
مولانا محمد عبيد الله
مولانا محمد عبيد الله

مولانا زمان شاه مولانا عبد الحكيم عني الله عز مولانا احمد نوري مولوي نور محمد ثاقب دافغانستان دمرکزي دارالافتاء رئيس

د مالکانه تصرفاتو کولو سره بيله عذر نه

دمشتري به ژوند کي سکوت او دمشتري پراولا دودعوى

پوښتنه: يو څوک چي مخكه خرڅه کړي او مشتري په هغه مخكه کښي دبايع په حضور کي تصرفات په ملکانه طور کوي او بايع ته شرعي عذر موجود نه وي او مشتري وفات شي

دمشتری پہ اولاد باندی دبیاع دعوی صحت لری کنه؟

(المستفتی عبداللہ ولد عبدالودود معروف ولسوالی)

الجواب بعون الملک الوہاب

بائع چی دمشتری سرہ بیع صحی شرعی قطعی وکرہ وروستہ حق ددعوی پردغہ دمشتری نہ لری پہ وخت دحیات دمشتری وروستہ ترمرگہ دمشتری حق ددعوی پرورشہ وود دمشتری پہ طریق اولی نہ لری حکمہ دغہ بائع نقض دغہ شئی کوی چہ ددہ دجانب تام سوی دی من سعی فی نقض ماتم من جہتہ فیكون سعيہ مردودا علیہ (المجله الماده ۱۰۰) دغہ بیعہ صحی قطعی پہ اقرار یا شاہدانو سرہ ثابت وہ اوکہ ددغہ بائع نہ اقرارش پہ بیعہ صحی قطعی ثابت وواونہ ہم شاہدان پر بیع صحی قطعی وہ بیانیہ دعویہ دبیع فاسد اویا بیع وفا وکرہ دعوی نہ صحی دہ حکمہ چی پہ بیع فاسد کی پہ مرگ دیوہ دعا قیدین حق دفسخ نہ ساقطیری:

ولا یبطل حق الفسخ بموت احدهما فیخلفه الوارث بہ یفتی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۴ ص ۱۴۳ البحر الرائق ج ۶ ص ۹۴) اذا اقر احد بصور عقد باب صحیح منہ وربط اقرارہ ہذا بسند ثم ادعی بان ذلک العقد کان وفاء او فاسدا فلا تسمع دعواه راجع (الماده ۱۰۰) مثلاً لو باع احدناہ لآخر فی مقابلۃ ثمن معلوم وسلمها ثم ذهب الی حضور الحاکم واقر بقولہ انی بعت داری المحدودۃ بہذہ الحدود لفلان فی مقابلۃ ہذا الثمن بیعاً باتاً صحیحاً وربط اقرارہ ہذا بوثیقۃ شرعیۃ وبعد ذلک ادعی ان یبعی المذکور کان عقداً بطریق الوفاء او بشرط فاسد اہ وکذا فلا تسمع دعواه... آہ (مجله الماده ۱۶۵۸)۔

والظاهر ان قوله وربط اقرارہ بسند لبس قیداً احترازاً انما هو مماشاۃ مع العادۃ الغالبۃ من ان المتعاقدين یربطان عقدهما بسند ویصرحان فیہ بان العقد المربوط فیہ وقع صحیحاً باتاً خالیاً من الشروط المفسدۃ والقيود المطبقۃ ونحو ذلک حتی لو لم یربط عقدهما بسند لکن ثبت اقرار ہما بما ذکر بالبینۃ الشرعیۃ یكون الحکم كذلك لما صرحوا بہ من ان الثابت بالبرہان کا لثابت بالعیان ولو ذکر فی السند مجرد الايجاب والقبول ولم یذكر فیہ الاقرار بوقوع العقد صحیح باتاً فالظاهر انہ تسمع دعوی الوفاء والفساد ونحوہما لان مجرد ذکر الايجاب والقبول لا ینافی ان العقد وقع فاسداً او موقوفاً لایكون مدعی الفساد ونحوہ متناقضاً ولا یكون ساعیا فی نقض ماتم من جہتہ بل هو ساع فی نقض مالم یتم من جہتہ علی زعمہ فتسمع دعواه ہذا ما یقتضیہ مفہوم ہذہ المادۃ وهو

د مالكانه نصر فائوليد لوسره بي له عذر سكوت دعوى باطلوى

پوښتنه: و حضور ته د محترمو علماء کرامو د دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته اما بعد دلاندى موضوع په باب پوښتنه لرم امید لرم چی شرعی فتوی راکړی هغه دادی چی موږ د سنگین په ولسوالی کی مخکه په بیع قطعی رانیول اول څه وخت مو روپی ورنکړی کچیری یو کس دعوی کول د شفعی یا غیره خوڅوک پیدا نه سویا مو روپی ورکړی او څه موده نور هم مو کار معطل کړی بیا هم څوک پیدا نسوا اخر مو کار په هسته هسته شروع کړی سرای پر تکمیل سو په دغه جریان کی تر یو کال ډیر وخت تیر سو او ټول خلک په دغه رانیو لواو کار کولو خبر وو کچیری اوس یو څوک د دغه مخکي اویا د شراکت دعوی وکی او په دغه جریان هم خبر وی آیا شرعاً ئې دعوه صحی کیږی که یا ؟ فقط په احترام

(المستفی ډاکتر ملا عبد الرحمن)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

کچیری یو کس مخکه یا غیره رانیول او مالکانه تصرف ئې پکښی وکی لکه کښت یا بڼه مدعی په دغه بیع او تصرف خبر وو او شرعی عذر د ترک دعوی ورته متوجه نه وو خو بیا هم ساکت وو وروسته ئې دعوی وکړه د دغه میبعی یا د شراکت په دغه میبعه کی دعوی ئې شرعاً نه صحی کیږی که قریب دبائع وی او که اجنبی وی ځکه دغه سکوت ئې په منزله د اقرار دی نو دغه مدعی کچیری اقرار وکی چی دغه خرڅ سوی شی دبائع دی وروسته دعوه په وکی دعوی نه صحی کیږی دغه رنگه د سکوت حکم هم دی سکوت چی مانع د سماع څخه د دعوی وی هغه دری ۳ قسم دی اول سکوت د قریب دبائع دی لکه زوی او زوجه دغه سکوت مانع د دعوی څخه بشرط نفس اطلاع پر بیع او تسلیم د میبعی دی دوهم سکوت د اجنبی که څه هم جاروی په وخت کی دبیع او تصرف د مشتری په میبعه کی د دغه اجنبی سکوت وروسته تر علم پر بیع او تصرف د مشتری مانع د سماع څخه د دعوی دی دریم سکوت دی په معنی د ترک دعوی طویل مده چی هغه دیرش کاله یا درودیرش کاله یا شپږ دریرش بڼه پر منع فقهی اویا پنځلس کاله بڼه پر منع سلطانی نو دغه اندازه مده چی مدعی دعوی ونکړی او عذری شرعی هم نه وی نو دعوی د دغه مدعی مسموع نه ده:

باع عقارا او حیوانا او ثوباً وابنه او امراته او غیرهما من اقاربه حاضر یعلم به ثم ادعی الابن مثلاً انه

ملكه لاتسمع دعوى وكذا اطلقه في الكنز والملتقى وجعل سكوته كالافصاح قطعاً للتزوير والحيل بخلاف الاجنبى فان سكوته ولو جاراً لا يكون رضا الا اذا سككت الجار وقت البيع والتسليم وتصرف المشتري فيه زرعاً وبناءاً فحينئذ لاتسمع دعواه على ما عليه الفتوى قطعاً للاطماع الفاسدة آه (الدر المختار على هامش ردالمحتار)

(قوله حاضر) المراد من الحضور الاطلاع (رملى) (قوله وجعل سكوته كالافصاح) اى بانه ملك البائع (قوله بخلاف الاجنبى) قال الرملى اقول الذى ظهر لى فى الفرق ان الاطماع الفاسدة فى القريب اغلب فظنة التلبيس فيه ارجح وكذلك غلب فى الاقرار خصوصاً فى دعوى الارث لسهولة اثباته بخلاف الاجنبى فان طمعه فى مال من هو اجنبى عنه نادر فلا بد من مرجح يرجح جهة التزوير وهى ان يتصرف فيه المشتري زماناً (قوله الا اذا سككت الجار) وغيره من الاجانب بالاولى فتخصيص الجار بالذكر لانه مظنة انه فى حكم القريب والزوجة (قوله وقت البيع والتسليم) اى وقت علمه بهما كما افاده كلام الرملى السابق وقد علمت ان البيع غير قيد بل مجرد سكوت عند الاطلاع على التصرف مانع من الدعوى (قوله زرعاً وبناءاً) المراد به كل تصرف لا يطلق الا للمالك فهما من قبيل التمثيل آه (ردالمحتار ج ٥ ص ٥٢٤) هكذا فى موضع آخر من ردالمحتار ج ٤ ص ٣٨٢) وهكذا فى الفتاوى تنقيح الحامدية ج ٢ ص ٣ وفى شرح المجلة للاتاسى ج ٥ ص ١٥٨) (سئلت) فيمن باع عقار اوسلمه للمشتري وتصرف فيه زماناً وجاره او غيره حاضري البيع والتسليم والتصرف وهو ساكت بلامانع ثم يقوم ويدعى انه كله اوبعضه له هل لاتسمع دعواه هذه؟ الجواب لاتسمع لما تقرر ان من يرى غيره يبيع ارضاً او داراً فتصرف فيه المشتري زماناً والرأى ساكت تسقط دعواه كما فى جامع الفصولين والاشباه افاده فى الخيرية اقول ولا يشترط حضوره مجلس البيع بل علمه كاف كما فى بهجة الفتاوى والله تعالى اعلم آه) الفتاوى الكاملية ص ١١٤) ان باع احدنا لاعلى انه ملكه فى حضور اخر لشخص وسلمه ثم ادعى الحاضر بانه ملكه مع انه كان حاضراً فى مجلس البيع وسكت بلاعذر ينظر الى ان الحاضر هل كان من اقارب البائع ام لا فان كان من اقاربه اوزوجها اوزوجه لاتسمع دعواه هذه مطلقاً وان كان من الاجانب فلا يكون حضوره وسكوته فى مجلس البيع فقط مانعاً لدعواه بل بعد حضوره وسكوته فى مجلس البيع بلاعذر ان تصرف المشتري فى ذلك الملك تصرف الملاك بناء اوهدماً اوغرساً ورآه الحاضر ثم بعد ذلك ادعى بقوله هذا ملكى اولى فيه حصة لاتسمع دعواه (المجلة المادة ١٦٥٩) -

پہ شرح المجلة للاتاسی کی وروستہ ترزیات تحقیق خخہ راغلی دی:
والحاصل ان المصرح به عند السکوت المانع من سماع الدعوی علی ماعلیه الفتوی ثلاثة انواع
سکوت القریب والزوجة عند مجرد اطلاقهما علی البیع والتسليم وعللو اذالك كما فی ردالمحتار
عن الرملی بان الا طماع الفاسدة فی القریب اغلب فمظنة التلییس فیہ ارجح فجعل سکوتهما عند
مجرد البیع والتسليم كالاقرار الصریح بان لاحق لهما فی المبیع النوع الثانی سکوت الاجنبی
ولوجاراً عند کل من البیع والتسليم مع تصرف المشتري بعد الشراء وعللو اذالك بان طمع
الانسان فی من هو اجنبی عنه نادر فلا بد من مرجح یرجح جهة التزویر وهی ان یتصرف فیہ
المشتري زماناً والنوع الثالث السکوت بمعنی ترک الدعوی مدة طويلة هی خمس عشرة سنة
علی ماورد به الامر سلطانی وثلاثون سنة او ثلاث وثلاثون اوست وثلاثون علی ما ذکره الفقهاء
وقیل ثلاث سنوات فقط وهو قول مهجور ولا یعمل به وعللو اذالك بان ترک الدعوی جمیع هذه
المدة مع التمكن منها یدل علی عدم الحق ظاهر آه شرح المجلة للاتاسی ج ۵ ص ۱۶۴

مولانا ابوالکلام محمد صاحب دارالافتاء
مولانا ابوالکلام محمد صاحب دارالافتاء
مولانا ابوالکلام محمد صاحب دارالافتاء
مولانا ابوالکلام محمد صاحب دارالافتاء

مولانا ابوالکلام محمد صاحب دارالافتاء
مولانا ابوالکلام محمد صاحب دارالافتاء
مولانا ابوالکلام محمد صاحب دارالافتاء
مولانا ابوالکلام محمد صاحب دارالافتاء

پس له اویا کاله دعوی دمیراث خه حکم لوی

پو بنیئنه محترم رئیس صاحب دارالافتاء چه میفرماید علم شرع بین دیده شخص که دعوی دمیراث تقریباً متداول در میراث کرده باشد خلاصه کی دعوی

برای میراث برایش شود یا خیر برای انکند علی علیه

(المستفتی مولوی عبد الوهاب هلمندی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

حکم د دعوی دارث په باب کی دمرور زمان حکم دعاودعاوی وی یعنی کچیری امام
قضاة منع کری وه دسماع خخه ددعوی پسله پنخلسو کلونو
نودغه قضا په دعوی کی دارث هم منع دی دسماع خخه پسله دیرشو کلونو یا درودیر شو
کلو یا شپردیر شو کلو بنا پر اختلاف دعلماء رحمهم الله که دعوی مدعی ونکره قاضی به نه

دعوى نه اورى كه خه هم امام امرورته وكړي په مجله المادة ص ۱۶۶۰ -

لا تسمع دعوى الدين والوديعة وملك العقار والميراث وما لا يعود من الدعاوى الى العامة ولا الى اصل الوقف كدعوى المقاطعة او التصرف بالجارتين والتولية المشروطة والغلة فى العقار الموقوفة بعد ان تركت خمس عشرة سنة ... آه -

علامة اتاسى رحمه الله تعالى وايي په شرح كى ددغى مادي چى دغه ماده صريح ده چى دعوى دارث مستثنى نه ده يعنى دحكيم خخه دنورو دعاوى ونه ده وتلى (شرح المجلة للاتاسى ج ۵ ص ۱۶۸) په فتاوى حامديه كى ليكلي دى:

سئل فى رجل يريد الدعوى على زيد بميراث امه المتوفاة من اكثر من خمس عشرة سنة وزيد يجحد ومضت هذه المدة من بلوغه رشيدا ولم يدعى بذلك ولا منعه مانع شرعى وهما مقيمان فى بلدة واحدة فهل تكون دعواه بذلك غير مسموعة للمنع السلطاني الجواب نعم (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۵) او په ردالمحتار كى ليكلي دى (ج ۴ ص ۳۸۲) ذكره فى البحر فى كتاب الدعوى عن ابن الغرس عن المبسوط اذا ترك الدعوى ثلاثا وثلاثين سنة الخ ثم قال وفى جامع الفتوى عن الفتاوى العتايى قال المتأخرون من اهل الفتوى لا تسمع الدعوى بعد ست وثلاثين سنة الا ان يكون المدعى غائبا او صيبا او مجنوننا وليس لهما ولى او المدعى عليه امير اجائرا وه نقل عن الخلاصة لا تسمع بعد ثلاثين سنة آه ثم لا يخفى ان هذا ليس مبني على المنع السلطاني بل هو منع من الفقهاء فلا تسمع الدعوى بعده وان امر السلطان بسماعها ... آه

او هر چى فتوى دابوسعود ده لكه چى په الدرالمختار على هامش ردالمحتار (ج ۴ ص ۳۸۰) كى ليكلي ده:

لو امر السلطان بعدم سماع الدعوى بعد خمسة عشرة سنة فسمعها لم ينفذ قلت فلا تسمع الا ان بعدها لا يامر الا فى الوقف والارث ووجود عذر شرعى وبه افتى المفتى ابوسعود فليحفظ ... آه
علامة ابن عابدين په متعلق ددغى فتوى په الفتاوى تنقيح الحامدية (ج ۲ ص ۶) كى ليكلي ويلي دى:

واما ما افتى به العلامة ابوسعود آفندى وصاحب البيت كما قيل ادرى فهذه صورته (ميراثه متعلق الى الخ) تعريب ددغه تركى لفظ دادى (الدعوى المتعلقة بالميراث اذا تركت بعذر شرعى خمسين سنة فهل تسمع بلا امر عال الجواب تسمع اذا كان العذر قويا ... آه
او په ردالمحتار كى ليكلي دى (ج ۴ ص ۳۸۱):

وینخالفه (ای استثناء الارث) مافی الخیریه حیث ذکران المستثنی ثلاثة مال الیتیم والوقف والغائب ومقتضاه او الارث غیر مستثنی فلا تسمع دعواه بعد هذه المدة وقد نقل فی الحامدية عن المهنداری ایضاً انه كتب على سوال اخر فیمن ترك دعوى الارث بعد بلوغها خمس عشرة سنة بلاعذر ان الدعوى لاتسمع الا بامر سلطانى ونقل ایضاً مثله فتوى تركية عن المولى ابی السعود وتعريبها اذا تركت دعوى الارث بلاعذر شرعى خمس عشرة سنة فهل لاتسمع الجواب لاتسمع الا اذا اعترف الخصم بالحق... الخ

عبدالحکیم بنی
مولى محمد نازان شاه مولانا عبد الله مولى نور محمد نائب دافغانستان و مرکزى دارالافتاء ريش
مولى نور محمد بنى
مولى نور محمد بنى

مولوى عبدالحکیم بنی الله عز مولانا نازان شاه مولانا عبد الله مولى نور محمد نائب دافغانستان و مرکزى دارالافتاء ريش

پس دمرور له زمانه اوبى وقاضى نه له حاضر يدود دعوى كول

پوښتنه : درخواستى عبدالواجد ولد حاجى محمد نبى مسكونه ارغنداب حضورته د محترم رئيس صاحب دارالافتاء السلام عليكم ور حمة الله وبركاته يونفر ملك عبداللہ زماعارض ماما دى اوپه خپل قضائې مرگ سره مرشوي دى ماته ئې په خپل ژوند كى چې زمامور هم ژوندى وه زما دمور حق راكاوه او كله چې زمامور مړه شوه بيائې هم حق راكاوه اوزه په دغه باندې حاجى عبدالنبى او حاجى محمد كريم عبدالعلى شاهدان هم لرم نو ځكه چې وماته دمور د حق ميراث نه دى راكړل شوى هيله كيږي چې وماته اوومه برخه دمور حق رامعلومه كړى چې خپل حصه ميراث يوسم او دغه ملك عبداللہ چې مرشو درى لونه او درى د اكا زامن او يوزه خوريي په ميراث پاته يو او يوه زما د ماما ښځه باته ده نورو ټولو خپل ميراث وړى دى يوازي ماعارض دخپلى مور حصه نه ده وړى هيله كيږي كه چيرى زما حق كيږي ماته مسئله راكړى په درناوى.

(عبدالواجد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى حكم ددعوى دارث په باب دمرور الزمان كښى حكم دعا مو دعاوى ودى يعنى كه چيري امام قضاة منع كړى وه دسماع ددعوى څخه پس له پنځلس كلونو ندغه قضاة دميراث په دعوى كښى هم منع دى داوريدو څخه او پس له دير شو كلونو

يادري ديرش كلونو ياشپېدېرش كلونو بڼه پراختلاف د فقهاؤ رحمهم الله تعالى كه مدعى دعوى ونكړې نوقاضى به ئې دعوى نه اوري كه شه هم امام امرورته وكى راجع قول د شپېدېرش كلونودى هادعوى اوريدل كيږي كه چيرى مدعى عليه اقرار په حق كاوه كه شه هم دغه مذكوره مده تيرشوى وي يادغه يوڅو عذرونه موجودوى هغه داچې مدعى غائب وي يا صبي وي يا مجنون وي اوولى نه لري او يا مدعى عليه امير جاتړوى په فتاوى تنقيح الحامدية ج ٢ ص ٥ ط بيروت كى ليكلي دي:

سئل فى رجل يريد الدعوى على زيد بميراث امه المتوفاة من اكثر من خمس عشرة سنة فزيد يجحد ومضت هذه المدة من بلوغه رشيدا ولم يدع بذلك ولا منعه مانع شرعى وهما مقيمان فى بلدة واحدة فهل تكون دعواه بذلك غير مسموعة للمنع السلطاني؟ الجواب نعم به مجلة الاحكام مادة ١٦٦٠ كنبى ليكلي دى لاتسمع دعوى الدين والوديعة وملك العقار والميراث وما لا يعود من الدعاوى الى العامة ولا الى اصل الوقف كدعوى المقاطعة او التصرف بالاجارتين والتولية المشروطة والغلة فى العقارات الموقوفة بعد ان تركت خمس عشرة سنة -

په شرح المجلة للاتاسى (ج ٥ ص ١٦٦) كنبى ليكلي دى:

والنوع الثالث السكوت بمعنى ترك الدعوى مدة طويلة بغير عذر وهذا هو المذكور فى مواد هذا الباب وقد اختلف الفقهاء فى تحديد هذه المدة فقليل هى ثلث سنوات وهو قول مهجور لا ينفذ القضاء به كما فى تنقيح الحامدية ورد المختار والخيرية وقليل هى ثلاثون سنة وقليل ثلاث وثلاثون سنة وقليل ست وثلاثون سنة ونقل فى التنقيح عن جامع الفتاوى ان المتأخرين من اهل الفتوى قالوا لاتسمع بعد ست وثلاثين سنة الا ان يكون المدعى غائبا اوصيبا اومجنونا وليس لهما ولى او المدعى عليه امير اجائر ايخاف منه -

په رد المختار ج ٤ ص ٣٨١ كنبى راغلى دى:

الثالث عدم سماع القاضى لها انما هو عند انكار الخصم فلوا عترف تسمع كما علم مآخذ مناه من فتوى المولى ابى السعود افندى اذ لاتزير مع الاقرار -

او هرچې په الدر المختار بهامش رد المختار ج ٤ ص ٣٨٠ كنبى ليكلي دى فتوى د ابوسعود په داسى شان:

لوامر السلطان بعدم سماع الدعوى بعد خمس عشرة سنة فسمعا لم ينفذ قلت فلا تسمع الان بعد هالا بامر الافى الوقف والارث ووجود عذر شرعى وبه افتى ابوالسعود فليحفظ -

نوعلامه شامی په متعلق ددي فتوى پهالفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۶ كي ليكلي دي :
واما ماقتي به العلامة ابوسعود افندي وصاحب البيت كما قيل ادرى فهدى صورته (ميراثه متعلق
الى الخ) تعريب ددغه تركى لفظ دادى الدعوى المتعلقة بالميراث اذا تركت بعذر شرعى خمسين
سنة فهل تسمع بلا امر عال الجواب تسمع اذا كان العذر قويا آه فقيدها كمارتى بالعذر وهذا فى سائر
الدعاوى وكتب احمد افندي المهمندارى على سوال آخر انها لاتسمع الخ -

هرچې داخبره دمستفتى ده چې زماما په وقت كېنى دژوند وماته دمورحق راكوى
نواصل خبره داده چې ده په حضور كي دقاضى دعوى نه وه كړى بى حضور دمجلس دقاضى
دعوى لره اعتبار نشته په الفتاوى تنقيح الحامدية كي راغلى دي ج ۲ ص ۷ :

سئل فيما اذا ترك زيد دعواه على عمرو ولحق مدة خمس عشرة سنة ولم يدع زيد عليه بذلك عند
القاضى بل طالبه بذلك مراراً في غير مجلس القضاء ويريد زيد الان الدعوى عليه بذلك متعللاً
بانه مات ترك الدعوى فى المدة المزبورة فهل تسمع دعواه ام لا؟ الجواب قال فى المنع من كتاب
الدعوى وشرطها اى شرط جواز الدعوى مجلس القضاء فلا تصح الدعوى فى مجلس غيره حتى
لا يجب على المدعى عليه جوابه آه ومثله فى الدرر وقال فى البحر ومنها مجلس القضاء فلا تسمع
هى والشهادة الا بين يدي الحاكم آه ومقتضى هذه النقول المعتبرة ان دعواه غير مسموعة بتعلله بانه
مات ترك فى المدة المزبورة لعدم شرط الدعوى وهو كونها عند القاضى فافهم آه والله اعلم

مولوي محمد رفيع الله خان
مولوي محمد رفيع الله خان
مولوي محمد رفيع الله خان
مولوي محمد رفيع الله خان

مولوي محمد رفيع الله خان مولوي محمد رفيع الله خان مولوي محمد رفيع الله خان مولوي محمد رفيع الله خان

دمرور زمان خومره موده ده اوشري قبالة اعتبار لري كنه؟

پوښتنه : نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم اما بعد شه فرمائي علماء ددين په دي مسئله
كي چې يوسرى مخكه رانيسى تقريبا ۳۹ كاله ئې دي اودده اولادوخورى بيا بل څوك
دعوى باندې وكې چې په دي مخكه كي زه حق لرم سړي په جواب كي وواي چې دغه مخكه
ماپرخپل نام رانيولى ده موروثه نه ده شاهدان دشرايي وفات شوي وي لكن شرعى قبالة
موجوده وي اوددى قبالي مشني هم په دفتر كي دحكومت موجوده وي آيادغه قبالة په
شريعت كي حجت گرځي او كنه؟ بينوا تو اوجروا -
(المستفتى محمد عيسى)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

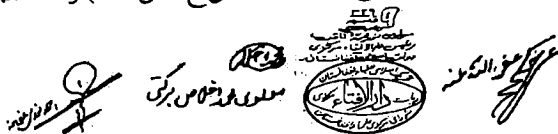
اول سوال جواب دمرور الزمان په مدة كى اختلاف دى څوك ديرش څوك درى ديرش څوك شپږديرش كاله ورته تعينوى او څوك نور عددونه ورته تعينوى خود مجله المادة ۱۶۶۱ مطابق مختار قول شپږديرش دى ددي څخه وروسته قضاء حق ددعوى نه لرى اونه يى دعوى اوریده کيږي خوشرط دادى چې ترك ددعوى په دغه مدة كى بغير عذر شرعى وى او كه د عذر شرعى په وجه دعوى پريښوول شوى وه مثلامدعى صغير وويائي مدعى عليه متغلب ووياداسى نور نومرور الزمان دوقت څخه دزوال د عذر معتبريږي مثلاصغير چې هروقت كبير شو نودمرور الزمان مدة شروع كيږي ترڅوچې ۳۶ كاله تيريږي اماديانه اود الله جل جلاله په نزد په مرور الزمان دچاق نه باطليږي كه څه هم په سل گونو كلونه تير شي:

وتنقل في التنقيح عن جامع الفتاوى ان المتأخرين من اهل الفتوى قالوا لا تسمع بعد ست وثلاثين سنة الا ان يكون المدعى غائبا او صيبا او مجنون او ليس لهما ولى او المدعى عليه امير جائرا يخاف منه (شرح المجلة للاتاسى ج ۵ ص ۱۶۷) وليس هذا مبني على بطلان الحق في ذلك الخ فلا يرد ما في قضاء الاشباه ان الحق لا يسقط بتقادم الزمان (الاتاسى ص مذكورة) -

ددوهم سوال جواب شرعى قباله اعتبار لرى كه لاندې ۳ شرطه پكښى كى وه اول داچې مشى به يى موجوده وى دقاضى په كتاب كښى دوهم دقاضى كتاب به داسى ځاى كى محفوظ وى چې دخلقو دچمونو اولاس وهلو څخه به محفوظ وى دريم به قباله كى په خلاف دشرعت حكم نه وى لكه حكم په ملكيت دمغصوب اوداسى نور...

ان الاعلام والسند الصادرين من حاكم محكمة يجوز بمضمونها الاسلام و المسند الصادرين من حاكم حكمه صور الحكم والعمل بمطلوبه بلايينه اذا كانا عار بين وسالمين من شبهة التزوير والتصنيع وموافقين لاصولهما (المجلة المادة ۱۸۲۱) يعمل ايضا بسجلات المحاكم اذا كانت قد ضبطت سالمة عن الفساد والحيلة على الوجه الذى يذكر فى باب القضاء (المجلة المادة ۱۷۳۸) وما ذكرناه عن الخانية محله ما اذالم يكن للصك وجود فى سجل القضاة اما لو وجد فيه فانه يعمل به كما فى حواشى الاشباه (ردالمحتار ج ۳ ص ۴۴۳) لكن اذا كانت الاعلامات والسندات مطابقة لاحكام الشرعية والا فلا يعمل بها وان روعى فيها احكام التعليمات مثلا اذا كان اعلام الحكم

يتضمن الحكم بدين على الميت (شرح المجلة للاتاسي ج ۶ ص ۱۱۷) والله اعلم وعلمه اتم

مولوی ذہد احمد انتھالی مولوی احمد نوری مفتی عز مولوی نور محمد ثاقب و افغانستان و مرکز دارالافتاء ریس

مدعی کہ ددعوی وکیل بل خوگ کرپی نو دمدعی علیہ رضاغوری کنہ؟

پوښتنه : و محترمو علماء کرامو ته ددارالافتاء اولا السلام علیکم ورحمة الله پریوه مدعی علیہ دوو نفرو دعوی دمیراث کړي ده دخپلو له طرفه څخه یی وکیل بالدعوی مقرر کړي دی دغه مدعی علیہ وایي چې دغه وکیل یو فاسق سړی دی زه دده په وکالت رضایت نه لرمه یو داسی مسئله غور اړمه چې زه په وکالت رضایت نه لرمه ایا زما رضایت شرط دی کنه؟ زه و مدعیانو ته وایمخه چې پخپله دعوی وکړی یا بل وکیل صالح ودروی فقط والدعاء مع الاحترام .

(المستفتی حاجی محمد شاه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

توکیل په خصومت کی جائز دی په ټولو حقوقو کی لکن په دي شرط چې رضاء دخصم به وی او کچیری اعدار په موکل کی موجوده ۱- مرض - ۲ غائب وی په هغه مده د سفر سره - ۳ مرید د سفر وی نو په وجود کی ددغواعدارو بیا توکیل جائز دی بی له رضاء دخصم اودرایه دامام ابو حنیفه رحمه الله تعالی ده اوصاحبین وایي چې توکیل جائز دی په خصومه کی بی له رضاء دخصم او کڅه هم یو عذر دا عذارو څخه نه وی اوداقول دامام شافعی رحمه الله هم دی اومفتی به قول دامام ابو حنیفه رحمه الله دی اودلیل دامام ابو حنیفه رحمه الله مرجع دی او غالب متون هم پردغه ترجیح دی اولازم دی عمل په هغه سره لوجه څخه ددفع دضرر او خاص بیا په دی زمانه کی چې فاسده زمانه ده :

ای بجوز التوکیل بالخصومة فی جميع الحقوق بشرط ان یرضی الخصم الا اذا کان معذورا بعذر من الاعذار التي ذکرها فحیث یجوز بغير رضاء الخصم وهذا عند ابی حنیفه رضی الله عنه وقالا یجوز التوکیل بالخصومة من غیر رضاء الخصم وان لم یکن به عذر وهو قول الشافعی رضی الله

تعالى عنه) تبين الحقائق ج ۴ ص ۲۵۵ (خ) التوكيل بالخصومة لا يلزم بل ارضاء الخصم عند رحمة الله خلافا لهما ثم على قوله قيل ارضاء شرط صحته والصحيح انه شرط لزومه فلا يلزم بدونه الا ان يكون موكله مريضا او على مسيرة سفر والمنحدرة كمرضى هو المختار الخ (جامع الفصولين ج ۲ ص ۱۷۹)

(سئل) في الصحيح الجسد المقيم في البلد اذا اراد ان يوكل وكيلاً عنه ليدعى بحق على الآخر هل للمدعى عليه ان يأبى حتى يحضر الخصم فيدعى بنفسه (الجواب) قد اجاب عن مثل هذا السؤال العلامة الخیر الرملی بما صورته صرح علماء ناقاطية متونا وشروحا بان الوكالة بالخصومة لا تكون الا برضاء الخصم الا ان يكون الموكل مريضا او غائبا مدة السفر او مریدا للسفر او منحدرة ووجه ذلك ان الجواب مستحق على الخصم ولهذا يستحضره والناس متفاوتون في الخصومة فلو قلنا بلزومه يتضرره فيتوقف على رضائه وهذا مذهب ابي حنيفة رحمه الله تعالى واختاره المحبوبي والنسفي وصدر الشريعة وابو الفضل الموصلي ورجح دليله في كل مصنف وغالب المتون عليه فلزم العمل به لدفع الضرر لاسيما في هذا الزمان الفاسد والله تعالى اعلم وقال في الملتقى وغيره وصح اي التوكيل بالخصومة في كل حق برضاء الخصم للزومها الا ان يكون الموكل مريضا لا يمكنه حضور مجلس الحكم او غائبا مسافة السفر او مریدا للسفر او منحدرة غير معتادة للخروج الى مجلس الحكم (تنقيح الفتاوى الحامدية ج ۱ ص ۳۴۶) والله اعلم.

مجلس علماء دارالافتاء
بدر الفتاوى
مجلس علماء دارالافتاء
بدر الفتاوى
مجلس علماء دارالافتاء
بدر الفتاوى

مولانا محمد احمد احماني مولانا احمد نوري عني عن مولوي نور محمد ثاقب دافغانستان دمر كزي دارالافتاء ريش

مرور د زمان په دعوی دمیراث کی خه حکم لری

پوښتنه: یک نریمه کاکا متوفی محمد ایوب مرحوم محمد عمر نام دعوی دارد که چینیکه پدرم قبل پنجاه ساله پیش فوت کرده، همین مرحوم محمد ایوب بصفت وصی یک ثلث جاید پدرم تسلیم کرده اکنون، همین ثلث جاید پدرم خویش میخواهم و حال آنکه بکنار محمد عمر که محمد ایوب مرحوم ثلث جاید پدرم بصفت وصیت قبضه کرده و فعلا طالب هستند تقریباً پنجاه سال شده و حالا محمد ایوب مرحوم یک زوج و سه بنات میراث کرده طالب فتوی، سهم که همین محمد عمر شرعاً مال متروکه محمد ایوب مرحوم از حصه ثلث وصیت پدرش بعد از پنجاه

سال متفق شده می تواند بانه و مکتباً همین بنات الاخ و ابناء ابن الاخ شرعاً بصفت عصبه متفق باقی و در شده می تواند بانه؟

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون ملهم الصدق والصواب

همین یک نفر بجهت کاکا متوفی محمد ایوب مرحوم محمد عزنام اگر ترک دعوی خود در همین مورد که دارد و در همین مدت پنجاه سال بغیر از مواعیل شرعی دعوی باشد مثل غیبت مدعی و یا خوردگی بودن او یا جنون یا بودن مدعی علیه اسیر جائز و غلام که مدعی از او خائف و ترسان باشد پس بنام بر این تفصیل مذکور دعوی شان قابل صلح نیست و در صلح می شود عند الشرع چرا که مرور الزمان مقبر برای عدم صلح دعوی بانه بجهت محذور و منتهی به ۳۶ سال است و همچنین اگر یک کسی را بزند و بکشد که یک چند زمان تصرف میکند در زمین و آن

ناظر در وقت حیات مقصرف در زمین بیج دعوی کند پس از وفات او دعوی شان صلح نیست اگر چه مدت مرور الزمان هم نباشد (سئل) فیما اذا کان بید زید عقال متصرف فیہ تصرف المالك من مدة تزيد علی اربعین سنة بلا معارض ولا منازع وعمره مطلع علی تصرفه المذكور ولم يدع بذلك علی زید ولا منعه من الدعوی مانع شرعی فهل لا تسمع دعواه بعد ذلك علی زید ولا دعوی وارثه من بعده و یترک فی ید المتصرف لان الحال شاهد (الجواب) نعم قال فی جامع الفتاوی وقال المتأخرون من اهل الفتوی لا تسمع الدعوی بعد ست وثلاثین سنة الا ان یکون المدعی غائباً او صبیاً او مجنوناً و لیس لهما ولی او المدعی علیه امیر اجائر ایخاف منه کذا فی الفتاوی العتایة و فی الخلاصة رجل تصرف فی ارض زماناً و رجل آخر یرى تصرفه فیها ثم مات المتصرف ولم يدع الرجل حال حیاته لا تسمع دعواه بعد وفاته (الفتاوی تنقیح الحامدیة ج ۲ ص ۳ و هکذا فی شرح المجلة لا تاسی ج ۵ ص ۱۶۷) والله اعلم و علمه اتم.

محمود میوندوال مولوی نذامد احتفانی مولوی نور محمد نائب و افغانستان و مرکزی و دارالافتاء رئیس
 مولوی محمد رفیع صاحب برکتی
 دارالافتاء
 مولوی محمد رفیع صاحب برکتی

ذوالید طولانی به مقابل کی دسند شرعی اعتبار لری او کنه

پوښتنه: شخص سی سال مقصر و ذوالید بیک قله اراضی میاشد دیگر هم مدعی ملکیت اراضی مذکوره و سند شرعی بدست دارد که محلی بمختصر حکم آنوقت و بوقت رسمی هم است آیا ذوالیدی طولانی مقبر است و یا سند شرعی در حال که شامی در دو الحمار در بحث کتاب القاضی الی القاضی و هم در اول کتاب قضاء اسناد شرعی که مامون و محفوظ از تغیر باشد مطلقاً مقبر گفته بلکه تقادم زمان را مؤید اعتبار اسناد شرعی گفته و مرور زمان را هم قهراً اند که بعد سی سال مانع ملاح و دعوی است.

(المستفتی ملا سید صلاح الدین آغا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى

ذوالیدی طولانی که بی و شش سال رسیده باشد مقبر است هم در مقابل سند شرعی و هم در مقابل شهود باین معنی که دعوی خارج اگر چه صاحب سند شرعی باشد بعد از این مدت سماع نیست قنایه از شنیدن بی تخمین دعوی ممنوع میاشد لکن شروط باین شرط که مدعی ترک دعوی در این مدت از جت حذر نکرده باشد مثل منقرض و ضیوت مدعی وجود و قدرت مدعی علیه و غیر آن و آنکه صاحب رد الحمار تقادم هم را مؤید اعتبار اسناد شرعی گفته منافاة باین مسکه ندارد زیرا که تقادم هم در رد الحمار در مقابل سبیل جدید واقع شده پس آن قدر تقادم مقبر است که در اصطلاح برای آن جدید گفته نشود و آنکه بعد از مرور الزمان برسد:

قال المتأخرون من اهل الفتوى لا تسمع الدعوى بعد ست وثلاثين سنة الا ان يكون المدعى غائبا او صيبا او مجنوناً وليس لهما ولى او المدعى عليه امير اجائر (رد المحتار ج ۴ ص ۳۸۲) الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۱۲ و المجلة المادة ۱۶۶۱ والظاهر ان وجه الاستحسان ضرورة احياء الاوقاف ونحوها عند تقادم الزمان بخلاف السجل الجديد لا مكان الوقوف على حقيقة ما فيه باقرار الخصم او البينة فلذا لا يعتمد عليه (الخ رد المحتار ج ۴ ص ۳۴۳)

که مدعی دخیل ملک دعدم اقرار و کوی به خارج ذم حکمه کی نو

پوښتنه: ذوالید اگر اقرار مید بعدم مالکیت خود بلکه با ملکیت غیر خود آیا که اقرار خارج حکم باشد و باقرار علام هم کاری که دال بعدم مالکیت باشد میکند مثلاً بناء خود را در آن اراضی خراب میکند آیا این اقرار برای مدعی سند میگرداند و یا نه بحث اینکه همراه با محلی دال بعدم

گفت و البدر برده است

(المستفتی ملا سید صلاح الدین آغا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى

اگر مدعی دعوی اقرار کند یعنی دعوی کند که مدعی علیه خارج از محکمه بدون حضور قاضی اقرار کرده است این دعوی مدعی مسموع و صحیح نیست مگر اینکه اقرار را در محلی ثبت کرده شده باشد و وجهی که شبهه نزوی و جلد را در آن خط کتبش نباشد و قرینه اگر قاطع باشد که مستلزم یقین بود حجت نمیکرد و اگر قاطع نباشد حجت نمیکرد؛

واما اذا لم يقر المدعى عليه في حضور الحاكم بل ادعى المدعى انه اقر في محل آخر فكما لا تسمع دعواه الاصلية كذلك لا تسمع دعواه الاقرار ولكن اذا كان الاقرار المدعى به قد ربط بسند حاو الخط المدعى عليه او ختمه المعروفين ولم تمر مدة مرور الزمان من تاريخ السند الى وقت الدعوى فعند ذلك تسمع دعوى الاقرار على هذه الصورة المجلة المادة ١٦٧٤ احد اسباب الحكم القرينة القاطعة ايضاً (المادة ١٧٤٠)

القرينة القاطعة هي الامارة البالغة حد اليقين (المجلة المادة ١٧٤١)

پس له پنخه ویشته کلونو یو ورور په بل دعوی گولای شي کنه؟

پوښتنه : و محترم حضور ته د دارالافتاء و علماء کرامو السلام علیکم ورحمة الله و بركاته موږ دوو ورونو ته خپل پلار په خپل حیات کی یوه ټوټه مخکه راجلا کړې وه زه صغیر وم او هغه بل بالغ وه مخکه و هغه بالغ ته تسلیم سوي ده بیا زما د صغیر په حالت کی زما ورور د پلار د مرگ څخه وروسته له حصه ماته جلا کړه ډیره حصه یې خپله گرزولی ده اوزما د بلوغ تقریباً پنځویش کاله کیږي اوس پس له پنځویش کاله څخه شریعت مقدس ماته اجازه را کوی چې په خپل ورور دعوی وکړم چې تقسیم راسره وکړي اوزما پوره حق وماته ورسپړي او کیا ؟

(المستفتی خدای نظر)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

په مذکور صورت کی مستفتی خدای نظر په خپل ورور باندی دعوی کولای شی چې خپل پوره حق ورڅخه واخلی ځکه چې د مدعی د بلوغ څخه وروسته ترشپږ دیرش کاله پورې مدعی کولاسی چې دعوی وکړی د خپل حق د طلب لپاره او تر ۳۶ کاکله وروسته دعوی نسی کولای مگر په هغه صورت کی که مدعی معذور وو:

وفي جامع الفتوى عن فتاوى العنابي قال المتأخرون من اهل الفتوى لاتسمع الدعوى بعد ست وثلاثين سنة الا ان يكون المدعى غائبا او صبيًا او مجنونًا وليس لهما ولي او المدعى عليه اميرا جائرا (ردالمحتار ج ۴ ص ۲۸۲) اوضح المجلة لسليم باز المادة ۹۸۶ (لا يعتبر الزمان الذي مر حال صغر المدعى وانما يعتبر من تاريخ وصوله الى حد البلوغ) (شرح المجلة لسليم باز ص ۹۹)

دمیراث دعوی پس له ۴۲ کلونوڅه حکم لری

پوښتنه : ومقام ته دمحترم رئيس صاحب دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترمه! زما پلار چې وفات وکړه ۳۰ کالو اوزما خور ديو کاله پاته شوه اوزمو پ مور وڅه حق دخپل اکاپلاس کی ووکله چې زه لوی شوم وماته خپل اکا څلورمه حصه حق را کړی ده اوزما څخه په دغه لږ حق خط راڅخه اخستی ده چې زه ئې په خپل پوره حق رسولی يم اود خور ذکر نه زما په حصه کی دا کاله طرفه سوی دی او نه په خط ورکولو کی زما له طرفه او وهغی ته څه شی ورکول سوی دی اوزما عاجزه زور نه په رسیدی اوس زما دخور د واده ۴۲ کاله کیږی چې واده شوي ده اوس پس له ۴۲ کالو زما څخه خپل مور وڅه حق غواړی اوزما دا کا د زامنو څخه نه غواړی نوکه چیری پس له ۴۲ کالو دغه زما خور په ما کی حق ولری وماته دروید د شریعت هدایت را کړی چې زه ئې ورکړم او که په مرور الزمان د ۴۲ کالو چې دی د حق غوښتنه کړي نه ده د حق جلاکید ود حق نه لری وماته دروید د شریعت معلومات را کړی چې زه دخپل خور مخنیوی په وکړم چې زما مشکل حل سی دابه ستالویه وسیله وی

(المستفتی امین الله ولد عبدالحق مرحوم ولایت هلمند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين ولصلوة على سيدنا محمد وعلى اله وصحبه وسلم
الجواب باسم ملهم الصواب به مذكور صورت كي چي امين الله دعبد الحق زوى دده
ديلا به حصه كي ورته ثلورمه حصه دده داکا له طرفه ورته رسيدلى ده دامين الله
دخوردعوى به ده باندی پس له ۴۲ کاله صحت نه لری حکه چي امين الله دخپلى خور به حق
سره اقرار هم نه دی کړی او مرور الزمان هم بيله عذر شرعی ثابت دی:

وفی جامع الفتوى عن فتاوى العتایى قال المتأخرون من اهل الفتوى لاتسمع الدعوى بعد ست
وثلاثين سنة. الا ان يكون المدعى غائبا او صبيًا او مجنونًا وليس لهما ولی او المدعى عليه امير
اجاثرا (رد المحتار ج ۴ ص ۳۸۲ وشرح المجلة للاتاسی ج ۵ ص ۱۶۸ و الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲
ص ۳) لا يسقط الحق بتقادم الزمان فاذا اقر المدعى عليه واعترف صراحة في حضور الحاكم بان
حق المدعى عنده في الحال على الوجه الذى يذعيه وكان قد مر الزمان على الدعوى فلا يعتبر
مرور الزمان ويحكم بموجب اقرار المدعى عليه (شرح المجلة لسليم باز م ۱۶۷۴)

مولانا احمد نوري عفی عنہ

به ذواليدى كي اعتبار يد مقدم لره دی كه مؤخولره

پوښتنه: د شرح المجلد لبناني د باب التنازع باليدى ديك موضع تحرير كړيده كه اليد الظاهرة للاعتبار لها ود موضع آخر موند اليد
المنخية لاعبرة لها كيك سند همراه ديكر تضاد دارد استقامت اياي است كه د اثبات ذواليدى اعتبار براى مقدم است يا متأخر -

(المستفتى مولوى حمد الله فائز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب يعون الله الوهاب

اعتبار براى يد متأخر است اگر شود از جانبين بود: وفي العيون تنازعا في شئ فاقام احدهما البيينة انه كان في يد
ه منذ شهر و اقام الاخر البيينة انه في يد ه الساعة اقره القاضى في يد مدعى الساعة لان يد الاخر
منقضية واليد المنقضية لاعبرة بها عند ابي حنيفة ومحمد رحمهما الله آه

(شرح المجلة لسليم باز مادة ۱۱۱۱) - و مراد عبارة اليد الظاهرة للاعتبار لها آن است كه بموجب ظاهره اثبات كليت

نست که احتمال غصب و غیره دارد.

عبدالحکیم عفی الله عنہ

مولوی عبدالحکیم عفی الله عنہ مولوی نور محمد نائب و افغانستان و مرکزی دارالافتاء رئیس

قبالة حجت گوزي گنه ؟

پوښتنه : چاچی قبالة چی مشنی په محفوظ خای کښی ولری په چا باندی حجت ده خاص په مقرر او دهغی په ورثه وو او که په عامو خلکو.

(المستفتی مولوی حمد الله فائز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى

قبالة چې په دیوان کی د حکومت محفوظ خای ولری او اعتماد پروی چې تغیر او تبدیل نه دی پکښی شوی نو حجت ده :

وبهذایا ید مقاله المحقق هبة الله البعلی فی شرحه علی الاشباه بعد ما مر عن البیری من ان هذا صریح فی جواز العمل بالحجة وان مات شهودها حیث کان مضمونها ثابتا فی السجل المحفوظ اه (ردالمحتار ج ۴ ص ۳۴۳) وعلی هذا فیعمل بما وجده القاضی فی ایدی القضاة الماضیین وله رسوم فی دواوینهم ای السجلات آه (شرح المجلة للاتاسی ج ۱ ص ۱۹۲) په قلم دمحترم مولوی محمد رسول هوتکی بغلانی ترسیم شو ۱۲

عبدالحکیم عفی الله عنہ

مولوی عبدالحکیم عفی الله عنہ مولوی نور محمد نائب و افغانستان و مرکزی دارالافتاء رئیس

آیا اعتبار شرعی حدود و نه دی که نقشی نه ؟

پوښتنه : د دوو نفرو پر یوه توتکه ځمکه دعوی ده چې په املاک کی دیوه نفر په حدود کی داخله ده او د بل نفر په نقشه کی داخله ده آیا شرعی حدود معتبر دی او که نقشه معتبره ده ؟

(المستفتى بهاؤ الدين حقاني ۱۳-۲-۱۳۷۶)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الوهاب

دفاتر دحكومت حجة دی چې موافق دمقررات سره دحكومت وی سره لدی چې مخالفت به دقوانین سره دشرعی هم نه لری نوکه په نامه دحدود وی اوکه دنقشی وی په هریوه کی چې دغه شرائط وی هغه معتبردی لومدار دحکم گرخی

لاي عمل بالخط والختم فقط ولكن اذا كان سالما عن شبهة التزوير والتصنيع يكون معمولاً به يعني يكون مدار الحكم لا يحتاج الى الثبوت بوجه اخر المجلة المادة ۱۷۳۶ البراءة السلطانية وقیود الدفتر الخاقانية لكونها امينة من التزوير معمول بها المادة ۱۷۳۷ يجوز العمل والحكم بمضمون الاعلام والسندات الذين اعطيا من طرف حاكم محكمة بلاينة اذا كانا عاريين وسالمين عن شبهة التزوير والتصنيع وموافقين لاصولهما (المجلة المادة ۱۸۲۱) موافقة الاعلامات والسندات ای الحجج للاصول بان يراعى فيها التعليقات التى نظمها جمعية المجلة وجرى التصديق عليها من الجانب السلطاني بتاريخ ۳ جمادى الاولى سنة ۱۲۹۶ وهى تحتوى على ۲۵ مادة فاذا استوفيت الشروط المبنية فى تلك التعليمات يعمل بها ويحكم بلاينة لكن اذا كانت الاعلامات والسندات مطابقة للاحكام الشرعية والا فلا يعمل بها وان روى فيها احكام التعليمات آه (شرح المجلة للتاسى ج ۶ ص ۱۱۷)

مولوى محمد امجد الحقانى
مولوى عبد الحكيم حقانى
مولوى نور محمد ثاقب و افغانستان دمرکزی دارالافتاء رئيس

مولوى محمد امجد الحقانى

مولوى عبد الحكيم حقانى

مولوى نور محمد ثاقب و افغانستان دمرکزی دارالافتاء رئيس

کتاب القضاء والشهادات

والي يا اول سوال تعين دقاضي کولای شي او کنه

پوښتنه: جناب محترم امير المؤمنين صاحب دامت حیاته السلام علیکم وبعده استقامه میدارم ایکه قضاء که دولوایها که از طرف والیان یا رؤسا محکم تعین گردیدند که از طرف وزارت حدیه یا مقام امارت صلاحیت برای ایشان داده شده یا نه بر صورت حکم شان نافذ است یا نه دین باره شمارا ثبوت و هدایات لازم مهربانی کردند

(المستفتی قاضی مولوی عبد الرحمن قاضی ولسوالی جوند ولایت بادغیس)

بسم الله الرحمن الرحيم

د قاضیانو مقرری دامام وظیفه ده خاص امام صلاحیت لري چې قاضی معین کړي او یا هغه څوک کولای سی چې قاضی مقرر کړي چې امام اذن د قاضی د مقرری ورته کړي وي او والی ولایت یا ولسوالی یا قاضی د مرافعی یا بل د منصب دارانو څخه د حکومت بدون اجازی دامام نسی کولای چې دیو ځای دپاره دی قاضی معین کړي کچیری ئې معین کړي قضا ئې نافذ نه ده دیو وطن خلق خپل په رای هم نسی کولای چې په اتفاق یو قاضی مقرر کړي حتی که امام ئې هم نوی لاهم قاضی نسی مقرر کولای بلکه دغه خلق به اتفاق کوی پر تعین او مقرری دامام وروسته به امام ددوی دپاره قاضی معین کوی حاصل دادی چې نصب او عزل د قاضیانو خاص الخاص دامام او یا د هغه کس چې امام اذن ورته کړي وی کار دي امام چې یو قاضی معین کړي دیوی خاصی ولسوالی دپاره او یا دیو خاص ولایت دپاره او یا دیو خاص فیصله دپاره او یا دیو معین زمانی دپاره نو قضاء ددغه قاضی هم خاص په هغه پوری ده چې امام ورته معین کړي وي په غیر کښی له هغه ئې قضاء نافذ نه ده دیو محل قاضی ته چې عذر پېښ سی بل عالم هلته پر خپل ځای خلیفه او نائب کولای سی چې دامام یا نائب دامام دخواه اذن په نیابت ورته سوی وی او که اذن نه وی ورته سوی نو قضاء د نائب ئې صحیح نه ده:

القضاء ولاية من الولايات المستمدة من الخليفة باعتباره ممثلاً للامة فلا بد للقاضي من تعين صادر عن الحاكم الاعلى او نائبه سواء كان عادلاً ام جائراً ولا يصح ان يولي نفسه او يولي جماعة من الرعية (الفقه الاسلامي ج ٦ ص ٧٥٢) الامير الذي ولاه السلطان ناحية وجعل له خراجها واطلق له التصرف في الرعية وما يقتضيه الامارة له ان يقلد ويعزل وكذا حال السلطان مع الخليفة

امالوقال فلان ولايت رابتو دادم لايلی ذلك لانه تفويض المال (البزازية على هامش الهندية ج ٥ ص ١٢٩) اجتمع اهل البلدة وقدموارجلا على القضاء لايصح لعدم الضرورة وان مات سلطانهم واجتمعوا على سلطنة رجل جاز للضرورة (البزازية على هامش الهندية ج ٥ ص ١٣٠) ويتخصص بزمان ومكان وخصوصة الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ٤ ص ٣٨٠) قوله ولايستخلف قاضي الخ اي ولوبعذر بحر عن العناية فدخل فيه ما لوقعت له حادثة فلايستخلف بلا تفويض الخ (ردالمحتار ج ٤ ص ٣٥٩) ولايستخلف قاضي اي لاينصب نائباً لان المفوض اليه القضاء لاالتقليد ولايتصرف في غير مافوض اليه كالوكيل لا يوكل بلا اذن الموكل الا اذا فوض اي الاستخلاف اليه بان قيل له من قبل السلطان ول من شئت (درالحكام في شرح غررالحكام ج ٢ ص ٣٨)

والي كه دامير المؤمنين خلاف حكم وكری؟

پوښتنه : چې يوه نفر مړه ځمکه اباده کړې وي او ٢٢ کاله ئې خوړلې وي اصول ددغه ځمکې اوداوډ اظها رنامه ورکړې وي او خلقيانو خلقی قبالة ورکړې اود مجاهدينو په وخت کې دمجاهدينو محکمې ورکړې وي اود طالبانو په وخت کې ئې دامير المؤمنين دمکتوبی هدايت سره سم يو کال اجاره ورکړې وي چې دهغه مکتوب مضمون داسې دی هغه دولتي ځمکې چې د حکومت جنگلات نه وي اوفارم نه وي اوصديان نه وي اومجاهدينو يا خلقيانو چاته ورکړې وي اودوی تصرف پکښې کړې وي ترامرثاني دی طالبانوته اجاره ورکوي په امرثاني کې موږ دغه ځمکه دقانون سره برابر دغه خلقوته ورکوي آيا دغسې ځمکه دولایت والی کولای شی چې ددغه شخص څخه ئې واخلی او بل شخص ته ئې ورکړي کيا؟ والسلام

(المستفتی بهاؤ الدين حقانی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامد او مصليا

چونکه دمستفتی سوال يوازی دغه وو چې تصرف دوالی دولایت پر خلاف دامردامير المؤمنين نافذدی کڼه نو ددغه په جواب کښې به ووايو چې دغه تصرف نافذ نه دی ځکه چې تصرف دوالی هلته نافذدی چې موافق دامر سره د امير وي ځکه دی دجانب دامير وکیل دی:

(الحاکم وکیل من قبل السلطان لاجراء المحاكمة والحکم المجلة المادة ١٨٠٠ اصل الحکم

وإدارة الشؤون إن يكون للسلطان لأنه صاحب الإمامة الكبرى وجميع من يعمل للعموم يكون وكيلًا عنه لكن الوكالة قد تكون بلا واسطة كان يقول السلطان لزيد وكلتك بالحكم بين الناس ولاخر بجباية الاموال وحفظها ولاخر بحفظ الثغور ولاخر بإدارة الامور السياسية ولاخر بعقل المجرمين (وهكذا في شرح المجلة للاتاسي ج ٦ ص ٥٠) واللّه اعلم وعلمه اتم

کشف موضوعاتوبه قاضی پخپله کوی که څنگه؟

پوښتنه: که لپاره د قاضی د مدعی بها کیفیت مجهول شی د حکم لپاره سازگار نه وی د چاپه ذریعه به دا کیفیت څان ته معلومه وی دهغو کسانو نام څه او عدد څومره د مسافې بعد یا قرب په لپړلو د دې کسانو څه اثر لری که نه مصارف د موتر یا خوراک به ښې په چاوی ایا دغو کسانو ته د مدعی یا مدعی علیه په کور کښی روادی او که خیر؟ قاضی په پخپله د بعضی موضوعاتو د کشف لپاره تلای شی او که خیر (بینو ابا الدلائل تو جوړ و ابا الفضائل)
(المستفتی رئیس تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

کله چې دپاره د قاضی کیفیت د مدعی به مجهول شی د حکم دپاره سازگار نه وی نو د معلومیه دپاره به هغه ځای ته پخپله قاضی ورځی که دا ورته اسانه وی والا نویا که دی مأذون بالاستخلاف وی نوبل څوک به ولیږی چې دهغه څخه تعبیر په خلیفه او هم نائب او هم امین سره کیږی او په بعضی کتابونو کی ذکرده چې عدد د دوی به دوه وی او د قرب او بعد د مسافت دوو مره خبره ده چې که مسافت دوو مره بعيد وی چې نه احضار د مدعی به ممکن وی اونه هلته ور تلل د قاضی او یا د نائب نویا په معلومیت کښی ذکر د قیمت هم کافی ده او مصارف به د بیت المال څخه کوی ځکه دا عمل د قضاه او د مدعی یا د مدعی علیه په کور کښی دی خوراک نه کوی ځکه دا ارفق بالناس او ابعاد عن التهمة ده او بل دا چې دلته ولایه شته او حرام ده هغه هدیه وغیرها چې سبب ښې ولایه وی په شرح المجلة د سلیم باز کښی په بیان د معلومیه د مدعی به کښی ذکر کړی؛

ثم انه اذا تعذر احضار العین مع بقائها کرهی وصبره طعام وقطیع غنم فالقاضی بالخیار ان شا حضر ذالک الموضع لو تيسر له ذالک وان لم يتيسر له الحضور وكان مأذونا بالاستخلاف بعث امينه الى ذالک وهو نظير ما اذا كان القاضی يجلس فی داره ووقعت الدعوی فی جمل لا یسع باب

داره فانه يخرج الى باب الدار اويأمر نائبه حتى يخرج يشير اليه الشهود بحضرتة ولولم تكن العين باقية بل هالكة او غائبة بحيث لا يمكن احضارها ولا حضور القاضي اونائبه لبعدها الصفاة او مانع اخر فيكتفى بذكر قيمتها (تكملة ملخصا) (شرح المجلة لسليم باز ص ۹۱۵)

قال شمس الائمة الحلواني رحمه الله تعالى ومن المنقولات ما لا يمكن احضاره عند القاضي كالصبرة من الطعام والقطيع من الغنم فالقاضي فيه بالخيار ان شاء حضر ذلك الموضع لو تيسر له ذلك والا فان كان مأذونا بالاستخلاف يبعث خليفته الى ذلك الموضع كذا في المحيط (الفتاوى الهندية ج ۴ ص ۵)

او ذكر شوي ده همداء عبارة په درر الحكام شرح غرر الاحكام ج ۲ ص ۳۳۱ او ددی درر الحکام
شخه نقل سوی ده په تکمله درد المحتار کنبی ج ۱ ص ۳۲۰

وان كان التعذر لكونه يحتاج في احضاره الى مؤنة ومصرف فالقاضي مخير ان شاء حضر الى موضعه يشار اليه في الدعوى والشهادة ويحكم به هناك والا فان كان مأذونا بالاستخلاف ارسل خليفته فيحكم الخليفة والا بعث امينا ليشار اليه في الدعوى والشهادة بحضوره فاذا سمع يخبر القاضي بذلك فيقضى باخبار امينه وحده انقروى عن القينة قال وفي الثاني من دعوى التاتار خانبة معزيا للينايين وكان شيوخنا يقولون ان شاء حضر عندها وانشاء بعث اليها امينين من امنائهم.... آه (شرح المجلة للاتاسي ج ۵ ص ۲۶) وتعليل النبي صلى الله عليه وسلم دليل على تحريم الهدية التي سببها الولاية فتح قال في البحر وذكر الهدية ليس احترازا اذ يحرم عليه الاستقراض والاستعارة ممن يحرم عليه قبول هديته كما في الخانية آه قلت ومقتضاه انه يحرم عليه سائر التبرعات فتحرم المحاباة ايضا الخ (رد المحتار ج ۴ ص ۳۴۵)

اوپه هدايه کنبی په کتاب القسمه کنبی ج ۴ ص ۴۰۸ - ۴۰۹ باندی ذکر دی چې هغه عمل چې دجنس دعمل القضاء شخه وی چې قطع دمنازعه پری راخی او منفعة عامه وی نو هلته رزق پزییت المال ده او بل دا رفق بالناس او ابعاد عن التهمة ده ۱۲

مولوي عبدالکريم مني الله عز مولانا محمد مسلم حاتني مولانا عبد الله مولوي نور محمد ثاقب و افغانستان د مرکزی دارالافتاء رئيس

بيله رسمي محكمي فيصله ملزم ده كنه ؟

پوښتنه : عارض ملا فدا محمد ولايت زابل ولسوالۍ ميزانه بحضور جناب عليقدر محترم
المقام رئيس صاحب عالي تميز السلام عليكم ورحمة الله محترم رئيس صاحب عالي
تميززه ملا فدا محمد داعرض كوم چي فيصله بي له محكمي رسمي صادره سي هغه قابل
دا اعتبار ده كه نه ده ؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الوهاب

فيصله قابله دا اعتبار يعني ملزم ده چي له سلطان اويا قاضي اويا محكم دخواه وي كه امير
دبلد فيصله وكړه او د سلطان له خواتم و ورتي سوي و و فيصله ئي ملزم ده كه خليفه
د قاضي فيصله وكړه او قاضي ته د سلطان له خواتم غسې تفويض سوي و و او قاضي هم
و خليفه ته د غسې اجازه كړي و و فيصله ئي ملزم ده :

وفي النوازل السلطان اذا حكم بين الاثنين لا ينفذ وفي ادب القاضي للخصاف ينفذ وهو الاصح وبه
يفتي كذا في الخلاصة آه (الهندية ج ٣ ص ٣١٨) وقدمنا ان السلطان لو حكم بين اثنين فالصحيح
نفاذه آه (ردالمحتار ج ٤ ص ٢٧٣) واما الحاكم فهو اما الامام او القاضي او المحكمه (شرح المجلة
للاناسي ج ٦ ص ١١ ردالمحتار ج ٤ ص ٣٣١) الحاكم هو من عينه و نصبه السلطان لاجل فصل
و الدعوى والمخاصمات الواقعة بين الناس وفقا لاحكامها المشروعة (المجلة المادة ١٧٨٥)
استفيد ان السلطان اذا راي الدعوى بين المتخاصمين وحكم بها موافقا لاصولها المشروعة صح
بالاولى لان القاضي وكيل عنه (شرح المجلة للاناسي ج ٦ ص ١٢) الحاصل ان السلطان اذا نصب
في البلدة امير او فوض اليه امر الدين والدنيا صح قضاءه -

(ردالمحتار ص ٣٨٣ ج ٤) ولا يستخلف قاضي نائباً الا اذا فوض اليه صريحاً كقول من شئت او دلالة
كجعلتك قاضي القضاء والدلالة ههنا اقوى لان في الصريح المذكور يملك الاستخلاف لا العزل
وفي الدلالة يملكهما. (الدر المختار على هامش ردالمحتار ص ٣٥٩ ج ٤)

واذ انهي الامام القاضي عن الاستخلاف لم يكن له ان يستخلف وان اذن له فيه استخلف على مقتضى
الاذن ولا يستخلف القاضي اذا مرض او سافر الا باذن الخليفة لان الخليفة انما فوض التصرف اليه
برأيه الا برأى غيره فلا يملك ان يستخلف الا باذنه وكذلك الخليفة اذا امر القاضي ان يستخلف
خليفة يحكم فامر رجلا يحكم بين الناس جاز فان قضى خليفه ولم يكن امره الامام بذلك لم يجز اه

(معين الحكام ص ۲۶) الباب الرابع والعشرين في التحكيم تفسير تصوير غيره حاكما فيكون الحكم بين الخصمين كالقاضي في حق كافة الناس وفي حق غيرهما بمنزلة المصلح كذا في محيط السرخسي اه (الهندية ص ۳۹۷ ج ۳) كمان حكم الحكام لازم الاجراء على جميع من كان في ولايتهم كذلك ينفذ حكم المحكمين على من حكمهم في شان الذي حكمهم به ومن ثم ليس لاحد الخصمين ان يمتنع من قبول الحكم الذي صدر من المحكمين اذ اكان موافقا لاصوله المشروعة (المجلة المادة ۱۸۴۸)

(تنبيه) دغه موجوده واليان دولياتو او ولسوالان دولسواليو فيصلی په مابين کي دخصومو نسی کولای ځکه چی په ولاياتو او ولسواليو کی قاضیان مقرر سوی دی هغه ته تفویض سوی دی دا حکامو شرعية والحاصل ان السلطان اذ انصب فی البلد امیرا وفوض الیه امر الدین والدنيا صح قضاؤه واما اذا نصب معه قاضیا فللانه جعل الاحکام الشرعية للقاضي لا للامير وهذا هو الواقع فی زماننا (رد المحتار ج ۴ ص ۳۷۳)

مولوي عبدالحکيم
مولى محمد شفيع
مولى محمد شفيع
مولى محمد شفيع
مولى محمد شفيع
مولى محمد شفيع
مولى محمد شفيع
مولى محمد شفيع
مولى محمد شفيع
مولى محمد شفيع

مولوي عبدالحکيم عنی الله عزوجل مولانا محمد نوري مولانا زمان شاه مولانا عبد الله مولوي نور محمد ثاقب و افغانستان و مرکزی دارالافتاء رئيس
دولایت او محکمی له خوا مامور شوی رسمي بلل کیږي ګنه؟

پوښتنه: دولایت او محکمی لخوا چي یو څوک مامور شوی هغه رسمي بلل کیږي ګنه؟
(المستفتی ملا فدا محمد ولایت زابل اولسوالی میزانه)

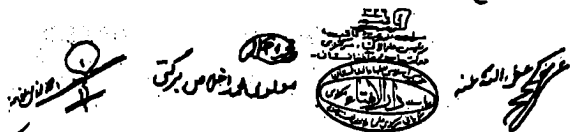
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

کچير يو څوک وليدل سی دولایت لخوا او یا د محکمی لخوا دپاره دمطلق کشف الحال نودغه لپدل جائز دی خواه دسلطان لخوا اذن وی او که نه کچيري لپدل دپاره د فيصلی او حکم وی نو په دغه صورت کی اذن د سلطان او تفویض شرط دی:

وان كان التعذر (ای تعذر احضار المدعي به) لكونه يحتاج في احضاره الى مؤنة ومصرف فالقاضي مخير ان شاء حضر الى موضعه ليشار اليه في الدعوى والشهادة ويحكم به هناك والافان كان مأذونا بالاستخلاف ارسل خليفة فيحكم الخليفة والابعث امينا ليشار اليه في الدعوى

والشهادة بحضوره فاذا سمع يخبر القاضي بذلك آه (شرح المجلة للاتاسى ج ٥ ص ٢٦)

مولوى عبد الحكيم عنى الله عز مولانا احمد نوري مولانا زمان شاه مولانا عبد الله مولوى نور محمد ثاقب و افغانستان و مركزى دارالافتاء ريش
 شهود كه دمفتي به مخفي تير شي او قاضي فيصله و كرى نو
 پوښتنه : شهود چي بيله قاضى و مفتى ته تير شي او فيصله قاضى صادره كرى دا قابل
 داعتبارده كنه ؟

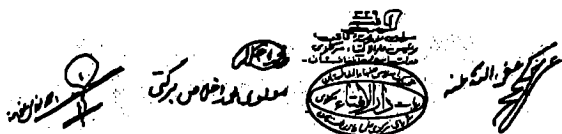
(المستفتى ملا فدا محمد ولايت زابل و لسوالى ميزانه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب شهود چي و مفتى ته شاهدى ادا كى كه مفتى چيرى د قاضى
 مأذون لخواه شخه نائب و ونودغه ادا د شاهدى معتبرده او كه نائب نه و ونونده معتبره كى
 چي ادا د شاهدى و حاكم ته معتبردى خواه سلطان وى يا قاضى وى يا محكم وى مفتى له
 درو حاكمانو شخه نه دى :

الشهادة هي الاخبار بلفظ الشهادة يعنى يقول اشهد باثبات حق احد هو فى ذمة الاخر فى حضور
 الحاكم (المجلة المادة ١٦٨٤) قوله فى حضور الحاكم المراد منه ان يكون الاخبار فى مجلس
 الحكم ثم ان كان الحاكم منصوب الامام وجب ان تكون الشهادة فى المجلس الذى عينه له الامام
 للمحكم وفى محل ولايته وان كان محكما من المتداعيين فلا يتقيد حكمه فى مجلس دون مجلس
 بل كل مجلس حكم فيه كان مجلس حكمه فوجب ان تكون الشهادة فيه كما فى التكملة (شرح
 المجلة للاتاسى ج ٥ ص ٢٠٠) ويقضى النائب بما شهد وابه عند الاصل وعكسه (الدر المختار
 على هامش رد المحتار ج ٤ ص ٣٩٦) للنائب ان يحكم بالبينة التى سمعها الحاكم وللحاكم ايضا ان
 يحكم بالبينة التى استمعها نائب ومن ثم لو سمع الحاكم البينة فى دعوى واخبر بها نائبه كان لنائبه
 ان يحكم باخبار الحاكم من دون ان يعيد البينة وكذا اذا كان النائب مأذونا بالحكم فسمع بينة فى
 دعوى وانتهى الامر الى الحاكم كان للحاكم ايضا ان يحكم بدون اعادة البينة اما اذا لم يكن النائب
 مأذونا بالحكم بل كان مأمورا باستماع البينة للتدقيق والاستكشاف فقط فليس للحاكم ان يحكم
 بانهاه بل يلزمه ان يستمع البينة بالذات (المجلة المادة ١٨٠٦) والله تعالى اعلم -

(تنبیه) کچیری حاکم نائب وہ پہ یوہ حادثہ کی کہ دغہ نائب مأذون بالحکم وونو هغه شاهدان چي نائب ته تیرسی نائب ئی حاکم ته ووسوی دحاکم دحکم دپاره اعاده د شاهدانو ضروری نه ده اوکه نائب مأذون بالحکم نه وونودحاکم دحکم دپاره اعاده د شاهدانو ضروری ده .

مولانا نذیر مہمولى احمد نوری مولوى عبداللہ مولوى عبدالحکیم مہمولى محمد نوری نائب دافغانی مرکزى دارالافتاء رئیس

بي دقاضی له حضوره اقرار صحت لوی گنه؟

پوښتنه : څه وايي علماء دين و مفتیان شرع متين په دى مسئله کې چې اقرار کول ديو شخص دقاضی بيله حضوره صحيح کيږي که څنگه؟ که زموږ طرفته يو درحمت نظروکي معلومات راته راکی ډير مهرباني به مووي والسلام.

(المستفتی علماء محکمه باگران)

بسم الله الرحمن الرحيم

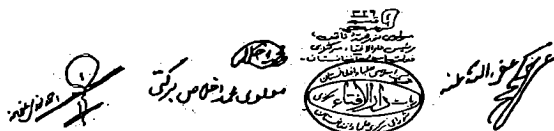
الجواب بعون الله الوهاب

اقرار کول ديو شخص په مال سره دپاره د بل چا بې له حضوره څخه دقاضی داصحيح ده اوپراقرار کونکی باندي لازم ده چې اداء به کوي ددغه مال لکه په بدائع الصنائع (ج ۷ ص ۲۲۳) کښی ليکلی دی:

واما حق العبد فهو المال من العين والدين والنسب والقصاص والطلاق والعقاق ونحوها ولا يشترط بصحة الاقرار بها ما يشترط لصحة الاقرار بحقوق الله تعالى وهي ما ذكرنا من العدد ومجلس القضاء والعبارة حتى ان الاخرس اذا كتب الاقرار بيده او اومأ بما يعرف انه اقرار بهذه الاشياء يجوز الخ او به (الفتاوى الكاملية ص ۱۵۲) کښی ليکلی دی سئلت عن وصی سمع من اقرار الميت حال حياته ان لفلان عليه كذا فهل يجوز له ان يدفع ذلك الدين بدون قضاء قاضی؟ الجواب مافى كتاب آداب الاوصياء وهذا نصه وصي علم الدين باقرار الميت او بالمعاينة له ان يؤدى وان كان بالشهادة لا لان يقضى به... الخ

اوپه الفقه الاسلامی وادلتہ (ج ۶ ص ۶۱۹) کښی ليکلی دی:

العصر اوفق فليس للحاكم ان يعمل برى مجتهد آخر يخالف رأى ذلك المجتهد واذا عمل لا ينفذ حكمه وذلك لان امر السلطان متى صادف فصلا مجتهد افيه نفذ امره (درمختار) والله اعلم بالصواب.

مولوي محمد رفيع محتاجي مولانا احمد نوري عفي عز مولوي نور محمد نائب و افغانستان و درمختار و دارالافتاء رئيس

دوسي چي نه اولسوالي څارنوالي

نه بيا محكمي ته څي آبادا كتاب القاضي الي القاضي دي كنه؟

پوښتنه: و محترموا علماء كرامو ته ددارالافتاء السلام عليكم و ايم و بعد محترموا قدر منو ستاسو دلوړ حضور څخه داهيله كيږي چې ددوسي پوپه باب بايد داو و ايم چې دغه دوسي څي چې دهرات يافراه يا نيمروز ياد كندهار ولسواليو څخه و څارنوالي ته راځي بيا محكمو ته څي نو دغه دوسي په طريقه د كتاب القاضي الي القاضي نه دي چې اخري قول دامام ابو يوسف صاحب دادي چې شاهدان به شاهدي آداء كوي پردي چې دغه كتاب او مهر دفلان قاضي دي بينوا تو جوړوا -

(المستفتي دمرافعي څارنوالي څارنوال مولوي الله نظر)

بسم الله الرحمن الرحيم

جواب د استفتاء دارنگه دي كتاب او خط د قاضي يابه و والي ته او امير ته استه وي يابه وه بل قاضي ته لپري كه چري خط و والي ته استوي چې ورسيدی و والي ته شاهدان نه غواړي چې دغه خط دفلان قاضي دي لکن ښه كار دي چې شاهدان شاهدي ادا كي خو ضروري نه دي ولي چې تكليف دي هر سپي وه مجلس ته دامير نشي رسيداي نو د ضرورة په خاطر شاهدان نه غواړي لکن دغه ضرورت هلته دي چې ښارونه د قاضي اودامير جلاجلانې كه يو ښار ووي يا ضرورت نشته شاهدان غواړي:

هكذا في تبين الحقائق (ج ۴ ص ۱۸۵) ولكن استحسنوا ذلك للعادة فان القاضي يكتب الى الوالي ويستعين به فيما عجز عن اقامته في كل وقت ولو شرط ذلك لخرجوا الان كل احد لا يحضر مجلس الامير فيشهد والامير لا يمكنه التفحص لكن هذه الضرورة والعادة فيما اذا كان الامير في

مصر آخر غیر المصر الذي فيه -

او کچیری خط د قاضی و قاضی ته وویا به یا خصم اقرار کوي چې داغه خط د فلان قاضی دي په حق د فلان واقعی کنبی یا به خصم منکروی کچیری اقرار کوي بیا شاهدان نه غواړي:

(هکذا فی طحطاوی ج ۳ ص ۲۱۰) ولا یقبله الا بحضور الخصم وشهوده الا اذا قرر الخصم فلاحاجة اليهم ای الى الشهود قوله الا اذا قرر الخصم آه انه كتاب القاضي فحينئذ يستغنى عن الشهادة حموی (هکذا فی البحر الرائق شرح الكنز الدقائق ج ۷ ص ۴)

او که چیری خصم اقرار نه کوي بیا دوه قسم حال دی یا به خط مستبین مرسوم او علامه داره وي یا به نه وي کچیری مستبین او علامه داره وویا شاهدان نه غواړي:

هکذا فی العقود الدرية ج ۲ ص ۱۹ قالو الكتاب على ثلاث مراتب ۱ مستبین مرسوم وهوان يكون معنونا اي مصدرا بالعنوان وهوان يكتب في صدره من فلان الى فلان على ما جرت به العادة فهذا كما لنطق فلزم الحجة ۲ مستبین غیر مرسوم آه او على الكاغذ لاعلى وجه المعتاد فلاحاجة الابانضمام شئ اخر اليه كما لبينة والاشهاد وقيل الاملاء بلاشهاد لا يكون حجة والاول اظهر وهکذا فی ردالمحتار ج ۴ ص ۳۹۲ ويستغنى منه ايضاً ما قدمناه وهوما اذا كان على وجه الرسالة مصدرا معنونا وهوان يكتب في صدره من فلان الى فلان وهکذا فی ص ۳۹۳ قال في خزنة الاكمل اجاز ابو يوسف رح ومحمد رح العمل بالخط في الشاهد والقاضي والراوي وان لم يكن الصك في يد الشاهد لان الغلط نادر واثر الغلط يمكن الاطلاع عليه -

او کچیری پر داغه سوابق مذکوره رقم نه وي بیا شاهد غواړي هکذا فی الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۴۹۳ وقد اشترط علماء المذاهب

مدعي ته د شاهدانو حاضرولو لپاره بايد خومره وخت ورکول شي

پوښتنه: بر ریاست محترم دارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته محترماً لطفاً خواشیشود که اگر شخصی می خواهد که شاهدان خود را حاضر دارم وقت برایم واده شود بناء از روی شریعت غراء محمدی چند وقت برایش واده شود از روی کتاب برای ما ملومات بهرید تا طبق قانون شریعت برایش اجازه واده شود تا شاهدان خود را حاضر دارند والسلام

(مولوی سید محمد عضور ریاست استیناف)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الجواب حامداً ومصليناً

کہ یو ٲوک و وایی چہ زہ پر خپلہ دعویٰ شاہدان لرم او هغه دلته پہ ٲنار کی دی نودری ۳ ورخی بہ وخت ورکول کیڑی ٲوچہ دی خپل شاہدان حاضرہ وی اوپہ دغہ دری ۳ ورخی کی بہ مدعی علیہ یعنی منکرته قسم نہ ایٲنوو کیڑی بلکہ مدعی علیہ ٲخہ بہ یو ٲقہ او با اعتبارہ ضامن اخستل کیڑی ٲوچہ دی خپل شاہدان حاضر وی او کہ یی وویل چہ زہ شاہدان لرم ولیکن غائب دی یا مریضان دی نودی شاہدانو ته اعتبار نشته بلکہ منکرته بہ قسم ایٲنوو کیڑی او اندازہ دغیٲہ اندازہ دسفر دہ یعنی کہ شاہدان داسی ٲای وه چہ تر هغه ٲایہ مسافت دسفر نہ و و هغه حاضر بلل کیڑی دالازمہ نہ دہ چہ پہ ٲنار کی بہ وی :

قوله (ولو قال المدعی لی بینة حاضرة وطلب الیمین لم یستحلف وقیل لخصمه اعطه کفیلاً بنفسک ثلاثة ایام) کیلایغیٲ نفسه فیضیع حقہ الخ والتقدیر بثلاثة ایام یروی عن ابی حنیفة رح وهو الصحیح کذا فی الکافی وصحح فی الخانیة انه الی جلوس القاضی مجلساً اخر الخ البحر الرائق ج ۷ ص ۲۱۰ وهکذا فی الفتاویٰ الهندیة ج ۴ ص ۱۴) وفتح القدیر ج ۷ ص ۱۸۰ والاختیار لتعلیل المختار ج ۲ ص ۱۱۲ ورد المختار ج ۴ ص ۴۷۴ وقید بحضورها لانها لو كانت خارج المصر فانه یحلف اتفاقاً وفي المجتبى وقدرت الغیبة بمسیرة السفر البحر الرائق ج ۷ ص ۲۱۰ وهکذا فی الدر المختار بهامش رد المختار ج ۴ ص ۴۷۴ -

او تطیٲق پہ مایین کی ددی دوو قولو چہ ٲوک دری ۳ ورخی وخت ورکوی او ٲوک تر مجلس ثانی پوری دقاضی پہ دی ٲول کیڑی چہ پہ هغه وقت کی قاضی دری ۳ ورخی وروسته قضاء ته حاضری دی لکہ البحر الرائق چہ پہ بحث د استمهال دمدعی علیہ کٲنی وایی :

فقی البزازیة ویمهله ثلاثة ایام ان قال المطلوب لی دفع وانما یمهله هذه المدة لانهم کانو ایجلسون فی کل ثلاثة ایام او جمعة فان کان یجنس فی کل یوم ومع هذا یمهله ثلاثة ایام جاز فان مضت المدة ولم یأت بالدفع حکم آة البحر الرائق ج ۷ ص ۲۰۲ والله سبحانه وتعالی اعلم وعلمه اتم واحکم

مجلسه

مجلسه

مجلسه

مولوی عبدالحکیم محمڈی مولوی زکریا محمڈی مولوی محمد اسحاق محمڈی مولوی احمد نوری محمڈی مولوی نور محمد نائب دفتار مولوی داکتر کرمی دارالافتاء رئیس

شاهدی دتسامع خہ حکم لری

پوښتنه محترم رئیس صاحب دارالافتاء خزننگہ چي یوسری پہ بل سری دعوی کوی چي تاخیلہ لورچي لطیفہ نومیری وماتہ راکړی ده او هغه مدعی علیه منکردي چي باندہ درکړي نوموړ محکمہ دمدعی خخہ شاهدان طلب کړه مدعی وویل چي زموږ په کورکي زما مور اوزما خور اوزما ورور شاهدان وه چي زما سره ایجاب اوقبول وکړي اوزموږ په کور کي نور خلق هم خبردي چي وریجی او غوښي زما یی خورلی دی نوموړ محکمہ دغه مور او خور او ورور دمدعی را طلب کړه هغو په اشد بالله سره شاهدی ادا کړه اودنورو خلقو خخہ مو پوښتنی وکړي هغو هم وویل چي موږ واوریدل په سماع سره او پکښی ناست به وونوموږ محکمہ ستاسو خخہ فتوی غواړوپه ډیر احترام

(محکمہ ابتدائیه ولسوالی ډنډ کندهار قاضی مولوی دوست محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى

نکاح لره دوه حالتہ دی یو حالت دانعقاد بل داظهار په حالت دانعقاد کی شاهدی دفروع اواصول صحیح کیږي او په حالت داثبات کی چي انکار راسی بیانه صحیح کیږي؛ فیصح فی النکاح شهادة الاصول والفروع ولكن شهادة هؤلاء وان كان ينعقد به النکاح الا انه لا یثبت به عند الانکار فشهادتهم تقع فی حل الزوجة دیانة لاقضاء (الفقه علی المذاهب الاربعة ج ۴ ص ۱۷) وینعقد بحضور من لا تقبل شهادته له اصلا کما تزوج امرء بشهادة ابنیه منها وکذا اذا تزوج بشهادة ابنیه لامنها او ابنیه لامنه هکذا فی البدائع والاصل فی هذا الباب ان کل من یصلح ان یکون ولیا فی النکاح بولاية نفسه صلح ان یکون شاهدا ومن لا فلا کذا فی الخلاصة (هندیة ج ۱ ص ۲۶۷) وهکذا فی ردالمحتار ج ۲ ص ۲۹۷ والاصل عند ناان کل من ملک قبول النکاح انعقد بحضوره ولا یظهر عند التجاحد بشهادتهما عند دعوی القریب لانهما لدفع تهمة الزنا لالصيانة العقد عند الجحود کما بسط فی البدائع (الدر المنتقى بهامش مجمع الانهر ج ۱ ص ۳۲۱) وهکذا فی مجمع الانهر ج ۱ ص ۳۲۱ وهکذا فی البحر ج ۳ ص ۸۹)۔

اوشاهدی دتسامع په نکاح کی صحیح ده لکن په شرط دشهرة حقیقی یا حکمی او بل په وقت داداء د شاهدی کی به لفظ داشهد وایي داسی به نه وایي چي ماله خلق واوریدلی دی او که داسی شاهدی اداکی چي موږ نه یو حاضر شوی لکن دامشهور امردي زموږ یقین دی

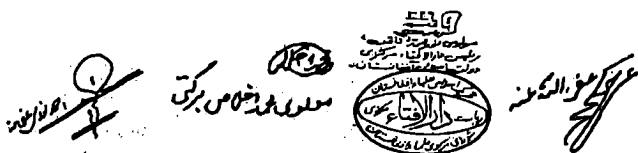
يباهم صحيح دى:

ولا يشهدا حد بمال يعاينه الا فى النسب والموت والنكاح والدخول بزوجه وولاية القاضى واصل الوقف وهو كل ما يتعلق به صحته وتوقف عليه فله الشهادة بذلك اذا خبره بهامن يثق به من خبر جماعة لا يتصور تواطؤهم على الكذب بلا شرط عدالة او شهادة عدلين الخ الدر المختار قوله من يثق آه قال فى الفتوى الصغرى الشهادة بالشهرة فى النسب وغيره بطريق الشهرة الحقيقية او الحكمية فالحقيقية ان يشتمل ويسمع من قوم كثيرين لا يتصور تواطؤهم على الكذب ولا يشترط فى هذا عدالته بل يشترط التواتر والحكمية ان يشهد عنده عدلان من الرجال او رجل وامره تان بلفظ الشهادة الخ (طحطاوى ج ٣ ص ٢٣٧ وهكذا فى ردالمحتار ج ٤ ص ٤١٧ وحاشية علامه ابى الاخلاص على الدر ج ٢ ص ٣٧٥)

وفتح القدير ج ٦ ص ٤٦٦) وان فسر الشاهد للقاضى ان شهادته بالتسامع او بمعاينة اليدردت على الصحيح الا فى الوقف والموت او قال فيه اخبرنا من يثق به تقبل على الاصح خلاصه بل فى العزيمة عن الخانية معنى التفسير ان يقول لا شهدنا لاناسمعنا من الناس اما لو قال لم نعاين ذلك ولكنه اشتهر عندنا جازت فى الكل وصححه شارح الوهبانية وغيره (الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ٤ ص ٤١٨) (نوت) هغه اشخاص چې شاهدی یی په وخت د جحود کى نه قبلېږي که په حضور ددوى کى نکاح منعقد شى بيادوى اخبار وهغه چاته وکوى چې شاهدی یی قبلېږي بيا په تسامع شاهدی هغه چاته روا ده چې شروط تسامع پر مخاى وي:

وفى البدائع ان الاشهاد فى النكاح لدفع تهمة الزنا للصيانة العقد عند الجحود والانكار والتهمة تندفع بالحضور من غير قبول على ان معنى الصيانة تحصل بسبب حضورهما وان كان لا تقبل شهادتهما لان النكاح يظهر ويشتهر بحضورهما فاذا ظهر واشتهر تقبل الشهادة فيه بالتسامع فتحصل الصيانة وظاهره ان من لا تقبل شهادته اذا انعقد بحضوره ثم اخبر به من تقبل شهادته جازله الشهادة بالتسامع (البحر الرائق ج ٣ ص ٨٩ وهكذا فى الطحطاوى ج ٢ ص ١١) او شهرة حكمى هلته معتبر دى چى مدعى استشهد انه كوى او كه مدعى طلب د شاهدی له شاهدانو وكاوه بيا نه ده معتبر ولكن هذا اذا شهدا عنده من غير استشهدا الذى قال ان افلان ابن فلان الفلانى حتى اذا لقي رجلين عدلين شهدا عنده على نسبه من غير استشهدا وعرفا حاله وسعه ان يشهدوا ان اقام هذا الرجل شاهدين عنده شهدا على نسبه لم يسع ان يشهدا على نسبه نص عليه محمد فى المبسوط لانه لمال يعتمد قوله فى شهادته لا يعتمد قول من اعتمد هذا الرجل على قوله ١٢ (معين الحكام

ص (۱۳۵) -

مولوی عبدالحکیم عفی اللہ عنہ مولانا محمد عابد اللہ مولانا احمد نوری مولوی نور محمد ثاقب و افغانستان و مرکزی دارالافتاء رئیس

شرعی قبالة حجت ده او عمل بی پر مقتضا ضروری دی

پوښتنه: دکنند هارولایت د علماء کرامو د دارالافتاء محترم رئیس صاحب ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته زه حاجی راز محمد د محمد کریم زوی د ناجیه ۵ اوسیدونکی ستاسی درانه حضورته دارنگه عرض لرم محترمه زموږ باغ چې د دامان دولسوالی د خوشاب په کلی کښی موقعیت لری چې په ۱۳۰۷ کال کښی ئې شرعی قبالی صورت نیولی دی او د همدغی قبالی په اساس ئې غرباراه عام موجوده ده چې دوهمه قبالة ئې په ۱۳۵۳ شمسی کال کښی موږ په لاس راوړی ده چې هم ئې حدود غربا عامه لاره ده لکن دکلی خلک موږ ته اذیت راکوی چې ستاسی حدود غربا دارغستان ویاله ده نو ستاسی څخه احترامانه هیله کوو د قبالی د مشاهدی پر اساس زموږ حدود تعیین او مخالفت قطعہ کړی او دوی چې کومی اوبه یادوی هغه اوبه هم نشته ومن الله التوفیق.

(المستفتی حاجی راز محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

شرعی قبالة حجت ده عمل پر مقتضی د قبالی شرعی ضروری دی لکن په دی شرط قبالة حجت ده او عمل په ضروری دی چې دخیلو او تزویر څخه ساتلی وی په دی طریقہ چې مثنی به محفوظ ځای کی ولری او وخت هم پرتیر شوی وی هر چې دکلی خلق وائی چې غربا حد ئې ویاله ده داوینائی هغه وخت معتبره ده چې په شرعی حجت ثابت وی خصوص په داسی وخت کی چې اوبه دویالی هم نوی نود قاضی د حکم دپاره نفس قول د خصم معتبر نه دی چې شرعی دلائل ورسره نه وی دغه حکمونه دلاندي عبارتو د معتبرو کتابو څخه معلومیدی :
وبهذاتاید ماقاله المحقق هبة الله البعلی فی شرحه علی الاشباه بعدما مر عن البیری من ان هذا صریح فی جواز العمل بالحجة وان مات شهودها حیث کان مضمونها ثابتا فی السجل المحفوظ

آه لكن لابد من تقييده بتقادم العهد كما قلنا توفيقا بين كلامهم (ردالمحتار ج ۴ ص ۳۴۳) لا يعمل با لخط والختم فقط ولكن اذا كان سالما عن شبهة التزوير والتصنيع يكون معمولا به يعني يكون مدار للحكم لا يحتاج الى الثبوت بوجه آخر المادة ۱۷۳۶ من المجلة اعلم اولان طريق القاضي الى الحكم يختلف باختلاف المحكوم به والطريق فيما يرجع الى حقوق العباد المحضة عبارة عن الدعوى والحجة وهي اما البينة او الاقرار او اليمين او النكول عنه او القسامة وهي من نوع ما اخذ فيه بالقرائن كما سيأتى او علم القاضي على خلاف المفتى به فى زماننا او القرائن الواضحة كالمثال فى المادة ۱۷۴۱ كذا فى قضاء ردالمحتار عن ابن الفرس شرح المجلة للا تاسى ج ۵ ص ۳۸۹ المادة ۱۷۴۱ القرينة القاطعة هي الامارة البالغة حد اليقين مثلا اذا خرج احد من دار خالية خائفا مدهوشا فى يده سكينه ملوثة بالدم فدخل فى الدار ورؤى فيها شخص مذبوح فى ذلك الوقت فلا يشبهه فى ان قاتله هو ذلك الشخص ولا يلتفت الى الاحتمالات الوهمية الصرفة كان يكون الشخص المذكور ربما قتل نفسه من المجلة ۱۷۴۱ والله اعلم.

مولانا احمد نوري مولانا محمد اخصاص برکتی مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان دمرکزی دارالافتاء ریش
دمشهود به معاینه د شاهد لیبارہ شرط ده

پوښتنه (زید) پر عمر باندی دعوی کړي ده چې بکر چې د عمر پلاردی پر مایعنی پر زید مخکه او اوبه په قطعې بیع سره خرڅه کړیده د زید پلاس کی کوم سند وجود نه لری دوه تنه شاهدان ئې راوستل چې یو خالد دی او بل والدی خالدو ایي چې زه فقط داسی شاهدیم چې بکر د عمر پلار ماته وویل چې د زید څخه زما پیسی راوړه ما پیسی راوړی په بیع او اجاره علم نه لرم والدو ایي چې زه او بل نفر چې حاجی طور نومیدی بکر ته ورغلو چې زید وایي پر ما مخکه او اوبه خرڅی کړه بکر وویل چې زه اوبه او مخکه خرڅه وم دیعنی په وخت حاضر نه وم بله ورځ والد وائی چې زه او حاجی طور بکر ته ورغلو بکر حاجی طور ته وویل چې زید هغه باقی پیسی نه دی را کړی ستاسو څخه د دغه شهادت په باب فتوی غواړو چې آیا قابل قبول دی او که ندی؟ ینیوا تو جوړوا۔ (محکمه ابتدائیه ولسوالی دند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

دغه يوشاهد چې وائي چې بکرد عمر پلارماته وويل چې دزيد خخه خماروپي راوړه (ماوروپي) نودی کی خودیر احتمالونه دي چې داپیسی دی دبل شی وی نه دیع دمخکی اوداوبواودغه بل شاهد چې وایي چې زه اوبل نفر بکرتو ورغلوچې زید وائي پرمامخکه او اوبه خرشی کره بکروویل چې زه ئې خرشه وم نوپه دی کبسی هم بیع قطع نشته بلکه داوعدہ دیع ده دبل په خوله اوداچې وایي چې بکروویل چې زید هغه باقی پیسی نه دی راکړی نوداهم دیر احتمالونه لری اومعتبر خو هغه شهادت ده چې معاینه دمشهودبه پکبسی موجوده شوی وی لکه په فتاوی هندیه کبسی وایي ومنه ان یكون التحمل بمعاینة المشهودبه بنفسه لابغیره الخ (ج ۳ ص ۴۵۰) هاکیچیرته شاهد مشاهد اومعاینه دمالک اودملک وکره اومالک یي پیژنده په چهره اونوم اونسب اوملک ئې پیژنده په حدودو اوحقوقو دملک سره او داملک په یددده کبسی وی اوتصرف پکبسی کوی تصرف دملک اودشاهد په زره کبسی هم واقع شی چې دادده ملک ده نوییا حلال ده مشاهده لره چې شهادت آداکری په ملکیت سره دپاره دده په (فتاوی هندیه ج ۳ ص ۴۵۳) کبسی لیکلی دي: وان لم یعاین الملک والمالک ولكن سمع من الناس قالو الفلان بن فلان فی قرية کذاضیعة حدود هاکذاوهو لم یعرف تلک الضیعة ولایده علیها لایحل له ان یشهد له بالملک وان عاین المالک دون الملک بان عرف الرجل معرفة تامة وسمع ان له فی قرية کذاضیعة وهو لایعرف تلک الضیعة بعینها لایسمعه ان یشهد کذافی الکافی وان عاین الشاهد المالک والملک بان عرف المالک بوجهه واسمه ونسبه وعرف الملک بحدوده وحقوقه وراه فی یده یتصرف فیہ تصرف الملاک ویدعی انه له ويقع فی قلبه انه له حل ان یشهد له بالملک هکذافی المحيط الخ والله اعلم

مولوی محمد اکرم خان صاحب
مولوی محمد رفیع صاحب
مولوی محمد رفیع صاحب
مولوی محمد رفیع صاحب
مولوی محمد رفیع صاحب
مولوی محمد رفیع صاحب
مولوی محمد رفیع صاحب
مولوی محمد رفیع صاحب
مولوی محمد رفیع صاحب
مولوی محمد رفیع صاحب

مولوی عبدالکیم منی الله عن مولوی محمد اخصاص برکتی مولوی احمد نوری مولوی نور محمد شاقب و افغانستان و مرکزی دارالافتاء رئیس

کتاب الصلح

به يوه مصلح صلح راتلای شي کنه؟

پوښتنه : و حضور ته دعا ليقدر محترم رئيس صاحب دارالافتاء مقام عالي تميز السلام عليكم ورحمة الله محترمه دارو روزگان په ولايت كې د ۲ كورنۍ پريوه اندازه مخكه دعوى ده بيا د طرفين په مابين كې يو ملا صاحب چې د دې صلح دپاره تعين اوراستولى وود دوى صلح وكړه داسې چې نيم مخكه د دې طرف اونيم مخكه ئې د بل طرف موره يم يعنى مدعى اومدعى عليه قناعت پروكې پر خپله مخكه ودريدلو اوس يو ملا واقضى وايي چې ستاسو صلح صحت نه لري ولې چې مصلح يونفردى په يونفر مصلح صلح نسې كيداى نوستاسو صلح نقض ده فلهدا ستاسو محترم لوړ حضور ته موضوع عرض سوه موره ته دمعتبرو كتابو څخه لطفا و مرحمة فتوى راكې چې دغه مسئله حل سى والسلام.

(المستفتى محمد نعيم)

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون المک العلی الاعلی

محترم مستفتی صاحب اصلا د صلح په معاملاتو کې اتمام او پوره والی متعلق دی تر رضائیت دمده اومدعی علیه پورې ځکه چې د اصلح هم یو عقد دی د عقود د شرع شریفی څخه او هر عقد شرعی تماميږي په خپلو ارکانو سره ارکان د عقد صلح هغه ايجاب او قبول دی او د دوی دواړو تعلق دمده اومدعی علیه سره دی نو داراومدار د تمامیت د صلح صرف پر رضائیت دمده اومدعی علیه باندې دی دا چې دریم گړی ته مصلح ویل کیږي یا خوبه وکیل وی د دوی د طرف څخه او بیا به فضولی وئ په دغه عقد کې نو خلاصه داده که مصلح یو نفروى او که ډیر خو چې رضائیت دمده اومدعی علیه وی نو صلح تامه ده نقض یی راونه دی په دې وجه چې دریم گړی او مصلح یو دی؛

(المادة ۱۵۳۱) الصلح عقد يرفع النزاع بالتراضي وينعقد بالايجاب والقبول لكنه يتم بلاقبول من المدعى عليه اذابده هو بطلب الصلح بعد اقراره بالدين فقال المدعى صالحتك على ذلك فلا يشترط قبول المدعى عليه لان ذلك اسقاط من المدعى ويتم بالمسقط وحده (طحطاوى) شرح المجلة لسليم باز اللبناني ص ۸۲۷ وهكذافي الفقه الاسلامى ج ۵ ص ۲۹۹ والدر المختار بهامش الطحطاوى ج ۳ ص ۳۴۹ والله اعلم بالصواب

مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی نذیر احمد خاں

صلح چي واقع سي بيا ماتیہی کنه؟

پوښتنه: صلح چي دڅو کسانو تر منځ وشي تر صلح کولو ورسته د ا صلح ماتیہی او کنه او که ماتیہی نو په کومو ځایو کي ماتیہی.

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

کله چې مابین کی د جانبین صلح و سی نو یوه جانب لره دا حق نسته چې رجوع د صلح څخه وکی او صلح پرېږدی مگر په یوڅو مسا یلو کی چې صورت د مستفتی دهغه اقسامو څخه نه دی:

اذاتم الصلح فليس لواحد فقط من الفريقين الرجوع المجلة الما دة ۱۵۵۶ وهکذا فی الفقہ الاسلامی ج ۵ ص ۳۲۱ و بدائع الصنائع ج ۶ ص ۵۳ لان الصلح عقد لازم ليس لا حد هما نقضه الافی مسائل الاولی (شرح المجلة لسلمی باز ص ۸۴۵).

مولانا احمد نوری عفی عنه مولانا د محمد الحقانی

پس له صلحي نه یو فریق حق در جوع لری اونه یي وارث او بیانه بینه قبلیری اونه اقرار

پوښتنه: څه وایي علماء د دین مبین او مفتیان د شرع متین چې زما پلار عبد القادر له حاجی عبد الکریم سره د شیلی پراو بوباندي په دغه سنه د ۱۴۴۲ کښی دخپل حق آبه دعوی کړی وه چې مدعی علیه په حال دانکار کي و نتیجه الدعوی داشوه چې په هم دغه سنه کی د علماء کرامو د وطن د مشائخوپه ذریعه دغه منازع فیها موضع د اصلاح له لاری منحل او فیصله شوه او په هم دی طریقه فیصله تحریری ترتیب شوه چې همدغه مدعی بهادر سر خاوی اوبه ئې و مدعی علیه ته ورکړی او د مدعی جانب ته ئې د مدعی علیه په یوه خرابه قطعه ځمکه کی قنات کاری ورکړه چې همدغه قطعه محدود شوی دی په تیریدود زمان سره دغه قنات نصف پرمخ بیول شوی او نصف تر هغه معلوم ځای پوری دتوان په خاطر پاته شوی دی او دغه نصف په وقت د حیات د مدعی علیه کښی په اجر ا رسیدلی دی کله چې یوڅو کلونه بعد مدعی علیه مړ شونود غه متباقی قنات کاری دده پروارث یاپرده باندی په وقت د حیات کښی الزام لری او که څنگه یعنی د دغه بدل متباقی کار تر هغه معلوم ځای

پوری چہ پہ فیصلہ کنبی تعین شوی دی لازم دی اوکھ نہ ؟
(مستفتی عبدالصمد دغزنی دولايت دمقر دلسوالی دفتح خیلودکلی اوسیدونکی)
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

صلح چہ وشى اوتام وگرخی بیانشته دیودفریقینودپاره رجوع ددی صلح خخه اوکله چہ
مرشی یودفریقینو نشته دوارث دپاره چہ فسخ کړی هغه صلح دمورث خپل حتی بعد
الصلح نه اقرار معتبرده اونه کومه بینه قبلېږی؛

اذا تم الصلح فليس لواحد فقط من الفريقين الرجوع عنه سواء كان الصلح عن اقرار او انكار
او سكوت حتى لو ادعى عليه شيئا فانكر فصالحه على شيء ثم اقر المدعى عليه لا يلزمه ما اقربه
وكذا لو برهن المدعى بعد صلحه لا يقبل (تكملة) الخ ويملك المدعى بالصلح بدله ولا يبقى له
حق في الدعوى وليس للمدعى عليه ايضا ان يسترد بدل الصلح منه (المادة ١٥٥٧) اذا مات احد
الفريقين فليس لورثته فسخ صلحه لان الوارث قائم مقام المورث وحيث لم يكن للمورث ان
يفسخ الصلح الواقع بتراضى الطرفين فليس لوارثه فسخه الا اذا ظهر فساد الصلح او بطلانه شرح
المجلة لسليم باز ص ٨٤٥ وص ٨٤٦ حتى لو انكر فصالح ثم اقربه وكذا لو برهن بعد صلحه لا يقبل
الخ (تكملة رد المحتار ج ٢ ص ١٧٥) سئلت فيمن ادعى على اخري دينا فانكر وصالحه على شيء ثم
اقام المدعى عليه البينة على القضاء او الابرأ هل ينتقض الصلح فالجواب لا ينتقض بل هو على
حاله قال في الخانية ولو ان رجلا ادعى مالا على رجل فانكر وصالحه على شيء ثم ان المدعى
عليه اقام البينة على القضاء او الابرأ لا تقبل ولا يبطل الصلح ويكون الصلح فداء عن اليمين اللتي
كانت عليه آه الفتاوى الكاملية ١٦١) والله تعالى اعلم

مولانا محمد اسلم حقانی مولوی مبداء حکیم حنی اللہ عز و ملا محمد عبد اللہ مولوی نور محمد ثاقب و افغانستان دمرکزی دارالافتاء ریس
مولانا محمد اسلم حقانی مولوی مبداء حکیم حنی اللہ عز و ملا محمد عبد اللہ مولوی نور محمد ثاقب و افغانستان دمرکزی دارالافتاء ریس

دمحکمی جوړ شویو لیکونوڅه حکم دی اویس له صلهي طرفین درجوع حق لری کنه
اوپه حدودو کي غلطې شبه ده کنه ابراه دمریض څه حکم لری او مرض موت څه ته وائی؟
پوښتنه: یو شخص خیر محمد ولد میرباز خپل ملک ابراه کړي دی عیانی ورپروته چې هغه
حضرت نور احمد نوردی لکن په دی وخت کښی علاتی ورور ژوندی وو چې محمد باز ولد
میرباز وویس له هغه نه خیر محمد وفات وکړو لکن دهغه ابراه خط غلط ووپه څومادوسره
چې هغه دادی (۱) دکومی یوی محکمی په نامه چې دا ابراه خط جوړ شوي ده هلته ثبت
محفوظ نشته (۲) محدودونه ئې غلط دی ۷ قطعی مخکه ده ځنی کښی یو محدود اوځنی
کښی ۲ محدود اوځنی کښی دري ۳ محدود غلط دی (۳) ذکر شوی مخکه په ابراه خط
کي یونیم جریب ده اوپه محدود کی ۷ جریبه ده اویونیم جریبه مخکه یي په صلح کښی
اخیستی ده (۴) څه وقت پس محمد باز دعوی وکړه ا و مصلحین راغله صلحه ئې وکړه په
نصف باندی په حضور د شاهدانو کی چې تواطؤ دهغو په کذب باندی محال ده ښه په
رضا اورغبت سره لکن محمد بار فوت وکړو ۱۰ کاله دامخکه دهغه زامنو خور له اوفی
الحاله ذوالیدهم دی لکن پس دلس ۱۰ کاله حضرت نور او احمد نور دمحمد باز په زامنو
دعوی کوی آیادادعوی صحیح ده او که باطله (۵) دغه ابراه خط په حال دمرض کښی ووله
دی وجهی نه دی مشهور په ناجور پلار سره وو مفتیان دشرعی دفتحه حنفی په رڼا کښی په
دی باره کښی څه وائی؟

(المستفتی مولوی محب الله حقانی سلابی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

ابراه خط یا هبه خط یا نور خطونه چې دمحکمی څخه صادر شوی وی قابل داعتبار او دعمل
کولودی که لاندی دری ۳ شرطه پکښی وه (۱) ثبت به یی په محکمه کی موجودوی (۲)
دقاضی کتاب به داسی ځای محفوظ وی چې دخلقود چم او تزویر څخه خلاص وی (۳) په
دی خط کی به خلاف دشریعت حکم نه وی او که داشروط نه وه لکه دمستفتی په سوال کی
چې دکوم خط بیان شوي دی نو قابل داعتبار نه دی لکه ردالمحتار چې وائی:

وما ذکرناه عن الخائنة محله ما ذالم یکن للصک وجود فی سجل القضاة اما لو وجد فيه فانه یعمل
به کما فی حواشی الاشباه (ردالمحتار ج ۳ ص ۴۴۳) لکن اذا كانت الاعلامات والسندات مطابقة

للاحكام الشرعية والا فلا يعمل بها (شرح المجلة لمحمد خالد الاتاسي ج ۶ ص ۱۱۷)
يعمل ايضاً بسجلات الحاكم اذا كانت قد ضبطت سالمة عن الفساد والحيلة على الوجه الذي يذكر
في باب القضاء (المجلة مادة ۱۷۳۸) (۲)

دصلح په باره كى بايد ووايو چې هر كله صلح وشى نوييا طرفين لره حق ددعوى نه كيږي
اونه ددوى ورته لره داحق شته چې صلح فسخ او يا دعوى وكړي كه چيري بطلان
افساد دصلح نه ووراغلى لكه څنگه چې دراتلونكي عبارتو څخه دفتها معلومېږي:
لصلح احكام هي اولاً انقطاع الخصومة والمنازعة بين المتداعيين شرعاً فلا تسمع دعواهما بعدئذ
وهذا حكم ملازم جنس الصلح (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۳۲۱) وهكذافي (شرح المجلة لسليم باز
م ۱۵۵۶ ص) ۸۴۶ اذامات احد الفريقين فليس لورثته فسخ صلحه (المجلة المادة ۱۵۵۷) فليس
لوارثه فسخه الا اذا ظهر فساد الصلح او بطلانه (سليم باز ص ۸۴۶) (۳):

غلطی په حدودو کی یاد اچي د ابراء خط او د محدود تر مابین په جریو کی تفاوت کثیروی
نودا شبهه ده او هغه خط چې په هغه کی شبهه موجوده شی نو هغه قابل د قبول نه دی او حجة
نشی مگر محیدلای:

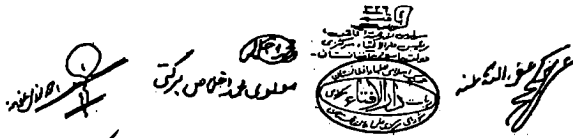
لا يعمل بالخط والختم فقط ولكن اذا كان سالماً عن شبهة التزوير والتصنيع يكون معمولاً به يعني
يكون مدار الحكم لا يحتاج الى الثبوت بوجه آخر (المجلة مادة ۱۷۳۶) (۴):

ابراء دداسی مريض چې هغه ته مرض موت پېښ وي دوه ۲ قسمه ده يوه ابراء د وارث ده يوه
ابراء د اجنبی ده ابراء د وارث موقوفه ده پرا اجازه د نور وورته كه هغو اجازه وكړه نوصحة لري
او كنه نى لري او ابراء د اجنبی په ثلث كى د مال صحيح ده بى له توقفه پرا اجازه دورته او په
زائد كى تر ثلث موقوفه ده ددوى پرا اجازه حاصل داچې ابراء او هبه او داسی نور تبرعات
د مريض د پاره حكم د وصية لري:

فان ابراء المريض وارثاً توقف الابراء على ابراء الوارثة ولو كان الدين اقل من الثلث وان ابراء اجنبياً
والدين يجاوز ثلث التركة توقف الابراء في الزائد عن الثلث على ابراء الوارثة لان الابراء تبرع له
حكم الوصية (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۳۳۲) وهكذافي (المجلة مادة ۱۵۷۰) -

او مرض موت ودى ته وايي چې انسان هغه افعال چې پخوايى اجراء كول نشى اجراء كولاى
او مخ كى تركال پوره كيدو موت وده ته راشي او كه دده مرض په حال كى دتزايد او تغييروى
نودوخت څخه ددده مرض اعتبار لري كه څه هم تريوه كال دير وخت وغواړي او بعض

کسان داسی تعریف کوی چې مرض موت هغه دی چې غالباً موت پر مرتب وی اوصحت یابی مخنی نادره وی که څه هم بستر نه وی؛
 قیل مرض الموت ان لایخرج لحوایج نفسه وعلیه اعتمد فی التجرید بزازیة (الدرالمختار بهامش ردالمحتار ج ۵ ص ۴۶۷) وهکذا فی الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۱۳۴ والمجلة المادة ۱۵۹۵ قوله (والمختار انه ماکان الغالب منه الموت) کذا اختاره صاحب الهدایة فی کتابه التجنیس.
 (ردالمحتار ج ۵ ص ۴۶۷) واللّه اعلم وعلمه اتم

مولوى محمد احمد اتحاني مولوى احمد نوري عمى مولى نور محمد ثاقب و افغانستان د مرکزى دارالافتاء رئيس

پر صلح بدل اخستل او د مدعي عليه دانكار سره صلح كول څنگه دى

پوښتنه چې بعضى مال پر چا ثبوت سى او هغوى بيا د نور مال څخه انكار سى اوس پوښتنه داده چې د دغه انكارى مال څخه صلح كول جائز دى كيا؟ ① اخستل د بدل د صلح څنگه دى؟
 والسلام (المستفتى عبد الغنى)

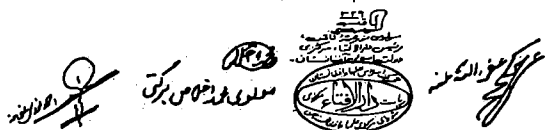
بسم الله الرحمن الرحيم

بِعون الله العلى الاعلى

سره دانكار د مدعى عليه هم جائز او رواده لكه څنگه چې سره د اقرار جائز او رواده كله چې صلح درى ۳ قسمه ده صلح سره د اقرار صلح سره دانكار صلح سره د سكوت درى قسمه دصلحى جائز او روادى نو كله چې صلح صحيح او جائز شوه پس بدل د صلح اخستل مدعى لره جائز دى په دروسره قسمو د صلح كېنى:

الصلح بثلاثة اقسام القسم الاول الصلح عن الاقرار وهو الصلح الواقع عن اقرار المدعى عليه القسم الثانى الصلح عن الانكار وهو الصلح الواقع عن انكار المدعى عليه القسم الثالث الصلح عن السكوت وهو الصلح الواقع عن سكوت المدعى عليه بان لا يقر ولا ينكر (مجلة الاحكام المادة ۱۵۳۵) وهو فى اقسامه الثلاثة صحيح شرعا حتى ان المدعى يملك بموجبه بدل الصلح ولا يسترده المدعى عليه ويبطل حق المدعى فى الدعوى

(شرح المجلة لسليم باز اللبناني ص ۸۲۸ وهو جائز باقرار وسكوت وانكار لاطلاق ماثلونا وماروينا ومايينا من المعنى ويقول عليه الصلوة والسلام كل صلح جائز فيما بين المسلمين الاصلحا احل حراما او حرم حلالا) تبين الحقائق ج ۵ ص ۳۰ ايضا في الفتاوى الكاملية ص ۱۵۸ ومجمع الانهرج ۲ ص ۳۰۸) والله اعلم بالصواب

مولوی احمد نوری مخی عنہ مولوی محمد احتشامی مولوی نور محمد نائب افغانستان و مرکزی دارالافتاء رئیس

دیسویہ مقابل دخیل میراث

له حق خخه ابراء بيله دعوى صحيح گيرى كنه او حکم دبیع لری كنه؟

پوښتنه : از طرف ریاست محكمه مرافعه كنده ابراء برای محترم رئیس صاحب دارالافتاء السلام عليكم - المرام ایكېك زن كه از حق حصه پدری موروثی برای عم خود ابراء و تبراء در مقابل ۱۶۶۰۰۰۰ آفغانی بده بدون دعوی صحت دار و بانه همین حکم بیع دارد و بانه معلومات برای پایان بدهید حواله کتاب هم تحریر دارید فقط

(ریاست محكمه مرافعه قندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

اول سوال جواب ابراء ددعوى خخه ددغه موروثی مخكى چونكه ابراء بالعوض ده او ابراء بالعوض حكم دصلح لری نو خكه داوايو څې بغير له دعوى خخه دغه ابراء صحت نه لری خكه څې صلح موقوفه ده یرد دعوى:

الابراء بعوض عند الحنفية هو صلح بمال (الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۳۴۶) الصلح على ثلاثة اضرب الاول صلح مع اقرار و صلح مع انكار و صلح مع سكوت ووجه الانحصار ان المدعى عليه عند دعوى المدعى امان يجيب لدعواه اولاي يجيب فان اجاب فلا يخلو امان يكون الجواب بالاقرار او بالانكار فهو الضرب الاول والثاني فان لم يجب اصلا فهو السكوت وكل ذلك جائز عندنا (لسان الحکام بهامش معين الحکام ص ۱۵۳) -

او که ترمنخه دعوى نه وه شوى او د ابراء خط ليکل شوى وى نو د ابراء هبة بالعوض ده لکه

زوجة چې ابراء دخپل مهر څخه وکي اوقصد يی عفوکول دزوج وی دمهر څخه نوقفه
دلته ابراء هبه بولی ځکه چې عوام دمصطلحات فقهیه امتیازنشی کولای مثلاً دهبه
بالعوض څخه تعبیر په ابراء کوی او هبه بالعوض چونکه یو تبرع ده هر څوک یی هر ځای
کولای شی سبق ددعوی نه غواړی:

ففي الوقت الحاضر الذي لا يميز فيه الناس بين المصطلحات الفقهية يمكن جعل الابراء تمليكا
ويكون حكمه حكم الهبة (الفقه الاسلامي ج ۷ ص ۲۸۶)

ددوهم سوال جواب لکه په اول جواب کی چې تیر شول چې دغه ابراء خط ۱۲ احتمال لری که
تر مخه دعوی شوی وه وروسته د ابراء خط لیکل شوی وونود ابراء چونکه حکم دصلح
بالمال لری اوصلح بالمال په لاندی ډول حکم لری که چیری دغه صلح سره د اقراره دمدعی
علیه شوی وه نوصلح حکم دبیع لری اوکه سره دانکار یا سکوت شوی وه نو حکم
دمعاوضی لری دمدعی لپاره او خلاصوالی دقسم څخه دی دمدعی علیه لپاره اوکه
دعوی نه وه شوی او ابراء خط لیکل شوی وونود ابراء دهبه بالعوض لری او هبه بالعوض
هبه وی په ابتداء که بیع وی په انتهاء کی:

اذا وقع الصلح عن اقرار على مال عن دعوى مال معين فهو في حكم البيع (المجلة المادة ۱۵۴۸)
الصلح عن انكار او عن سكوت هو في حق المدعى معاوضة وفي حق المدعى عليه خلاص من
اليمين وقطع للمنازعة المجلة الماد ۱۵۵۰ واذا وقعت الهبة بشرط العوض المعين فهي هبة ابتداء
..... بيع انتهاء (الدر المختار بهامش رد المحتار ج ۴ ص ۵۷۹ وهكذلك في بدائع الصنائع ج ۶ ص ۱۳۲
والفقه الاسلامي ج ۵ ص ۲۹) -

لکن په هبه بالعوض کی یوه خبره ضروری ده هغه دا چې دغه مخکه چې ابراء ځنی شوی ده
او هبه شوی ده دابه دنوری مخکی څخه جلا کیږی او پس دجلاکیدوبه بیاموهوب له ته
تسليمیږی او هغه به یی قبض کوی ځکه چې هبه دمشاع صحت نه لری چې په وقت کی
دقبض هم پرخپل مشاع والی پاته وی:

وهبة المشاع فيما يقسم لا تنفذ الا بالقسمة والتسليم (بدائع الصنائع ج ۶ ص ۱۲۱) فلاتصح عند
الحنفية هبة المشاع اذا كان يحتمل القسمة كالدار والبيت الكبير وتكون الهبة فاسدة فان قسم
المشاع وسلم جازت الهبة وهذا شرط صحة للهبة (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۱۴) والله تعالى اعلم
بالصواب

کتاب الوکالة

آيا وکالت ورکول دمحمکي په حضور شرط دی

پوښتنه : چې موکلین یو وکیل ته وکالت ورکوي ددواړو حضور محکمي ته ضروري دی او کيهرځای موکلین کولای سی چې وکیل ته وکالت ورکړي یعنې که یو موکل وکالت ورکړي په حضور د شاهدانو بیله محکمي څخه د وکالت صحي دی او کيا ؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

فقهاء په وکالة کې دا شرط ندی ذکر کړي چې موکل او وکیل به محکمي ته حاضرېږي بلکه د فقهاء د عبارتو څخه دا معلومېږي چې دا شرط نه غواړي هرځای کولای سی چې یو څوک بل سړی وکیل کي ولی بناء د وکالة پرفراخي او سهولته او اسانۍ باندې ده اوله دې وجهې څخه اتحاد د مجلس د ایجاب و قبول د وکالة شرط نه دی کیدلای سی چې ایجاب نن و سی قبول د وکالة بله ورځ او کیدلای سی چې یو څوک غائب وکیل دروی :

اتحاد المجلس شرط في جميع العقود ماعدا اثلاثة الوصية والايصاء والوكالة... واما الوكالة... فمبنية على التوسعة واليسر والسماحة فلا يشترط فيها اتحاد المجلس لان قبولها قديم يكون باللفظ لقول اوبالفعل بان يشرع الوكيل في فعل ما وکیل فيه ويصح فيها توكيل الغائب (الفقه الاسلامي ج ۴ ص ۱۱۳ هکذا في بدائع الصنائع ج ۶ ص ۲۰) -

(نوټ) : د اول سوال د جواب په تفصيل کې بايد ازياته کړو چې کله جانيین يو چاته ووايي چې زموږ مابين کې ته تقسيم وکه موږ به راضي يو او هغه هم تقسيم وکي نو دا صلح ده يوه جانب لره بيا دا حق نسته چې رجوع وکړي او ووايي چې زه دا تقسيم نه منم لکه ۱۵۵۶ ماده د مجلې چې وائی :

اذاتم الصلح فليس لواحد فقط من الفريقين الرجوع عنه والله اعلم

مولوي احمد نوري مټي عز مولوي زاهد احمدي

وکیل ترعمل کولو وروسته معزولېږي او کته؟

پوښتنه : و حضور ته د علماء کرامو د دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبرکاته د الله جل جلاله په حفظ کې اوسې ۲ نفر او يا دیر کسان چې يو وکیل ته په خپله رضا سره وکالت

شرعی ورکری دتقسیم دمعلومولود پاره یعنی دویش دمعلومید وپاره نووکیل چې عمل وکړی

یعنی ویش معلوم کړی ترعمل وروسته موکل کولای سی چې وکیل معزول کړی ایاترعمل وروسته معزول کیدای سی اوکیا؟ اوکه معزول کیدای سی څو قدر زمانه وروسته معزول کیدای سی اوکه گرسره ترعمل وروسته بیانسې معزول کیدای.

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

وکیل چې خپل کار او عمل پای ته ورسوی په محض پای ته رسید لوسره دعمل خپله وکیل معزول کیږي ضرورت ودی ته نسته چې موکل یی عزل کړی:

طرق انتهاء الوكالة ۳ انتهاء الغرض من الوكالة وهوان يتم تنفيذ التصرف الذي وكل فيه لان العقد يصح حينئذ غير ذي موضوع (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۱۲۶) يترتب على الوكالة ثبوت ولاية التصرف الذي تناوله التوكيل (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۹۳)

مولانا محمد احمدي مولانا احمد نوري مغل

وکیل دغائب پر خپل وکالت پاتېږي تر څو چې خیانت پکې څو گندنشي

پوښتنه ومحترم ددارالافتاء ریاست لور مقام ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته اما بعد څرنګه چې زه نیاز محمد دنور محمد زوی دکندهار ولایت د۲ ناحیه اوسیدونکی دارنګه عرض وړاندې کوم رام تلوهندوپه شیر سرخ کي ۴۰۰ انگوری جوی لری ټوله ټپ وماته په تسلیم راکړی دی اودی وهندوستان ته کډه شوی دی مادغه باغ په اول کال وحافظ آغاته په روزنه ورکی تر کال وروسته هغه بیرته راپریښود ما بیرته ومعلم عبدالغنی ته په شراکت ورکی چې نیمایي دهندواو نیمایي زما اوستا هغه تراوسه وماته یوه افغانی هم نه ده راکړی دباغ مالک خوزماڅخه غوښتنه کوی اودغه انگوری جووی ټپ پر خپل سر خرابه کړی دی زه په خبر نه یم ځکه چې دی واثي دغه باغ دهندودی ته هیڅ حق نه لری یودانه واتریمپ او ۳ خونی ما پکښی آبادی کړی دی ستاسو دمحترم حضور څخه هیله کوم چې زموږ د موضوع په باره کی شرعی فتوی راکړی او قومندانی ته ولیکی چې په دی باب کی اجراءات وکی والسلام.

(مستفتی نیاز محمد ولد نور محمد)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الجواب بعون الملک الوہاب^۱

ہندوچہ پہ وقت دخیل موجودیت کی نیاز محمد دخیل باغ متصرف تا کلی دی نویابل
 شوک نسی کولای چہ پہ وخت کبئی دغیبوت دھند و دنیا ز محمد دلاسه دغہ باغ وباسی
 مگر کچیری دنیا ز محمد خیانت ظاہری نوبہ قاضی دنیا ز محمد شخہ باغ اخلی او بل ثقہ
 امین سری تہ بہ ٹہ ورسپاری پہ (الفتاوی تنقیح الحامدیہ ج ۱ ص ۳۳۹) کبئی راغلی دی؛
 فان العرف فیما بین الناس ان من اراد سفرا یؤکل غیرہ بقبض دیونہ او بقبض حقوقہ علی الناس
 ویرید بذلک التوکیل بالقائم والحادث جمیعاً حتی لایضیع شیء من حقوقہ فلمکان العرف صرفنا
 الوکالۃ الی الکل وهذا نظیر من وکل انسانا بقبض غلاتہ کان وکیلاً بالواجب وبما یحدث
 وانصرف الوکالۃ الی الکل لمکان العرف فان الناس فی عاداتہم یریدون بهذا التوکیل القائم
 والحادث حتی لایحتاجون الی تجدید الوکالۃ فی کل زمان ولایقعون فی الحرج
 او پہ (ردالمحتار ج ۳ ص ۳۶۰) کبئی راغلی دی؛

نقل ابن المؤید عن جامع الفصولین لو اخذ القاضی ودية الفقود ممن هی بیده ووضعها عند ثقة لا
 بأس به آہ وهذا یخالف ما فی المعروضات الان یقال ما فیہا هوفی حق امین بیت المال فلیس له
 ذالک وان کان المفقود لا وارث له الا بیت المال لان الوارث حقیقۃ لیس له ذلک فامین بیت المال
 بالاولی ومانقلناه انما هوفی القاضی الذی له ولایۃ حفظ مال الغائب والظاهر انه محمول علی
 ما اذاری المصلحۃ فی ذلک بان کان من المال بیده غیر ثقة والافہو عبث تأمل۔

حاصل دادی چہ ددغہ باغ متصرف نیاز محمد دی کہ ٹہ تفویض دھندو و نیاز محمد تہ پہ
 حجة شرعی ثابت وی او غلات او حاصلات بہ وده تہ تسلیمیری او معلم عبد الغنی تہ
 صرف خیل حصہ ده واللہ تعالی اعلم وعلمہ اتم واکمل

مولوی ذہمہ الحقانی مولوی احمد نوری عفی عنہ

کتاب الشفعة

دکان شفعه لری او کنه ؟

پوښتنه : جناب محترم د مرکزي دارالافتاء فاضل اودانشمند رئيس صاحب السلام عليكم
محترمه زموږ د ستري محکمی نمايندگی ته يو تعداد ښاری خلک راځي اودا تپوس کوي
چې دکان شفعه لری که نه ؟ موږ به خپل واردالازم وگڼل چې دا کار رسمي شکل پيدا کړي
اوتاسو محترم په دې باب شرعی فتوي دلاندي ټکو په باب صادره کړي (۱) که چيری
ددکان څنگ يا شاته کومه مخکه خرڅيږي ددغه دکان مالک اويا کرايه نشين داحق شرعا
لري چې دشفعه دعوی ئې وکړي اوکه يا اوچې دوکان خرڅيږي دبل دوکان مالک حق لری
کنه ؟ اميدوار يو چې دخلکو د مشکل دحل په منظور پورته معلومات راته را کړي ستاسو
مهرباني او مرحمت به وی والسلام

(المستفتی خطيب دستری محکمی نمايندگی مسئول)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلوة على اهلها اما بعد شفعه په هر هغه شئ کی چې نه نقل کيږي او ثابت
ديارد استمرار وی یعنی غير منقول وی لکه مخکه ژرنده کوهی اوداسی نور شيان شته
نوکه پرچا باندي بله خونه سربيره وه شفعه لری یعنی که سربيره خونه خرڅه شوه دلاندي
صاحب حق دشفعه لري اوکه دلاندي خونه خرڅه شوه دسربيره خوني صاحب ئې حق لری که څه
هم لاري سره جلاوي هم دارنگه که دري دوکانه څنگ پر څنگ لاري وعام لاري ته راوتلی
وي يوه سړی لره پر څنگ ددي درود کانونو داري دوکانونه خرڅ شوه دادڅنگ
دوکاندار حق دشفعه لری دلاندي مسئولو :

و شرطها ان يكون المحل عقار المراد بالعقار ههنا غير المنقول فدخل الكرم والرحاء والبشر وان لم
يكن طريقه في السفل الخ (ج ۵ ص ۱۵۲ من ردالمحتار) لانه التحق بالعقار بماله عن حق القرار
الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۱۵۳) (ومنها) ان يكون المبيع عقار او ماهو
بمعناه فان كان غير ذلك فلا شفعة فيه عند عامة العلماء سواء كان العقار مما يحتمل القسمة
اولا يحتملها كالحمام والرحى والبئر والنهر والعين والدور الصغار (الفتاوى الهندية ج ۵ ص ۱۶۰)
(وعن محمد رح حوانيت ثلاثة يلى بعضها بعضا وباب كل واحد الى الطريق الا عظم ولرجل الى
جنب حانت منها حانوت فبيعت الحوانيت الثلاثة فله ان يأخذ بها وهي كالبيوت في دار واحدة)

بزازيه بهامش الهندية ج ۶ ص ۱۵۹)

اودسر قلقي والاكه هميشه ددوكان مستحق شي په شفعه كي اختلاف دي بهتره داده چې حق دشفع نه لري په قرار دلاندي مسئلي:

بقي لوكان الخلو بناء اوغراسا بالارض المحتكرة اوالمملوكة يجرى فيه حق الشفعة لانه لما اتصل بالارض اتصال قرار التحق بالعقار آه قلت ذكره من جريان الشفعة فيه سهو ظاهر لمخالفته المنصوص عليه في كتب المذهب كما سيأتى في بابها ان شاء الله تعالى (ردالمحتار ج ۴ ص ۱۹ والله اعلم)

دفضولي په بيع كي دعوى دشفعي صحت نه لري ترخوجي مالک اجازه ونکړي

پوښتنه : ددارالافتاء رئيس صاحب دحاجي وزير محمد او عبد الله موضوع تاسوته راجع سوه دپوره څيړني وروسته به تاسي خپل نظر او فيصله موريته راوليږي. والسلام ۶-۸-۱۳۷۵ (امير المؤمنين مجاهد ملا محمد عمر)

هو الله المستعان

دافغانستان داسلامي دولت محترم عالي قدر امير المؤمنين ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته جناب فضليت ماب تاسوچې مونږته دحاجي عبد الله او حاجي وزير موضوع راليږلي وه هغه مونږته په ۲۸ - ۱۳۷۵ - ۸ راتسلیم شوه زمونږ دمرکزي دارالافتاء علماء دغور لاندي ونيوله ترڅيړني روسته مونږچې کوم مطلب ته ورسيدو هغه داده چې په فيصله کښي ذکر شوی دی چې بائع هندو وه لکن معلوم نه ده چې کوم هندو وه خو حاجي وزير وايي چې هغه هندو ننډلال وه دېگوانداس زوم په دوسيه کښي خودير اوږد جريان ذکر شوی خو مونږ به يوه نوی خبره پکښي وکړو هغه داچې ننډلال چې زوم دېگوانداس ده هغه خوپه ميراث دېگوانداس کښي حق نه لري اودغه ننډلال دحاجي وزير سره بيع په وکالت دورته دېگوانداس هم نه ده کړی ځکه چې دننډلال يو اقرار خط پروت ده په دوسيه کښي چې دسفارت مهرهم پري لگيدلی هغه ويلي چې ورته رضایت ونه ښوده او حاضر نشول چې دابيع ومنی نوکله چې دابيع بلاوکالت شوی ده نو بيع دفضولي بلل کيږي او په بيع دفضولي کښي دعوى دشفع نه صحيح کيږي ترڅو اصل مالک اجازه ونکړي لکه چې په الدر المختار علی هامش ردالمحتار کښي په ج ۵ ص ۱۵۴ کښي وايي:

وتجب بعد البيع ولو فاسد انقطع فيه حق المالك... آه

اوپه مجله ماده ۱۲۶ کنبی وایي:

یشترط ان يزول ملك البائع عن المبيع:

نو ظاهره داده چې دلته شفيع نشته بل خواته شفيع دخپلی شفيع داثبات دپاره هم ډیرڅه ویلی دی البته مونږ مصلحت او مناسب دابولو چې کچیری امیر المؤمنین مدظلہ العالی په خپل صلاحیت او اختیار سره دادواړه دتمیز فیصلی معطله کړی ترهغی چې ټول جوانب حاضر شی او حالت روښانه شی بیا په امر دامیر المؤمنین جدید دابتداء څخه داموضوع په جریان کنبی و اچول شی دابه دجنجال په ختمولو کنبی مؤثر واقع شی.

مولوی محمد اکرم خان صاحب دارالافتاء
مولوی نور محمد صاحب دارالافتاء
مولوی نور محمد صاحب دارالافتاء

مولوی عبدالکريم منى ۱۳-۱-۱۳۷۵ هـ ق

دشفعي په دعوى كې كه مدعي عليه حاضر نشي دمدعي په جانب فيصله څنگه ده؟

پوښتنه : و حضور ته د محترم رئيس صاحب دارالافتاء يونفر په نامه عطاء الله او بل په نامه داسد الله نومېږي چې دگل اغاڅخه مخكه رانيولې ده تقريباً ۲۰ خرواره مخكه ده نوزه حاجي نصرالله او بل حاجي خان بل آيات الله بل حاجي عبدالكريم نومېږي موږ په دغه ورځ چې خبرسو دشفع دعوى وكړه نوموړى عطاء الله او اسد الله نامي زموږ څخه وتښتېده كابل ته ځان نه حاضر وى نوموړى د نوموړى پلار حاضر كى او ۲۰ ورځې موږ وخت وركړى او پلار هم حاضر نكړه او دست برداره سوه بيا موږ په راديو كى اعلان وكړى اوس غواړو چې دغه مخكه موږ ته تسليم او قيمت و حكومت ته ورتسليم كړى يا څنگه وكړو؟ ستاسو څخه افتاء غواړو په ډير احترام

(محكمه عدليه د ډنډا ابتدائيه قاضى دوست محمد و ملا محمد خان)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب محترمو مستفتيانو تاسو په استفتاء كى داسى ليكلې دى چې هغه ورځ چې موږ دشفع دعوى وكړه عطاء الله او اسد الله زموږ څخه وكابل ته وتښتېدل اوس غواړو چې موږ ته مخكه راتسليم شي او قيمت و حكومت ته ورتسليم كړو د شريعت منوره له مخى تاسو حق نه لرى ترڅو چې مدعيان عليهما حاضر شي او بيا ملامت

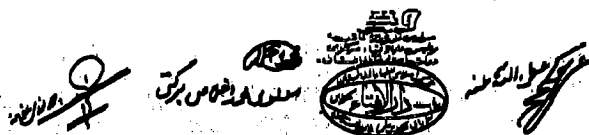
شی قاضی حکم پرو کوی بیا حق د تسلیم لری ځکه چې پر غائب حکم نه کیږی:
ولا یقضى على غائب ولا له ای لا یصح (قوله ولا یقضى آه) ای بالبینة سواء کان غائبا وقت الشهادة
او بعدها وبعد التزکية وسواء کان غائبا عن المجلس او عن البلد واما اذا قرر عند القاضی فیقضى علیه
وهو غائب لان له ان یطعن فی البینة دون الاقرار (قوله ای لا یصح) لما فی الفتح من ان حضرة
الخصم لیتحقق انکاره شرط لصحة الحكم (ردالمحتار ج ۴ ص ۲۷۳) -

او هغه عبارت چې په درمختار کی لیکلی دی:

ولو قضی علی الغائب بلانائب ینفذ وقیل لا:

هغه دهغه قاضی حکم ده چې قضاء پر غائب صحیح بولی لکه چې تفسیر یې کړی ده:

ای قضی من یری جوازه کشافعی لاجماع الحنفیة علی انه لا یقضى علی غائب (ردالمحتار ج ۴
ص ۳۷۶) واللہ تعالی اعلم

مولوی عبدالکیم منی عز مولانا زمان شاه مولانا عبداللہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

د شفیع قمر مرگ وروسته وارث حق ددهوی لری ګنه؟

پوښتنه: د عبد الصمد د نظر محمد د زوی د پنجوايي داوسیدونکی غوښتن لیک د تمیز
د علماء کرامو حضور ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته عالیقدر پنجوايي کی پلار
محمد انور د ملک د شفع دعوی کوله اوس دغه پلار وفات سو دهغه زوی میر حمزه غواړی
چې دعوی وکړی زه په دی هکله ستاسو عالیقدر رود حضور څخه مسئله غواړم چې زوی ئې
د دعوی حق لری او که ئې نه لری؟

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم الجواب ومنه الصدق والصواب
کله چې شفیع مړشی د یبع څخه وروسته او مخکی تراخستلو دهغی مخکی یاسرای چې
شفیع یی په شفعه باندي اخلی په مذهب دا حنا فو رحمهم الله دهغه وارث حق داخستلو په
شفعه سره نه لری که چیری قاضی قضاء په شفعه سره د شفیع لپاره نه وه کړی ورنه حق
د شفعی وارث لری:

فی هذه للشفیع حق الشفعة لان المشتري صار شریکا والشریک مقدم علی الجار وانما شرط ان يتصدق علیه بطريقه لانه اذالم يتصدق بطريقه صار المتصدق علیه جار للدار المشتراة فلا يتقدم علی الجار غیر ان هذه الحيلة انما تكون حيلة لا بطلان حق الجار لا لابطال حق الخلیط (الهندية ج ۶ ص ۴۲۲)

وان باع رجل عقار الاذراعا مثلافی جانب احد الشفیع فلا شفعة لعدم الاتصال وكذا لا شفعة لو وهب هذا القدر للمشتري وقبضه (قوله لو وهب هذا القدر) ای الذراع مثلا والظاهر ان المراد وهبه بعد بيع ما عدا هذا القدر بقرينة قوله للمشتري ويحتمل ان الهبة قبل البيع الخ (رد المحتار ج ۵ ص ۱۷۱) والله اعلم بالصواب

مولانا محمد امجد علی خان مولانا محمود میوند وال مولوی عبد الکریم منی من مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
 مولانا محمد امجد علی خان
 مولانا محمود میوند وال
 مولوی عبد الکریم منی
 منی من مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

په ځمکه کې د خپل حق د دعوی گټلو وروسته په پاتې ځمکه د شفعي دعوی کول
 پوښتنه زه بهی بی روزی گلله چې خپل میراثی ملک او جائداد می دخپلو ماما گانو څخه په
 لاندی ډول جلا کړی یو باغ چې زما ماما گانو زما په غیاب کی بغیر له اجازی څخه خرڅ کړی
 وو اوزه هم په دی باغ کی شریکه وم او مشتري زما د حق درا کولو څخه منکړو و کله چې خبره
 شریعت ته شوه نو ما خپل حق پیدا کړ او بیامی دبائع او مشتري په حضور کی خپله حصه جلا
 کړه ماته له حق سپارلو څخه وروسته مادستی د شفعي دعوی وکړه او مشتري ته می وویل
 چې زه خوپه او بو لښتی او د باغ په هر حساب کی شریکه یم ځکه زه یو وار ته یم اوته غیر سړی
 یی نوزه شفیع یم او د باغ دغه نوره حصه زما په شفع ده تاته ئې نه درکوم مشتري راته وویل
 چې ستا شفع حق نکړی ولی تا پخوا د شفعي بیغ نه دي کړی ما ورته وویل چې پخوا ما خپل
 حق نسوژوندي کولای ما څه بیغ کړی وای نو اوس سوال دادی چې زه شفع پیدا کولای شم
 او کیا؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

په شفع کی طلب موثبت شرط دی طلب موثبة دادی چې شفیع په بیع ددغه زمکی چې دی یې شفیع دی خبرشی په دغه مجلس کی دعلم طلب دشفع وکی حتی که دغه شفیع په دغه زمکه کی دعوی درقبی اودشفعی ددواړوکول دواړی دعوی به په یوه کلام کوی اوکه ئې اول دعوی دملکیت درقبی وکړه وروسته ئې دعوی دشفع وکړه نوئې دعوی دشفعی نه صحیح کیږی اوس نوحکم دادی کچیری دغه بی بی روزیگله په هغه وقت کی چې په بیع دباغ خبره شوه دعوی دخپل حصی اودشفعی په دغه نوریاغ کی کړی وی نوئې دعوی دشفعی صحیح کیږی اوکه ئې محض خپل دحصی دعوی کړی وه نوئې شفع ساقط ده:

يلزم الشفيع ان يقول كلاما يدل على طلب الشفعة في المجلس الذي سمع فيه عقد البيع في الحال كقوله انا شفيع المبيع او اطلبه بالشفعة ويقال لهذا الطلب طلب الموائبة (مجلة الاحكام المادة ١٠٢٩) ولو بيعت دار بجانب دار رجل هو شفيعها وهو يزعم او رقبة الدار المبيعة له وهو يخاف انه اذا ادعى رقبته تبطل شفيعته وان ادعى فيها تبطل دعواه في الرقبة فيقول هذه الدار داري وانا ادعى رقبته فان وصلت اليها والا انا على شفيعتي لان الجملة كلام واحد فلا يتحقق السكوت عن طلب الشفعة غمز عيون البصائر شرح الاشباه والنظائر ج ٣ ص ١٩١ وهكذا في طحطاوى على الدر المختار ج ٤ ص ١٣١) والله اعلم وعلمه اتم وحكم

مولوي عبدالحکیم غنی مراد مولوي احمد نوري غنی مراد مولانا محمود میوند وال مولوي نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
 مولوي نور محمد من بکری
 مولوي نور محمد من بکری
 مولوي نور محمد من بکری

مولوي عبدالحکیم غنی مراد مولوي احمد نوري غنی مراد مولانا محمود میوند وال مولوي نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

په بیع فاسد کې ترهغو شفعه نه صحیح کیږی ترڅو حق دفسخ ساقط شي

پوښتنه: زه حاجی عبداللہ جان یوه پوښتنه لرم هغه داده چې محمد هاشم نامی یوسرای رانیو د فیض اللہ څخه په دي شرط چې مسجد ته وقف کړی مائې دشفیع دعوی وریاده کړه محمد هاشم ئې جواب را کړ چې دغه سرای دپاره دمسجد شریف دضرورت دپاره رانیسم دغه سرای محمد هاشم رانیوی قبالة ئې دمسجد دملا امام په نام جوړه کړه ووسته ترقبالی ئې اقرار دوقف نویشته کړی چی دسرای دعوی نه زه کوم نه ئې زما اولاد کوی وروسته

حاجی خیرو جان نامی راغلی چہ زہ نہی شفیع یم او شفیعہ پہ مشترک حای سرہ کوی پہ نام
دشفیع دغہ قبالہ نہی دمحمدہاشم ثخنہ واخیستہ قیمت نہی ورکری اومونہ مسجد وال نہی
ہم شفیع یو نو شرعی حکم خہ دہ؟

بسم اللہ الرحمن الرحیم

کہ بیع پہ مابین دمحمدہاشم اوفیض اللہ پہ شرط دوقف دمسجد سوی وی بیع نہی فاسدہ
پہ بیع فاسد کی ترہغہ پوری شفیعہ نستہ چہ حق دفسخ نہ وی ساقط سوی پہ بناء سرہ
دمشتری یا پہ بیع یا غیرہ چہ پہ فقہہ کی ذکر سوی دی او کہ پدغہ بیع کی دغہ مذکور
شرط نہ وی بیع بیاصحی دہ شفیعہ دشفیع پکی ستہ چہ پہ صحی شرعی طلبات سرہ
مسبق وی اگرچہ وقف کول دمخکی وروستہ تریع وی بلکہ شفیع حق دشفیع لری اووقف
نقض کیڑی ہرچی شفیع دحاجی عبد اللہ جان اوددہ دشریکانو دہ ہغہ ساقط دہ ٹککہ چہ
طلبات نہی پر وجہ شرعی نہ دی کری ہرچی بیع پہ شرط دوقف دمسجد فاسدہ ٹککہ پہ
ردالمختار کی راغلی دی؛

وکذا اذا كانت المنفعة لغير العاقدین ومنه اذا باع ساحة علی ان یبنی بها مسجداً وطعماً علی ان
یتصدق به فهو فاسدہ (ردالمحتار ج ۴ ص ۱۳۷ وکذا فی فتح القدیر ج ۶ ص ۷۸)
ہرچی عدم شفیعہ پہ بیع فاسد کی ترہغہ وخت چہ حق دفسخ نہی ساقطیڑی ٹککہ پہ ہندیہ
کی راغلی؛

ولا شفعة فی الشراء الفاسد سواء کان المشتري مما یملک بالقبض اولا یملک وسواء کان
المشتري قبض المشتري اولم یقبض اه (الہندیہ ج ۵ ص ۱۶۴ وکذا فی المجلۃ المادۃ ۱۰۶۶) فی
الکامیلۃ ص ۲۲۰ سئل عن اشتری ارضا شراء فاسدا هل تثبت فیها الشفعة فالجواب لا تثبت
فیها الشفعة ففی منح الفقار اذا اشتری دارا شراء فاسدا فلا شفعة فیها اما قبل القبض فلبقاء ملک
البائع فیها واما بعدہ فلا احتمال الفسخ لان لكل من المتبايعین سبیلاً الی فسخه ولم یسقط فسخه
فان سقط فسخه بان بنی المشتري فیها وجبت الشفعة... آہ

ہرچی وقف کول شفیع نہ ساقط وی ٹککہ پہ الدرالمختار کی راغلی؛
کما ینقض الشفیع جمیع تصرفاتہ فی المشتري حتی الوقف والمسجد والمقبرۃ والہبۃ (زیلعی
وزاہدی) (الدرالمختار علی ہامش ردالمحتار ج ۵ ص ۱۶۴) وفی الکامیلۃ ص ۲۱۸ سئل عن
اشتری ارضا فبنی فیها مسجداً او وقفها ولها شفیع هل له الاخذ بالشفعة وهدم المسجد وابطال

الوقف فالجواب نعم قال الكفوى سئل عن اشترى ارضا فبنى فيها مسجدا ووقفها ولها شفيع هل له الاخذ بالشفعة ويهدم المسجد اجاب نعم له الاخذ ويومر الباني بالهدم ابن نجيم في الشفعة اهـ هرچي سقوط دشفعي دحاجي عبدالله جان دي حكه چي مجله كي راغلي دي ان اخر الشفيع طلب الموائبة مثلا لو وجد في حال يدل على الاعراض عند استماعه عقد البيع ولم يطلب الشفعة في ذلك المجلس بان اشتغل بامر آخر وببحث صدداخر اوقام من المجلس من دون ان يطلب الشفعة يسقط حق شفيعته (آه المادة ۱۰۳۲) وفي مجمع الانهر وتبطل الشفعة بترك طلب الموائبة او طلب التقرير حين علم مع القدرة عليهما لانها تبطل بالاعراض وترك الطلبين او احدهما دليل الاعراض (آه ج ۲ ص ۴۸۳) والله اعلم-

هرچي شفيعه په سبب د مشترکه مشاع مخكي ده يعنى دهغه مخكي چي شفيع په سبب ددغه مخكي دعوى دشفع كوي هغه مشتركه په مابين كي دشفيع اود نوروكسانووي دشفيع شفيعه په سبب ددغه مخكي صحي كيږي حكه په تبين الحقائق كي راغلي دي: وكذا لو كانت دار بين رجلين ولا أحدهما فيها بشر مشتركة بينهما وبين آخر غير شريكه في دار فباعها كان الشريك في الدار أولى بشفعة الدار لانه شريك فيها والاخر جار والشريك في البئر أولى لانه شريك فيها والاخر جار (آه ج ۵ ص ۲۴۱) والله تعالى اعلم وفي الخانية على هامش الهندية (ج ۳ ص ۵۳۶) واذا بيعت الدار بجانب دار مشتركة بين رجلين كان لكل واحد من الشريكين فيها الشفعة وتسليم أحدهما للشفعة يصح في حق نفسه دون صاحبه... آه

مولوي نور محمد نائب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان مولوي عبدالحكيم عفي عن مولانا احمد نوري مولانا زمان شاه مولانا عبد الله
 مولوي نور محمد نائب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان
 مولوي نور محمد نائب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان

کتاب المزارعة

دمزارعة په هکله دارغستان د علماء کرامو خو مهمي مسئلي

دغه مسائل چي په ارغسان کښي علماء ترتيب کړي دهغه خاي دولسو مالاجي محمد اخند لخوا د افغانستان مرکزي دارالافتاء ته تقديم شوي ترخوښي تصويب يا ترديد وکړي دارغستان دولسوالي د مسئولينو لخوا دارغستان دولسوالي وټولو اوسيد ونکوته خبر ورکول کيږي چي دغه يو خو مسئلي چي ډيري ضروري دي اودو لسووالي دجيدو او مشرانو

علماء په اتفاق سره فیصله سوی اوترتیب کړه سوی ضرور باید ومنی او هغه رواعملی اود هغه نارواڅخه پرهیز وکړی که چیری دغه د علماء د فیصلو او حکمونو مخالفت وکړی شرعی جزاء به ورکړه سی

(۱) په ترک تور او تریشل ډاگ کو تل په یو حصه دهغه د غنمو جائز او روانه ده باید په پیسو ساعت واره او یا په ټیکه وکړل شی

(۲) لوی دهر کښت په یو حصه دهغه کښت غیر جائز او ناروا ده باید په پیسو او مثلی شیانو وکړل شی

(۳) کاریز کارول په یو خو شباروزو د دغه کاریز غیر جائز او ناروا دی باید په پیسو یا مثلی شیانو وکړل شی

(۴) خرابه مخکه جوړول په منافع او کښت د دغه مخکی غیر جائز او ناروا دی باید په پیسو او یا مثلی شیانو وکړل شی

(۵) د زراعت دری قسمه روادی هغه داچی (الف) مخکه دیوه وی تخم غویی او عمل دبل وی (ب) او یا عمل دیوه وی هغه نوردی دبل وی (ج) او یا مخکه و تخم دیوه او غویی و عمل دبل وی او غیر جائز څلور قسمه دی (الف) مخکه او غویی دیوه تخم او عمل دبل (ب) یا غویی و تخم دیوه هغه نوردی دبل (ج) یا غویی دیوه او هغه نوردی دبل (د) او یا تخم دیوه هغه نوردی نوباید هغه روادری قسمونه عملی او هغه ناروا څلور قسمه څخه پرهیز وکړه سی

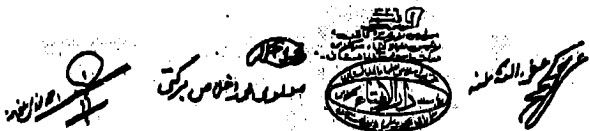
(۶) پر پاخه کښت بزگردول په یو حصه دهغه کښت غیر جائز او ناروا دی باید پرهیز څنی وکړه شی د حکم کونکو علماء کرامونو مونه اولاسلیکونه په لاندی ډول دي:

مولوی عبدالکریم صاحب - مولوی مولاداد صاحب - مولوی عبدالرزاق صاحب - مولوی عبدالولی صاحب - مولوی محمود صاحب - مولوی جمع گل صاحب - مولوی خدای نظر صاحب - مولوی عبدالرشید صاحب - مولوی عبدالصمد صاحب - مولوی محمد الله صاحب - مولوی عبدالحی صاحب - مولوی نعمت الله صاحب - مولوی عبدالغفور صاحب حاجی بابا قاضی محکمہ ارغسان (دولسوالی ملا حاجی محمد اخند لاسلیک)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا

والمسئلة الاولى والثانية والثالثة والرابعة عندنا قابلة للنشر ومثلها ان يدفع رجل ارضا الى آخر ليغرس اشجار امثل الكرم او غيره على ان تكون الارض والشجر بينهما نصفين وهذا مروج في بعض القراء والحال انه غير جائز في البحر الرائق ج ٨ ص ١١ وفي المحيط دفع ارضه لرجل ليغرس اشجارا على ان تكون الارض والشجر بينهما نصفين لم يجزوا الشجر لرب الارض وعليه قيمة الشجر وله اجر ما عمل الخ وهكذا في الخانية على هامش الهندية ج ٢ ص ٣٣١) والمسئلة الخامسة عندنا صحيحة ذكرت في شرح المجلة للاتاسي بالتفصيل الكامل ج ٤ ص ٣٧٨ والمسئلة السادسة مطابقة لعبارات الفقهاء والنقول فيها موافقة لمراجعها والله اعلم

مولوي عبدالکريم من مولوي زهير مختار مولوي محمد غلام برکتی مولوي احمد زوی منی مولوي نور محمد نائب رئيس دارالافتاء ودست اسلامي افغانستان
دخيني موادود قرار داد په سپار لويو فيصدي گته اخستل څه حکم لري؟

پوښتنه: د تمیز دریا ست ولور مقام ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته محترمه! د کرنی او مالدارۍ ریاست د کمیایو کود ادویه جات حیوانی اوزراعتی کوچنی ماشین آلات خرڅول او واردول ټې د حاجی محمد نسیم د حاجی نظر گل د زوی سره قرارداد کړې دی چې ټول بودجه ټې د حاجی محمد نسیم لخوا درې فیصد گټه د بزگرانو څخه واخلی او یو فیصد ټې د کرنی ریاست ته ورکوي دغه موضوع ستاسی حضور ته په عرض ورسیده هیله ده چې ومونئ ته هدایت راکړی چې دغه یوه فیصد گټه چې ومونئ ته راکوی جواز (روایت) لری که څنگه؟ با احترام .

(ملا محمد صادق اخند د کرنی ریاست مرستیال)

بسم الله الرحمن الرحيم

په استفتاء کښی درې پوښتنی معلومېږی یوه صراحتا دوه ضمنا صریحی پوښتنه داده چې دغه یو فیصد گټه چې د حکومت د کرنی ریاست ته ورکوی آیا صحت لری او کڼه او ضمني یوه پوښتنه داده چې محمد نسیم باندی د ایښودل شوی ده چې صرف درې فیصد گټه د بزگرانو څخه واخلی نه زیاته او بله ضمني پوښتنه داده چې دا قرار داد د حاجی

محمد نسیم سره شوی اوبل څوک نشی کولای چې دغه مالونه وارد کړی د حکومت لخوا بندیزده ورباندی نوجواب داوولی پوښتنی داده چې دغه یو فیصد گټه چې د کرنی ریاست ته ورکول کیږی صحت او جواز نه لری ځکه دامال د جملی د حلال مال څخه نه ده په (شرح المجلة للاتاسی ج ۶ ص ۴۲ او ج ۶ ص ۴۳) کی اول د حلال مالونو بیان کړی چې هغه دادی چې دامال ورته په میراث کی پاتی وی او یا ورته په معدن کی لاس ته ورغلی وی او یا په غنیمه کی او یا فیئ وی او یا په بیع کی لاس ته ورغلی وی او یا په مهر کښی وی او یا اجرة وی او یا ورته چا هبه کړی وی او یا صدقه وی او یا ئې په ښکار (اصطیاد) سره حاصل کړی وی او یا ئې په غره کښی بوټی کړی وی؛

وغیر ذالک او یا ئې ویلي هغه ذی جامع مداخل الحلال و ماسوی ذالک فحرام لایجوز اکلہ و کذا اذا کان من هذه الجهات و صرفه الی غیر المصارف الشرعية كالخمر والزمر والزنی واللواطه والمیسر والسرف المحرم وکل هذه الوجوه داخله تحت قوله سبحانه (لا تأکلوا اموالکم بینکم بالباطل)

اوبل داده چې دا عقد فاسد دی او هر عقد فاسد ریا (سود) بلل کیږی په البحر الرائق ج ۶ ص ۶۸ کښی لیکلی دی:

ان کل عقد فاسد فهو ربا... الخ

او جواب د دویمې پوښتنی چې حاجی نسیم باندی دا ایښودل شوی چې صرف دری فیصده گټه د بزگرانو څخه به اخلي نه زیاته نو دا نرخ مقررہ ول او یو خاص مقدار گټه ایښودل د طرفه د حاکم څخه هغه وقت صحیح کیږی چې تجاران تعدی او تجاوز اوزیاتی کوی لکه په دوچند قیمت ئې خرڅوي او دا عام ده په مواد خوراکیه کښی وی او که غیر خوراکیه کی:

(ولا یسعر حاکم) لقوله علیه الصلوة والسلام لا تسعروا فان الله هو المسعر القابض الباسط الرازق (الاذا تعدی الارباب عن القيمة تعديا فاحشا فیسعر بمشورة اهل الراى و افادان التسعیر فی القوتین لا غیر وبه صرح العتابی وغیره لکنه اذا تعدی ارباب غیر القوتین وظلموا علی العامة فیسعر علیهم الحاکم بناء علی ماقال ابویوسف ینبغی ان یجوز ذکره القهستانی فان ابایوسف یعتبر حقيقة الضرر کما تقرر فتدبر (قوله بناء علی ماقال ابویوسف) ای من ان کل ماضر بالعامة حبسه فهو احتکار و لو ذهب اوفضة او ثوبا قال ط و فیه ان هذا فی الاحتکار لا فی التسعیر... آه قلت نعم و لکنه یؤخذ منه قیاسا و استنباطا بطریق المفهوم و لذا قال بناء علی ماقال ابویوسف ولم یجعلہ قوله

تامله علی انه تقدم ان الامام يرى الحجر اذعم الضرر كما فی المفتی الماجن والمکاری المغلس والطبيب الجاهل وهذه قضية عامة فتدخل مسئلتنا فيها لان التسعير حجر معنى لانه منع عن البيع بزيادة فاحشة وعليه فلا يكون مبنيا على قول ابی يوسف فقط كذا ظهر لى فتامل (الدرا المختار ورد المختار ج ۵ ص ۲۸۴) او جواب ددریمی پوښتنی چې داقرار دادد حاجی نسیم سره شوی اوهرچاته اجازه نشته چې دامالونه واردکړی دحکومت لخوا بندیزده نودامستله دانحصارده چې حکومت په بعضی شيانو کښی انحصارات وضع کوی اوهرچاته په دی شيانو کښی اجازه نه وی نوکه چیری په انحصاراتو کي فائده عامه وی ملت ته اودفع عام ضرروی دملت څخه نودغه عمل بیا جائزده که څه هم یوه اندازه حجر دتجارانو پکښی راځی په تبیین الحقائق ج ۵ ص ۱۹۳ کي لیکلی دی: حتی لوکان فی الحجر دفع ضرر عام یحجر علیه عنده وذلک کالحجر علی المتطبب الجاهل... الخ - او تصرف دامام پررعية باندی دپاره د مصلحت جائز دی چې مخالف دشرع نه وی په الاشباه والنظائر د ابن نجیم کښی په ۵ قاعده کي دنوع ثانی دقواعدو ص ۱۲۳ کي لیکلی: تصرف الامام علی الرعية منوط بالمصلحة اوهملارنگه په مجله الاحکام ماده ۵۸ کښی لیکلی التصرف علی الرعية منوط بالمصلحة والله اعلم بالصواب

مولوی محمد ابراهيم برکتی
مولوی محمد ابراهيم برکتی
مولوی محمد ابراهيم برکتی

مولوی محمد ابراهيم برکتی مولوی احمد نوري مكي مولوی نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان

کتاب الحجر

دانحصاراتوله لوري پرځيني موادو کنترول لگول څنگه دی؟

پوښتنه: ددارالافتاء محترم عالي رياست ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته څرنگه چې دظاهر داؤد په وختونو کي ددولت مقرراتو سپره سم دانحصاراتو رياست پرتنباکو بوري تيلو اوداسی نوروشيانو باندی کنترول درلوداود هغوی بيله مشورې او موافقې څخه به اجراء نه ترسره کيدل موږ اوس پورته اجراء شاید ترسره کړو په دی هکله ستاسو محترمو علما کرامو فتواي غواړو والسلام .

(ملا محمد حسن رحمانی دکندهاروالی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

کچیری پہ انحصارات کی عام فائدہ وی وملت ته اودفع دعام ضرروی نودغه عمل دانحصاراتو جائز دی که شه هم یواندازه حجرد تجارانو پکبنی راحی په تبیین الحقائق ج ۵ ص ۱۹۳ کی په بیان دحجرد عاقل بالغ اودمبذر کی وایی :

ولان فی حجره الحاقه بالیهائم واهدارالادمية وهو اشد ضررا من التبیذیر ولا یتحمل الاعلی لدفع الادنی حتی لوکان فی الحجر دفع ضررعام یحجر علیه عنده وذلك کالحجر علی المتطبب الجاهل الخ اوتصرف

دامام پر رعایت باندی دپاره دمصلحت جائز دی په الاشباه والنظائر اویه مجله ماده ۵۸ کی وایی : التصرف علی الرعية منوط بالمصلحة... آه

دغه حجر دتجارانو په واقع کی دباب دامر بالمعروف دی لکه حجر دطیب جاهل اومفتی ماجن اومکاری مفلس علامه کاسانی رحمه الله په بدائع الصنائع ج ۷ ص ۱۶۹ کی وایی چې منع ددغه دروکسانو دباب دامر بالمعروف اونهی عن المنکرده دباب شخصه دحجر نه ده نودمذهب سره دامام ابوحنیفه رحمه الله تعالی مخالفت نه لری حاصل دادی چې باید دحکومت لخوا یوهیئت دمتدینو کسانو اودماهرانو ددغه کار مقرر کړی شی چې هغه کسان نفع اوضرر لحاظ کړی چی دامعلوم سی چې په انحصاراتو کی نفع عام اودفع دضررعام شته وروسته دی دغه عمل ترسره شی لکه په باب کی دنرخ ایینولو په درمختار ج ۴ ص ۱۶۱ کی وایی :

ولا ینبغی للسلطان ان یسعر علی الناس الا ان یتعدی ارباب الطعام تعذبا فاحشا فی القیمة فلا یأس بذالک بمشورة اهل الخبرة به... آه

او عام ده چې په مواد خوارکیه کبنی وی که په غیر خوارکیه کبنی (ردالمحتار ج ۵ ص ۲۸۴) باید په دغسی امور کی امام اوحکومت ډیر غور اوفکرو کی چې ظلم ورڅخه پیدانشی وبعض ظالمانو ته لاری خلاصی نشی والله اعلم

محمد رفیع دینوری

مدرسہ دینوری

محمد رفیع دینوری

مولوی احمد نوری مخی و مولانا اذین شاه مولوی عبدالحکیم مخی و مولانا عبد الله مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

ناقصه ياتروخت تيره دواخر خونكي حكم

پوښتنه: هغه دوا فروشان چې ناقصه دوا تروخت تيره دوا خرڅه وي جزاء لري ځكه كه ئې لري تركومي اندازي؟

(داميني قومانداني لخوا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى ددغه قسم دوا فروشانو جزاء داده چې دواوې ئې بندي شي دوي ددوا خرڅيدو څخه منع شي ځكه دغه قسم دوا فروشان دقسم څخه دطيبيانو جاهلانودي منع دجاهل طبيب كه څه هم ظاهرا حجر دردي لکن په واقع کې د بابه د نهی عن المنكردي لکه چې په بدائع الصنائع ج ۷ ص ۱۶۹ کښي وايي: يمنع هؤلاء الثلاثة عن عملهم حسلان المنع عن ذلك من باب الامر بالمعروف والنهي عن المنكر لان المفتي الماجن يفسد اديان المسلمين والطبيب الجاهل يفسد ابدان المسلمين والمكاري المفلس يفسد اموال المسلمين... الخ - نو چې دغه حجر په واقع کې نهی عن المنكر شوه حجر نشو نو په مذهب دامام ابو حنيفه رحمه الله تعالى جائز شوه (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۴۴۹) کي راغلي دي: فيحجر على هؤلاء وامثالهم لان دفع الضرر العام واجب وان كان فيه الحاق الضرر الخاص و مصارمة الحريات والحجر في هذه الحالات عقوبة مناسبة لجرهم ودرء المفاسد عن الناس لهذا روى عن ابي حنيفة رحمه الله تعالى انه كان لايجرى الحجر الا على هؤلاء الثلاثة لان الطبيب يضر الابدان والمفتي يضر الاديان والمكاري يضر الاموال -

الحاصل ددغه قسم دوا فروشانو منع ددوا فروشي څخه پر حکومت واجب دي تر هغه وخت پوري چې دوي ددغه عمل څخه تائب کيږي او د حاکم په رايه کې هم دغه اندازه منع ده

کتاب احياء الموات والشرب

غرفي درختي او خمکي بي دامام له اجازي مملو که گرخي کنه؟

پوښتنه: اشجار جبال وزمين آن بواسطه تقسيم اهل آن منطقه بدون اذن امام ملوک شان ميکړد يا نه؟

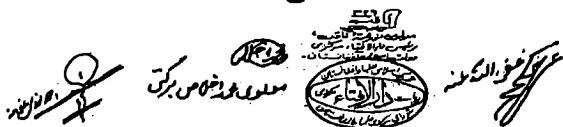
(المستفتي مولوی حميد الله فائزر رئيس محاکم ولايت پکتکا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک الوهاب

تقسيم اشجار جبال وزمين ان بدون اذن امام جائز نيت و آن زمين ملوک شان ميکړد زيرا که اذن امام نزد امام ابي حنيفه رح در احياء شرط است اگر یک شخص حطب جل جمع کند مالک ميکړد زيرا که حطب جل مثل ميد حکم دارد؟

ومن احياء باذن الامام ملكه وهذا عند ابي حنيفة رح (تبيين الحقائق ج ۶ ص ۳۵) قوله وهذا عند ابي حنيفة رح وقد اخذ الطحاوي في مختصره بقول ابي حنيفة رحمة الله عليه حاشية الشيخ شهاب الدين احمد الشلبلي على هامش تبين الحقائق ج ۶ ص ۳۵

مولوی عبدالحکیم عفی عنہ مولانا عبداللہ مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

دامام به اجازه دخمکي احياء باعث دملک دی که چاغصب کړه بيرته به ورده وی

پوښتنه: څه فرمايي علماء کرام په دغه مسئله کی چي یوسری ته حکومت اسلامی زمکه ورکی په اسناد صحی وی یعنی نوم دپلار نوم په کتاب کی نوشته وی حدود دمخکی هم په کتاب کی معلوم وی شرقا غربا شمالا جنوبا تمام حدود معلوم وی په داسی ډول بل سری قبضه کړی وی چي هیڅ شرعی لارنه ولری اوقانونی لارهم په داسی حیث مثلاً زید فوت شو په میراث کی دغه مخکه ټپ ولونو ته پاته شوه او په حکومت کی رشوت ورکی مخکه تقریباً دیرش کاله و خوری او هیڅ سند شاهد هم نه ولری اوس که مالک دمخکی خپله مخکه ځنی واخلی څه مشکل شرعی خوبه نه لری آیا په خوړل سوی وخت کی اصل مالک حق لری چې طلب ټپ کړی که نه دتیرشوی حاصلات او په حقیقت کښی ددی فوت شوی

سپری هیخ لور هم نه وی اوداچی دی قابض لیکلی دی په دی خاطر چې حکومت ئې ونه گرځوي ځکه هغه وخت داقانون وه چې حکومت به چاته مخکه ورکړه نوچی هغه به وفات شواورته به ئې نه وونوبه حکومت بیرته گرځوله اوس حقیقت داده چې دمالک دوه ځامن پاته دی او پنځه دیرش کاله تیرشوی دوفات او ځامنو ترک ددعوی په وجه دمسکنه کړې ده چې دتگ اوراتگ کرایه هم ورسره نه وه یتیمان او طالبان وه او بل خلکو بیروول چې مقابل طرف رشوت ورکړې او حکومت د وخت هم رشوت خوری او په هیخ صورت تاسودان شي گتهلی نو ځکه زامنو داجرات نه ووکړې .

(المستفتی محمد عیسی عفی عنه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الوهاب

امام اويا هغه څوک چې امام اجازه ورکړې وی چې ځمکه معینه یو کس ته ورکي هغه کس ئې اباده کړې دغه ځمکه ئې مملوک گړزی وروسته ترمرگ ئې ورته ووته پاتېږي که یو چاقبضه پروکړه بنایي پروکړه یائې درختی یائې زراعت په وکی ځمکه به مالک یادمالک ورته ته ردوی هرچی بناده هغه که ددغی ځمکی له خاورو جوړه وه مالک ته به ئې پرېږدي او که دخبستو ددغی ځمکی څخه جوړه وه خبستی هم وروسته ترنړیدو ثابت پاتیدی خبستی دبانی دی مالک ته به دنقصان ضمان ورکي که په زمکی کی نقصان راغلی او که بناء ټول یا بعض ددغی زمکی نه وه هغه دبانی ده دغه رنگه درختی هم دقابض دی مالک ته به زمکه فارغ کوی دغه حکم دبناء دنړیدو اوددرختو دختلو په دی شرط ده چې زمکی ته نقصان فاحش نه رسوی او که ئې نقصان فاحش رسوی بناء اودرختی به مالک ته دزمکی پرېږدي مالک به دمقلوع قیمت چې دمزدور مزدوری دختلو هم ورڅخه کم کړې ورکوی هر چې زراعت دی هغه زراعت چې قابض خوړلي وی پرقابض ئې ضمان نسته او هغه زراعت چې بالفعل زمکه په مشغوله وی قابض مجبور دی چې دغه زراعت به کارې زمکه به فارغ کوی دزمکی دنقصان ضمان به ورکوی هغه دقبض لیکل چې دفوت شوی سپری دوی لورانی پاته دی یانورڅه خبری چې قابض ئې کوی هغه وخت معتبری دی چې په حجج شرعی ووثابت شی هرچی سکوت دمدعی په معنی دترک ددعوی دی اصلی حکم دشرعی په باب دترک ددعوی چې مدعی ترک ددعوی دیریش کاله پریوقول درودیرش کاله پربل

قول شیخ دیرش کالہ پریل قول چی فقہاؤ راجع بللی دی وکی قاضی بہ ٹی دعوی نہ اوری کہ خہ ہم امام امرورته وکی اوکہ مدعی ترک ددعوی پنخلس کالہ وکی قاضی بہ ٹی دعوی نہ اوری پہ شرط ددی چی امام قضاۃ منع کپی وی دسماع خخہ ددعوی وروستہ ترپنخلس کالہ لکن کہ امام امرپہ سماع ددعوی ددغہ مدعی وقاضی تہ وکی قاضی بہ ٹی سماع کوی اوپر امام واجب دہ کہ مدعی حیلہ گراومزورنہ ووچی دعوی بہ ٹی خیلہ اوری یابہ بل تہ امرد سماع کوی کہ خہ ہم پنخلس کالہ تیزشوی وی لکن دغہ مرور الزمان ہغہ وخت معتبردی چی اعذار شرعی بہ مدعی لہ نہ وی کہ مدعی صغیر وو کہ خہ ہم وصی لری مرور الزمان ٹی دیلوغ خخہ معتبردی اومدعی علیہ کچیری متغلب وی کہ امیروی اوکہ غیزد امیروی لکن تزویر ددعاوی کوی لکہ ملک یاخان چی درشوت خور حکومت سرہ ہمراہ وی نومرور زمان ہغہ وخت معتبردی چی دغہ تغلب ٹی زائل شی :

اذا احیا ارضا میتة ان كان باذن الامام ملکها (خانیۃ علی ہامش الہندیۃ ج ۳ ص ۲۱۹) وھکذا فی تبیین الحقائق ج ۶ ص ۳۵) قوله ان اذن له الامام فی ذالک والقاضی فی ولایتہ بمنزلۃ الامام تاتارخانیہ عن الناطفی (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۷) و(ھکذا فی البحر الرائق ج ۸ ص ۲۱۰)

اذا احیا ارضا من الاراضی الموات بالاذن السلطانی صار مالکا لها وان اذن السلطان او وکیلہ لشخص باحیاء ارض علی ان لایکون متملکا بل لمجرد الانتفاع فذالک الشخص یتصرف بتلک الارض کما اذن له لکن لایکون مالکا تلک الارض مجلة المادة ص ۱۲۷۲)

افادت هذه المادة ان اذن وکیل السلطان کاذنہ بنفسہ وبہ صرح فی مجمع الانهر فقال باذن الامام اونائبہ وفی ردالمحتار عن التاتارخانیۃ مانصہ والقاضی فی ولایتہ بمنزلۃ الامام اہ (شرح المجلة للاناسی ج ۴ ص ۲۰۴) ومن بنی او غرس فی ارض غیرہ بغیر اذنہ امر بالقلع والرد ولوقیمۃ الساحة اکثر کما مر ولمالک ان یضمن لہ قیمۃ البناء اوشجر امر بقلعہ ای مستحق القلع فتقوم بدونها ومع احدهما مستحق القلع فیضمن الفضل ان نقصت الارض بہ ای بالقلع (الدرالمختار)

(قوله ومن بنی) ای بغیر تراب الارض والا فالبناء لرب الارض لانه لو امر بنقصہ یصیر ترابا کما کان قوله ای مستحق القلع وهی اقل من قیمته مقلوعا مقدار اجرة القلع فان کان قیمۃ الارض مائۃ وقیمۃ الشجر المقلوع عشرة واجرة القلع درہم بقیت تسعة دراهم فالارض مع هذا الشجر تقوم بمائۃ وتسعة دراهم فیضمن المالك التسعة (منح) قوله ان نقصت الارض بہ ای نقصانا فاحشا بحيث یفسدها امالو نقصها قليلا فیاخذ ارضه ویقلع الاشجار ویضمن النقصان (سائحانی عن

المقدسى) (ردالمحتار ج ٥ ص ١٣٧) وهكذا في شرح المجلة للاتاسى وفيه اقول يعنى بان كان البناء لبنا محضا اخذه من تراب الارض وانظر ما اذا امكن نقضه لبنا على هيئة هل يملكه الباني ويضمن قيمته التراب او ينقص الارض باخذ التراب منها الظاهر نعم لانه اخرج التراب عن اسمه بجعله لبنا بالصنعة فانقطع حق المالك اه وفيه ايضا اقول ولا تنس مامر فى المادة ٩٠٠ من ان نقصان الفاحش ما كان مساويا ربع القيمة فصاعدا اه (شرح المجلة للاتاسى ج ٣ ص ٤٤٣) لو غصب اخذ عرصة اخر وزرعها ثم استردها صاحبها يضمه نقصان الارض الذى ترتب بزراعية (المجلة المادة ص ٩٠٧) وعبرة الهندية فى المسئلة الاولى غصب من آخر ارضا فزرعها ونبت فلصاحبها ان ياخذ الارض ويأمر الغاصب بقلع الزرع تفريغا لملكه فان ابى ان يفعل فللمغصوب منه ان يفعله بنفسه فان لم يحضر المالك حتى ادرك الزرع فالزرع للغاصب وهذا معروف وللمالك ان يرجع على الغاصب بنقصان الارض ان انتقصت بسبب الزراعة اه (شرح المجلة للاتاسى) والنوع الثالث السكوت بمعنى ترك الدعوى مدة طويلة بغير عذر وهذا هو المذكور فى مواد هذا الباب وقد اختلف الفقهاء فى تحديد هذه المدة ف قيل هى ثلاث سنوات وهو قول مهجور لا ينفذ القضاء به كفاى تنقيح الحامدية وردالمحتار وقيل هى ثلاثون سنة وقيل ثلاث وثلاثون سنة ونقل فى التنقيح عن جامع الفتاوى ان المتأخرين من اهل الفتوى قال لاتسمع بعد ست وثلاثين سنة اه (شرح المجلة للاتاسى ج ٥ ص ١٦٧) ويتخصص القضاء بزمان ومكان وخصومة حتى لو امر السلطان بعدم سماع الدعوى بعد خمسة عشر سنة فسمعها لم ينفذه (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ج ٤ ص ٣٨٠) وقد افاد فى ردالمحتار ان القاضى الممنوع من سماع دعوى مضى عليها خمس عشرة سنة لو سمعها وحكم لا ينفذ قضاؤه لانه معزول عن سماعها لما تقرر ان القضاء يتخصص بزمان ومكان وخصومة الا ان يأمره بسماعها بعد هذه المدة فحينئذ يجب عليه سماعها ثم نقل عن الاشباه ان السلطان الذى منع قضاته عن سماع الدعوى بعد مضى المدة المذبورة يجب عليه ان يسمعها بنفسها او يأمر بسماعها كيلا يضيع حق المدعى ثم قال والظاهر ان هذا حيث لم يظهر من المدعى امارة التزوير وهذا بخلاف ما اذا مضى عليها ست وثلاثون سنة فان القاضى لا يسمعها وان امره السلطان بسماعها لان عدم سماعها بعد هذه المدة ليس مبنيا على المنع السلطانى بل هو منع من الفقهاء وكذا فى التنقيح وردالمحتار (شرح المجلة للاتاسى ج ٥ ص ١٦٨) والمعتبر فى هذا الباب يعنى مرور الزمان المانع لاستماع الدعوى ليس هو الا مرور الزمان الواقع بلا عذر اما الزمان الذى مر بعذر شرعى ككون المدعى صغيرا ومجنونا او معتوها سواء كان له

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الوهاب

دغه جوړه شوى مخكه چې حكومت ودغه سپرى ته ور كړى ده رقبه ئې د بيت المال ده حكه چې پر خرڅ كړى ئې نده نوددغه سپرى بيع صحيح نه ده دغه حكه بيت المال ته رديږي لكه هغه موات حكه چې حكومت ئې يو سپرى ته ور كړى چې آباءه كړه حصلا ت ئې خوره اورقبه ئې د بيت المال ده دغه سپرى ئې نشى خرڅولای:

وان اذن السلطان اووكيله لشخص باحياء ارض على ان لا يكون متملكا بل لمجرد الانتفاع فذلك الشخص يتصرف بتلك الارض كما اذن له لكن لا يكون مالك تلك الارض (المجلة المادة ١٢٧٢) وانما له حق التصرف فيها انتفاعا حسبما ياذن له السلطان واما رقبته فمملوكة لبيت المال فلاتورث عنه الميراث الشرعى ولا يبيعها كما يبيع سائر املاكه وانما له الفراغ عنها لآخر باذن السلطان كما هو الحكم فى سائر الاراضى المملوكة رقبته لبيت المال وهى فى تصرف الغير لظاهر (شرح المجلة للاتاسى ج ٤ ص ٢٠٤)

مولوى احمد زوى غنى عن مولوى عبد الحكيم غنى عن مولوى زاهد احملى مولوى نور محمد نائب رئيس دار الافتاء دولتى اسلامى افغانستان
مولوى محمد رفيع حسن برکتی
دارالافتاء
مجلس علماء دارالافتاء
مجلس علماء دارالافتاء

په دولتي حمکو کي جوړ شوى سرايو نه حکومت ږنگولای شي کنه؟

پوښتنه: محترم رئيس صاحب دارالافتاء السلام عليكم محترمه! هغه دولتي مخكه چې خلقو كورونه پر جوړ كړى دى يا قطعاً چا اجازه نه وي ور كړى يا اجازه لري د سابقه قوماندانانو په وخت كى يا سابق دمحمد داؤد په وخت كى وغيره آيادغه خلق ددغو كورد خايو څخه موږ منع كولای شو يا نوى سرايو نه جوړوى ددغو خلقو سرايو نه دامرپه امير نريدلاى شى كه څنگه؟ والسلام.

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم

امابعد الجواب باسم ملهم الصواب هغه دولتي مخكه چې د چا شخصى ملكيت نه وي او په شهر كى داخل نه وي اود شهر څخه خارج هم دشهر دانسانانو د بوټو كولو اود حيواناتو

چراگاه نوی که یوشوک د بادشاه یا وکیل د بادشاه یا قاضی په اجازه دغسی مٹکه آباءه کړی هغه دده ملکیت گرزیدلی دی هیڅوک دغه ملکیت دده نسی باطله ولای اوسابقه قوماندانان چونکه هغو د بادشاه یا قاضی حیثیت نه درلودی نو ددغه قوماندان په اجازه که چاکومه مٹکه آباءه کړی وی امیر المؤمنین کولای سی چې هغه ورڅخه قبض کی او که پردغه مٹکه قرار ورکوی هم یی ورکولای شی اودارنگه داسلامی حکومت په دور کی که دامیر المؤمنین یا دقاضی داجازی څخه بغیر چاکومه مٹکه آباءه کړی وی امیر المؤمنین کولای شی چې دغه مٹکه ورڅخه قبض کی یا پر هغه باندی قرار ورکی؛

الارض الموات هی ارض خارج البلد لم تکن ملکاً لاحد ولا حقاً له خاصاً فلا یكون داخل البلد موات اصلاً وکذا ما کان خارج البلدة من مراقفها محتطباً لاهلها ومرعى لهم لا یكون مواتاً حتی لا یملک الامام اقطاعها وکذلك أرض الملح والقار ونحوهما مما لا یستغنی عنها المسلمون لا یتکون أرض موات حتی لا یجوز للامام أن یقطعها لاحد وهل یشرط ان یكون بعید امن العمران شرطه الطحاوی وفي ظاهر الروایة لیس بشرط والصحيح جواب ظاهر الروایة فان الموات اسم لما لا یتنفع به فاذا لم یکن ملکاً لاحد ولا حقاً خاصاً له لم یکن منتفعاً به فکان مواتاً بعید اعن البلدة اوقریباً منها ویملک الامام اقطاع الموات والملک فی الموات یثبت بالاحیاء باذن الامام عندابی حنیفة رحمه الله وعندابی یوسف ومحمد رحمهما الله تعالی یثبت بنفس الاحیاء (الهندیة ج ۵ ص ۳۸۶) ط رشیدیہ وقول الامام هو المختار ولذا اقدمه فی الخانیة الملتقی کعادتهما وبه أخذ الطحاوی وعلیه المتون والقاضی فی ولایتہ بمنزلة الامام (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۷) ط بشاور اذا حیاء ارضاً میتة ان کان باذن الامام ملکها (فاضیخان علی هامش الہندیة ج ۳ ص ۲۱۹) والله اعلم بالصواب

مولوي محمد امانت علي احمد نوري محي مد مولوي عبدالباري محمد انور مولوي نور محمد نائب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان
 مولوي محمد امانت علي احمد نوري محي مد مولوي عبدالباري محمد انور مولوي نور محمد نائب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان
 مولوي محمد امانت علي احمد نوري محي مد مولوي عبدالباري محمد انور مولوي نور محمد نائب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان

په مخکي حکومتونو کي چي کومي دولتي ځمکي قبضه شوی دی څه حکم لری؟
 پوښتنه: و محترم رئیس صاحب ته دارالافتاء کندهار السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته محترمه
 څرنگه چي دنجیب د حکومت د سقوط وروسته دولتی ځمکي خلگو پر خپل سر قبضه کړی یاد
 طالبانو د تحریک مخکي د توپکیانو په وخت کی توپکیانو پر خلگو څرخي کړي دی آیا د ځمکي

دهغو خلگو چې نن ئې په لاس کې دي ملک ئې گرځي که یا په دی باب مو توجه و شرعی فیصله ته غواړمه والسلام (المستفتی الحاج ملا محمد حسن آخند رئیس تنظیمه ووالی ولایت قندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه العون على الصواب
سابقه قوماندانان چونکه دباشاه یا قاضی حیثیت نه درلودی نو که ددوي په وخت چا کومه ځمکه آباده کړی وي امیر المؤمنین کولاشی چې هغه ورڅخه قبض کړی یا قرار ورکړی او هم دارنگه داسلامی حکومت په دورکی یاددی ترمنځه پخپل سرچا مځکه قبض کړی وي بغیر داجازي دحکومت امیر المؤمنین کولای شی چې دغه مځکه ورڅخه قبض کړی یا پر هغه باندې قرار ورکړي ځکه چې داددوی شخصی ملکیت نه گرځي؛

ویملک الامام اقطاع الموات... والملک فی الموات یشبث بالاحیاء باذن الامام عندابی حنفیه رح وعندابی یوسف ومحمد رحمهما الله تعالی یشبث بنفس الاحیاء (الفتاوی الهندیة ج ۵ ص ۳۸۶) وقول الامام هو المختار ولناقله فی الخایة والملتی کعادتهما وبه اخذ الطحاوی وعلیه المتون (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۷)

(تنبیه) دولتی مځکی وموات مځکو ته ویل کیږی یا نورو آبا دودولتی مځکو ته نه ومرعی اوشخصی مملوکه مځکو ته اومرعی هغه مځکی بولی چې هغه مقبره وي دخلقو یاد کوچنیانو دلوبو ځای وي یاد حیوانات دخړ ځای وي مطلب دا چې منافع دخلقو دپاره وی دامځکی نه حکومت تصرف پکښی کولای شی نه یی چاته ورکولای شی بلکه دادپاره دمنافع دخلقودی اوهغو ته به پاتیږی او که یو چاقبضه کړی وي دهغه څخه به اخیسته کیږی که څه هم تر ۳۶ کاله زیات وقت تیر شوی وی؛

ونوع لیس من مرافقها وهو الارض الموات او مایسمی الان املاک الدولة لعامة (الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۵۴۲)
مایکون تبعاً لبعض القرى مرعى لخواشیه ومحتطباً لهم فهی حقهم لا یجوز للامام ان یقطعها من احد (تحفة الفقهاء ج ۳ ص ۳۲۱) وهکذا فی الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۵۴۲) لوضبط احد المرعى المخصوص بقرية وتصرف فيه خمسين سنة بلا نزاع ثم ادعاه اهل قرية تسمع دعواهم (مجلة الاحکام مادة ۱۶۷۵) وهکذا فی الفتاوی الکاملية ص ۱۱۸ والله تعالی اعلم بالصواب

په مخکني حکومتونو کې پر خلکو ویشل شوی دولتي ځمکو څه حکم دی ؟

پوښتنه : دارالافتاء دمحترم ریاست څخه (۱) هغه ځمکه چې دولتي وی اودطالبانود اسلامی حکومت دمخه دخلق اوپرچم په وخت کې وخلقوته دحکومت دنقشه اوماستر پلان سره مطابق وخلقوته تقسیم سوی وی دغه تقسیم مدارد اعتباردی اوکنه (۲) په عین شکل دنقشه سره مطابق دتوپکیانوپه دوره کې توزیع حکم څه دی (۳) دخلق اوپرچم د حکومت دمخه چې په عین شکل سره دحکومت دنقشی سره مطابق دماستر پلان دمخې مخکې وخلقوته تقسیم شوی اعتبارلری اوکه یاداټول په هغه دوران کې چې اسنادولری دهغی دوری حکم یی څه دی اوچې اسناد نه لری حکم یی څه دی (۴) اوکه دحکومت دنقشو اوماسترپلان څخه مخالف په تیر ودوروکې مخکې تقسیم سی مدارد اعتباردی اوکنه ستا سومحترم حضور څخه غوښتونکی دجواب یو .والسلام مع الاحترام -

(المستفتی مولوی عبد الولی مسئول قضایای دولت)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

(۱) په دولت اسلامی کې دمخکې دتقسیم لپاره دضروری ده چې ځمکه به دشهر اوقریه څخه خارج اودمسلمانانودمنفعت یعنی دحيواناتو چراگاه اوقبرستان اودبوټو کولوځای اودکوم شخص شخصی ملک نه وی اودارنگه دمسلمان خلیفه اجازه به وی نو حاصل دادی چې دخلق اوپرچم حکومت یو کفری حکومت دهغو تصرفات شرعا معتبرنه دی (ځکه چې دوی دکفرپه فعل باندی راضی وه) نوهغه کسان چې سند نه لری دهغو په باره کې څه اشکال نشته اوکم خلق چې سند لری هغه فعلا د امیر المؤمنین دامت برکاتهم پراجازه مسئله موقوفه ده که امیر المؤمنین یی بڼه برشفقت یاڅه مصلحت ورته پریږدی یایی ورڅخه ضبطوی په دواړو صورتوکی دهغو اختیاردی اودماسترپلان شرعا اعتبار نشته . الارض الموات هی ارض خارج البلد لم تکن ملکا لاحد ولاحقا له خاصا فلایکون داخل البلد موات اصلاوکذا خارج البلده من مراقفها محتطبا لاهلها ومرعی لهم لایکون مواتا حتی لایملک الامام اقطاعها ویملک اقطاع الموات... والملك فی الموات یثبت بالاحیاء باذن الامام عندابی حنیفة رحمه الله تعالى (الهندیة ج ۵ ص ۳۸۵) اذاحیاء ارضا میتة ان کان باذن الامام ملکها(قاضیخان علی هامش الهندیة ج ۳ ص ۲۱۹) واعتبر محمد عدم ارتفاق اهل القرية به وبه

قالت الثلاثة قلت وهذا ظاهر الرواية وبه يفتى كفاي زكوة الكبرى ذكره القهستاني وكذا في البرجندی عن المنصورية عن قاضيخان ان الفتوى على قول محمد ان اذن له الامام في ذلك الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۶ وج ۵ ص ۳۰۷ ويشترط كونه مسلما الخ قوله (ويشترط كونه مسلما الخ) اي لان الكافر لا يلي على المسلم (ردالمحتار ج ۱ ص ۴۰۵) يكفر بوضع قلنسوة المجوس على راسه على الصحيح الا لضرورة دفع الحر والبرد وبتحسين امر الكفار اتفاقا (الهندية ج ۲ ص ۲۷۶ وج ۲ ص ۲۷۷)

(۲) دتوپکیانو په دورکی چې مخکی تقسیم شوی وی که چیری د داسی یو مسلمان شخص په اجازه سره وی چې هغه پریو علاقه باندی غلبه حاصله کړی وی اوسند موجودوی نودغه تقسیم معتبردی ورنه معتبرنه دی اودا خبره په مشاهده سره یقینی ثابته ده چې د قندهار په علاقه اوطرافوکی دتوپکیانو څخه هیڅ شخص هم مکمل تسلط نه درلودی نوپردغه خبره دمذکورې علاقې دتوپکیانو تصرفات صحیح نه دی:

ثم ان الظاهر ان البلاد التي ليست تحت حكم سلطان بل لهم امير منهم مستقل بالحكم عليهم بالتغلب او باتفاقهم عليه يكون ذالك الامير في حكم السلطان (ردالمحتار ج ۴ ص ۳۴۲)

(۳) دخلق اوپرچم څخه مخکی کوم بادشاه که داسی مخکه ئې خلقوته ورکړی وی چې پر هغه د موات تعریف صادق وی اوسند پلاس کی ولری اودارنگه دمسلمان خلیفه اجازه وی نو هغه ددوی ملکیت شمیرل کیږی اگرچې د نقشی اوماستر پلان اعتبار نشته اوکوم خلق چې سند نه لری دهغو د قول اعتبار نشته:

ویملك الامام اقطاع الموات (الهندية ج ۵ ص ۳۸۶)

(۴) مخکی موږ عرض وکی چې د نقشی اوماستر پلان شرعا اعتبار نشته اوپر مخکه به د موات تعریف صادق وی اوسند به په لاس کی لری اودارنگه دمسلمان خلیفه اجازه به وی نوکه مذکور شرائط وجود نه لری مسئله په اول دوهم دریم نمبر کی واضحه شوله والله اعلم وعلمه اتم واكمل واحکم

مولوی محمد امجد الحقانی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

سرکاری ځمکه جي دتوپکيانو په وخت کي چارانيولي وی نو

پوښتنه: ددارالافتاء ټولو محترمو علماء کرامو ته السلام عليكم ورحمة الله وبرکاته وبعده
نطلب منکم الجواب دجه خاني منطقه چې دقول اردو ملکيت ووبعض کسان داوايي چې
موربد منزليانو په وخت کي نمرې اخستی وي ددکانو دپاره که چيري دوی نمرې اخستی وی
اوس ددوی په رانيو لوسره دوی ته ملکيت ثابتيږي اوکنه که چيري دوی ته ملکيت ثابت
نسی موربد په خالي نمره باندي کرايه اخستل جواز لري اوکنه؟

(المستفتي باز محمد افغاني)

بسم الله الرحمن الرحيم

دتوپکيانو په دورکي چې مخکي تقسيم شوی وی که چيري د داسی يو مسلمان شخص په
اجازه سره وی چې هغه پريو علاقه باندي غلبه حاصله کړی وی اوسند موجودوي نودغه
تقسيم معتبردي ورنه معتبر نه دي اودا خبره په مشاهده سره يقيني ثابته ده چې دقندهار په
علاقه اوطرافوکی دتوپکيانو څخه هيڅ شخص هم مکمل تسلط نه درلودي نوبناء پردغه
خبره دمذکورې علاقې دتوپکيانو تصرفات صحيح نه دي اوسابقه قوماندان چونکه
دقاضی حيثيت نه درلودی نوکه ددوی په اجازه چاکومه مخکه اباده کړی وي امير
المؤمنين کولاي شی چې هغه ورڅخه قبض کړی مسئله داده چې په مخکه ملوکو يا
موقوفه اوياسلطانيه کښی مستاجر تعمير بناء کړی په اذن دمالک يادناظر په شرط دقرار
نوباني لره حق دقرار شته په دې شرط چې اجرة مثل دمخکي قطع نظر دبناء څخه اداکوي
حاصل دادی په خالي نمره باندي کرايه اخستل جواز لري:

ثم ان الظاهر ان البلا دالتی لیست تحت حکم سلطان بل لهم امير منهم مستقل بالحکم عليهم
بالتغلب اوباتفاقهم عليه يكون ذالك الامير في حکم السلطان فيصح منه تولية القاضی عليهم)
ردالمحتار ج ۴ ص ۳۴۳) ويملک الامام اقطاع الموات فلو اقطع الامام انسانا فترکه ولم يعمره
لايتعرض له الى ثلاث سنين فاذا مضى ثلاث سنين فقد عاد مواتا وله ان يقطعه غيره والملک في
الموات يثبت بالاحياء باذن الامام عندابی حنيفه رح وعندابی يوسف رح ومحمد رحهما الله
يثبت بنفس الاحياء الخ (الفتاوى الهندية ج ۵ ص ۳۸۶ وردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۷) قال في جامع
الفصولين وغيره بنی المستاجر اوغرس في ارض للوقف صار له حق الة ار وهو المسمى
بالکروار له الاستيقاء باجر المثل آه (ردالمحتار ج ۴ ص ۱۸)

سئل فی جماعة یملکون مکانا استاجرہ منهم رجل بازید من اجر المثل وأذنوه بالبناء فیہ لیکون له خلوا بحق البقاء والقرار فبنی وعمر حسب الاذن منهم وجعله معد للصاغة و وضع یدہ علیہ مدة نحو اربع سنوات ثم باع ذالک الخلو لرجل آخر و وضع یدہ علیہ مدة تزيد علی خمس عشرة سنة وهو يدفع اجرة المثل و زیادة للمالکین ثم بعد تلك المدة قام المالکون الان یریدون ابطال ذالک الخلو واجارة المكان لغيره و یریدون علیہ الاجرة تعتنا فهل اذا کان ذالک الخلو ثابتا باعترافهم واطلاعهم واخذهم الاجرة تلك المدة لا یجابون بما ذکر ولا یؤجرونه لغيره حیث کان يدفع صاحب الخلو اجرة المثل و زیادة (اجاب) اذا ثبت الخلو المذكور مستوفیا شرائط الصحة و واضح الید قائم بدفع اجر مثل ذلک المكان بقطع النظر عما احدث فیہ لایکون للمالکی المكان المذكور ابطال الخلو بدون وجه شرعی ولا اجارة المكان من غیر صاحب الخلو (الفتاوی المہدیة ج ۵ ص ۴۹)

تقسیم دمرعی دخلکونر منع خنگه دی ؟

پو بنسنتہ : ہ ادارہ محترم و دارالافتاء شرای مرکزی علماء کرام السلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ محترم احترامہ خواہش بلکہ عرض است کہ لغا و احسانا دمرعی کہ یک قسم زمین مباحہ بودہ و متروکہ عمرات یاد میشود و الی قریہ ہا مشترکا ازان دیک یو کات محدود معلوم استفادہ مینایند و تصرف مالکانه وارن دوست نبودہ یا تقسیم ان در بین الہی جائز است یا نہ اگر باشد بکدام طریق ؟

اجروکم علی اللہ با احترام مع الاکرام -
(المستفتی مولوی لعل محمد ۲۷-۴-۱۳۷۵)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الجواب ومنہ الصدق والصواب

جائز نیست برای الہی قریہ ہا کہ بعض ازانہا و یا ہر آنہا تحویل و تفصیل بہند مرعی را برای غیر آن منع کہ مرعی دامل برای آن وضع کردیدہ لہذا تقسیم مرعی در بین الہی درست نیست و نیز جائز نیست کہ ان آملی مرعی را از دیگران منع کنند زیرا کہی آن مرعی ملک ایشان نیست و نیز برای امام ہم جائز نیست کہ اطلاع آن مرعی بکند برای یک شخص زیرا کہ در آن ضرر است بہ مردم و حرکات کہ مرعی ملک نیست و در تقسیم ملک شرکاء شرط میباشد ازین بہت ہم تقسیم مرعی صحیح نیست

اذ بنی او غرس فی ارض متروکہ لمنافع العامة کالطریق والمرعی فانہ یؤمر بالقطع فی کل حال ای ولو کان القلع مضر ابلا لارض او کان قد بنی او غرس بتاویل ملک اذ لیس لبعض العامة اولکلمہ

اذا اجتمعوا ان يحولوا هذه الارض لغير ما وضعت له في الاصل ۱۲ (شرح المجلة لسليم باز ص ۵۰۲)
ما يكون تبعا لبعض القرى مرعى لمواشيهم ومحتطبنا لهم فهي حقهم لا يجوز للامام ان يقطعها من
احد لان في ذلك ضررا يهولاء ولكن ينتفع بالخطب والقصب اللتى فيها هولاء وغيرهم وليس لهم
ان يمنعوها عن غيرهم لانها ليست بملك لهم (تحفة الفقهاء ج ۳ ص ۳۲۲) شرط المقسوم كونه
ملك الشركاء حين القسمة فاذا ظهر مستحق للمقسوم بعد القسمة بطلت الخ. (مجلة الاحكام
المادة ۱۱۲۵)

مولانا محمد مسلم حاتى مولوى عبدالحکیم عفی عنہ مولانا عبد اللہ مولوى نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
بہ موعی کی نہ تغیر کول جائز دی نہ بیع اونه خوگ خنی منع کیدلای شی

پوښتنه : ریاست محترم دارالافتاء مقام شورای مرکزی تحت مکتوب (۴۶) - ۲۴ - ۴ - ۷۵ مدیریت اطاق ولایت فراه استدا
مورست ورزیده که دولووالی بکواه یکمقدرا اشخاص زیاد مسکونین وانمی آن و لوالی در ساحات لانزروع و علف چربا نام مورث خود
قدرا در کرده و توسط اسناد عرفی بدون سلسله و قهر اطاق بالای یکمکه بکف فروش سیرساند که فروشت آن به چل بیون افغانی بان می شود که
در سال ۱۳۷۵ از نیزوانان موضوع باثبات رسیده است که در قیمت اخذ پول خرید و فروش خلاف مقررات که صورت گرفته مقام
ولایت در مورد چرخ اجرات مل نمایند که این موضوع تحریر ولایت فراه موجب غور فرید کتب شرعی می نمایند که ریاست
شاه موردشان معلومات ابراز نظر مسائل شرعی واضح نمایند.

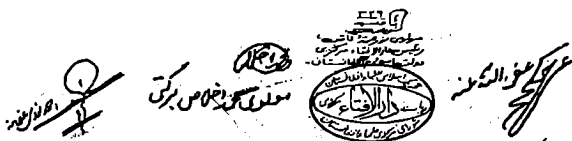
(مولوی خلیل الله فیروزی رئیس مقام عالی ریاست تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب :

جائز نیست برای اہل قریہ مانہ برای بعض آنهاوند برای جمیع شان کہ تحویل و تفسیر بداند آن زمین را کہ باشد برای منافع عامہ مانند مرعی بہ
غیر آن منافع کہ آن زمین وضع شدہ باشد برای آن در اصل بس فروشن مرعی دست نیست و نیز جائز نیست کہ اہل قریہ مانع کنند

ان یمنعوا من غیرهم لانها لیست بملک لهم (تحفة الفقهاء ج ۳ ص ۳۲۲) ولا یجوز احياء ما قرب من العامر بل یترک مرعى لهم ومطر حا لحصائدهم لتعلق حقهم به فلم یکن مواتا (الذریع المختار علی هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۸)

مولوی عبدالحکیم عفی عنہ مولانا عبداللہ مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

ارتفاق خه نه وائي

پوښتنه: حقیقت د ارتفاق عبارت له څه شی څخه ده چې کله کله تری نفع اخلي او که هغه ده چې استغنا وړ څخه نه وی یعنی دغه استفاع بل ځای نه حاصلیږي.

(المستفتی مولوی حمد الله فائز)

رئیس محاکمه ولایت پکتیکا

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى

په ارتفاق کی اختلاف دی امام محمد ارتفاق حقیقه معتبروی او ابویوسف د ارتفاق حکمی معتبروی:

ویشترط عندابی یوسف رح کونها بعيدة عن العامر لان الظاهر ان ما يكون قريبا من القرية لا ينقطع احتیاج اهله اليه كمرعى مواشيتهم وطرح حصائد هم فلا يكون مواتا وحد البعدان يكون في مكان بحيث لو صبح من اقصاده لا يسمع فيها وعند محمد رح ان لا يتفع بها اهل العامر ولو قرية منه (مجمع الانهر ج ۲ ص ۵۵۷): اکثر الفقهاء رحمهم الله تعالى رایه دامام محمد د مختار کړی ده ظاهر الروایة ئې بللی دی او فتوی پر کړی ده همدغه قول داوسنی زمان سره موافق دی ځکه خلق زیادت سوه او احتیاج ئې ویناو او زراعت ته ډیر سو او قول دابی یوسف د هم ددغه قول څخه ډیر بعد نه لری ځکه چې نغره داخر څخه د بناء معتبر دی نه داخر څخه دمعموری زمکی او بعض فقهاء اوسط اواز معتبر کړی او اکثر فقهاء اوچت او از معتبر کړی دی:

واعتر محمد عدم ارتفاق اهل القرية به وبه قالت الثلاثة وقلت وهذا ظاهر الرواية وبه يفتي كمافي زكاة الكبرى ذكره القهستاني وكذا في البرجندی عن المنصور عن قاضيخان ان الفتوى على قول محمدر حمة

الله تعالى (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ٥ ص ٣٠٧) هكذا في البدائع ج ٦ ص ١٩٤ والفتاوى الهندية ج ٥ ص ٣٨٦) ويعتبر الصوت من طرف الدور لا الاراضى العامرة (الطحاوى على الدر المختار ج ٢ ص ٢١٤ ردالمحتار ج ٥ ص ٣٠٧ قاضى خان على هامش الهندية ج ١ ص ٢٧٨) وعنه فى رواية اخرى يقوم الرجل فى اخر العمران ويصيح صيحة وسط النخ (وبعد عدة اسطور) وقال ابو عبد الله الجرجاني رحمه الله يعتبر الصوت على قدر اذان الناس فى العادة من غير ان يجهد نفسه (قاضى خان على هامش الهندية ج ١ ص ٢٧٨)

مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع

مولوى عبد الحكيم حنفى عز مولوى عبد الله مولوى نور محمد نائب رئيس دار الافتاء دولت اسلامى افغانستان

به قلعه جوړولو احياؤ نابتيږي كنه؟

پوښتنه: «د بسوط ذكر كړه كه انما الاحياء جعل الارض صالحة للزراعة بناء به اين تعريف معلوم شوو كه بناء و قلع عمارت كړون احياؤ نيت استقامت يان است كه بواسطه عمارت قلع احياؤ مي آيد يا ايجراحيه مي آيد بايد در مافق و مرعى عمارت قلع كمر وړو.

(المستفتى مولوى حمد الله فائز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الوهاب

آن كه د بسوط ذكر كړه انما الاحياء جعل الارض صالحة للزراعة تعريف نوع واحد از احياؤ است والنوع اخر نيز دارد كه در كتب فقه مذكور است و غير مخفى است لمن كه اولى تامل بناء بر آن عمارت كړون قلع در مرعى جائز نيت

مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع
مولوى محمد شفيع

مولوى عبد الحكيم حنفى عز مولوى عبد الله مولوى نور محمد نائب رئيس دار الافتاء دولت اسلامى افغانستان

دار تيابرهال په موعی کی تقسیم یا عمارت کیدای شي ګنه؟

پوښتنه: که برای الملی قریه احتیاج پیدا شود که در منافق و مرعی عمارت قطع نمایند بعد اقسام مرعی سمت داروینا اگر ندارد احتیاجات مذکوره چطور رفع گردد و اگر برای بعضی الملی قریه احتیاج عمارت باشد و برای دیگران نباشد محتاجون میتوانند که عمارت

(المستفتی مولوی حمد الله فائز)

در مرعی بدون اجازه باقی الملی نماید

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا

برای الملی قریه عمارت کردن در مرعی جائز نیست خواه احتیاج داروینا نه برای جمیع الملی و نه برای بعضی:

اذابنی او غرس فی متركه لمنافع العامة كالطريق والمرعى فانه يأمر بالقطع فی كل حال ای ولو كان القلع مضرا با لارض او قدینى او غرس بتأویل ملك اذ ليس لبعض العامة اولكلهم اذا اجتماعان يحولوا هذه الارض لغير ما وضعت له فی الاصل (شرح المجلة لسيلم باز ص ۵۰۴) و ما يكون تبعا لبعض القرى مرعى لمواشيهم ومحتطبا لهم فهى حقهم لا يجوز للامام ان يقطعها من احد لان فی ذلك ضرر رايهؤلاء ولكن ينتفع بالخطب والقصب اللتى فيها هؤلاء وغيرهم وليس لهم ان يمنعوها عن غيرهم لانها ليست بملك لهم (تحفة الفقهاء ج ۳ ص ۳۲۲)

مولوی عبدالکیم حنی عز مولوی عبداللہ مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
مولوی محمد رفیع صاحب دارالافتاء
مولوی عبدالکیم حنی عز مولوی عبداللہ مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

مولوی عبدالکیم حنی عز مولوی عبداللہ مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

دمرعی تعریف په مرور د زمان موعی ملک ګرځي ګنه په موعی کی حکومت

تصرف کولای شي ګنه او د کلي او موعی تر منځ ویا له مانع له موعی والي ګرځي ګنه؟

پوښتنه: په حضور د جناب جلالت ماب رئیس صاحب دارالافتاء و علماء کرام موته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته محترم څرنګه چې دمرعی په مسئله کښی ځما اشتباه په بعضی نقطو کی سته نو که دلاندي استفتاء مطابق څه معلومات راکړه شی ډیر لطف به وی (۱) موعی کوم شی دی په مرور د زمان د چا ملک ګرځي او ګنه او دارنګه په ابادی سره او ابراد بعضو اعتبار لری که څنګه (۲) حکومت د وقت نهی چاته ورکولای شی که څنګه (۳) هغه

ویالہ چہ حکومت یا خلق ئی وکاردی اواہل قریہ ہم پہ شریکان وی اوداہل قریہ پلونه اوگودرونہ پردغہ بیالہ ثابت وی آیادغہ ویالہ دمرعی مانع کیدلای شی کہ خنکغہ؟ فقط پہ درناوی .

(ستاسورور مولوی عبد العلی ہلمندی)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الجواب واللہ الموفق للصواب داستفتاء پہ اول سوال کی دری سوالونہ صراحتہ دی ہفہ دا (۱) مرعی کوم شی دی (۲) مرور دزمانی اعتبار لری کنہ اوپہ مرور دزمانی دچاملک گرخی کنہ (۳) ابراء بعض اعتبار لری اوکنہ اویو سوال ضمنی دی ہفہ دادی چہ مرعی پہ ابادی سرہ دچاملک گرخی اوکنہ جواب داول جزء دادی (۱) مرعی ہفہ شی دی چہ مقبرہ دمریوی ددغہ بنار (۲) مرعی ہفہ خای دی چہ خای دلوبود کوچنیا نووی (۳) مرعی ہفہ خای دمواشی ددغہ بنار دی تفصیل دادی چہ خُمکہ پردوہ قسمة دہ (۱) خُمکہ ہفہ دہ چہ دچاملک وی (۲) خُمکہ ہفہ دہ چہ دچاملک نہ وی ہفہ خُمکہ چہ دچاملک وی ہفہ بیا پردوہ قسمة دہ (۱) خُمکہ ہفہ دہ چہ ہفہ ابادہ خُمکہ وی (۲) خُمکہ ہفہ دہ چہ خرابوی اوہفہ خُمکہ چہ دچاملک نوی ہفہ ہم پردوہ قسمة دہ (۱) خُمکہ ہفہ دہ چہ دمنافع خخہ دبناروی اومحتطبا لہم اوخای دمواشی ددغہ بناروی (۲) خُمکہ ہفہ دہ چہ نہ دمنافع خخہ دبناروی اونہ خای دمواشی ددغہ بناروی چہ دغہ خُمکی تہ مرہ خُمکہ وایی نوہفہ خُمکہ چہ دمنافع دبناروی اوخای دمواشی وی ہفہ مرعی دہ لکہ پہ (بدائع الصنائع ج ۶ ص ۱۹۲) کی وایی:

الکلام فی الموضوعین فی بیان انواع الاراضی وفی بیان حکم کل نوع منها (۱) اما الاول فالاراضی فی الاصل نوعان ارض مملوكة وارض مباحة غیر مملوكة والمملوكة نوعان عامرة وخراب والمباحة نوعان ایضاً نوع هومن مرافق البلدة محتطبا لہم ومرعی لمواشیہم ونوع لیس من مرافقها وهو المسمى بالموات آہ اودارنگہ پہ الفقہ الاسلامی کی لیکلی دی (ج ۵ ص ۵۴۲) الاراضی نوعان ارض مملوكة وارض مباحة والمملوكة نوعان عامرة وخراب والمباحة ایضاً نوعان نوع هومن مرافق البلد للاحتطاب ورعی المواشی ونوع لیس من مرافقها وهو الارض الموات اوما یسمى الآن املاک الدولة العامة والمقصود بالارض العامرة هی التي یتنفع بها من سکنی اوزراعة اوغیرها واما الارض الخراب فہی المعروفة بالارض المملوكة العامرة وهی التي انقطع ماءها اولم تستعمل لسکنی اواستثمار اوغیرها

او همدارنگه په تحفة الفقهاء (ج ٣ ص ٣٢١) كى ليكلي:

واما احكام الاراضى فهى انواع ارض مملوكة عامرة لا يجوز لاحد التصرف فيها والارتفاع بها الا برضا صاحبها والثانية ارض خراب انقطع ماءها وهى ملك صاحبها لا تزول عنه الاباز الته وتورث عنه اذامات وهذا اذا عرف صاحبها وان لم يعرف فحكمها حكم اللقطة والثالثة الارض المباحة وتسمى الموات وهى نوعان اولهما ما يكون تبعا لبعض القرى مرعى لمواشيهم ومحتطبا لهم فهى حقهم لا يجوز للامام ان يقطعها من احد لان فى ذلك ضررا بهؤلاء ولكن ينتفع بالحطب والقصب التى فيها هؤلاء وغيرهم وليس لهم ان يمنعوها من غيرهم لانها ليست بملك لهم والحد الفاصل ان يسمع صوت من ادنى الارض المملوكة اليه فما لم يسمع صوته فهى ليست بتابعة لقريةهم والثانى ما لا يكون تبعا لقرية من القرى فهى على الاباحة من احيائها باذن الامام فعند ابي حنيفة رحمه الله تعالى تكون ملكا له وعندهما بغير اذن الامام تصير ملكا له ويصير هواحق بهما من غيره ملكا -

جواب ددوهم جزء دادى چې مرورد زمانى اعتبار نه لرى په مرعى كى لكه په مجلة الاحكام ١٦٧٥ م كى ليكلي:

لا اعتبار لمرور الزمان فى دعاوى المحال التى يعود نفعها للعموم كالطريق العام والنهر والمرعى مثلا لو ضبط احد المرعى المخصوص بقرية وتصرف فيه خمسين سنة بلا نزاع ثم ادعاه اهل قرية تسمع دعواهم او هم دارنگه په الفتاوى الكاملية ص ١١٨ كنبى ليكلي سئلت عن الدعوى فى الطريق والنهر والمرعى ونحوها من المنافع العائدة الى العموم هل يعتبر فيها مرور الزمان حتى لا تسمع فيها الدعوى بعد خمسة عشر عام او بعد ستة وثلاثين سنة فالجواب انه غير معتبر فيها فتسمع الدعوى فيها ولو بعد مرور خمسين سنة كما فى المجلة للاتاسى من المادة ١٦٧٥ -

جواب ددريم جزء دادى چې ابراء دبعضوا اعتبار نه لرى حكه دغه بعض ملكيت نه لرى لكه په الفقه الاسلامى ج ٥ ص ٥٤٣ كى ليكلي دى:

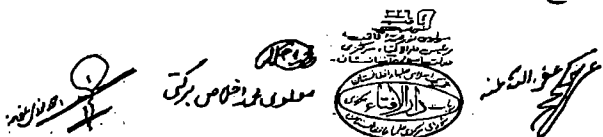
ولكن ينتفع بالحطب والقصب الذى فى هذه الارض من قبل اهل البلدة وغيرهم وليس لهم ان يمنعوها عن غيرهم لانها ليست مملوكة لهم آه او همدارنگه په تحفة الفقهاء كى وائى (ج ٣ ص ٣٢٢) (وليس لهم ان يمنعوها عن غيرهم لانها ليست بملك لهم آه.

جواب داستفتاء ددوهم جزء چې حكومت دوخت ئې چاته وركولاى شى كنه جواب ئې دادى چې نه شى وركولاى لكه په (الفقه الاسلامى ج ٥ ص ٥٤٢) كى ليكلي:

الارض الموات نوعان احدهما ماكان من مرافق اهل بلدة يستعمل مرعى لمواشيهم ومحتطبا لهم او مقبرة لموتاهم او ملتبا لصغارهم سواء كانت داخل البلدة ام خارجها فيكون حقها لهم لامواتا فلا يجوز للامام ان يقطعه لاحد لما يترتب عليه من الاضرار باهل البلدة آه واهمدارنكه به تحفة الفقهاء (ج ۳ ص ۳۲۲) كنبى ليكلي والثالثة الارض المباحة وتسمى الموات وهى نوعان احدهما مايكون تبعا لبعض القرى مرعى لمواشيهم ومحتطبا لهم فهم لايجوز للامام ان يقطعها من احد لان فى ذلك ضرر ابهؤلاء ولكن ينتفع بالحطب والقصب التى فيها هؤلاء وغيرهم وليس لهم ان يمنعوها عن غيرهم لانها ليست بملك لهم ... آه

جواب داستفتاء ددریم جزء آیا دغه ویا له دمرعى مانع کیدی شی کنه جواب شی دادی هر کله چې مرعى ده منافع شخه دبنارسوه اوس که مرعى دیباله پرهره غاره وی که پردی غاره وی او که پرهغه غاره وی او مواشى پرتلاى شی او ویا له مانع نه وی دمواشى نودغه واله مانع دمرعى نه شوه:

والحد الفاصل فيما يعتبر قريبا من البلدة هو المكان الذى يسمع فيه الرجل صوت الشخص الذى يناديه من اخر ارض مملوكة النخ (الفقه الاسلامى ج ۵ ص ۵۴۳) وقال القاضى فخرالدين واضح ما قيل فيه ان يقوم الرجل على طرف عمران القرية فينادى باعلى صوته الى اى موضع ينتهى اليه صوته يكون من فناء العمران لان اهل القرية يحتاجون الى ذلك الموضع لرعى المواشى او غيره النخ (الفتاوى الهندية ج ۵ ص ۳۸۶)

مولوى زهرا محلى مولوى محمد اخلص برکتى مولوى عبدالحکیم عنى مولوى احمد زوى عنى مولوى نور محمد نائب رئيس دارالافتاء دولت اسلامى افغانستان
ددبنتونوا وغرونو لرکي له مباحاتو شخه دى کنه ؟

پوښتنه: محترم رئيس صاحب دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترم درمطقه دلسوالى معروف بين اشخاص تام قرية ددباره جوب دكوه ددشت خيلى جنجال ديايد. بعضى مردم ميكويد كه جوب كوه ددشت مربوط قرية بايان در تصرف ماو آبا و اجداد ديايد بكدام كس نسيدهم وبعض خلق ميكويد كه جوب هاى كوه ددشت داسباح است از اين سبب در بين شان

خيلي جنال باوجگ بايانشد و علماء كرام هم دو طرف است بعض علماء عرف را اعتبار ميدهند و اينجا به تصرف ازقديم اعتبار ميدهند به انتاء سائل ذيل مسند مجمع الرسائل ص ۱۱۴ و ص ۱۳۲ و بعض علماء اعتبار بظاهر الروايات اعتبار ميدهند و جواب هاي كوه و دشت مباح كرده اند بحكم سائل ذيل مسند مادة ۱۳۴۳ و مادة ۱۲۴۴ لهذا موضوع بحضور شما محترم راجع شد
طوريكه كه لازم داني هدايت فرمايد و السلام
(از طرف ولسوالى معروف محكمه ابتداءيه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

آن حوب باو مانند آن كه در كوه باو دشت باي ميشاد مباح اند هر كس از ان استفاده نيتواند ضرر رسان نيست نسبت آن باه
يك قرية و يا حماة تا ثابت نشود ملكيت شخصي ايشان و در آن امور كه منعقت آن عام ميشاد مردمان مقبر نيست حرقت
و عوى قابل سامع ميشاد هر چه عرف است پس گفته ميشود كه هر عرف هم مقبر نيست چنانچه تفصيل در همان مجموع رسائل

ابن عابدين موجود است در جلد دوم از ص ۱۱۴ تا ص ۱۴۷ :

المباح هو المال الذى لم يدخل فى ملك شخص معين ولم يوجد مانع شرعى كالماء فى منبعه و
الكلاء والحطب والسجى فى البرارى الخ الاستيلاء على الكلاء والاحجام الكلاء هو الحشيش الذى
ينبت فى الارض بغير زرع لرعى البهائم والاحجام الاشجار الكثيفة فى الغابات او الارض غير
المملوكة وحكم الكلاء ان لا يملك وان نبت فى ارض مملوكة بل هو مباح للناس جميعا لهم اخذه
ورعيه وليس لصاحب الارض منعهم منه لانه باق على الاباحة الاصلية وهو الراجع فى المذهب
الاربعة لعموم الحديث الناس شركاء فى ثلاثة الماء والكلاء والنار واما الجام فهى من الاموال
المباحة ان كانت فى الارض غير مملوكة فلكل واحد حق الاستيلاء عليها واخذ ما يحتاجه منها
وليس لاحد منع الناس منها الخ (الفقه الاسلامى ج ۵ ص ۵۰۲) ومثله فى البحر الرائق ج ۸ ص ۲۱۳
الاشجار التى تنبت بلا غرس فى الجبال المباحة غير المملوكة مباحة (مجلة الاحكام ۱۲۴۳ م)
والحطب فى ملك رجل ليس لاحد ان يحتطبه بغير اذنه وان كان فى غير ملك فلا بأس به
ولا تضر نسبته الى قرية او جماعة مالم يعلم ان ذاك ملك لهم وكذلك الزرنيخ والكبريت
والثمار فى المروج والادوية مضمرات ويملك المحتطب الحطب بمجرد الاحتطاب وان لم يشده
ولم يجمعه (رد المحتار ج ۵ ص ۳۱۳) وكذا فى الطحطاوى ج ۲ ص ۲۱۸ والهندي ج ۵ ص ۳۹۲

وشرح المجلة لسليم باز م ۱۲۴۴ يسوغ الاحتطاب من اشجار الجبال المباحة لكائن من كان ويملك الحطب بمجرد الاحتطاب اى بجمعه والربط ليس بشرط (مجلة الاحكام م ۱۲۵۳) ليس لواحد قبل اخذ الشئ المباح واحرازه ان يمنع الاخر عنه (مجلة م ۱۲۵۵ ومثله فى ۱۲۵۶) لكل واحد كائن من كان ان يقطع فاكهة مالا صاحب له من الاشجار التى فى الجبال المباحة وفى الاودية والمراعى التى لا صاحب لها م (۱۲۵۹) -

مرحبه آن که مرور زمان مستبرفت:

سئلت عن الدعوى فى الطريق العام والنهر والمرعى ونحوها من المنافع العائدة الى العموم هل يعتبر فيها مرور الزمان حتى لا تسمع فيها الدعوى بعد خمسة عشر عاما وبعد ست وثلاثين سنة الجواب انه غير معتبر فيها فتسمع الدعوى فيها ولو بعد مرور خمسين سنة كما فى المجلة م ۱۶۷۵ الفتاوى الكاملية ص ۱۱۸ والله اعلم وعلمه اتم

مولوى محمد رضا بن بركتى
 مولوى محمد رضا بن بركتى
 مولوى محمد رضا بن بركتى

مولوى احمد نوري عني عن مولوى نذير احمد عني عن مولوى عبد الحكيم عني عن مولوى نور محمد عني عن دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان
 دغوه له لو گيو خخه خوگ منع کولای شي کنه او تقسيم پکي کول خنکه دی؟

پوښتنه: علماء کرام دین مسند حکم شرعی چیست مردمان که در مناطق اطراف ولایت کومستان افغانستان حصه های کوه ها و شله های را بقدر ضرورت دانی زمینهای حرقیه از مدت قدیم نسبت به نیرم و خاد و علف های کوهی را بطور متسین تقسیم دارند که حرقیه از حصه خود تجاوز کرده نمیتواند که به حصه قریه دیگری برود استفاده کند آیا مطابق شرع خواهد بود یا خیر در صورتیکه از شرع مخالف نباشد حکومت وقت میتواند آن تقسیم را باطل کند یا خیر میزاق و جروا - (علماء ولایت غور)

بسم الله الرحمن الرحيم

جواب داستفتاء دارنگه دی په ۳ شیانوکی لکه اوبه اور لرگی په دغوکی ټوله خلق شریک دی په دی شرط چې داغه ۳ شیان به محرز او ساتلی نوی او شخصی به نه وی مثلاً لکه اوبه په کور او منگی کی به نه وی نوی یا خلق شریک دی او که شخصی وی بیا خلق پکښی شریک نه دی اوس که هر چا دغه مشترک شیان تقسیم کړه ویش او تقسیم ئې صحیح نه دی تقسیم

و عرف او اصطلاح هلته اعتبار لری چې حکم شرعی او دلیل شرعی نه وی اودلته حدیث شته پر شراکت گواه اودلیل دی:

(هكذا في الدر المختار ج ۵ ص ۳۰۸) فلو منعهم المقطع كان بمنه متعد يا وكان لما اخذه مالكا هكذا المسلمون شركاء في ثلاث في الماء والكلاء والنار وهكذا في شرح المجلة لسليم باز (مادة ۳۶) العادة محكمة.... وانما تجعل العادة محكما في الامور التي لانص فيها وهكذا في مجمع الانهر (ج ۲ ص ۵۶۲) المسلمون شركاء... آه...

وهكذا في بدائع الصنائع (ج ۶ ص ۱۹۳) الناس شركاء في ثلاث:

همدارنگه مرعی دخلگوپه مابین کی شریک ده چې نزدی اودنفع خای یی تقسیم اوبراء دبعضی خلگونه ده صحیح اودعوی دنوروخلگوپکبسی صحیح ده په وقت تیریدوسره دعوی نه ده باطله:

هكذا في شرح مجلة الاحكام مادة (۱۶۷۵) لا اعتبار لمرور الزمان في دعوى المحال التي يعود نفعها كالطريق العام والنهر والمرعى مثلا لوضبط احد المرعى المخصوص بقرية وتصرف فيه خمسين سنة بالانزاع ثم ادعاه اهل قرية تسمع دعواهم (هكذا في الكاملية ص ۱۱۸) سئلت عن الدعوى في الطريق آه هل يعتبر فيها مرور الزمان فالجواب انه غير معتبر فيها فتسمع الدعوى فيها ولو بعد مرور خمسين سنة هكذا في شرح المجلة للاتاسي (۱۶۷۵) وهكذا في الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۵۴۳ ولكن يتنفع بالحطب آه.... وليس لهم ان يمنعوها عن غيرهم لانها ليست مملوكة لهم والله اعلم بالصواب

مولوي محمد نوري خاني محمد ميمند وال مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء دولت اسلامي افغانستان
 مولوي محمد خاين بركت
 مولوي محمد خاين بركت
 مولوي محمد خاين بركت

مولوي احمد نوري خاني محمد ميمند وال مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء دولت اسلامي افغانستان

په تقسيم کي داووبوهغه قديمه طريقه معتبره ده

پوښتنه: زه عبدالصمد دارغستان دولسوالي اوسيدنکی دارنگه عرض وړاندی کوم محترم زموږ دارغستان اولسوالي دباکلز په کلی کبسی یوه واله چې دډیري مودی څخه پراته (۸) شواروزه باندي ویشل سوی ده چې د هر نفر حق دپخواڅخه معلوم دی اوپه قبالوکی هم ذکر شوی دی اوس داولس په مشوره اوهمکاری یوه نوی ویا له کبیل شوی ده چې ځنی خلک وائي چې دغه ویا له باید پر (۱۲) دولس شواروزه باندي وویشل شی اوهغه

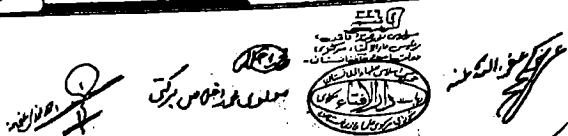
دېخواپه شکل ئې نه پرېز دو نوزه ستاسی محترم څخه هیله لرم چې ماته شرعی حکم راکړی چې دغه ویاله هغه دېخواپه شکل وویشل شی او که څنگه چې ستاسی د حکم مطابق موریه خپل منځ کښی دغه ویاله وویشو او د هریوه حق به معلوم شی په احترام-

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

تقسیم داو بوچې په عرف اوپه زمان قدیم کښی په کومه طریقه اوپه کومه اندازه شوی وی هغه تقسیم معتبر ده ځکه قدیم پاته کیږی په خپل قدم باندی نوصحیح نه ده له طرفه د بعض شرکاء مطالبه د بل تقسیم بیا هم که کوم تغیر راځی نور ضاد ټولو شرکاء به ضروری وی:

ویترک علی حاله کما کان قبل الیوم لانها قسمت مرة فلا یكون لبعضهم ان یطالب بقسمة اخرى ثم الاصل ان ما وجد قديما فانه یترک علی حاله ولا یغیر الابحجة (الفتاوی الهندیة ج ۵ ص ۳۹۷ کتاب الشرب) (ولیس لاحد من الشرکاء) فی النهر (ان یشق منه نهر او ینصب علیه رحى الارحی وضع فی ملکه ولا یضر بنهر ولا بهاء وقایة) (اودالیه کنا عورة او جسر او قنطرة) (اویوسع فم النهر اویقسم بالایام و) الحال انه (قد كانت القسمة بالکوی) بکسر الکاف جمع کوة بفتحها الثقب لان القدیم یترک علی قدمه لظهور الحق فیه (اویسوق نصیبه الی ارض له اخرى لیس له منه) ای من النهر (شرب بلارضاهم) یتعلق بالجمع ولهم نقضه بعد للاجازة ولورثتهم من بعدهم (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۱۵) (سئل فیما اذا اختصم جماعة فی شرب بینهم فهل یقسم علی قدر اراضیهم) (الجواب) نعم یقسم بینهم علی قدر اراضیهم والمسئلة فی الملتقى والتنوير من الشرب (اقول) وهذا اذ لم تعلم کیفیة فی الزمان المتقادم کما فی البرازة فلو علمت یبقی القدیم علی قدمه تنقیح الفتاوی الحامدیة ج ۲ ص ۲۳۴ (ولان یقسم بالایام او مناصفة بعد کون القسمة) من القدیم (بالکوی) بکسر الکاف جمع کوة بفتحها وقديض الکاف فی المفرد فالجمع کوی کعروة وعراى ویجوز فیه المدو القصر والمراد ثقب فی الخشب او الحجر لیجرى الماء الی المزراع او الجداول ای لیس لواحد منهم ان یقسم بالایام ولا مناصفة مع ان القسمة قد كانت من القدیم بالکوی وكذا لا یجوز ان یقسم بالکوی وقد كانت بالایام لان القدیم یترک علی قدمه الا ان یرضی الكل (مجمع الانهر ج ۲ ص ۵۶۶)

مولوی عبدالحکیم معنی مرزا مولانا محمد مسلم حقانی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

تقسیم د شرب آبیایریخوانی طریقہ باتیری کہ خنگہ؟

پوہنشتہ : ذوالعز و الاحترام معنی فاضل و دانشمند جناب رئیس صاحب دارالافتاء السلام علیکم ابانہد محترم دروالات
فراہ آب دریانی آن در موسم بہار زیاد میشود در بعضی سالہا و بعضی سالہا نہایت کم میشود کہ حتی کندم ہم نمیشود علاوہ بر سبز
یحات و بعضی جویہائی آن تترہ یا قلب میاشد آب مساویانہ توزیع میشود و بعضی جویہائی آن بلد در بلند جوی نیز مساویانہ تقسیم
شدہ است و در پایان آن کدام تقسیمات مساوی نیست و بعضی جویہا در پایان آن تترہ و یا قلب جور شدہ و بلند آن تترہ
و یا قلب نیست اکنون بعضی مشاجرات جاری شدہ کہ یکہالی ۲ جاہ در جوی از سالہائی قدیم مساویانہ آب تقسیم توزیع
شدہ است الان چنان مشاجرات بوجود آمدہ کہ میگویند کہ اراضی باز یادتر میاشد و از شا کتر باید آب بقدر اراضی اہتم
ماد گذشتہ رضا بودہ ایم اکنون رضائتم مثلاً یکطرف ۵۰۰ جریب منبتہ یا محوطہ میاشد دیگر طرف ۳۰۰ جریب بعضی علماء
میگویند کہ مشاجرات در آب باید بقدر اراضی آب آن تقسیم شود و بعضی علماء میگویند کہ قدیم یرنگ علی قدیمہ آبیایر
مبارت مطلق میاشد یا متعبدہ عدم ضرر و طرف کہ اراضی شان کثیر میاشد نہایت مقرر میشوند درین بارہ توزیع و تقوای کہ
محتوی بر برہ جانب باشد میخواہم والسلام با احترام

(مولوی نور احمد احمدی رئیس محکمہ مرافعہ ولایت فراہ)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

تقسیم آب جویہا مشترک بقدر اراضی آنجا میشود کہ در آنجا کدام تعینات حصص آب در زمان قدیم شدہ باشد و اگر تعینات شدہ
باشد بر آن سبب و بیج تغییر نمی پذیرد و ظاہر کہ تعارض و تضاد و اقوال علماء بطریق آید کہ بعضی میگویند در مشاجرات آب باید

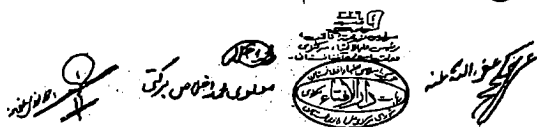
بدر اراضی آب آن تقسیم شود و بعضی میگویند که قدیم شرک علی قدمه حقیقتاً بیج تعارض بوجود نیامده تقسیم آب بدر اراضی در آنجا صورت میگیرد که در آنجا تسنن و تقسیم قدیمی صورت نگرفته باشد و قدیم شرک علی قدمه معمول میشود بر آن عمل که کدام تسنن و تقسیم قدیمی داشته باشد در صورت آخر اگر به اجازت کل شرکاء جونی مشترک کدام یک تقسیم جدید بوجود آید مانع نیست:

نهرین قوم اختصاصوا فی الشرب فهو بینهم علی قدر اراضیهم (الدر المختار علی هامش رد المحتار ج ۵ ص ۳۱۵) (قوله اختصاصوا فی الشرب) ای ولا تعرف کیفیة فی الزمان المتقادم بزازیة رد المحتار ج ۵ ص ۳۱۵ و سألته عن نهر بین رجلین له خمس کوی من هذا النهر الاعظم بین قوم لكل واحد منهم نهر منه فمنهم من له کوتان و منهم من یكون له ثلاث فقال صاحب الاسفل لصاحب الاعلی انکم لتأخذون اکثر من نصیبکم لان رفعة الماء و کثرته من اعلی النهر قد جعل فی کواکم شیئا کثیر او لایاً تینا الا هو قلیل غائر فنحن نریدان تنقصکم بقدر ذلك و نجعل لکم ایاماً معلومة و نسد فیها کواولنا ایاماً معلومة تسدون فیها کواکم قال لیس لهم ذلك و یترک علی حاله کماکان قبل الیوم لانها قسمت مرة فلا یكون لبعضهم ان یطالب بقسمة اخرى ثم الاصل ان ما وجد قدیماً فانه یترک علی حاله و لا یغیر الابحجة (الفتاوی الهندیة ج ۵ ص ۳۹۷) ای لیس لواحد منهم ان یقسم بالایام و لا مناصفة مع ان القسمة قد كانت من القدیم بالکوی و کذا لا یجوز ان یقسم بالکوی و قد كانت بالایام لان القدیم یترک علی قدمه الا ان یرضی الكل (مجمع الانهر ج ۲ ص ۵۶۶) (سئل) فیما اذا اختص جماعة فی شرب بینهم فهل یقسم علی قدر اراضیهم (الجواب) نعم یقسم علی قدر اراضیهم و المسئلة فی الملتقى و التنویر من الشرب (اقول) و هذا ذالم تعلم کیفیة فی الزمان المتقادم کما فی البزازیة فلو علمت ینقی القدیم علی قدمه (الفتاوی تنقیح الحامدیة ج ۲ ص ۲۹۴)

اما هر چه که آنست که این ضابطه مذکوره در ذیل استثناء که قدیم شرک علی قدمه مطلق میباشد یا مقید بعدم ضرر تا حدی که نقضای گرام بیان این ضابطه کردند مقید بعدم ضرر نمودند و گفتند که اگر بعضی شرکاء را ضرر بود در قسمت قدیم امام را اجازت است که قسمت جدید بکند تا که نفع گردد برای همه شان:

اقول لولزم من بقاء القدیم علی قدمه ضرر علی بعضی الشرکاء بان قل ماء النهر کما یكون فی بعض

السنين وكانت كوة احدهم في اعلى النهر تاخذ اكثر ماء النهر فلا يبقى لشركائه مايكفي اراضيهم ينبغي ان يفتى بما ذكره القهستاني عن شيخ الاسلام (شرح المجلة للاتاسي ج ٤ ص ١٩٨) وهم جنين درهمين صفحه شرح المجلة للاتاسي مذكور است ثم قال وذكر القهستاني وتبعه العلائي في شرح الملتقى عن شيخ الاسلام انه استحسّن المشايخ ان يقسم الامام بالايام... الخ وانت خبير بان ما استحسّنه مشايخ الانام من القسم بالايام فيه دفع الضرر العام وقطع التنازع والخصام اذ لا شك ان لكل في هذا الماء حقا فتخصيص اهل الاسفل به حين قلة الماء فيه ضرر لاهل الاعلى وكذا تخصيص اهل الاعلى به فيه ذلك مع العلم بانه مشترك بين الكل فلذا استحسّنا ما ذكره وارتضوه الخ.... (رد المحتار ج ٥ ص ٣١٦) والله اعلم

مولوي محمد امجد الحسناني مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولت اسلامي افغانستان

به قديمه وباله كي نوى تكيران جوړول څه حكم لري

پوښتنه: و حضور ته درئيس صاحب دار الافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته وبعد:

آب تقسيم شده بر سايلين وارانسي وطن و قريه كلان از قديم الزمان كه بكي از اهل وطن و قريه بهان تقسيم سابق و قديم در مين حيات در زندكي خویش قناعت كرده و در مضاد و اوده اند و بعد از ان بمردور زمان خريداري جديده اراضي و اماكن همراه حصه آب هم بيان آمده از جانب بعضى آلمى وطن ساكنان قريه ويس از ين در بسيارى زمان ساخر بعضى احتياوات گذشته از جهان برخلاف مرضى اكثرين از آلمى وطن ښودايد كه نقشه قديم آب تقسيم شده را تغيير دهد و از ان طرز قديم انصراف و انحراف وارد طرز جديد را اتخاذ نمايد مثل تكمير ان نوبخته سى مثل آن و باقى از اهل وطن برقرار سابق و قديم قناعت و در مضاد و اوده تغيير و تبديل را نسي پذيرند و نسي خواهند و نسي جويند آيا حق بجانب كيست و چه بايد كرده شود و كتب مذهب مذهب چه ميگرديد در اين سلك ښودايد و توجروا فقط و السلام بايد كاسايي تان

(المستفتي حافظ عبد المجيد مسئول قوماندا ان آمنيہ قندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

ومنہ الاستعانة على الصواب

هغه والہ چہ مشترک وی پہ مابین کی دیو قوم یاد خواقوامو او اوبہ یی پردغہ خلقو تقسیم شوی وی دی تہ دفعہ پہ اصطلاح کی نہر خاص نہر مشترکہ نہر مملوکہ ماء المقاسم ویل کیڑی او حکم یی دادی چہ ہیخ یوہ شریک لرہ دا حق نشته چہ پہ والہ کی یا اوبو کی تغیر اولی یا تصرف وکی ترخو پوری چہ دتولو شرکاء رضا و اجازہ نہ وی حتی کہ یوسری پہ دی تلو کی ناراضہ وی لاهم تصرف کول ناروادی او پہ دی پوری ہم ارہ نہ لری چہ دغہ تصرف دنور و شرکاء دپارہ ضرردی کہ نہ دی بلکه کہ ضرروی کہ نہ وی دغوپہ اجازہ پوری ارہ لری او کہ اجازہ وکی دغہ شرکاء دپارہ دتصرف او یو شخہ مدۃ وروستہ بیرتہ پنبیمانہ شی او یا ورثہ ددوی پنبیمانہ شی نوہم کولای شی چہ ہغہ تصرف او تغیر دفع کی او بیرتہ ہغہ پخوانی رقم شی حاصل دا چہ پہ مشترکہ والہ کی تگیران جو رول یاد قلفانو تقسیم پہ ورخو اړول یا قلفان بالا کول یاد خپلی مخکی شہ اوبہ کمول یا یی ډیرول یا داسی نور قسمونہ دتغیر او تصرف دا ټول ناروادی کہ ضرر دنورو کی وی او کہ نہ وی پکښی ترخو چہ ښہ پہ رضا اور غبت سرہ ټول شرکاء اجازہ ونکړی کہ پہ ټولہ قوم یا اقوامو کی یوسری ناراضہ وی لاهم دغہ تغیر ناروادی او ددغسی او بوبہ حق کی عمومی قانون دادی:

القديم يترك على قدمه (مبسوط ج ۲۳ ص ۱۸۰ الفتاوی تنقیح الحامدیۃ ج ۲ ص ۲۱۴ المجلة المادة ۶) الاصل ابقاء ما كان على ما كان (المجلة المادة ۵) ويؤيده ما في الحامدية والخانية و خلاصته لا يجوز لاحد الشركاء احداث الشيء في النهر المشترك الا برضا الجميع سواء اضر ذلك باحد الشركاء اولم يضر لان البناء واقع في بطن النهر المشترك واحد الشركاء لا يملك التصرف في المحل المشترك الا برضا بقية الشركاء سواء تضرروا اولا (شرح المجلة لسليم باز ص ۶۸۵) وهكذا في المبسوط ج ۲۳ ص ۱۷۲-

او دا چہ موډو ویل چہ اجازہ دشرکاء غواړی مستفاد دی ددی عبارتونو شخه:
(فان رضى البقية بشئ من ذلك) المذكور من النقص والزيادة والقسمة من الايام وغيرها جازولهم نقضه بعد الاجازة ولورثتهم من بعدهم) لانه اعارة الشرب لا مبادلة (مجمع الانهر ج ۲ ص ۵۶۷) وهكذا في شرح المجلة لسليم باز ص ۶۸۷ والدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۱۵ والمبسوط ج ۲۳ ص ۱۷۹)-

وقد تضمنت هذه المادة ثلاث مسائل (الاولى) ما اذا اراد احد الشركاء في النهر ان يتصرف فيه (الثانية) ما اذا كان ماء النهر مقسما عليه بالنوب فاراد احدهم ان يبدل نوبته (الثالثة) ما اذا كان لارض احدهم شرب من النهر المشترك فاراد ان يسوقه الى ارض له اخرى ليس لها شرب من ذلك النهر وفي جميع ذلك يمنع مما اراد فعله الا باذن جميع الشركاء حتى لو اذنوا الا واحد منهم او كان احدهم صغير او غائبا منع ايضا (شرح المجلة للاتاسي ج ٤ ص ١٩٧) -

اودا چې موږ وويل چې تصرف په حق مشترك كې ناروا دى مستفاد دى ددى عبارة څخه بدائع:

ولا سبيل الى التصرف في الملك المشترك والحق المشترك الا برضا الشركاء واما الذي يرجع الى النهر فالاصل فيه ان النهر الخاص لجماعة لا يملك احدهم التصرف فيه من غير رضا الباقين سواء اضر بهم التصرف اولا (بدائع الصنائع ج ٦ ص ١٩٠) -

اودا چې موږ وويل چې په ضرر پورې د شركاء اړه نه لري مستفاد دى ددى عبارة څخه بدائع والتصرف في الملك المشترك لا تقف حرمته على الضرر بالمالك (بدائع الصنائع ج ٦ ص ١٩٢) وهكذا ج ٦ ص ١٩٠ وشرح المجلة للاتاسي ج ٤ ص ١٩٧) وليس لواحد منهم ان يشق منه (اي من النهر المشترك) نهر او ينصب عليه رحي او دالية او جسر ايا لاذن البقية الارحى في ملكه ولا تضر بالنهر ولا بمائه ولا ان يوسع فم النهر ولا ان يقسم بالايام او مناصفة بعد كون القسمة بالكوى ولا ان يزيد كوة وان لم يضر بالباقيين ولا ان ينقص بعض كواه الخ (مجمع الانهر ج ٢ ص ٥٦٦) وهكذا في الاختيار لتعليل المختار ج ٣ ص ٧٤ والبحر الرائق ج ٨ ص ٢١٦ والمبسوط ج ٢٣ ص ١٧٨ والفتاوى الهندية ج ٥ ص ٣٩٦) -

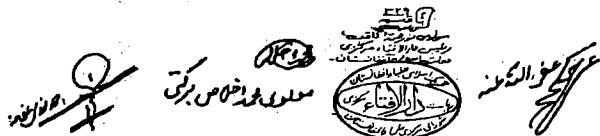
او همدارنگه نه ده روا بعض شرکار لره چې تقسیم داوبو په بله طریقه وکړي چې مغایره وي پخوا ټي طریقي لره لکه (البحر الرائق کنبی چې وايي:

وکذا اذا دان يقسم النهر مناصفة لان القسمة في الكوة تقدمت الا ان يتراضيا لان الحق لهما (البحر الرائق ج ٨ ص ٢١٦) وهكذا في المبسوط ج ٢٣ ص ١٨٠) -

او همدارنگه نه ده روا چې اوبه د والي په سر کې بندي کې دپاره ددى چې ديوه شريک مټکه ياد خوشرکاء مټکه اوبه سى اوبيا نور وشركاء ته ورايله كې كه ټوله شركاء ناراضه وي يا بعضى ناراضه وي:

لان في السكر قطع منفعة الماء عن اهل الاسفل في بعض المدة وليس لبعض الشركاء هذه الولاية

فی نصیب شرکاءه یوضحه ان فی السكر احداث شی فی وسط النهر ورقبة النهر مشترک بینهم فلیس لبعض الشرکاء ان یحدث فیها شیئا بدون اذن الشرکاء وربما ینکسر النهر بما یحدث فیها عند السكر فان تراضا علی ان الاعلی یسکر النهر حتی تشرب حصته اجزت ذلك بینهم لان المانع حقهم وقد انعدم بتراضیهم (المبسوط ج ۲۳ ص ۱۷۳) فقد ذکر فی الحامدیة انه لیس لاهل الاعلی ان یسکروا النهر المشترک عن اهل الاسفل وان کانوا یفعلون ذلك من قديم الزمان (شرح المجلة للاتاسی ج ۴ ص ۱۹۸) واللہ اعلم وعلمه اتم

مولوی احمد نوری سنی عز مولوی ذمہد امتحانی مولوی نور محمد نائب رئیس دار الافتاء دولت اسلامی افغانستان

کومه ویا له چي په یوقوم پوری خاصه وی تغیر بکي کول څنگه دی؟

پوښتنه: و حضور ته د دار الافتاء په لاندی ډول عرض لرم زه ملا جمعه خان او ملا اغاجان اخند د قشله جدید د دولتی مخکو مسئولیت په غاړه لرو او دغه دولتی مخکی دمحمد ظاهر شاه په وخت کی دوه پاخه قلفان لری او نوری مخکی هیڅ قلف نه لری دتوپکیانو په وخت کښی دغه باقی مخکو ته کچه قلفان جوړ شول آیادغه کوم قلفان خامه موږ ته شریعت اجازه را کوی چې دغه مخکی په اوبه کړو او کنه او حال دادی چې روزانه زموږ سره دکلی خلق جنجالونه اودغوی کوی چې تاسو ددغه کچه قلفانو حق نه لری په دغه باب هیله من یو چې موږ ته فتوی را کړی تاریخ ۲۰-۱-۱۳۷۶

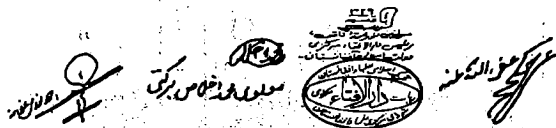
(للمستفتی ملا جمعه خان وملا اغاجان آخند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

کومه واله چې خاصه وی په مایین کی دیوه قوم او اوبه یی تقسیم شوی وی په مایین کی د قوم په هغه کی تغیر کول ناروادی نه نور قلفان وراچول کیږی اونه اجنبی اویسگانه سړی په هغه اوبو سره خپل باغ یا مخکه اوبولای شی مگر هغه وخت که ټول شرکاء اجازه وکړی او پس دا جزی څخه په بل وقت کی هم دغه شرکاء کولای شی چې خپله اجازه بیرته واخلي او کوم تغیر چې راغلی وی دهغه دفع وکی:

ولان يزيد كوة وان لم يضربا لباقيين لان الشركة خاصة بخلاف ما اذا كان الكوى في النهر الاعظم (مجمع الانهر ج ۲ ص ۵۶۶) وهكذا في الاختيار لتعليل المختار ج ۳ ص ۷۴ والفتاوى الهندية ج ۵ ص ۳۹۶) قال في الهندية نهر لقوم ولرجل ارض بجنبه ليس له شرب من هذا النهر كان لصاحب الارض ان يشرب ويتوضأ ويسقى دوابه من هذا النهر وليس له ان يسقي منه ارضا وشجرا وزرعا الخ (شرح المجلة للاناسي ج ۴ ص ۱۹۴) فان رضى البقية بشئ من ذلك جازوا لهم نقضه بعد الاجازة ولورثتهم من بعدهم لانه اعارة الشرب لا مبادلة الخ (مجمع الانهر ج ۲ ص ۵۶۷) والله اعلم

مولوی نذیر احمد اعظمی مولوی احمد نوری مہتمم مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء و دہلی اسلامی افغانستان

دکاریز جینی اوخاہ حرم خومرہ دی

پوہنستہ : بمقام محترم عالی تمیز!

ماہ نفر اعظمی تمیز دہلوی تدویر سینار قنات ولایت غزنی بہ اثر امریہ قبل آنتقام و غنیمت داشتہ تان از مرد عوی ملاحمد الدین نام وغیرہ شرکاء کاریز واقع و سواالی اندر ولایت غزنی شہادت بمرآوریم تعداد ہفت پایہ ہاشین و اتریب مالی قریہ منکر و توای مذکور در زمین ہای ملک شان نصب کہ بہ مسافہ ہای مختلفہ باکاریز ملاحمد الدین مذکور قرا دار و مسافہ چرایہ ہاشین باکاریز توسط ورقہ علمدہ نمبر ترسیم و بعد مسافہ ہاشین باکاریز و چکوگی موقعت آن نشان میدہد ملاحمد الدین کہ ادعاء دفع ضرر نمودہ یک تعداد مسائل شرعی بنیت مؤلف تقدیم داتہ است تا بانضمام معروضہ ہذا مسائل شرعی مردو جانب باجدول مسافہ ہاشین باکاریز بمقام محترم تقدیم است تا لاف مسائل مذکور ابراہانست محترم بریاست محترم افتاء تفویض فرمودہ تاد موضوع از نگاہ شریعت مقدس اسلام در روشنی فقہ حنفی و نظر خود را ابراز داشتہ و فتوی شرعی انصار فرمایند با احترام

بسم الله الرحمن الرحيم

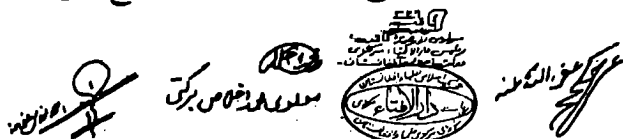
الجواب بعون ملهم الصواب كاريز يا شاخ يا چينه كه په موات مخكه كى وه په اذن دامام سره نوحريم لرى اندازه د حريم ئې په كتابوكى د فقه حنفى په مفصل طور ذكر شوى دى او كه خپل په زمكه كى ياپه موات كى بلاذن امام وه نوحريم نه لرى البته چې مقصود حريم د كاريز و نو يوه اندازه تفصيل به ئې ذكر كړو په حريم كى د كاريز چې اوبه ئې پرمخ د زمكى ښكاره كيږي اختلاف دى امام محمد رحمه الله تعالى وائې چې پر منزله د شاه دى او امام ابو حنيفه رحمه الله تعالى وائې چې حريم نه لرى تر هغه پورې چې پرمخ د زمكى اوبه ښكاره كيږي ځكې چې دغه په حقيقت كښي واله ده هروقت چې اوبه پرمخ د زمكى ښكاره شي نو پر منزله د چينى دى حريم ئې هر طرف ته پنځه سوه كزه دى هرگز ئې شپږ قبضى دى او كه يوه شخص ويل چې زما د شاه يا د كاريز اوبه هغه بل ځاه جزيه وي او هغه هم د حريم څخه خارج ونودغه قول لره ئې اعتبار نشته:

(وللقناة حريم بقدر ما يصلحه) القناة مجرى الماء تحت الارض لم يقدر حريمه بشى يمكن ضبطه وعن محمد رحمه الله انه بمنزلة البير فى استحقاق الحريم وقيل هذا عندهما وعند ابى حنيفة رحمه الله تعالى لا حريم له ما لم يظهر على وجه الارض لانها نهر فى الحقيقة فتعتبر بالنهر قالوا عند ظهور الماء بمنزلة عين فيقدر حريمها بخمس مائة ذراع (تبيين الحقائق ج ۶ ص ۳۷ البحر الرائق ج ۸ ص ۲۱۲) وفى الدر المختار وفى الاختيار

قيل فوضه لرأى الامام اى لوباذنه والافلاشى له آه ولو حفر الثانى برفاى منتهى حريم البير الاولى باذن الامام فذهب ماء البير الاولى وتحول الى الثانية فلا شى عليه لانه غير متعد فى فعله والماء تحت الارض غير مملوك لاحد فلا يكون له المخاصمة بسببه (تبيين الحقائق ج ۶ ص ۳۷ الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۹) لا حريم لبير حفرها شخص فى ملكه ولجاره ايضا ان يحفر بير اخر فى ملك نفسه عند ذلك البير وليس لذلك الشخص منع جاره من حفر البير بقوله انه يجذب ماء بيرى (المادة ۱۲۹۱) لما تقدم مراراً من ان الماء تحت الارض غير مملوك لاحد فلا مخاصمة فيه... آه (شرح المجلة للاتاسى ج ۴ ص ۲۱۷)

فلو فى غير موات اوفيه بلاذن الامام فلم يكن الحكم كذلك (الدر المختار) (قوله لم يكن الحكم كذلك) اى لم يثبت له الحريم المذكور لتوقف الملك فى الاحياء على الاذن عنه وبدونه يجعل الحفر تحجيراً (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۹) والزرع هو المكسرة وهوست قبضات وكان ذراع الملك اى ملك الاكاسرة سبع قبضات فكسر منه

قبضته (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۹ و تبیین الحقائق ج ۶ ص ۳۷)

مولوی محمد مسلم حقانی مولوی عبدالحکیم عفی عنہ مولوی عبد اللہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
 دکاریزاوجینی حریم خومره دی؟

پوښتنه: برباست محترم شوراى عالي علماى مركزى افغانستان السلام عليكم ورحمة الله وبركاته احتراماً وپيشنهاد ميكړو دايښك دعاوى درابطه به حريم كاريزو وڅيره وقات دادوليت غزني وولایت پكتيا كشرت وجوددارو طرفين يعنى اصحاب دعاوى به ارتباط حريم كاريزو وقات وڅيره داسائل شرعى مختلف راب محكمه حاضر ميدارند و علماء كرام افغانستان براى صاحبان دعوى مسائل مختلف ارايه ميدارند مسائل حاضر آورده شان كه يكي يادكر اختلاف دارد تفهيم آن به محاكم مربوط مشكلات و ابار آورده سبب وقوع مخالفت بين اصحاب دعوى ميكړو د موضوع به مقام عالي پيشنهاد كړيد كه د موضوع تعيين حريم كاريزو څيره بايد ايت صريح به يديد نامطابق آن اجرات شرعى بداريم با احترام والسلام.

عبدالكبير مجددي

مولوی عبد الكبير مجددي رئیس مرا فعه غزنی

مولوی حمید الله فائز رئیس محكمه مرا فعه پكتيا

۱۳۷۵-۴-۱۵

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب كاريز يا چشمه كه په موات زمكه كى وى په اجازه سره دامام نو حريم لرى او كه خپل په حمله كى او يا په موات كى وى په اذن دامام نه وى هغه حريم نه لرى؛
 فلو فى غير موات اوفيه بلا اذن الامام فلم يكن الحكم كذلك (الدرا المختار) قوله لم يكن الحكم كذلك) اى لم يثبت له الحريم المذكور لتوقف الملك فى الاحياء على الاذن عنده وبدونه يجعل الحفر تحجيراً (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۹) لا حريم لير حفر هاشخص فى ملكه ولجاره ايضاً ان يحفر بيراً اخر فى ملك نفسه عند ذلك البير وليس لذلك الشخص منع جاره من حفر البير بقوله انه يجذب ماء

اوسيدونكى دد امان په منطقه شخصى جايداد او حمكه لرم غواړم چې په خپله پورتنى
مخكه كى چې زما شخصى موروثه ملكيت هر هډ حضر كړم مگر مشكل دلته دى چې
زما د پورتنى مخكى څخه په يونيم سل متره مسافه كى د كاريز سوبى موقعيت لرى نوزه
ستاسى دعالى مقام څخه فتوى غواړم چې آيا زه شرعا صلاحيت لرم چې د پورتنى جريان
په نظر كى نيولوسره په خپله پورتنى شخصى موروثه ملكيت كى د هر هډ كيندنه وكوم
بينواتو جروا -

(با احترام عبد النبى عارض)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک الوهاب : کاریز دمنځه ددی چې اوبه ئې پر حمکه ښکاره شی هیڅ
حریم نه لری په نزد د امام صاحب باندی حمکه چې دا په حقیقت کښی والده ده صرف دومره
نځای ورته پکار دی چې ددی ختی ورباندی واچول شی او چې اوبه ئې پر حمکه ښکاره شی
نویا په منزله د چشمی ده حریم یې پنځه سوه گزه ده هرگز شپږ قبضی ده او هره قبضه څلور
گوتی ده نو د سوبو څخه حریم نه معتبر کیږی بلکه دهغه محل د ظهور رد اوبو څخه چې
سردنه ورته وایي معتبر یري:

وعنده لحریم لها لانها بمنزله النهر مالم يظهر ماؤها على وجه الارض ولا حریم للنهر عنده فان
ظهر كالعين الفؤارة حريمها خمسائة ذراع (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۹ كتاب احياء الموات) في تبين
الحقائق للإمام الزيلعي ج ۶ ص ۳۸ والاختيار لتعليل المختار ج ۳ ص ۶۸) قال الفقيه ابو جعفر أخذ
بقوله في الغرس ويقولهما في القاء الطين ثم عند أبي يوسف رحمه الله حریمه قدر نصف بطن النهر من
كل جانب وهو اختيار الطحاوي وعند محمد رحمه الله مقدار بطن النهر من كل جانب وهو اختيار
الكرخي وذكر في كشف الغوامض ان الاختلاف بين أبي حنيفة وصاحبيه رحمهم الله في نهر كبير
لا يحتاج فيه إلى الكرى في كل حين اما الانهار الصغار يحتاج فيها إلى كرىها في كل وقت فلها حریم
بالاتفاق والله اعلم (تبين الحقائق ج ۶ ص ۳۹) وقال المحققون من مشايخنا للنهر حریم بقدر ما يحتاج
اليه لاقاء الطين ونحوه بالاتفاق ثم قال ابو يوسف حریمه مقدار عرض نصف النهر من كل جانب لان
المعتبر الحاجة الغالبة وذلك بنقل ترابه إلى حافته فيكفي ماذكرنا وقال محمد عرض جميع النهر من
كل جانب لانه قد لا يمكنه القاء التراب من الجانبين فيحتاج إلى القائه في احدهما فيقدر في كل طرف
ببطن النهر (الاختيار لتعليل المختار ج ۳ ص ۶۹) -

ضرر مذکور منوع است و باید در بسوط جلد ۱۲ جزء ۲۳ و البحر الرائق جلد ۸ برای چاه چل کر حريم داده و وجه حريم منع شدن جذب آب تحریر کرده و دیگر کتب تحریر نموده که آب زیر زمین ملک کسی نیست لهذا جذب آب از یک چاه دیگر چاه منوع نمی باشد که این مسائل نیز در بین خود تصادد دارد

(المستفتی مولوی حمید الله فائز رئیس محاکمه ولایت پکتیکا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک الوهاب

اگر چاه یا قنات یا غیره از حريم قنات قدیم خارج بناء بگردد منوع نیست و به جذب کردن آب اعتبار نیست بل بساط حريم اعتبار است و مساف حريم که در بسوط و البحر الرائق و غیره مذکور است منصوص است و وجه عقلی در مقابل منصوص غیر مستبر است کافی تبیین استحقاق

ولان العين تستخرج للزراعة فلا بد من موضع يجتمع فيه الماء ومن موضع يجرى اليه ومن موضع يجرى الى المزارعة فقدرة الشارع بخمس مائة ولا مدخل للرأي في المقادير فاقصر عليه اه (ج ۶ ص ۳۶) ولو حفر الثاني بئر افي منتهى حريم البئر الاولى باذن الامام فذهب ماء البئر الاولى وتحول الى الثانية فلاشئ عليه لانه غير متعد في فعله والماء تحت الارض غير مملوك لاحد فلا يكون له المخاصمة بسببه آه (تبیین الحقائق ج ۶ ص ۳۷ الدر المختار على هامش رد المحتار ج ۵ ص ۳۰۹)

مولوی عبدالکیم مغل
مولوی محمد رفیع
مولوی محمد رفیع
مولوی محمد رفیع

مولوی عبدالکیم مغل
مولوی محمد رفیع
مولوی محمد رفیع
مولوی محمد رفیع

دکاریز حویم داووبونگاریدودخای سره وی که داصل منبع سره

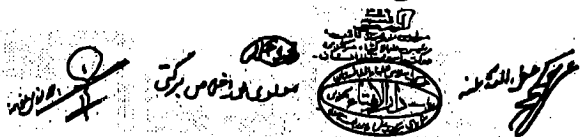
پوښتنه: حريم قنات درمنع که ابتداء ازان آب برمی آید و بنام سرچاه یاد میشود است و باید محل عبور آب که بنام سرود یاد می شود است و باید محل مجمع آب که بنام حوض یاد می شود است (المستفتی مولوی حمید الله فائز ولایت پکتیکا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

حريم قات ازان جاء شروع و مثل يشتر است که اب بر روی زمین ظاهر گردد و اما قبل آن که اب بر زمین ظاهر میگردد مثل چاه بشرد امام محمد و بشرد امام ابوحنيفة است:

والقناة عند خروج الماء كالعين وقبله قيل هو مفوض الى رأى القاضى لانه لا بد للقناة من الحريم لملقى طينه مالم يظهر فاذا ظهر فهو كالعين القوارة قيل هو قولهما اما على قول ابى حنيفة رحمه الله لا حريم للقناة مالم يظهر الماء لانه نهر مطوى فيعتبر بالنهر الظاهر (الاختيار ج ۳ ص ۶۸) وللقناة حريم بقدر ما يصلحه القناة مجرى الماء تحت الارض ولم يقدر حريمه بشئ يمكن ضبطه وعن محمد انه بمنزلة البئر فى استحقاق الحريم وقيل هذا عندهما وعند ابى حنيفة رح لا حريم له مالم يظهر على وجه الارض لانها نهر فى الحقيقة فيعتبر بالنهر قالوا عند ظهور الماء بمنزلة عين فوارة فيقدر حريمها بنخمساً ته ذراع... آه (تبيين الحقائق ج ۶ ص ۳۷ البحر الرائق ج ۸ ص ۲۱۲)

مولوى عبدالحکيم حنى الله عزوجلنا عبد الله مولوى نور محمد نائب رئيس دارالافتاء دولت اسلامى افغانستان

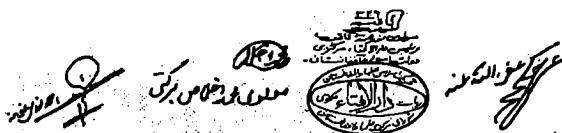
دقديم کاريز له حريمه بهر نوى کاريز که دقديم کاريز او به جذب او وچي کړى نو
پوښتنه : که دقنات ياکوهى له حريمه شخه بهر څوک نوى قنات ياکوهى وکاپړى اودهغه
قديم قنات او به بالکل جذب او وچي کړى ضررين فاحش ده منع کيږي که نه او که دقديم
او به کمى کړى څه حکم ده ؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

که دقناة دحريم شخه بهر څوک قنات ياکوهى وکاپړى هغه دقديم قنات اهل حق دمنع نه لرى
په دى سبب چې زما دقناة او به جذب کوى :
ولو حفر الثانى بشرافى منتهى حريم البشر الاولى باذن الامام فذهب ماء البئر الاولى وتحول الى
الثانية فلا شئ عليه لانه غير متعد والماء تحت الارض لا يملك فلا مناصمة كمن بنى حائوتا

بجنب حاثوت غيره فكدست الحاثوت الاولى بسببه فانه لاشي عليه... آه (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۹ شرح المجلة للاتاسي ج ۴ ص ۲۱۴ مجمع الانهر ج ۲ ص ۵۶۰ تبیین الحائق ج ۶ ص ۳۷)

مولوی عبدالکیم عفی اللہ عنہ مولوی عبداللہ مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

کتاب القسمة

آیا قاضی لره داحق شته چي دشركاء ترمخ جبرانقسيم وكړي؟

پوښتنه: یو شخص چې د (۱۰۲) کالو په عمر دی خپلو دوو پوښامنو ته تقسیم نه ورکوي او د خبروڅخه داسې معلومېږي چې څه عصبی تکلیف لري ځکه چې وائي زه هغه مړو قربیانو ته چې څوک ئې نه دی پاته هم حق ورکوم او خپل زوی ته هم وکالت نه ورکوي اوس د دارالافتاء د محترم مقام څخه استفتاء غواړو چې آیا قاضی داحق لري چې جبراً دده له خوا څخه څوک وکیل کړي او که ئې نه لري؟ یینواتو جوړوا
(از طرف محکمه ابتدائیه ولسوالۍ دنه)

بسم الله الرحمن الرحيم

قاضی لره داحق شته چې جبراً تقسیم وکړي په طلب د بعضو شرکاء یا کله شرکاء سره ولی په هغه تقسیم کښي به نقصان او ضرر نه راځي ټولو شریکانو لره لکه د مشترک مال داسې لږ حصه (ټوټه) د مخکي وی چې وروسته تر تقسیم هیڅ شریک نفع او فائده پر خپل حصه نشي آخستلای په دغه صورت کښي تقسیم اجباري روانه دی او په تراضی د شرکاء سره په دغه صورت کی هم روادی او د تقسیم اجباري مطلب دادی چې قاضی به قاسم ودروي او یا به خپله تقسیم وکړي:

یشترط لقسمة القضاء أو القسمة الجبرية ما يأتى الشرط الاول طلب احد الشركاء او کلهم من القاضی قسمة المشترك (الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۶۶۷) وان كانت حصه کل من الشریکین قليلة لم یقسم القاضی بینهما الا بتراضیهما لان الجبر علی القسمة لتکمیل المنفعة وفي هذا فتویهما و اما تجوز القسمة بتراضیهما لان الحق لهما وهما اعرف بشأ نهما (الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۶۶۸)

(وكذا القاضى له ولاية بيع مال الصغير والكبير فى الجملة فكان له ولاية القسمة فى الجملة) بدائع الصنائع ج ٧ ص ١٨) وقد تكون برضا البعض وذلك الى القاضى وامينه كذا فى الينا بيع الفتاوى الهندية ج ٥ ص ٢٠٤ والله اعلم

مولوی محمد اخص برکتی مولوی عبدالکرم غنی اللہ رحمہ مولوی زبیر احمد خان مولوی احمد زری غنی رحمہ مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

تقسیم بہ غیاب کی دیوہ وارث خنکہ دی؟

پوښتنه: کله چې یو سړی مړسی او په مال کی یې تقسیم نه وی سوي څه وقت وروسته په داسی حال کی چې دمتوفی یوزوی غائب ووددغه غائب یوزوی چې دمتوفی لمسی کیږی راولاړسودمتوفی دورته ووپه مایین کی یی تقسیم وکی اوس هغه غائب زوی حاضر سوی دی او وائې چې دا تقسیم زما په غیاب کی سوی دی زما زوی دا حق نه درلودی چې تقسیم وکی نوځکه یی زه نه منم والسلام.

(المستفتی ملا یار محمد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الجواب بعون ملهم الصواب

هغه تقسیم چې په غیاب کی دیوه وارث وشي هغه موقوف دی پراجازه دهغه وارث که هغه وارث اجازه وکړه نو تقسیم صحت لری که یی اجازه نه وکړه صحت نه لری:

سئل في دارمشركة بين هند وجماعة فاقبسموها في غيبة هند بدون وكالة عنها ولا اجازة منها فهل تكون القسمة المزبورة غير صحيحة الجواب نعم.... ارض قسمت يرض فلم احد الشركاء بنصيبه ثم زرعه بعد ذلك لم يعتبر فان القسمة ترد بالرداء الفتاوى تنقيح الحامدية ج ٢ ص ١٨٠ وهكذا في شرح المجلة سليم باز اللبناني م ١٢٢٦ ص ٦٢٢) والله تعالى اعلم

مولوی احمد نوری مضمیٰ عنہ مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

باب الحقوق

حق العبور له موثر انوا حستل خنكه دى

پوښتنه : من رياسته الفوائد العامة محترموقدر منو علماء كرامو السلام عليكم ورحمة الله وبركاته وروسته څرنگه چې د قندهار څخه بياترغزنى پورې د لوى سړک کار شروع کيږي اود موثرو څخه حق العبور په ذکر سوى ورغو کښى په خپل اندازه افغانى اخستل کيږي نو په دى حق ستاسى څخه طلب د شرعى حکم کيږي والسلام.

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب : امام چې په رعييت باندې كوم شئ مقرر كړى دپاره مصلحت او فائدى درعية نوداشئ حق او واجب گرځي پر رعية باندې اوداكار ظلم نه بلل كيږي او درعية د طرفه امتناع جائز نه ده خود اهغه وخت چې په بيت المال كښى موجود نه وي دومره مال چې كافى كيږي ددى كار دپاره او كه په بيت المال كښى ددى كار د كفايت دپاره مال موجود وه نوداكار دى دبيت المال څخه وشى بيا د مقررې پر رعية باندې درست نه ده بله خبره داده چې كه په بيت المال كښى قدر كفايت مال نوى اود مقررې پر رعية وشى بيا دى دى مقررې تشهير نه كيږي چې فتنه ترينه راولاړه نشى اوبل جرئت ونشى په زياده باندې له هغه قدر مقرر او مستحق څخه؛

واصله فى القنية حيث قال وقال ابو جعفر البلخى ما يضر به السلطان على الرعية مصلحة لهم يصير ديناً واجباً وحقاً مستحقاً كالخراج وقال مشايخنا وكل ما يضر به الامام عليهم لمصلحة لهم فالجواب هكذا احتى اجرة الحر اسين لحفظ الطريق واللصوص ونصب الدروب وابواب السكك وهذا يعرف ولا يعرف خوف الفتنة ثم قال فعلى هذا ما يؤخذ فى خوارزم من العامة لاصلاح مسنة الجيوش او الرىض ونحوه من مصالح العامة دين واجب لا يجوز الامتناع عنه وليس بظلم ولكن يعلم هذا الجواب للعمل به وكف اللسان عن السلطان وسعته فيه لا للتشهير حتى لا يتجاسروا فى فى الزيادة على القدر المستحق آه قلت وينبغى تقييد ذلك بما اذا لم يوجد فى بيت المال ما يكفى لذلك لماسياتي الجهاد من انه يكره الجعل ان وجد فى (ردالمحتار ج ٢ ص ٦٢)

مصلحة عامة مثل شركات المياه والكهرباء والتلفظ وخطوط النقل الجوية والبرية والبحرية ونحوها من المرافق الحيوية ذات النفع العام للبلاد (الفقه الاسلامى وادلته ج ٥ ص ٥٢٤) على المسلمين ان يتعاونوا مع الحاكم فى كل ما يحقق التقدم والخير والازدهار فى جميع المجالات

الخارجية بالجهد فى المال والنفس والداخلية بزيادة العمران وتحقيق النهضة الصناعية والزراعة

والاجتماعية واقامة المجتمع الخير الخ (الفقه الاسلامي ج ٦ ص ٧١٠) التصرف على الرعية منوط بالمصلحة (المادة ٥٨ وشرحها شرح المجلة للاتاسي ج ١ ص ١٤١)
القاعدة الخامسة تصرف الامام على الرعية منوط بالمصلحة فيما يتعلق بالامور العامة لم ينفذ امره شرعا الا اذا وافقه فان خالفه لم ينفذ ولهذا قال الامام ابو يوسف رحمه الله في كتاب الخراج من باب احياء الموات وليس للامام ان يخرج شيئا من يد احد الا بحق ثابت معروف انتهى (الاشباه والنظائر ج ١ ص ٣٧٣)

اوبعضی دهغه امورو څخه چې په هغو کښی مصلحت ده دعامو خلگو هغه کنستل اوپاکول دلوپو نهرو نودی چې غیر مملوکه وی چی داکار به هم دیت المال څخه کیږی اوکه په بیت المال کښی شی نه وي بیابه خلک مجبورولی شی په دی کار باندی اوددوی مصرف به دمال داغنیاء څخه وی لکه دامضمون په (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۱۳) الفتاوی الهندیة ج ۵ ص ۳۸۹ تبیین الحقائق ج ۶ ص ۴۰) اوهمداسی نورو کښی لیکلی دی

نوټ : ډیر احتیاط پکار ده اوخیر اومصلحت په نظر کښی نیول ضروری دی چې خلک آزار نشی اویا دطالبانو تحریک ته نسبت ونه شی دهغه زنجیرانو اوپاټکونودکوموپه خلاف چی اول داتحریک شروع شوی ده واللہ اعلم

[illegible]

آيا قديمه لاره خُمکي وال بندولای شي

پوښتنه : محترم رئيس صاحب د دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترمه! زموږ يو ټوټه مخکې دنورو مخکوپه مايين کې ده او هغه ملک متصرفه دنورو خلقو دې دغه مخکې يوه لار لری زموږ د اکاډزمنود مخکې پرستيره شوي ده دولی پر غاړه موږ د قدیمه ددغی لاری څخه استفاده کوله اوس هم استفاده کوو فعلا زموږ د اکاډزمن وايي چې موږ دغه لار بنده وو تنها پياده لار در پرېږدو دنورو مال مواشی د عبور او د استفادی لار نه پرېږدو

او موږ ستاسو محترم څخه داهيله لرو چې موږ ته دا واضع كړي ايا دغه خلق دغه لار بندولای شي كيا كه نه وی څونه اندازه لار بايد راته پريږدي والسلام.

(مستفتي حاجي عبد الوهاب)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهمم الصدق والصواب ددغه خلقو دا حق ده چې خپلې مخكې ته تير شي په دغه قديمي لاره باندې او دغه نور واخلو كه ته دا حق نشته چې دوى منع كړي ددى لارې څخه بلكه لار به ور كوى هم دپياده دپاره او هم دسواری دپاره مزید بيان او تفصيل به درته دكتايو نو ددالاندې عبارتو څخه در معلوم شى په الفقه الاسلامي ج ٤ ص ٦٣ كښي ليكلي دي:

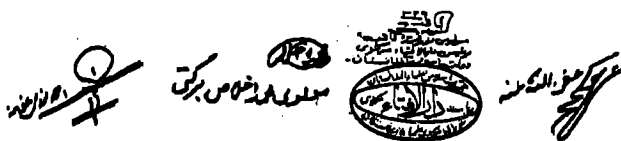
حق الارتفاق هو حق مقرر على عقار لمنفعة عقار آخر مملوك لغير مالك العقار الاول وهو حق دائم يبقى مابقى العقار ان دون نظر الى المالك مثل حق الشرب وحق المجرى وحق المسيل وحق المرور وحق الجوار وحق العلو او په شرح المجله دسليم باز ص ٦٧٢ مادة ١٢٢٥ كښي ليكلي دي ومن ثبت له حق المرور بالرجل فله المرور بالرجل والحافر جامع الفصولين وفيه شري شجرة وقطعها واستأجر ارضا بجانب الشجرة ولهذه الارض المستأجرة طريق في بستان رجل فلمشتري الشجرة ان يمر في هذا الطريق بنخشب وادبه للحاجة الى الطريق آه ونقل حيدر آفندي عن القاعدية انه لو كان حق المرور لواحد فباعه تبعاً لارضه من عشرة فليس لمن كان المرور في ارضه ان يمنعهم عن المرور لعلته كثرتهم؛

او په الفقه الاسلامي (ج ٤ ص ٦٥) كښي وايي:

حق المرور هو حق صاحب عقار داخلي بالوصول الى عقاره من طريق يمر فيه سواء كان الطريق عاما غير مملوك لاحد ام خاصا مملوك للغير الخ او په شرح المجله دسليم باز (م ١٢١٧ ص ٦٦٧) كښي ليكلي دي: (يجوز ان يعطى رجل مازاد عن حاجة الطريق من جانب الميرى بشمن مثله ويلحقه بداره اذالم يضر ذلك بالمارين) يرا دبالطريق ههنا الطريق العام لان الطريق الخاص ملك اصحابه لا يجوز لهم التصرف فيه بالبيع والقسمة كما سيأتى (في المادة ١٢٢٣) فلا يجوز لغيرهم بل الاولى والمراد بعدم المضرة ان يكون الطريق واسعاً لا يضيق اذا اخذ منه شئ وانما قيد وابه لانه لو اضربا لمارة لا يجوز ان يعطى منه شئ ولو كان للعامة طريق اخرى (رد مختار) او په فتاوى قاضيخان على هامش الهندية ج ٣ ص ٢٠٦ كښي ليكلي ولو كانت

الارض على شط الفرات او على شط نهر عام كان للعامه المرور في هذه الارض للشفقة ولاصلاح
النهر وليس لصاحب الارض ان يمنعهم اذالم يكن لهم طريق الافى هذه الارض او به الفقه
الاسلامى وادلته ج ٤ ص ١٧ كبنى وايي واتفق الفقهاء على وراثه حقوق الارتفاق كحق الشرب
والمرور لانها حقوق تابعة لعقار ولازمة :

اوپه مجله الاحكام م ٦ كبنى وايي القديم يترك على قدمه اوپه ماده ٧٤ كبنى وائي:
القديم هو الذى لا يوجد من يعرف اوله اوپه شرح المجلة دسليم باز م ١٢٢٤ ص ٦٧١ كبنى ليكل
دى العبرة للقدم فى حق المرور وحق المجرى وحق المسيل يعنى تترك هذه الاشياء وتبقى
على حالها القديم الذى كانت عليه لان القديم يبقى على حاله بمقتضى حكم ماده ٦ والله اعلم
وعلمه اتم

مولوى نذير احمد خانى مولوى محمد اعلاى برکتى مولوى احمد نوري حنى من مولوى نور محمد نائب رئيس دار الافتاء دوله اسلامى افغانستان
بوتعمير دومره جنگول چي له کلکينا نوڅخه دبل سخن معلومېږي داخوبه ضرر فاحش نه وي
پوښتنه : عرض پاته دمحمدانور عبد النبى محمد گل محمد نبى عبد الرسول اغامحمد
شريف مير احمد خان عزيز الله جان ولى محمد احمد الله ولي جان بسم الله جان خير محمد
خان حاجى غلام حضرت مسكونه سره جامع شهر نو ناحيه ٦ وحضور ته دمخترم رئيس
صاحب مقام عالي رياست دار الافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته زموپه محل كى
يونفر دوه منزله تعمير آباد كړى دى چې زموپه ټول كورونه تر لاندې دى او موبه ته دستر لوى
خطر اوبى آبي ده او موبه ډير ځنې په عذاب يوڅلور واره موخبر وركړى چې شرعا داكار
صحيح نه دى خوده نه ده منلى لطفا دشريعت محمدى مطابق هيئت ورواستوى
او معلومات وكړي اوزموبه ستر او حيا خوندى كړى موضوع موستاسى عالي مقام ته عرض
كړه چې زموبه غور وكړي په درناوى

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب
كچيرى ديوه همسايه لخوا بيل همسايه ته ضرر فاحش رسيدلى وي نو دغه ضرر فاحش به

منع کپڑی پر ہرہ وجہ او طریقہ چہ وی ضرر فاحش دی تہ وایہ چہ داصل منفعت دبناء
 خخہ مانع وی مثلاً دسکونت خخہ مانع وی او یابناء پہ نہ پڑی او یاسستی پڑی کچیری
 یوسری خپل کورداسی جو رکی چہ پرداسی خایو کلکنان ورکی چہ دهمسایہ گانودزنانو
 دناستو او گذاری خایونہ خینی معلومی پڑی نودغه ضرر فاحش دی دغه سری مجبور دی چہ
 دغه ضرر بہ دفع کوی فرق نہ لری خواه ددغه سری دسرای اود همسایہ گانودسرایوپہ مایین
 کنبی لاروی او کہ نہ وی خواه دغه ضرر قدیم وی او کہ حادث دغه تفصیل دلاندی عبارتو
 خخہ معلومی پڑی:

یدفع الضرر الفاحش بای وجه کان... آه (المجلة المادة ۱۲۰۰) الضرر الفاحش کل مایمنع الحوائج
 الاصلية بمنع المنفعة الاصلية المقصودة من البناء کالسکنی اویضر البناء اویجلب علیه وهنا ویكون سبب
 هدمه (المجلة المادة ۱۱۹۹) رؤیة المحل الذی هو مقر النساء کصحن الدار والمطبخ والبئر یعد ضرراً
 فاحشاً فاذا حدث رجل فی داره شباً کالو بناء مجدداً وجعل له شباً کامطلاعاً علی المحل الذی هو مقر نساء
 جاره الملاصق او الفاصل بینهما طریق فانه یؤمر برفع الضرر ویصیر ذلک الرجل مجبوراً لدفع هذا الضرر
 بصورة منع وقوع النظر اما بینا الحائط او وضع طبله لکن لا یجبر علی سد الشبک بالکلیة کما اذا عمل
 ساتراً من الاغصان التی یری من بینها مقر نساء جاره فانه یؤمر بسد محلات النظر ولا یجبر علی هدمه وبناء
 حائط محله (راجع مادة ۲۲ المجلة المادة ۱۲۰۲) (وهی ان الضرورات تقدر بقدرها) الفتوی علی ان الکوة
 حیث كانت للنظر والموضع موضع النساء تسد بلافرق بین الطريق الفاصل و غیره کما فی المضمرات
 و غیره (فتاوی تنقیح الحامدیة ج ۲ ص ۲۶۶) سئل فی نمی یرید فتح کوة فی حانوته مشرفة علی دار جاره
 النمی وعلی عوراته و فی ذلک ضررین علی الجار ویزعم انها قديمة فهل یمنع من ذلک ولا فرق بین
 التدمیر والحادث حیث کان الضرر بینا الجواب نعم یمنع من ذلک ولا فرق بین التدمیر والحادث حیث کان
 الضرر بینا کتبه الفقیر احمد المفتی بدمشق الشام عفی عنه و فی حاشیة البحر من القضاء للشیخ خیر الدین
 لافرق بین التدمیر والحادث حیث كانت العلة الضرر البین لوجوده فیها تامل (فتاوی تنقیح الحامدیة ج ۲
 ص ۲۶۵) والله اعلم

مولوی محمد اظہار علی
 مولوی محمد اظہار علی
 مولوی محمد اظہار علی

مولوی محمد اظہار علی مولوی محمد اظہار علی مولوی محمد اظہار علی مولوی محمد اظہار علی مولوی محمد اظہار علی

کتاب الصيد والذبائح

دکلاشنکوف یا کمرشکن ینکارخه حکم لری؟

پوښتنه: و محترمینو اساتذہ و ددار الافقاء ته لومړی مسنون سلام وړاندى کيږي السلام عليكم ورحمة الله وبعده غوښتل کيږي چې ددی مسئلې معلومات را کړي چې په کمرشکن (چره ایز) مرغه وولی بغیر ذبح مړشی حلال دی کنه؟ او یا په بله مړمی لکه کلاشنکوف وغیره څنگه دی؟ (المستفتی ملا عبد الحبيب)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب: بعون خالق الدنيا

په کمرشکن چې مرغه وولی بغیر ذبح مړشی حلال نه دی او یا په بله مړمی لکه کلاشنکوف چې تیره والی و نه لری په فتاوی دارالعلوم دیوبند یعنی امداد المفتین کښی لیکلی دی:

(ص ۹۳۳ سوال ۸۳۲) اگر غلیل یا بندوق کا فکار بسم الله اور الله اکبر کړی اور جانور مړیا ذبح کرنی کا موقع نه ملاه جانور حلال ہے یا حرام اس مسئلہ کے پوری تحقیق مطلوب ہے (الجواب) بندوق کے چرے اور گولی اور غلیل کے غلے ان سب کا حکم شرعی یہ ہے کہ ان کے ذریعہ ذبح کا تحقق نہیں ہوتا اگرچہ بسم الله کہہ کر بندوق یا غلیل چھوڑے جائی وچرے کہ ذبح کرنے میں جن چاروں رگون کا قطع کرنا ضروری ہے ان میں یہ شرط ہے کہ ان کو دھار وار چیز سے قطع کیا جائے کسی جو جھل چیز کے صدمہ سے تو ہانہ جائے بندوق کے چھوڑے گولی اور غلیل کے غلے ظاہر ہے کہ دھار دار نہیں ہوتے اس لئے ان سے بتوڑم لگتا ہے وہ قطع کرنے کے حکم میں نہیں ہو سکتا جسے مذہب مفتی بہ ہے جس کی تصریح عالمگیری نے کتاب الذبائح میں کی ہے نیز درمختار میں ہے (وحل الذبح بکل ماقوی الاولیج فانهر الدم الدر المختار ص ۲۹۴ کتاب الذبائح) جس سے معلوم ہوا کہ ذبح کر لے قطع کرنا عروق اربعہ کا ضروری ہے تو برینے سے یہ صورت حاصل نہیں ہو سکتے۔ واللہ تعالی اعلم وعلہم اتم (*)

(*) ترجمہ: پوښتنه (۸۴۲) که په غلیل یا توپیک په بسم الله او الله اکبر ویلو ښکار وکړ او حیوان مړشو د ذبح کولو موقع ونه موندل شوه دغه حیوان حلال دی که حرام ددی مسئلې پوره تحقیق غواړو الجواب د توپیک چرې او مړمی او د غلیل د بډو د غوټو لویو شرعی حکم دادی چې ددوی په وسیله د ذبح تحقق نشی راتلائی که څه هم په بسم الله ویلو غلیل یا توپیک وچلول شی وجه داده چې په ذبح کولو کې چې د کومو څلورو رگونو قطع کول ضروری دی په هغوی کې د اشراطی چې هغوی په څوکه درلودونکی تیره شی قطع کړل شی د کوم درانه شی له امله مات نکړل شی د توپیک چرې گولی او د غلیل گټی ښکاره دی چې تیره څوکه درلودونکی نه دی ځکه په دوی چې کوم ټپ جوړیږی هغه د قطع کولو په حکم نشی کیدلائی همدغه مذہب مفتی به دی چې څرگند ونه عالمگیری په کتاب الذبائح کې کړي په داغره ننگه په درمختار کې دی وحل الذبح الخ چې ورڅخه معلومه شوه چې ذبح لپاره د څلورو رگونو قطع کول ضروری دی په ماتولو دا صورت نشی حاصلیدلای،

وايضاً في الشامي من الجلد الخامس ص ٣٣٥ كتاب الصيد قال قاضيخان لا يحل صيد البندقة والحجر والمعراض والعصا وما شابه ذلك وان جرح لانه لا يخرق الا ان يكون شيء من ذلك قد حده وطوله كالسهم وامكن ان يرمى به فان كان كذلك وخرقه بحدته حل اكله فاما الجرح الذي يدق في الباطن ولا يخرق في الظاهر لا يحل لانه لا يحصل به انهار الدم ومثقل الحديد وغير الحديد سواء ان خرق حل والافلاآ والخزق بالخاء والزاء المعجمتين التفادقال في المغرب والسين لغة والراء خطأ وفي المعراج عن المبسوط بالزاي يستعمل في الحيوان وبإلراء في الثوب وفي التبيين والاصل ان الموت اذا حصل بالجرح يققن حل وان بالثقل اوشك فيه فلا يحل حتما واحتياطاً ولا يخفى ان الجرح بالرصاص اتماماً هو بالاحراق والثقل بواسطة اندفاعه العنيف اذ ليس له حد فلا يحل وبه افتى ابن نجيم وايضاً في البحر الرائق من الجلد الثامن ص ٢٢٩ (وما قتله المعراض بعرضه او البندقة حرم) لما روينا من حديث ابراهيم ولما روى ان عدى بن حاتم قال للنبي صلى الله عليه وسلم اني ارمى الصيد بالمعراض فاصيب فقال اذا رميت بالمعراض فخرقت فكله وان اصابه بعرضه فلا تأكله (رواه البخاري ومسلم واحمد) ولما روى انه عليه الصلوة والسلام نهى عن الخذف وقال انها لا تصيد ولكنها تكسر العظم وتقفل العين (رواه البخاري ومسلم واحمد) ولان الجرح لا بد منه لما بينا من قبل والبندقة لا تجرح وكذا عرض المعراض وايضاً في الفتاوى الهندية من الجلد الخامس ص ٤٢٥) ولا يؤكل ما اصابه المعراض بعرضه ولا يؤكل ما اصابته البندقة فمات بها كذا في الكافي وايضاً في (مجمع الانهر من الجلد الثاني ص ٥٨٠) (او البندقة) معطوف على المعراض اي يحرم ما قتله البندقة وهي طينة مدورة يرمى بها لانه يدق ويكسر ولا يجرح فصار كالمعراض اذا لم يخرق (ولم يجرحه) قتلها الخ - اعلم ان في حل الصيد بالرصاص ما لم يدرك حياً فينبغ بطريق مشروع اختلاف وفي تكملته فتح الملهم ج ٣ ص ٤٩١ فالجمهور منهم في ديارنا على عدم حل المصيد بالرصاص ما لم يدرك حياً فينبغ بطريق مشروع وحتهم مامر عن ابن عابدين من ان الرمي بالرصاص رض ووقدوا ليس جرحاً الخ فلا احتياط في عدم اكل غير مذبوح منه ١٢ والله اعلم

مولوي محمد اعجاز الحق
مولوي محمد اعجاز الحق
مولوي محمد اعجاز الحق
مولوي محمد اعجاز الحق

مولوي عبدالحكيم عني الله عز مولوي محمد اعجاز الحق مولوي احمد نوري مولوي نور محمد نائب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان

فر حلقوم ذبح کبستہ خنکہ ده؟

پوښتنه: محترم هغه پوسه او چرگ چي حلقوم يی ټول کبستہ ولاړشی خوراک يی څنگه دی؟
(المستفتی ملاشاه ولی ولایت هلمند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

هغه مذبوح چې عقده (غټو) ئې د جسد و طرف ته ولاړه شی په حلالیدو کښی ئې اختلاف دی دیرو معتبرو کتابو دغه اختلاف نقل کړی ده لکه ردالمحتار (ج ۵ ص ۲۰۶ تبیین الحقائق ج ۵ ص ۲۹۰ طحطاوی علی الدر المختار ج ۴ ص ۱۵۰ فتاوی کاملیه ص ۲۳۷ وغیره) او ترجیحات د علماء د فقه حنفی هم مختلفې دی لکن په ردالمحتار کښی وروسته تر زیات تحقیق کړی که په ذبح سره چې تر عقده لوړه وی قطع د درو عروق دهغه خلور عروق څخه چې په ذبح کښی قطع کیږی راتله نو مذبوح حلال دی والا فلاودغه معلومیږی په مشاهده یا په سوال د اهل خبره څخه:

اقول والتحریر للمقام ان يقال ان كان بالذبح فوق العقدة حصل قطع ثلاثة من العروق فالحق ما قاله شراح الهداية تبعا للرسنغی والا فالحق خلافه اذا لم يوجد شرط الحل باتفاق اهل المذهب ويظهر ذلك بالمشاهدة اوسوال اهل الخبرة فاعتنم هذا المقال ودع منك الجدال (ردالمحتار ج ۵ ص ۲۰۷ وهكذافي الفتاوی الكاملیه ص ۲۳۷) -

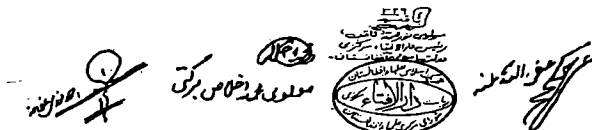
په امداد الفتاوی کښی وروسته تر تحقیق ئې ترجیح دحل راوړی ده اودغه ئې اخر قول خپل گرزولی دی:

حل و حرمت دونوں قولوی میں اختلاف کا مبنی صرف یہ ہے کہ ذبح فوق العقدة میں حلقوم اور مرے قطع ہوں گے یا نہیں سو یہ امر مشاہدہ کے متعلق ہے مشاہدہ کے بعد اس میں اختلاف کے گنجائش نہیں اور چونکہ مشاہدہ قطع کا روایت ثقات سے محقق ہو چکا اس لئے حلت کا حکم دیا جاوے گا مدت ہوئے کہ اقرے اس کی حرمت کا فتویٰ کتب فقہ سے نقل کیا تھا اب اس سے اجوع کرتا ہوں (۱) امداد الفتاوی ج ۳ ص ۵۳۹ -

(۱) یہ حل او حرمت دواړو اقوالو کي د اختلاف اساس صرف دادی چي په ذبح فوق العقدة کي حلقوم او مری قطع کیږی او کڼه نو داسی د لیدنې سره اړه لری تر لیدنې وروسته په دی کي د اختلاف گنجائش نشته او کله چي د قطع لیدنہ د ثقاتو په روایاتو په ثبوت رسیدلی دی څکه د حلت حکم ورکول کیږی ډیره موده مخکی احرر دی د حرمت فتویٰ د فقهی له کتابو را نقل کړی ده اوس له هغه څخه رجوع کوم

الحاصل دادی چی و روسته ترعمیق مطالعه دکتب دمذهب دفته حنفی معلومیدی چی دغه قسم مذبوح حلال دی لکن په فتاوی کاملیه کی راغلی دی چی احتیاطی یی عدم اکل دی چی خروج دموضع داخلاف څخه راشی:

اقول ومذهب الامام مالک رحمته الله عدم الحل فالورع والاحوط عدم الاكل منها خروجاً من الخلاف فانها ميتة على مذهبه رحمه الله تعالى فليحفظ (الفتاوى الكاملية ص ۲۳۸) واللّه تعالى اعلم

مولوی عبدالکیم عفی الله عنہ مولوی ذہیر احمد خان مولانا محمود میوندال مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

کتاب الحظر والاباحه

داختراودجمعی دورځي روغېر څنگه دی؟

پوښتنه: څه وايي علماء کرام ومفتیان دين متين په مندرجه ذیل مسئله کښی مسئله داده چې په قلچه آباد کښی یو ملا چې نوم یی ملا عبد القهار اخنددی یو فتوی یی صادره کړی ده چې داختریه ورځو کښی مصافحه اوروغېر بدعت دی او همدارنگه دجمعی په ورځ هم روغېر بدعت دی او په دلیل کښی دکتابونو حوالی ورکوی او په دی وجهی سره سیمه کښی اختلافات او جنگ او حتی ترقتل و قتال پوری خبره رسیدلی ده نوستاسو څخه هیله ده چې دشریعت مطهره مطابق فتوی راکړی ترڅو چې دافتنه ختمه سی بینوا بالبرهان توجروا عند المنان .

(المستفتی حاجی شیر محمد ولد حاجی محمد یعقوب)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

مصافحه په ورځ داخترکه څه هم بعض علماء بدعت بللی ده لکن په ډیرو معتبرو کتابو کښی جائز او حسن لیکل شوی ده حاصل دادی چې مصافحه په ورځ داختریا جمعی فی نفسه حسن کاردی لکن التزام یی بدعت دی یعنی چې لازم او واجب گرځول یی پر ځان بدعت دی هر چې نفس دوام یی دی هغه بدعت نه دي:

تجوز المصافحة لانها سنة قديمة متواترة لقوله صلى الله عليه وسلم من صافح اخاه المسلم

وحرک یدہ تناثر ذنوبہ واطلاق المصنف تبعاً للدرر والکنز والوقایۃ والنقایۃ والمجمع والملقی وغیرہا یفید جوازہا مطلقاً ولوبعد العصر وقولہم انہ بدعۃ ای مباحۃ حسنة كما افاده النووی فی اذکارہ وغیرہ فی غیرہ وعلیہ یحمل ما نقلہ عنہ شارح المجمع من انہا بعد الفجر والعصر لیس بشئ توفیقاً فتأملہ (الدرالمختار) قوله (كما افاده النووی) الذی ذکرہ النووی انہا مستحبۃ وعبارتہ اعلم ان المصافحة مستحبۃ عند کل لقاء واماماً اعتادہ الناس بعد صلوۃ الصبح والعصر فلا اصل لہ فی الشرع علی هذا الوجه ولكن لا بأس به فان اصل المصافحة منہ وكونہم حافظو اعليہا فی بعض الاحوال وفرطوا فیہا فی كثير من الاحوال او اکثرہا لا یخرج ذلك البعض من كونہا من المصافحة التی ورد الشرع بامرہا (حاشیۃ الطحطاوی علی الدرالمختار ج ۴ ص ۱۹۰) سئلت عن المصافحة فی یوم العید والجمعة ما حکمہا؟ فالجواب ان حکمہا الاستحباب قال صلی اللہ علیہ وسلم من صافح اخاه المسلم وحرک یدہ تناثر ذنوبہ (آ) الفتاوی الکاملیۃ ص ۲۶۲) قال النووی فی الاذکار اعلم ان المصافحة مستحبۃ عند کل لقاء واماماً اعتادہ الناس من المصافحة بعد صلوۃ الصبح والعصر فلا اصل لہ فی الشرع علی هذا الوجه ولكن لا بأس به فان اصل المصافحة سنۃ وتقییدہا بما بعد الصبح والعصر عادۃ کانت فی زمانہ والافعیب الصلوۃ کلہا كذلك والراجع عند الحنفیۃ جواز المصافحة مطلقاً ولوبعد الصلوۃ وکرہ بعض الحنفیۃ المصافحة بعد الصلوۃ (الفقہ الاسلامی ج ۳ ص ۵۷۰):

ہاں نماز فجر کے بعد مصافحہ کرنے کا طریقہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم اور صحابہ کرام رضی اللہ عنہم کے زمانہ میں نہیں تھا اور اس کا رواج دینا اور التزام کرنا بدعت ہے (*) کفایت المفتی ج ۹ ص ۹۲ واللہ اعلم بالصواب

مولوی محمد امجد الحسنی مولوی احمد نوری رضی اللہ عنہما
مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

(*) ترجمہ: ہوسہار ترلمانخہ وروستہ دمضافحی (روغبر) کولو طریقہ درسول اللہ صلی اللہ او صحابہ کرام رضی اللہ عنہم پہ زمانہ کی نہ وہ اودی تہ وراج ورکول وال التزام کول (یعنی پر نہ کولو خوابدول) بدعت دی

دکفار او اهل ذمه سره مصافحه او ملاقات څنگه دی؟

پوښتنه: زموږ سره دمويسيسو والاملاقات کيږي مصافحه اونور تعلق څه ډول ورسره وساتو شرعي حکم راکړي بعض خلق کافران دي او اهل ذمه وي چې زموږ سره يو ځای کيږي (المستفتي مولوي محمد ولي)

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱) مسلمان دي شروع نه کوي په سلام کولو سره پر دمي باندې ليکن که شروع ده کول نو داسي به وايي په سلام کې السلام علي من اتبع الهدى لکه په سلام د کتابت کې هم طريقه دغه شان ده: لکن في الشرعة اذا سلم على اهل الذمة فليقل السلام على من اتبع الهدى وكذلك يكتب في الكتاب اليهم آه وفي التاتار خانية قال محمد اذا كتبت الى يهودي او نصراني فاكتب السلام على من اتبع الهدى آه (ردالمحتار على الدر المختار ج ۵ ص ۲۹۲ هندية ج ۵ ص ۳۴۸)

(۲) او دمي چې سلام وکړي نو د سلام جواب به ورکول کيږي لکن پر و عليك و عليك به مسلمان زيات نه کوي (يعني) لفظ د سلام به نه زياتوي وروسته تر و عليك و عليك لکن في التاتار خانية و اذا سلم اهل الذمة ينبغي ان يرد عليهم الجواب وبه تأخذ (ولكن لا يزيد على قوله و عليك) ردالمحتار ج ۵ ص ۲۹۲ و اما الوسلم الذمي فيرد بقوله و عليك فقط بريقة محمودية ج ۴ ص ۳۹

(۳) او مصافحه (يعني) روغېر د دمي سره به ضرورت او حاجت څخه ناروا او مکروه دي اوسره د حاجت ييا پروا نه لري حاجت لکه د دمي آزاريدل په ترک د مصافحه د مسلمان سره (قوله کما کره للمسلم مصافحة الذمي) اي بلا حاجه لما في القينة لا بأس بمصافحة المسلم جاره النصراني اذا رجع بعد الغيبة ويتأذى بترك المصافحة آه (ردالمحتار على الدر المختار ج ۵ ص ۲۹۲ و الفتاوى الهندية ج ۵ ص ۳۴۸)

او بعضی شيان خونو ښکاره ناروا دي لکه دوی سره قلبي محبت په زړه کښي مينه او ياد دوی په مراعات باندې سستی کول په ديني امور وکښي چې د مقدس دين بعضی کارونه پاته شي والله اعلم

مولوي محمد اخص برکتی مولوي عبدالکريم
مولوي محمد اخص برکتی مولوي عبدالکريم
مولوي محمد اخص برکتی مولوي عبدالکريم

مولوي محمد اخص برکتی مولوي عبدالکريم مولوي محمد اخص برکتی مولوي عبدالکريم مولوي محمد اخص برکتی مولوي عبدالکريم

دفن بال والی بال اونور سپورتی لوبو حکم

پوښتنه: څه وایي علماء دین متین په باره ډکراته بازی اوفت بال اوزیباى اندام اووالی بال اوداسی نوری بازی دشریعت غراء محمدی له مخی جواز لری اوکه څنگه اوکه جواز لری نو په کوم نیت او شرائطو جواز لری؟ بینو اتوجروا

(المستفتی اطلاعات وکلطور قندهار)

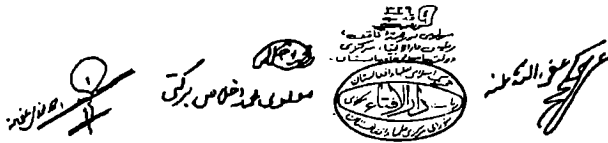
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب: ومنه الصدق والصواب که دداسی بازی څخه کومه معتد بها فائده مقصودوی بیا جائز دی خو څو شرطونه لری یو داچې په دی کښی کوم امر خلاف شرع خلط نه وی ستر عورت به ضروری وی او ددی بازی په سبب به په ضروریاتو داسلام کښی لکه لمونځ وغیره شو خلل نه واقع کیږی اوبل داچې تشبه بالكفار به هم نه وی چې په لباس او طرز وضع کښی انگریزیت وغیره نه وي:

والمصارعة ليست ببدة اللتلهی فکړه الخ (قوله والمصارعة ليست ببدة) فقد صرع عليه السلام جمعا منهم ابن الاسود الجمحي ومنهم ركائة فانه صرعه ثلاث مرات متواليات لشرطه انه ان صرع اسلم كما في شرح الشماثل للقاري قال الجراحي ومصارعته عليه السلام لا يجهل لاصل لها (قوله فيجوز في كل شيء) اي مما يعلم الفروسيه ويعين على الجهاد بلا قصد التلهي الخ اقول قدمنا عن القهستاني جواز اللعب بالصولجان وهو الكرة للفروسيه الخ واما شالة الحجر باليد وما بعده فالظاهر انه ان قصده التمرن والتقوى على الشجاعة لا بأس به (ردالمحتار كتاب الحظر والباحة ج ۵ ص ۲۸۶ طبع باكستاني) اما اذا قصد التلهي او الفخر او لترى شجاعته فالظاهر الكراهة لان الاعمال بالنيات فكما يكون المباح طاعة بالنية تصير الطاعة معصية بالنية (قوله فيباح في كل الملاعب) اي التي تعلم الفروسيه وتعين على الجهاد الخ وفي القهستاني عن الملتقط من لعب بالصولجان يريد الفروسيه يجوز عن الجواهر قد جاء الاثر في رخصة المصارعة لتحصل القدرة على المقاتلة دون التلهي فانه مكروه (ردالمحتار ج ۵ ص ۲۸۵) وذكر الاثر المذكور في ج ۵ ص ۲۷۹ من ردالمحتار ايضا-

او هغه شرطونه چې موږ په سر دفتوی کښی ذکر کړل او سمدارنگه نور تفصیل دا ذکر شوی په فتاوی دارالعلوم دیوبند دویم جلد یعنی په امداد المفتیین ص ۱۰۰۰ - ۱۰۰۱ - ۱۰۰۲ - کښی اودایبان فی المجله په فتاوی دارالعلوم دیوبند ج اول یعنی عزیز الفتاوی ص ۷۵۱

کتابی ہم ذکر کردہ۔

مولوی عبدالکلیم عفی اللہ عنہ مولانا محمد سلم حافی مولانا عبد اللہ مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
دسگریٹ فاش شطرنج اوکتر حکم خہ دی؟

پوہنستنه : محترم مفتی صاحب السلام علیکم بعد اعرض ایکہ از جناب تان دبارہ حرمت ویا اباحت سکریٹ و تاش و شطرنج کتار
تفصیلا معلومات میخوام ہر برای صفحہ کتاب ہامی والسلام۔

(از طرف عبد اللہ خادم تحریک طلباء)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین و صلی اللہ علی سیدنا محمد و علی الہ وصحبہ وسلم

الجواب باسم ملہم الصواب

تاش و شطرنج و کتار حرہ شان مکروہ تحریمی ہستند و مرکب مکروہ تحریمی ہان اذازہ کھمار شود مثل کہ بترک واجب کھمار شود
و سکریٹ فی نفہ از حدہ اباحت است مگر بخاطر نمی امیر المؤمنین باید از کیدین سکریٹ احتراز و اجتناب کردہ شود زیرا کہ
اطاعت امام در غیر محصیت واجب است۔

تاش کھینا بخت برا ہے اور اگر اس پر حارجیت روپیہ وغیرہ کی ہو تو حرام ہے اور بالکل حرام ہے امداد المقتضین
ص ۱۰۰۲ (*)

و کرہ تحریمہ و الشطرنج (قوله و الشطرنج) معرب شد رنج و انما کرہ لان من اشتغل بہ ذہب عناؤہ
الدینی و جاء العناء الاخری و فهو حرام و کبیرۃ عندنا و فی اباحتہ اعانة الشیطان علی الاسلام
و المسلمین (رد المحتار ج ۵ ص ۲۷۹ و عزیز الفتاوی ص ۷۵۱)

اور جو کہ بعضی کتب حنفیہ میں اس کے نسبت مکروہ لکھا ہے مراد اس سی مکروہ تحریمی ہے جو عملاً مثل حرام کے

(*) ترجمہ پد تاش (پتو) لوہی کول دیر بددی او کہ پردی دروہی پیسو اونور و گتیل بایلل وی نوخماری اوویو مغ حرام دی،

ہے استحقاق عقوبت ناری میں اگرچہ علماً فرق ہے کہ منکر اس کا کافر نہیں کما صرح بہ فی رد المحتار پس ہماری نزدیک ارتکاب اس فعل حرام کا موجب استحقاق عذاب جہنم ہے (۱) امداد الفتاوی ج ۳ ص ۲۳۱ عادت دائمی کے طور پر فطرنج کھینٹی والا حنفیہ اور شافعیہ کہ نزدیک بالاتفاق فاسق ہے اور اس کے فاسق او معطن ہونی میں کسی طور کا شک و شبہ نہیں ہے (۲) مجموعۃ الفتاوی لمولنا عبدالحی رحمہ اللہ ج ۲ ص ۲۶۳۔

اللعب بالاربعة عشر مرام وهو قطعة من خشب يحفر فيها ثلاثة السطر ويجعل في تلك الحفر حصى صغار يلعب بها اء منح قلت الظاهر انها المسماة الان بالمنقلة لكنها تحفر سطرین كل سطر سبع حفر (ردالمحتار ج ۵ ص ۲۷۹ کتاب الحظر والاباحة)۔
ویائم بارتکابه ای المکروه تحریماً کما یائم بترک الواجب الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۲۳۷۔

یہی سکریت پینا فی حد ذاتہ مباح ہے بدو منہ میں رہ جائی تو بدو کے وجہ کراہت پیدا ہوتی ہے (۳) کفایت المفتی ج ۹ ص ۱۱۳۔

عن الحمري ان صاحب البحر ذكر ناقلاً عن آئمتنا طاعة الامام في غير معصية واجبة فلو امر بصوم يوم وجب (ردالمحتار ج ۴ ص ۲۸۲) قال محمد واذا امر الامير العسكر بشئ كان على العسكران يطيعوه الا ان يكون المامور به معصية (ردالمحتار ج ۴ ص ۳۷۳) واللہ اعلم وعلمہ اتم واحکم

لہ رادیو خخہ دقرآن سماع واجب دہ گنہ؟

پوہنتنہ: از طریق رادیو قرآن خواندہ میشود سماع واجب هست یا نہی؟ بینواتو جروا۔
(المستفتی برادر شما عبد الواحد)

(۱) ترجمہ او کو مچی دا حنفو پہ عینی کتابو نوکی ددی پہ ارہ مکروہ لیکلی دی مرادلہ ہفہ خخہ تحریمی مکروہ دی کو مچی عملاً دحرامو پہ رنگہ دی ددو زخ داورد عذاب پہ مستحق گر خیدو کی کہ خخہ ہم علما فرق شتہ چہ منکر ددی کافرنہ دی کما صرح بہ فی ردالمحتار نوزمو پہ اندد دی حرام فعل ارتکاب ددو زخ د عذاب د مستحق والی باعث دی (۲) ژباړه: د ہمیشنی عادت پہ توگہ د شترنج لو ب غاری دا حنفو او شوافعو پہ نزدیہ اتفاق سرہ فاسق او دودہ پہ فسق او معطن والی کی پہ ہیخ توگہ شک او شبہ نشته۔
(۳) ترجمہ یہی اوسگریٹ شکول فی حد ذاتہ مباح دی بدو بی چہ پہ خولہ کی پاتی شی نو دبد بوی پی پہ وجہ کراہت پکی پیدا کی پی۔

الجواب والله الموفق للصواب

دریدو په ذریعه قرآن اوریدل جائز دی ګڼه او ګڼه جائز دی نوایا ددی دپاره هم هغه آداب او شرائط دی کوم چې بالمواجه دقاری داوړید وپه وخت کی لازمیږي خلاصه الجواب جواب ظاهر دی دکوم شی ویل چې جائز وی دهغه شی اوریدل هم جائز دی لکن څنګه چې په قاری باندی لازم دی چې مجلس دقراءت کښی دآداب قرآنی پوره پابندی به کوی هم دارنګه په اوریدونکی باندی هم لازم دی چې په داسی مجلس کښی ریډیو نه چلوی چې هغه ځای کی عام خلق په لهولعب یا شوروشغب یا خپل کاروبار کښی مشغول وی اودقران اوریدلو طرف ته متوجه نه وی هرکله چې ریډیو څخه قرآن اوریدل مقصود دی نوپه ادب سره دی ناست وی اوقران دی اوری اودهغی تماموادابو رعایت دی کوی چې دتلاوت دقرآن دمجلس دپاره لازم وی (آلات جدیدہ ص ۱۶۴)

پردکانو محصول ایښودل څنګه دی؟

پوښتنه : ومحترم معلماء کراموته دشوری مرکزی ولایت قندهار السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته اما بعد داسی لیکلی کیږي چې زموپه منطقه کښی داسی یولیک راغلی دی چې تاسی درجه بندی ددکانو وکړی چې موږ معلومات ځنی وکړی دوی داسی وایي چې ددکان ټوله اټکلی قیمت کیږي چې بیاپرسلو لکو ښیرلکه افغانی حکومت ځنی اخلی نو اوس دادی تاسی ته معلومات درکی چې دشریعت دنگاه څخه موږته معلومات راکړی چې جواز لری اوکیا؟ موږ معطل کړي دی . (دهلمند ولایت دنادعلی ولسوالی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

مسئله داده چې کومی پیسی چې حکومتی خلق په نامه دمحصول ددکاندارانو څخه اخلی داشرعی جواز نه لری په (ردالمحتار ج ۳ ص ۲۸۱) کښی لیکلی دی :
ولیس للامام ان یخرج شیئا من ید احد الابحق ثابت معروف وهکذا فی الحموی شرح الاشباه والنظائر ج ۱ ص ۳۷۳ او همدارنګه په شرح المجلة للاتاسی ج ۱ ص ۱۴۳ کښی لیکلی دی :
وفعل الامام منوط بالمصلحة والظلم لیس بمصلحة وهکذا فی الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۲۸۰
او همدارنګه په امداد الفتاوی ج ۶ ص ۳۲۵ کښی لیکلي دی :

(سوال) (۵۱۷) شرما کرور (چکلی) کیری حرام است ونیز معمول شراب وافین وانواع آن ونیکس مانا ناجائز است لیکن

(سوال) (۵۱۷) شرعاً کدور (چکنی) کیری حرام است و نیز محمول شراب و افیون و انواع آن و تیکس خانہ ناجائز است لیکن ازین وجوہات آمدنی کثیر می باشد اگر ہمہ را موقوف کرده شود در ریاست چند کروڑ روپہ را نقصان می شود دین باب کدام حیلہ شرعیہ است یا نہ (تہذیب اولی ۳۱۵) (جواب) از قواعد مقرر شرعیہ است کہ مصلح با منفعہ معصیت معارض نمیتوان شد پس محاصل ناجائز بکدامی مصلحت جائز نمیتوان شد واللہ اعلم و علیہ اتم و احکم

عبدالحق عظیمی
مولانا احمد نوری

مولانا احمد نوری عفی عنہ مولانا محمود میوند وال

پردیو الونو، کاغذ و نوادہ موٹر انویا پر بیرون غونود قرآن آیتونہ لیکل
پوہنبتنہ آیتونہ پردیو وال یا پر رسمی کاغذ انویا پر جندی دموٹر انویا لیکل پہ شریعت کی خہ
دول ممنوع دی؟

(المستفتی مولوی شاکری معاون ریاست امر بالمعروف)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الجواب بعون اللہ الوہاب دقرانی آیاتو یا بسم اللہ یا اسماء اللہ تعالیٰ لیکل پردیو والو
باندی غیر مستحسن کاردی یعنی مکروہ دی اود غہ رنگہ لیکل پر محرابو باندی
پہ (البحر الرائق ج ۲ ص ۳۷) کبھی راغلی دی:
وفي النهاية وليس بمستحسن كتابة القرآن على المحارب والجدران لما يخاف من سقوط الكتابة
وان توطأ... آه

وهكذا في الطحطاوي على الدر المختار ج ۱ ص ۲۷۸ ليكلي دي قرآني آياتونه يا اسماء
الله تعالیٰ یا نفس حرفونه کہ خہ ہم جلا جلاوی پر بساط یا مصلی دلمانخہ مکروہ دی
پہ (فتاویٰ خانیہ علی هامش الہندیہ ج ۳ ص ۴۲۵) کبھی راغلی دی:
بساط او مصلی کتب علیہ فی النسخ الملک للہ یکرہ استعمالہ وبسطہ والقعود علیہ ولو قطع
الحرف من الحروف او خیط علی بعض الحروف حتی لا تبقى الكلمة متصلة لا نزول الکراهة لان
للحرف المفرد حرمة... آه -

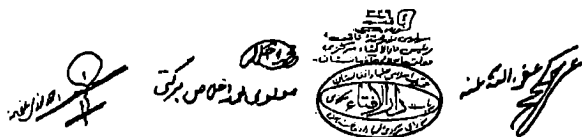
لیکل دآیاتو یا بسم اللہ یا اسم دنبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم پر جندی یا اخبارو کی غیر
مناسب کاردی باید بغیر دیر ضرورت یی ونہ لیکلی حکہ پہ غیر مناسب محایو کی غور و خول

المفتى والسائل ص ۴۸ کبى راغلى دى:

وبالجملة كل ما فيه تخلل فى تعظيم اسم العظيم او اسم النبى ذى الخلق العظيم لاشك انه يكره والله اعلم -

هغه اخبار ونه يا جندي چې معظم شيان پکبى ليکلى وى وروسته تراستغناء به يي په پاڅه محکه کى پته وى اويابه ي په ديرواوبوکى اچوى هغه معظم شيان به محوکوى اوپه کوڅواولاروکى به يي نه اچوى په نفع المفتى والسائل ص ۴۸ کبى راغلى دى:

ويتضرع عليه ان الرسائل التى يستغنى عنها وفيها اسم الله تمحى ثم تلقى فى الماء الكثير او تدفن فى الارض الطيبة كذا فى نصاب الاحتساب والناس عنه غافلون فانهم عند ما يستغنون من الرسائل يخرقونها وينشرون فى الطروق والنجاسات ولا يبالون فى ذلك.

مولوى محمد اخص برکتى مولوى زهد احمد خانى مولوى عبد الکريم منى الله عن مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولت اسلامى افغانستان

امربالمعروف اونهى عن المنكر خلكه كيوى؟

پوښتنه: دامربالمعروف والنهى عن المنكر رياست ددار الافتاء داستاذانو شخه دخپل کار لائحه او هداية غواړى او کوم کارونه چي ضرورى وى زمونږ دکار په شان کي زمونږ فهم نه وى هغه هم راته وليکى. (المستفتى مولوى شاکرى معاون رياست امربالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون خالق الدنيا

چونكى مسئولينو دامربالمعروف اونهى عن المنكر څو پوښتنى په باب دامربالمعروف اونهى عن المنكر كړى وى هم دغه رنګه ټې طلب دنورو ضرورى امورو په دغه باب كړى وو نوموړې مخكې تر حل دپوښتنو شخه ضرورى شيان بيانوو امربالمعروف والنهى عن المنكر فرض كفائى دى يعنى كه په مجلس كى بد كارو جو ددرلودىوسې په دغه مجلس كى پردغه بدكار انكار وكى دټوله مجلس غاړى خلاصى دى او كه هيڅ يوسې انكار پرو نكړى دټول مجلس خلق گنهكاردى كه يوسې ځان وامربالمعروف والنهى عن المنكر ته معين كړى اويا امام ټې ورته معين كړى نوبيا پردغه سې فرض عين دى

معین کړی او یا امام ټپ ورته معین کړی نویا پردغه سړی فرض عین دی
په التفسیرات الاحمدیة ص ۲۰۶ کښی راغلی دی؛

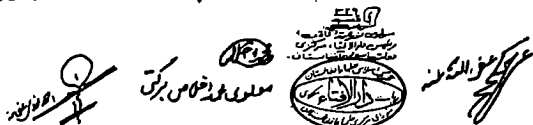
اعلم انه قد تقرر بين العلماء ان الامر بالمعروف والنهي عن المنكر من فروض الكفاية والایات
الدالة على فرضيته غير مقصورة وكذا الاحادیث ففي هذا الباب الخ ثم فی ص ۲۰۷ ومن تصدی
نفسه للامر بالمعروف والنهي عن المنكر واشتغل بهذه الحرفة اونصبه الامام لاجله يكون ذلك
عليه فرض عین ویسمى ذلك محتسبا -

فضائل دامر بالمعروف اونهي عن المنكر او وعيدات پرتړک دامر بالمعروف اونهي عن
المنكر ډیر زیات دی مگر پر طور دنمونی به دخوحد یثونو ذکر وکړو -

قال النبي صلى الله عليه وسلم ما جميع اعمال البر عند الجهاد الا الكنفثة تلقى في بحر لجي
وما جميع اعمال البر والجهاد في سبيل الله عند الامر بالمعروف والنهي عن المنكر الا الكنفثة في
بحر لجي وعن ابي بكر الصديق رضى الله عنه قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول ان
الناس اذا رءوا منكرا فلم يغيروه يوشك ان يعمهم الله بعقابه وقال النبي صلى الله عليه وسلم ان
الله لا يعذب العامة بعمل الخاصة حتى يروا المنكر بين يريهم وهم قادرون على ان ينكروه
فاذا فعلوا ذلك عذب الله العامة والخاصة -

امر بالمعروف ونهي عن المنكر يواهم كارد كارو شخه داسلام دی علامه النووي په شرح
کی دمسلم شريف وايي چې باب دامر بالمعروف ونهي عن المنكر يواهم باب دی اکثر
خلق په دی باب کی تقصیر کوی او حال دادی چې دغه باب موقوف عليه دامر ددين دی
ځکه چې خباثت ډیر شی او گناهونه زیات شی نویا به عذاب دالله تعالی عام شی صالح
او طالح لره دپاره دطالب دآخرة لائق كاردادی چې ډیره اعتناء په دغه باب کی وکی
دچاسره مدهانت دوجی ددوستی او صداقت ونکړی اونهي دپاره داطلب دجاه اوریاست
وکړی آداب او خصال دهغه چا چې امر بالمعروف ونهي عن المنكر کوی (۱) په شرح شرعة
الاسلام کی وايي چې امر بالمعروف ونهي عن المنكر په نرمی کوی دجذبی شخه به کارنه
اخلی ځکه غلظة اوجذبة فساد زیاتوی (۲) او خپل نفس ته به اطمینان پر صبر ورکوی (۳)
تو ثوبت به پر ثواب دالله تعالی کوی ځکه څوک چې توثق پر ثواب وکی نویا هر څومره تکلیف
وده ته اسان ښکارېږی (۴) علائق به دخلقوسره کموی (۵) طمع به دخلقو شخه قطع کوی
(۶) اراده به داعلاء دکلمة الله کوی (۷) حلم او بردوباری به په دغه باب کی کوی (۸) علم

او پوهنه به په دغه باب کی لری (۹) اولابه خپله عمل په کوی دغه رنگه نور آداب هم دپاره ددغه باب په ډیرو کتابو کی په تفصیل سره ذکر شوی دی چې ذکر یی په دغه مقام کی نه خائیزی دپاره دمستولینود امر بالمعروف او نهی عن المنکر پکار ده چې مطالعه د کتابو په شان کی ددغه باب وکی دغه باب یو اهم کاردی باید په ډیر احتیاط ترسره ورسپړی .

مولوی عبدالحکیم عنی الله عن مولوی زاهد احمادی مولوی محمد اخصاص برکتی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

فوتوگان (عکسونه) اخستل یا استعمالول

پوښتنه : کوم خلک چي بی ضرورته فوتوگان اخلی یا په حکومتی ځایو کی عکسونه وی دهغو په شان کی دشریعت څه حکم دی

(المستفتی مولوی شاکری معاون ریاست امر بالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصدق والصواب

دلته دوی خبری دی اول جوړیدل دبتانو دی دوهم استعمال دهغه شیانو چې بتان پر نقش شوی وی جوړیدل دبتانو مطلقا حرام دی که غټان وی که واړه وی که پر کاغذوی که پردیوال وی که پرفرش وی که مجسمه وی که په قلم وی که په ماشین وی لکن که یی چیری سرپری وونو حرام نه دی کچیری یوازی تصویر دسریاد نصف اعلی وو په هغه کی اختلاف دی مولانا مفتی محمد شفیع رحمه الله تعالی په فتاوی دارالعلوم دیوبند امداد المفتیین کښی تصریح په حرمت کړی ده اود حرمت قول یی راجع بللی دی هر چې فوتوگان د ضرورت دی لکه فوتوگان د پاسپورټ مولانا محمد شفیع رحمه الله تعالی جائز کړی دی ځکه په وخت د ضرورت کی عمل په قول ضعیف جائز دی په رد المحتار ج ۱ ص ۴۷۹ کښی راغلی دی:

قال القهستاني وفيه اشعار بان لا تكرر صورة الرءس وفيه خلاف كما في اتخاذها كذا في المحيط قال في البحر وفي الخلاصة وتكره التصوير على التوب صلى فيه والانتهى وهذه الكراهة تحریمیة وظاهر كلام النووي فی شرح مسلم الاجماع على تحريم تصوير الحيوان وقال سواء صنعه لما يمتن اولغيره فصنعه حرام بكل حال لان فيه مضاهاة لخلق الله تعالى وسواء كان في ثوب او بساط او درهم او نواة او حائط

او غیر ها آه په (بريقه شرح طريقه محمدية ج ۴ ص ۷۴) کنبی راغلی دی ومن آفات الید تصویر صور الحیوانات عن ابن مسعود رضی الله عنه مرفوعا ان اشد الناس عذابا یوم القيامة المصورون صورة ذی روح تام فی نحو ورق او قرطاس او حجر لان الاصنام بصورة الحیوان وشمل النهی تصویر علی مایداس ویمتن کبساط ووسادة وآتیه وطرق ونمط وستروسقف وغیرها ومن وهم اختصاص النهی بغیر الممتن فقدوهم خرج بالتام مقطوع نحو راس مما لا یعیش بدونه... آه -

په فتاوی دیو بند امداد المفتیین ص ۹۹۹ کنبی راغلی دی:

اصل دین مسند این است که کشیدن تصویر و بافتن آن بالات فوتو وغیره مطلقا ناجائز است صرح به العلامة العینی فی شرح البخاری باوضح واتم ویچ چیز از آن مستثنی نه ساقند البته علامه شامی در مکروہات صلوة روایتی از قسطنی آورده عبارتش این است:

ویاتی غیر ذی روح لایکړه قال القهستانی وفيه اشعار بانه لا تکره صورة الرأس وفيه خلاف کما فی اتخاذه کذا فی المحيط -

ازین عبارت معلوم شد که کشیدن تصویر چهره یا سر یا مانند آن مخلف فی است که بعضی حضرات فقهاء تجویز کرده اند اگر چه تحقیق دین باب نیز جانب عدم جواز است که صاحب بدائع بان تصریح کرده اند در روایات حدیث نیز بر عدم جواز صراحت وروده اند مگر در مسند پایسورت که مسلمان بسوی آن محتاج است بدون کشیدن تصویر قبول کردنش صورت نه بنده بناچار و مجبور اگر بر قول ضعیف عمل کرده شود جائز باشد... الخ

هرچی استعمال دبتانودی استعمال دبتانوهم غیر جائز دی لکن بعض استثناءات لری که کچیری سردبت کت شوی وی استعمال نی جائز ده دغه رنگه داسی کوچنی بت چې پر مخکه پروت وی دا اعضا و کامل تمیزیه نظر کی نه راخی که په خای اهانت کی وی لکه فرش یا پت وی هم بی استعمال جائز دی په دغه صورتونو کی چې استعمال یی رواوی مانع د دخول د ملائکه ووهم نگر خی په دغه بیت کی چې دغه قسم بوتان موجود وی لمونځ پکنبی جائز دی مگر په یو صورت کی چې بت پر بساط وی سجده پر عین بت لگیږی لمونځ مکروه استعمال یی جائز دی په رد المحتار (ج ۱ ص ۴۷۹) کنبی راغلی دی:

وکلام النووی فی فعل التصوير ولا یلزم من حرمة حرمة الصلوة فيه بدلیل ان التصوير یحرم ولو کانت

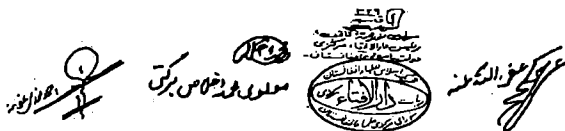
الصورة صغيرة كالتي على الدرهم او كانت في اليد او مستقرة او مهانة مع ان الصلوة بذلك لا تحرم بل ولا تتركه الخ ثم قال وفي البحر قالوا واشدها كراهة ما يكون على القبلة امام المصلي ثم ما يكون فوق رأسه ثم ما يكون عن يمينه ويساره على الحائط ثم ما يكون خلفه على الحائط والستر.... آه -

په بل موضع کښی ج ۱ ص ۴۸۰ راغلی دی:

ظاهر کلام علماء نالن مالا یؤثر کراهة فی الصلوة لایکراهه ابقاءه وقد صرح فی الفتح وغیره بان الصورة الصغيرة لا تکره فی البيت قال ونقل انه کان علی خاتم ابی هريرة ذابتان آه ولو كانت تمنع دخول الملائكة کره ابقاء هافی البيت لانه یكون شر البقاع وكذا المهانة... الخ

په پرېکولو کی دسربت یوازې خیطه پراغه کافی نده بلکه خراییدل دسړ ضروری دی دغه رنگه دسړگو یا حاجینو خراییدل هم کافی نه دی په رد المحتار ج ۱ ص ۴۷۹ کی راغلی دی:

قوله (او مقطوعة الرأس) ای سواء کان من الاصل او کان لها رءس ومحي وسواء کان القطع بخيط خيط علی جميع الرأس حتی لم یبق له اثر او بطلیه بمغرة او بحتة او بغسله لانها لاتعبد بدون الرأس عادة واما قطع الرأس عن الجسد بخيط مع بقاء الرأس علی حاله فلا تنفی الکراهة لان من الطیور ماهو مطوق فلا یتحقق القطع بذلك وقيد بال رأس لانه لا اعتبار بازالة الحاجبين او العينين لانها لاتعبد بدونها وكذا لا اعتبار بقطع اليدين او الرجلين (بحر)

مولوي محمد اخلاص برکتی مولوي نذير احمد تخانائي مولوي عبدالحکيم عني الله عنه مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولت اسلامي افغانستان

دييت المال په استعمال کي خيانت څنگه راځي

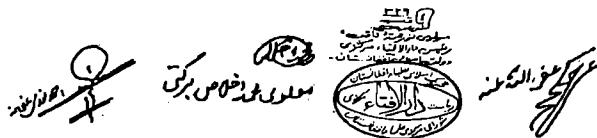
پوښتنه: دييت المال استعمالول په کوم ځای کي خيانت بلل کيږي؟
(دتحقيق مديريت داستخباراتو څانگه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا

دييت المال داستعمال ځايونه ډير زيات دي ځکه ييت المال څلور قسمه دی دهر قسم دپاره خپل مصارف شته چې استعمال يی په خلاف ددغه مصارفو کي خيانت بلل کيږي لکن ددغه اقسام او مصارف تفصيل دلته ضروري نه دی البته دابه ووايو بايد هر شئ دييت المال چې

مستعمليرى اسلامى غرض او هدف په نظر كى ونيسو -

مولوى محمد اخلاص برکتى مولوى عبدالکريم عني الله عز مولوى ذمهد احماني مولوى نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء دولت اسلامى افغانستان

کتاب الوصية

خپلي ښځي ته وصيت په دريمه دمال څنگه دى؟

پوښتنه : محترم رئيس صاحب دارالافتاء ته دا عرض وړاندې کيږي چې يوسړى چې خپلى زوجى يعنى ښځى ته وصيت په دريمه حصه دمال سره وکړى ايا دغه وصيت صحيح کيږي او کيا؟

(المستفتى عبد الله)

بسم الله الرحمن الرحيم

محترم مستفتى صاحب نوموړى شخص چې و خپلى زوجى ته وصيت په دريمه حصه دمال سره وکړى نو دغه وصيت يې صحت نه لري يعنى نافذ ندی په رود شرعى ځکه چې دا وصيت وارث لره دى او هغه وارث لره چې په وخت دمرگ دموصى يعنى وصيت کونکى کى هم وارث دى نو دغسې وارث لره وصيت صحيح او نافذ نه دى مگر نفاذ لره يې يو طريقه شته هغه دا چې نور ورته دموصى اجازه وکړى نو بيا صحيح او نافذ دى لکن اجازه دورته وومبى پر ۲ شرطوده ايو دا چې اجازه کونکى به داهل څخه دتبرع وى (يعنى صحيح عاقل بالغ به وى) او عالم به وى په هغه شئ سره چې وصيت کونکى په هغه سره وصيت کړى دى ۱۲ اوبل دا چې وارث به اجازه پس له مرگه دموصى کړى وى؛

يشترط لنفاذ الوصية الا يكون الموصى له وارثا للموصى عند موت الموصى اذا كان هناك وارث آخر لم يجز الوصية فان اجاز بقية الورثة الوصية لوارث نفذت الوصية فتكون الوصية للوارث موقوفة على اجازة بقية الورثة لقوله صلى الله عليه وسلم ان الله قد اعطى كل ذى حق حقه فلا وصية لوارث وقوله ايضا لا تجوز وصية لوارث الا ان يشاء الورثة لا وصية لوارث الا ان يشاء الورثة (الخ) الفقه الاسلامى ج ۸ ص ۴۱) وهكذافي الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۲۸۶ ويشترط لصحة الاجازة شرطان الاول ان يكون المجيز من اهل التبرع عالما بالموصى به بان

يكون بالغاً عاقلاً غير محجور عليه لسفه أو عته أو مرض موت ولا تصح إجازة وارث لم يعلم بما وصى به الموصي الخ الثاني أن تكون الإجازة بعد موت الموصي فلا عبرة بأجازة الورثة حال حياة الموصي... الخ (الفقه الاسلامي ج ٨ ص ٤٢)

مولانا احمد نوري عني عن

دوراء د تقسيم غوبشتني پر مهال آيا قاضي د صغير له طرفه وصي ٲاكلي شي؟

پوښتنه كچيرى بعض ورثه طلب د قسمت وكړى لكن په ورثه كښى صغير موجود وو آيا قاضى صاحب كولاي سى چې د صغير دپاره وصى ودروى او تقسيم وكړى كنه؟ ستاسو څخه د شرعى مسئله طمع لرم ثواب موروزى سه فقط. والسلام.
(المستفتى ملا عبد البصير)

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون الله تعالى قاضى صاحب د طرف د صغير وصى درولاى سى چې حصه د صغير قبض كړى لكن په دى شرط چې دوه وارثان يايو وارث اويو موصى له وقاضى ته حاضر سى او شاهدان پر موت دمورث او پر عدد دورثه ووتير كړى او مال هم ددغه وارثان سره وى په وخت كښى د وجود ددغه شرائط به قاضى تقسيم وروكړى:

(ولو پر هماغلى الموت وعدد الورثة وهى) اى العقار قلت قال شيخنا وكذا المتقول بالاولى (معهما وفيهم صغير او غائب قسم بينهم ونصب قابض لهما) نظر الغائب والصغير (فان يرهن) وارث (واحد) لا يقسم اذ لا بد من حضور اثنين ولو احدهما صغير او موصى له الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ٥ ص ١٨١ ج ٥ ص ١٨٢) قوله بينهم ونصب) افاد ان القاضى فعل ذلك قال فى المحيط فلو قسم بغير قضاء لم تجز الا ان يحضر اوبيلغ فيجيز (ردالمحتار ج ٥ ص ١٨٢) ولو برهننا على الموت وعدد الورثة والنار فى ايديهم ومعهم وارث غائب او وصى قسم ونصب وكيل او وصى يقبض نصيبه اى وكيل يقبض نصيب الغائب او وصى يقبض نصيب الصبى ولا بد من اقامة البينة عند اى حنيفة رحمه الله تعالى ولو كانوا مشترين وغاب احدهم او كان العقار فى يد الوارث الغائب او حضر وارث واحد لم يقسم اى لم يقسم المال المشترك مع غيبة بعضهم فى هذه الصور كلها..... الخ (تبيين الحقائق ج ٥ ص ٢٤٧) والله اعلم وعلمه اتم واحكم

مولانا احمد نوري عني عن

بي دقاضي له علمه آيا جد صحيح كولاى شي جي ديتيمانو ولي ورورد ميت گر خوى پوڻتنه : محترمو علماؤ سوال دادى چې كوم وقت ميت وصى و نه لرى يا خويي پلاروى نو محترمو علماء دغه ميت مال متروكه ولرى اويتيمان هم موجودوى بيانو پلاردميت چې جد صحيح دصغير انودى ايا دغه جد صحيح ورورد ميت په حضور د شهود عادلہ سرپرست د مال ديتيمانو گر خولاى سى كيا؟ اودا سرپرست گر خول علم دقاضى غوارى كيا؟ (المستفتى عبد البارى)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب
مسئله داده چې پلاردميت چې جد صحيح دصغير انوى ورورد ميت سرپرست د مال ديتيمانو گر خولاى سى په دى لاندې ترتيب سره چې ولى دصغير پلاردى او كه پلارنوونوي او وصى دپلاردى او بيا كه هغه نه وو دهغه دوصى وصى به وي او كه هغه نه و نو بيا جد صحيح دى لكن شهود او علم دقاضى نه غوارى حكه چې دوصى په تعريف كى نفس قبول دوصيت راغلى دى بغير د علم قاضى او شهود و دخنه:

اوصى الى زيد اى جعله وصيا وقبل عنده صح فان ردعنده يرتد الخ (الدر المختار بهامش ردالمختار ج ٥ ص ٤٩٤) بمعنى جعل الغير وصيا الى زيد اى جعله وصيا وقبل عنده فان رده عنده رد لانه متبرع فى ذلك فان شاء دام عليه وان شاء رجع اذ ليس للموصى ولاية الزام التصرف على الغير وليس فى الرجوع تغير اذ يمكنه ان يوصى غيره... الخ (در الحكام ج ٢ ص ٤٤٧) وولى ابوہ ثم وصيه بعد موته ثم وصى وصيه ثم بعدهم جدہ الصحيح وان علائم وصيه ثم وصى وصيه ثم القاضى او وصيه (الدر المختار ج ٢ ص ٢٠٣) وهكذا فى الدر المنتقى شرح الملتقى ج ٢ ص ٤٥٤) اذا كان للقاصر مال كان للاب والولاية على ماله حفظا واستثمارا بائفاق المذاهب الاربعة فقال الحنفية تثبت هذه الولاية للاب ثم لوصيه ثم للجد ابي الاب ثم لوصيه ثم للقاضى فوصيه -

(الفقه الاسلامى ج ٧ ص ٧٤٩) والله اعلم وعلمه اتم واحكم

مولوى محمد احمداقانى مولوى احمد نورى عفى عنہ

خاوند خپله کور والا ددریمي وصي گر خولاى شي کنه؟

پوښتنه : يوه سړى خپله ښځه داسى وصى کړې ده چې زما د مال ددریمي اختيار ستادى

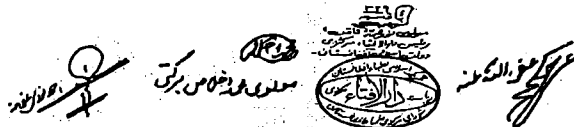
هرڅه چي په كوى نوآيا دا وصيت صحيح كيږي او كنه؟ (المستفتي ملا غلام محمد آخند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

مړي چي خپله ښځه دخپلي دريمى وصي گرځولى ده دا وصيت صحيح كيږي ځكه چي دلته موسى له په حقيقت كي دده ښځه نه ده بلكه موسى له دلته جهت ده يعنى هر هغه فعل دى چي په هغه سره تقرب حاصلېږي:

اتفق الفقهاء على صحة الوصية لجهة عامة كالمساجد ومدارس العلم والمشافي الخ فان لم يوجد شرط من الموصى يصرف على اصلاح وعمارة الجهة الموصى لها انشاء وتريما وخدمة من امام وموذن فى المسجد وشؤون المتعلمين فى دور العلم لان العرف يحمله على ذلك ويصرفه التيمم فى اهم مصالح الجهة باجتهاده الخ (الفقه الاسلامى ج ۸ ص ۶۱) وهكذا فى بدائع الصنائع ج ۷ ص ۳۴۱) والله اعلم وعلمه اتم

مولوى احمد نوري مئى مژ مولوى زنده احمد سخاى مولانا محمود سيو ندال مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولت اسلامى افغانستان

کتاب الفرائض

دمړى ۲ وروڼه ۲ خوندی ۳ لوراني او يوه زوجه په ميراث كي څومره څومره برخه لري پوښتنه: بحضور جناب محترم رئيس صاحب دار الافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترمه! ملا عطاء الله اخند مړدى پر ميراث باندى يي ورثه نه جوړيږي نوموضوع مو احتراماً تاسوته عرض كړه اميد دى د شريعت محمدى مطابق دهغه تقسيم خط راجوړ كړى ورثه په لاندې ډول دى اول ۲ وروڼه دوهم ۲ خوندى دريم ۳ لوراني څلورم زوجه يونفراميد دى دپورته ورثه تقسيم خط راجوړ كړى ترڅو دهغو تر مابين مشكل رفع سى تاسوته دى الله جل جلاله ثواب درپه نصيب كړى والسلام.

(مولوى عبد الشكور دلولى څارنوالى سپرست)

بسم الله الرحمن الرحيم

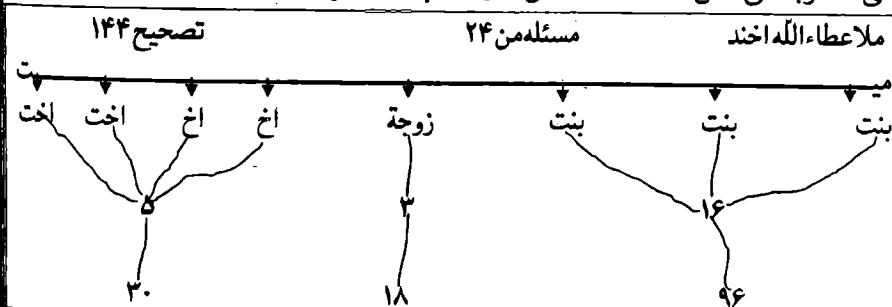
په دغه صورت كي دمستفتي مسئله د (۲۴) ده ځكه ذوى الفروض په دغه صورت كي

یوزوجه اودري ۳ لورانی دی دزوجه اتم دلورانو دوه ۲ ثلث دی په سراجی کی راغلی دی:
(واذا اختلط الثمن بكل الثاني او ببعضه فهو من اربعة وعشرين) سراجی ص ۱۹-

شپاړس ددرولورانودی دری دزوجه دی پنځه وعصبه ووته چې دوه وروڼه اودوی خوندي دی پاته دی کسرپر دوو طائفو راغلی پر لورانو او عصبه وو قانون دتصحیح دادی چې کسر پردوو طائفو راسی چیری په مابین ددغه دوو طائفو کښی تداخل وونواکثر په اصلی مسئله کی ضرب کیږی لکه په سراجی ص ۲۳ کښی راغلی دی: (والثانی ان یکون بعض الاعداد متداخلا فی البعض فالحکم فیها ان یضرب اکثر الاعداد فی اصل المسئلة)

اکثر شپږدی څکه ددوو وروڼو څخه څلور خوندي جوړیږی حاصل دضرب دشپږو په اصلی مسئله کی ۱۴۴ کیږی طریقه دمعلوم والی دهری طائفی دحصی له تصحیح څخه داده چې نصیب ددغی طائفی له اصلی مسئلې څخه په مضروب کی ضرب کیږی حاصل دضرب یی حصه ددغی طائفی ده لکه په سراجی ص ۲۴ کی راغلی دی:

(واذا ردت ان تعرف نصیب کل فریق من التصحیح فاضرب ماکان لکل فریق من اصل المسئلة فی ما ضربته فی اصل المسئلة فما حصل کان نصیب ذلک الفریق)

دهری لور حصه (۳۲) کیږی دمجموع (۱۴۴) څخه اودزوجه حصه (۱۸) کیږی دمجموع (۱۴۴) څخه اودهرورور حصه (۱۰) کیږی دمجموع (۱۴۴) څخه اودهری خور حصه (۵) کیږی دمجموع (۱۴۴) څخه

مولوی عبدالحکیم منی الله عنہ مولوی احمد نوری منی الله عنہ مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

دمری دورونو او خوندو ترمنځ تقسیم د میراث

پوښتنه: یکنفر فوت گردیده ورثه آن قرار ذیل مانده از متوفی دو ۲ برادر مانده و سه نفر خواهران مانده و هفت نفر برادرزادگان مانده متروکه و میراث با اندازه حق شرعی مطابق حکم میراث مناسخه مسئله ترتیب فرمائید؟

مسئله ۷

میت

اخوان لاب و ام - اخوات ثلاثه - لاب و ام - سبعة اولاد اخوة لاب و ام
برای هریک دو حصه - برای هریک یک حصه - محرومون
(المستفتی مولوی احمد الله اخن زاده رئیس دیوان تجارت تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

اول به داووايو چې دغه مستفتی چې ویلی چې پر طریقہ دمناسخه مسئله ترتیب کړی
نومناسخه دلته نشته اودغه لیکل شوی صورت دمستلی په استفتاء کی صحیح اوصحیح
دی حکم چې په صورت مذکورہ کښی دمری دوه ۲ ورونه اودری ۳ خوندی دیوه پلار اومور
څخه دی خوندی په ورونو خپلوسره عصبه گرځی اوترکه پر دوی تقسیمیری په تقسیم
دلذکر مثل حظ الاثین سره نومستله یی درووس څخه کیږی دآسانی دمستلی دپاره
رووس اعتباریه او ۷ دی نومستله یی داووا ۷ څخه شوه برابر پردوی تقسیمیری:
ومع الاخ لاب و ام للذکر مثل حظ الاثین بصرن به عصبه لاستواءهم فی القرابة الی المیت
السراجی ص ۱۰:

اودغه اووه ۷ نفره وریرونه محروم دی په وجوددورونو دمری سره الاقرب فالاقرب
یرجحون بقرب الدرجة الخ السراجی ص ۱۴ واللہ تعالی اعلم وعلمه اتم

مولوی احمد نوری غنی عن مولوی محمد اعلاص برکتی مولوی نذیر احمد سخاوی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
مولوی محمد اعلاص برکتی مولوی نذیر احمد سخاوی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

دمناسخه یو صورت

پوښتنه: و محترم رئیس صاحب ته ددارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته یوسری

چې سيد محمود آغا نومبېرى اوپس دوفات څخه دده دميراث تقسيم تر ډيره وخت پورې نه دى شوى حتى چې وس يې لانور ورته هم ډيروفات شوى دى اوفعلا څلور كسان پاته دي چې يو ابن الابن چې عبد الرسول آغانومبېرى او بل ابن الابن چې سيد احمد آغانومبېرى اويوه بنت الابن چې راحتو نومبېرى اويوه زوجه دابن الابن چې حضرتو نومبېرى نو كه ددغه كسانو تر مابين خپل حقوق معلوم شي نو ستاسى ډير لطف او مهربانى به وى . والسلام .
(المستفتى مولوى احمد نورى عفى عنه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

اول (١) سيد محمود آغا مسئله من (٨) تصحيح ٣٢ / ٩٦ / ٦٩ / ٢٨٨٠ / ٨٦٤٠٠ / ٢٥٩٢٠٠

مي	زوجه	ابن	بنت	بنت
	محمد ايوب آغا	صاحبو	بي بي عائشه	بي بي عائشه
١	١٤	٧	٧	٧
٤	/ ٤٢ /	٢١	٢١	٢١
		٦٣٠٠		

ما في اليد ايضاً ٤

مسئله من ٤

ثاني (٢) زوجه

مي	ابن	بنت	بنت
	محمد ايوب	صاحبو	بي بي عائشه
٢	١	٣	١
٦	٣٠	٩٠٠	

ثالث (٣) بي بي عائشه

مسئله من ٣

ما في اليد

٨ ويينهما تباين

ت	میت
↓	↓
اخت	اخ
صاحبو	محمد ایوب اغا
۱	۲
۸	۱۶
۵۰	
۲۴۰۰	

رابع (٤) محمد ايوب اغا مسئلة من ٨ تصحيح من ٤٠ مافى اليد ٦٤ وبينهما توافق بالربع

میت	بنت	ابن	ابن	ابن	اخت	زوجة
	راجو	عبد الرؤف اغا	عبد الوهاب اغا	عبد الرسول اغا	صاحبو	نجمو
	۱۱۲	۱۴	فقور لیس له میران	۱۴		۱
	۳۳۶۰	۲۲۴		۲۲۴		۵
	۱۰۰۸۰			۶۷۲۰	تاجا میران	۵
	۳۰۲۴۰			۲۱۰۶۰		۲۴۰۰
				۶۴۸۰		

خامس (٥) عبد الرؤوف اغا مسئله من ٢٤ تصحيح من ١٢٠ مافى اليد ٢٢٤ وبينهما توافق بالربع

ميراث	ابن	ابن	بنت	زوجة	ام	اخت	اخ	اخ
سيد احمد اغا	نور احمد اغا	بعد الموت	حضرتو	نجمو	راحتو	عبد الرسول اغا	عبد الوهاب	
۳۴	۱۷	۱۷	۳	۲				
۱۹۰۴	۳۴	۹۵۲	۱۵	۲۰				
۵۷۱۲	۱۹۰۴	۲۸۵۶	۸۴۰	۱۱۲۰				
۱۷۱۳۶	۵۷۱۲		۲۵۲۰					
			۷۵۶۰					ليس لهم ميراث

سادس (٦)

صاحبو

مافى اليد

٩٦٠٠

ميت

ابن الاخ

عبد الرسول اغا

٩٦٠٠

٢٨٨٠٠

٨٦٤٠٠

ابن الاخ

عبد الوهاب مفقود

ليس لهما ميراث

بنت الاخ

راحتو

سابع (٧) نجمو

مستله من ٣

مافى اليد ٣٥٢٠

وبينهما تباين

ميت

ابن

عبد الرسول اغا

٢

٧٠٤٠

٢١١٢٠

ابن

عبد الوهاب اغا مفقود

ليس له ميراث

بنت

راحتو

١

٣٥٢٠

١٠٥٦٠

ثامن (٨) بنت عبد الرؤف اغا التي ولدت بعد موته

مستله من ٦

مافى اليد ٢٨٥٦

ميت

اخ لاب وام

نور احمد

٥

٢٣٨٠

ام

حضرتو

١

٤٧٦

١٤٢٨

اخ لاب

سيد احمد اغا

عمة

راحتو

ليس لهما ميراث

تاسع (٩) نور احمد اغا

مستله من ٣

مافى اليد ٨٠٩٢

وبينهما تباين

ميت

اخ لاب

سيد احمد اغا

٢

١٤١٨٤

ام

حضرتو

١

٨٠٩٢

عمة

عم

راحتو

عبد الرسول اغا

عم مفقود

عبد الوهاب

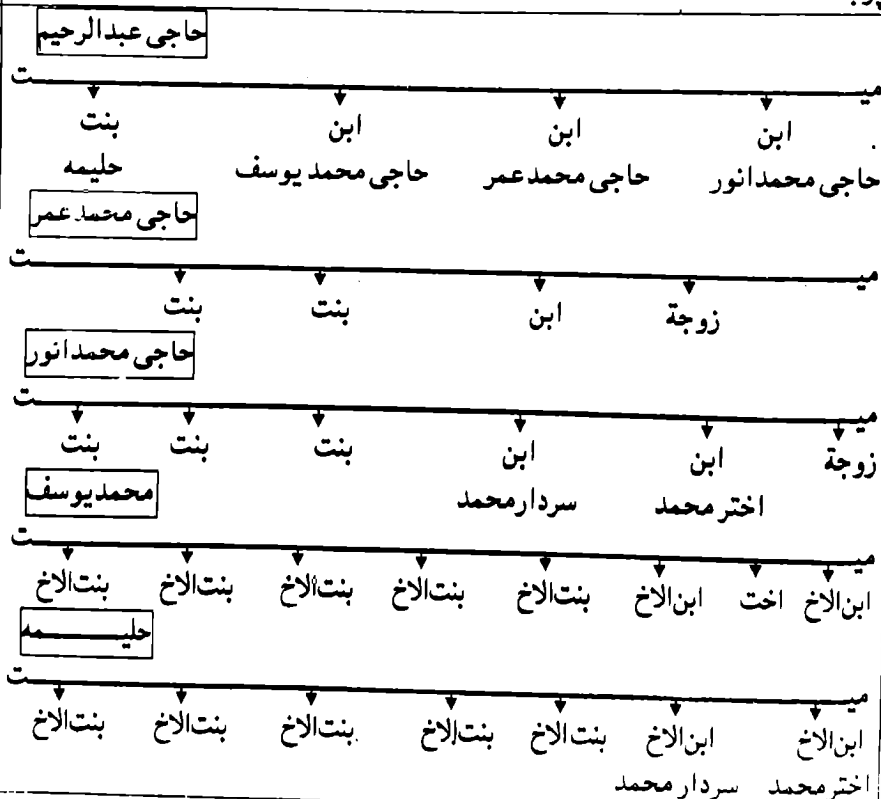
ليس لهما ميراث

عبدالحق صاحب المخطوطه
مجلس العلماء
مكتبة دارالعلوم
لاہور

مولوی نذیر احمد اعظمی مولوی محمد احلام برکتی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

دوراره به موجودیت وریره به میراث کی برخه نه لری

پوښتنه :

متروکه دمحمد يوسف اومتروکه دحليمه ودغه ورثه ووته چې ۲ وراره گان او ۵ وريری گانی دی نورورثه نه لری میراث په دغه کسانو کی چاته رسیږی

(المستفتی محترم الحاج عمادالدین اخندزاده صاحب)

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون الملك العلي الاعلى

په مذکور استفتاء کی ټول ترکه دمحمد يوسف اوحليمه ددغه ورارگانو کيږی چې اخترمحمد اوسردار محمد نومېږی چې دوی عصبه بنفسه دهغودی لکه په سراجی ص ۱۴ کی ليکلی دی ثم جزء ابيه ای الاخوة ثم بنوهم وان سفلا اووريری گانی دذوی الارحام څخه دی اوذوی الارحام په څودرجی وروسته دی دعصبه ووخخه لکه په سراجی ص ۳۵ کی ليکلی دی والصنف الثالث ينتمی الى ابوی المیت وهم اولاد الاخوات وبنات الاخوة وبنو الاخوة لام په سراجی ص ۴ کی دی (ثم ذوی الارحام الخ) یعنی په څو مرتبو وروسته کی دعصبه وڅخه میراث دذوی الارحام دی والله اعلم بالصواب

مولوی احمد نوري مضمی عن مولوی مدهم اکتانی مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
دخوړوزامنوادریولو نو ترمنځ تقسیم دمیراث

پوښتنه: حضور عالیقدر محترم رئیس صاحب دارالافتاء احتراماً السلام علیکم ورحمة الله (امابعد) څرنگه چې څو کاله دمخه مرحوم حاجی عبد الشکور په قضاء الهی فوت سوي دی ورثه منحصره په لاندی ډول دي:

مرحوم عبد الشکور

میراث	ابن	ابن	ابن	ابن	بنت	بنت	بنت
عبد الرسول	احمد جان	یار محمد	عبد الواحد	رحم بی بی	گل اناره	بی بی فاطمه	بنت
عرف حاجی گل	عرف لالاجان						

فلهذا ستاسودلور مقام خخه هيله منديو چې دپورته ورثي دكتب معتبره خخه اسهام او حصص شرعي راته تعين كي والسلام

المستفتي حقير العباد احمد الله

رئيس ديوان تجارت تميز

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون الملك العلي الاعلى

محترم مستفتي صاحب نوموړي ۳ بنات دميت عصبه شوي دي په خپلودغه ورونوسره چې په استفاء كي ذكر شويدي خكه چې خور په ورور سره عصبه گرځي لكه په سراجي ص ۸ كي ليكل شوي دي ومع الابن للذكر مثل حظ الانثيين وهو يعصبهن باقى دعصبه وومسئله ددوي درموس خخه جوړيږي:

قوله وللذكر مثل حظ الانثيين لقوله تعالى يوصيكم الله فى اولادكم للذكر مثل حظ الانثيين فانه لالم يبين نصيب البنات عند الاجتماع مع الابن دل على انه يعصبهن وان المال يقسم بينهن وبين الابن بطريق العصبية ويجعل المسئلة من الرؤس بعد فرض الابن مقام البنيتين (الحاشية المرقومة بالرقم ص ۶ على هامش سراجي ص ۸) -

اوس دلته رموس اعتباريه ۱۱ دي خكه چې هريو ابن پر ۲ ښځو حسايږي لكه په حاشية مذكورة كي په صراحت سره ذكردي نومسئله ددوي ۱۱ خخه كيږي بيا تقسميږي پردوي په داسي شان سره چې دوه دوه كيږي هراين لره يو يو كيږي هربنت لره صورت په لاندې شكل سره دي

مسئله من ۱۱

مير	ابن	ابن	ابن	ابن	بنت	بنت	بنت
عبدالرسول احمدجان	يارمحمد	عبدالواحد	رحم بي بي	گل اناره	بي بي فاطمه		
۲	۲	۲	۱	۱	۱	۱	۱

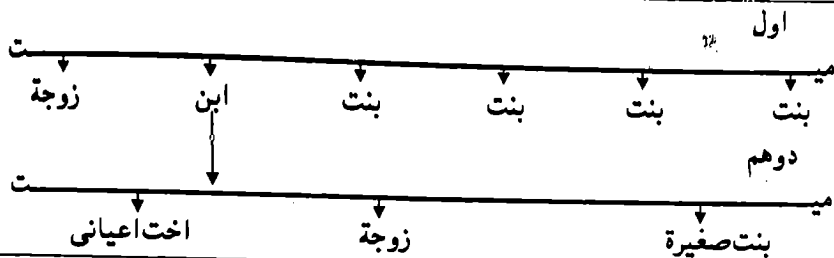
والله وسبحانه وتعالى اعلم

مولوي عبدالحكيم عفي الله عنه مولوي احمد ثوري عفي عنه مولوي ندامحمد الحقاني

مولوي نورمحمد شاقب رئيس دارالافتاء دولت اسلامي افغانستان

دميرات دتقسيم يوصورت

پوښتنه: و حضور ته دمحترم رئيس صاحب دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته
وبعد هيله كوم چي په لاندي صورت كي مورت په خپل حقوق رامعلوم كي

بسم الله الرحمن الرحيم

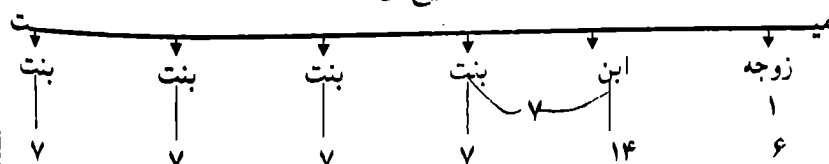
بعون ملهم الصدق والصواب

په جواب كي به موريد او وايو چي اصل مسئله دميت مذکور اول ۸ څخه كيږي چي په مسئله کښي يوازي
ثمن راغلي دي او په مسئله كي چي يوازي ثمن راشي مسئله كيږي ۸ څخه لکه په سراجي ص ۱۸ كي
ليکل شوي دي والثن من ثمانية الخ داتو څخه دزوجي دميت لپاره يو كيږي ځکه چي يوپه اتو كي ثمن
دي او زوجه لره هم ثمن كيږي کله چي ميت لره اولادوي اودلته هم ميت لره اولادشته اوباقی پاته ۷
حصي داتو څخه څلور وښاتو او يوه ابن لره كيږي ځکه چي دوي عصبه دي اوقاعده داده چي پاته حصي
دذوي الفروض څخه دعصبه وويكيږي اوس دلته ددوي دحصو پردوي باندې کسر راغلي دي ځکه چي
حصي ۷ دي اورؤس اعتبار په ۶ دي نو تصحيح دمسئله كيږي ۴۸ څخه بڼام پرهغه قاعده مشهوره چي
په السراجي ص ۲۲ كي ليکل شوي ده:

والثالث ان لاتكون بين سهامهم وره وسهم موافقة فيضرب كل عدد رؤس من انكسرت عليهم السهام
في اصل المسئلة وعولها ان كانت عائلة..... الخ په ۴۸ كي ۶ كيږي دزوجي او ۷ كيږي دهری يوی
بنتي او ۱۴ كيږي دابن صورت دمسئلي په لاندي شکل سره دي

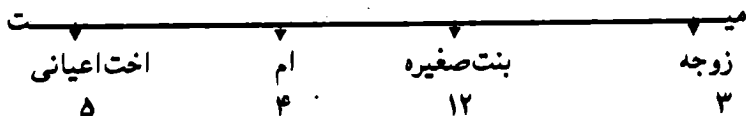
تصحيح من ۴۸

اصل مسئله من ۸

مسئله ددوهم میت ۲۴ خنجه کیپی خککه چې په مسئله کی ثمن سدس سره راغلی دی او په مسئله کی چې ثمن سدس سره خلط شی مسئله د ۲۴ خنجه کیپی لکه په سراجی ص ۱۹ کی لیکل شوی دی؛ واذا اختلط الثمن بكل الثانی او بیعضه فهو من اربعة وعشرين د ۲۴ خنجه زوجی دمیت لره ۳ کیپی خککه چې داثمن دی ددغه عدد مذکور اوزوجه لره هم دلته ثمن دی او بنت دمیت لره ددغه عدد خنجه ۱۲ کیپی خککه چې دانصف دی ددغه عدد خنجه او یوی لور لره هم نصف کیپی او ام یعنی مورد میت لره ۴ کیپی ددغه عدد خنجه ۱۲ کیپی خککه چې دانصف دی ددغه عدد خنجه او یوی لور لره هم نصف کیپی او ام یعنی مورد میت لره ۴ کیپی ددغه عدد خنجه خککه چې دا ۴ عدد سدس دی دهغه عدد مذکور خنجه او مور لره هم دلته سدس کیپی او باقی پاته ددغه عدد مذکور خنجه ۵ دی دغه ۵ اعیانی خور کیپی خککه چې داعصبه شوي دی په لورد مری سره او عصبه لره باقی مال دی دذوی الفروض خنجه صورت دمسئله په لاندی شکل دی

مسئله من ۲۴

دمیت دبنخی دری لوړو او دواړه ددری زامنو ترمنځ تقسیم دمیراث

پوښتنه: دی لاندی نی ووته حصص راته تعیین کړی محمد ایوب مرحوم ۲۰ سال قبل بقضاء الهی فوت گردید ورته زوجہ بنت بنت بنت دیگر اولاد ندارد عصبه بنات الاخ ۴ نفر عصبه بناء ابن الاخ ۳ نفر

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون ملهم الصدق والصواب

په جواب کی به موږ دا وایو چې دمرحوم محمد ایوب دورته ووتقسیم په دی ډول ترسره کیپی چې اصلی مسئله ددوی کیپی د ۲۴ خنجه خککه چې په مسئله کی ثمن خلط سوي دی دلشان سره نوکله چې داسی حال وی مسئله دمذکور عدد خنجه کیپی لکه په سراجی ص ۱۹ کی لیکل شوي دی؛

واذا اختلط الثمن بكل الثانی او بیعضه فهو من اربعة وعشرين دخلرویشث خنجه ثمن دری دی ۳ دزوجی کیپی ۱۶ دوه ثلث دی ده درو بناتو کیپی پنځه ۵ پاته کیپی درو ۳ ابنا ابن

الاخ ته حُکمه چې دوی عصبه دی او مابقی مال ذوالفروض څخه د عصبه وویکړي او هر چې ۴ بنات الاخ دی هغو لره هېڅ شی نه کیږي دمستلی مذکوره څخه اودا چې دوی په استفتاء کی په عصبه سره لیکل شوي دی داد مستفتی غلطی ده باقی په مسئله کی اول کسر راغلی دی پر بنات حُکمه چې بنات ۳ دی او حصص ددوی د اصل مسئلې څخه ۱۶ دی د شپاړس په درو کسردی ددی کسردلیری کولو دپاره قاعده داده چې نسبت وکتل سی په مابین درؤس دمن انکسر علیهم السهام اودسها موکی نوکه چیری نسبت دتباين وی لکه دلته کی نوتول رؤس به ووهل سی په اصل مسئله کی ماحصل تصحیح ده مسئلې کیږي نو اوس به ۳ ووهل سی په ۲۴ کی ماحصل ۷۲ تصحیح دمستلی کیږي ددغه عدد څخه دتصحیح دمستلی څخه ۹ زوجی لره دی ۴۸ درو لوڼو لره دی هری یوی لره ۱۶ کیږي ۱۵ درو ۳ ابناء ده ابن الاخ لره دی هریوه لره پنځه کیږي صورت دمستلی په لاندی شکل سره دی

محمد ایوب مرحوم					
اصل مسئله من ۲۴			تصحیح من ۷۲		
میر	زوجه	بنت	بنت	ابن ابن الاخ	ابن ابن الاخ
۹	۱۶	۱۶	۱۶	۵	۵

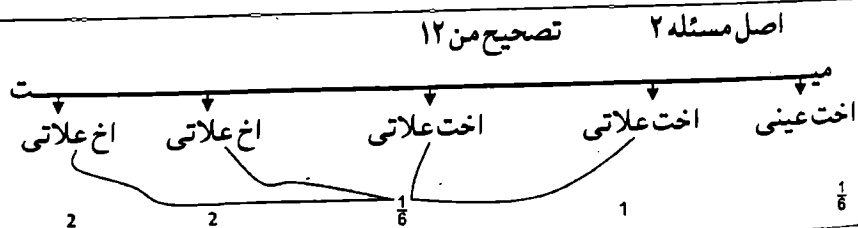
مولوی محمد امجد الحقانی مولانا محمود میوندوال مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

داخت عینی اخوات علانی او اخوة علانی ترمنځ تقسیم د میراث

پوښتنه: ومقام ته دمحترم رئیس صاحب دارالافتاء ولایت کندهار ته السلام علیکم ورحمة وبرکاته محترمه! دمیرزا عبدالله ۲ ښځی پاته دی چې دیوی ښځی څخه یوزوی علی محمد خان اویوه لور پاته دی اودبلی ښځی څخه ۲ زامن او ۲ لوڼی پاته دی چې دغه علی محمد خان پخپل شخصی پیسویو سرای رانیولی وو کله چې علی محمد مړ سو یوه لوری پاته سوه اولوری هم وفات وکی او ښځی یی بل میره وکی اوصرف دده یوه سکه خوراو ۲ میریزی وروڼه او ۲ ناسکه خوندي پاته دی اوس وماته درویه دشریعت معلومات راکړه چې دغه مورثه سرای دعلی محمد خان دچاکیږي چی زه ستاد هدایت سره سم هغه کار وکړم

اوزماغاری خلاصی شی سوال دادی چې آبادغه سرای یوازی دسکه خورکپری اوکه دسکه اونا سکه وروڼو او خوندو مشترک گرځی والسلام با احترام (المستفتی نعمت الله)
بسم الله الرحمن الرحیم

جواب: داستفتاء دارنگه دی په میراث کی دعلی محمد خان چې میراث یی یو سرای پاته دی ټوله ورثه حق لری چې ورثه یی عبارت دی دیوی خورسکنی څخه او ۲ خوندی ناسکنی څخه او ۲ وروڼه ناسکه څخه دی داغه ټوله حق لری او حق د ویش دمیراث دارنگه دی چې یوی خورسکنی دپاره نیمایي دسرای کپری او نور نیمایي یی د ۲ خوندو او د ۲ وروڼو ناسکه ووکپری لکن دوه وروڼه څلور شمارل کپری فرضا او اعتبارا نو ټوله عدد ۶ کپری نو سرای دعلی محمد خان ۱۲ حصی کپری نیمایي یی د ۱۲ چې ۶ کپری دیوی سکنی خور کپری او پاته ۶ حصی شریک دی په مابین د ۲ وروڼو او د ۲ خوندو چې ناسکه دی نو تقسیم یی دارنگه کپری ۲ حصی دیوه وروړدی ۲ حصی د بل وروړدی د شپږ حصو څخه او یوه حصه دیوی خور ناسکنی ده او یوه بله حصه هم د بلی ناسکنی خورده هکذا فی السراجی واما الاخوات لاب و ام فاحوال خمس النصف للواحدة ص ۱۰ والاخوات لاب کالاهوات لاب و ام ولهن احوال سبع ولایرثن مع الاختین لاب و ام الا ان یکون معهن اخ فیعصبنه والباقي بینهم للذکر مثل حظ الانثیین (السراجی ص ۱۱) والثالث ان لاتکون بین سهامهم ورؤسهم موافقة فیضرب کل عدد رؤس من انکسرت علیهم السهام فی اصل المسئلة

دې دې دډرولو یوه لمسي او یو لمسي تر منځ تقسیم دمیراث

پوښتنه: زمانیکه وفات سوی دی ۲ لونی یوه عیالداری ورثه دی ثانیه عیالدری یی وفات سوی ده په لاندی شکل سره

مافی الید	اتمہ	دلبرو
بی بی امینہ - بی بی امینہ	بی بی حجرہ - ابن الابن محمد ولی	بنت الابن - معصومہ
دغہ اتمہ ددی یعنی دلبرو پر دغہ ورثہ ووپہ کوم ڊول ویشل کیپی تکلیف به سی بیا هم داسی وایو جزاکم اللہ خیر الجزاء فی الدارین آمین ثم آمین یارب العالمین		
(المستفتی عبد الغنی ولد حاجی صبغت اللہ)		

الجواب بعون اللہ تعالیٰ

په جواب کی به وایو چې مافی الید د دلبرو نامی بنھی چې اتمہ دخپل مورث د زوج خخه پر ورثه ووددی چې هغه ورثه ددی په صورت د استفتاء کی مذکور دی په لاندی ډول ویشل کیپی اصل مسئله کیپی د ۳ خخه څخه چې په مسئله کی یوازی ثلثان راغلی دی د ۳ لویو د میت دپاره او په مسئله کی چې یوازی ثلثان راشی مسئله کیپی د ۳ خخه (فاذا جاء فی المسائل من هذه الفروض احاد احاد فمخرج کل فرض سیمه الا النصف وهو من اثین (سراجی ص ۱۸) چونکه ثلثان ددرو ۳ خخه دوه دی ددو وکسردی پردرو لویو د میت نو تصحیح دمسئلی کیپی دنو ۹ خخه ثلثان ۹ خخه شپږ دی شپږ تقسیم کیپی پردرو لویو دوه دوه صحیح رسیپی اودا خبره چې ددرو لویو لپاره ثلثان کیپی لکه راغلی دی په (سراجی ص ۸) کی (والثلثان للاثین فصاعده) باقی دنو ۳ خخه دری دی دغه دری کیپی دغه یو لمسی او یو لمسی دپاره چې په صورت دمسئلی ذکر سوي دی په دې شان سره چې دوه کیپی دلمسی او یو کیپی دلمسی څخه چې دوی هم پر عصبه ووجې تقسیم کیپی نو په هغه مشهوره او معروفه قاعده د میراث به کیپی چې هغه داده (للاذکر مثل حظ الاثین) نارینه لره دوه چنده دحسی دبنھی دی صورت دمسئلی دادی :

اصل مسئله من ۳	تصحیح من ۹	مافی الید	اتمہ	دلبرو
بنت	بنت	ابن الابن محمد ولی	بنت الابن	معصومہ
بی بی امینہ	بی بی امینہ	بی بی حجره		
۲	۲	۲	۱	۱

مولوی احمد نوری مری مولوی ذمہ اعلیٰ مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

آيا مفقوده ميراث كي ونده لری كنه؟

پوښتنه: یوسړی چې دپلار په ژوند کې ورک سی اویا پلار وفات سی آیا دغه ورک سړی دپلار په میراث کې حق لری كنه او كه چیري وروسته بیا پیداسی او تقسیم شوی وی نوڅه بایدوسی؟

(المستفتی ملا عبد الباسط)

بھون الله العلی الاعلی

په جواب کښی به داسی ووايو یوسړی چې دپلار په ژوند کې ورک شی اویا پلار وفات شی دغه ورک سړی دپلار په میراث کې حق لری کله كه یوازی ووبل وارث نه وو نو ټول مال به ددغه ورک سړی دپاره یو عادل سړی ته و سپارل شی او كه ورسره بل وارث هم موجود وو نو دده هغه حصه دترکی څخه به یو عادل ته و سپارل شی: (فیوقف نصیبه) ای نصیب المفقود (منه) ای من مال من مات قبل الحکم بموته فی ید عدل لامکان حیاته (کلا) لوانفر دوارثا (اوبعضا) لومعه وارث آخر فلومات رجل وترک ابنا مفقود فقط وقف جمیع التركة وان معه بتین اعطی نصف التركة لهما ووقف النصف الاخر الخ (مجمع الانهر ج ۱ ص ۷۱۳ و الفتاوی تنقیح الحامدیه ج ۱ ص ۱۰۶) - او په رد المحتار (ج ۳ ص ۳۶۲) کښی لیکل شوي دی: هذا ليس خاصا بالوصية بل هو حكمه العام في جميع احكامه من قسمة ميراثه وبنوته زوجة وغير ذلك الخ - او كه چیري تقسیم شوی وی بغير دتوقف او جلا والی د حصی دورک شوی زوی اویا پیداشی نو نقض او ماتوالی د تقسیم به کیږی دده د حصی لپاره مگر که دی په یوشی راضی شی نو بیا حاجت نشته نقض لره: بخلاف ما نأظهر وارث آخر او موصی له بالثلث او الربع فقال الورثة نقض حقه ولا تفسخ القسمة لتعلق حقه بعين التركة فلا يتقل الى مال اخر الا برضاها كما في النهاية الخ (رد المحتار ج ۵ ص ۱۸۷ و الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۶۸۸ و الفتاوی الکاملیه ص ۲۳۱)

مولوي احمد نوري
مولوي محمد شفيع
مولوي محمد شفيع
مولوي محمد شفيع

مولوي احمد نوري عني عن مولوي زاهد اصفهاني مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء دولت اسلامي افغانستان

دمفقوده مال به خه کپیری؟

پوښتنه: دمفقود په مالو کښی به څرنگه عمل کپیری؟ بینوا تو جوړ وا

بسم الله الرحمن الرحيم

مفقود کچیری په وقت د وجود کي خپل پر مالو باندی حافظ او وکیل درولی وواو خپل مالونه یی ورسپارلی وه نو هروخت چې ورک سواو مفقود سو هغه حافظ یی حافظ دی که خائن نه وو او که چیري خائن وونویا قاضی لره داشته چې یو ثقه امین ورته معین کړی او کچیری مفقود په وخت کښی د وجود پر خپل مالو باندی حافظ نه وو درولی نویا به قاضی یو حافظ امین ورته ودرولی: و یقیم القاضی من یحفظ ماله ویستوفی غلاته فیما لا وکیل له فیہ لان القاضی نصب لمصالح المسلمین نظر المن عجز عن التصرف بنفسه کما قلنا فی الصبی والمجنون والمفقود عاجز بنفسه فیتصرف له القاضی والنظر له فیما ذکرنا... آه (الاختیار لتعلیل المختار ج ۳ ص ۳۷) ونقل ابن المؤید عن جامع الفصولین لواخذ القاضی ودية المفقود ممن هی بیده ووضعها عند ثقه لا بأس به آه (ردالمحتار ج ۳ ص ۳۶۰) وهذا بحث ذکره فی البحر حاصله انه انما ینصب اذا لم یکن له وکیل فی الحفظ اقامة الغائب قبل فقده لانه لا ینعزل بفقده آه (ردالمحتار ج ۳ ص ۳۶۰)

مولوي احمد نوري مكي
مولوي محمد عبيد الله
مولوي محمد عبيد الله
مولوي محمد عبيد الله
مولوي محمد عبيد الله

مولوي احمد نوري مكي

سبحانك لا علم لنا الا ما علمتنا انك انت المليم الحكيم

نور القرآن علمي خپرندويه ټوله کاسه روچ که ټه